

စကင်ဖတ်ထားသော ဝါကျင်ကျင် ဤဝတ္ထုစာအုပ်မူရင်းအတိုင်းကို
internet ပေါ်မှဖတ်လိုက်ရသည်
အချို့စာလုံးများ ကြိုးစားဖတ်ရသဖြင့် အများဖတ်ရ အဆင်ပြေရန်
Type ရိုက်ပြီး online ပေါ်ပြန်တင်လိုက်သည်

Freedom Aungban 2013

A4 size

Zawgyi One

W13ArtHouse

Indesign

စာရေးသူ၏တင်ပြချက်

(၁)

လူသည် တိုက်ပွဲကြီးသုံးခုကို ဖြတ်သန်းရသည်ဟု နိုင်ငံရေး အဘိဓမ္မာပညာရှင်တစ်ဦးက ဆိုဘူး၏ ၎င်းတို့မှာ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲ သိပ္ပံပညာ စမ်းသပ်မှု တိုက်ပွဲ နှင့် လူတန်းစား တိုက်ပွဲ များဖြစ်သည်ဟူ၍ ၎င်းက ဖွင့်ဆို၏

ထိုစကားကို ပြောခဲ့သည့် အဘိဓမ္မာ ပညာရှင်သည် လူပေါ်စခေတ်က စ၍ ယနေ့အထိဖြစ်သော လူ၏သမိုင်း ဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ရပ်လုံးကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီးနောက်မှ ထိုအဘိဓမ္မာကို ပေါင်းချုပ်၍ တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်၏

ကျွန်တော်တို့သည် ကျောင်းတုန်းက သမိုင်းစာအုပ်များကိုသင်ကြားရ၏ ယခုတိုင်လည်း သမိုင်းစာအုပ်များကို ဖတ်လျက်ရှိကြ၏ နောင်တွင်လည်း ဖတ်နေကြရဦးမည်ဖြစ်၏ မနေ့က အဖြစ်အပျက်များသည် သမိုင်းထဲရောက်သွားကြ၏ မနက်ဖြန်ကျလျင် ယနေ့ အဖြစ်အပျက်များသည်လည်း သမိုင်းဖြစ်သွားကြလိမ့်ဦးမည် အချိန်ဟူသော ပညာချက် မကုန်ဆုံးသေးသရွေ့ ကျွန်တော်တို့သည် သမိုင်းကို ဖြတ်သန်းနေကြရဦးမည်ဖြစ်၏

သမိုင်းစာအုပ်များကို ဖတ်ရသည့်အခါ၌ ကမ္ဘာဦးလူသား၏အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ သိကြရ၏ ကမ္ဘာဦးလူသားသည် မိမိအသက်ရှင် နေရေးအတွက် အစားအစာ ကို ထုတ်လုပ်ရ၏ ရှာဖွေရ၏ ပထမတွင် သစ်သီးသစ်ဥများကို စားခဲ့ကြရ၏ သားစိမ်း ငါးစိမ်းကို စားခဲ့ကြရ၏ အမဲလိုက်ခဲ့ကြ၏ ပို၍ယဉ်ကျေးလာသောအခါ၌ အသားငါးတို့ကို ချက်ပြုတ်စားသောက်လာခဲ့ကြ၏ အဝတ်အဆင်အလို့ငှာ တိရိစ္ဆာန်တို့ အရေများကို ထုတ်လုပ်လာခဲ့ရ၏ ထိုထက်ပို၍ ယဉ်ကျေးလာသောအခါ အိုးခွက်တို့ကို လုပ်တတ်လာခဲ့၏ ပစ္စည်းကိရိယာများကို ထုတ်လုပ်တတ်လာခဲ့ကြ၏ အသီးအနှံများကို စိုက်ပျိုးတတ်လာခဲ့ကြ၏ အဝတ်အထည်များကို ယက်လုပ်တတ်လာခဲ့ကြ၏

အဆောက်အဦးတို့ကို ဆောက်လုပ်တတ်လာခဲ့ကြ၏

ကျောက်လက်နက် ကြေးပုဆိန် ရက်ကန်းစင် စသည်တို့ကို တီထွင်လာခဲ့ကြ၏ ပန်းဘဲ အတတ် ပိသုကာအတတ် ရက်ကန်းအတတ် စိုက်ပျိုးမှုအတတ် ချက်ပြုတ်မှုအတတ် စသည့် အတတ်ပညာများသည် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြရ၏

ဤသို့ဖြင့် လူသည် မိမိ၏ စားရေး နေရေး ဝတ်ရေး အတွက် အမြဲတမ်း ထုတ်လုပ် လာခဲ့ကြရ၏ တိုးတက်အောင် ကြိုးစားလာခဲ့ရ၏ ဆန်းသစ်အောင် တီထွင်လာခဲ့ရ၏ လူ၏ကုန် ထုတ်လုပ်မှုအတတ်သည် သမိုင်းကဲ့သို့ အိုမင်း၏ သမိုင်းကဲ့သို့ပင် သက်တမ်းရှည်ကြာ၏ ယနေ့ တိုင် ကျွန်တော်တို့သည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးကို လုပ်နေကြရဆဲဖြစ်၏ နောင် လူသမိုင်းရှိနေသရွေ့ လည်း ဆက်၍ဆက်၍ ကုန်ထုတ်လုပ်နေရဦးမည် ဖြစ်၏ လူသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ခြင်းမရှိဘဲ အသက်မရှင်နိုင် လူမျိုးနွယ်ကြီးတခုလုံးသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးမရှိဘဲ မတည်မြဲနိုင်

သို့ရာတွင် လူသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး အတတ်ပညာကို လွယ်လွယ်နှင့်ရခဲ့သည်မဟုတ် ပင်ပန်းရှည်ကြာ ခက်ခဲသော တိုက်ပွဲများကို ဖြတ်သန်းပြီးမှ ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏ အသားငါးကို ရရန် အလို့ငှာ သားရဲတိရိစ္ဆာန်များနှင့် ယှဉ်ပြိုင် သတ်ပုတ်ခဲ့ရ၏ ကောက်ပဲသီးနှံတို့ကို ရရန်အလို့ငှာ အဖျက်ပိုးမွှားများနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရ၏ ရေ လေ မီး စသည့်ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော သဘာဝ၏အဖျက်စွမ်းအားစုများကို ကျော်လွှားခဲ့ရ၏ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင် ကျွန်တော်တို့သည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး အတတ်ပညာများကို ရရှိလာကြခြင်း ဖြစ်၏ အစာရှာရင်းကျားစာ ဖြစ်ခဲ့ရသူ ပေါင်း မည်မျှရှိပြီနည်း ကုန်ထုတ်လုပ်ရင်း ကျဆုံးခဲ့သူပေါင်း မည်မျှရှိပြီနည်း

ယဉ်ကျေးလာသည့် လူသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲ မှတဆင့် အတတ်ပညာများကို တိုးတက်အောင် ကြံဆောင်ရ၏ ဆန်းသစ်အောင်တီထွင်ရ၏ ကြေးပုဆိန်၏နေရာတွင် မြေတူးစက် ရောက်လာ၏ ဓားလှံတို့၏နေရာတွင် ယမ်းမှုန့်ရောက်လာ၏ တောမီး၏နေရာတွင် လျပ်စစ်ဓာတ် အားရောက်လာ၏ မြေတူးစက်၏ စက်ယန္တရားတည်ဆောက်မှု ယမ်းမှုန့်၏ ပေါက်ကွဲအားကို တွက် ချက်မှု လျပ်စစ်ဓာတ်အား၏ တွန်းကန်မှုအားနှင့် ဆွဲငင်အားကို တွေ့ရှိမှုတို့သည် သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အလုပ်ဖြစ်၏ သို့ဖြင့် လူအမျိုးအနွယ်သည် သိပ္ပံပညာရပ်များကို ပိုင်ဆိုင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏

သို့ရာတွင် လူသည် သိပ္ပံပညာရပ်များကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိလာရာ၌ လွယ်လွယ်ဖြင့် ရခဲ့သည် မဟုတ် ပင်ပန်းခက်ခဲရှည်ကြာသော တိုက်ပွဲများကို ဖြတ်သန်း၍ ရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏ ဓာတ်ခွဲခန်းစမ်းသပ် ရင်း ဓာတ်ခွဲခန်းများထဲတွင် သေဆုံးသူပေါင်းမည်မျှရှိပြီနည်း အနုမြူကို ရှာဖွေရင်း အနုမြူဒဏ် ကြောင့် သေဆုံးသွားခဲ့သူပေါင်း မည်မျှရှိပြီနည်း သိပ္ပံပညာကို စမ်းသပ်ရင်း ကျဆုံးသွားခဲ့သူပေါင်း မည်မျှရှိပြီနည်း

လူသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးနှင့် သိပ္ပံပညာများကို ပိုင်ဆိုင်လာပြီးသည့်နောက်၌ ထိုအတတ်

ပညာများကို မည်သူအတွက် အသုံးပြုမည်နည်းဟု အငြင်းပွားလာခဲ့ကြ၏ မည်သူအတွက် ကုန်ထုတ်လုပ်မည်နည်း ဟုငြင်းခုံခဲ့ရ၏ သိပ္ပံပညာကို မည်သူအတွက်အသုံးပြုမည်နည်းဟု အငြင်းပွားခဲ့ကြ၏ ကုန်လုပ်ကိရိယာများကို မည်သူတွေက ပိုင်မည်နည်းဟု ခိုက်ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏ တချို့က လူတစ်စုက လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားလို၏ လူတစ်စုအတွက် အသုံးပြုလို၏ အချို့ကထိပ်စွည်းများကို အများပိုင်ဆိုင်အောင်လုပ်ကာ အများ၏အကျိုးအတွက် အသုံးပြုလို၏

သို့ဖြင့် သမိုင်းဦးဘုံမြေခေတ် ကျေးကျွန်ခေတ် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ခေတ် အရင်းရှင်ခေတ် ဆိုရှယ်လစ်ခေတ် စသည့် ယနေ့အထိပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ခေတ်ကြီးငါးခေတ်တွင် ကုန်လုပ်ကိရိယာများ ပိုင်ဆိုင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားခဲ့ကြ၏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏ စစ်တိုက်ခဲ့ကြ၏

ရောမ ကျေးကျွန်ခေတ်က ကုန်လုပ်ကိရိယာများကို ကျွန်ုပ်တို့ရှင်တို့က ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြ၏ ထို့ကြောင့် ကျွန်တို့က လူယူခဲ့ကြ၏ အရင်းရှင်ခေတ်တွင် ကုန်လုပ်ကိရိယာများကို အရင်းရှင်များက ပိုင်၏ ထို့ကြောင့် အလုပ်သမားတို့က လူယူခဲ့ကြ၏

ဤသို့ကြည့်လျှင် လူတန်းစားတိုက်ပွဲသည် သမိုင်းနှင့်အမျှ အိုမင်း၏ သမိုင်းနှင့်အမျှ သက်တမ်းရှည်ကြာ၏ သမိုင်းနှင့်အမျှ ရှည်ကြာသော လူတန်းစားတိုက်ပွဲများတလျောက်၌ ကျဆုံးခဲ့သူပေါင်းမည်မျှရှိခဲ့ပြီနည်း

အမည်မသိ ကမ္ဘာဦးလူသားတဦး စွန့်လွှတ်အနှစ်နာခံခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် မီး၏ အသုံးဝင်ပုံကို သိလာခဲ့ကြ၏ သူကြောင့်ကျွန်တော်တို့သည် အရေးကြီးသော ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး အတတ်ပညာကို ရရှိခဲ့ကြ၏ ကိုပါနီးကတ်စ် စွန့်လွှတ်အနှစ်နာခံခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် စကြဝဠာကြီးနှင့်ပတ်သက်သော အမြင်မှန်ကို ရခဲ့၏ သူကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် အရေးကြီးသော သိပ္ပံပညာ တွေ့ရှိမှုတရပ်ကို ရခဲ့ကြ၏ အီဝန် ဆိုသော ရုရှားအလုပ်သမားလူတန်းစား၏စွန့်လွှတ်အနှစ်နာခံမှုကြောင့် ကျွန်တော်တို့၏ကမ္ဘာသည် ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်သစ်တရပ်ထဲသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာခဲ့၏

လူများစုကြီးကောင်းစားရေးအတွက် အနည်းစုသည် စွန့်လွှတ်ရခြင်းဖြစ်၏ အနှစ်နာခံရခြင်းဖြစ်၏ ထို့ကြောင့် အာဇာနည်ဆိုသော စကားသည် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်၏

ကျွန်တော်သည် လူ့အမျိုးအနွယ်ကြီးတည်တံ့ရေး လူ့အနွယ်ကြီး တိုးတက်ရေးတို့အတွက် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲ သိပ္ပံပညာ စမ်းသပ်မှုတိုက်ပွဲ လူတန်းစားတိုက်ပွဲများတွင် စွန့်လွှတ်အနှစ်နာခံသွားကြသော အာဇာနည်များကို ဂုဏ်ပြုလို၍ ဤပတ္တမြားကို ရေးခြင်း ဖြစ်ပါ၏

(၂)

အင်းစိန်ဘဝတက္ကသိုလ်မှ ကျွန်တော်ပြန်ထွက်လာသည့်အခါ၌ ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် ရေးစရာတွေ ပါလာ၏၊ ဝတ္ထုတွေပါလာ၏၊ သို့ရာတွင် ရှုမဝတွင် ပါသော ဝတ္ထုများမှလွဲ၍ အသစ်တပုဒ်မျှ မရေးဖြစ်ခဲ့ အဟောင်းများကိုသာ ပြန်ထုတ်ခဲ့၏

“အသစ်မရေးတော့ဘူးလား အဟောင်းတွေကိုချည်း ပေးနေတော့မှာလား” ဟုမိတ်ဆွေများ စာဖတ်ပရိသတ်များက ကျွန်တော့်ကို မေးကြ၏ ဆူကြ၏ ကြိမ်းမောင်းကြ၏

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် မရေးဖြစ်ခဲ့ ယခုမှ ရေးဖြစ်ခြင်းဖြစ်၏

ကျွန်တော့် ဝတ္ထုသည် လူတယောက်၏ ဇာတ်လမ်းတပုဒ်မျှသာ ဖြစ်၏

တယောက်ကအလုပ်သမား တယောက်ကလမ်းသရဲကျောင်းသား တယောက်က ကဗျာဆရာ တယောက်က မှောင်ခိုစက်လှေပိုင်ရှင် ဖြစ်၏ အလုပ်သမားနှင့် လမ်းသရဲကျောင်းသားသည် သက်တူ ရွယ်တူ လူငယ်များဖြစ်ကြ၏ သို့ရာတွင် ဘဝချင်းကွာကြ၏ အခြေအနေခြင်း ကွာကြ၏ ကြီးပြင်းပုံခြင်းလည်း ကွာကြ၏ ဤသည်မှာ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ပဋိပက္ခဖြစ်၏ ထိုလူငယ်နှစ်ယောက်သည် အကျပ်အတည်း တွေ့ကြ၏ စားစရာ နေစရာ မရှိသည့် အခြေသို့ ရောက်ကြ၏ လမ်းသရဲကျောင်းသားသည် ဘာကိုမျှ မလုပ်တတ် မိမိ၏ဘဝတည်မြဲရေး အတွက် အစာကိုမျှ မရှာတတ် အန္တရာယ်ကိုလည်း မကာကွယ်တတ် အလုပ်သမားလူငယ်ကမူ သူ့ဘဝတည်မြဲရေးအတွက် သူတိုက်ပွဲဝင်တတ်၏ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တတ်၏ သူတပါးအကျိုးကို ဆောင်ရွက်တတ်၏ ထိုအခါ၌ လူငယ်စိတ်ရှိသော လမ်းသရဲကျောင်းသားသည် အလုပ်သမားလူငယ်ကို အားကျ၏ သူ့လိုစွန့်စားချင်၏ သူ့ရင်ထဲတွင် ရှိသော လူငယ်၏သတ္တိ လူငယ်၏ အားမာန် လူငယ်၏စိတ်ဓာတ်တို့သည် ပြန်၍ ပေါ်လာ၏ လမ်းသရဲလူငယ်ကို သွန်သင်ဆုံးမ ပေးသော ဆရာသည် အလုပ်သမားလူငယ်သာ ဖြစ်၏

အလုပ်သမားလူငယ်သည် လမ်းသရဲ လူငယ်ကို လမ်းမှန်သို့ရောက်အောင် ခေါ်၏ တွေ့ဝေ ယိမ်းယိုင်သော ပညာတတ် ကဗျာဆရာ ကို ကြည်လင်ပြတ်သားသည့် အမြင်ရှိအောင် သွန်သင်၏ ဓားတလက်ဖြင့် အနိုင်ကျင့်နေသော မှောင်ခိုစက်လှေပိုင်ရှင်ကို အနိုင်တိုက်ခဲ့၏ အလုပ်သမားလူငယ်သည် လမ်းသရဲလူငယ်နှင့် ကဗျာဆရာတို့၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏ သူသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲကိုလည်း ခေါင်းဆောင်တိုက်ခဲ့၏ သိပ္ပံပညာစမ်းသပ်မှုတိုက်ပွဲကိုလည်း ခေါင်းဆောင်ခဲ့၏ လူတန်းစားတိုက်ပွဲကိုလည်း ခေါင်းဆောင်ခဲ့၏ သူသည် သူရဲကောင်းဖြစ်၏

ထိုအလုပ်သမားလူတန်းစားလူငယ်၏ခေါင်းဆောင်မှုမရှိခဲ့လျှင် ကဗျာဆရာသည်၎င်း လမ်းသရဲလူငယ်သည်၎င်း သဘာဝ၏ဖိနှိပ်မှုကို တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့မည်မဟုတ် မိမိတို့ဘဝ တည်မြဲအောင်

စွမ်းဆောင်နိုင်မည်မဟုတ် ဓားကိုင်၍ ချိမ်းခြောက်နေသည့် မှောင်ခိုစက်လှေပိုင်ရှင်ကို တိုက်နိုင်မည်မဟုတ် ထို့ကြောင့် အလုပ်သမား လူငယ် သည် အာဇာနည် ဖြစ်၏

ဤသဘောကို ဦးတည်၍ ဤဝတ္ထုကို ကျွန်တော်ရေးခြင်းဖြစ်၏ ဤဦးတည်ချက် ပေါ်လွင်လျှင် ကျွန်တော်ရေးရကျိုးနပ်ပြီဟုယူဆ၏

(၃)

အစကဤဝတ္ထု၏အမည်ကို "မာယာဘုံ"ဟု ကျွန်တော်နာမည်ပေးခဲ့၏ ထိုနာမည်ဖြင့် ကြေညာခဲ့၏ သို့ရာတွင် ထိုနာမည်ကို ကျွန်တော် ပြင်လိုက်၏

ထိုဝတ္ထုထဲမှ အလုပ်သမားလူငယ်က ထိုနာမည် ကို မကြိုက်ဟု တောင်းဆို၏ ညပေါင်းများစွာကျွန်တော်အိမ်မက်ထဲ ပေါ်လာကာ ထိုနာမည်ကို ကန့်ကွက်၏ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် နာမည်သစ်များကို ညပေါင်းများစွာ စဉ်းစား၏ နာမည်သစ်တခုပေး၏ ကျွန်တော်က နာမည်သစ်တခုပေးတိုင်း ထိုအလုပ်သမားလူငယ်သည် ကျွန်တော်အိမ်မက်ထဲတွင် ပေါ်လာကာ မကြာခဏ ကန့်ကွက်တတ်၏

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ညပေါင်းများစွာကို ကုန်လွန်ခဲ့ရ၏ အလုပ်သမားလူငယ် ကျေနပ်သည့် ဝတ္ထုနာမည်ကို ရှာမတွေ့.

ဤအတောအတွင်း ကျွန်တော်သည် တရုတ်ပြည်မှ လူငယ်တယောက်ရေးသည့် ဝတ္ထုတိုတပုဒ်ကို ဖတ်လိုက်ရ၏ ထိုလူငယ်သည် စာရေးဆရာမဟုတ် အလုပ်သမားတယောက်မျှသာ ဖြစ်၏ သူသည် ရေနံတွင်းတခုတွင် အလုပ်လုပ်၏ တနေ့ ရေနံတွင်းမှ ဓာတ်ငွေ့များ ပေါက်ကွဲကာ မီးလောင်၏ ရေနံတွင်းမှ မီးသည် ရေနံမြေတခုလုံးကို ကူးစက်မည်ကဲ့သို့ဖြစ်၏ မီးတောက်မီးလျှံများသည် ပင်လယ်တမျှကျယ်၏ အခြားသူများနှင့်အတူ သူသည် ပင်လယ်ပြင်တမျှကျယ်ပြန့်သည့် မီးလောင်ပြင်ကြီးကို ဖြတ်ကာ ရေနံမြေကြီးတခုလုံးကို မီးဘေးမှ ကယ်တင်နိုင်ခဲ့၏ သူ့တကိုယ်လုံး မီးလောင်ဒဏ်ရာတွေပြည့်ကာ ခြေတွေ လက်တွေ ဖြတ်ပစ်ရ၏ မျက်စိကွယ်သွား၏ သူ့ကို စံပြသူရဲကောင်း အဖြစ် ပြည်သူက သတ်မှတ်ကြ၏ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် မှတ်တမ်းသဖွယ် ပြန်ရေးထား၏ ထိုမှတ်တမ်းထဲ၌ "သေရွာသွားတာကို အိမ်ပြန်သလို သဘောထားရမယ် ဓားတွေ တောင်လောက်မြင့်ပြီး မီးတွေ ပင်လယ်လောက် ကျယ်သည့်တိုင် ငါဖြတ်ကျော်မယ် "ဟု ပါ၏

ကျွန်တော်သည် သူ့စကားလုံးများကို သဘောကျကာ ဤဝတ္ထုခေါင်းစဉ်အဖြစ် ရွေးလိုက်၏ ည အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော်ဝတ္ထုထဲက အလုပ်သမားလူငယ်နှင့် ပြန်တွေ့ကြသည်အခါ၌ ကျွန်တော်ရွေးထားသည် နာမည်ကို ပြောပြ၏

အလုပ်သမားလူငယ်သည် ဤတကြိမ်တွင်မူ ကျွန်တော် ရွေးထားသည် နာမည်ကို ကျေနပ်
သွားဟန်တူ၏ ကန့်ကွက်ပြောဆိုခြင်းမရှိတော့

၁၃၃၅ ခု သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁ ရက်

၁၉၇၃ ခု စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်

မြသန်းတင့်

"mawmi fubumf rDif, fubwfnf
jroefwif

(၁)

မည်မျှကြာအောင် သတိမေ့မြောနေသည်မသိ။

သူတကိုယ်လုံးသည်နာကျင်လျက်ရှိသည် ရင်ထဲတွင် တလုပ်လုပ်ခံစားရသည် ခေါင်းက တရိပ်ရိပ်မူးသည် ခြေလက်တို့ကို မသယ်ချင်တော့ သယ်လဲမသယ်နိုင်တော့ ရင်ညွန့်ထဲမှာ မီးစကြီး ထိုးထားသလိုပူနေသည် ပါးစပ်မှာစေးထန်းနေသည် သူသည်တံတွေးကို မျိုချမရ သူပါးစပ်ထဲတွင် တံတွေးပင် မရှိတော့ ခမ်းခြောက်နေလေပြီ။

သူသည်ခေါင်းကိုထောင်ကြည့်၏ ခေါင်းထောင်၍မရ ခေါင်းထူလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် အရုပ်ကြိုးဖြတ်ချလိုက်သလို မြေကြီးပေါ်ပြန်ကျသွားသည် စိတ်မကျေနပ်သဖြင့် လက်တွေကို လှုပ်ကြည့်သည် လက်ကလဲကောင်းကောင်း လှုပ်၍မရ လှုပ်လိုက်သည်နှင့် သူ့လက်တံသည် ငှက်ပျောခွံဖတ်ကြီး ကွာကျသွားသလို အောင်သို့ပြန်ကျသွားသည် ခြေထောက်တွေကကော ခြေထောက်ကိုလှုပ်ကြည့်တော့လဲမရ နာကျင်ကိုက်ခဲနေသည် ခါးတွေ ကျောတွေကလည်း အောင့်နေသည် တကိုယ်လုံးစပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်နေသည် ပွန်းပဲ့ထားသည့်ဒဏ်ရာတွေ တကိုယ်လုံးပြည့်နေသည် ခြေဖမိုး ခြေသလုံး နူး တင်ပါး ရင်ပတ် လက်မောင်း တတောင်ဆစ် ပခုံး ဦးခေါင်း

သူသည်“အင့်”ကနဲညည်းကာ မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်သည် လင်းထိန်သောအလင်းရောင် သည်စူးကနဲပင်လာသည် မျက်လုံးကို ကြာကြာဖွင့်ကြည့်၍မရ သူ့မျက်ကြောများကတင်းနေသည် စူးရှလွန်းသော အလင်းရောင်ကြောင့် သူ့မျက်လုံးသည် အလိုလို ပြန်မှိတ်သွားကြသည်

သူခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် ခွန်အားဆို၍ တစက်မျှ မရှိတော့ သူထင်သည် သူ့နားထဲတွင် ဆူညံသော အသံများကို ကြားရသလိုလိုလည်း ထင်သည် သို့ရာတွင် မည်သည့်အသံများ ဆိုသည်ကို မသိ စက်ခုတ်သံလော အထောင် အသောင်းသော ကျည်ဆံတွေ ပေါက်ကွဲနေသလော မည်သည့်အသံမှန်း သူ ခွဲခြား၍မရ

သူနားများထဲက လေတဟူးဟူး ထွက်နေသည် မြွေအကောင်ပေါင်းများစွာတို့ အနီးတွင် ကပ်၍ တွန်နေကြသည့်နှယ် နားထဲတွင် တရှိရှိမြည်နေသည်

မည်သည့်နေရာကိုရောက်နေသနည်း။

သူသည်အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ ဦးနှောက်ကို အလုပ်လုပ်ခိုင်း၏ သို့ရာတွင် သူ၏ဦးနှောက်သည် ပုံမှန်အလုပ်မလုပ်တော့ ကျန်းမာသန်စွမ်းသူတဦး၏ ဦးနှောက်သည် တခုခုပေါ်တွင် ကျရောက်နေသော အာရုံကို အခြားအရာဝတ္ထုတခုဆီသို့ ရောက်အောင် ဒက်ကနဲ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်စွမ်းရှိ၏ ရှည်ဝေးသောအတိတ်တွင် ကျက်စားလျက်ရှိရာမှ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားအောင် အာရုံကိုစေခိုင်းနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိ၏ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ အတိတ်ဆီသို့လည်း ချက်ခြင်းပြန်ပြောင်းတွေးတောနိုင်စွမ်းလည်းမရှိ မျက်မှောက်ကို တွေးတောနိုင်စွမ်းလည်းမရှိ နေရာဌာနကိုလည်း သိနိုင်စွမ်းမရှိ။

တခုတော့ရှိသည် သူတကိုယ်လုံးနာကျင်နေမှန်းကိုတော့ သူသိသည် ကိုက်ခဲနေမှန်းကိုတော့သိသည် အလွန်အမင်း မောပန်းနွမ်းဟိုက်နေမှန်းကိုတော့သိသည် ထိုထက် သူ ဘာမျှပို၍မသိ စဉ်းစား၍မရ။

သည်နေရာ၌ သူ မည်မျှကြာကြာ မေ့မြောနေခဲ့ပြီနည်း သူမေ့မြောလဲကျနေစဉ်အတွင်း၌ စကြဝဠာ၏ နာရီကြီးဟုဆိုကြသော နေမင်းသည် ဘယ်နှစ်ကြိမ်ထွက်၍ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဝင်ပြီနည်း ဤသည်ကို သူမသိ။

သူမှတ်ဉာဏ်၌ နေရာ အမှတ်အသား ပျောက်နေသည် ကမ္ဘာမြေကြီး၏မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းတွင် သူရောက်နေသနည်း။ မြောက်ဖက်ခြမ်းလော၊ တောင်ဘက်ခြမ်းလော။အရှေ့ဘက်ခြမ်းလော၊ အနောက်ဖက်ခြမ်းလော သူမသိ

သူ့အသိ၌ အချိန်လမ်းကြောင်းပျောက်နေသည် မည်သည့်နှစ်နည်း၊ မည်သည့်လနည်း၊ မည်သည့်ရက်နည်း၊ မည်သည့်နာရီ၊ မည်သည့် မိနစ်၊ မည်သည့်စက္ကန့် နည်း၊ သူမသိ။

သူတကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲနေခြင်းကိုတော့ သူသိသည် ထိုကြောင့် သူသည် မူးဝေလျက်ရှိရာမှ နာကျင်ကိုက်ခဲသော ဝေဒနာဆီသို့ သူ့အာရုံကို ကြိုးစား၍ပို့ဆောင်ပေးသည် ဘာကိုမျှစဉ်းစား၍မရတော့သည်။အတူတူ၊ခံစားနေရသောဝေဒနာဆီသို့ အာရုံကို ပို့ဆောင်ပေးခြင်းက အနည်းဆုံးစိတ်သက်သာမှုကို ရကောင်းရလိုက်ဦးမည်ဟု သူ ထင်သည်

ဝိပဿနာ ကျင့်စဉ်များ၌ ထိလျင် ထိသည်ဟုသိ၊သိလျင် သိသည်ဟု မှတ်၊ ဤနည်းဖြင့် ဉာဏ်စဉ်ဆယ်ပါးကို လိုက်ကြသည်ဟု သူကြားဖူး ဖတ်ဖူး၏ အသက်ရှူလျင် ရှူသည်ဟုမှတ် ထွက်သက်လေးကို ထုတ်လျှင် ထုတ်သည်ဟု သိ၊စသဖြင့် ဝေဒနာကို ဝိပဿနာတင်ကြသည် သမထတရားပွားများကြသည် သို့ဖြင့် သုဘဝယဉာဏ် ဘာဝနာမယဉာဏ် ဥတမယဉာဏ် စသည်တို့ကို ရကြသည်ဟု သူကြားဖူးသည်

ဝိပဿနာအလုပ်သည် ဖြစ်၊ပျက် သဘောကို သတိဖြင့် ထိန်း၍ တည်တည်ရှုရသော အလုပ်ဖြစ်သည် ဤနည်းဖြင့် မိမိ၏အတ္တကို ပယ်ခွာရန် ကြိုးစားရသည်ဟု သူဖတ်ဖူးသည်

ကိုနန္ဒာသည် ဗုဒ္ဓဘာသာမိဘများမှ ပေါက်ပွားလာသည်မှန်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ် သူထက်တုနိုင်း၍မရအောင်ဉာဏ်ကြီးသော ဂေါတမဗုဒ္ဓ၊ ယေရှုခရစ်၊မဟာမက်စသည်၊ဘုရား အဆူဆူတို့ကို သူမာန်လျှော့ ရိုကျိုးသည်မှန်သော်လည်း ၎င်းတို့၏အဆုံးအမ၌ တည်သူမဟုတ် မည်သည်၊ဘာသာတရားကိုမျှ သူ မကိုးကွယ်

သို့ရာတွင် အရေးကြုံလာတော့ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမသည် သူဦးနှောက်ထဲသို့ အလိုလို ဝင်ရောက်လာ၏ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်လိုသော စေတနာကြောင့်မဟုတ် သူ့ကိုယ်မှ နာကျင်ကိုက်ခဲနေသော ဝေဒနာကို မေ့ပျောက်ရန် နှလုံးသွင်းကြည့်ခြင်းသာဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် ဗုဒ္ဓ၏ဝိပဿနာကျင့်စဉ်က ညွှန်ပြသည်အတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်ကို တည်တည်ရှုသည်

တစစ်စစ် ကိုက်ခဲလျက်ရှိသော ခေါင်းကဝေဒနာကို သတိပြုသည် ဤတွင် တကိုယ်လုံးစပ် ဖျဉ်းဖျဉ်းဖြစ်နေသော ဝေဒနာကို ခံစားမိသဖြင့် ထိုဝေဒနာကို အာရုံပြုပြန်သည် ထိုသို့ အာရုံပြုဆဲ ခါးနှင့်ခြေထောက်မှ ဝေဒနာများက သူ့ကိုလာ၍ တိုက်ခိုက်ကြပြန်သည် ထိုအခါ၌ ကိုနန္ဒာသည် ထို ဝေဒနာများဆီသို့ အာရုံပြောင်းပြန်သည်

သို့ရာတွင်ကြာကြာအာရုံပြောင်း၍မရ သူ၏ဦးနှောက်သည်ကောင်းစွာအလုပ်မလုပ် နိုင်တော့ ခေါင်းက မူးဝေလာသည် မှိတ်ထားသော မျက်လုံးများထဲတွင် အစိမ်း အနီ အပြာ အဝါ အရောင်တွေ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေကြသည်

ကိုနန္ဒာသည် နောက်တကြိမ် မေ့မြောသွားသည် သူ၏ခေါင်းသည်ဘေးသို့စောင်းကျသွား သည် ဤသို့ဖြင့် ကိုနန္ဒာ မေ့မြောသွားသည်မှာ မည်မျှကြာသည်မသိ။

(၂)

နားကိုစွင့်ကြည့်သည်

ပထမတော့ အသံတသံကို ကြားရသည် တိုအသံသည် တိတ်ဆိတ်ခြင်း၏အသံဖြစ် သည် ဗုံးပေါက်ကွဲသံတခုကို ရုတ်တရက် ကြားရသည်အခါ၌ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြစမြဲဖြစ် သည် သို့ရာတွင် ဗုံးပေါက်ကွဲသံများကို ဆက်တိုက်ကြားလာရသောအခါ၌ကား ထိုအသံများသည် ကြောက်စရာမကောင်းတော့ မြူးကြွဖွယ် အားတက်ဖွယ်ပင် ဖြစ်သေးသည်

တိတ်ဆိတ်ခြင်း၏အသံမှာ ပေါက်ကွဲသံနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည် တိတ်ဆိတ်ခြင်းသည် စိတ်ကိုကြည်လင်အေးချမ်းစေသည် ဟု ရုတ်တရက် ထင်ရသည် သို့ရာတွင် တိတ်ဆိတ်ခြင်း၏အ သံကို ဂရုတစိုက်နားထောင်ကြည့်သောအခါ၌မူ ကြောက်စရာကောင်းလာသည် အားငယ်လာ သည် သွေးပျက်ချင်လာသည်

လူသည်မွေးကတည်းက သြကာသ လောကကြီး၏ အသံ သတ္တ၊ လူလောကကြီး၏ငိုသံ ရယ်သံ အံကြိတ်သံ တက်ခေါက်သံ မြူးကြွဖွယ်အသံ ညည်းညူသံ ကုန်ထုတ်လုပ်သံ စသည် အသံပေါင်းစုံနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့သည် သို့ရာတွင် ထိုလူအဖွဲ့အစီး၌အသံလုံးဝတိတ်ဆိတ်သွားပြီ ဆိုလျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်း

အရည်ကင်မူတင် ဆောက်သည်သူ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ညည်းကြီးသန်းခေါင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ် သက်သော သုဿန်တစပြင်တွင် သွား၍ မူတင်ဆောက်တည်ကြသည်ဟု ကိုနန္ဒာ ကြားဖူးသည် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်၏ မကြံ့ခိုင်၏ ကို စမ်းသပ်သော နည်းလမ်းတခုဟု ကိုနန္ဒာ ယူဆ၏ အာကာသသို့ သွားမည် အာကာသသူရဲကောင်းတို့သည်လည်း အသံလုံးဝတိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသော အလုံခန်း ထဲ၌ ရက်ပေါင်း လပေါင်းများစွာ နေထိုင်၍ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှုရအောင် လေ့ကျင့်ပေးရသည်ဟု ကိုနန္ဒာ ဖတ်ဖူး၏

သို့ဖတ်ရစဉ်တုန်းက ကိုနန္ဒာ ဤမျှလောက် လေးလေးနက်နက် မယုံကြည်ချင် လိုရမယ်ရ စမ်းသပ်ကြည့်ခြင်းသာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားခဲ့သည်

ယခုတော့ ကိုနန္ဒာယုံချင်လာပြီ

စင်စစ် တိတ်ဆိတ်သံသည် ဆူညံသံထက် ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသည် တုန်လှုပ်ဖွယ် ကောင်းသည် ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းသည်

နားကိုစွင့်ကြည့်သည့်အခါ၌ ပတ်ဝန်းကျင်တခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်ဘာသံမျှမကြားရ ထိုတိတ်ဆိတ်သံက ရှည်ကြာလာလေလေ ကြောက်စရာ ကောင်းလာလေလေ ဖြစ်သည်

သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာသည်ဟင်းလင်းပြင်၏အပြင်သို့ ရောက်နေသူမဟုတ် အချိန်၏ပညတ်ဖြင့် ကင်းလွတ်နေသူလည်း မဟုတ် ဟင်းလင်းပြင် နှင့် အချိန်၏ပညတ်အတွင်း ၌ မှီတင်းနေထိုင်သူ သာဖြစ်သည် ဟင်းလင်းပြင် နှင့် အချိန်အတွင်းတွင် မှီတင်းနေထိုင်သူဖြစ်လျှင် အရာဝတ္ထု ဟူ၍ရှိ ရမည် အရာဝတ္ထုဟူ၍ ရှိလျှင် အသံဟူ၍ ရှိရမည် ထိုအသံသည် တိုးချင်လျှင် တိုးမည် ကျယ် လောင်ချင်လျှင် ကျယ်လောင်မည် သူမကြားနိုင်သောအသံဖြစ်ချင်ဖြစ်မည် အသံလုံ့မရှိ ဆိုသည် မှာ ဖြစ်နိုင်ကောင်းသော ကိစ္စမဟုတ် အနည်းဆုံးတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းများပင်လျှင် အသံ တော့ရှိစမြဲ

ယခုတွင် တိတ်ဆိတ်ခြင်း၏ အသံကို နားထောင်နေသည် မဟုတ်လော ကိုနန္ဒာသည် အင်ကနဲ ညည်းလိုက်မိသည် သူ့အသံကို သူကြားလိုက်ရပြီး နောက်တခါညည်းမိပြန် သည် ဤတကြိမ်၌လည်း သူညည်းသံကို သူပြန်ကြားရသည် သည်လောက်ဆိုလျှင် သိပ်မဆိုးသေး

သို့ရာတွင် သူညည်းသည်အတွက်သာ သူပတ်ဝန်းကျင်တွင် အသံဟူ၍ ရှိနေခြင်းဖြစ်သည် သူညည်းညူခြင်းမပြုသည်အခါ၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်မြဲ တိတ်ဆိတ်လျက်သာရှိသည်

ကိုနန္ဒာသည် နောက်ထပ်ညည်းညူခြင်း မပြုတော့ အသက်ကိုသာ ခပ်ပြင်းပြင်းရှူနေသည် ထိုစဉ်တွင် မည်သည့်အသံဟူ၍ ခွဲခြားမသိနိုင်သော အသံများကို ကြားရသည် ထိုအသံများသည် ဝေးဝေးမှလော နီးနီးမှလော ဟူ၍ကား သူ့ခွဲခြား၍မရ တခါတခါ အနီးကလေးကပါဟု ထင်ရသည် တခါတခါ၌လည်း အဝေးကြီးကဟုထင်ရသည် ထိုအသံသည် တသံတည်းမဟုတ် အရာထောင်များစွာသော အသံများဖြစ်သည် မြေကြီးပေါ်သို့ မိုးသီးတွေ ကြွေကျသလိုလို ကျောက်စရစ်ခဲများကိုဆုပ်၍ ကြံနေသလိုလို မန်ကျည်းစေ့ များကို ဖြန့်ကြဲနေသလိုလို အသံများ ဖြစ်သည် တခါတခါမှ မြည်သော အသံမျိုးမဟုတ် အဆက်မပြတ်မြည်နေသော အသံများဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် အမျိုးအမည် ခွဲခြားမရသော ထိုအသံများကို နားထောင်ရင်း မှိန်းနေသည် မိမိသည် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်နေသနည်း ထိုအသံများသည် မည်သည့်အသံများနည်း ဤအသံကိုလည်းကိုနန္ဒာမသိ

ထိုသို့စဉ်းစားနေစဉ် နောက်အသံတမျိုးကို ကြားရပြန်သည် ထိုအသံမှာ မိုးချိန်းသံမျိုးဖြစ် သည် တပုန်းပုန်းမြည်နေသည် သို့ရာတွင် ဆက်တိုက်မြည်ခြင်းမဟုတ် နရီမှန်မှန်နှင့် မြည်နေခြင်း ဖြစ်သည် ပထမ အဝေးကြီးမှ တရဲရဲ မြည်လာသံ ကြားရပြီးနောက် တပုန်းပုန်းမြည်သံပေါ်လာသည် ပျောက်သွားပြန်သည် နောက်တရဲရဲမြည်လာသံ ကြားရပြီးနောက် ပုန်းကနဲမြည်သံ ပေါ်လာသည် ဤသို့ဖြင့် နာရီစည်းချက် မှန်မှန် ပေါ်နေသည်

ကိုနန္ဒာသည်ထိုအသံကိုနားထောင်ကာ သူရောက်ရှိရာ နေရာအရပ်ကို သူပြန်စဉ်းစားသည် သို့ရာတွင် သူ့ခေါင်းက တစစ်စစ်ကိုက်ခဲနေသည် မူးဝေနောက်ကျီလျက်ရှိသည်

ငှက်တကောင် အော်မြည်ပျံသန်းသွားသံ ကိုလည်းကြားလိုက်ရသည် ဟုသူထင်သည် စင်စစ်၌ လောကသည်လုံးဝတိတ်ဆိတ်နေသည် မဟုတ် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျောက် စရစ်ခဲ ဖြန့်သည့်နှယ် ရှိသော အသံ၊ မိုးချိန်းသည်နှယ်ရှိသောအသံငှက်မြည်သံတို့တော့ရှိသေး သည် ထိုကြောင့် ကိုနန္ဒာ ခွန်အားပြည့်ဖြိုးလာသလို ရှိသည် အားတက်လာသလို ရှိသည်

သူသည်ချမ်းစပြုလာ၏ တဆတ်ဆတ်တုန်လာ၏ ချမ်းသဖြင့် ကိုယ်ကို တစောင်းလှဲ၍ ကွေးမည်ပြုသည် သို့ရာတွင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် စောင်း၍လဲမရ တကိုယ်လုံးဒဏ်ရာတွေကြောင့် တောင့်တင်းနေသည် သူ့ဒူးကလဲ ကွေးမရ သွေးတို့ဖြင့် စေးကပ်တင်းရင်းနေသည်

ခန္ဓာကိုယ်ကို စောင်းမည်ပြုစဉ် တစုံတခုကို သူသတိထားလိုက်မိသည် ထိုအရာမှာ သူ ကျောပြင်အောက်က အခင်းဖြစ်သည် မွေ့ရာလည်းမဟုတ် မြေကြီးလည်းမဟုတ် အဖုအထစ် အချွန်အတက်တွေဖြင့် ပြည့်နက်လျက်ရှိသည့် ကျောက်ဆောင် ကျောက်ချွန်များပင်ဖြစ်ပါ၏

ထိုအခါကျမှ ကိုနန္ဒာမျက်လုံးလွင့်ကြည့်သည်

သူ့ခေါင်းပေါ်တွင် အမိုးမရှိ သူ့ဘေးတွင် အကာမရှိ

ကြယ်ပွင့်တို့ ပြီးပျက်နေသော ကောင်းကင် ဟင်းလင်းပြင်ကြီးကို သူမြင်ရသည် အတားအဆီးမရှိ တဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေသော လေ၏အတွေ့ကို သူခံစားရသည်

သူ့ပခုံးသည် တစုံတခုနှင့် ထိခိုက်သည့်အတွက် ဆတ်ကနဲ တွန့်သွားသည် မြွေများကိုက်လိုက်လေသလော ကိုနန္ဒာလန့်သွားသည် နာကျင်ခြင်းတော့မရှိ ယားချီချီနှင့် အခံရခက်သည် ခဏကြာတော့ သတ္တဝါတကောင် သူ့မေးအောက် လည်ပင်းပေါ်သို့ တရွရွတက်လာသည် သတ္တဝါ၏ ခြေထောက်များက စူးစူးချွန်ချွန် ပျော့ဖတ်ဖတ်

ကိုနန္ဒာသည် ထိုသတ္တဝါကို လက်ဖြင့်ကောက်ယူပစ်ရန် ကြိုးစားကြည့်၏ သို့ရာတွင် သူ့လက်သည် အဝတ်စုတ်ဖတ်ကြီးသဖွယ် လေးလံနေသည် ကွေး၍လည်းမရ မ ယူ၍လည်းမရ မ ယူလိုက်ပါက လက်သည်ကျောက်ဆောင်ပေါ်သို့ ပြန်ကျသွားသည်

လည်ပင်းပေါ်က သတ္တဝါသည် ငြိမ်သွားသည် ကိုနန္ဒာ ထိုသတ္တဝါကို မေးဖြင့် ညှပ်ထားသည် ထိုသတ္တဝါ၏အတွေ့က မာကျောကျော လုံးလုံးဝန်းဝန်း ကျောက်ခဲတုံးလိုလို

နောက် သတ္တဝါတကောင်က ရင်ပတ်ပေါ်တက်လာပြန်သည် အချို့က ပေါင်ပေါ် ခြေထောက်ပေါ် ဝမ်းဗိုက်ပေါ် တက်လာကြသည်

ကိုနန္ဒာသည် အားယူ၍ ခေါင်းထောင်ကာ ဝမ်းဗိုက်နှင့်ရင်ပတ်ပေါ်ကသတ္တဝါများကိုကြည့်လိုက်သည် ကိုယ်ကို လူးလွန့်လိုက်သဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နှင့်ရင်ပတ်ပေါ်က သတ္တဝါများသည် ကျောက်ဆောင်ပေါ်သို့ လိမ့်ကျသွားကြသည် ထိုအခါကျမှ ကိုနန္ဒာ ပြီးလိုက်မိသည် မေးအောက်တွင်ညှပ်ထားသောသတ္တဝါကိုလည်း လွတ်ပေးလိုက်သည် ထိုသတ္တဝါသည် ကျောက်ခဲလုံးလေးတလုံးလိုအောက်သို့လိမ့်ကျသွားသည်

ခေါင်းကိုစောင်းငဲ့၍ကြည့်လိုက်သောအခါ၌ သူ့အထက်နားကျောက်ဆောင်ပေါ်မှ တရွေ့ရွေ့လိမ့်ဆင်းလာကြသော ရာထောင်မက များစွာသော ဝင်ကစွပ်ကောင်များကိုမြင်ရသည် ကျောက်စရစ်ခဲများကို အဆက်မပြတ်ဖြန့်ကျဲနေသည့်နှယ် ရှိသောအသံများမှာ ရာထောင်မကများလှသော ဝင်ကစွပ်ကောင်များ၏အသံပင်ဖြစ်သည်

“ဝင်ကစွပ် မြင်ဆွတ်က ကြည်စဖွယ် ဖြူနီဝါပြာ တစုနဲ့ ခရုထွေလာဆန်း ကမ်းကွေ့ပတ်လည်” ဆိုသောဦးကြင်ဥ၏ ကဗျာတိုလေးတပုဒ်ကို ကိုနန္ဒာ သွား၍အမှတ်ရသည် ဦးကြင်ဥ က ဝင်ကစွပ် ကို “ကြည်စဖွယ်”ဟုဆိုသော်လည်း ကိုနန္ဒာအဖို့ ဝင်ကစွပ် တို့သည် ကြည်စရာမကောင်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များဖြင့် မလှုပ်နိုင် မယှက်နိုင် ဖြစ်နေသော သူ၏အဖို့ ကြီးစွာသော အနှောင့်အယှက်များ ဖြစ်နေကြသည်

ကိုနန္ဒာသည် တပ်ချီ၍လှုပ်ရှားနေကြသော ဝင်ကစွပ်များကိုကြည့်ရာမှ ၎င်းတို့ဆင်းလာရာ ကျောက်ဆောင်အထက်သို့ မှော်ကြည့်လိုက်သည် မှုန်မှားသော ကြယ်ရောင်တွင် တောရိပ်လိုလို

တောင်ရိပ်လိုလို သဏ္ဍာန်တစ်ခုကိုမြင်ရ၏ ကိုနန္ဒာသည် ထိုတောင်ရိပ်သဏ္ဍာန်ဘက်ဆီသို့ ခေါင်းပြု၍ လှဲနေခြင်းဖြစ်သည် ကို ယခုမှ သတိထားမိသည်

သူ့ခြေရင်းတွင်တော့ တောင်ရိပ်တောင်ရိပ် ဆို၍ ဘာမျှမမြင်ရ မှိုင်းပြာသော မိုးကောင်းကင်ကြီးကို မြင်ရသည် မိုးကောင်းကင်ကြီးသည်မြေကြီးနှင့် ထိလျက်ရှိ၏ အတားအဆီးဘာမျှမရှိ

ကိုနန္ဒာသည် လဲနေလျက်က သူ့ခြေရင်းဘက်သို့ လှမ်းကြည့်သည် သူ့လဲကျနေသည့်နေရာသည် ကျောက်ဆောင်အစွန်းတစ်ခုဖြစ်သည် သေသေချာချာကြည့်တော့ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းနှင့် ထိတွေ့လျက်ရှိသော အရာသည် မြေပြင်မဟုတ် အပြောကျယ်သော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးဖြစ်ကြောင်းကို ကိုနန္ဒာ သိလာသည်

သူ့လဲကျရာ ကျောက်ဆောင်စွန်းနှင့် ပင်လယ်စပ်သည် တော်တော်ဝေးသေးသည် ရေစစ်ချိန်ဖြစ်၍ ပင်လယ်ရေသည် ကမ်းနှင့်တော်တော်ဝေးနေပြီ တစ်ခုခုအော်မြည်သံသည် လှိုင်းသံများဖြစ်၍ ပုန်းကန်မြည်သံများမှာ ပင်လယ်ရေလှိုင်းတို့ ကျောက်ဆောင်များကို ရိုက်ခတ်နေသံဖြစ်သည်

သူမည်သည့်နေရာသို့ ရောက်နေသနည်း ဘာဖြစ်ခဲ့သနည်း သူတယောက်တည်းလော
ကိုနန္ဒာ သည် တံတွေးကိုတချက် မျိုလိုက်၏ ရေငတ်လှပြီ ရင်ထဲက ပူလှပြီ

(၃)

အစကတည်းက ကိုနန္ဒာသည်ခရီးကိုမသွားချင်

ဤခရီးကိုသွားရလိမ့်မည်ဟု သူ နည်းနည်းလေးမျှထင်ခဲ့ သွားရခြင်းတော့ ကြံဖန်ဖြစ်လာသည်

သူ့အမ၏သားအကြီးဆုံး တင်ထွန်းအောင် ယခုနှစ် အခြေခံပညာရေး အထက်တန်းစာမေးပွဲ ကျပြန်သည် တင်ထွန်းအောင် အ-ပ-ထ ဖြစ်သည်မှာ သုံးခါရှိပြီ တခါမျှ မအောင်ခဲ့ အထက်တန်းနှင့် အလယ်တန်းတုန်းက တင်ထွန်းအောင် ချောချောမောမော အောင်ခဲ့သည် ဒီတွေမရသည့်တိုင် နှစ်ခြင်းပေါက်အောင်ခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်သည် ဆယ်တန်းရောက်လာသည့်အခါတွင် တင်ထွန်းအောင် ဖောက်လာသည် ဆံပင်ရှည်ထား၍ ဘောင်းဘီဖင်ကျပ်ဝတ်ကာ ဂစ်တာတလက်ဖြင့် လမ်းသလားစ ပြုလာသည် သူ့အဖေ နှင့် သူ့အမေက နည်းနည်းမျှမကြိုက်

ကိုနန္ဒာကတော့မည်သို့မျှမပြောလိုသူ့ခေတ်နှင့်သူဟု လွယ်လွယ်သဘောထားလိုက်သည် အရှိန်ကုန်တော့ရပ်သွားလိမ့်မည် ဟုထင်သည် သို့ရာတွင် တင်ထွန်းအောင်က ဤမျှနှင့်မရပ် ကျောင်းတက်ချင်မှတက်သည် စာကျက်ချင်မှကျက်သည် စာမေးပွဲနီးလာသည့်တိုင် ဂီတာတလက်နှင့် သီချင်းဆိုမပျက် နေ့ရောညရောဂစ်တာတလက်နှင့် အချိန်ကုန်၍နေသည် ကိုနန္ဒာ နားမလည်သော“ဝေါဟာရ”များကိုပြောကာ သူ့သူငယ်ချင်းတသိုက်နှင့် ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် သွားလိုက် လာလိုက် နှင့် အချိန်ဖြုန်းနေသည်

တင်ထွန်းအောင် တို့သုံးသည့် “ဝေါဟာရ”များကို ကိုနန္ဒာ နားလည်သည်လည်းရှိသည် နားမလည်သည်လည်းရှိသည် ဤသည်ကိုလည်း ကိုနန္ဒာ ဘာမျှမပြောလိုသေး သူ့ခေတ်နှင့်သူဟု သဘောထားကြည့်ပြန်သေးသည် သို့ရာတွင် သူတို့“ဝေါဟာရ”တလုံးကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ၌ ကိုနန္ဒာရင်ထဲတွင် ဒိတ်ကနဲဖြစ်သွားသည် မျက်နှာတွေ ထူပူဖိန်းရိန်းသွားသည် တင်ထွန်းအောင်က သူ့အမေနှင့်သူ့အမေမောင် ကိုနန္ဒာ ရှေ့တွင် သုံးနှုန်းလိုက်သောအခါ ကိုနန္ဒာသည် သူ့အမ မျက်နှာကိုပင် မည်သို့ကြည့်ရမည်မသိရအောင် အနေရခက်သည်

စင်စစ်တော့ တင်ထွန်းအောင် သည်သူတို့“ဝေါဟာရ”ကိုသုံးနှုန်း၍ ကိုနန္ဒာ တို့ကို စကားပြောချင်းမဟုတ် သူ့သူငယ်ချင်း ရဲမြင့် ကိုလှမ်းပြောလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်

ရဲမြင့် မှာ ရန်ကုန်တွင် လူသိများသော ဝတ်လုံကြီးတဦး၏သားဖြစ်သည် တင်ထွန်းအောင်နှင့် အရွယ်တူ အတန်းတူဖြစ်သည်

ထိုစဉ်က တင်ထွန်းအောင် နှင့် ရဲမြင့် သည် ဟီတာချီ ကက်ဆက်ကိုဖွင့်ကာ စတီရီယိုအဆိုတော်မိန်းခလေးတဦး၏ သီချင်းကို နားထောင်နေကြသည် ထိုမိန်းခလေး၏သီချင်းများကို ကိုနန္ဒာ နားထောင်ဖူးသည် အနောက်တိုင်းတေးသွားများအလိုက်ပုံတူကူး၍ထားသောစတီရီယိုသီချင်း

များကို ကိုနန္ဒာ သဘောမကျ သို့ရာတွင် စည်းသွက်သည် အသံဆန်းသည် အဆိုတော်တွေက ဆိုပေါက်ဆိုလက် ရဲတင်းသွက်လက်သည် ထို့ကြောင့်တခါတရံတွင် ကိုနန္ဒာ လည်းသူတို့နှင့်အတူ ရောယောင်နားထောင်လေ့ရှိသည် သူမသိသေးသော အဆိုကျော်ဆိုလျှင်သူတို့ထံမေးမြန်းကြည့်ရသည်

ယခုလည်းကိုနန္ဒာနှင့် သူတို့နှစ်ယောက် စတီရီယိုတေးသံကို နားထောင်နေကြသည် တင်ထွန်းအောင် အမေသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်မီးပူတိုက်နေသည်

သီချင်းမှာ နာမည်ကျော် မိန်းခလေးအဆိုတော်တယောက်၏သီချင်းဖြစ်သည် ဤအတွင်း တင်ထွန်းအောင်ပါးစပ်က ထွက်လာသောစကားလုံးကြောင့် ကိုနန္ဒာ မျက်နှာတွေ ထူပူရှိန်းဖိန်းသွားသည်

"ဟေ့ကောင် ရဲမြင့် ဒီ"ဇော်"ရဲ့အသံက သိပ်ညှုတယ်ကွ "

ကိုနန္ဒာသည် တင်ထွန်းအောင် ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် တင်ထွန်းအောင်၏ မျက်နှာ၌ ဖွေလီဆန်းပြားသော အမူအရာမရှိ ပကတိရိုးသားသောအသွင်ဆောင်နေသည်

"နင်တို့စကားတွေကလည်းဟယ်"

တင်ထွန်းအောင် အမေသည် ဤမျှပြောကာနောက်ဖေးသို့ ထသွား၏ သူ့မျက်နှာသည် နီရဲလျက်ရှိသည် ကိုနန္ဒာသည် အမ၏ခြေနေကို အကဲခတ်လိုက်မိသည်

"ဘာလဲကွ မင်းတို့စကားတွေက"

ကိုနန္ဒာကလည်းမေးလိုက်သည် တင်ထွန်းအောင် ကသူ့ဖက်သို့လည်၍ရယ်သည် ထို့နောက် ကိုနန္ဒာကို အထင်သေးသောအကြည့်ဖြင့်ကြည့်သည်

"ဦးလေးကလည်း တုံးလိုက်တာ ဒါမှ နားမလည်ဘူးလား"

ရဲမြင့် ကလည်း ကိုနန္ဒာ ကို ပြီး၍ကြည့်သည် စင်စစ်သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် ကိုနန္ဒာသည် အသက်သိပ်မကွာလှသေး သူတို့နှစ်ယောက်က ၂၀ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိ၍ ကိုနန္ဒာက ၃၀ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသေးသည်

သို့ရာတွင် ဆယ်နှစ်လောက်မျှသာ ကွာခြားသည့်တိုင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကိုနန္ဒာကို ခေတ်နောက်ကျသူဟုထင်နေကြပြီ ခေတ်ရေစီးကြောင်းတွင် သောင်တင်ကျန်ရစ်သူဟု ထင်နေကြပြီ

"ဆိုစမ်းပါအုံး မင်းတို့စကားလုံးအဓိပ္ပါယ်ကို"

"ဇော်"ဆိုတာမိန်းခလေးကိုပြောတာ ဦးလေးရ

ရဲမြင့်က ဖြေသည်

"ဟေ "ဇော်"ဆိုတာ မိန်းခလေး

ကိုနန္ဒာသည် မျက်ခုံးကိုပင့်ကာ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းနှင့်ဖြစ်နေသည် ဤစကားလုံးကို အမေရှေ့ အဖေရှေ့မရှောင် သူတို့ပါးစပ်က ရက်ရက်ရောရောထွက်နေသည်မှာ သူတို့အဓိပ္ပါယ် နှင့်သူတို့တော့ မှန်နေသည် မထွက်ရဲစရာ ဘာမှမရှိ

သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာ အဖို့တော့ဤစကားလုံးသည် ပါးစပ်မှ ထွက်ရဲစရာမရှိသော စကားလုံး ဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာ တို့ခေတ်က “ဇော်”ဟူသော စကားလုံးသည် မိန်းမတို့၏ မအပ်မရာ ကိုခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည် ယခု တင်ထွန်းအောင် တို့ခေတ်ကျတော့ “ဇော်”ဟူသော ဝေါဟာရသည် ထိုသို့ အဓိပ္ပါယ်မထွက် တော့ မိန်းခလေး ဟူသော သာမန်အနက်မျှသာထွက်တော့သည် ဆယ်နှစ်လောက်အတွင်း ဝေါဟာရ တလုံး၏အနက်သည် ဤမျှပြောင်းသွားရသလောဟု ကိုနန္ဒာ အံ့သြရသည်

တင်ထွန်းအောင် နှင့် ရဲမြင့် သည် မျက်လုံးအပြူးသား ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေသော ကိုနန္ဒာ ကိုကြည့်၍ ရယ်လိုက်ကြသည်

“ဘာဖြစ်လိုလဲ ဦးလေးရ”

ကိုနန္ဒာက တံတွေးကို မျိုချကာ

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး မသိလို့မေးကြည့်တာပါ”

(၄)

တင်ထွန်းအောင် နှင့် ရဲမြင့် တို့ကိုမြင်လိုက်ရကတည်းကကိုနန္ဒာအကဲခတ်မိသည်

သူတို့အပေါင်းအသင်းများမှာများသောအားဖြင့် အရာရှိကြီးများ၏သားသမီးများဖြစ်ကြသည် တင်ထွန်းအောင်တို့အဖေ ဦးလှမြင့်သည် အစိုးရစက်မှုလုပ်ငန်းဌာနကြီးတခုတွင် အင်ဂျင်နီယာ ကြီးတဦးဖြစ်သည် မြို့သစ်တခုတွင် အစိုးရထံမှ ဝယ်သော ကိုယ်ပိုင်တိုက် အစိုးရထုတ်ပေးသော ဖယ်မလီယာကား ဧရီယို ကက်ဆက် စသည် ခေတ်ပေါ် အသုံးအဆောင် အကုန်ရှိသည် တင် ထွန်းအောင်၏အပေါင်းအသင်းများမှာလဲ လခထောင်ကျော်စား အရာရှိကြီးများ၏ သားသမီးများ သာဖြစ်ကြသည်

သူတို့မှာစားဝတ်နေရေးမပူရ တက်ထရွန်ရှပ်အင်္ကျီ နိုင်လွန်စပိုရှပ် တက်ထရက်ဘောင်း ဘီ ထည်လဲဝတ်နိုင်သည် မော်တော်ကားဖြင့်ကျောင်းတက်နိုင်သည် အိမ်တွင် ကက်ဆက် တိတ်ရီ ကော်ဒါ စသည် အသုံးအဆောင်များအစုံရှိသည် အကောင်းဆုံးကျောင်းများတွင်နေကာ အပြင် ဖက်နာမည်အကြီးဆုံး အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းများတွင် နေနိုင်သည်

သို့ရာတွင် ပညာကို သူတို့ ကောင်းကောင်းမသင်ကြ ဂျိမ်းစဘွန်းရုပ်ရှင်များကို သုံးလေးခါ ပြန်ကြည့်ကြသည် ရုပ်ရှင်ထဲက ဂျိမ်းစဘွန်းမင်းသား ရှောင်ကွန်နရီလို ပခုံးတွန့်ကြသည် နေ့ခင်းမ ရှောင် သူတကာ အိမ် လှေကားရင်းသွားကာ ဂီတာတီးပြီး ကပ်ပလီ အဆိုတော်တို့၏ အသံမျိုးဖြင့် သီချင်းဆိုကြသည် တခါတရံ အုပ်စုဖွဲ့၍ ရိုက်ကြသည် ရည်းစားထည်လဲထားကြသည် နံပါတ်ဖိုး နှင့်တော့ တွေ့ကြဟန်မတူသေး

သူတို့ကျောင်းသားဘဝနှင့် ကိုနန္ဒာကျောင်းသားဘဝ မှာ မိုးနဲ့မြေလို ကွာသည်

ကိုနန္ဒာတို့တွင် မောင်နှမ လေးယောက်ရှိသည် အဖေအမေ မရှိတော့ အမအကြီးဆုံးက တင်ထွန်းအောင်၏အမေ ဒေါ်တင်တင်လှ ဒေါ်တင်တင်လှက သူ့ထက်ဆယ်နှစ်လောက်ကြီးသည် ထင်သည် ၁၉၅၀-၅၁ ခုနှစ်လောက်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ရောက်သည် သို့ရာတွင် မမလှ သည် ပညာအကျိုးမပေး ဥပဒေတန်းတွင် နှစ်ခါကျပြီး ကျောင်းထွက်လိုက်ရသည် ထိုအတော

အတွင်း အဖေဆုံး၍ သိမ်ကြီးဈေးထဲတွင် အမေနှင့်အတူ အထည်ဆိုင်ကလေးတဆိုင်ဖွင့်ပြီး အိမ်ထောင်တာဝန်ကို ထမ်းရသည် ထိုစဉ်က ကိုနန္ဒာမှာ ၁၃-၁၄ နှစ်သားသာရှိပြီးမည် အတန်းက သတ္တမတန်း တင်တင်လှ အောက် တင်တင်မြက မက်ထရစ် တင်တင်မြအောက် ထွန်းမြင့် ကရစ်တန်း

မမလှသည်အမေနှင့်အတူ သိမ်ကြီးဈေးတွင် အထည်ရောင်းရင်း သူ့ထက်အငယ်တွေကို ပညာသင်ပေးခဲ့သည် သည်အတောအတွင်း မေမေ မမာတော့ မေမေက သူ့သမီးကြီးအတွက်စိတ်အေးရအောင် ဆိုပြီး ကိုလှမြင့် နှင့် အိမ်ထောင်ချခဲ့သည် ကိုလှမြင့်က ဘီ အက်စ် စီ အင်ဂျင်နီယာအောင်၍ ခရိုင်မြို့တမြို့တွင်လမ်းဝန်ထောက်လုပ်နေသည် မမလှအိမ်ထောင်မကျမှီလုံးပါးပါးနေသော သိမ်ကြီးဈေးက အထည်ဆိုင်သည် မမလှအိမ်ထောင်ကျသောအခါ လုံးပပြုတ်သွားသည် မမလှ သူ့ယောက်ျားနောက် လိုက်သောအခါ ရန်ကုန်တွင် ကိုနန္ဒာတို့ သားအမိလေးယောက်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ကိုထွန်းမြင့်က ပညာစကောစကနှင့် ကျောင်းမှထွက်၍ အောက်တန်းစာရေးလင်လုပ်ရသည် မေမေသည် တဖက်က ရှိစုမဲ့စုကလေးကို ထုခဲ့ပေါင်နံရောင်းချ၍ သူတို့မောင်နှမကို ကျောင်းထားပြီး ကိုထွန်းမြင့်၏လခ ဖေဖေပင်စင်လခကလေးဖြင့် အိမ်စရိတ်ကို ဖာထေးရသည် တခါတရံ မမလှက တရာမျိုး နှစ်ရာမျိုး ပို့သည် ငွေမပို့နိုင်လျင်လည်း ဆီ ဆန် စသည်တို့ကိုပို့ပေးတတ်သည်

မေမေသည် သူ့မျက်လုံးနှစ်လုံး ပိတ်မသွားခင် သူ့သားသမီးတွေကို အခြေတကျ ဖြစ်စေချင်သည် ဘွဲ့တွေ ရာထူးတွေနဲ့ဖြစ်စေချင်သည် ကြက်သားအုပ်မကြီး ထိန်းသလို သားသမီးတွေကို ထိမ်းသည် သို့ရာတွင် မေမေ ဆန္ဒကောင်းကောင်းမပြည့် အလတ်မ တင်တင်မြ ဘီအေ အောင်သည့်နှစ်တွင် မေမေ ဆုံးသည် မေမေဆုံးပြီးနောက်တနှစ်တွင် တင်တင်မြလည်း တက္ကသိုလ်မှ ဆရာတဦးနှင့် လက်ထပ်သည် ကိုထွန်းမြင့်သည် နောက်နှစ်နှစ်လောက်တွင် သက်ကြီးတက္ကသိုလ်တက်ရင်း ဘီအေ အောင်ကာ သူတို့ရုံးမှ စာရေးမတယောက်နှင့်လက်ထပ်သည်

ခက်သည်က ကိုနန္ဒာ

မေမေဆုံးတော့ ကိုနန္ဒာ မက်ထရစ်တွင် ရောက်နေသည် မေမေဆုံးခြင်းသည် ကိုနန္ဒာတို့မိသားစုအဖို့ အကြီးမားဆုံးသော ထိုးနှက်ချက်ဖြစ်သည် အမလတ် တင်တင်မြ ကို ဘီအေ အောင်သည်အထိ ကိုထွန်းမြင့်က ဆက်၍ထောက်ပံ့ရသည် သို့ရာတွင် သူ့ဘီအေ အောင်၍ အလုပ်လုပ်သောအခါကျတော့ သက်ကြီးတက္ကသိုလ်တွင် ပညာတဖက် ရုံးအလုပ်တဖက်ဖြင့် နပမ်းလုံးနေသည့် ကိုထွန်းမြင့်ကို ထောက်ပံ့ဘို့ ဝေးစွ ယောကျ်းယူကာ ယောကျ်ားနောက် ကောက်ကောက် ပါအောင် လိုက်သွားသည်

ကိုထွန်းမြင့် သဘောက မည်သို့ရှိမည် ကိုနန္ဒာ မသိ သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာကမူ အမလတ်တင်တင်မြသည် တကိုယ်ကောင်းဆန်သည်ဟု ထင်သည် ကျိတ်၍စိတ်နာသည် စိတ်တိုလက်ရ တနှစ်

ဤမျှကြီးသောရာထူးကို မည်သို့ရသွားသည်ဟုတော့ ကိုနန္ဒာမသိ "သည်ကွေသည်တက် နှင့်လှော်"သည့် နည်းပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည်

သူ့အကို ကိုထွန်းမြင့်တို့လင်မယားက ကျောက်မြောင်းတွင် အခန်းကလေး တခန်း ငှားနေ သည် ကလေးတွေကလည်း လေးငါးယောက် ကိုထွန်းမြင့် ကရံအုပ် သူမိန်းမက အထက်တန်းစာ ရေး။

ဤတွင် ကိုနန္ဒာ နေရေးထိုင်ရေးပြဿနာ ပေါ်လာသည်

သိပ္ပံ ဒုတိယနှစ်တွင် ကိုနန္ဒာကျသည်မှာ သုံးခါရှိပြီး သူ့အကို ကိုထွန်းမြင့်သည် ကိုနန္ဒာ တနှစ် ကျသည်အထိ တတ်နိုင်သမျှကလေးနှင့် ကျောင်းထားပေးသည် အမကြီးတင်တင်လှကလည်း ထောက်ပံ့သည် အမလတ် တင်တင်မြ ကတော့ ဂေလာလေး

သုံးခါကျလာတော့ ကိုထွန်းမြင့်မတတ်နိုင်တော့ ကိုနန္ဒာဘက်ကလည်းသူ့အကိုကို ငဲ့ညှာရ မည် အလိုက်သိရမည် သူ့အတွက် သူတပါးတွင် တာဝန်မတက်စေချင် သူ့အသက်ကလည်း အစိတ်နားသို့ကပ်လာပြီ အသက်အစိတ်လောက်ရောက်သည်အထိ သူတပါးကို မှီခိုနေရသည်ဆို လျှင် အမှီခံရသူကလည်း (မည်မျှကောင်းသည်ဆိုစေ)မျက်နှာညိုချင်သည် မှီခိုရသူကလည်း မကောင်း မျက်နှာငယ်ရသည် ကိုထွန်းမြင့်ကလည်း ချောင်ချောင်လည်လည်ရှိလှသူမဟုတ် သူ မိန်းမကိုလည်း အားနာရသေးသည်

ဤသို့လျှင် ကိုနန္ဒာ ဘယ်သွားမည်နည်း

ကိုနန္ဒာသည် တသက်တွင်ပထမဆုံးအကြိမ် သူ့ဘဝလမ်းကို သူရွေးရတော့မည် မည်သူ့ ကိုမျှ အားကိုး၍မဖြစ်

အမကြီးတင်တင်လှတို့ရန်ကုန်ရောက်သည် မှန်သည် သို့သော် သူတို့မှာသားတွေသမီး တွေ အပုံကြီး သို့ဖြင့် ယောက်ဖထံ မှီခိုစားရသည့် အဖြစ်မျိုးကိုလည်း ကိုနန္ဒာရှက်သည် အမလတ် တင်တင်မြ တို့ကို စဉ်းစားစရာမလိုတော့ တခါက စာမေးပွဲအတွက် အလွန်အရေးတကြီးအသုံးလို ၍ အကို ကိုထွန်းမြင့်၏ ထောက်ခံချက်ဖြင့် ငွေတရာ သွားတောင်းဖူးသည် တောင်းသည်ဆိုသော် လည်း တကယ်က ခေတ္တလှည့်ခြင်းသာဖြစ်သည် သို့ရာတွင် တင်တင်မြ ကချူသံပါအောင် ညည်း ကာ ငွေအစိတ်ကို ထုတ်ပေးသည် ပြန်ဆပ်စရာမလို ဤမျှသာ တတ်နိုင်သည် ဟုဆိုကာ မတတ် သာ၍ စွန့်ကျဲရသည့်သဘောမျိုးပြောလိုက်သည် စင်စစ် တင်တင်မြသည် ငွေအစိတ်လောက် တော့ ဆုံးလိုလည်း ဆုံးစေ ကိုယ်ပိုက်ဆံနှင့် ကိုယ်တော့ အမုန်းမခံပြီ ဆိုသည့်သဘောဖြင့် စွန့်ကျဲ လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည် ဤသည်ကိုကိုနန္ဒာကလည်း ရိပ်မိသည် ထိုကြောင့်သူပေးသော ငွေအစိတ် ကိုလည်း မယူ တင်တင်မြ နှင့်လည်း ထိုကတည်းက အဆက်ပြတ်ပြီ

သည်ကတည်းက ကိုနန္ဒာ လောကကိုနာကျည်စပြုသည် မောင်နှမသားချင်းဆိုသည်မှာ

လည်း အလကားဟု ထင်လာသည် မောင်နှမသားချင်း ချစ်ကြ ခင်ကြသည်ဆိုသည်မှာ မိဘအုပ် ထိန်းမှုအောက်တွင် ရှိသည့်အရွယ် လူရေးလူရာကို မသိသေးသည့်အရွယ် အပြစ်ကင်းတုန်း အရိုး သားဆုံးအရွယ်တွင်တော့ ဟုတ်ကောင်းဟုတ်မည် သို့ရာတွင်အရွယ်ရောက်၍ ကိုယ်အိုးကိုယ်အိမ် နှင့် ဖြစ်လာကြပြီဆိုတော့ ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ ထောက်ထားကြတော့သည် မဟုတ် ကိုယ်ကိုကိုယ် သာ ကြည့်ကြသည် ဟု ကိုနန္ဒာ ကောက်ချက်ဆွဲလိုက်သည်

ကိုနန္ဒာ မည်သူ့ကိုမျှ အားမကိုးချင် ထို့ကြောင့်အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်ရုံးသို့ ပြေး၍တန်းစီ သည် သို့ရာတွင်အားမရှိလှ သူ့ရှေ့တွင် ဂိဇ္ဇာဘွဲ့ရ သိပ္ပံဘွဲ့ရတွေ တပုံကြီးရှိသည် သူ့လိုသိပ္ပံ ဒုတိယနှစ် နှစ်ခါကျအဖို့ နေရာမရှိ

အကိုကိုထွန်းမြင့် အိမ်ကိုလည်း သိပ်မပြန်ချင် သွားရမည့်နေရာလည်းမရှိ ရန်ကုန်မြို့ပေါ် တွင် ကုန်းကြောင်းကြီး လျှောက်နေရသည် သည်တုန်းက ဘုန်းကြီးကျောင်းတကျောင်းတွင် ကပ် နေသော သူနှင့် တန်းတူ သူငယ်ချင်းတယောက်ကို သွားတွေ့သည် မက်ထရစ်တုန်းက တန်းတူ ဖြစ်သော်လည်း သူက ယခု ဂိဇ္ဇာတတိယနှစ် ရောက်နေပြီ

ကိုနန္ဒာသည် သူငယ်ချင်းနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ လိုက်နေသည် စားရေးသောက်ရေးမပူ ပန်ရ ဆွမ်းကျွန်တော့စားရသည် အိပ်စရာကလည်း ကိုနန္ဒာလိုလူ ဆယ်ရောက်လောက် လာအိပ် သည့်တိုင် နေရာလွတ်တွေတပုံကြီးရှိသေးသည်

ကိုနန္ဒာသည် သူ့အကိုကြီးကိုတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်နေသည် ဟု မပြော သူငယ်ချင်း တွေငှားနေသည့် ဘော်ဒါအိမ်တအိမ်တွင် နေသည်ဟု လိမ်ပြောထားသည် ကိုထွန်းမြင့်သည် ထို အဖြေကို ကျေနပ်၍လော သို့တည်းမဟုတ် တာဝန်မယူနိုင်သည့်အတူတူ မသိလိုက် မသိဖာသာ နေလိုက်ခြင်းက ကောင်းသည်ထင်၍လော မပြောတတ် ဆိတ်ဆိတ်နေသည်

စားရေးနှင့် နေရေးထိုင်ရေးအတွက်က မပူရသည်မှာမှန်သည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာတွင် ဣန္ဒာ ရည်ဖိုးလေးမျှမရှိ ယုတ်စွာအဆုံး ဘတ်စကားခကလေးမျှပင် မရှိ မြို့ထဲသို့သွားလိုလျင် ခြေလျင် လျှောက်ရသည် သည်အထဲတွင် အကိုတွေ အမတွေ အထင်သေးသည်ကိုမခံချင်သဖြင့် တက္က သိုလ်က ဘွဲ့ကလေးတခုလည်း ရအောင် ကြိုးစားချင်သေးသည် သို့ရာတွင်ကျောင်းစရိတ်မရှိ စာ အုပ်ဖိုးမရှိ

တနေ့သော် ဗိုလ်ချုပ်လမ်း ပလက်ဖောင်းတွင် စာအုပ်ရောင်းနေသော သူငယ်ချင်းတ ယောက်နှင့်သွားတွေ့သည် သူကကိုနန္ဒာကိုသူနှင့်အတူလာ၍ စာအုပ်ရောင်းဖို့ခေါ်သည် ကိုနန္ဒာတွင် လည်း စာအုပ်အဟောင်းကလေးတချို့ရှိသည် နှစ်ယောက်ပေါင်းလိုက်သောအခါ အင်္ဂလိပ်စာအုပ် မြန်မာစာအုပ် တော်တော်ကလေးစုံသည် ရှားရှားပါးပါးစာအုပ်မျိုးဆိုလျင် ဈေးတင်ရောင်းသည် ရသည့်ငွေကလေးဖြင့် ရှားရှားပါးပါးစာအုပ်များကို လိုက်ဝယ်သည် ပြန်ရောင်းသောအခါ အချို့စာ

အုပ်ကို အစိတ်မျိုး သုံးဆယ်မျိုးရသည် ပျမ်းမျှ တယောက်လျှင် တဆယ်နီးပါးလောက်စီသည်

စင်စစ် သူနာမည်ရင်းက ကိုနန္ဒာမဟုတ် စိုးထွန်းဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာဆိုသည်မှာ သူ့ကလောင် နာမည်ဖြစ်သည် ကလောင်နာမည်ဆိုသည်တိုင် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ထင်ရှားသည့် ကလောင်နာမည်မဟုတ် သူ့သူငယ်ချင်းတွေစုထုတ်သော ကဗျာစာအုပ်ကလေးတအုပ် တွင် ကိုနန္ဒာကဗျာရေး သည် မောင်နန္ဒာဟူသောကလောင်အမည်ကိုထည့်လိုက်သည် ထိုခါမှစ၍ ကိုနန္ဒာဟူသောအမည်ကို သူကလည်း နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ခံယူသည် သူ့သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ထိုနာမည်ဖြင့်ပင် သူ့ကိုခေါ် သည် အစက“ကဗျာဆရာကိုနန္ဒာ” ဟုပြောအပျက် ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည် ကဗျာဆရာဆိုတော့ လည်းသူစိတ်မလုံ ကဗျာတွေရေး၍မဂ္ဂဇင်းများသို့ ပို့သော်လည်းသူကဗျာများမှာ တခါမျှ ပုံနှိပ်စလုံး မဖြစ်လာ ကြသေး

သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာစိတ်မပျက် သူစပ်သည်က “ကာရံမဲ့”ဟုခေါ်ကြသော“ခေတ်ပေါ်ကဗျာ” သည်ကဗျာမျိုးကို ဘယ်မဂ္ဂဇင်းကမျှ ထည့်မည်မဟုတ်ဟုသူသိပြီးဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာသည်ဘယ်မဂ္ဂဇင်းကမှ မထည့်သော ကဗျာများကို ဘာလာစာအုပ်တအုပ်တွင်ရေးကာ သူ့မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ ကို ဖတ်စေသည် တခါတရံ သူ့ကဗျာကိုဖတ်ပါမည့်အကြောင်း လက်ဖက်ရည်ပင်တိုက်လိုက်ရသေး သည် ထိုကြောင့် “လက်ဖက်ရည်သောက်ချင်လျှင် ကိုနန္ဒာကဗျာကိုသွားဖတ် ”ဟုသူ့သူငယ်ချင်း များက ပြောစမှတ်ပြုကြသည်

ကိုနန္ဒာသည် ကဗျာရေးလိုက် စာအုပ်ရောင်းလိုက် လုပ်နေသော်လည်းစာမေးပွဲကိုဖြေမြဲဖြေ သည် သတ္တဗေဒ အဓိကယူထားပြီးဖြစ်၍ နောင်တနေ့တွင်အသုံးဝင်ချင်လည်းဝင်မည် မဝင်လျှင် လည်း ဒီဂရီတခုတော့ရှိသင့်သည် အနည်းဆုံးသူ့အမလတ် တင်တင်မြတို့ အထင်းသေးသည်ကို မခံချင်နဂါးမှန်းသိအောင် အမောက်ထောင်ပြချင်သေးသည်

ကံကောင်းသည် ဆိုရမည်လောမသိ ကိုနန္ဒာသည် သတ္တဗေဒ တတိယနှစ်နှင့်စတုတ္ထနှစ်ကို နှစ်ချင်းပေါက်အောင်သွားသည် သတ္တဗေဒ နှင့်အောင်သည်ဆိုတော့လည်းအလုပ်အကိုင်ရှာရမည် အောင်လက်မှတ်ကလေးကိုင်ကာ အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်ရုံးသို့ ပြေးရပြန်သည် သိပ္ပံဒုတိယနှစ် နှစ်ခါကျ ဘဝတုန်းက လည်း သည်နေရာသို့ ရောက်ခဲ့ဘူးပြီ သို့ရာတွင်ထိုစဉ်က ကိုယ့်ဘက်က အားမရှိ ယခု ကိုယ့်လက်ထဲ၌ လက်မှတ်ကလေးတစောင်တော့ရှိပြီ

သူ့ဘာသာတွဲမှာ သတ္တဗေဒ အဓိကဖြစ်သည် သတ္တဗေဒကို သင်ခဲ့သည် ငါးမျိုးခွဲပညာ သင် ခဲ့ရသည် ဆေးထိုး သားဖောက်လုပ်ငန်းကို လက်တွေ့လုပ်ခဲ့ရသည် လှော်ကားနှင့် မန္တလေး ပုသိမ် ကြီးဘက်တွင်အစိုးရငါးမွေးမြူရေးဌာနများရှိသည် အနည်းဆုံးထိုဌာနများတွင် အလုပ်ရနိုင်မည်ဟု သူမျှော်လင့်သည်

သို့ရာတွင် အလုပ်မရ သည်လိုဖြင့် သတ္တဗေဒအဓိကဖြင့် သိပ္ပံဘွဲ့ရခဲ့သော ကိုနန္ဒာသည်

ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်နေကာ ပလက်ဖောင်းတွင်စာအုပ်ဟောင်းရောင်းနေရဆဲပင်ဖြစ်သည်

ယခုတော့ အကိုတွေ အမတွေကလည်း ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် ကိုနန္ဒာ စာအုပ်ရောင်းနေသည်ကို သိသွားပြီ ကိုနန္ဒာကလည်းအသိပေးလိုက်သည် အစကအထင်သေးမခံချင်၍ ရှက်၍အသိမပေးခဲ့သော်လည်း ယခုသော် ရှက်စရာမဟုတ်ဟု ကိုနန္ဒာသိတတ်လာပြီ သူ့အလုပ်သည် ဓမ္မိယသဒ္ဓါဖြစ်သောအလုပ် စင်ကြယ်သောအလုပ် ဟု ကိုနန္ဒာရဲရဲကြီးမြင်တတ်လာပြီ

စင်စစ်ရဲရဲကြီးမြင်တတ်ရုံမျှမက ကိုနန္ဒာသည် သူ့အလုပ်ကိုသူ ဂုဏ်ယူတတ်၍ပင်လာသည် ပလက်ဖောင်းတွင်စာအုပ်ရောင်းရခြင်းသည် အကျင့်စာရိတ္တကို ထိခိုက်စေသောရာဇဂတ်မှုလော မဟုတ် (ရာဇဂတ်မှုမဟုတ်ဟူ၍ကား ကိုနန္ဒာ မပြောလို ပလက်ဖောင်းတွင် ရောင်းသည့်အတွက် ပုဒ်မ ၄၁ ဖြင့်ငြိနေသေးသည်) သို့ရာတွင် အကျင့်စာရိတ္တကိုမူ မထိခိုက်ဟု ကိုနန္ဒာရဲရဲကြီးယုံသည်

သူပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့် ပြည်သူဆိုင်အချို့တွင် ဝန်ထမ်းအချို့တို့ ပြည့်သူ့ပစ္စည်းကို ခိုးရောင်းကြသည် မှောင်ခိုဈေးသို့ထုတ်ကြသည် အလွဲသုံးစားလုပ်ကြသည် သူ့စာအုပ်များသည် ခိုးရာပါပစ္စည်းများ မဟုတ် မှောင်ခို၍ရောင်းရသော ပစ္စည်းများမဟုတ် အလွဲသုံးစားလုပ်ထားသော ပစ္စည်းများမဟုတ်

ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအချို့ ခိုးပုံခိုးနည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပုံပြင်ကလေးတစ်ပုဒ်ကို သူကြားဖူးသည် ဘယ်လောက်မှန်မမှန်တော့ မသိ တခါက မြို့တမြို့တွင် ပြည်သူဆိုင် တဆိုင်ကို သူခိုးဖောက်သည် သူခိုးသည် ပစ္စည်းများကိုကြည့်ရင်း နံနက်လင်းသွားသဖြင့် ဆိုင်ထဲတွင်ပိတ်မိနေသည် အပြင်သို့ ထွက်မရတော့ ထို့ကြောင့်ပြည်သူ့ဆိုင်ထဲ၌ ချောင်အကျဆုံးနေရာ တနေရာတွင် ပုန်းနေရသည် သည်အတွင်းဆိုင်ဖွင့်ချိန်ရောက်သဖြင့် ဆိုင်အမှုထမ်းများရောက်လာကြသည် ဆိုင်တံခါးပျက်နေပြီ ဆိုင်ထဲတွင် ခြေရာလက်ရာပျက်နေပြီ သည်တော့ သူတို့ဆိုင်ကို သူခိုးဖောက်မှန်းသိကြသည် ဆိုင်တွင်အပျောက်အရှု စာရင်းကိုတွက်ကြသည် ပစ္စည်းစုစုပေါင်းနှစ်သောင်းကျော်ဖိုး ပျောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်

သူခိုးသည်သူခိုးညံ့ဖြစ်သည် ချောင်ကလေးထဲ၌ ကြာကြာမပုန်းနိုင် ခဏကြာတော့ ချောင်ထဲ၌ ပုန်းနေသော သူခိုးကို မိသွားသည် ရဲတို့ရောက်လာ၍ ရဲကိုအပ်သည် ရဲတို့က သူခိုးကိုစစ်သည် သူခိုး၏နာမည်ကိုမေးသည် သူခိုးသည်စိတ်ဖောက်သွားသည်နယ် ရဲတို့မေးခွန်းကို တခွန်းမှ မဖြေ တဟားဟားရယ်နေသည် ရဲတို့ကအမျိုးမျိုးမေးသည် သူခိုးကရယ်မြဲရယ်သည် ဟားတိုက်၍ ရယ်သည်

ရဲတို့က သူခိုးကို ရဲစခန်းသို့ ခေါ်သွား၍စစ်သည် သည်အထိ သူခိုးသည် ဟားတိုက်ရယ် လျက်ရှိသည် ရဲအရာရှိတို့စိတ်ပျက်လှပြီ သူခိုးသည် တကယ်ပင် ဦးနှောက်ပျက်သွားပြီလော

ဦးနှောက်ပျက် ဟန်ဆောင်ခြင်း လော ပစ္စည်းရှစ်သောင်းဖိုးကို မည်သည့်နေရာသို့ ထုတ်သွားသနည်း

နှောက်ဆုံးကျမှ သူခိုးက ဖြောင့်ချက်ပေးသည် သူခိုးဖြောင့်ချက်၌ နံနက်(၃)နာရီလောက်တွင် သူဆိုင်ထဲရောက်သည် ပစ္စည်းတွေကို လျှောက်မွေနေသဖြင့် နံနက်လင်းသွားသည် အပြင်မထွက်သာသဖြင့် ပြည်သူ့ဆိုင်က ချောင်ကလေးတချောင်ထဲတွင် ပုန်းနေသည် သည်တုန်း ပြည်သူ့ဆိုင်ဝန်ထမ်းတို့ ချောင်ကလေးထဲတွင် သူပုန်းနေမှန်းမသိသဖြင့် ပစ္စည်းတွေကို တခုပြီးတခု လာထားကြသည် တယောက်ပြီးတယောက် ပစ္စည်းတွေကို လာပုံထားကြသည် ထို့နောက် ရှစ်သောင်းကျော်ဖိုးသူခိုးဖောက်သည်ဟု စာရင်းပြကြသည်

စင်စစ်က သည်ဆိုင်ထဲက သူဘာမျှမထုတ်ရသေး ယခုသူ့ကိုယ်တွင်ပါလာသည် ဘီလူးကျွန်းဆေးတံတချောင်းနှင့် ဖိုးလှကြီးဆေးဗူး တဗူးသာ သူခိုးရသေးသည် မယုံလျှင် ဆိုင်ကိုရှာကြည့်ဟု ဆိုသည်

ရှာကြည့်သောအခါ သူခိုးပြောသည့်အတိုင်း ပစ္စည်းတွေတွေ့ရသည် ထိုပုံပြင် မည်သို့နိဂုံးချုပ်သွားသည် သို့မဟုတ် မည်မျှမှန်သည် ကိုမူ ကိုနန္ဒာ မသိ

သည်အလုပ်မျိုးနှင့်စာလျင် စာအုပ်ရောင်းသည့် အလုပ်သည် မနိုင်းသာအောင် စင်ကြယ်သော အလုပ်ဖြစ်သည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည်

(၅)

ကိုနန္ဒာသည်သူအမကြီးတင်တင်လှအိမ်သို့ အလည်တခေါက်ရောက်စဉ်တင်ထွန်းအောင်တို့ ရဲမြင့်တို့ကိုကြည့်၍ သူ့ဘဝနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိသည် သူတို့တွင် ဘာမျှပူပင်စရာမရှိ သည်ကတည်းက တင်ထွန်းအောင်တို့လူသိုက်ကို ကိုနန္ဒာကြည့်၍စိတ်မော့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်

"ဘယ်နေ့ဘာကြားရမလဲသာမသိတယ် ဒီကောင်တွေကတော့မလွယ်ဘူး "ကိုနန္ဒာ စိတ်ထဲကပြောရင်း ခေါင်းရမ်းမိသည်

သိပ်မကြာ

တနေ့သူ့အမကြီးတင်တင်လှက ကိစ္စအရေးတကြီးရှိ၍ ဟုဆိုကာ အကို ကိုထွန်းမြင့်လာခေါ်သည်

ကိစ္စကတင်ထွန်းအောင် ကိစ္စဖြစ်သည်

တင်ထွန်းအောင်သည် အမ၏စိန်ဘယက်နှင့် ရွှေဘီးကိုခိုး၍ အိမ်မှထွက်ပြေးသည် သူနှင့်အတူ ရဲမြင့် လဲပါသွားသည် ဆိုသည် ရန်ကုန်မှာလဲ နံ့ပြီ မန္တလေးနှင့် တောင်ကြီးသို့လည်း ဖုန်ဆက်၍ အကြောင်းကြားကာ အရှာခိုင်းပြီးပြီ တင်ထွန်းအောင် တို့ အရိပ်ရောင်ကိုမျှရှာမတွေ့.

ကိုနန္ဒာလည်းဘာမျှမတတ်နိုင်အဖေလုပ်သူ ကိုလှမြင့်ကလည်း နိုင်ငံခြားသို့ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ တဖွဲ့ဖြင့်ပါသွားသည် သည်တွင် တင်တင်လှ ကိုထွန်းမြင့် ကိုနန္ဒာ တို့မောင်နှမသုံးယောက် ခေါင်းချင်းရိုက်ကြရသည်

အမတင်တင်လှ ကမူ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ဘာမျှမလုပ်တတ် ငိုရုံသာ ငိုတတ်သည်

"သတင်းအစအန တခုတော့ရတယ်ကွ"

ကိုထွန်းမြင့်က တရှိက်ရှိက်ငိုနေသော သူ့အမကိုစောင်းငဲ့ကြည့်၍ ပြောသည်

လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်ရက်လောက်က သူရယ် ရဲမြင့်ရယ် ကောင်လေးတယောက်ရယ် သုံးယောက် မော်လမြိုင် မှာတွေ့လိုက်သတဲ့ နောက်တော့ခြေရာပြောက်သွားတယ် အဲဒါ မော်လမြိုင် ကိုလိုက်ရင်ကောင်းမလားလို့စိတ်ကူးရတယ် မော်လမြိုင် မှာတွေ့ရင်လဲတွေ့ မတွေ့ရင်လဲ အနဲဆုံး သဲ

လွန်စတော့ရမယ်လို့ ငါထင်တယ် အဲဒါမင်းကိုဘဲ တာဝန်ပေးရမှာဘဲ ဒို့အထဲမှာ ဆွေမျိုးအရင်း အချာဆိုလို့လဲ သိပ်ရှိတာမဟုတ်ဘူး ငါကလည်းရုံးက ခွင့်ယူလို့ရတာမဟုတ်ဘူး အချိန်ပိုတောင် ဆင်းနေရသေးတယ် လိုက်ရှာရတယ်ဆိုတာ လွယ်တာမဟုတ်ဘူး ရေလည်ပတ်လည်ရှိမှ အားလဲ အားမှ သူ့အဖေကလည်း မရှိ ငါကလည်းမအား ဆိုတော့ မင်းဘဲရှိတာဘဲ မင်းစာအုပ်ဆိုင်ကလည်း ပိတ်ထားလို့ရတယ်မဟုတ်လား”

ကိုထွန်းမြင့်က မရဲတရဲဖြင့် နိမိတ်ပြမေးခွန်းကိုမေးသည်

“ဖြစ်ပါတယ်”

ကိုနန္ဒာကပြောသည်ကိုနန္ဒာကသူ့တာဝန်ဟုယူဆသည် စင်စစ်ကိုထွန်းမြင့်ပြောသလို အရင်းအခြာ ထဲက လူလွတ်ဆို၍လည်း သူတယောက်သာရှိသည်

“ဒါဖြင့် စိုးထွန်း မနက်ဖြန်လိုက်သွားဟယ် ”

အမတင်တင်လှ ကလေးပြောသည် ကိုထွန်းမြင့်က သူ့အမကို မျက်နှာထားဖြင့် တချက် ကြည့်သည်

“နေစမ်းပါအုံးလေ နင်လုပ်လိုက်ရင် ဖုတ်ပူမီးတိုက်ကြီးဘဲ ရှာတယ်ဆိုတာ လမ်းလယ်ခေါင် လိုက်ရှာနေလို့ဖြစ်တဲ့ကိစ္စမှမဟုတ်ဘဲ သူ့အဆက်နဲ့သူ စုံစမ်းမှ အစီအစဉ်နဲ့သွားမှ”

ကိုထွန်းမြင့် က ကိုနန္ဒာဖက်သို့လှည့်သည်

“ငါ့သဘောက မင်းမော်လမြိုင် လိုက်သွား ကိုလှမြင့်ရဲ့သူငယ်ချင်း ကိုဇော်ဝင်း ဆိုတာရှိ တယ် အကောက်ဌာနမှာလုပ်တယ် ကောင်လေးတွေကို မော်လမြိုင် မှာတွေ့တယ်ဆိုတာ သူ့ဆီ ကရတာ သူနဲ့တိုင်ပင်ပြီးရှာတွေ့ရင် ပြန်ခေါ်ဖို့ဘဲ

သူ့အဖေမပြန်ခင် အိမ်ရောက်မှ ဖြစ်မှာ သူ့အဖေပြန်လာချိန် အိမ်မှာမရှိရင် သူ့အဖေက စိတ်ဆိုးပြီးအိမ်ကနင်ချမှာ သူ့အဖေကပြတ်တယ် ကြားထဲက ငါဘဲရင်ကွဲမှာ ”

တင်တင်လှက ရှိုက်သံများ ကြားမှ ပြောသည် ကိုထွန်းမြင့် မျက်နှာထားက မှန်နေသည် အမကိုလည့်မကြည့်ဘဲ ပန်းအိုးကိုစိုက်ကြည့်နေသည် ကိုနန္ဒာကမူ သူ့အမကိုသာ သနားသည် ပစ္စည်းကကော ဘယက်နဲ့ ရွှေဘီးတွင်ဘဲလား”

ကိုနန္ဒာကမေးသည် တင်တင်လှက နှပ်ညစ်ကာ

“ဒါပါဘဲ ငွေတော့နဲ့နဲပါးပါတော့ ပါသွားဟန်တူတယ် တနေ့ကသူ့လက်ထဲမှာ ငွေသုံးလေး ဆယ်လောက်မြင်လို့မေးတော့ ရဲမြင့် ပိုက်ဆံတဲ့ ပြီးတော့ နင်တို့တူက နံပါတ်သရီးဆိုလား နံပါတ် ဖိုးဆိုလားအဲဒါလဲ ရှူသတဲ့ ငါကြားတာဘဲ ငါကလိုက်မေးတော့ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောတာဘဲ”

“ကိုထွန်းမြင့် နှင့် ကိုနန္ဒာသည် ဆတ်ကနဲမော့ကာ တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်မိကြ သည်

“နင်တို့ဟာ သိပ်မလွယ်ဘူး”

ကိုထွန်းမြင့် ကခေါင်းကိုရမ်း၍ ပြောလိုက်သည်

“ကလေးဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်လိုက်တော့ရှာကြည့်လိုက်ပေါ့ ရှာလို့တွေ့ရင် ခြောက်တန်ခြောက် ချောတန်ချောပြီးခေါ်ခဲ့ရမှာဘဲ ဘယက်နဲ့ ရွှေဘီးကတော့ ကုန်လောက်ပြီ”

“နေအုံး မော်လမြိုင် မှာမရှိဘူးဆိုရင်ကော”

ကိုနန္ဒာမေးလိုက်သည် ကိုထွန်းမြင့်သည် ထိုမေးခွန်းအတွက် ဖြေရန်အဆင်သင့်ရှိဟန်မတူ မော်လမြိုင် တွင် တွေ့လျင်တွေ့မည် တွေ့လျင်မည်သို့မည်ပုံပြန်ခေါ်မည်ဆိုသည့် ကိစ္စလောက် ကိုသာ စဉ်းစားထားဟန်တူသည် မော်လမြိုင် တွင်မတွေ့လျင် မည်သို့စီစဉ်မည်ဆိုသည်ကိုကား စဉ်းစားပြီးဖြစ်ပုံမရ ထို့ကြောင့်သူ့အမဘက်သို့ လည့်ကြည့်သည်

“ဟိုကျတော့ ကိုဇော်ဝင်းနဲ့လဲတိုင်ပင်အုံးပေါ့ မတွေ့ရင် တွေ့အောင်ရှာပြီးသာ ခေါ်ခဲ့ပေ တော့ စိုးထွန်းရယ် ငါလဲသိပ်မစဉ်းစားတတ်ဘူး ခေါင်းမီတောက်နေပြီ ကောင်လေးတွေ ဝေးဝေး လံလံ သွားမယ်လို့တော့မထင်ပါဘူး

မောင်နှမသုံးယောက် နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်ချက်တခု ကို ချရသည် မော်လမြိုင် တွင်ကိုဇော် ဝင်း၏အကူအညီဖြင့် တင်ထွန်းအောင်တို့ကို ရှာမည် တွေ့လျင် ချောတန်ချော ခြောက်တန် ခြောက်၍ အမြန်ပြန်ခေါ်လာမည် မော်လမြိုင်တွင် မရှိတော့ဘူးဆိုလျင် တပတ်တန်သည် နှစ်ပတ် တန်သည် နေ၍သတင်းအစအနကို စုံစမ်းမည် သတင်းအစရလျင် ရသည့်နေရာသို့လိုက်မည် သတင်းအစအန မရလျင် တခေါက်ပြန်မည် ထိုအတောအတွင်းတင်တင်လှက သတင်းစာထဲတွင် ကြော်ငြာ၍ပြန်ခေါ်မည်

ရဲမြင့် မိဘများကလည်း တင်တင်လှတို့အစီအစဉ်ကို သဘောကျသည် သို့ရာတွင်သူတို့ ဘက်မှ လူမထည့်နိုင် ထည့်စရာ လူမရှိ သည်တွင်ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကိစ္စ ကိုနန္ဒာခေါင်းပေါ် တွင် ပုံကျသည် သို့နှင့် ကိုနန္ဒာ မော်လမြိုင်သို့ရောက်ခဲ့သည်

မော်လမြိုင်တွင် ကိုဇော်ဝင်းက သတင်းအပြည့်အစုံပေးသည် လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်ရက် လောက်က တင်ထွန်းအောင်တို့နှစ်ယောက်ကို လေယဉ်အိတ်တလုံးစီလွယ်လျက် တွေ့လိုက်ရ သည် ကိုဇော်ဝင်းကိုတွေ့တော့ တင်ထွန်းအောင်မျက်နှာပျက်နေသည် သူတို့မော်လမြိုင်က သူ ငယ်ချင်းတယောက်ထံ အလည်လာသည် သုံးလေးရက်ကြာမည်ဟု ဆိုသည် နောက်တပတ် လောက်ကြာသောအခါ တင်ထွန်းအောင်နှင့်အဖေသုံးယောက်ကို ကိုဇော်ဝင်းတွေ့ပြန်သည် တွေ့ သည့်နေရာက ရုပ်ရှင်ရုံ တရုံနားက ကွမ်းယာဆိုင်အနီးတွင်ဖြစ်သည် အချိန်ကည ကိုးနာရီခွဲပြီးပြီ သည်တခါတော့ တင်ထွန်းအောင်တို့က ကိုဇော်ဝင်းကိုမမြင် ထိုကြောင့် ကိုဇော်ဝင်း သူတို့တ သိုက်ကို လုံချုံစွာ အကဲခတ်ခွင့်ရလိုက်သည် ထိုကွမ်းယာဆိုင်သည် မော်လမြိုင်တွင်နာမည်ကြီး

သည် ခေတ်စားသော နိုင်ငံခြားပို့စကဒ်မျိုးစုံလည်းရသည် နံပါတ်သရီးတို့၊ နံပါတ်ဖိုးတို့လည်းရသည်ဟု နာမည်ကြီးသည် ထိုကွမ်းယာဆိုင်တွင် ညည လူစည်တတ်သည် အရွယ်ကောင်းကလေးတွေ ဆယ့်ကိုး နှစ်ဆယ်တိုက်လောက်သာ ရှိကြဦးမည်

နောက်တညတွင် ကိုဇော်ဝင်း ထိုကွမ်းယာဆိုင်တိုက်မှာ သွားချောင်းပြန်သည် တင်ထွန်းအောင်တို့လူတသိုက်ကို ထပ်မံတွေ့ပြန်သည် သုံးလေးရက်အလည်လာသည်ဟုပြောသော တင်ထွန်းအောင်သည် တပတ်ကျော်ကြာသည်အထိ မော်လမြိုင်တွင် ယောင်လည်ယောင်လည်လုပ်နေသည် သည်တော့ကိုဇော်ဝင်းတွက်ကိန်းမှန်ပြီ ကောင်လေးတွေ အိမ်ကထွက်ပြီးလာခြင်းပင် ဖြစ်ရမည်

ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်ရှိ တင်ထွန်းအောင်မိဘများထံ အကြောင်းကြားလိုက်သည် သူထင်သည့်အတိုင်း တင်ထွန်းအောင်တို့ အိမ်ကထွက်ပြီးခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် တင်တင်လှထံမှစာလာသည်

သည်အတောအတွင်းကိုနန္ဒာ မော်လမြိုင်သို့ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာ မော်လမြိုင်သို့ရောက်သော် တင်ထွန်းအောင်တို့လူသိုက် မော်လမြိုင်တွင်မရှိတော့ခြေရာပျောက်နေပြီ

မော်လမြိုင်တွင်လက်မှိုင်ချနေသော ကိုဇော်ဝင်းကိုသာ တွေ့ရသည် ကိုဇော်ဝင်း၏သတင်းအရ ထားဝယ်သို့ထွက်သွားသည်ဟုသိရသည် ဤတွင်ကိုနန္ဒာတင်တင်လှနှင့်ကိုထွန်းမြင့်ထံ ကြေးနန်းရိုက်သည် ထားဝယ်သို့လိုက်ရန်ကြေးနန်းပြန်သဖြင့် ထားဝယ်သို့လိုက်ရပြန်သည်

ထားဝယ်တွင် တင်ထွန်းအောင်တို့ကိုရှာသော်လည်းအရိပ်ယောင်မျှ မတွေ့ရတော့ စုံစမ်းသောအခါ တဖက်နိုင်ငံမှာလိုလို နတ်အိမ်ထောင်ဖက်မှာလိုလို သတင်းရပြန်သည်

(၆)

ဤတွင်ပြဿနာရှုပ်လာသည်

တဖက်နိုင်ငံသို့ ကူးပြေးကြသည်ဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးပရောဂ ပါမပါ စုံစမ်းရတော့မည် ထိုနိုင်ငံကူး၍ လိုက်ခေါ်ဘို့ဆိုသည့်ကိစ္စကလည်း မဖြစ်နိုင်ပို၍ပြဿနာကြီးလာမည်

စင်စစ်တင်ထွန်းအောင်တို့လူစုသည် နိုင်ငံရေးကိုဘာမျှနားမလည် ကြသည်မဟုတ် ဤသည်ကို ကိုနန္ဒာသိသည် သို့ရာတွင် စာမေးပွဲကျသဖြင့် လည်းကောင်း နံပါတ်ဖိုးစွဲသဖြင့်လည်းကောင်း လုပ်မိလုပ်ရာ စွတ်လုပ်နေကြခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည်

သူတို့နောက်လိုက်သင့်မလိုက်သင့် ကိုနန္ဒာမဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည် ထားဝယ်တွင် ရင်းရင်းနှီးနှီး တိုင်ပင်စရာဆို၍လည်း တယောက်မျှမရှိ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်သို့ လှမ်း၍ကြေးနန်းရိုက်ပြန်သည် လိုက်ခေါ်ပါဟု တင်တင်လှနာမည်ဖြင့် ကြေးနန်းတစောင်ရသည်

တင်တင်လှမှာ ခေါင်းမီးတောက်နေသူဖြစ်သည် သူ့သားကိုရှာတွေ့မည်ဆိုလျှင် ရေမြေဆုံးစေတော့ တွေ့အောင်ရှာမည်ဆိုသည့် အစားထဲကဖြစ်သည် ဘာကိုမျှတည်တည်ငြိမ်ငြိမ် စဉ်းစားမည်မဟုတ် ကိုထွန်းမြင့်ထံ ထပ်၍မေးမြန်းကြည့်လျှင် ကောင်းမည်ဟုထင်သည့်အတွက် ကိုထွန်းမြင့်ထံ ကြေးနန်းတစောင် နောက်ထပ်ရိုက်ပြန်သည်

“အခြေနေကြည့်ပြီးအလားအလာရှိလျှင်လိုက်ပါ”ဟု ကိုထွန်းမြင့်ကအကြောင်းပြန်သည်

ထားဝယ်တွင်စုံစမ်းကြည့်တော့ နတ်အိမ်ထောင်ဖက်တွင်ရန်ကုန်ကကောင်ကလေးတွေ တွေ့ခဲ့သည်ဟု ကြားရသည် ပုံပန်းသဏ္ဌာန်မေးကြည့်သည့်အခါ တင်ထွန်းအောင်တို့ရဲမြင့်တို့ပုံသဏ္ဌာန်မျိုးဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာအားတက်သွားသည်

ထိုကြောင့်ထားဝယ်မှ ကုန်သည်အချို့နှင့် နတ်အိမ်ထောင်သို့ လိုက်ခဲ့သည် တောင်ကြိုတောင်ကြားကိုဖြတ်၍ သက်စွန့်ဆံဖျားသွားရသည် နှစ်ညအိပ်သုံးရက်ကြာမျှ တနင်္သာရီရိုးမကို

ကျော်ပြီးနတ်အိမ်ထောင်သို့ရောက်သည်

နတ်အိမ်ထောင်ကား လူမျိုးစုံကျက်စားသည့်နေရာဖြစ်သည် နယ်စပ်ဖြစ်၍ မြန်မာရွာတရွာ နှင့်ပင်မတူတော့ မိုင်းခိုးထုတ်သူ မှောင်ခိုသွင်းသူ တရုတ် ကုလား မြန်မာ ထာဝယ် မွန် ကရင် တို့ခြေချင်းလိမ်နေသည်

ကိုနန္ဒာသည်နတ်အိမ်ထောင်တဝိုက်တွင်တင်ထွန်းအောင်တို့သတင်းကိုစုံစမ်းသည်တဖက် နိုင်ငံဖက်ကူသွားသလိုလို မရေမရာသတင်းကိုသာ ရသည် တိတိကျကျ ဘာမျှမရှိ

ရန်ကုန်မှထွက်လာခဲ့သည်မှာလည်း ကြာပြီ ကြာ၍သူ့အတွက်ပါ ပြဿနာတွေရှုပ်လာနိုင် သည် တို့ကြောင့် ရန်ကုန်သို့ ပြန်တော့မည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်သည် သူတို့ထိုက်နှင့်သူတို့ကံ ရှိပ စေတော့ ကိုနန္ဒာဘာမျှမတတ်နိုင်ပြီ

မနက်ထားဝယ်သို့ပြန်လိုက်ရန်စီစဉ်ပြီး ကရင်ရွာကလေးတရွာမှ ဖုန်းကြီးကျောင်းတွင် ကိုနန္ဒာအိပ်သည် သူနှင့်အတူ ခရီးသွားမည့် အဖော်တွေလည်းရှိသည် အထမ်းသမားတွေလည်းရှိ သည် သူတို့မှာဝန်စည်စလယ်တွေအပြည့် တထမ်းစာ တပိုးစာတော့ ပါသူတွေချည်းဖြစ်သည် ပစ္စည်းကလည်းစုံသည်

သည်အထဲမှာ လူလွတ်က ကိုနန္ဒာ တယောက်တည်းဖြစ်သည်

သူ့မှာလွယ်၍ရသော လေယာဉ်အိတ်အကြီးစားတလုံးနှင့်လွယ်အိတ်တလုံးပါလာသည်

ကိုနန္ဒာ မေးမေး မေးမေး ပျော်မည်ပြုဆဲပုန်းပုန်းဒိုင်းဒိုင်းအသံကြောင့်အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသည် ပထမသော် ကိုနန္ဒာဘာမျှမသိ အစိုးရစစ်တပ်က မှောင်ခိုတို့ကို ဝင်ဖမ်းသလောဟု ထင်မိသေးသည် စုံစမ်းကြည့်တော့ မှောင်ခိုအထမ်းသမား၏ ပစ္စည်းအချို့ကို သူခိုးဝင်ဆွဲသဖြင့် သူခိုးဖမ်းကြောင်း သိရသည်

ကိုနန္ဒာသည် လူတွေကြားထဲက အတင်းတိုးပွေ့ကာ ဖမ်းမိထားသော သူခိုးကိုကြည့်လိုက် သည်

ကြည့်လိုက်တော့ သူခိုးဟု အရိုးခံရသူမှာ ရဲမြင့်

ကိုနန္ဒာသည် သူမျက်လုံးများကို မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်မိသည် ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားဟု သံသယဖြစ်မိသည် ရဲမြင့် မှရဲမြင့် အစစ်

“ဟေ့ရဲမြင့် ”

ကိုနန္ဒာသည် လူအုပ်ကြားထဲမှ ထိုးထွက်ကာ ရဲမြင့် ပုခုံးကိုဖမ်းဆွဲသည် ရဲမြင့်သည်သရဲသ ဘက်ကို မြင်လိုက်ရသည်ပမာ မျက်လုံးအပြူးသား ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကိုနန္ဒာကို ကြည့်နေ သည် ဘာပြန်ပြောရမှန်း သိဟန်မတူ

ရဲမြင့်လိုပင် ဘေးက ပရိသတ်ကလည်းကိုနန္ဒာကို အံ့ဩစူးစမ်းသောမျက်လုံးများဖြင့် ဂိုင်း

ကြည့်နေကြသည်

“ဟေ့ရဲမြင့် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မင်းတို့တော်တော်ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင်လေးတွေ ဘယ်မလဲ တင်ထွန်းအောင်”

ကိုနန္ဒာက ရဲမြင့်ပုခုံးကိုလှုပ်၍မေးသည်

“ဟင် ဦးလေး”

ရဲမြင့်သည်ထိုအခါကျမှ သတိရလာဟန်ဖြင့် ကိုနန္ဒာ၏ လက်မောင်းကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင် ဆုပ်ထားသည်

ရဲမြင့်၏အသားများသည်နေလောင်သဖြင့် ညိုလျက်ရှိသည် ဆံပင်ရှည်ကြီးကလည်း ပုခုံး ပေါ်ဝဲနေသည်အဝတ်အစားမှာနိုင်လွန်စပို.ရှုပ်ဖြစ်သော်လည်း ညစ်ထေးနေလေပြီ အရောင်မှိုန့်နေ ပြီး ဘောင်းဘီရှည်ကလည်းနွမ်းနေပြီ

“ဦးလေးကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော့်ကို”

ရဲမြင့်သည်စကားကိုဆက်မပြောနိုင်ဘဲ ရပ်ထား၏ သူ့မျက်လုံးတွင် မျက်ရည်တွေဝဲလျက် ရှိသည် မဝိမိအောင်ချုပ်တည်းထားရဟန် အံ့ကျိတ်ထားသည်

“ဒီကောင်ကလေးကို ဟိုစခန်းမှာကတဲက မသိတာပါဘူးလို့ကြည့်နေတာ ခုထင်တဲ့အ တိုင်းဘဲ နီးလာလို့ပေါ့ မနီးများမနီးရင် အကုန်ပါသွားမှာ”

တယောက်ကပြော၏ ရဲမြင့်၏မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်အချို့ကိုတွေ့ရသည် လက်သီးလေးငါးလုံးစာလောက်မိပြီးပြီထင်သည် သည်အထဲတွင်နောက်ထပ်ထိုးမည့် ကြိတ်မည့် သူက တကဲကဲလုပ်နေသေးသည် ထားဝယ်ကျမှရဲစခန်းပို့မည် သူပုန်လက်ကိုအပ်မည်ဟု ပြောသူ ကပြောသည်

“ကျွန်တော်တူပါဗျာ မိကောင်းဖခင်သားသမီးပါ စာမေးပွဲကျ အိမ်ကထွက်ပြေးလို့ ကျွန်တော်လိုက်ရှာနေတာလဲ နဲ့ပြီ မော်လမြိုင် ထားဝယ် တွေ့မယ့်တွေ့တော့ မင်းတို့တော်တော် ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင်တွေကွာ ဘယ်မလဲတယောက်”

ကိုနန္ဒာသည်သနားလည်းသနားသည် စိတ်လည်းဆိုးသည် တချို့က ကိုနန္ဒာပြောသည်ကို မယုံကြ ကိုနန္ဒာက အကျိုးအကြောင်းအစုံ ရှင်းပြရသည် ကျောင်းထိုင်မွန်ဆရာတော်ကြီး ဆင်းလာ သဖြင့် ဆရာတော်ကို သက်သေထူကာ ဇာတ်စုံခင်းရသည် မိဘများ၏အမည်ကိုလည်းပြောသည် သူတာဝန်ခံမည်ဖြစ်ကြောင်း ပစ္စည်းပါသွားလျင်လဲ မိမိလျှော်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပစ္စည်းမပါလျှင်လဲ ရူးတုန်းမိုက်တုန်းအရွယ်ဖြစ်၍ တကြိမ်တခါ ခွင့်လွှတ်စေလိုကြောင်း ပရိသတ်ကိုတောင်းပန်ရသည် ဆရာတော်ကလည်း ကိုနန္ဒာနည်းတူ ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးသည်

“ကဲ ဘယ်မလဲ ဟိုကောင်”

ကိစ္စဝိစ္စ တွေရှင်းပြီးသော် တင်ထွန်းအောင် ကိုမေးရသည်

“နတ်အိမ်ထောင် မိုင်းစခန်းမှာ”

“ဘာလုပ်နေလဲ”

“နေမကောင်းလို့ ဦးလေး ဦးလေးတူ ဆေးပြတ်နေတယ်”

ကိုနန္ဒာအိပ်ထဲတွင် လိုရမယ်ရ ဆောင်ထားသော ကလိုရိုကွင်း ဆာလဖာ အေပီစီ စသည် ဆေးများပါသည် ကွေ့ ငှက်ဖျားဟု သူတွေ့လိုက်သည်

“ဆရာဝန်မရှိဘူးလား”

“မရှိဘူးခင်ဗျ”

“ဗမာဆရာကော”

“ဗမာဆရာတော့ရှိတယ် ဦးလေးဘာဖြစ်လို့လဲ နေမကောင်းလို့လား”

ရဲမြင့်က သူ့ကိုပြန်မေးလိုက်သေးသည်

“နို့တင်ထွန်းအောင် နေမကောင်းဘူးဆို”

“ဟာ ဦးလေးကလဲ တုံးလိုက်တာ ဆေးပြတ်တယ်ဆိုတာ နံပါတ်ဖိုး ပြတ်နေတာကိုပြော တာ ဦးလေးရ စီးကရက်ထဲထည့်ရှူတာ တနေ့ကို အလိပ်နှစ်ဆယ်လောက်ကုန်တယ် ခုဆေးဘိုး မရှိလို့”

ကိုနန္ဒာသည် သက်ပြင်းချလိုက်၏ သည်ဆေးတော့သူလဲမတတ်နိုင် တင်ထွန်းအောင် ၏ အခြေနေသည် “မလွယ်ဘူး”ဆိုသည့်အစားသို့ရောက်နေပြီ

ကိုနန္ဒာက သူတို့နှစ်ယောက် ပျောက်သွားသည့်အတွက်မိဘများစိတ်ပူနေကြသည် ရန်ကုန် အနံ့ရှာပြီးပြီ မော်လမြိုင်တွင် သတင်းရ၍ မော်လမြိုင် သို့လိုက်လာသည် မော်လမြိုင်မှာမတွေ့၍ ထားဝယ်သို့လိုက်ရသည် ထားဝယ်သို့ရောက်သော် နတ်အိမ်ထောင်ဖက်တွင် ရန်ကုန်က ကျောင်း သားလေးတွေရှိသည်ဟု ကြားသဖြင့် ဟုတ်လိုဟုတ်ငှားလိုက်လာခြင်းဖြစ်သည် ဟု သူ၏ရှာပုံ တော်ကို ဇော်စုံခင်းပြသည်

“မင်းတို့တော်တော်မိုက်တဲ့ကောင်တွေကွာ အိမ်မှာလူကြီးတွေဖြင့်စိတ်ပူလို့တင်ထွန်း အောင်အမေဆိုရင် ကြာရင် သားစိတ်နဲ့ရှူးတောင် ရှုမလားမသိဘူး ခုည နတ်အိမ်ထောင်ဖက်ကို သွားချင်တယ် ရမလား”

ရဲမြင့်က ခေတ္တတွေ့နေသည်

“ခုညတော့ မရဘူးထင်တယ် လမ်းကသိပ်မကောင်းဘူး တောလမ်း နတ်အိမ်ထောင်သွား ပြီးတော့”

ရဲမြင့်က စကားကိုဖြတ်၍ သူ့ကိုစူးစမ်းသော အကြည့်ဖြင့်ကြည့်သည် ကိုနန္ဒာ၏အစီအစဉ်

ကို သိချင်ဟန်တူသည်

“မင်းတို့နှစ်ယောက်လုံးကို ပြန်ခေါ်ရမယ်လို့ အိမ်ကမှာလိုက်တယ် အဲဒါ မင်းတို့အတွက် ငါလာရတာ ဒီကနေပြီး ထားဝယ်ပြန်မယ် ထားဝယ်ကမှ ရန်ကုန်ကို ပြန်မယ် လေယာဉ်ပျံအပတ် သင့်ရင်လဲ လေယာဉ်ပျံနဲ့ပေါ့ သင်းဘောပတ် ကြုံရင်လဲ သဘောပေါ့”

ကိုနန္ဒာက သူ့အစီအစဉ်ကိုပြောပြသည် ရဲမြင့်သည်ဘမှမပြောဘဲ ကိုနန္ဒာကိုစိုက်ကြည့်နေ သည် သူ့အကြည့်က ကိုနန္ဒာသည် မိမိတို့မိတ်ဆွေလောရန်သူလော ဆိုသည်အကြည့်မျိုး မယုံသ က်အကြည့်မျိုး

“ဘာလဲမင်းတို့မလိုက်ချင်ဘူးလား ”

ရဲမြင့်က မပြော

“ဘယ့်နယ်လဲ လိုက်မယ်မဟုတ်လား”

“မဖြစ်ဘူးထင်တယ် ဦးလေး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်တို့က တံတားချိုးခဲ့ပြီးပြီ အိမ်ကထွက်ပြေးလာတယ်ဆိုတာ ခေါ်ရင်ပြန်လိုက်ဖို့ ထွက်ပြေးတာမှမဟုတ်ဘဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်လို့ထွက်ပြေးတာဘဲ”

အတော်လာသည့် ကောင်လေးဟု ကိုနန္ဒာ မှတ်ချက်ချမိသည်

“ဟ ဘယ်ဖြစ်မလဲကွ မင်းတို့ပညာက စကောစက မလိမ်မိုး မလိမ်မာနဲ့ မိဘတွေရင်ကြိုးမှာ ပေါ့ အိမ်ကိုမလိုက်ရင် လိုက်တဲ့နည်းနဲ့ခေါ်ရလိမ့်မယ်”

“ကျွန်တော်တို့အရွယ်ရောက်ပြီဘဲ ဆယ်ရှစ်နှစ်ကျော်ပြီ”

အလယ် တယ်လာတဲ့အကောင်ပါလား ဟုကိုနန္ဒာ ဒုတိယအကြိမ်မှတ်ချက်ချသည် သည် ကောင်နှင့်ဆက်ဆွေးနွေး၍မဖြစ်သေး ချိုထားရဦးမည်

“ငါခုညတွင်းချင်းနတ်အိမ်ထောင်ကို လိုက်ချင်တယ်ကွာ”

“ခုညတော့မဖြစ်ဘူးဦးလေး မနက်မှသွားပါ ဦးလေးတူ ကျွန်တော်ပြန်မလာမချင်းဘယ်မှ မသွားပါဘူး စိတ်ချပါ”

“နို့မင်းကဘာလာလုပ်တာတုံး”

ရဲမြင့်က မျက်နှာပေါ်ဝဲကျလာသော ဆံပင်ကို ခေါင်းယမ်း၍ဖယ်လိုက်သည်

“ဆေးပြတ်လို့ဝက်လာရှာတာ”

အဖြေကပြတ်သည် “ဝက်”ဆိုသည်ကိုတော့ ကိုနန္ဒာသိပြီးဖြစ်သည် နံပါတ်ဖိုးရှုစရာမရှိ၍ ကြံမိကြံရာ ကြံကြခြင်းဖြစ်ပုံရသည်

ကိုနန္ဒာသည် မူးယစ်ဆေးဝါးများကို မှီဝဲဖူးခြင်းမရှိ သို့သော် ကြားဖူး မြင်ဖူး ဖတ်ဖူးသည်

မူးယစ်ဆေးဝါးများထဲတွင် သူပထမကြားဖူးသည်က ဘိန်း

ရာဖဝင်များကိုဖတ်စဉ်က အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားများသည် တရုတ်တို့ကိုဘိန်းကြွေး၍ လုပ်အားကိုဈေးပေါပေါနှင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြသည်ဟု သူဖတ်ဘူးသည် ဤသို့ဖြင့်တရုတ်တို့သည် ဘိန်း၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်ကာ တိုင်းပြည်ကြီးပျက်ခဲ့ရသည်

ဘိန်းစားကိုလည်း ကိုနန္ဒာမြင်ဘူးသည် ထိုဘိန်းစားသည် ဘိန်းကိုမတတ်နိုင်သောအခါ ဘိန်းပြောင်းထဲမှ ဘိန်းချေးကို ပြန်၍အရည်ဖျော်သောက်သည် ဘိန်းချေးများမရသည့်အခါ ဘိန်းပြောင်းလက်သုပ်ဖတ်ကို ပြုတ်၍ အရည်ကို သောက်သည်

ဒုတိယ ကြားဘူးသည်မှာ ဆေးခြောက်

ဆေးခြောက်ကိုတော့ သူတခါစားဘူးသည် ကျောင်းတုံးက သူငယ်ချင်းတွေစု၍ ကြက်သားနှင့် ဆေးခြောက် ချက်စားသည် မူးလိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း ကြောက်လိုက်သည် ဖြစ်ခြင်း ရယ်ချင်လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း

ထိုကတဲက ကိုနန္ဒာသည် ဆေးခြောက်ကိုရှောင်တော့သည်

နောက်တော့ ကိုကင်းတို့ မာဖီးယားတို့ကို ကြားဘူးသည် မာဖီးယားနေ့စဉ်ထိုးသော အထက်တန်းအရာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတဦးအကြောင်း ကိုလည်းကြားဘူးသည်

နောက်ဆုံးပေါ်ကတော့ ဟီးရိုးအင်းဖြစ်သည် ဟီးရိုးအင်းအကြောင်းကို ပထမစာအုပ်များထဲတွင် ဖတ်ဘူးသည် တူရကီနှင့် အီရန်မှ ဥရောပ ကိုဖြတ်၍ အမေရိကကို သယ်သော ဟီးရိုးအင်းကုန်သည်များအကြောင်းကိုလည်း ဖတ်ဘူးသည် ယိုဒယား လာအို တို့မှ ဟောင်ကောင်ကို ဖြတ်၍ အမေရိကန်သို့ တင်ပို့သော ဟီးရိုးအင်း နံပါတ်သရီး နောက်ဆုံးပေါ်က နံပါတ်ဖိုး

နံပါတ်ဖိုးသည် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည် ဘိန်းဆီရှစ်ဆယ်ရာနှုန်းပါသည်ဟု ဆိုသည် နံပါတ်ဖိုးရူသူသည် တနှစ်မှ တနှစ်ခွဲအတွင်း အသက်အန္တရာယ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟု ဖတ်ဖူးသည် မည်၍ မည်မျှ မှန်သည်ကိုမူ ကိုနန္ဒာမသိ

ယခု သူတူတော်မောင် တင်ထွန်းအောင် နှင့် ရဲမြင့် တို့သည် ဟီးရိုးအင်း၏ကျေးကျွန်များ ဖြစ်နေကြလေပြီ အဖတ်ဆယ်၍ ရမှ ရပါဦးမည်လော

“မင်းတို့ပါသွားတဲ့ ပစ္စည်းကလေးတွေကော တင်ထွန်းအောင်မှာ ဘက်ယက်ရယ် ရွှေဘီးရယ် ပါသွားတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ကျနော်မှာလဲ ဘတ်ကြိုးတကုံးရယ် စိန်ကြယ်သီးတစုံရယ် ပါတယ် အဲဒါလေးတွေလဲ ကုန်ပြီ ဦးလေးရဲ့ ”

“ကုန်တော့”

ရဲမြင့်က ဟက်ကနဲ ကချက်ရယ်သည်

“ကုန်တော့ မှောင်ခိုကုန်အထမ်းလိုက်တာပေါ့ အဲဒီထမ်းခန့် ဆေးရူတာပေါ့ ဆေးရူတာက အပန်ပန်းခံနိုင်တယ် ဦးလေးရဲ့ တော်တော်တန်တန်တော့ မမောဘူး”

“ဒါက ခဏပါကွာ ရေရှည်ကျတော့ ဘယ်ခံနိုင်ပါ့မလဲ ဟိုအင်္ဂလိပ်ခေတ်တုန်းက တို့ဆီမှာ ဘုံဘေးဘေးမားတို့ စတီးတို့ ပူးဘားတို့ မဂ္ဂရီကာတို့ ဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ်သစ်ကုမ္ပဏီတွေရှိတယ် အဲဒီ သစ်ကုမ္ပဏီတွေက သစ်ဆွဲဆင်တွေကို ဘိန်းကျွေးတယ် ဆင်ကိုဘိန်းကျွေးတော့ ဆင်ကဘိန်းစွဲ ပြီး ခိုင်းလို့ကောင်းတာပေါ့ကွာ ဆင်တွင်မဟုတ်ဘူး ဆင်ဦးစီးတို့ ဘာတို့ဆိုတဲ့ သစ်တောအလုပ်သမားတွေကိုလဲ ဘိန်းကျွေးပြီးခိုင်းတာဘဲ ဘိန်းစွဲသွားတော့ အဲဒီအလုပ်သမားတွေဟာ အပန်ပန်းလဲ ခံနိုင်တယ် ခိုင်းလို့လဲကောင်းတယ် ဈေးလဲပေါတယ် တခြားဘယ်ဌာနကိုမှ သွားပြီးအလုပ်မလုပ်တော့ဘူး အဲဒီ သစ်ကုမ္ပဏီထဲမှာဘဲ တသက်လုံး ကျွန်ခံတော့တာပါဘဲ ဒါပေမဲ့ ကြာကြာတော့ ကျွန်မခံလိုက်ရပါဘူးကွာ ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဘိန်းစားတော့ ခဏတော့ ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်နိုင်ပေမဲ့ ဘယ်အသက်ရှည်မလဲကွ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ လူညွန့်တုံးပြီးသေကုန်တာပေါ့ ဒီတော့ အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီတွေကလဲ နောက်ထပ်လူသစ်တွေ မွေး ဘိန်းကျွေးပြီး ထပ်ခိုင်းကြပြန်တာပေါ့ မင်းတို့ကော ဒီလိုလူညွန့်တုံးသွားမှာ မကြောက်ဘူးလား နံပါတ်ဖိုးရဲ့အန္တရာယ်ဘယ်လောက်ကြီးသလဲဆိုတာ မင်းတို့လဲ ဖတ်ဖူး ကြားဖူးသားဘဲ ရေဒီယိုတွေ သတင်းစာတွေထဲမှာ ပြောကြ ရေးကြတာ”

“ဒါက အာလူးတွေပါ ဦးလေးရာ”

ကိုနန္ဒာက ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ သက်ပြင်းကို ချမိသည် သည်ကောင်လေးတွေကို သည်အချိန်မှာ ဘုရားကချွတ်တောင် ကျွတ်ပါမည်လောဟု သံသယ ရှိချင်သည် အတင်းအဓမ္မ ဆေးရုံတင် အတင်းအဓမ္မ ဖြတ်မှရမည် အချိန်ကသာ သူတို့ကို ကုစားလိမ့်မည်

“မင်းတို့တော်တော်မိုက်တယ် ကြည့်စမ်း ခုဏကလဲ ကံကောင်းလို့ တယောက်တချက် ပိုင်းရှိက်ရင် မသက်သာဘူး”

ရဲမြင့် ခေတ္တ ငြိမ်နေ၏

“သူတို့က အများနဲ့မို့လို့ပေါ့ ဦးလေးရာတယောက်ချင်းသာဆိုရင် ဘယ်ရမလဲ ဒီအထမ်းသမားတွေက နဂိုကတဲကိုက ကျွန်တော်တို့ကို မနာလို နေကြတာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်တို့က ဈေးလျော့ယူတာကိုး နယ်စပ်နဲ့ ရိုးမဟိုဖက်ဆိုရင် တယောက်ကို သုံးလေးရာရတယ် ကျွန်တော်တို့က ပေးသလောက်ဘဲယူတာ ဆေးဘိုးရရင် တော်ပြီမဟုတ်လား ဦးလေးရ”

ကိုနန္ဒာသည် ရဲမြင့်တို့ဖြစ်ပုံကို ကြည့်၍ ရင်ထုမနာဖြစ်ရသည် အထက်တန်းအရာရှိကြီးများ
၏ သားနှစ်ယောက် အညွန့်တလူလူတက်ဆဲ အရွယ် အခု နံပါတ်ဖိုးကြောင့် ကလေးကချေဖြစ်ကာ
အထမ်းငှားလိုက်သည် အထမ်းသမားမလိုက်နိုင်သည့်အခါကြတော့ အလစ်ဝင်ဆွဲသည် အဖေ
အမေ များသိလျှင် မည်မျှရင်ထုမနာ ဖြစ်ကြမည်နည်း

(၇)

ဝိုးတိုးဝါးတား အလင်းရောင်ထဲတွင် ကိုနန္ဒာက ရဲမြင့်၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုသိမ်းကြုံးကြည့်သည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်လေးက သေးသေးသွယ်သွယ် ပျော့ပျော့ ပျောင်းပျောင်း မိန်းခလေးတယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်မျိုး သည်ခရီးတွင် အထမ်းသမားလိုက်သူတွေက တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် သန်သန်မာမာ လူကြမ်းကြီးတွေဖြစ်သည်။

“ဒီလူကြမ်းကြီးတွေကြားထဲ မင်းတို့မသေမပျောက် တွေ့ရတာဘဲ တော်သေးတာပေါ့ကွာ”

ကိုနန္ဒာက သူ့စိုးရိမ်မှုနှင့်သူပြောသည်။

“ဒါမျိုးတွေက ရိုးနေပါပြီ ဦးလေးရာ မကြောက်ပါဘူး သူတို့ကို မကြောက်လို့ရန်ကုန်က ထွက်လာတာပေါ့”

“မကြောက်ရင် မင်းတို့ သေသွားမှာပေါ့ကွာ မင်းတို့ဗလကလေးတွေက သေးသေးကလေးတွေ ဟိုက နဲတဲ့ဗလကြီးတွေမဟုတ်ဘူး ”

ကျွန်တော်တို့မှာ ဒါရှိတယ် ဦးလေးရ”

ရဲမြင့်က ဟက်ကနဲတချက်ရယ်ပြီး ဘောင်ဘီအိပ်ထဲမှ တစုံတရာကို ဆွဲထုတ်ပြသည်။ ဖျောက်ကနဲမည်သံနဲ့အတူ ဝိုးတဝါးမီးရောင်တွင် အရာတခုဝင်းကနဲ ပြုံးပြက်သွားသည်။ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ အသွားခြောက်လက်မခန့်ရှိ ယိုးဒယားလုပ် မောင်းပြန်မောင်းချခါးတချောင်း

“ဒါနဲ့ဖြူပစ်မယ် ပြီးတော့ ဒါလဲရှိသေးတယ်”

လက်တွင်ဝတ်ထားသော သံမဏိလက်စွပ်ကို ကိုနန္ဒာမြင်အောင် လက်သီးဆုပ်၍ပြသည်။ အဖုအထစ်တွေထနေသော သံမဏိလက်စွပ်ကို ကိုနန္ဒာ မြင်ရသည်။

ကိုနန္ဒာသည် မီးရောင်မှုန်မှုန်တွင် ရဲမြင့်မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်၏။ ရဲမြင့်၏နံနယ်ပျိုမြစ်သော မျက်နှာသည် တင်းမာသယောင်ရှိ၏။ မဟုတ်မခံ စိတ်ဓါတ် သတ္တိ အားမာန် ဇွဲ စသည်တို့သည် သူ့မျက်နှာတွင်အထင်းသားပေါ်နေကြသည်။ ကိုနန္ဒာသည် ရေလိုက်လွဲနေသော ရဲမြင့်ကိုကြည့်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ ထိုမဟုတ်မခံစိတ်ဓါတ် သတ္တိ အားမာန် ဇွဲ တို့ကို

မည်မျှအဖိုးတန်မည်နည်း

“အရေးကြီးတာက လက်နက် ဦးလေးရ လက်နက် လက်နက်ရှိရင် ဘယ်သူ့ကိုမှကြောက်စရာမလိုဘူး ခုနက လူအုပ်နဲ့မို့ လို့ ကျွန်တော်ခံရတာ တယောက်ချင်းသာဆိုရင် ရဲမြင့်တို့က ဘယ်ရမလဲ ဒီနယ်မှာက အထမ်းသမားဆိုရင် ကိုင်ကြရတာဘဲ ကျွန်တော်ကိုကလူစိမ်းမဟုတ်လား ဒီတော့ သူကမ်းကိုမချရင် ကိုယ်ကလဲခါးချလို့ဘယ်ရမလဲ မှောင်ခိုလုပ်ငန်းလုပ်တယ်ဆိုတာ ဥပဒ်စောင့်တာ ရည်းစားချိန်းတာမှ မဟုတ်ဖဲ တယောက်ကိုတယောက်အနိုင် ကျင့်ရတာ ခါးကိုင်ရတာ သူတို့က ဓါကိုင်ရင် ကျွန်တော်လဲခါးကိုင်မယ် သူတို့ကခါးကိုလက်ကမချဘူးဆိုရင်ကျွန်တော်လဲကျွန်တော့်ခါးကို လက်ကမချဘူး”

ရဲမြင့်သည် သူ၏မောင်းပြန်မောင်ချမ်းကို ဖျောင်းကနဲ ခေါက်ကာ ဘောင်းဘီအိပ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်သည်

“ဆေးလိပ်သောက်ချင်လိုက်တာ ဦးလေးရာ ဦးလေးမှာမပါဘူးလား”

ကိုနန္ဒာအိပ်ထဲက လာအိုစီးကရက်ဗူးကိုထုတ်ပေးသည် စီးကရက်စက္ကူကအမဲ

“ဆေးမပါဘူးနော်”

“ဘယ်ပါမလဲကွာ ရိုးရိုးစီးကရက်ပေါ့”

ရဲမြင့်က တက်တချက်ခေါက်ကာ စီးကရက်ကိုအားပါးတရ ဖွာသည်

“ကျွန်တော်က သိပ်မရင့်သေးတော့ ရပါတယ် ဒါပေမဲ့ ဦးလေးတူကတော့ ဘယ်လိုနေမလဲ မသိဘူး ဆေးမရရင် ခွေနေတာဘဲ ထမင်းကောင်းကောင်းမစားတော့ဘူး ဦးလေးတူက စိတ်ဓါတ်ကလဲ ပျော့တယ်”

ရဲမြင့်ပြောသည်မှာမှန်သည် ကိုနန္ဒာသည် သူတူ တင်ထွန်းအောင် အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိသည် ယောက်ကျားလေးဟုဆိုသော်လဲ ရဲမြင့်လို ထက်ထက်မြက်မြက်လဲမဟုတ် စိတ်ဓါတ်မမာ စိတ်ဓါတ်က အလွန်နုသည် လူကြောက်တတ်သည် အိမ်တွင်လူစိမ်းလာလျှင် ဧည့်ခန်းသို့ မထွက်ရဲ လူပုံကလဲ ဖြူဖြူ နုနုလေးဖြစ်သည်

“နတ်အိမ်ထောင်ကိုရောက်တော့ မေမေနဲ့ ညီမတွေ ညီမလေးတွေ လွမ်းလို့ဆိုပြီး ငိုလိုက်တာလေ မနဲချော့ရတယ် တော်တော်ဟားရတဲ့ကောင်”

“မင်းကော အိမ်မလွမ်းဘူးလား”

ကိုနန္ဒာက ရဲမြင့်ကို အကဲခတ်၍မေးသည်

“ဘာဖြစ်လို့လွမ်းရမှာလဲဦးလေးရ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က မနေချင်လို့ ထွက်ပြေးလာပါပြီဆိုမှဘဲ လွမ်းတတ်ရင် ထွက်မပြေးနဲ့ပေါ့ ဦးလေးတူက အိမ်လွမ်းလို့ ငိုရုံတင်မကဘူး ဆေးပြတ်ရင်လဲငိုတာဘဲ အလုပ်ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရရင်လဲ ငိုတာဘဲ

ရည်းစာလွမ်းရင်လဲ ငိုတာဘဲ ရန်ဖြစ်ရင်လဲ ငိုတာဘဲ တကယ်ဟားရတယ် "

ရဲမြင့်က လာအိုဖြစ်ရွှင်ရယ်စီးကရက်ကို အားပါးတရ ဖွာရင်းပြောသည်

"ဘယ်သူနဲ့ရန်ဖြစ်တာလဲ မင်းနဲ့လား"

ဦးလေးကလဲ ကျွန်တော်နဲ့ မဖြစ်ပါဘူး အတူတူထွက်ပြေးလာတဲ့ကောင်ချင်း ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ ဖြစ်တာက အထမ်းသမားတွေနဲ့ "

ကိုနန္ဒာကမေးသည် ကိုနန္ဒာ၏တာဝန်မှာ ရဲမြင့် နှင့် တင်ထွန်းအောင် ကိုအိမ်ပြန်ခေါ်ရန်ဖြစ်သည် သည်ကောင်နှစ်ကောက်ကို အိမ်အပါ ခေါ်ရာတွင် သူတို့အခြေနေ သူတို့စိတ်နေစိတ်ထားကို သိရမည် ချောတန်ချောရမည် ခြောက်တန်ခြောက်ရမည် များ၍ခေါ်တန်ခေါ်ရမည်သူတို့အား ကောင်းချက် သူတို့ အားနည်းချက်ကို သိထားရမည် သူတို့၏ စိတ္တဗေဒကို နားလည်ရမည်

"ပထမအခေါက် အထမ်းလိုက်တုန်းက ဦးလေးရ ကျွန်တော်တို့ ပါတဲ့ပစ္စည်းကလေးတွေကို ထားဝယ်ရောက်တော့ ကုန်ပြီ ဒါနဲ့ နတ်အိမ်ထောင်ဘက်ကို အထမ်းလိုက်မယ်ဆိုပြီးလိုက်သွားကြတာ အိမ်လဲမပြန်ရဲတော့ဘူးလေ ပြန်စရာစရိတ်လဲ မရှိတော့ဘူး အထမ်းလိုက်တာက နယ်စပ်အထိ လိုက်ရတယ် အသွားတုန်းက ကျွန်တော်တို့မှာ ဆေးနဲ့နဲပါးပါး ပါတယ် ဒီပြင်အထမ်းသမားတွေက ဆေးမပါကြဘူးပေါ့ သူတို့က ဆေးမှမရှူကြဘဲကိုး ဒါပေမဲ့ အဲဒီထဲကတယောက် ဆေးရှူတယ် သူဆေးမပါလို့ တင်ထွန်းအောင် ကသနားပြီး ဆေးနဲ့နဲချေးတယ် နယ်စပ်က အပြန် ပိုက်ဆံရလို့ ဆေးဝယ်ရင် သူ့ကို ပြန်ပေးရမယ်ပေါ့ ဦးလေး စီးကရက်တလိပ်ပေးပါအုံး"

ရဲမြင့်က စကားဖြတ်ပြီး စီးကရက်တောင်းသည် ကိုနန္ဒာက သိပ်မပေးချင် သူကတလိပ်မကုန်သေး ရဲမြင့်က တလိပ်ကုန်နေပြီ နံပါတ်ဖိုးလောက်မဆိုးသည့်တိုင် စီးကရက်ကို သည်လောက်သောက်လျှင် ကျန်မာရေးထိခိုက်သည် သို့သော် ကိုနန္ဒာမငြင်းရက် တလိပ်ထုတ်ပေးသည် ရဲမြင့်က စီးကရက်ကို အားပါးတရ ဖွာသည်

"အပြန်ကျတော့ ဒီကောင် ထမ်းမရလို့ ဆေးဝယ်လာပေမဲ့ တင်ထွန်းအောင်ကို အကြွေးပြန်မဆပ်ဘူး မပေးဘူးပေါ့လေ ဗလကလဲ ကောင်းကောင်းဆိုတော့ အနိုင်ကျင့်တာပေါ့ ဒီတော့ စကားများပြီး ဟိုကောင်က တင်ထွန်းအောင်ကိုထိုးတယ် တင်ထွန်းအောင်က ပျော့ပျော့လေးဆိုတော့ ခံရတာပေါ့ ဦးလေးရ ဒီတွင် ကျွန်တော်နဲ့ဖြစ်တာဘဲ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းကို မတရားလုပ်တော့ ဘယ်ခံချင်မလဲ ဦးလေးရ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွင် မဟုတ်ဘူးလေ ဘယ်သူ့ကိုဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ရှေ့မှာမတရားလုပ်ရင် ဘယ်ခံချင်မလဲ ဒီတွင် ကျွန်တော်က ချဲ့တာဘဲ"

"ဟိုကောင်က မင်းနဲ့ ရွယ်တူလား"

ရဲမြင့်ကရယ်သည် ရဲမြင့်သည် စကားပြောတော့မည်ဆိုလျှင် အထူးသဖြင့် စိတ်မကောင်းစရာစကား ပြောတော့မည်ဆိုလျှင် ဟက်ကနဲတချက်ရယ်ပြီးမှ စကားပြောလေ့ရှိသည်

သည်အချက်ကို ကိုနန္ဒာသတိပြုမိသည်

“ကျွန်တော့်ထက် အသက်လဲကြီးတယ် အလုံးအထည်လဲ ကြီးတယ် ဦးလေးရ နဲတဲ့ဗလ ကြီးမဟုတ်ဘူး နောက်ပြီး ဒီကောင်က အထမ်းသမားတွေ ကြားထဲမှာ သိပ်ဖျံကျတဲ့ကောင် ဗိုလ်လဲ ကျတယ် တချို့လဲ ကြောက်တော့ ငုံ့ခံကြရတာပေါ့ ကျွန်တော်ကချဲ့တော့ ဒီလိုချာတိတ်က သူကို ချရပါမို့လား မဆိုင်ဘဲနဲ့ ဝင်ရှုပ်ရပါမို့လား ဆိုပြီး နဘန်ကျင်းလိုက်တာ ဦးလေးရာ ထူပူသွားတာဘဲ “မင်းခံလိုက်ရတယ်ပေါ့”

ရဲမြင့်က တချက်ရယ်ပြန်သည်

“ဘယ်ရမလဲ ဦးလေးရာ ကျွန်တော့်မှာ ဒါရှိတာပေါ့ အိပ်ထဲကခါးထုတ်ပြီး ဖြုချလိုက်တာ ဒီ ကောင် ကံကောင်းလို့ ဗိုက်မထိတာပေါ့”

“ဘယ်ထိသွားလဲ”

“လက်မောင်းကို ရှုပ်ထိသွားတယ် တောက်နာလိုက်တာ ဦးလေးရာ ဒီကောင်ကိုကျွန်တော် လှလှကြီး မဆုံးမလိုက်ရဘူး”

ကိုနန္ဒာသည် ရဲမြင့်ကိုကြည့်၏ ရဲမြင့်၏အသက်သည် ဆယ့်ရှစ် ဆယ့်ကိုးမျှသာရှိဦးမည်ဟု ကိုနန္ဒာ ထင်သည် ကြွေးပြောနေချင်းဟုတ်ဟန်မတူ

“နောက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားသလဲ”

“နောက်တော့ သူလွန်မှန်း အားလုံးကလည်းသိ သူဖျံကျတာကိုချည်းခံခဲ့ကြရတာဆိုတော့ အားလုံးက ကျွန်တော့်ဘက်က ပါတာပေါ့ ဒီကောင်လဲ နောက်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ရှိန်းသွားတာဘဲ အနိုင်မကျင့်ရဲတော့ဘူး အဲဒီကတဲက ကျွန်တော် ခါးကို ကောင်းကောင်းကိုင်တတ်လာတာ ဦးလေး ရ ရန်ကုန်တုန်းက မောင်းပြန်ခါးကိုင်တယ်ဆိုတာ လိုလို့ကိုင်တာမဟုတ်ဘူး အလှကိုင်တာ သူများ ကိုင်လို့ ဖက်ရှင်ထွင်ပြီး လိုက်ကိုင်တာ ဒီကျတော့ လိုလို့ကိုင်တာ လက်သီးနဲ့လာတဲ့ရန်သူကို ခါးနဲ့ တုန်ပြန်ရမယ် ခါးတလက်နဲ့ရန်သူကို ခါးနှစ်လက်နဲ့ တုန်ပြန်ရမယ် တလက်က ဒီမှာလေ”

ရဲမြင့်က ဘောင်းဘီအောက် ခြေသလုံးတွင် သားရေကြိုဖြင့်စီးထားသော မောင်းပြန်မောင်း ချခါးကို ထုတ်ပြသည်

“မင်းက ဘယ်ဆိုးလို့တုံးကွ”

ကိုနန္ဒာ ကပြောသည်

“ဆိုးရင်ဖမ်းသွားမှာပေါ့ ဦးလေးရ ကျွန်တော်နဲ့ဟိုကောင်ချကြတော့ ဦးလေးတူက ဘာလုပ် တယ်ထင်သလဲ”

ရဲမြင့်ကမေးသည်

“ဘာလုပ်သလဲကွ”

“ငိုတယ်ဦးလေးရေ ဦးလေးတူက ငိုတယ် သိရဲ့လား တော်တော်ဟားရတယ် သူ့အတွက် ဖြစ်ရလို့ စိတ်မကောင်းဘူးဆိုပြီး ငိုသတဲ့ သူငိုတာ ဟိုကောင်များသိသွားရင် ဘယ်သနားမလဲ ထပ် ပြီးတောင် အနိုင်ကျင့်လိမ့်အုံးမယ် ခါးနဲ့ဝေဖန်ရေးလုပ်လိုက်လို့ ဟိုကောင် သူကိုယ်သူ ပြန်ပြင်သွား တာ လူတယောက်ကို မျက်ရည်နဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလို့မရဘူးဦးလေးရ ခါးနဲ့ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှရတာ ဒီလိုကြည့်ပြန်တော့ ကမ္ဘာကြီးကိုလဲ မျက်ရည်နဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလို့မရဘူး ခါးနဲ့ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှ ရတယ်မဟုတ်ဘူးလားဦးလေးရ ဟားဟား”

ရဲမြင့်က သူ့စကားကို သဘောကြ၍ ရယ်သည်

ရဲမြင့်သည်လူသာငယ်ပေမယ့်စကားအဆန်းတွေတော့ပြောတတ်သည်သူ့စကားသည် သူ့ အဘိဓမ္မာ သူ့ဒဿနကို ဖော်ပြသည်ဟုကိုနန္ဒာယူဆသည် ရဲမြင့်၏စကားကို ကိုနန္ဒာကြိုက်ချင်ကြိုက် မကြိုက်ချင်နေ နေနိုင်သည် ဤသည်မှာသူ၏ဒဿနဖြစ်သည် သူ၏အဘိဓမ္မာဖြစ်သည် ရဲမြင့်သည် သူ့စကားအတိုင်းလုပ်မည်ဆိုလျှင် ပြတ်သားပုံရသည် သတ္တရှိပုံလည်းရသည်

“နေပါအုံး ခုတလော မင်းတို့အထမ်းမလိုက်ဘူးလား”

“မလိုက်ရဘူးဦးလေးရ မှောင်ခိုတွေကို စစ်တပ်က အတင်းလိုက်နေတော့ လမ်းတွေပိတ်နေ တယ် တခြားတောလမ်းက သွားရတယ် လမ်းကသိပ်ကြမ်းတော့ ဦးလေးတူက သိပ်မလိုက်ချင်ဘူး ကျွန်တော်ကတော့ ရပါတယ် ဘယ်လမ်းကသွားရသွားရ အရေးမကြီးဘူး သူငိုနေရတာနဲ့ ကျွန် တော်လိုက်သွားမယ် သူနေရစ်ခဲ့ဆိုတော့လဲ မနေရစ်ခဲ့ချင်ဘူး သူလဲမလိုက်နိုင်ဘူး ဒီအထဲ ဆေး ပြတ်တော့ ဦးလေးတူ မနေနိုင်ဘူး အိမ်ပြန်ချင်တယ်ဆိုပြီး ငိုလိုက်ရယ်လိုက် လုပ်နေသေးတယ် ဒါနဲ့ ကျွန်တော် သူ့အတွက်ဆေးလေး ဘာလေးရအောင် ဝက်လာရှာရတာပေါ့ ”

ကိုနန္ဒာတို့မနီးမဝေးတွင် ခရီးသည်တွေအိပ်ကုန်ကြပြီ ဟောက်သံ အံသွားကြိတ်သံ ယောင် ရမ်းသံတို့ကို ကြားရသည် ကိုနန္ဒာသည် ခါးကိုဆန့်ကာ မျက်လုံးကို မှိတ်လိုက်သည် အိပ်ချင်လှပြီ

“ဦးလေး”

ကိုနန္ဒာ အိပ်ပျော်တော့မည်အပြု ရဲမြင့်၏အသံကို ကြားရသည်

“ဟင်”

“စီးကရက်ရှိသေးသလား တလိပ်လောက်ပေးပါအုံး”

သည်တခါတော့ ရဲမြင့်လွန်လွန်းသည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် သူနှင့်ရဲမြင့် တို့စကားပြောနေကြ စဉ် သူက စီးကရက်တလိပ်မျှသာ ကုန်သေးသည် ရဲမြင့် ကလေးငါးလိပ်လောက်ကုန်နေပြီ

ကိုနန္ဒာအိပ်ထဲတွင်စီးကရက်ဗူးသစ်တဗူးရှိသေးသည်သို့ရာတွင်ကိုနန္ဒာရဲမြင့် ကိုနောက်ထပ် ထပ်မပေးချင် အသောက်များသည်ဟု ယူဆသည် ရဲမြင့် စိတ်ကိုလည်း စမ်းလိုသည် ထို့ကြောင့် ကိုနန္ဒာ မုသား ပြောသည်

“ကုန်ပြီကွ မရှိတော့ဘူး”

“အဲဒါ ဒုက္ခဘဲ အိပ်လို့မပျော်ဘူး”

“ယောက်ျားဘဲကွာ ဒီလောက်မှ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်မနိုင်ဘူးလား ရှိရင်သောက် မရှိလဲ
မသောက်ဘဲနေလိုက်တာပေါ့ ခဏကြာရင်အိပ်ပျော်သွားမှာပါ”

ရဲမြင့် ဘာမျှမပြော သက်ပြင်းတချက်ကို ရှိုက်ကာ မှောက်၍အိပ်သည် ခဏကြာတော့ ရဲမြင့်
ထံမှ ဟောက်သံ ထွက်လာသည်

ကိုနန္ဒာသည် ရဲမြင့်ဟောက်သံကို နားထောင်ရင်း ပြုံးလိုက်သည် ထို့နောက် ကိုယ်ကိုနေ
သားကျအောင်ပြင်ကာ အိပ်ရန်ကြိုးစားသည် သို့ရာတွင် အိပ်၍မရ

စင်စစ် ထိုညကအိပ်မပျော်သူမှာ ရဲမြင့်မဟုတ် ကိုနန္ဒာ သာဖြစ်သည်

(၈)

ထွက်လာပြီးမှ သည်ခရီးကိုလာမိသည်မှာ မှားပြီဟု ကိုနန္ဒာ နောင်တရသည်

နောက်တနေ့နံနက် နတ်အိမ်ထောင်သို့ လိုက်၍ တင်ထွန်းအောင်ကို ခေါ်ပြီး ထားဝယ်သို့ ပြန်လာသည်အထိတော့ ပြဿနာ မပေါ်သေး နံနက် နတ်အိမ်ထောင်သို့ရောက်၍ တင်ထွန်းအောင်ကို မိုင်းအလုပ်သမားများနေသည့် တဲကလေး တလုံးထဲတွင်တွေ့ရသည် ကိုနန္ဒာကိုမြင်တော့ တင်ထွန်းအောင် ဖက်ငိုသည် တင်ထွန်းအောင် စိတ်ဓါတ်ကျနေပြီ မကျ၍လည်း မခံနိုင်တော့ ပါသွားသည့် ပစ္စည်းကလေးတွေ ကလည်းကုန်ပြီ စားရေးသောက်ရေးအတွက် ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်လုပ်ရသည် အထမ်းအငှားလိုက်ရသည် အထမ်းအငှားလိုက်ရသည် ဆိုသည့်ကိစ္စမှာ လွယ်သည့်ကိစ္စမဟုတ် တောင်လေးငါးဆယ်လုံးကိုကျော်၍ တဖက်နယ် ထဲကိုလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်

အိမ်တွင်မိဘ လုပ်စာကို အခန့်သားထိုင်စားရသည် ဂီတာတီးသည် ရုပ်ရှင်ကြည့်သည် သည်လိုဖိမ်ကျကျ နေခဲ့ရသော တင်ထွန်းအောင်သည် ထမင်းတလုပ်စားရပါမည့် အရေး သည်လောက် ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရသည့်အခါတွင် မခံနိုင်တော့ သည်အထဲတွင် ထမင်းကိုနပ်မှန်အောင် စားရသည်မဟုတ် သို့ရာတွင် ထမင်းပြတ်သည်ထက် ဆေးပြတ်သည်က ပိုဆိုးသည် ထမင်းကို သုံးလေးရက်တော့ အငတ်ခံနိုင်သည် သို့ရာတွင် ဆေးပြတ်သည်ကိုမူ တရက်မခံနိုင်

သည်တွင်တင်ထွန်းအောင် ငိုသည် သူ့အမေကိုလွမ်းသည် ညီလေး ညီမလေးတွေကိုလည်း လွမ်းသည် ရည်းစားကိုလည်းလွမ်းသည် သူ့ရည်းစားကသူလိုပင် အရာရှိတဦး၏သမီးဖြစ်သည် သည်နှစ်ဆယ်တန်းအောင်သည် သူ့ကိုစိတ်မပျက်ရန် အားပေးသည် သို့ရာတွင် တင်ထွန်းအောင် ရှက်သည် သူ့ရည်းစားကအောင်ပြီးသူက မအောင်တော့ သူ့ချစ်သူကို သံသယဝင်လာသည် တက္ကသိုလ်တွေ ကောလိပ်တွေ ရောက်လျှင် သူ့ချစ်သူက သူ့ကို မေ့မည် ကျောင်းတော်သားကြီးတွေနဲ့ တွဲမည်ဟု စိုးရိမ်လာသည်

သည်အထဲ ဖေဖေက သူ့ကိုစကားမပြော ပ ထုတ်ထားသည် ဖေဖေက ဂီတာတီး၍ကျသည် ဆံပင်ရှည်ထား၍ကျသည် ဘိုင်စကုတ်ကြည့်၍ကျသည်ဟု ဆူသည် အိမ်တွင်မျက်နှာကောင်း နည်း

နည်းမျှမရ ဖေဖေသည် သူသားနံပါတ်ဖိုးစွဲနေသည်ဟု သိဟန်မတူ နံပါတ်ဖိုးကိစ္စကိုသိလျှင် ပိုပြီး လောင်လိုက်မည်ဖြစ်ခြင်း ထို့ကြောင့် မျက်နှာကောင်းမရသော အိမ်တွင်မနေချင် လွတ်ကျွတ်ရာသို့ ပြေးချင်သည်

သည်တွင်ရဲမြင့်နှင့်ညှိကြသည်ရဲမြင့်ကလည်းစာမေးပွဲကျသူဖြစ်သည် အိမ်ကထွက်ပြေးချင်သည် ရဲမြင့်၏အဖေသည်လည်း အရာရှိကြီးတဦးပင်ဖြစ်သည် သူ့တွင်အမေမရှိတော့ ငယ်ငယ်က တဲက အမေဆုံးပြီး မကြာခင် သူအဖေနောက်မိန်းမယူသည် နောက်မိန်းမက ခတ်ငယ်ငယ် နောက်မိန်းမ၏ ဆွေတွေ မျိုးတွေ တလှေကြီး သူတို့အိမ်ပေါ် ရောက်လာသည် မိထွေးက သူကိုမကြည်ဖြူ ကြာတော့ရဲမြင့် အနေကြုံလာသည် သိမ်ငယ်လာသည် သူအဖေကလည်း မယားဘက်ပါသည် မိထွေးက သူအပေါ်မကြည်ဖြူသည်ကို အဖေသည် မသိချင်ဟန်ဆောင်နေသည် သည်ကတည်းက ရဲမြင့်သည် မိထွေးကိုသာမက အဖေကိုလည်း စိတ်နာသည် မိထွေးမွေးသည့် သားများကလည်း သူ့ပေါ်ဗိုလ်ကျချင်သည် သူဘက်မှာ တယောက်မျှမရှိ သည်အဖေ တယောက်ကို တွယ်တာနေသော်လည်း သည်အဖေက သူ့နောက်မိန်းမနှင့် ခလေးတွေဘက်က ရပ်သောအခါ ရဲမြင့်သည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို နာကျည်းလာသည် ပထမတွင် အားငယ်သည် သူအပေါ်တွင် ကြင်နာမည့်သူကို တောင့်တသည် သို့ရာတွင်ရှာမတွေ့ မည်သူကမျှသူ့ကို တွယ်တာခြင်းမရှိ သည်တွင် ရဲမြင့်ကလည်း မည်သူ့ကိုမျှ မတွယ်တာချင်တော့ ကိုယ်ကအစစအရာရာ အနှစ်နာခံရသည် ဟူသောမာနသည် သူ့ရင်ထဲတွင်ဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားပြုလာသည် သည်အိမ်ကထွက်ပြေးချင်သည် ကိုယ်လမ်းကို သွားချင်ပြီ အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ကျော်ပြီမဟုတ်လော

သည်တွင် အိမ်ကထွက်ပြေးချင်နေပြီဖြစ်သော တင်ထွန်းအောင်နှင့် ရဲမြင့်တို့အစီအစဉ် ဆွဲကြသည် စင်စစ်တင်ထွန်းအောင်သည် ဘာမျှသိပ်မဟုတ် မည်သည့်နေရာသို့မျှ မရောက်ဘူး ငယ်ငယ်က မန္တလေး တခေါက်ရောက်ဖူးရုံသာ ရှိသည် သူ့တွင်စိတ်ညစ်သဖြင့် အိမ်ကထွက်ပြေးချင်စိတ်သာရှိသည် အခြားဘာမျှ မစီစဉ်တတ် သူရောက်ဘူး ကြားဖူးသည့် မန္တလေးသို့ပြေချင်သည်

ရဲမြင့်က သူလိုမဟုတ် စိတ်ကူးရှိသည် စေ့စပ်သည် မန္တလေး ရန်ကုန်ဆိုသည်မှာ အိမ်ဦးနှင့် ကြမ်းပြင်ဖြစ်သည် အဆက်အသွယ်များသည် မန္တလေးသို့ပြေးလျှင် အိမ်သို့ချက်ချင်းသတင်းရောက်မည် မန္တလေးသို့ အရောင်ပြ၍ မော်လမြိုင်ဘက်သို့ဆင်းမည် မော်လမြိုင်တွင်အခြေနေ စုံစမ်း၍ ရေး ဘိတ် ထားဝယ် တို့ဘက်သို့ ထွက်မည် သည်ဘက်တွင် သူတို့အတွက်“ဆေး”လည်းပေါပေါ ရနိုင်သည် မှောင်ခိုကုန်မျိုးစုံပေါသဖြင့် ငွေလဲရှာရလွယ်သည်ဟု တွက်ပြသည်

တင်ထွန်းအောင်မှာ ကိုယ်ပိုင်ဦးနှောက်ဖြင့် ဘာမျှမစဉ်းစားတတ် ထိုကြောင့်ရဲမြင့်၏အစီအစဉ်ကိုလက်ခံလိုက်သည်

ပါလာသည့်ပစ္စည်းကလေးတွေ မကုန်ခင်တော့ တင်ထွန်းအောင်ပျော်သည် အသစ်အဆန်း

တွေကိုတွေရသည် ပတ်ဝန်းကျင်သစ် လူသစ်တွေကိုကြုံရသည် "ဒါကြောင့် လွတ်လပ်မှုကို လူတွေ တောင့်တကြတာကိုးဟု တင်ထွန်းအောင်တွေးမိသည် တခါတရံ ညအိပ်ရာဝင်၌ အိမ်ကိုလွမ်းသည် မှအပ တင်ထွန်းအောင်ပျော်သည် သို့ရာတွင်ပါလာသည်ပစ္စည်းကလေးတွေကုန်၍ ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်လာရသောအခါ တင်ထွန်းအောင်အားငယ်လာသည် သူ့ဘဝကိုသူတွေး၍ မျက်ရည်ကျသည် သူ့အမေ သူ့ကိုဘယ်လောက်များ လွမ်းနေမလဲဟု တွေး၍လည်းမျက်ရည်ကျသည် ချစ်သူကိုလွမ်း ၍လည်းမျက်ရည်ကျသည်

ရဲမြင့်ကတော့ သူနှင့်ပြောပြန် အိမ်နှင့်ဝေး၍ပိုပျော်သည်

"ငါ့မှာ ငိုစရာမျက်ရည်မရှိတော့ဘူးကွ မေမေဆုံးတုံးကငိုလို့ မျက်ရည်တွေ မကျန်တော့ဘူး ငါ့မျက်ရည်တွေကို မေမေအလောင်းနဲ့ အတူမြေမြှုပ်ပစ်လိုက်ပြီ မျက်ရည်မရှိတော့ဘူး"

မည်မျှမှန် မမှန်တော့ မသိ ရဲမြင့်သည် သည်လိုစကားကြီးစကားကျယ် တွေကိုလည်းပြော တတ်သည် ဟုတ်သလောက်တော့လည်း ဟုတ်မည်ဟုတင်ထွန်းအောင် ထင်သည် ယခုအထိသူ အကြိမ်ကြိမ် မျက်ရည်ကျဘူးသော်လည်း ရဲမြင့်မျက်ရည်ကျသည်ကို သူတခါမျှမမြင်ဘူးသေး ထို့ကြောင့်တင်ထွန်းအောင်သည် ရဲမြင့်ကိုအထင်ကြီးသည် ရဲမြင့်သည်သူ့ဟီးရီးဖြစ်နေသည်

တင်ထွန်းအောင်သည်ရဲမြင့်ကို မျက်ရည်မကျအောင် စိတ်ဓါတ် ကြံခိုင်အောင် ကြိုးစား ကြည့်သည် အတုခိုးကြည့်သည် သို့ရာတွင် တကယ်ငိုချင်လာသောအခါကျတော့ မည်မျှစိတ်တင်း သည်ဆိုစေ မျက်ရည်တွေအလိုလိုကျလာတတ်သည် ရဲမြင့်ထက်ပို၍ သူ့တွင်မျက်ရည်ထုတ်သော အကျိတ်တွေပိုများလေသလားဟုပင် တင်ထွန်းအောင် ကြံကြံဖန်ဖန် တွေးမိသေးသည်

ရဲမြင့်ထွက်သွားတော့ နတ်အိမ်ထောင်စခန်းတွင် တင်ထွန်းအောင်တယောက်တည်းကျန်ရစ် ခဲ့သည် သူတယောက်တည်းကျန်သည့်အခါ၌ တင်ထွန်းအောင် အားငယ်၍ငိုသည် သူ့ရဲမြင့်နှင့်အ တူလိုက်ချင်သည် သို့ရာတွင် ရဲမြင့်ကခွင့်မပြု ရဲမြင့်ကသာမဟုတ် သူ့ခန္ဓာကိုယ် ကလည်းခွင့်မပြု ဆေးပြတ်၍လည်းကောင်း အစာချို့တဲ့၍လည်းကောင်း အားနဲ့နေရသည့်အထဲတွင် လမ်းကကြမ်း သည် တောင်တွေကိုကျော်ရသည်

ရဲမြင့်ကမူ သည်ခရီးလောက်ကိုမမူ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက မောင်ပြန် မောင်းချမ်းကလေး ကိုထုတ်ကာ ခါးပေါက်တမ်း ကစားရင်း သွားနေကြဖြစ်သည် ရဲမြင့်သည်ခါးပေါက် ကျင်လည်သည် ကျင်လည်ရအောင်လည်း အားလျှင် ခါးပေါက်နေတတ်သည် သူ့သွားရာ တောလမ်းဘေးကသစ် ပင်များတွင် ခါးပေါက်ရာများ ဓားခြစ်ရာများကို တွေ့ရတတ်သည်

ယခု ကိုနန္ဒာနှင့် နတ်အိမ်ထောင်သို့လာတော့လည်း ရဲမြင့်သည် စကားပြောလိုက် သစ်ပင် ကို ဓားနှင့်လှမ်းပေါက် သစ်ခေါက်ကိုခါးနှင့်ထစ်လိုက်ဖြင့်လိုက်လာသည် ဆယ်ချက်ပေါက်လျှင် သုံးချက်လောက်သာ လွဲသည် ကျန်ဓားချက်များမှာ ပစ်မှတ်ကို ထိကြသည်

ကိုနန္ဒာသည် ရဲမြင့်၏ သွက်လက်ဖြတ်လပ်ပုံ သတ္တကောင်းပုံ ဖွဲ့ရှိပုံတို့ကိုကြည့်၍အံ့သြရသည်အပင်ပန်လည်း ခံနိုင်သည် လမ်းတွင် ကိုနန္ဒာ ကိုပင်သူက စောင့်ခေါ်ရသေးသည်

နတ်အိမ်ထောင်သို့ရောက်၍ ကိုနန္ဒာကို မြင်လိုက်သည်တွင် တင်ထွန်းအောင် အံ့အားသင့်နေသည် ကြောက်လဲကြောက်နေသည် ထိုနောက် မျက်ရည်တွေ စီးကျလာကာ ကြူကြူပါအောင် ငိုသည် ကိုနန္ဒာက ရဲမြင့်ကိုပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ရှာပုံတော်ဇာတ်လမ်းကို ပြန်ခင်းရသည် တင်ထွန်းအောင်က ငိုရှိုက်လျက်ရှိစဉ် ရဲမြင့်က တင်ထွန်းအောင်ကို ငေးကြည့်နေသည်

“မှားတာ မှားပေစေပေါ့ကွာ ဒါကိုသင်ခန်းစာယူပြီး နောင်မမှားအောင် ပြင်ပေါ့ အိမ်ကမိဘတွေကတော့ သိပ်စိတ်ပူနေကြပြီ ”

ကိုနန္ဒာကဖျောင်းဖျသည်

“အိမ်ကျရင်ဖေဖေက ရိုက်မှာ ဦးလေးရ ဖေဖေကော သိသွားပလား”

“မသိသေးပါဘူး မင်းမေမေကို ဒီအကြောင်း ထဲမရေးဘို့ ဦးလေးပြောထားတယ် ရိုက်လဲ မရိုက်ပါဘူး ငါတာဝန်ခံပါတယ်”

“ဟေ့ရဲမြင့် ဘယ်နှယ်လဲ”

တင်ထွန်းအောင်က ရဲမြင့်ကိုလှမ်းမေးသည် ရဲမြင့်ကမည်သို့မျှမဖြေ မောင်းပြန်မောင်းချစားကို ဖွင့်ချည် ပိတ်ချည် ပြုနေသည်

“ရဲမြင့်လဲလိုက်ရမှာပေါ့ကွာ ခု ဦးလေးလိုက်လာတာ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် လိုက်လာတာဘဲ ရဲမြင့်ဖေဖေကလဲ ဦးလေးကို အားလုံးတာဝန်ပေးလိုက်တာဘဲ”

“ကျွန်တော်တော့ သိပ်မလိုက်ချင်ဘူးဦးလေး”

ရဲမြင့်ကခပ်တိုတိုဖြေသည်

“အို ဘာဖြစ်လို့ မလိုက်ချင်ရမှာလဲကွာ မင်းတို့ ဒီတောထဲ တောင်ထဲ လာနေလို့ဖြစ်ပါ့မလား ရေရှည်တော့မင်းတို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဒုက္ခရောက်ကုန်မှာပေါ့ ”

ရဲမြင့်သည် ခပ်တွေတွေလုပ်နေသည် ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆနေဟန်တူသည် ကိုနန္ဒာသည် မိမိတို့အပေါ်၌ တကယ်စိတ်ကောင်းထားသူလော ကိုယ့်လူသူဘက်သားလော ဟု စဉ်းစားနေပုံရသည်

ကိုနန္ဒာသည် အပြင်ပန်းကြည့်လျှင်တော့ သူတို့ကို ထောက်ထားစာနာသူ တဦးဖြစ်ဟန်ရှိသည် လူငယ်တွေနဲ့လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် နေတတ်သူလည်းဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာရင်ထဲတွင် တကယ်မည်သို့ သဘောထားမျိုးရှိသည်ကိုမူ ရဲမြင့်မသိ

“ကျွန်တော့်ကို ကိုယ့်ထမင်းတလုပ်မှ ကိုယ်ရှာမစားတတ်တဲ့ ကောင်လို့အိမ်ကပြောတယ် ဦးလေးရ ဒီတော့ ကိုယ့်ထမင်းလုပ်ကိုယ်ရှာစားတတ်တယ်ဆိုတာ အကြောင်းသိသွားအောင် ပြရ

တာပေါ့ ကူလီထမ်းအုံးတော့ ထမင်းတလုပ်တော့ စားရပါတယ် ဦးလေးရာ ကူလီမထမ်းနိုင်ရင်လဲ
 ခိုးစားအုံး ထမင်းတော့ စားရတာဘဲ”

ရဲမြင့်ကိုလွယ်လွယ်နှင့် ပြော၍ရမည်မဟုတ်ကြောင်းကိုနန္ဒာသဘောပေါက်ပြီ သည်ကောင်ကထက်သည် အကင်းပါးသည် စကားလည်း တတ်သည် တင်ထွန်းအောင်လို မေ့လွယ် ပျောက်လွယ်မဟုတ် အမှတ်သည်းခြေကြီးသည် လူငယ်တို့ဘာ( ) ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်ချသည်။ လူကြီးကို အထင်သေးသည်။ ကိုယ်လုပ်သမျှကို အမှန်ဟု ထင်တတ်သည်။

သည်တော့ ရဲမြင့်ကို သူ့ဘက်သို့သိမ်းသွင်းလိုလျှင် သေနင်္ဂဗျူဟာကို တမျိုးမြင်ရမည်။ တင်ထွန်းအောင်ကိုသုံးသည့် သေနင်္ဂဗျူဟာမျိုးဖြင့်မရ။ တင်ထွန်းအောင်က လွယ်သည်။ သူ့အမေ အကြောင်းကို တင်ထွန်းအောင် စိတ်ထိခိုက်အောင် ပြောရမည်။ အိမ်တွင် ဇိမ်ကျကျနေရမည့် ဘဝကို တင်ထွန်းအောင် အားကျ၍ သွားရည်ယိုလာလောက်အောင် ပြောရမည်။ သူတို့နှစ်ဦး ရှေ့ကြုံတွေ့ရမည့် အခက်အခဲများကို စိမ့်၍ ကြောက်လာအောင် ပြောရမည်။ အိမ်မှထွက်ပြေးကြသဖြင့် လူငယ်တွေ မည်သို့မည်ပုံ ဒုက္ခရောက်တတ်ကြကြောင်းကို ဥပမာ ဥပဓယျတွေနှင့် ပြောရမည်။

သည်လောက်ပြောလျှင် တင်ထွန်းအောင်ကို အနိုင်ရမည်။ ကိုနန္ဒာထင်သည့်အတိုင်း တင်ထွန်းအောင်ကို နာရီဝက်ကြာအောင်ပင် မပြောရ။ ကိုနန္ဒာစကားများကို တင်ထွန်းအောင်သည် မျက်နှာငယ်ကလေးဖြင့် နားထောင်သည်။ သူ့မျက်လုံးတွင် မျက်ရည်တွေလည်း ဝဲနေသည်။ တင်ထွန်းအောင် စိတ်ဓာတ်ပြိုဆင်းနေသည်မှာတော့ သေချာသည်။ အိမ်ပြန်လိုက်ချင်နေပြီ။ သို့ရာတွင် ဘာမှတော့ မပြောသေး။

တင်ထွန်းအောင်သည် ရဲမြင့်ကို အထင်ကြီးသည်။ ရဲမြင့်ကလည်း တင်ထွန်းအောင် အထင်ကြီးမည်ဆိုလျှင် ကြီးလောက်သည်။ တင်ထွန်းအောင်ကို သူများကအနိုင်ကျင့်လျှင် ရဲမြင့်က ရှေ့ကထွက်ကာကွယ်သည်။ အနစ်နာခံသည်။ နံပါတ်ဖိုးပြတ်ပြီဆိုလျှင်ပင် ရဲမြင့်က ခိုးဝှက်၍ ရှာပေးသည်။ ရဲမြင့်မပါလျှင် တင်ထွန်းအောင်လိုက်ချင်မှ လိုက်မည်။ ထို့ကြောင့် ရဲမြင့်ကိုဖြိုဘို အရေးကြီးသည်။

ရဲမြင့်က တင်ထွန်းအောင်လိုလွယ်လွယ်နှင့်ပြော၍ရမည့်အစားထဲကမဟုတ်။ သူ့သဘောထားကို ကိုယ်ကပြည့်စုံအောင် သိဘို့လိုသည်။ ကိုယ်က စကားပြော လောမကြီးဘို့လိုသည်။ ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ရမည်ဟု အကြပ်ကိုင်၍ မဖြစ်။ ဇွတ်အတင်းအကြပ်ကိုင်လျှင် လန်ထွက်သွားမည်။ ထို့ကြောင့် ကိုနန္ဒသည် ရဲမြင့်ကိုမူ သေနင်္ဂဗျူဟာတမျိုးသုံးရသည်။

ကိုနန္ဒာသည် ချက်ချင်းစဉ်းစားပြီး ရဲမြင့်အတွက် သူ့သေနင်္ဂဗျူဟာကို ချက်ချင်း ချမှတ်လိုက်သည်။

ရဲမြင့်နှင့် ထိပ်တိုက်အငြင်းအခန့်မဖြစ်အောင် ရှောင်ရမည်။ရဲမြင့်၏ထင်မြင်ချက်ကို လေးစား

ကြောင်း ပြရမည်။ ကိုယ်က စကားနဲ့ပြောပြီး သူက စကားများများပြောအောင် လုပ်ရမည်။ သူ့အမှားကို တုံးတံကြီး ထောက်ပြခြင်းမပြုဘဲ မသိမသာ ထောက်ပြရမည်။ သူ့အမှားအကြောင်းကို မပြောမီ ကိုယ့်အမှားကို ကိုယ်က ပထမ များများပြောပေးရမည်။ သို့မှသာ အမှားသည် ပြင်၍ ရသောအမှားဟု သူ့ကိုယ်သူ မြင်လာအောင် သွယ်ဝိုက်၍ အားပေးရာရောက်မည်။ သူ့ကို ချောင်ပိတ်ဖမ်းသည့် အဖြစ်မျိုး အရောက်စေဘဲ ထွက်ပေါက် ပေးထားရမည်။ သူ့သိက္ခာကို သူ့ဘာသာသူ ပြန်ဆည်နိုင်အောင် အခွင့်အလမ်းပေးထားရမည်။ ထွက်ပေါက်မပြေးလျှင် မထူးဘူးဆိုပြီး မှားမှန်းသိလျက် ဇွတ်တိုးတတ်သည်။ သူ့တော်ကွက်ကလေးများကို မသိမသာ ထောက်ပြရမည်။ သူ့ကို ကိုယ်ချင်းစားနာကြောင်း ပြရမည်။ ဤတွင် အစွန်းနှစ်ဖက်ကို ရှောင်ဖို့ လိုသည်။ ကိုယ်လိုချင်သည့်အရာကို အတင်းဖိမပြောရ။ အတင်းတွန်းပြောလျှင် သူတို့ကို အကြပ်ကိုင်ရာ အထင်သေးရာ ရောက်မည်။ သို့ဆိုလျှင် ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက် မအောင်မြင်ရုံမျှမက လူငယ်၏ တက်ကြွစိတ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်စိတ်တို့ကို ချိုးနှိမ်ဖျက်ဆီးပစ်ရာ ရောက်မည်။ အခြားအစွန်းတဖက်မှာ သူတို့လုပ်သမျှ အားလုံး မှန်သည်၊ ကောင်းသည်ဟု ကိုယ်က အလျှော့ပေး လွန်းလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးလွန်းသွားပြီး မိုးမမြင် လေမမြင်ဖြစ်မည် စိုးရသည်။

ယခုပင် ရဲမြင့်သည် ထမင်းတလုပ်ကို သူ့ဖာသာသူတော့ ရှာစားနိုင်သည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ထင်နေပြီ။ သူ့အထင်မှန်သည် မှားသည် အပထား သူ့မာနကို ထိခိုက်စေမည့်စကားမျိုးဖြင့် ကိုယ်က ထိပ်တိုက်ဝင်၍ မဖြစ်။

"ထမင်းငတ်သေတဲ့ မသာရယ်လိုတော့ မရှိဘူးပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ထမင်းရှာစားပုံနည်းက ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ မှန်မှန်ကန်ကန် ရှာစားနိုင်တဲ့နည်းနဲ့ မမှန်မကန်ရှာစားတဲ့ နည်းရယ်လို့ ကွဲသေးတာပေါ့"

ကိုနန္ဒာက သွယ်ဝိုက်၍ဝင်သည်။

"ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် ထွက်ပြေးလာပြီးမှ ဒီကောင်တွေ ထမင်းငတ်လို့ ပြန်လာတယ်လို့ အထင်ခံရတာမျိုးတော့ အရှက်ဆုံးဘဲ ဦးလေး၊ ခုမှတော့ မထူးဘူး"

ကိုနန္ဒာက ဤသို့ထင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဤသို့မထင်အောင် မိမိကလည်း ရှင်းပြမည် ဖြစ်ကြောင်း တာဝန်ယူရသည်။

"မဖြစ်ပါဘူး ဦးလေးရာ၊ ကျွန်တော့်အိမ်က သူများနဲ့တူတာမဟုတ်ဖူး။ ဖေဖေက သူ့မိန်းမနဲ့ သူ့သားသမီးတွေဘက်ကချည်း ပါတာ။ ကျွန်တော်ကတကောင်ကြွက်။ ကျွန်တော့်မှာတွယ်တာစရာ ဆိုလို့ ဘာမှမရှိဘူး။ အိမ်မှာနေရတာ တရက်မှ စိတ်မချမ်းသာဘူး။ စာမေးပွဲကျတော့ ပိုပြီးတောင် ဆိုးသေးတယ်။ ဖေဖေကရော မိထွေးကရော ဆူတယ်။ နင့်ကျွေးထားရတာ ဆန်ကုန်မြေလေးတဲ့။ တကယ်က ကျွန်တော်တစ်လ ထမင်းစားတာ သူ့ခရစ်လုံချည် တထည်ဘိုးတောင် မရှိပါဘူးဗျာ။"

ကျွန်တော် အသဲနာလွန်းလို့."

ရဲမြင့်က သူ့ခံစားချက်ကိုရင်ဖွင့်သည်။ သည်နေရာတွင်တော့ ကိုနန္ဒာကလည်း ကိုယ်ချင်း စာသည်။ ရဲမြင့်၏မိထွေးသည် သူ့အမအရင်းခေါက်ခေါက် တင်တင်မြကိုပင်လျှင် သူ့စိတ်နာခဲ့သေး လျှင် ရဲမြင့်က သူ့မိထွေးကိုစိတ်နာသည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ ပြောဘွယ်မရှိ။

"ကျွန်တော်အစတုန်းက ဂီတာမတီးဘူး။ ဆေးမရှူဘူး။ ဆေးလိပ်တောင် မသောက်ဖူး။ ဆံပင်ရှည်တော့ ထားတယ်။ ဆံပင်ရှည်ထားပေမယ့် ကျွန်တော်လမ်းသရဲလို မနေပါဘူး။ ကောင်း ကောင်းမွန်မွန်နေတာပါ။ စာလဲကြိုးစားတာဘဲ။ တနှစ်တန်းအောင်တာဘဲ။ ဒါလဲ အငြိအငြင်ခံရ တာဘဲ။ အဆူမလွတ်ဖူး။ ဆံပင်ရှည်ထားလဲထားပြန်ပြီ စာဖတ်လဲဘဲ စာတွေ ဖတ်ပြန်ပြီ သူ့ကိုသူ ဘီအေ ကျနေတာဘဲ။ လူက ဆယ်တန်းမအောင်ဘူး။ ဖတ်တော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဖတ်တယ်။ အိမ်မှာ ဘာမှ အသုံးမကျဘူးဆိုပြီး ဆူတယ်။ ဝတ္ထုစာအုပ်ဖတ်ရင် မဖတ်ရဘူးဆိုပြီး စာအုပ်ကို လွှင့်ပစ်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့တွေ့လို့ တခါတလေများ အိမ်ပြန်နောက်ကျရင် ဂျိုးထိုးနေတာဘဲ ဆိုပြီး ဆူတယ်။ တနှစ်လုံးမှ စပို့ရှပ်ကလေး တထည်နှစ်ထည်ဝယ်ပေးတယ်။ ဆယ်တန်းသာ ရောက်ရော မုန့်ဘိုး တနေ့ ပြားငါးဆယ်ဘဲရတယ်။ ဦးလေး စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ ပြားငါးဆယ်က ဘာသွားစားရမှာလဲ။ လက်ဖက်ရည် တခွက် ပြားလေးဆယ် အဲဒါ ကျွန်တော်က မလောက်ဖူးလို့ ထပ်တောင်းတော့ သားတွေ သမီးတွေအားလုံး ညီတူမျှတူပေးတာဘဲတဲ့။ နင်က ဘာဖြစ်လို့ပိုလိုချင်ရသလဲတဲ့။ သူ့သားသမီးတွေက ဆယ့်တနှစ် ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်တွေ။ ခြောက်တန်း-ခုနှစ်တန်းမှာ။ ဒီအရွယ်တွေနဲ့ကျွန်တော်ကိုမုန့်ဖိုးအတူတူပေးတော့ ဒီအရွယ်တွေစား သလို စားသလိုဇီးပြားထုတ်တထုတ်နဲ့ပြီးတော့မှာလား သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းကို ကိုယ်က တခါတလေ ပြန်ကျွေးဖို့ မွေးဖို့မပြောနဲ့ ကိုယ်ဖာသာတောင် မစားလောက်ဖူး"

ကိုနန္ဒာကသက်ပြင်းချသည် ရဲမြင့်ပြောသည့်စကားမှန်လျှင် တကယ်ဘာမျှ မသုံးလောက်
"မင်းအဖေကို မပြောဘူးလား"

ရဲမြင့်ကနာခေါင်းရှုံ့သည်

"ဖေဖေရှေ့ကျတော့ မိထွေးက ကျွန်တော့်ကို ဖူးဖူးမှုတ်မတတ်ဘဲဗျ ပြောလိုက်တာမှ ရွမ်းရွမ်းကိုဝေလို့ ခေါ်တာတောင် ဖေဖေ ခေါ်သလို "ကိုရဲ"လို့ခေါ်တာ ဖေဖေကွယ်ရာမှာတော့ "ငရဲ"တဲ့ ဟင်း ဟင်း ဒီတော့ ကျွန်တော် ဖေဖေပြောတော့လဲ ဖေဖေက ဘယ်ယုံမလဲ ပြီးတော့ ဟာ မပြောချင်ပါဘူး ဦးလေးရာ"

ရဲမြင့်သည် သူ့အဖေကို စိတ်နာနာနှင့် ပြောတော့မည်ပြုပြီးမှ မျိုသိပ်ထားလိုက်ပုံရသည်
"ဒါနဲ့ မင်းပေတေပစ်လိုက်တယ်ဆိုပါတော့"

ကိုနန္ဒာကရဲမြင့်မျက်နှာတည့်တည့်ကြည့်၍မေးသည် ရဲမြင့်ကပင်ချဲ့ထွင်ပြောနေသလောဟု

သူအကဲခပ်လိုက်သည် ရဲမြင့်မျက်နှာမှာပကတိရိုးသားသောမျက်နှာဖြစ်သည် လိမ်ညာပြောနေချင်း မဟုတ်ဟု ကိုနန္ဒာချက်ခြင်းဆုံးဖြတ်လိုက်သည်

“ဟင့်အင်း ကျွန်တော်ကျိတ်မှိတ်သီးခံပါတယ် အနဲဆုံးဆယ်တန်းအောင်ရင် အလုပ်ဖြစ်ဖြစ် ထွက်လုပ်မလို့ပါ ဒါပေမဲ့ စာကျက်လို့မရပါဘူး ဦးလေးရာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှဆူနေတော့ ဘယ်စာကျက် လို့ရပါမလဲ တနေ့တော့ ဖေဖေက ဆံပင်ရှည်ထားနဲ့လို့ပြောတယ် မိထွေးကလဲ တခြားဆူစရာ မရှိ ရင် ဒီဆံပင်ရှည်ထားတာကိုချည်း ရမယ်ရှာတယ် ဒီတော့ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့် ဆံပင်ရှည်ကို သဘောကျလို့ပါ ဒီပြင် အနေအထိုင် ဘာမှဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း မနေပါဘူး ဆေးလိပ်လဲမသောက် ဘောင်းဘီဖင်ကျပ်လဲ မဝတ်ပါဘူး ဒါလေးတော့ ထားပါရစေလို့ပြောတယ် ဆံပင်ရှည်ဆိုတာလဲ အဲဒီတုန်းက ဒီလောက်တောင်ရှည်သေးတာမဟုတ်ဘူး အဲဒါမရဘူး ဦးလေးရ ဖေဖေက ကျွန် တော့်ကို ဖွတ်အတင်းဆံပင်အတိုညှပ်ခိုင်းတယ် အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် စိတ်သိပ်ထိခိုက်တာဘဲ ဦးလေးရာ ကျွန်တော့်ခေါင်းကို ကျွန်တော် မှန်ထဲပြန်ကြည့်ပြီး အားရပါးရ ငိုမိတယ် ဒေါသထွက် ထွက်နဲ့ နံရံတွေ ဘာတွေလဲ လက်သီးနဲ့ ပိတ်ထိုးပစ်တာ လက်တွေကို ဖူးဖူးရောင်နေတာဘဲ စိတ် ဆိုးပြီး နှစ်ရက်လောက် အိမ်ကိုမပြန်ဘူး”

သည်တွင် ရဲမြင့်၏လမ်းသရဲဇာတ်လမ်း အစပြုသည် ကိုနန္ဒာသည် လူငယ်တွေအလွန်အ ကျံ့ ဆံပင်ရှည်ထားသည်ကို မကြိုက် သို့ရာတွင် အဓမ္မနည်းသုံး၍ ဆံပင်ဖြတ်သည်ကိုမူ မှားသည် ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် လူဆိုသည်မှာ မလုပ်နှင့်ဆိုသည့်အရာ ကိုမှ လုပ်ချင်တတ်သည် နှိပ်ကွပ် သည့်နည်းသည် လူငယ်တို့ဆန္ဒကို ပို၍ ပြင်းပြထက်သန်လာစေသည် ဆွပေးသလို ဖြစ်သည် ထို့ကြောင့် အဓမ္မဆံပင်ဖြတ်ခိုင်းသည့်နည်းကို ကိုနန္ဒာလက်မခံ အချိန်ယူရမည် စိတ်ရှည်ရမည် သဘောပေါက်အောင်ရှင်းပြရမည် ပညာပေးရမည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် နှိပ်ကွပ်ခြင်းကြောင့် သူတို့ အခြေနေ ပိုဆိုးသွားနိုင်သည်

ဥပမာ ရဲမြင့်ကိစ္စ သူ့အဖေက ဆံပင်ကို အတင်းဖြတ်ခိုင်းသည် အခါ၌ ရဲမြင့်ခံပြင်းသည် နာကျည်းသည် မတရားသဖြင့် ဖိနှိပ်သည်ဟု မြင်သည် မိဘအုပ်ထိန်းမှုအောက်တွင် ဆံပင်ရှည်ကလေးမျှ ထားခွင့်မရဟု ယူကျုံးမရဖြစ်သည် လွတ်လပ်မှုကို တောင့်တလာသည် သူ လွတ်လပ်လိုသောဆန္ဒသည် အတားအဆီးမရှိကြီးထွားလာသည် စီးကမ်းပညတ်ဟူသမျှသည် အလကားဟု ထင်လာသည် အကြီးအကျယ် ချုပ်ချယ်လွန်းသည် ခေတ်နောက်ကျသည်ဟု လူ ကြီးတွေကို အထင်သေးလာသည်

နောက်တခုက ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သည် သည်လို ဖိနှိပ်ခံနေရစဉ် လွတ်လပ်မှုကို အတိုင်း မရှိ တောင့်တနေစဉ် မကောင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် တွေ့သည် ဆေးရုံတတ်တတ်လာသည် စိတ်ညစ်စရာတွေနာကျည်းစရာတွေ ခံပြင်းစရာတွေ အဆင်မပြေမှုတွေကို ဆေးခြောက်က ခေတ္တ

မေပျောက်သွားစေသည် သည်လိုနှင့်ရဲမြင့် ဆေးစွဲလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် စတုန်းက ဆေးခြောက်ဖြစ်သော်လည်း နောက်တွင်နံပါတ်ဖိုးအထိ ဖြစ်လာသည်

ရဲမြင့်ကျောင်းကောင်းကောင်းမတက် စာကောင်းကောင်းမကျက် တော့ စာမေးပွဲ တခါက နှစ်ခါကျလာသည် အိမ်ကပြိုင်ငံလာသည် ဆူပူလာသည် ပို၍တင်းကျပ်လာသည်တင်းကျပ်လာသည်ထက်တင်းကျပ်လာသော အိမ်စည်းကမ်းနှင့် အတားအဆီးမရှိ ကြီးထွားသည်ထက် ကြီးထွားလာသော ရဲမြင့်၏ လွတ်လပ်လိုသောဆန္ဒတို့ လာတိုက်မိကြသည် သည်နှစ်ခု၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ပေါက်ကွဲသည့်ရလဒ်ကမူ ရဲမြင့်ဆိုသည် မြူမှုန်ကလေးတမျှ လွင့်စင်သွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်

“ဆေးချတာဟာ ဘယ်ရှုထောင့်ကကြည့်ကြည့် မကောင်းဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ် ဦးလေးရာ အစတုန်းကတော့ အိမ်ကဆူလွန်းလို့ စိတ်ညစ်ပြီးစမ်းကြည့်ရင်းနဲ့ စွဲတာပါ ဒါပေမဲ့ ဆံပင်ရှည်ထားတာကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ အန္တရာယ်ပြုတာလဲမဟုတ်ပါဘူး ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် လှတယ်ထင်လို့ထားတာပါ ကျွန်တော်ဆိုရင် အစတုန်းက ဆံပင်ရှည်ထားပေမဲ့ ဘောင်းဘီမဝတ်ဘူး အပေါ်အင်္ကျီနဲ့ လုံချည်ကိုဘဲဝတ်တာ ဒါပေမဲ့ ဆံပင်ရှည်ကိုအတင်းဖြတ် ဆံပင်ရှည်ထားရုံနဲ့ အိမ်က “လမ်းသရဲ ” “လမ်းသရဲ”လို့ပြောလာတော့ ကျွန်တော်ရှက်တယ် မခံချင်ဘူး လမ်းသရဲလို့မခေါ်ဖို့ ပြောတော့လဲ မရဘူး ဆံပင်ရှည်ထားရင် လမ်းသရဲဘဲတဲ့ ဒီတော့ လမ်းသရဲလို့ အပြောခံရမဲ့အတူတူတော့ မထူးဘူးဆိုပြီး ကျွန်တော် လုပ်ချင်ရာတွေ လျှောက်လုပ်တာဘဲ ဒီပြင်ဟာတွေ ပြောတာ အရေးမကြီးဘူး ဆံပင်ရှည်ထားတာကို ပြောရင် သိပ်မခံချင်တာဘဲ

“ဒါပေါ့ကွာ မင်းတို့က အမေရိကန်က ဟစ်ပီတွေလို ဆံပင်အရှည်ကြီးတွေထားတော့ လူကြီးတွေက ကိုယ့်တူကိုယ့်သား နိုင်ငံခြားယဉ်ကျေးမှုကို အတုမယူမိဘဲ အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုကို မြတ်နိုးတတ်စေချင်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့ ”

ကိုနန္ဒာကရဲမြင့်၏သဘောထားကို သွေးတိုးစမ်းကြည့်သည် ရဲမြင့်က ဆတ်ကနဲ ကိုနန္ဒာကို မော့ကြည့်သည် သူ့အမူအရာက ပချုပ်ကိုလှုပ်လိုက်သည်နှင့် ထောင်ထလာသောမြွေဟောက်၏ ပုံသဏ္ဌာန်မျိုး

“ဘာအမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုလဲဦးလေးရ ကျွန်တော်ဆံပင်ထားတာကိုတော့ အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုမဟုတ်ဘူးလို့ပြောတယ် ကျွန်တော့်မိထွေး ဘရာဇီလာ ဝတ်ပြီး ဗိုက်သားတဝင်းဝင်း ဖေါ်ထားတာကတော့ အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုဘဲလား အသက်ရှူရတာ ချောင်တဲ့အတွက် ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်သတဲ့ အပူအအိုက် သက်သာသတဲ့ ခေတ်မှီသတဲ့ လူကြီးတွေဟာသူတို့ လုပ်ချင်တာတွေကြတော့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီးတော့ သူတို့မလုပ်ချင်တာတွေကျတော့ ဘာဖြစ်သလေး ညာဖြစ်သလေးနဲ့ တခုမှ အကောင်းမပြောဘူး ကျွန်တော်အဲဒါ အမုန်းဆုံးဘဲ ဦးလေးလဲ သူတို့နဲ့

အတူတူနေမှာပါဘဲ

ရဲမြင့်သည် သည်ပြင်အရာတွေကို ပြော၍ရချင်ရမည် သူ့ဆံပင်ရှည်ကိုတော့ ဆတ်ဆတ်ထိ မခံ ယခုပင် ရဲမြင့်၏ထိုးစစ်သည် ကိုနန္ဒဖက်သို့ လှည့်လာပြီ သည်တော့ ကိုနန္ဒာက ခံစစ်ဖြင့် ပြန် တိုက်ရမည် သူနှင့်ထိပ်တိုက်မဝင်မိဖို့ သူ့ကို ချောင်ပိတ်မမိဖို့ သေနင်္ဂဗျူဟာ ကိုပြန်ကိုင်ရသည်

“ဦးလေးက ဆံပင်ရှည်မထားသင့်ဘူးလို့လဲ မပြောရသေးဘူး ထားသင့်တယ်လို့လဲ မပြော ရသေးပါဘူကွာ သူတို့ဘက်ကနေ တွေးကြည့်ပြီးပြောတာပါ တကယ်က ဆံပင်ရှည်ထားတဲ့ကိစ္စ ဟာ ပြဿနာရဲ့အနှစ်သာရမဟုတ်ပါဘူး ပြဿနာရဲ့အနှစ်သာရက လူကြီးနဲ့လူငယ် ပဋိပက္ခပါ လူကြီးနဲ့ လူငယ်ရဲ့ပဋိပက္ခဟာ ခေတ်တိုင်းမှာ ရှိစမြဲဘဲ လူကြီးနဲ့လူငယ်ရဲ့ပဋိပက္ခဟာ ပုံသဏ္ဌာန် တမျိုးမဟုတ်တမျိုးတော့ပေါ်နေမှာဘဲ ဆံပင်ရှည်ကိစ္စဟာ ဒီပဋိပက္ခကို ပုံသဏ္ဌာန်တမျိုးနဲ့ ဖော်ပြ တာဘဲဖြစ်တယ် ဒီပုံသဏ္ဌာန်နဲ့မပေါ်ရင် တခြားကိစ္စတခုနဲ့ ပေါ်အုံးမှာဘဲ

ရဲမြင့်က ကိုနန္ဒာစကားကို စူးစိုက်၍နားထောင်သည် တင်ထွန်းအောင်ကမူ ထိုစကားကို စိတ် ဝင်စားဟန်မရှိ တဲထဲရှိ ဝါးပိုးကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင်ခွေနေသည်

“လူကြီးကလူငယ်ကို အတွေ့အကြုံမရှိဘူး စဉ်းစားဆင်ခြင်တတ်တဲ့ ဉာဏ်မရှိသေးဘူး အပိုးမကျိုးဘူး ဆောင့်ကြွေးကြွေးလို့ထင်တယ် ဒို့သာသိတယ် ဒို့သာ တတ်တယ်လို့ထင်တယ် ဘဝင်မြင့်တယ် လူငယ်ကလည်း လူကြီးဆိုတာ နှေးကွေးတယ် ရှေးဆန်တယ် ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲ တယ် ချုပ်ချယ်တယ် နိုင်ထက်စီးနင်းလုပ်တယ်လို့ ထင်တယ် ဒီအယူအဆ နှစ်ခုဟာ ခေတ်တိုင်းမှာ ပဋိပက္ခဖြစ်စမြဲဘဲ တခုက လူကြီးရဲ့အယူအဆ တခုက လူငယ်ရဲ့ အတွေးခေါ်”

ရဲမြင့်ကကိုနန္ဒဆီက စီးကရက်တောင်းသောက်သည် သည်တော့တင်ထွန်းအောင်လဲ ခေါင်းထောင်၍ထလာကာ စီးကရက်တလိပ်ကို ဖွာသည်

“လူကြီးဟာဖိနှိပ်သူ လူငယ်ဟာ အဖိနှိပ်ခံရသူ လူကြီးက လူငယ်တွေဘာမှန်းမလည်ဘူး ဆိုပြီး နေရာမပေးချင်ဘူး လေးလေးစားစား မဆက်ဆံချင်ဘူး ကိုယ်ကကျွေးထားရတယ်ဆိုတဲ့ မာနနဲ့ အာဏာသုံးပြီး ချုပ်ချယ်တယ် လူငယ်ကလည်း လူကြီးတွေဟာ ခေတ်သဘောကို ဘာမှ နားမလည်ဘူး သူတို့နေဝင်ချိန်ရောက်ပြီ ငါတို့ခေတ်ရောက်ပြီ ဆိုပြီးမာန တက်ကျတယ် လူကြီးရဲ့ ချုပ်ချယ်ခံရဖန်များတော့ ပေါက်ကွဲထွက်လာတာဘဲ မှန်မှန်ကန်ကန် ပေါက်ကွဲတာလဲရှိတယ် မမှန် မကန် ပေါက်ကွဲတာလဲရှိတယ် ဒါပေမဲ့ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် လူကြီးကစိတ်ရှည်ဖို့လိုတယ် လူငယ်တွေ မမှန်မကန် ပေါက်ကွဲလေလွင့်ပျက်စီး သွားရတဲ့အဓိကတာဝန်ဟာ လူကြီးတွေရဲ့တာဝန်ဘဲ”

ကိုရဲမြင့်က ကိုနန္ဒာကို တချက်ကြည့်သည်

“ဒီလိုဆိုတော့ ဦးလေးကဘယ်ဆိုးလို့တုန်း”

ရဲမြင့်သည် ကိုနန္ဒာစကားကို သဘောကြဟန်တူသည် သူ့ သေနင်္ဂဗျူဟာက တဖက်သား၏

အမှားကို သွယ်ဝိုက်ထောက်ပြရမည် ကိုယ်အမှားကို အရင်ဖွင့်၍ ပြောရမည်ဆိုသည် မဟုတ်လော သို့မှသာ ရဲမြင့် သင်ခန်းစာ ယူနိုင်မည်

“ဦးလေးတို့ငယ်ငယ်တုံးကလဲ ဒီလိုပါဘဲ အိမ်ကလူကြီးနဲ့မတူဘူး သူတို့ကသိပ်ချုပ်ချယ်တယ် ဆေးလိပ်သောက်ရင်လဲ မသောက်ရ ဘိုင်စကုပ် ကြည့်ချင်ရင်လဲ မကြည့်ရ ဆိုတော့ ဘိုင်စကုပ်ကြည့်ချင်တဲ့စိတ် ဆေးလိပ်သောက်ချင်တဲ့စိတ်ကို နီးဆွသလိုဖြစ်နေတယ် ဒီတော့ လူကြီးတွေ မသိအောင် ဆေးလိပ်ခိုးသောက်တာဘဲ ခိုးပြီးဘိုင်စကုပ် ကြည့်တာဘဲ နေရာတကာ ချုပ်ချယ်တော့ သိပ်ကျဉ်းကျပ်လာတယ် ကျဉ်းကျပ်လာတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေရရင်ပြီးရော နည်းလမ်းမှန်မှန် မမှန်မှန် လုပ်ချင်ရာတွေ လုပ်လာကြတော့ပါဘဲ”

“ဦးလေးကော အိမ်ကထွက်ပြေးဘူးလား”

ရဲမြင့်ကစိတ်အားထက်သန်စွာမေးသည်

“အိမ်ကတော့ ထွက်မပြေးဘူးဘူး ဒါပေမဲ့ အိမ်ကဆင်းသွားဘူးတယ် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သွားနေတယ် ခုထိ ဦးလေးဖာသာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စုနေတာဘဲ မိဘကလဲမရှိ သွေးချင်းတွေကလည်း ကိုယ့်အိမ်ထောင်နဲ့ ကိုယ်ဖြစ်ကုန်ကြပြီ ဦးလေးလဲ အမှားအမှန်ကို အထိုက်အလျောက် ခွဲခြားဝေဖန်တတ်တဲ့ အရွယ်ရောက်ပြီ ဒီတော့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ရမှာပေါ့”

“အဲဒါမလွယ်ဘူးဦးလေးရ”

ရဲမြင့်ကပြောသည် သည်မှာရဲမြင့်ကို တချက်ချည်မိပြီ

“ဘာမလွယ်ရမှာလဲကွ မင်းဘဲခုနက ထမင်းတလုပ်တော့ ဘယ်ရှာစားစား ရပါတယ်လို့ ပြောတယ်မဟုတ်လား အဲဒါ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်တာပေါ့ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုရှာစားစား ဆိုတာကိုတော့ ဦးလေးသိပ်သဘောမတူဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

သူများမျက်ရည်ကျမှ ထမင်းတလုပ်စားရတာမျိုးကတော့ ဘယ်ကောင်းမလဲကွ ဒါကကိုယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်တာမှမဟုတ်ဘဲ သူများမျက်ခုံးမွေးပေါ် စင်္ကြံ လျှောက်တာ”

“ဟုတ်တယ်ဦးလေး လောကမှာ ဒီလိုလူမျိုးတွေ တပုံကြီး ကျွန်တော်သိပ်မုန်းတာဘဲ”

ရဲမြင့်သည် သည်လိုဆိုတော့လဲ မတရားမှုကို မုန်းရမုန်းသိသူ

“ဒီတော့ ကိုယ်က ဒီလိုလူအဖြစ်မခံနဲ့ပေါ့ကွ ကိုယ့်အားကိုကိုးရမယ် ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ် ရဲရဲလျှောက်ရဲအောင် သတ္တိမွေးရမယ် လမ်းပေါ်ကလွင့်စင်မကျ သွားအောင်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းရမယ်”

“ဒါဖြင့်ကျွန်တော်တို့ကော လမ်းပေါ်ကလွင့်စင်ကျသွားပလား”

သည်မေးခွန်းကိုတော့ ကိုနန္ဒာ စဉ်းစားဖြေရမည် လွင့်ကျသွားပြီဟုဆိုလျှင် စိတ်ပျက်အား

ငယ်သွားမည် မလွင့်စင်ဟုပြောလျှင် သူတို့လုပ်သမျှတွေကို အဟုတ်ထင်နေမည်

“လွင့်စင်ကျသွားပြီလို့တော့ မဆိုနိုင်သေးဘူး ဒါပေမဲ့မင်းတို့ဟာ အင်မတန်နက်တဲ့ ချောက်ကမ်းပါးကြီးပေါ်မှာ ရပ်လျက်သားဖြစ်နေပြီ ဒါကြောင့် ဦးလေးခုလို ခက်ခက်ခဲခဲ လိုက်လာတာပေါ့ ဦးလေးမင်းဘဝကိုနားလည်တယ် ကိုယ်ချင်းလဲစာတယ် လူကြီးကချုပ်ချယ်ဖိနှိပ်သူ လူတန်းစားမင်းတို့လူငယ်တွေက အဖိနှိပ်ခံ လူတန်းစား အဖိနှိပ်ခံလူတန်းစားဟာ လွတ်မြောက်ချင်တာ ဓမ္မတာဘဲ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ကိုယ် မင်းတို့ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်တဲ့နည်းဟာ မှားနေတယ်လို့ ဦးလေးထင်တယ် ဒီတော့ မင်းတို့ စိတ်ကူးမလွဲနဲ့ ဦးလေးနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့ကြ”

တင်ထွန်းအောင်ကတော့ လိုက်ချင်လှပြီ ဒီလောက်အခက်အခဲတွေ့ရလျှင်ပင် စိတ်ပျက်နေပြီ ရဲမြင့် ကစဉ်းစားနေသည်

“အိမ်ပြန်ရင် ပိုပြီးချုပ်ချယ်မှာပေါ့ ဦးလေးရ ပြီးတော့ကိုယ့်ဖာသာ ကိုယ် ရှာမစားနိုင်လို့ အိမ်ပြန်လာတယ် အပြောခံရမှာရှက်တယ်”

“အိမ်ကလူကြီးတွေက စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြတယ် ဦးလေးလဲကူပြောပေးရမှာပေါ့ ကိုယ့်အမှားကို အမှားလို့မြင်ပြီး ပြင်ရတာဟာ ရှက်စရာ မဟုတ်ပါဘူး အမှားကို အမှားမှန်းသိရက်နဲ့ ဆက် ပြီး ကျူးလွန်နေတာကသားရှက်စရာကောင်းပါတယ်”

“တခုတော့ ရှိတယ်ဦးလေး”

“ဘာလဲကွ”

“ကျွန်တော်တို့ဆေးရုံတာ အိမ်ကမသိသေးဘူး ဆေးရုံတာသိရင် အိမ်က ကျွန်တော်တို့ကို ရိုက်မှာ ပြီးတော့ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ဆေးရုံရတော့မှာမဟုတ်ဘူး”

သည်ပြဿနာက သိပ်မလွယ် ရဲမြင့် ကဆေးရုံခွင့်ကို တရားဝင် တောင်းဆိုလာခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် အိမ်က ချုပ်ချယ်လာလျှင် ရဲမြင့်တို့ဘက်သူကာကွယ်ပေးနိုင်သည် သို့ရာတွင် ဆေးရုံသည် ကိစ္စကိုမူ သူဝင်၍ရှေ့နေလိုက်ပေး၍ မဖြစ်

စင်စစ်သူတို့ကသာ ဆေးရုံသည့် ကိစ္စကိုအိမ်ကို အိမ်ကမသိဘူးထင်နေခြင်းဖြစ်သည် တကယ်တွင် အိမ်ကအကုန်သိနေပြီ အိမ်ကအစီအစဉ်မှာ သူတို့ကို အိမ်ပြန်ခေါ်မည် ပြန်ရောက်လျှင် ဆေးရုံတင်ကုမည် သည်အကြောင်းသူတို့ကိုတော့ ဖွင့်မပြောရန် အိမ်က အတန်တန်မှာလိုက်သည် သူတို့ကိုဆေးကုမည် ဆိုလျှင် ပြန်လိုက်ချင်မှ လိုက်မည် အရေးအကြီးဆုံးမှာ သူတို့အိမ်ပြန်ရောက်ဖို့ကိစ္စဖြစ်သည်

“ဒါကတော့ ဟိုရောက်မှ ကြည့်ပြီး စီစဉ်တာပေါ့ကွာ ဆေးရုံတာဟာ ကျန်းမာရေးကို ဘယ်လောက်ထိခိုက်သလဲဆိုတာ မင်းတို့လဲ အသိသားဘဲ ”

ကိုနန္ဒာက မယုတ်မလွန်ဖြေသည်

သို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် တင်ထွန်းအောင် နှင့် ရဲမြင့် ကိုနန္ဒာနောက်သို့ပါလာကြသည်ကိုနန္ဒာ
သည် နတ်အိမ်ထောင်စခန်းတွင် ရဲမြင့်တို့နှင့်တညအိပ်ပြီး နောက်တနေ့ထားဝယ်သို့ထွက်လာသည်
သည်အထိတော့ ကိုနန္ဒာခရီးသည် အောင်မြင်သည်ဟုဆိုရမည်

(၉)

မည်သည့်အတွက်ကြောင့်မသိထားဝယ်အနောက်ဖက်ကကျွန်းကလေးတကျွန်းတွင်ကိုနန္ဒာ စက်လှေဆိုက်သည် ပထမတော့ ခရီးကြန့်ကြာသဖြင့် ကိုနန္ဒာစိတ်ဆိုးသည် အချိန်အခါမဟုတ် နေရာမဟုတ် သည်နေရာတွင် စက်လှေလာဆိုက်သဖြင့် စိတ်အနောက်အယှက်ဖြစ်ရသည်

အစက ထားဝယ်မှ လေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ဘို့ဖြစ်သည် သို့ရာတွင်ရာသီဥတုမကောင်း၍ ထား ဝယ်သို့ လေယာဉ်ပျံမဆင်းသည်မှာ ကြာပြီဟု ဆိုသည် သင်္ဘောကိုစုံစမ်းတော့ သင်္ဘောပတ် လည်းမကြုံ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂလိက စက်လှေတစင်းဖြင့် ကိုနန္ဒာတို့သုံးယောက် ထားဝယ်မှ ထွက်လာ ခဲ့ကြသည်

အိမ်သို့လည်း ထားဝယ်မှ ထွက်လာမည့်ရက်ကို ကြေးနန်းရိုက်လိုက်သည်

ပင်လယ်ခရီးကို ကိုနန္ဒာမသွားဘူးသေး သည်ကောင်နှစ်ကောင်ကိုလည်း အပြောင်းအလဲရ စေ မိမိလည်း ပင်လယ်ခရီးကို သွားဖူးစေဟု ရည်ရွယ်သဖြင့် စက်လှေနှင့် လိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် နောက်အကြောင်းမှာ ပင်လယ်ခရီးဖြင့် သည်နှစ်ကောင်ကို ပြန်ခေါ်ရသည်မှာလုံခြုံသည်ဟု ကိုနန္ဒာ ထင်သည် ကုန်းလမ်းဖြင့်သွားလျှင် ထွက်ပြေးမည်ကို စိုးရိမ်ရသေးသည် ပင်လယ်တွင်ဆိုလျှင် သည်ကောင်နှစ်ကောင် ဘယ်ကိုမျှ မပြေးနိုင် ထားဝယ် ရန်ကုန် တိုက်ရိုက်ဖြစ်၍ ပိုပြီးစိတ်ချရသည်

ထားဝယ်က စထွက်စတုန်းက ရာသီဥတုအခြေနေ သိပ်မကောင်း အနောက်တောင် လေ ပြင်းကျနေသည် မိုးကလဲ ရွာနေသည် လှိုင်းကလည်း တော်တော်ကြီးသည် ပထမတုန်းက သူတို့ စက်လှေသည် နံနက်ထွက်မည်ဟု ဆိုသည် ထို့ကြောင့် ကိုနန္ဒာတို့ အသင့်ပြင်ကြရသည် သို့ရာ တွင်ရာသီဥတုမကောင်းသဖြင့် နေ့လည် ၁၂နာရီလောက်မှ ထွက်မည်ဟု ဆိုသည် နေ့လယ် ၁၂ နာကျတော့လည်း မထွက်ဖြစ်သေး

အလုပ်သမားများသည် အိမ်များကို စက်လှေဝမ်းထဲသို့ သယ်ပိုးထမ်းချနေကြသည် ညွတ် ကျနေသော ကုန်းဘောင်တလျှောက်တွင် အပြေးတက်လာသော အလုပ်သမားများကို ကြည့်ရ သည်မှာ အသည်းရားစရာကောင်းသည် အမြောင်းမြောင်းထနေသော ပန်း လက်မောင်းခြေသလုံး ကြွက်သားများသည် မိုးရေနှင့်ချွေးများကြောင့် စိုရွှံ့ ပြောင်လက်နေကြသည်

နေ့လည် လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးနောက် ကိုနန္ဒ ၁အခန်းအပြင်ဘက်တွင် ထွက်ထိုင်ပြီး အလုပ်သမားများ ကုန်ချနေသည်ကို ကြည့်သည် စက်လှေငမ်းထဲတွင် အိတ်များကိုမြင်ရသည်

မည်သည့်ကုန်တွေမှန်းမသိ ဆားအိတ် ငါးခြောက်အိတ်များဖြစ်ဟန်တူသည် စက်လှေဝမ်းထဲတွင် တဝက်တောင်မပြည့်သေး ကြာလိမ့်ဦးမည်ဟုကိုနန္ဒာထင်သည်

နာရီကိုကြည့်တော့ ညနေ သုံးနာရီပင်ထိုးပြီ

လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး၍ တင်ထွန်းအောင်နှင့်ရဲမြင့်တို့ကို နံပါတ်ဖိုး တလိပ်စီဝေရသည် တင်ထွန်းအောင်က အခန်းထဲတွင် သူ့ဝေစုဖြင့် မှိန်းနေသည် ရဲမြင့်က သူ့ဝေစုကို ပါးစပ်တွင်ခဲကာ ကိုနန္ဒာ နှင့် လာထိုင်သည်

ကိုနန္ဒာသတိထားမိသော အချက်သုံးချက်ရှိသည် ယင်းမှာ သည်နှစ်ကောင်စလုံး နံပါတ်ဖိုး ရှုကြသော်လည်း တုံ့ပြန်ပုံ မတူကြခြင်းပင် ဖြစ်သည် နံပါတ်ဖိုးရပြီး တင်ထွန်းအောင် ပြုမူပုံက တမျိုး ရဲမြင့် တုံ့ပြန်ပုံက တမျိုး တယောက်နှင့်တယောက် ခြားနားကြသည်

တင်ထွန်းအောင်က နံပါတ်ဖိုးရပြီးလျှင် ခွေနေသည် သူ့စိတ်ထဲ၌ မည်သို့ရှိမည်ကိုတော့ မသိ အပြင်ပန်းကြည့်ရသည်ကမူ လေးလံတိုင်းမှိုင်းသွားသည် စိတ်ဓါတ်ပျော့ကျသွားသည်ဟု ထင်ရသည် သူ့ကြည့်ရသည်ကပင် ဘိန်းစားဘိန်းမှိန်းသည့်ဟန်မျိုး ပေါက်နေသည် မျက်လုံးများက ရီဝေနေကြသည်

ရဲမြင့်ကတော့ တင်ထွန်းအောင် နှင့်ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်နံပါတ်ဖိုးရပြီးလျှင် ရဲမြင့်က လန်းဆန်းလာသည် မျက်လုံးကအရောင်တဖျတ်ဖျတ် တောက်လာသည် အာဝဇ္ဇန်းရွှင်လာသည် စိတ်ကူးဉာဏ် ထက်သန်လာသည်ဟုမှတ်ထင်ရသည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်လာသည် တင်ထွန်းအောင်က သစ်တုံးကြီးလို လေးသွားသလောက် ရဲမြင့်က ငှက်မွှေးကလေးနယ် ပေါ့ပါး ဖြတ်လတ်လာသည်

သူတို့နှစ်ဦးမည်သည့်အတွက် တုံ့ပြန်ပုံခြင်း ခြားနားကြသနည်း စိတ္တဗေဒ ဖွဲ့စည်းပုံမတူ၍ လော ခန္ဓာဗေဒ ဖွဲ့စည်းပုံခြင်း မတူ၍လော ခန္ဓာဗေဒဖွဲ့စည်းပုံခြင်းက သိပ်မကွာလှ နှစ်ယောက်စလုံး ခပ်ပိန်ပိန် အရပ်မြင့်မြင့်နှင့်သာ ဖြစ်ကြသည် စိတ္တဗေဒဖွဲ့စည်းပုံ ကွာခြားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည်

အရက်သောက်ကျသည့် အခါ၌ လူတဦးနှင့်တဦး တုံ့ပြန်ပုံခြင်းမတူသကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကိုနန္ဒာတွေးမိသည် တချို့က အရက်သောက်လျှင် စကားနဲလာသည် ငြိမ်ကျသွားသည် ခွေအိပ်သွားသည် တချို့က မြူးကြွလာသည် ပေါ့ပါးဖြတ်လတ်လာသည် ပျော်လာသည် တချို့က သွေးဆိုးလာသည် ရန်ဖြစ်ချင်လာသည် မြင်မြင်သမျှကို ရန်လုပ်သည် ကိုယ့်အရိပ်ကိုယ်ပင် ရန်သူထင်လာသည် ခန္ဓာဗေဒ ဖွဲ့စည်းပုံကွာခြား၍လော စိတ္တဗေဒဖွဲ့စည်းပုံ ကွာခြား၍လော မည်သည့်ကြောင့်ဆိုသည်ကိုမူ ကိုနန္ဒာမသိ တုန့်ပြန်ခြင်း ခြားနားသည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်သည်

သိုရာတွင် ဆေးရူရာ၌ဖြစ်စေ အရက်သောက်ရာ၌ဖြစ်စေ တုံ့ပြန်ပုံခြင်း မည်သို့ခြားနားသည်

ဆိုစေ မည်သည့် တုန့်ပြန်မှုမျိုးမှ မကောင်း မြူးကြွခြင်း ပေါ့ပါးဖျတ်လပ်ခြင်းသည် မြူးကြွစရာရှိ၍ ဖျတ်လပ်စရာရှိ၍မဟုတ် ဆေးကြောင့် အရက်ကြောင့် မြူးကြွ ဖျတ်လပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော ဆေးရူစဉ် အရက်သောက်စဉ် မြူးကြွကောင်းမြူးကြွမည် ပေါ့ပါးကောင်း ပေါ့ပါးမည် ဆေးမရူသည့် အချိန် မသောက်သည့်အချိန် တွင် လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေမည် ထိုအခါ ဆေးရူမည် အရက် သောက်မည် သွေးကြော အာရုံကြောတို့သည် ဆေးနှင့် အရက်ကို တောင့်တကြတော့မည် ထိုအခါ ဆေးနှင့်အရက်သည်သတ္တဗေဒဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တရပ်ဖြစ်လာမည် ထိုလိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆီးရင်းဖြင့် နှစ်မွန်းရတော့မည် အသက်ဆုံးရှုံးရတော့မည်

ကိုနန္ဒာသည် အနားတွင် နံပါတ်ဖိုးတလိပ်ကို အားရပါးရ ဖွာနေသော ရဲမြင့် နှင့် ဆားအိတ် ငြောက်အိတ်များကို ထမ်းချနေကြသော အလုပ်သမားများကို ငေးကြည့်ရင်း တွေးနေမိ၏

“ဦးလေး ဟိုမှာကြည့်စမ်း ဟိုမှာ ”

ရဲမြင့်က တောင်ကုန်းပေါ်သို့လက်ညှိုးထိုးပြသဖြင့် ကိုနန္ဒာကြည့်လိုက်သည်

“တော်တော်သန်တဲ့ လူနော် ဦးလေး ဆားအိတ်နှစ်လုံးကိုထမ်းလာတာပေါ့ပေါ့လေးရယ်”

ညာဖက်ပုခုံးပေါ်တွင် ဆားအိတ်နှစ်လုံးကိုဆင့်၍ထမ်းလာသူ တဦးကို ရဲမြင့်က ပြသည်

ရဲမြင့်ပြသည့် ဆားအိတ်ထမ်းအလုပ်သမားမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်သာ ရှိဦးမည် အလွန်ဆုံးရှိုမှု အစိတ်ထက်မပိုသေး အရပ်က မြင့်မြင့် ငါးပေရှစ်လက်မလောက်ရှိမည် ကိုယ်လုံးက ထွားကျိုင်းသန်မာသည် ခါးတွင် အရောင်လွင့်၍ ဖာရာတို့ပြည့်လျက် ရှိသော စစ်ဘောင်းဘီဟောင်း ခပ်ကြပ်ကြပ် တထည်ကို ဝတ်ထားသည် စစ်ဘောင်းဘီဟောင်းသည် ဖင်ကြပ်ဘောင်းဘီမျိုးမဟုတ် ရိုးရိုးစစ်ဘောင်းဘီသာ ဖြစ်၏ သို့ရာတွင် ကြီးခိုင်သော သူ့ခန္ဓာပေါ်၌ကား စစ်ဘောင်းဘီသည် ခပ်ကြပ်ကြပ် ဖြစ်နေ၏ သန်မာတောင့်တင်းသော တင်ပါးကြွက်သားများ ပေါင်သားများသည် စစ်ဘောင်းဘီထဲမှ ခုံးကြွတက်နေသယောင် ထင်ရသည် ဒူးဆစ်အောက်နားထိ လိပ်တင်ထားသော ဘောင်းဘီအောက်မှ ခြေသလုံးကြွက်သားများကလည်း သစ်မြစ်ကြီးများလို ဖုထစ်နေကြသည်

အလုပ်သမား၏ အထက်ပိုင်းတွင်အဝတ်အစားမရှိ အရောင်အဆင်းမရှိတော့သော လုံချည်ဟောင်းတထည်ကို တြိဂံပုံချိုး၍ စလွယ်သိုင်းချည်ထားသည် ပခုံးကြွက်သားများ လက်မောင်းသားများသည် အမြောင်းလိုက်ထနေကြသည် ရင်အုပ်ကြီးများကလည်း မို့မှောက်စူထွက်နေကြသည် သူ့ဝမ်းဗိုက်က ချပ်ချပ်ရပ်ရပ် ရှိသည် သူ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်သည် ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းသည်မှန်သော်လည်း အရပ်အမောင်းနှင့်လိုက်ဖက်သည် သူ့ဟန်ပန် သူ့လုပ်ရှားမှုသည် ကျားသစ်တကောင်၏လှုပ်ရှားမှုကဲ့သို့ ဖျတ်လပ်လျင်မြန်သည်

ယခုပင်ကြည့် ဆားအိတ်နှစ်လုံးဆင့်သည် အတော်လေးသည် သို့ရာတွင် သူထမ်းလာပုံမှာ

သက်တောင့် သက်သာရှိသည် ကြည့်၍ကောင်းသည် ကုန်းဘောင်က ပျဉ်နှစ်ချပ်ကိုတွဲထိုးထား သည့်ကုန်းဘောင်ဖြစ်သဖြင့် ညွတ်ကျချင်သည် ကိုယ်အချိန်အဆ မမှန်လျင် ခြေလှမ်းမမှန်လျင် ရေထဲသို့ကျသွားနိုင်သည် သည်ကုန်းဘောင်ကို လေယာဉ်အိတ်ကလေးတွေ တလုံးစီဆွဲ၍ တက် လာခဲ့စဉ်က ကိုနန္ဒာတို့သုံးယောက် ခက်ခက်ခဲခဲ တက်ခဲ့ရသည် ညွတ်နေသောကုန်းဘောင်ပေါ်တွင် ကိုယ်ခန္ဓာကို ဘေးဘီယိုင်မသွားအောင် ထိန်းရသည် ရှေ့ခြေအချ နှင့် နောက်ခြေအကြွကို နရီမှန် ချိန်ဆရသည် ကုန်းဘောင်ကလေးပေါ်ကနေ၍ စက်လှေပေါ်သို့တက်ရသည့် အလုပ်သည် သူ၏ အဖို့ စွန့်စားခန်းကြီးတရပ်ပင်ဖြစ်သည်

သို့ရာတွင်သူက ကုန်းဘောင် အောက်သို့အညွတ်တွင် ရှေ့ခြေကိုချသည် ညွတ်၍ပြန်အ တက်တွင် နောက်ခြေတလှိုက်ဖြင့် နရီမှန်မှန်တက်လာသည် တက်လာသည်ကလည်း ဖြေးဖြေး မဟုတ် ဆားအိတ်ကြီးနှစ်လုံးဆင့်ကို ထမ်း၍ အပြေးတက်လာခြင်းဖြစ်သည် ဆားအိတ်ကို ပခုံး ပေါ်က ချုံ့ကလည်း ညင်သာသည် စက်လှေဝမ်းထိပ်တွင် ရပ်ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာကို သုံးဆယ့်ငါး ဒီဂရီ လောက်စောင်း၍ ပထမအိတ်ကိုချလိုက်သည် နောက်တအိတ်ကိုလည်း အလွယ်တကူပင် ချသည် ဆားအိတ်နှစ်အိတ်သည် စက်လှေဝမ်းထဲက အိတ်များပေါ်တွင် အလိုလို ထပ်တင်ပြီးသား ဖြစ်သွား ကြသည်

ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်သည် ထိုအလုပ်သမားလူငယ်၏ လိုက်ကြည့်မိကြသည် သူနှင့်ယှဉ်လိုက် တော့ ရဲမြင့်သည် မိန်းခလေး သဏ္ဌာန်ပေါက်နေသည် ဆံပင်ကရှည်ရှည် ဂုတ်ဂဲ ထားဝယ်ကဝယ် လာသည့် တက်ထရက်ဘောင်းဘီ စထရော်ဘယ်ရီရောင် တက်ထရွန်လက်ရှည်ဖြင့် မျက်နှာက လေးက သွယ်သွယ် နန ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်လျင် မိန်းမ ယောက်ျားပင် ခွဲ၍မရချင်

ရဲမြင့်သည် အလုပ်သမားလူငယ်၏ သန်မာသော လက်မောင်းအိုးကြီးများ ကို ငေးကြည့် နေသည် ထိုနောက် သေးသွယ်သော သူ့လက်မောင်းဖြင့် ပြားချပ်နေသော သူ့ရင်အုပ်ကို ငုံ့ကြည့် သည် အလုပ်သမားလူရွယ်၏ ခွန်အားဗလကို အားကျနေဟန်ရှိသည် သို့ရာတွင် ချက်ချင်းပင် သူ့ စိတ်ကို တင်းလိုက်ဟန်ဖြင့် မျက်နှာကို တဖက်သို့လွဲကာ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ငေးကြည့်နေသည် ရဲမြင့်၏အခြေအနေကို ကိုနန္ဒာ သတိ ပြုမိလိုက်သည်

“တော်တော်တောင့်တယ်ကွ ဒါပေမဲ့ အလေးမသမားတွေလို လေးလေးကြီးမဟုတ်ဘူး ခပ် ဖြောင့်ဖြောင့် ခပ်သွက်သွက်ရယ် ”

အလုပ်သမားလူရွယ်သည် ဆားအိတ်ကို ချပြီးနောက် ခါးပုံစထဲမှ ဆေးပြင်းလိပ်တလိပ်ကို ထုတ်၍ ကိုက်ချိုးလိုက်ပြီး ဆေးငုံသည် ထိုနောက် ဆေးပြင်းလိပ်တိုကို ခါးပုံစထဲ ပြန်သွင်းလိုက်ပြီ သူတို့ဘက်သို့လျှောက်လာသည် အနီးကပ်ကြည့်သည့်အခါ သူတို့ထင်သလောက်ပင် အသက်မ ကြီးသေး မျက်နှာက နနကလေးရှိသေးသည် မျက်နှာမှာ ကျောက်ပေါက်မာသက်သက်ရှိသည့်တိုင်

ကျောက်ပေါက်မာသည် နုပျိုခြင်းကို မဖုံးနိုင် ဆံပင်က လှိုင်းတွန့်ကဲ့သို့ ကောက်ကွေ့သည်

“ဦးလေးပြောသလို ဘိန်းစားလို့ ဒီလောက်အလုပ်ကြမ်း လုပ်နိုင်သလားမှ မသိတာ”ရဲမြင့်က နံပါတ်ဖိုး စီးကရက်ကို အစီခံမျှသာ ကျန်သည်အထိ ဖွာရှိုက်လိုက်ပြီး နောက် ရေထဲသို့ လွင့်ပစ်လိုက်သည်

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ ဘိန်းစားရင် ဒီခန္ဓာကိုယ်မျိုး ဘယ်ရှိမလဲ ဒီလောက်လဲ ဘယ်လုပ်နိုင်မလဲ”

သူတို့နှစ်ယောက်စကားပြောနေကြစဉ် အလုပ်သမားလူငယ်က သူတို့အနီးသို့ ဖြတ်လျောက်လာသည်

“ဟေ့ ညီလေး စက်လှေဘယ်တော့ ထွက်မလဲတဲ့ကွ”

ကိုနန္ဒာက နာရီကို ငုံ့ကြည့်ပြီးမေးသည် အလုပ်သမားလူငယ်က ကြားဟန်မတူ ဆက်လျောက်သွားသည် စင်စစ် ကိုနန္ဒာအသံသည် ကြားနိုင်လောက်သည့် အသံဖြစ်သည် သက်သက် မထိမဲ့မြင် ပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရဲမြင့်က ထင်သည်

“ဗျို.လူ ဗျို.လူ”

ရဲမြင့်က ခပ်ကျယ်ကျယ်လှမ်းအော်သည့်အခါကျမှ လူရွယ်က ရပ်၍ နောက်ပြန်ကြည့်သည် သူ့မျက်နှာထားကမူနုသိုးသိုး ရပ်နေပုံကလဲ ခြေနှစ်ချောင်းကို ချထားပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို ကားထားကာ သတ်ပုတ်ရန် အသင့်အနေအထားမျိုး ဖြစ်သည် ခေါင်းကိုငိုက်ထားရင်းက မျက်လုံးကို ပင့်၍ စွေကြည့်သည် ဆင်ကြည့် ကြည့်ပုံမျိုးဟု ခေါ်ရမည်ထင်သည်

“စက်လှေဘယ်တော့ ထွက်မလဲကွ”

ကိုနန္ဒာထပ်မေးသည်

“မသိဘူးဗျ”

သူ့အသံက ပြေပြေပြစ်ပြစ်မဟုတ် ဆောင့်အင့်အင့် ဖြစ်သည် လူရွယ်သည် သည်တခွန်းထဲ ပြောကာ ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်

“သိပ်လူပါးဝတဲ့ကောင် မေးတော့လဲ မကြားသလိုလို တော်တော်ရိုင်းတဲ့ကောင်တွေ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့ကို ချဲတာ ဦးလေးရ ချဲတာ”

ရဲမြင့်က တက်တချက်ခေါက်လိုက်သည် ရဲမြင့် ပြောသလို လူရွယ်၏ အမူအရာက ရိုင်း သည်

“သွားတုန်းလာတုန်းမို့ပေါ့ ဦးလေးရာ နို့မို့ရင် ဒီကောင် အရေခွံ ဘယ်လောက်ထူသလဲဆိုတာ သိရအောင် ဗိုက်ကိုဖြိုကြည့် လိုက်ချင်တယ် ”

ရဲမြင့်က အိတ်ထဲက ယိုးဒယား မောင်းပြန် မောင်းချခါးကိုစမ်းသည် ထစ်ကနဲရှိလျှင် ရန်ဖြစ်ချင်သောရဲမြင့်သည် လက်ကပါချင်လာပြီ

လူရွယ်သည် စက်လှေ မာလိန်မှူး၏ အခန်းထောင့်စွန်းတွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်
ကိုနန္ဒာကမူ ဘာမျှမပြော စက်လှေမြန်မြန် ထွက်စေချင်လှပြီ သည်ကောင်နှစ်ကောင် ထိန်းရ
သည်မှာ တာဝန်ကြီးလှပြီ

ခဏကြာတော့ ရဲမြင့်သည် အခန်းထဲသို့ဝင်၍ ခွေသည် နံပါတ်ဖိုးကြောင့် ခပ်ရီရီ ဖြစ်ရသည့်
အထဲတွင် လှိုင်းပုတ်သဖြင့် ပိုမူးလာသည် ကုန်းပတ်ပေါ်တွက် ကိုနန္ဒာတယောက်ထံ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်
ကိုနန္ဒာသည် စက်လှေဦးပိုင်းသို့ လျှောက်လာကာ အလုပ်သမားတယောက်ထံ စက်လှေထွက်မည့်
အချိန်ကို စုံစမ်းသည် ဦးခန်းထဲတွင်ပိုင်ရှင်ရှိသည် ဆိုသဖြင့် ဦးခန်းသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်

စက်လှေဦးခန်းထဲမှ အသံတသံကြောင့် ကိုနန္ဒာ ခြေလှမ်းတုံ့သွားသည်

“ဒီမှာသံချောင်း ငါ့အကြောင်းကို မင်းကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား ငါက ရှင်းရှင်းဘဲ ပြောတတ်
တယ် မင်းတို့ကို ခေါ်လာကတဲက ထားဝယ်ဖက်မှာ ကုန်တင်ကုန်ချ လုပ်ရမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်
ဒါအတွက် လုပ်ခကို ဒီပြင်စက်လှေတွေထက် ပိုပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား ရန်ကုန်ရောက်ရင်တော့
မင်းတို့ လုပ်ဖို့မလိုပါဘူး ဟိုမှာ အလုပ်သမားသပ်သပ် ရှိတယ် ဒါပေမဲ့ ဒီဘက်မှာတော့ အလုပ်သ
မားကို ငါက တွေ့ရာ မငှားချင်ဘူး ဒါကြောင့်မင်းတို့ကို ပိုက်ဆံပိုပေးပြီး ခေါ်တာပေါ့ အစတုန်းက
တော့ ကောင်းပြီ ကောင်းရဲ့ လုပ်ပြီး အခုကျမှ တောင်ပြော မြောက်ပြော မလုပ်ကြနဲ့ အချိန်နဲ့ အ
လုပ်လုပ်ကြရတာ အချိန်သိပ်မရှိဘူး မိုးနဲ့ လေနဲ့”

အသံကအောင်မြင်သည် လေယူလေသိမ်းက ခပ်ပြတ်ပြတ် ခပ်မာမာ တယောက်က ခပ်တိုး
တိုးပြန်ပြောသည် ထိုအသံကိုမူ ကိုနန္ဒာ ကောင်းကောင်း မသဲကွဲ

“ဘာလဲ မင်းက ကုန်တင်ကုန်ချပါ လုပ်ရလို့ မလိုက်ချင်ဘူးလား မလိုက်ချင်ရင် မင်းတို့အ
တွက်ထုတ်ပေးထားတဲ့ ငွေငါးရာ ပြန်လျော်ပေါ့ကွ လွယ်လွယ်ကလေးဘဲ ငါ နောက်တယောက်
ထပ်ငှားလိုက်ရုံပေါ့ ပိုက်ဆံပေးငှားရင် အလုပ်သမား လိုချင်သလောက်ရတယ် ရိုက်သတ်လို့တောင်
မကုန်ဘူး ကဲ မင်းပြောချင်တာ ဒါအကုန်ဘဲ မဟုတ်လား သွားတော့ ငွေငါးရာပြန်လျော်မယ်ဆိုရင်
စက်လှေမထွက်မှီ သွားယူခဲ့ချည် ငါလဲနောက်ထပ် မင်းအစား အလုပ်သမား ရှာရအုံးမှာ အချိန်
သိပ်မရှိဘူး ”

အသံက တင်းမာပြတ်သားသည် အထက်စီးနင်းကျသည် ကိုနန္ဒာသည် အပေါ်စီးနိုင်လှသော
ထိုအသံကြောင့် ကြားထဲက ခံပြင်းနေသည် ငွေရှိန်ကြေးရှိန်ကြောင့် မှောက်မာသော အသံမျိုးဖြစ်
သည် သူ့အမလတ် တင်တင်မြ တို့လို အစားထဲကဖြစ်လိမ့်မည်ဟုပင် မဆီမဆိုင် တွေးလိုက်မိ
သေးသည်

ဦးခန်းထဲမှ နောက်ထပ်အသံဘာမှ မကြားရ ခဏကြာလျှင် တံခါးပွင့်လာပြီး လူတယောက်
ထွက်လာသည် ကြည့်လိုက်တော့ စောစောက အိတ်များကို ထမ်းချနေသည့် အလုပ်သမား လူရွယ်

ဖြစ်နေသည် သူ့မျက်နှာထားသည် တင်းမာနေသည် အံ့သွားကို ကြိတ်ထားသဖြင့် သူ့မေးရုံကြီးများ သည် ထင်းကနဲ ပေါ်လျက်ရှိ၏ လူရွယ်သည် ခေါင်းငုံ့ထွက်လာရာမှ ကိုနန္ဒာကို တချက်မျှလည်း၍ ကြည့်လိုက်ပြီး ဆက်လျှောက်သွားသည်

“ဟေ့ သံချောင်း”

အခန်းထဲမှ လူတယောက်ထွက်လာပြီး လူရွယ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည် လူရွယ်က ရပ်၍ လှည့်လိုက်သည်

“ဆလင်ကို ရှာလွတ်လိုက် ထွက်မယ် အချိန်သိပ်မရှိဘူး”

သံချောင်းက မည်သို့မျှမပြော ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်

စက်လှေပိုင်ရှင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကိုနန္ဒာတွေးမိသည် စောစောက သံချောင်းကို အထက်စီး နင်းပြောနေသည့် အသံမှာ ထိုသူ၏အသံဖြစ်သည် စက်လှေပိုင်ရှင်က အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီး ဆံ ပင်တို့ ကွက်တိကွက်ကျား ဖြူစပြုနေပြီ ခန္ဓာကိုယ်က တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်သည် လူ့ဘဝ၏ စည်းစိမ် ချမ်းသာ၌ အဘယ်မျှ ယစ်မူးခဲ့ကြောင်းကို သူ၏ စူထွက်လျက်ရှိသော ဝမ်းဗိုက်က သက်သေခံနေ သည် သို့ရာတွင် စူထွက်လျက်ရှိသော သူ့ဝမ်းဗိုက်ကို တောင့်တင်းပြန့်ကားသော သူ့ပခုံးက ထိန်း ကွပ်ပေးထားသောအခါ အကြည့်တန်ခြင်းမရှိ လူ့ဘဝတွင် သက်တောင့်သက်သာ နေခဲ့ရသော လူ တယောက်၏ ခန့်ညားတင့်တယ်ခြင်းကိုပင် ဆောင်နေသေးသည်

ကွက်တိကွက်ကျား ဖြူစပြုနေပြီဖြစ်သည့် သူ့ဆံပင်အောက်က နဖူးသည် မောက်သည် ကျဉ်းသည် မျက်ခုံးမွေးက ကျိုးတိုးကျဲတဲ့ ခပ်ပါးပါး ပေါက်နေသည် မျက်လုံးများက သေးသွယ် ကျဉ်းမြောင်းပြီး စူးရှတောက်ပြောင်နေကြသည် အကင်းပါးမည် ဇွဲရှိမည် စေ့စပ်မည် တပြိုင်နက် တည်းတွင် ကောက်ကျစ်မည် ရက်စက်မည် ပြတ်သားမည်ဟု ကိုနန္ဒာ ကောက်ချက်ချလိုက်သည်

ကိုနန္ဒာသည် စက်လှေထွက်မည့်အချိန်ကို မေးရန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း မမေးတော့ပြီ စက်လှေထွက်ရန် ဆလင်ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပြီ မဟုတ်လော ထို့ပြင် သံချောင်းအပေါ်တွင် တဖက် စီးနင်းပြောသံ ကြားကတဲက ထိုလူကို မနှစ်မြို့သည့် စိတ်ကလည်း ပေါ်နေသည် မေးစရာလည်း မလိုတော့ပြီ မေးချင်စိတ်လည်းမရှိတော့ပြီ

ထိုလူသည် စက်လှေဦးခန်း မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်နေသော ကိုနန္ဒာကို တချက်မျှ သိမ်းကျိုး ကြည့်လိုက်ပြီး တံခါးကို ဂျိန်းကနဲမည်အောင် ပိတ်လိုက်သည်

ကိုနန္ဒာသည် ကုန်းပတ်ဘက်သို့ လှည့်ထွက်ခဲ့သည် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ခရီးသည် များများ စားစားမရှိ ကျိုးတိုးကျဲတဲ့မျှသာ ပါသည် ကုန်တင်စက်လှေဖြစ်၍ စီးသူနဲသည် ကုန်းပတ်တွင် အိပ် ရာခင်းသူ စကားပြောသူ ပစ္စည်းအရွေ့အပြောင်းလုပ်သူများနှင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေသည် ကိုနန္ဒ သည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေသော ကုန်းပတ်ကို ဖြတ်၍ သူတို့အခန်းဘက်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်

ရန်ကုန်ကို မြန်မြန် ရောက်ချင်သည့် စိတ်က ကိုနန္ဒာကို လွမ်းမိုးနေသည်

(၁၀)

ညနေ လေးနာရီကျမှ စက်လှေထွက်ဖြစ်သည်

ရာသီဥတုက အကောင်းကြီးမဟုတ် မိုးသက်ကလေး တဖွဲဖွဲ ကျနေသည် လေနည်းနည်း ထန်သည် တင်ထွန်းအောင်ကမူ ဆေးမူးသည်ရော လှိုင်းမူးသည်ရော အမူးနှစ်မူးစုံသဖြင့် တ လျောက်လုံး အခန်းထဲတွင် ခွေနေသည် ကိုနန္ဒာလည်း လှိုင်းမူးချင်သလိုလို ရှိသည် သို့ရာတွင် မခံသာအောင် မူးသည်မဟုတ် အံ့ဩစရာကောင်းသည်ကတော့ ရဲမြင့်ဖြစ်သည် သူကဘာမျှမမူး ဆေးလည်းမူးဟန်မတူ လှိုင်းမူးဟန်လည်းမရှိ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ရှိသည်

ညရှစ်နာရီလောက်ကျတော့ ထားဝယ်အနောက်ဘက်ပင်လယ်ပြင်ထဲက ကျွန်းကလေး တကျွန်းမှာ စက်လှေဆိုက်သည် သည်ကျွန်းကလေးမှာ ထားဝယ်အနောက်တည့်တည့် ကျွန်းစုများထဲတွင် အပြင်ဘက်အကျဆုံး အစွန်ဆုံးကျွန်း ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည် အစက မည်သည့်အတွက် စက်လှေရပ်မှန်းမသိ စုံစမ်းကြည့်တော့ ကုန်တင်စရာရှိ၍ဟု ဆိုသည်

ကိုနန္ဒာစိတ်အနောက်အယုက်ဖြစ်ရသည် စိတ်အေး လက်အေးသွားချင်၍ စက်လှေကိုစီကာမှ စက်လှေအထွက်နောက်ကျ၍ စိတ်တိုနေသည့်အထဲတွင် စက်လှေက ရပ်ပြန်ပြီ သည်ကျွန်းတွင် ဘယ်လောက်ကြာကြာ ရပ်ဦးမည်မသိ ညအိပ်ဦးမည်ဆိုလျှင် လမ်းမှာအချိန်တွေ ကုန်ရဦးမည်

ကျွန်းစုတဝိုက်တွင် ကျောက်ဆောင်များသဖြင့် စက်လှေကပ်ရမည့်ကမ်းကို မနည်းရှာယူရသည် စက်လှေသည် သည်ကျွန်းတွင် ဆိုက်ရိုးဆိုက်စဉ် ဟုတ်ဟန်မတူ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ကျောက်ဆောင် သိပ်မရှိသော်လည်း အနောက်ဘက်ကမ်းတွင်စက်လှေမကပ် အနောက်ဘက်ကမ်းက လေကြောင်းထိပ်တည့်တည့် ရောက်နေသဖြင့် လေကွယ်ရာ အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ကွေ့ပတ်မောင်း အရှေ့ဘက်ကမ်းက ကျွန်းခံနေသဖြင့် လေကွယ်သည် သို့ရာတွင် ကျောက်ဆောင်တွေများသည့်အတွက် ကျွန်းနှင့် အတော်လှမ်းလှမ်းမှာ စက်လှေဆိုက်သည် ခဏကြာလျှင် ပုန်းကန်အသံကိုကြားရသည် ထို့နောက် တဝေါဝေါ ဆက်တိုက်မည်နေသံကို ကြားရသည်

တင်ထွန်းအောင်သည် ဆေးမူးနေရာမှ ကျောက်ချသံကြောင့် အိပ်ရာမှပြုန်းကန်ထခုန်သည် သူ့မျက်လုံးများသည် ပြူးထွက်နေကြသည် ကိုနန္ဒာ လည်းနဲ့နဲ့ လန့်သည်

“ကျောက်ဆောင်နဲ့တိုက်တယ် ထင်တယ်”

တင်ထွန်းအောင်သည် အထိပ်တလန့်နှင့်ပြောသည် သူ့မျက်နှာက ဖြူဖတ်ဖြူယော် ဖြစ်နေသည် မည်သည့်အသံမှန်း ကိုနန္ဒာလည်းမသိ ထို့ကြောင့်တင်ထွန်းအောင်ကို မည်သို့မျှမဖြေ ရဲမြင့်ကမူ အိပ်ရာမှ ခုန်ဆင်းကာ အခန်းအပြင်သို့ထွက်သွားသည် အတန်ကြာမှ ရဲမြင့်ပြန်ဝင်လာသည်

တဝေါဝေါအသံလည်း ရပ်သွားပြီ

“ကျောက်ကြီးချတာတဲ့ စက်လှေက လူတချို့လည်း ကမ်းပေါ်တက်ကြမလို့ ပဲ့ချိတ်မော် တော်ကလေးနဲ့ အောက်ရောက်နေကြပြီ”

သည်တော့မှ တင်ထွန်းအောင် အကြောက်ပြေသွားသည် မျက်နှာတွင်သွေးရောင်ပြန့်လွှမ်း လာပြီ အိပ်ရာပေါ်တွင်ပြန်ခွေသည် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်သည် အခန်းအပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်

ကြယ်ရောင် ဝိုးတဝါးတွင် ကမ်းရိပ်ကို ရေးရေးမြင်ရသည် ကျွန်းကသိပ်မကြီး ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးထဲတွင် ကျွန်းကလေးသည် ခပ်သေးသေး ကုန်းတန်းမြောင် ကလေးဖြစ်နေသည် စက်လှေပေါ်မှ ကြည့်လျှင် ကျွန်းထိပ်ဖျား နှစ်ဖက်လုံးကို လှမ်းမြင်ရသည် ကျွန်းပေါ်ကမီးရောင်က လေးများသည် ဝိုးစုန်းကြိုးများလို ပြောက်တိ ပြောက်ကျား လက်နေကြသည် ကျွန်းတဘက်ထိပ် တွင် အချိန်မှန်မှန် ဝင်းကနဲ လက်သွားသော မီးရောင်တခုကို မြင်ရ၏ ထိုမီးရောင်သည် ပတ်ချာ လှည့်ပြီး လက်လျက်ရှိသည် တခါခါတွင် ကျွန်းဘက်သို့ လှည့်၍ လက်သည် တခါခါတွင် ကျွန်း၏ ဝဲဘက်သို့ လည်းကောင်း ယာဘက်သို့လည်းကောင်းလှည့်၍လက်သည် မဲမှောင်သော ပင်လယ် ပြင်တွင် ပင်လယ်စောင့် နတ်သမီးတို့ ကစားမြူးတူးနေကြခြင်းပေလော

“ဦးလေး အဲဒါ မီးပြတိုက်ထင်တယ်”

ရဲမြင့်ကကိုနန္ဒာကို လှမ်းမေးသည် ရဲမြင့်သည် တင်ထွန်းအောင်လို မဟုတ် တွေသမျှမြင်သ မျှကို စူးစမ်းချင်သည်

“အေး ဟုတ်တယ် ထင်တယ် ကျောက်ဆောင်တွေများတဲ့ နေရာမှာ မီးပြတွေ ထားတတ် တယ်လို့ကြားဘူးတာဘဲ ”

စက်လှေဘေးမှ မော်တော်ပဲ့ချိတ် စက်သံ ပေါ်လာသဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးသည် စက်လှေပဲ့ပိုင်း ရေပြင်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ပဲ့ချိတ်မော်တော်သည် တဘုတ်ဘုတ်စက်သံပေးကာ ကမ်းဆီ သို့ ဦးတည်ထွက်သွားသည် ပဲ့ချိတ်ပေါ်က လက်ဆွဲမီးအိမ်မှ မီးရောင်နှင့် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးမှ အ ရောင်များသည် ရေပြင်ပေါ်သို့ဖြာကျလာကြသည်

“ဒီကောင်တွေ ဒီလိုသာ လမ်းမှာရပ်ရပ်ပြီး ကုန်တင်နေရင်တော့ ရန်ကုန်ကို တော်တော်နဲ့ ရောက်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

ကိုနန္ဒာက ညည်းသည်

“ကောင်းတာပေါ့ဦးလေးရာ၊မရောက်ဘူးတဲ့နေရာတွေရောက်ရတာပေါ့၊ကျွန်တော်တော့သဘော ကျတယ် အသစ်အဆန်းတွေ တွေရတာ ပျော်စကြီး မမြင်ဘူးတာတွေ မြင်ရမယ် မတွေ့ဘူးတာတွေ မြင်ရမယ် ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းသလဲ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကပိန်းပိတ်အောင်မှောင်လို့ ပင်လယ်လှိုင်းတွေက အော်လို့ မီးပြတိုက်က မီးရောင်ကလည်း မျက်စိပြစ်ပြသလို မှိတ်တုတ် မှိတ်

တုတ်နဲ့ ဘယ်လောက်ကြည့်လို့ လှသလဲ”

ကိုနန္ဒာကစိတ်ညစ်ရသလောက် ရဲမြင့်ကပျော်နိုင်သည် ရဲမြင့် ကပျော်နိုင်သည် ရဲမြင့်တွင် အပူအပင်ဆို၍ ဘာမျှရှိဟန်မတူ

“ဟော ဦးလေးရေ ပဲ့ချိတ်မော်တော် ကမ်းကိုရောက်သွားပြီထင်တယ် စက်သံရပ်သွားပြီ”

ရဲမြင့်သည် မီးရောင်လက်လက် ကလေးသာမြင်ရသည့် ပဲ့ချိတ်မော်တော်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်နေသည် စက်လှေနှင့် ကမ်းသည် တမိုင်သာသာ လောက်တော့ ဝေးလိမ့်မည်ဟုထင်ရသည်

မှောင်ထဲမှာ ဖြစ်၍ လူသူကိုမမြင်ရ လက်နိပ်ဓာတ်မီးရောင်များ တဝင်းဝင်းလှုပ်ရှားနေသည် ကိုမြင်ရသည် ကျွန်းပေါ်မှကုန်များကို တင်နေခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင်ရသည် ပဲ့ချိတ်မော်တော်သည် တော်တော်နှင့်ပြန်မလာ

ပင်လယ်လေက အတားအဆီးမရှိတိုက်နေသည် ကိုနန္ဒာတို့နှစ်ယောက်သည် ချမ်းသဖြင့် အခန်းထဲသို့ဝင်လာကြသည် အိပ်ရာဝင်ချိန်ရောက်သဖြင့် ကိုနန္ဒာက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဝေစုတလိပ်စီ ထုတ်ပေးသည်

တနာရီခန့်ကြာလျှင် ပဲ့ချိတ်မော်တော်သံကို ကြားရသည် မော်တော်သည် လှိုင်းသံများ ကြားမှ ဖြေးဖြေး စက်လှေနှင့် နီးလာသည် ကုန်တင်ပြီး၍ ကမ်းမှပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် အခန်းအပြင်သို့ထွက်၍ ပဲ့ချိတ်မော်တော်ကို ငုံ့ကြည့်သည် ခဏကြာတော့ ရဲမြင့်ရော တင်ထွန်းအောင်ပါ ထွက်လိုက်လာကြသည် ပဲ့ချိတ်မော်တော်သည် စက်လှေနားသို့ တော်တော်နှင့် မကပ်နိုင် လှိုင်းကြီးနေသဖြင့် သတိထား၍ ကပ်ရသည် အကပ်မတော်က စက်လှေနှင့်ရိုက်ပြီး မော်တော်ကွဲထွက်နိုင်သည်

နောက်ဆုံးတော့ ပဲ့ချိတ်မော်တော်သည် စက်လှေနှင့်ယှဉ်ကပ်မိပြီး စက်လှေနံရံတွင် တွဲလဲချထားသော ကြိုးလှေကားခြေရင်းတွင် ဆိုက်လိုက်သည် စက်လှေနှင့်ယှဉ်မိသည် ဆိုသော်လည်း စက်လှေနံရံနှင့် မော်တော်နံရံကြားတွင် လှိုင်းဝင်ပုတ်နေသဖြင့် မော်တော်သည် လူးနေသည် စက်လှေနံရံကို လှိုင်းဝင်ပုတ်သည့်အခါတွင် မော်တော်သည် လှိုင်းနှင့်ပါလာကာ စက်လှေနံရံနှင့် နီးသွားသည် စက်လှေနံရံကိုပုတ်အပြီးပြန်အကျတွင် လှိုင်းနှင့်ပြန်ပါသွားကာ စက်လှေနှင့် အဝေးကြီးသို့ ရောက်သွားပြန်သည်

စက်လှေက မီးရောင်ကြောင့် မော်တော်ပေါ်တွင် လူဆယ်ယောက် ပါလာသည်ကိုမြင်ရသည် ပစ္စည်းတွေလဲ မော်တော်နှင့် အပြည့် ပါလာသည် ဂုံနီအိတ်နှင့် ထုပ်ထားသဖြင့် ပစ္စည်းအမျိုးအမည်ကိုတော့မသိရ

ခဏကြာလျှင်လူတယောက် ကြိုးလှေကားပေါ်သို့ ဂုံနီအိတ်တစ်အိတ် ထမ်း၍တက်လာသည် စက်လှေပေါ်က အလုပ်သမားများက ထိုဂုံနီအိတ်ကိုလှမ်းယူကြသည် ဂုံနီအိတ်ထမ်းတက်သည်လူ

လူသည် ကြိုးလှေကားအတိုင်းပြန်ဆင်းသွားပြီး လှေကားရင်းအရောက်တွင် မော်တော်ပေါ်က ပစ္စည်းထုတ်တထုတ်ကိုလှမ်းယူပြီး ထမ်းတက်လာပြန်သည် စက်လှေပေါ်က အလုပ်သမားများက လည်း ဂုံနီအိတ်ကိုဆီးယူကြသည်

ကိုနန္ဒာတို့တသိုက်သည် ကြည့်ကောင်းကောင်းဖြင့် ဂုံနီအိတ်ထုတ်များထမ်းတင်သည်ကို ကြည့်နေကြသည် စင်စစ်လှိုင်းထဲတွင် မော်တော်ပေါ်မှပစ္စည်းကို စက်လှေပေါ်ရောက်အောင်တင် ရသည့်အလုပ်မှာ လွယ်သည်မဟုတ် သက်စွန့်ဆံဖျားလုပ်ရသည့် အလုပ်မျိုးဖြစ်သည် စည်းချက် မှန်မှန်နှင့် ရိုက်နေသော လှိုင်းလုံး၏အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိရသည် လှိုင်းပုတ်တင်၍ မော် တော်နှင့် ကြိုးလှေကား ကပ်အသွားတွင် ဂုံနီအိတ်ကိုဆွဲတင်ရခြင်းဖြစ်သည် ကြိုးလှေကားနှင့် မော် တော်ကပ်သွားချိန်သည် မိနစ်ဝက် အလွန်ဆုံး တမိနစ်မျှသာရှိမည် ပြီးလျင် လှိုင်းပြန်ဆုပ်သွားသ ဖြင့် မော်တော်နှင့် ကြိုးလှေကားသည် ငါးတရိုက်နီးပါးပေးသွားသည် ဂုံနီအိတ်ကို ကြိုးလှေကားပေါ် သို့ ဆွဲတင်ရသည် အချိန်မှာ လှိုင်းဆုတ်မသွားခင် မိနစ်ဝက် တမိနစ်လောက်အတွင်း ဆွဲတင်ရခြင်း ဖြစ်သည် ထိုအချိန်အတွင်း အမိမဆွဲလိုက်နိုင်က လူရော ပစ္စည်းရော ပင်လယ်ထဲကျသွားနိုင်သည် မော်တော်အကပ်နှင့် ဂုံနီအိတ်အဆွဲ ချိန်ကိုကိမ်ဘို့လိုသည် လျင်မြန်ဖြတ်လပ်ဖို့လိုသည် ခွန်အား ကောင်းဘို့လိုသည်

ကြိုးလှေကားပေါ်မှဆွဲနေသူမှာ သံချောင်းဖြစ်သည် တကယ်က သံချောင်းလို သက်လုံ ကောင်းသူမျိုးမှသာ သည်အလုပ်မျိုးကို လုပ်နိုင်သည် တော်တော်ခွန်အားဖြင့် တိုတောင်းလှသည့် အချိန်ကလေးအတွင်း ပစ္စည်းထုပ်ကို ဆွဲတင်နိုင်ဘွယ်မရှိ

သည်လိုနှင့် မော်တော်ပေါ်က ဂုံနီအိတ်တွေကို တင်နေကြသည်မှာ ကုန်လုနီးနေပြီ မော် တော်ပေါ်တွင် လေးငါးအိတ်သာ ကျန်တော့သည်

တချီတွင်မူ ဂုံနီအိတ်ကို သံချောင်းက ကြိုးလှေကားပေါ်ဆွဲတင်လိုက်သည် သည်တချီတွင် တော့ သံချောင်းလက်နန်းသည် လက်အံလည်း သေလာပြီ လူကလည်း ပင်ပန်းလာပြီ မော်တော် က လှိုင်းရှိန်ဖြင့် ကြိုးလှေကားနားသို့အကပ် သံချောင်းက အောက်က ပင့်ပေးလိုက်သော ဂုံနီအိတ် ကို ဆွဲတင်လိုက်သည် သည်အိတ်က အခြားအိတ်တွေထက် ပိုလေး ပိုကြီးသည် သံချောင်းက ဆွဲ အတင်လိုက်တွင် ဂုံနီအိတ်ကို မိမိရရ မကိုင်လိုက်မိဘဲ ဖြစ်သွားကာ ရေထဲသို့ကျသွားသည် သံ ချောင်းလဲ ဂုံနီအိတ်အရှိန်ဖြင့် ကိုင်ထားသောလက် လွတ်သွားသည်

“ဟာကျသွားပြီဗျို့ ကျသွားပြီ”

အားလုံးက အလန့်တကြား အော်လိုက်ကြသည် သည်နေရာတွင် ရေအနက်သည် အနည်း ဆုံး ပေနှစ်ရာ သုံးရာလောက်တော့ရှိမည် ထင်သည် မည်မျှရေကူးကျွမ်းသည်ဆိုစေ ရေပေါ်သို့ပြန် ပေါ်လာဘွယ် မရှိ သည်လောက်လှိုင်းကြီးထဲတွင် လှိုင်းပုတ်လိုက်သည်နှင့်ပင် စုတ်စုတ်မြုပ်သွား

မည်သာဖြစ်သည်

သံချောင်းသည် အိတ်ကိုဆွဲလိုက်သော်လည်း အဖျားကလေးကိုသာ မိသည် အိတ်သည် သူ့လက်ထဲမှ လွတ်ကျသွားသည် အိတ်၏အရှိန်ဖြင့် သူ့ကိုယ်လည်းပါသွားသည် အောက်က လှိုင်းကြီးသည် သူ့မျက်နှာနားသို့ရောက်လာသည်ကို သတိထားလိုက်မိသည် သည်တချီတော့ ကိစ္စချောပြီဟုလည်း သူ့ကိုယ်သူ ထင်လိုက်သည် သို့သော် သံချောင်းအောက်သို့ကျမသွား ခြေနှစ်ဖက် ကြိုးလှေကားကို ချိတ်မိလိုက်သည် အတွက် သူ့ကိုယ်သည် ကြိုးလှေကားတွင် တွဲလောင်းဖြစ်နေသည်

သည်တော့မှ သံချောင်းသည် အားယူ၍ ကိုယ်ကို ပြန်မတ်လိုက်ပြီး ကြိုးလှေကားက လှေကားထစ် တခုကိုဖမ်းဆွဲလိုက်သည် ပဲ့ချိတ်မော်တော်မှာ ထိုအချိန်၌ စက်လှေနှင့် ငါးတရိုက်လောက် အဝေးသို့ရောက်နေပြီ

ကျန်အိတ်များအားလုံး စက်လှေပေါ်သို့ ချောချောမောမော ရောက်သည် သို့ရာတွင် အိတ်တလုံး ပင်လယ်ထဲသို့ ကျကျန်ရစ်ခဲ့သည်

ကိုနန္ဒာသူတို့အနီးသို့ရောက်သွားချိန်တွင် စက်လှေပိုင်ရှင်နှင့် သံချောင်းတို့ အိတ်တလုံးကျသွားသည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စကားများနေကြပြီ စုံစမ်းကြည့်တော့ ထိုအိတ်များမှာ မော်တော်ကားအင်ဂျင်ဖြစ်သည်ဟုသိရသည်

“မင်းရေထဲကျသွားတာက အရေးမကြီးဘူးကွ အင်ဂျင်တလုံးရေထဲကျသွားတာကအရေးကြီးတယ် သိရဲ့လား အင်ဂျင်တလုံးဟာ မင်းအသက်ထက် အဖိုးတန်တယ် ”

စက်လှေပိုင်ရှင်က မြည်တွန်သည်

“ကျွန်တော်လည်း လှမ်းဆွဲတာဘဲဗျ လှိုင်းသိပ်ကြီးနေတော့ မတတ်နိုင်တော့ဘူး လက်အံလဲသေနေပြီ”

သံချောင်းက ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောသည်

“အေး မတတ်နိုင်ဘူးတွေ ဘာတွေလုပ်မနေနဲ့ မင်းတာဝန်ဘဲ မင်းပိုက်ဆံထဲက ဖြတ်ရလိမ့်မယ် ဒါဘဲ”

စက်လှေပိုင်ရှင်က ဒေါသတကြီးအော်၍ ဦးခန်းထဲသို့ဝင်သွားသည် ကိုနန္ဒာလည်း ထိုအနီးမှ ခွာခဲ့သည် သူ့အခန်းသို့ပြန်ရောက်တော့ တင်ထွန်းအောင် အိပ်နေပြီ ရဲမြင့်က မအိပ်သေး အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲကာ စီးကရက်ကို ဖွာနေသည်

“ဘာဖြစ်တာလဲဦးလေး”

ရဲမြင့်က လှမ်းမေးသည်

“စက်လှေပိုင်ရှင်နဲ့ အလုပ်သမား စကားများကြတာကွ”

ကိုနန္ဒာ ကဖြေသည်

"ပစ္စည်းရေထဲကျသွားလို့လား"

"ဟုတ်တယ်"

"လူတော့ မကျဘူး မဟုတ်လား"

"လူကတော့ မကျပါဘူး ပစ္စည်းအကျမှာ ဖမ်းဆွဲလိုက်တုန်း လက်လွတ်သွားတော့ ခြေထောက်က ကြိုးလှေကားကို ချိတ်ထားလိုက်မိသတဲ့ ကံကောင်းလို့ပေါ့ "

ကိုနန္ဒာက သံချောင်းကြိုးလှေကားထိပ်တွင် ခြေထောက်ချိတ်လိုက်မိပုံကို အသေးစိတ်ပြောပြသည်

"ပစ္စည်းက ဘာပစ္စည်းတဲ့လဲ"

"မော်တော်ကားအင်ဂျင်တဲ့ "

"မော်တော်ကားအင်ဂျင် ဟုတ်လား"

ရဲမြင့်က တအံ့တဩမေးလိုက်သည်

"အေး"

ရဲမြင့်သည်ဘာမျှ မပြောဘဲ အတန်ကြာတိတ်ဆိတ်နေသည် ကိုနန္ဒာကမူ စီးကရက်တလိပ်ကို ကောက်ဖွာကာ အိပ်ယာပေါ်တွင် ကျောဆန့်သည် ကျောလည်းတောင့်လှပြီ အိပ်လည်း အိပ်ချင်လှပြီ

"ဦးလေး အိပ်ပလား"

အတန်ကြာတိပ်ဆိတ်နေရာမှ ရဲမြင့်က လှမ်းခေါ်လိုက်သည်

"ဟင်မအိပ်သေးပါဘူး"

"ဒီကောင်တွေ မှောင်ခိုပစ္စည်းတွေ တင်တယ်ထင်တယ်ဦးလေး"

"ဟုတ်လား ဘာဖြစ်လို့လဲ "

ရဲမြင့်ကသူ့ဘက် စောင်းလိုက်သည်

"ဦးလေး စဉ်းစားကြည့်လေ ရေထဲကျသွားတဲ့ပစ္စည်းဟာ မော်တော်ကားအင်ဂျင်ဆိုတော့ ဒီအင်ဂျင်တွေက ဒီချောင်ကြို ချောင်ကြားက ကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်မှာ ဘယ်ကရောက်လာမလဲ"

သည်တော့မှ ကိုနန္ဒာသတိရသည် ရဲမြင့်စကားသည် စဉ်းစားစရာဖြစ်လာသည် စောစောက ကိုနန္ဒာ မည်သို့မျှ အတွေးမရောက်ခဲ့ သို့ရာတွင် သည်ကျွန်းပေါ်သို့ မည်သို့မည်ပုံ ရောက်လာ သနည်း ဆိုသည့်ကိစ္စသည် ကိုမူ ဆက်စပ်တွေးတောမရ

"မှောင်ခိုပစ္စည်းက နတ်အိမ်ထောင်ဘက်က ဝင်တာမဟုတ်လားကွ ဒီထိအောင်ရောက်ပါ့မလား"

“နတ်အိမ်ထောင်ဖက်က ဝင်တာလဲရှိတယ် ဒါပေမဲ့ နတ်အိမ်ထောင်ဖက်က ကုန်းလမ်းဆိုတော့ ပစ္စည်းအကြီးတွေ သိပ်မသွင်းဘူး ဦးလေးရ အထမ်းနဲ့သယ်ရတာ မဟုတ်လား နာရီတို့ အထည်တို့ ဘာတို့ကို ဝန်ပေါ့တွေများတယ် ထုထယ်ကြီးထဲ ပစ္စည်းတွေကျတော့ ကုန်းလမ်းကမသွင်းဘူး စက်လှေတွေနဲ့သွင်းတယ်”

ရဲမြင့်သည် သည်ဘက်တွင် သူထက်ကျွမ်းကျင်သည် နတ်အိမ်ထောင်တွင် သူကိုယ်တိုင် အငှားလိုက်ခဲ့ဘူးသည် မဟုတ်လား ရဲမြင့်ပြောသည်မှာ ဖြစ်နိုင်လောက်သည် သို့ရာတွင် မည်သည့်အတွက် ချောင်ကြိုချောင်ကြားက ကျွန်ကလေးပေါ်တွင် လာထားရသနည်း သည်တချက်ကို ကိုနန္ဒာ နားမလည် နိုင်သေး

“ဟိုဘက်နိုင်ငံက ငါးဖမ်းတဲ့စက်လှေတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား ဦးလေးရ အဲဒီ ငါးဖမ်းစက်လှေတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ဘက်ကို ကူးလာတတ်တယ် အဲဒီစက်လှေတွေနဲ့ သွင်းလာတာပေါ့”

ရဲမြင့်က ထထိုင်ကာ စီးကရက်တလိပ်ကို ကောက်ဖွာသည် တင်ထွန်းအောင် ကမူ အိပ်ပျော်နေပြီ

“မဖမ်းဘူးလားကွ”

ရဲမြင့်ကတချက်ရယ်လိုက်သည်

“ဦးလေးကလဲ သိပ်တုံးတာဘဲ ဖမ်းမိအောင် သွင်းပါ့မလားဦးလေးရ တိတ်တိတ်ပုန်းသွင်းတာပေါ့ အစိုးရကင်းလှည့်သင်္ဘောတွေနဲ့တွေ့ရင် ကျွန်တော်တို့ရေပြင်ထဲက ထွက်ပြေးတာပေါ့ နိုင်ငံတကာရေပြင် ထဲရောက်ရင် ဖမ်းလို့မရတော့ဘူးတဲ့ ”

ရဲမြင့်သည် တီးမိခေါက်မိတော့ ရှိသည် နိုင်ငံတကာ ရေပြင်ဆိုသည်ကိုပင် သိနေသည်

“ထားဝယ်တို့ ဘိတ်တို့ကို ဒီပစ္စည်းတွေတိုက်ရိုက်လာချလို့ မရဘူးမဟုတ်လား ဦးလေးရ ကမ်းမှာလဲတိုက်ရေယာဉ်တွေက အမြဲကင်းလှည့်နေတယ် ဒီလိုကျွန်းကြို ကျွန်းကြားတွေကျတော့ တော်တော် တိုက်ရေယာဉ်လဲ ဝင်ပြီးကင်းမလှည့်နိုင်ဘူး ဒီတော့ ဒီလိုပစ္စည်းတွေကို ဒီလိုကျွန်း တွေပေါ်မှာလာချထားပြီး ဒီကတဆင့် သယ်တာပေါ့”

သူတို့စကားပြောနေစဉ် စက်လှေသည် ကျွန်းမှခွာလာခဲ့သည် ညဆယ်နာရီထိုးနေပြီ

ရဲမြင့်သည် စီးကရက်တလိပ် ကုန်အောင်သောက်ပြီး အိပ်ရာပေါ်တွင် ပြန်လှဲကာ အိပ် ပျော်သွားသည် အိပ်မပျော်သူက ကိုနန္ဒာ

လက်စသတ်တော့ သူတို့တတွေသည် မှောင်ခိုစက်လှေကိုမှ ရွေး၍ စီးမိရက်သား ဖြစ် နေသည် ကိုနန္ဒာသည် မှောင်ခိုလှေများအကြောင်းကို ကြားဖူးသည် သည်စက်လှေများသည် သာမန်ကုန်များကိုလည်း တင်သည် ခရီးသည်လည်း အနည်းအပါး တင်သည် သို့ရာတွင် ဤသည်မှာ အပေါ်ယံဟန်ပြသာ ဖြစ်သည် တကယ်သူတို့တင်သည်က မှောင်ခိုပစ္စည်းများသာဖြစ်သည်

ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်တုံးကတော့ ထိုစက်လှေများသည် ဥပဒေဘောင်အတွင်းက စက်လှေများ သာဖြစ်သည် ရှာဖွေရေးတို့ ဘာတို့က တက်ရှာသည့်အခါ၌ ထိုစက်လှေများတွင် ဥပဒေနှင့် ညှိစွန်းသော ပစ္စည်းဟူ၍ဘာမျှမရှိ သံသရဖြစ်စရာဆို၍ ဘာမျှမရှိ သို့ရာတွင် ဆိပ်ကမ်းကထွက်လာပြီး ပင်လယ်ထဲသို့ ရောက်လာသည့်အခါ၌ကား ထိုစက်လှေများသည် "လောဘဖြစ်ပင်လယ်၏သား ကောင်များ"ဖြစ်လာကြတော့သည် ပင်လယ်ထဲတွင် စက်လှေချင်း အချိန်းအချက်ပြု၍ ပစ္စည်းများ ကိုလဲလှယ်ကြသည်

ယခုကိုနန္ဒာတို့စက်လှေပေါ်တွင် ရောက်နေလေပြီ စင်စစ်သည်ကိစ္စ သည် သူနှင့်ဘာမျှမဆိုင် သူသည် သာမန် ခရီးသည်တဦးမျှသာဖြစ်သည် သူတို့ကိစ္စကို သိလည်းသိသူမဟုတ် သို့ရာတွင် မည်သည့်အတွက်ကြောင့်မသိ သည်စက်လှေကို စီးလာခဲ့မိသည့်အတွက်ကား စနိုးစနောင့်ဖြစ် သည် ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေ ဖြစ်လာလျင် ဝင်၍ရှင်းရသည့်အဖြစ်မျိုးကို သူမကြုံတွေ့ချင်

ကိုနန္ဒာသည် တွေးရင်း အိပ်ငိုက်စပြုလာသည် စက်လှေသည်ပင်လယ်ရေပြင်ကို ခွင်း၍ ခုတ် မောင်းလျက်ရှိသည် အင်ဂျင်စက်တုန်ခါမှုသည် ကြာလာသော အခါ၌ သူ့အာရုံကြောများကို လေး ထိုင်းမှိုင်းလာစေသည်

မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည်မသိ သူ့အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ ရဲမြင့် တို့ တင်ထွန်း အောင်တို့ နိုးနေကြပြီ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ နံနက်ကိုးနာရီထိုးနေပြီ

အိပ်ရေးဝသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကိုနန္ဒာ လန်းလန်းဆန်းဆန်းမရှိ လှိုင်းမူးသဖြင့် ခေါင်းတခု လုံး နောက်ကျီရီလေလျက်ရှိသည် ရဲမြင့်နှင့် တင်ထွန်းအောင်တို့ကမူ သူတို့ဝေစုဖြင့် မှိုန်းနေကြသည် သူတို့အဖို့တော့ လှိုင်းမူးသည်အရသာကို သဘောကျနေမည်လား မပြောတတ် ကိုနန္ဒာအဖို့မူ အခံရ ခက်သည် ရင်ထဲက ပျို့ပျို့၍တက်လာသည် အစားလည်းမစားချင် ရေပင်မသောက်ချင်

သည်အထဲမှာ ရာသီဥတုက ဆိုးသည် ကောင်းကင်တခုလုံး အုံ့မှိုင်ကာ မိုးသက်ကျနေသည် လေပြင်းတိုက်နေသဖြင့် လှိုင်းကြီးသည် သူတို့စက်လှေသည် ကမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ပင်လယ်သမု ဒွရာကြီးထဲတွင် သခွားခွံနယ် လူးနေသည်

ထိုနေ့ ကိုနန္ဒာ နံနက်စာမစား တင်ထွန်းအောင်လည်းမစား ရဲမြင့်တယောက်သာ စားသည် စက်လှေယိမ်းထိုးနေသဖြင့် ရဲမြင့်ပင်လျှင် ဒရီးဒယိုင် လျောက်သွားရသည် တခါတခါ စက်လှေကြီး က စောင်းသွားသည် တခါတခါတွင် လှိုင်းလုံးတွေပေါ်မြောက်တက်သွားသည် တခါတခါတွင် အောက်သို့နိမ့်ကျသွားသည် လှိုင်းလုံးကြီးများသည် တခါတခါတွင် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့တက်လာ သည် လေပြင်းတိုက်သံ စက်သံ လှိုင်းသံတို့သည် ဆူညံလျက်ရှိသည်

ရဲမြင့်သည် ကုန်းပတ်ပေါ်မှ အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်လာသည် မျက်စိမျက်နှာကလည်း မ ကောင်း သူ့မျက်လုံးများသည်ပြူးကျယ်လျက်ရှိသည်

“ဦးလေး ဦးလေး”

ရဲမြင့် ကအထိတ်တလန့်အော်သည် ကိုနန္ဒာသည် လှိုင်းမူသဖြင့် မိုင်းနေရာမှ ခေါင်းထောင် ထလိုက်သည် စက်လှေသည် ညာဖက်သို့ စောင်းသွားသဖြင့် ကိုနန္ဒာသည် အိပ်စင်ပေါ်မှ အောက် သို့လွင့်ကျသွားသည်

“စက်လှေမုန်တိုင်းမိနေတယ် ထမင်းစားလို့တောင် မရဘူး”

ရဲမြင့်က လှိုင်းသံ လေသံ စက်သံ များကြောင့် အော်၍ပြောသည် တင်ထွန်းအောင်မှာ ဝဲ ဖက် အိပ်စင်ပေါ်တွင် ရှိနေသဖြင့် အိပ်စင်ပေါ်မှ လွင့်၍မကျ နံရံတွင် ကပ်နေသည် ရဲမြင့်၏စကား ကို ကြားသည့်အခါ၌ တင်ထွန်းအောင်၏မျက်နှာသည် သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူယော်လျက်ရှိ သည် သူမျက်နှာသည် အလွန်အမင်းကြောက်လန့်တုန်လှုပ်လျက်ရှိသဖြင့် ကြည့်ရက်စရာမရှိ အောင်ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသည်

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ဟေ့ ရဲမြင့် အိပ်စင်ကိုကိုင်ထား လိမ့်ကျသွားလိမ့်မယ်”

ကိုနန္ဒာက အားပေးသည် အားပေးရသော်လည်း သူကိုယ်တိုင် အားမရှိ မုန်တိုင်းမိ၍ စက် လှေမြုပ်ခဲ့လျှင် ဆိုသော အတွေးသည် ခေါင်းထဲတွင် လက်ကနဲ ဝင်းလာကာ အားလျော့သွားသည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးအလယ်တွင် စက်လှေမြုပ်လျှင် သေလမ်းမှ တပါး အခြားလမ်းမရှိ

“ဆိုက်ကလုံး လို့ပြောတယ် ရန်ကုန်ဘက်ကိုသွားရင် လမ်းမှာ ကပ်စရာ ကျွန်းမရှိလို့ အ နောက်တည့်တည့်သို့ မောင်နေတယ်တဲ့ အနောက်ဖက်မှာ ကျွန်းတကျွန်းရှိတယ်တဲ့ အဲဒီကျွန်းကို ဝင်ကပ်မလို့တဲ့ ဦးလေး လာလေ ဟေ့ တင်ထွန်းအောင် ထ ဘာပိုင်နေတာလဲ”

ရဲမြင့် က သူကြားခဲ့ရသည့် သတင်းကို ဖောက်သည်ချကားသူတို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ အ ခန်းပြင်ဘက်သို့ ဒယီးဒယိုင် ပြေးထွက်သွားသည် ကိုနန္ဒာ နှင့် တင်ထွန်းအောင်သည် ရဲမြင့်နောက် သို့ လိုက်လာကြသည်

စင်စစ် လိုက်၍သာ လိုက်လာခဲ့ရသည် ကိုနန္ဒာဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ပင်လယ်ခရီးကို တခေါက် မှ မသွားစဖူး ပင်လယ်အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းမသိ ကြားဖူးနားဝသာ ရှိသည် ထို့ထက် ပင် လယ်ထဲ မုန်တိုင်းမိသည့် အဖြစ်မျိုးကို ကြုံတွေ့ဘူးဘို့ မဆိုထားနှင့် ကြားပင်မကြားစဖူး

ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ခရီးသည်နှင့် စက်လှေ အလုပ်သမားများ ဥဒဟို ပြေးလွှားနေကြသည် ပြေးလွှားလျက်ရှိသည် သို့သော်လည်း ဖြောင့်ဖြောင့် တန်တန်း တည့်တည့်မတ်မတ် သွားနေကြ ခြင်းမဟုတ် စက်လှေက စောင်းသွားလျှင် နောက်က တွန်းလွှတ်လိုက်သလို နိမ့်ရာဘက်သို့ ဒယီး ဒယိုင် ရောက်သွားကြသည် တချို့က ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ပစ်လဲသွားကြသည်

မုန်တိုင်းက တော်တော် ပြင်းသည် ကောင်းကင်က ညိုမဲလျက် ရှိသဖြင့် ပင်လယ်ရေပြင် သည်လည်း ခဲသားရောင်ထနေသည် လှိုင်းလုံးကြီးများက ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ဖြန်းကန် ဖြန်းကန်

တက်၍ရှိသည် ရေသတ္တဝါကြီးတကောင်က လျာကြီးဖြင့် လှမ်း၍ လှမ်း၍ ယက်နေသလော ထင်ရသည် ပင်လယ်ထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကမ်းကိုမမြင်ရ မိုးသက်တွေကျနေသဖြင့် ရှုခင်းက မှန်ဝါးလျက်ရှိသည်

ကုန်းပတ်ပေါ်သို့တက်လာသော်လည်း ကိုနန္ဒာဘာလုပ်ရမည် မသိ ခက်သည်က စက်လှေတွင် အသက်ကယ်ပစ္စည်း များများစားစား မရှိ ကုန်းပတ်နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ဘောကွင်းများ မော်တော်ကား တာရာအဟောင်းများရှိသည့်တိုင် များများစားစားမဟုတ် အသက်ကယ်အိတ်ဆိုသည်ကား မြင်ပင် မမြင်ရ

“သိပ်မကြောက်ကြပါနဲ့ ကျွန်းကို ကပ်မယ် ကျွန်းကိုမြင်နေရပြီ ”

သူတို့အနားက အင်္ကျီ ကိုယ်တုံးလုံးနှင့် အလုပ်သမားတယောက်က ပြောရင်း အော်သွားသည် ထိုအလုပ်သမားမှာ သံချောင်းဖြစ်သည်

“အရေးရှိရင် အသင့်ဖြစ်အောင် ဘောတွေကို ဖြုတ်ထားပါ ဘောတွေကို တယောက်ထဲမစီးပါနဲ့ မျှစီးပါ ဘောမရှိတဲ့သူက ပီပါပုံး အလွတ်တွေ ရှိတယ် ပီပါပုံးအလွတ်တွေကို အသင့်လုပ်ထားပါ ကျွန်းကို ရောက်တော့မယ်

သံချောင်းက ပြေးရင်းအော်သည် ကျွန်းကိုရောက်တော့မည် ဆိုသည့်တိုင် ကိုနန္ဒာတို့အဖို့ ကျွန်းကို မမြင်ရသေး

သည်အတောအတွင်း လေက ပိုပြင်းလာသည် စက်လှေကြီးသည် ဂဲယာစောင်းကာ လူးလိမ့်လျက်ရှိသည်

“ဟုတ်တယ်ဦးလေး ကျွန်းရောက်တော့မယ် ဟိုမှာ ဟိုမှာ ”

ရဲမြင့် ကလှမ်းအော်သဖြင့် ကိုနန္ဒာလှမ်းကြည့်လိုက်သည် မိုးမှန်များကြားမှ ရှည်ရှည်မြောမြော ကျွန်းကလေး တကျွန်းကို လှမ်းမြင်ရသည် သို့ရာတွင် ပီပီသသမဟုတ် ခပ်ရေးရေးမျှသာ ဖြစ်သည် ကျယ်ပြောလှသော ရေပြင်ကြီးအလယ်တွင် ကုန်းတန်းကလေးတတန်းကို ရေးရေးမျှသာ လှမ်းမြင်ရသည် အနည်းဆုံးဆယ်မိုင်လောက်တော့ ဝေးဦးမည် ထင်သည်

ထိုစဉ် ပုန်းကနဲ အသံကြီးတသံ ကြားလိုက်ရပြီးနောက် စက်လှေကြီးသည် စောင်းသွားသည် တချို့လဲကျသွားကြသည် တချို့လွင့်စဉ်ကျသွားသည် လှိုင်းသံတွေကြားထဲက အော်သံ ဟစ်သံတွေ ပေါ်ထွက်လာသည်

“ကျောက်ဆောင်နဲ့ တိုက်တယ် ရေဝင်နေပြီ အားလုံးဘောတွေကိုကိုင်ထားကြပါဘောတခုကို နှစ်ယောက်ဘဲ တွယ်ပါ ပီပါပုံးတွေ ပျဉ်ပြားတွေကို တွယ်ပါ ဒီပျဉ်ပြားကြီးကို တချို့လာတွယ်ပါ ”

သံချောင်းက ပျဉ်ပြားသုံးချပ်ပူးထားသည့် ကုန်းဘောင်တချပ်ကို ထောင်၍ အသံကုန်ဟစ်

သည် လူသုံးလေးယောက် ဘောကွင်း တကွင်းကို လုနေကြသည် သည်အထဲတွင် တင်ထွန်းအောင် လဲပါသည် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်တို့က ပီပါတလုံးကို ကိုင်ထားကြသည် ပီပါကလုံးလုံးကြီးဖြစ်သဖြင့် အကိုင်ရ အတွယ်ရခက်သည် ထို့ကြောင့်သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပီပါကိုစွန့်ကာသံချောင်းကိုင်ထားသည့် ပျဉ်ပြားကြီးဆီသို့ ပြေးလာကြပြီး ပျဉ်ပြားအစွန်းကို ကိုင်ထားကြသည်

“ဟေ့ တင်ထွန်းအောင် ဒီကိုလာ ဒီကို”

ရဲမြင့်နှင့်ကိုနန္ဒာကလှမ်းခေါ်သည် တင်ထွန်းအောင်သည် ကြားဟန်မတူ ဘောကွင်းကို သဲသဲမဲမဲ လုနေသည် ရဲမြင့်ကတင်ထွန်းအောင် ဆီသို့ပြေးကာ လက်ဆွဲခေါ်လာသည်

စက်လှေက နှစ်စပြုနေပြီ ကျောက်ဆောင် ဝင်ဆောင်သဖြင့် ဦးပိုင်းက ရေတွေ ဒလဟော ဝင်လာသည် လှိုင်းလုံးတွေကလည်းကုန်းပတ်ပေါ်တက်လာသည် တချို့ရေထဲရောက်ကုန်ကြပြီ စည်ပိုင်းအလွတ်တွေက မြောနေသည် သို့ရာတွင် တပုန်းပုန်းထလျက်ရှိသော လှိုင်းများကြားထဲတွင် မည်သည်ကလူ မည်သည်ကပစ္စည်း ဟုခွဲခြားမရ မဲမဲမြင်ရရှိသဖြင့်ဖြစ်သည်

တင်ထွန်းအောင်သည် ဘုရားတသည် ဘုရားတရားကို မယုံကြည်သည့် ကိုနန္ဒာလည်းဘုရားတသည် ဘုရားတချိန် မရသူကတော့ ရဲမြင့်နှင့် သံချောင်းတို့ ဖြစ်သည် ရဲမြင့်နှင့်သံချောင်းသည် ပျဉ်ပြားကြီးကို စက်လှေပဲ့သို့ ဆွဲပြေးသည် ပါးစပ်ကလည်းဘာတွေ အော်မှန်းမသိအော်နေကြသည် ကိုနန္ဒာနှင့်တင်ထွန်းအောင်သည် ပျဉ်ပြားကြီးကို ကိုင်ရင်းသူတို့နောက်ကလိုက်သွားသည်

“ကဲ ပျဉ်ပြားကို မလွတ်တန်းတွယ် ထားကြပေတော့ လှိုင်းပုတ်ရင် လွတ်သွားတတ်တယ် ပျဉ်ပြားကိုလွတ်သွားရင်တော့ မသက်သာဘူး ငမန်းစာဘဲ”

သံချောင်းကလှမ်းအော်သည်

ကိုနန္ဒာတို့တလိုက်သည် ဘယ်လိုရောက်သွားကြလဲမသိ ခဏကြာတော့ လှိုင်းထဲတွင်ရောက်နေသည်

ငွေငန်းသည် ပင်လယ်ပြင်တွင်နှစ်စပြုနေပြီ ကုန်းပတ်ပင်လျင် လှိုင်းလုံးများအောက်တွင် ရောက်စပြုနေပြီ ရွက်တိုင်များကမူ မမြုပ်သေး လှိုင်းလုံးကြားတွင် ယိုင်ထိုးနေဆဲဖြစ်သည် လှိုင်းကြီးသဖြင့် ပင်လယ်ရေတွေ ပါးစပ်ထဲ နှာခေါင်းထဲ ဝင်သည် ပင်လယ်ရေခါးသက်သက် ငန်ပျူနှင့် အန်ချင်လာသည် ထွေးထုတ်သော်လည်း ဗိုက်ထဲသို့ရေမည်မျှဝင် ပြီမသိ ကြာတော့ ရေထဲမှာအေးလာသည် ခြေထောက်တွေကလည်း ကြွက်တက်ချင်လာသည် ရေလည်းငတ်သည် ပျဉ်ပြားကို လွတ်မသွားအောင် မနဲသတိထားနေရသည် သည်အထဲ တင်ထွန်းအောင်က ပျဉ်ပြားကို ကြာကြာမကိုင်နိုင် လက်အံသေလာပြီဟုဆိုသည် သံချောင်းက ပျဉ်ပြားပေါ်သို့ လူနှစ်ယောက်တက်၍ ဖက်တွယ်လိုက်နိုင်သည် လက်ပန်းကျသူ မောသူနှစ်ယောက် တက်ရန်ပြောသည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာရော ရဲမြင့်ရော တင်ထွန်းအောင်ပါ သုံယောက်လုံးမောနေပြီ လက်အံသေနေပြီ အဆိုးဆုံးမှာ တင်ထွန်းအောင်ဖြစ်

သည် ထို့ကြောင့် တင်ထွန်းအောင်ကို အတက်ခိုင်းရသည်

“ဦးလေး ဦးလေးတက် သိပ်မောနေလိမ့်မယ်”

ရဲမြင့်က ကိုနန္ဒာကို ပျဉ်ပြားပေါ်သို့အတက်ခိုင်းသည်

“နေပေစေ မင်းတက်”

ကိုနန္ဒာက အော်ပြောသည်

“ကျွန်တော် ရသေးတယ် ပျဉ်ပြားက နှစ်ယောက်ထဲစီးလိုရတာ တွယ်ထား ကျွန်တော်တို့ မောတော့ တလှည့်ပြန်တက်ခဲ့မယ် ဟေ့ တင်ထွန်းအောင် မြဲမြဲကိုင်ထားလှိုင်းပုတ်လို့လွင့်သွားမယ်

ကိုနန္ဒာသည် ပျဉ်ပြားပေါ်တွင် ဝမ်းလျားမှောက်ကားပျဉ်ချပ်ကို ဖက်တွယ်ထားသည် ပါးစပ်နှင့်နာခေါင်းကို ရေမဝင်အောင်လဲ မနည်းသတိထားရသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်သူတို့လို ပျဉ်ချပ်များဘောများ ကိုစီး၍ မျောနေသူများကိုလည်း တချက်တချက်တွင်မြင်ရသည် သို့ရာတွင်သဲကွဲစွာမြင်ရသည်မဟုတ် လှိုင်းပင့်တင်လိုက်၍ အပေါ်ရောက်သည်အခါတွင် လှစ်ကနဲမြင်လိုက်ရခြင်းသာဖြစ်သည် လှိုင်းအောက်ကျသွားလျှင် ဘာကိုမျှမမြင်ရ သူ့ကို ဘေးနှစ်ဘက်တွင် ရေလှိုင်းနံရံကြီးများသာ ကာဆီးနေသည်

လေငြိမ်သွားပြီဖြစ်သော်လည်း လှိုင်းကြီးနေဆဲဖြစ်သည် သူတို့သည်စောစောက လေပွေလှိုင်းအလယ်တွင် ရောက်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် နာရီပေါင်းများစွာ လေပွေလှိုင်းထဲတွင် မိနေရာမှ ယလေပွေလှိုင်းသည် အရှေ့ဘက်သို့ရွေ့လျားသွားဟန်တူသည် သို့သော် လေပွေလှိုင်း အဖျားက မလွတ်သေး

ခဏကြာတော့ လှိုင်းတချက်ပုတ်လိုက်သည် တင်ထွန်းအောင်သည် ပျဉ်ချပ်ကို ဖက်တွယ်ထားရာက လွင့်စင်ကျသွားသည် ကိုနန္ဒာသည်ရုတ်တရက် ဘာမှန်းမသိလိုက် သူပါလှိုင်းအပုတ်ခံလိုက်ရသဖြင့် ပါးစပ်ထဲ နာခေါင်းထဲ ရေတွေဝင်ကုန်သည် လှိုင်းကြီးက သူ့ကိုယ်ပေါ်ကို ကျော်ဖြတ်သွားသည် လှိုင်းကျော်သွားပြီးနောက် ခဏတွင် သူ့ခေါင်းရင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် တင်ထွန်းအောင် မရှိတော့

“တင်ထွန်းအောင် လှိုင်းထဲပါသွားပြီ ဟေ့ တင်ထွန်းအောင် တင်ထွန်းအောင်”

ကိုနန္ဒာက ပျဉ်ချပ်ထိပ် တဖက်တချက်တွင် တွယ်ဖက်ထားသည့် ရဲမြင့်နှင့်သံချောင်းကို အော်ပြောသည်

“ပါသွားပြီ မရတော့ဘူး”

သံချောင်းကအော်ပြောကာ လက်ခါပြသည်

တင်ထွန်းအောင်သည် လှိုင်းပေါ်သို့ မြောက်တက်သွားပြီးနောက် ရေထဲသို့ ပြန်ကျလာသည်

ထိုအခါ၌တင်ထွန်းအောင်မှာ ပျဉ်ချပ်နှင့် ကိုက်လေးငါးဆယ်အကွာတွင် ရောက်နေပြီ တင်ထွန်းအောင်သည် ရေကူးတတ်သူမဟုတ် ရေကူးတတ်သူ ဖြစ်သည်ထား သည်လိုလှိုင်းကြီးထဲတွင် ဂိုက်ငါးဆယ်လောက်ရောက်အောင် ကူးဖို့မလွယ် သည်အထဲ တင်ထွန်းအောင် ကတုန်လှုပ်လွယ် သည် အားငယ်တတ်သည် ရေထဲတွင်သတိကောင်းဘို့ အရေးကြီးသည် စိတ်တည်ငြိမ်ဖို့ အရေးကြီးသည် ခေါင်းအေးအေးထားတတ်ဖို့လိုသည်

တင်ထွန်းအောင် လှိုင်းနှင့်လွင့်ပါသွားသည်ကို သံချောင်းမြင်လိုက်သည် ပြန်အကျတွင် တမိလောက် လှုပ်ရှားကူးခတ်နေသည်ကိုလဲ သံချောင်းမြင်လိုက်သည် သို့ရာတွင် သူ လိုက်မဆယ် နိုင် လိုက်ဆယ်၍ရမည်မဟုတ် တင်ထွန်းအောင်ဆီရောက်ဖို့ လှိုင်းထဲတွင်မနဲကူးရမည် ရောက်လျင် သူ့ကိုတွဲ၍ ပျဉ်ချပ်ဆီပြန်လာရဦးမည် သံချောင်းသည် ရေကြောင်းကို မှန်းကြည့်သည် သည်နေရာ တွင် ရေကြောနှစ်ခုဆုံသောကြောင့် လှိုင်းပိုပြင်းသည် တခုက အတွင်းဘက်သို့ပြန်စီးသောရေကြော ဖြစ်၍ တခုကအပြင်ဖက်သို့ စီးထွက်သော ရေကြောဖြစ်သည် တင်ထွန်းအောင်သည် အပြင်ဖက်သို့ စီးသော ရေစီးကြောင်းထဲသို့ရောက်နေပြီး သူတို့ပျဉ်ချပ်က အပြင်ဘက်သို့ထွက်သော ရေကြောထဲ သို့ ရောက်နေသည် မူလက ဂိုက်ငါးဆယ်မျှသာ ဝေးသော်လည်း သူတို့ပျဉ်ချပ်သည် တင်ထွန်းအောင်နှင့် ဝေးရာဘက်သို့ မြောပါသွားနေသည်

တင်ထွန်းအောင်ကို လိုက်ဆယ်ရန် သံချောင်းစိတ်ကူးသေးသည် သို့ရာတွင် လှိုင်းအခြေအနေ ရေကြောအခြေအနေကို အကဲခတ်ပြီးသည့်နောက်တွင်မူ လိုက်ဆယ်ရန် မကြိုးစားတော့ဟု သံချောင်းဆုံးဖြတ်လိုက်သည်

သံချောင်းသည် ပျဉ်ချပ်ကို မြဲမြံကိုင်ရန် ကျန်လူနှစ်ယောက်ကို အော်ပြောသည် လှိုင်းပေါ် အရောက်တွင် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် သူတို့ပျဉ်ချပ်သည် စက်လှေပေါ်တုံးက သူတို့မြင်ခဲ့ရသော ကျွန်းဘက်သို့ စီးနေသည့် ရေကြောပေါ်တွင် ရောက်နေသည် သို့ရာတွင် ကျွန်နှင့်မနီးသေး အနည်းဆုံးခြောက်မိုင်လောက်တော့ ဝေးဦးမည်

ကိုနန္ဒာသည် သံချောင်းလိုပင် ကျွန်းရိပ်ကို ခပ်ရေးရေးလှမ်းမြင်ရသည် သူ့စိတ်ထဲတွင်မူ ကျွန်းသည် အနီးကလေးဟု ထင်သည် တမိုင် နှစ်မိုင်လောက်သာ ရှိမည်ဟု ထင်သည် ရဲမြင့် ကို လှမ်းကြည့်တော့ ရဲမြင့်သည် ပျဉ်ချပ်အတင်းဖက်တွယ်ထားသည်ကို သာမြင်ရသည် ခြေလက်တို့ လှုပ်ရှားခြင်းမရှိတော့ မေ့မြောသွားပြီလော မေ့မြောသွားလျင် ပျဉ်ချပ်မှပြုတ်ထွက်ကာ တင်ထွန်းအောင် လိုပင် ပင်လယ်ထဲတွင် ကျန်ရစ်တော့မည်လော မိမိသည်လည်း တင်ထွန်းအောင်လိုပင် လယ်ထဲတွင် နေရစ်ခဲ့တော့မည်လော

မေးခွန်းပေါင်းများစွာသည် သူခေါင်းထဲသို့ စုပြုံဝင်ရောက်လာကြသည် သူ့ကိုယ်တိုင်ထိပ် လန့်တုန်လှုပ်လာသည် ဘုရားတရားမရှိဟု ဆိုသော ကိုနန္ဒာသည် ကြောက်ကြောက်ဖြင့် ဘုရားတ

သည်

သူစိတ်သူအာရုံသည် ဖျံလွင့်လျက်ရှိသည် ငယ်စဉ်ဘဝကို အမှတ်ရသည် သူ့မိဘနှစ်ပါးကို သတိရသည် သူ့အမေတံ တင်တင်မြ ကိုမြင်ယောင်သည် သူ့အမကြီး တင်တင်လှ သူ့အကို ကိုထွန်းမြင့် တို့ကို မြင်ယောင်သည် သူ့စာအုပ် ရောင်းဖော်ရောင်းဘက် များကို အမှတ်ရသည် သူ့ချစ်သူ သွယ်ကို သတိရသည်

မသေမပျောက် အိမ်ပြန်ရောက်လျင် သူတူ တင်ထွန်းအောင် အကြောင်းကို မည်သို့ပြောရ မည်နည်း

သို့ရာတွင်သူကော တကယ်မသေ မပျောက် ပြန်ရောက်ပါမည်လော သူတူ တင်ထွန်း အောင်လို ပင်လယ်ထဲတွင် နေရစ်ခဲ့ရတော့မည်လော ယခုပင် လက်အံသေလာပြီ ခြေထောက် တွေ ကြွက်တက်လာနေပြီ မျက်လုံးတွေ မှုန်ဝါးလာပြီ အသက်ရှူကြပ်လာနေပြီ

သူသည် လောကကြီးတွင် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ပါမည်ဦးလော ပြောကျယ်လှစွာသော စကြာ ဝဠာကြီးထဲတွင် ကြယ်ပွင့်လေး တပွင့်သည် အစအနမျှ မကျန်တော့အောင် ကြွေကျ ပျောက်ကွယ် သွားသည့်နည်းတူ ကိုနန္ဒာဆိုသော ဂိဉာဉ်တခုသည်လည်း အပြောကျယ်စွာသော မဟာသမုဒ္ဒရာ ကြီးထဲတွင် အစအန မကျန်ရစ်တော့အောင် ပျောက်ကွယ်သွားရတော့မည်လော

ပျောက်ကွယ်သွားရတော့မည်လော

(၁၁)

ကိုနန္ဒာ မေ့မြောလဲကျနေသည်မှာ မည်မျှကြာပြီ မသိ

သတိရ၍ကြည့်လိုက်တော့ လှိုင်းပုတ်သံများကို ပထမကြားရသည် ထိုနောက် မိုးသီးမိုး ပေါက်တို့ကျသည့်နှယ် တဖျောက်ဖျောက်မည်သောထောင်ပေါင်းများစွာသော ဝင်ကစွပ် တို့၏ အသံများကိုကြားရသည်

သူသည် စက်လှေပျက်၍ ပျဉ်ပြားတချပ်ကို တွယ်လိုက်လာခဲ့သည် ကိုပြန်မှတ်မိသည် သူ့ တူ တင်ထွန်းအောင်တယောက် ပင်လယ်ပြင်ကျယ်ကြီးထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ကိုလည်း မှတ်မိ သည် ထို့နောက် ရဲမြင့် နှင့် သံချောင်း

ယခု ရဲမြင့် နှင့် သံချောင်း ဘယ်ရောက်နေပြီနည်း မိမိတယောက်တည်းသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သ လော မည်သည့်မည်ပုံ ကမ်းစပ်တွင် လာ၍တင်နေသနည်း

ကိုနန္ဒာသည် ထိုအဖြစ်အပျက်များကိုမသိတော့ နောက်ဆုံးခြေသလုံးတွေကြွက်တက်ပြီး လက်အံသေသွားသည့် အဖြစ်သာ မှတ်မိတော့သည်

သူသည်ဤနေရာတွင်လဲကျကာ အစာငတ် ရေငတ်ပြီး တယောက်တည်းသေရတော့လော သို့တည်းမဟုတ် ဒီရေတက်လာကာ ပင်လယ်ထဲသို့ မျောပါ သေရတော့မည်လော

ခဏကြာတော့ လှိုင်းပုတ်သံများသည် နီးလာသည် ဒီရေတက်လာပြီ မကြာမှီ လှိုင်းလုံးများ သည် သူ့ခြေထောက်နားသို့ ရောက်လာတော့မည်

သည်နေရာသည် စက်လှေပေါ်တုန်းက မြင်ရသော ရှည်မျောမျော ကျွန်းကလေးပင်ဖြစ် လိမ့်မည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် သည်ကုန်းပေါ်တွင် လူနေအိမ်ခြေ ရှိသလော မရှိသလော ဆိုသည် ကို ကိုနန္ဒာစုံစမ်းရမည် ဝမ်းဗိုက်ကလည်း ဆာလောင်လှပြီ

အဆိုးဆုံးက ရေငတ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကာဘိုဟိုက်ဒရိတ် ဓာတ်ကျန်မှ ကျန်သေးသည်လော မသိ အသားတွေက ခြောက်နေသည် ရင်ထဲကပူလောင်သည် ရေငတ်ပြေ စေရန် တံတွေးကိုမျိုချသောလည်း တံတွေးပင် ကောင်းကောင်းမထွက်ချင်တော့ လည်ချောင်းက

လည်းကောင်းကောင်း မျိုးမရတော့

ပထမအရေးအကြီးဆုံးက ရေရှာရမည် ထမင်းအသက် ခုနစ်ရက် ရေအသက် တမနက်ဟု ငယ်ငယ်က ကြားဖူးသည် လောလောဆယ် စားစရာမရသေးလျှင် ကိစ္စမရှိ သောက်ရေရဖို့ အရေး ကြီးသည်

ရေပြတ်သည်မှာ တမနက် မကတော့ပြီ သူတို့စက်လှေပျက်ခဲ့သည်မှာ မနေ့ကလော မနေ့ ကဆိုလျှင် သူရေပြတ်ခဲ့သည်မှာ တရက်တင်းတင်းရှိပြီ တမြန်နေ့ကဆိုလျှင် နှစ်ရက်ရှိပြီ သို့မဟုတ် လျင်လည်း သူသည် ဤကမ်းတွင် ရောက်နေခဲ့သည်မှာ ရက်ပေါင်းမည်မျှကြာခဲ့ပြီလော

မည်သည့်ရက် မည်သည့်နေ့ နည်း

အချိန်လမ်းကြောင်းကိုလည်း ကိုနန္ဒာ မမှန်းဆတတ်တော့ကိုနန္ဒာသည် ကောင်းကင်ကိုမော့ ကြည့် သည် ကောင်းကင်တွင် တိမ်တိုက်ဖြူဖြူတို့ လွင့်နေကြသည် နေကိုမမြင်ရ မည်သည့်အချိန် ဟုခန့်မှန်း၍မရ အရပ်ရှစ်မျက်နှာကိုလည်း ခန့်မှန်း၍မရ မည်သည်က အနောက်ဖြစ်၍ မည်သည်က အရှေ့နည်း မည်သည်က တောင်အရပ်ဖြစ်၍ မည်သည်က မြောက်အရပ်နည်း

အရပ်ဒေသကိုလည်း ကိုနန္ဒာမသိ

ကိုနန္ဒာသည် တတောင်ဆစ်ကို အားပြု၍ ကိုယ်ကိုထူကြည့်သည် တတောင်ဆစ်အောက်က ကျောက်စွန်းရှသဖြင့် အားယူထ၍မရ သည်တော့မှ သူအောက်က ကျောက်ဆောင်ကျောက်ချပ် များသည် သံပြားစောင်းလို ထက်နေသည်ကို သူသတိပြုမိသည် ထိုကြောင့် ကိုနန္ဒာသည် ကျောက် ကျောက်စောင်းမရှိသည့် ကျောက်ဖျာဘက်ကို အသာလိမ့်ချပြီးမှ လက်နှစ်ဖက်ကို ထောက်၍ ဖြေး ဖြေးထသည်

သူတဖက်တွင် ပင်လယ်ပြင်ကြီးရှိသည် အခြားတဘက်တွင် ကျယ်ပြန့်သော အထပ်လိုက် အထပ်လိုက် ဖြစ်နေသော ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးကို မြင်ရသည် ကျောက်ဆောင်ပြင်သည် မိုင် ၀က်ခန့်ရှိမည် ထင်ရသည် ကျောက်ဆောင်ပြင်ဆုံးလျှင် ဖြူလွသော သဲသောင်စပ်ကို မြင်ရသည် သဲသောင်စပ်ဆုံးလျှင် အုံးပင်တို့ အစီအရီ ပေါက်နေသော ကုန်းပိုင်းကိုမြင်ရသည်

ဒီရေက တရဲရဲ အော်တက်လာသည် ဒီလှိုင်းတလုံးသည် ပုန်းကန်မည်ကာ ကိုနန္ဒာကိုဆောင့် လိုက်သည်

ကိုနန္ဒာသည် လန့်ဖျတ်ကာ အားယူ၍ ထသည် ထို့နောက် တမျှော်ခေါ်ကြီး မြင်ရသည့် ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးကိုဖြတ်၍ လျောက်သည် မောဟိုက်နွမ်းနယ်ကာ ကိုယ်လက်တို့ နာကျင် ကိုက်ခဲလျက်ရှိသည့်တိုင် ကျောက်ဆောင်ပြင်ကို ကျော်ဖြတ်ကာ လျောက်ရမည် လမ်းမရှိ မ လျောက်၍မရ ဒီရေကတရဲရဲ အော်၍ တက်လာပြီး ကမ်းစပ်ကျောက်ဆောင်ပြင်ကို ဒေါသတကြီး ဖြင့်ရိုက်ပုတ်နေပြီ လှိုင်းခေါင်းဖြူကြီးများက သူ့နောက်က လိုက်လာကြပြီ မကြာမှီတွင် ဤကျောက်

ဆောက်ပြင်ကြီးသည် ရေအောက်သို့ ရောက်သွားတော့မည်

ကိုနန္ဒာသည် ဒီရေမတက်ခင်အချိန်မှီ သတိရလာသည်ကို ကျေးဇူးတင်ရသေးသည် အကယ်၍ အချိန်မှီသတိမရခဲ့ပါက သူသည် ဒီရေအောက်တွင် ပျောက်သွားရတော့မည်

ယခု ကိုနန္ဒာနှင့် ဒီရေသည် ကမ်းသို့အရောက် အပြေးပြိုင်နေကြခြင်းဖြစ်သည် ဒီရေက အရင်ရောက်မည်လော သူကအရင်ရောက်မည်လော

သာမန်လူတိုင်းအဖို့ဆိုလျှင် ဒီရေကိုလွယ်လွယ်ကလေးနှင့် အနိုင်ရနိုင်သည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာအဖို့တော့မလွယ် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာက နာကျင်ကိုက်ခဲနေသည် အစာအဟာရမရှိ၍ မောပန်းနွမ်းနယ်နေသည် ရေငတ်သဖြင့် သူရင်က ပူလောင်နေသည် ထိုကြောင့် ထင်သလောက် ခရီးမပေါက် သည်အထဲတွင် ကျောက်ဆောင်ပြင်တွေက ရေညှိတွေဖုံးကာ ချောနေသဖြင့် မကြာခဏ လဲကျသည် ကျောက်စောင်းတွေကို တက်နင်းမိသဖြင့် သူ့ခြေဖဝါး နှစ်ဖက်တွင် ဓားနှင့်ခွဲသလို ဟက်တက်ကွဲကာ သွေးချင်းချင်းနီနေသည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာသည် ခြေထောက်တွင် ဓားဖြင့်ဟက်သကဲ့သို့ ဟက်တက် ကွဲသည်ကိုလည်းကောင်း သွေးခြင်းခြင်းနီသည်ကိုလည်းကောင်း ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ရေငတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်းဂရုမစိုက်နိုင် ယခုအချိန်တွင် အရေးအကြီးဆုံးမှာ နောက်က တစ်ရှဲ့ အော်လိုက်လာသော ဒီရေကို လွတ်အောင် ပြေးရန်သာ ရှိသည်

သူသည် လူသူကို တွေ့ရလို တွေ့ရငြားလှမ်းမျှော်ကြည့်သည် သို့ရာတွင် လူရိပ်လူရောင်ဆို၍လုံးဝမတွေ့ရ အဆုံးမရှိသော ပင်လယ်တဝန်း တလျားကြီး၌ရှိသော ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးနှင့် မြင့်မားလှသော ကျောက်ဆောင်ကြီး သဲသောင်စပ် အုန်းပင်တန်းနှင့် ကုန်းအတွင်းပိုင်းက တောတန်းများကိုသာ မြင်ရသည်

သူသည် အားငယ်စပြုလာသည် တုန်လှုပ်စပြုလာသည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးနှင့် စာသော် ဤကျောက်ဆောင်ပြင်သည် ပီပီသေးသေးကလေး ဖြစ်သည် ဤကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးနှင့် စာသော် သူသည် ပီပီ သေးသေးကလေး ဖြစ်နေသည် သဲကန္တာရ တခုထဲတွင် တယောက်ထဲရောက်နေသူတဦးပမာ ချောက်ချားစပြုလာသည် အသံဆို၍ ပင်လယ်၏အော်သံနှင့် လှိုင်းလုံးများက ကျောက်ဆောင်များကို ရိုက်ခတ်နေသည့် တပုန်းပုန်းအသံတို့ကိုသာ ကြားရသည် ငှက်ငယ်၏အော်သံပင် မကြားရ သည်အထဲတွင်ပင်လယ်၏အော်သံက ပိုချောက်ချားစရာကောင်းသည် သေမင်းရယ်သံနှင့်တူသည်

ကိုနန္ဒာသည် သူတသက်တွင် ဤမျှလောက်တခါမျှ အားမငယ်စဖူး စက်လှေပျက်တုန်းက အကြောက်ကြီးကြောက်ခဲ့ရသည် သေရတော့မည်ဟု ထိတ်လန့် ခြင်းဖြစ်ခဲ့ရသည် ယခု ထိုအကြောက်မျိုးနှင့်မတူ စိမ့်၍ကြောက်သော အကြောက်မျိုးဖြစ်သည်

သို့ရာတွင် ကုန်းပေါ်ရောက်လျင်တော့ လူနေအိမ်ခြေရှိလိမ့်မည်ဟု ကိုနန္ဒအားတင်းသည် အရေးကြီးသည်က ဒီရေကိုလွှတ်အောင် ပြေးဘို့သာဖြစ်သည်

ထိုကြောင့် ကိုနန္ဒာသည် ရှိသမျှအားကို ဖြစ်သစ်ကာ ကျောက်ဆောင်ပြင်ကို ဖြတ်လာခဲ့သည် ကျောက်ဆောင်ပြင်သည် မိုင်ဝက်ခန့် မျှသာ ဝေးသော်လည်း သူ့အဖို့မူ မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးသည်ဟု ထင်ရသည် ကျောက်ဆောင်ပြင် တလျှောက်တွင် အမျိုးအမည် မခွဲခြားတတ်သော ပင်လယ်ကမ်းစပ်က သတ္တဝါများကို တွေ့ရသည်

ခေါင်းတလုံးစာမျှရှိသော ခရုကြီးများ စေတီပုံသဏ္ဌာန် အရင်းတွင်တုတ်၍ အဖျားရှူးချွန်သွားသော ခရုများ နှုတ်ခမ်းမွေး တတောင်လောက်ရှိသည့် ပင်လယ်ပုဖွန်ကြီးများ ထမင်းစားပုဂံပြားလောက်ရှိသော ပင်လယ်ဂဏန်းကြီးများ လက်သီးဆုပ်သာသာ ခန့်ရှိမည့် ကြွေပုပ်ကြီးများကို ကျောက်ဆောင်ပြင်တလျှောက်တွင် တွေ့ရသည်

ထိုစဉ် ဖြန်းကန်မည်သံကြား၍ ကိုနန္ဒာလှည့်ကြည့်လိုက်သည် ဒီရေတင်ကျန်ရစ်ခဲ့သော ကျောက်ခွက်ထဲသို့ ဆင်းသွားသော လိပ်ကျောက်ကြီးတကောင်ကို မြင်ရသည်

ထိုသတ္တဝါများအားလုံးသည် ကိုနန္ဒာကို ကြောက်လန့်ဟန်မရှိ လူသူနှင့် ထိတွေ့ရသော သတ္တဝါသည် လူကိုမကြောက် ထိုအခါတွင် ထိုတိရိစ္ဆာန်ယဉ်ပါးသည်ဟု ခေါ်ကြသည် လူသူနှင့်ထိတွေ့ခြင်းမပြုရသည့် တိရိစ္ဆာန်များသည်လည်း လူကို ကြောက်ရမှန်းမသိကြ ဤသည်ကိုပင် ယဉ်ပါးသည်ဟု ခေါ်မည်လော ရိုင်းသည်ဟု ခေါ်မည်လော ကိုနန္ဒာမပြောတတ်

ကိုနန္ဒာသည် ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ပြီးနောက် သဲသောင်စပ်သို့ရောက်လာသည် သဲပွင့်များက ဖွေးနုနေသည် ကျောက်စွန်းရှသဖြင့် ဟက်တက်ဖြစ်နေသော ကိုနန္ဒာခြေဖဝါးက ဒဏ်ရာထဲသို့ ဝင်ကပ်ကြသည် သဲမှုန်များနှင့် ပင်လယ်ရေကြောင့် သူ့ခြေထောက်က ဒဏ်ရာသည် စပ်ဖျင်းဖျင်း ဖြစ်နေကြသည်

သောင်စပ်ရောက်တော့ ကိုနန္ဒာနောက်သို့ လှည့်ကြည့်သည် လှိုင်းလုံးများက သူ့နောက်တွင် ဝါးတရိုက်နီးပါးကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည် သည်တော့မှ ကိုနန္ဒာ သက်ပြင်းချနိုင်သည် အသက်ရှူနိုင်သည် အမောဖြေနိုင်သည်

ဒီလှိုင်းတို့ဘေးက လွတ်တော့ ရေဆာလာသည် စောစောက ဒီလှိုင်းဒဏ်ကြောင့် ရေငတ်ရမှန်းမသိ ရင်ပူရမှန်းမသိ ခေတ္တပျောက်နေသည် ယခု ရေပြန်ဆာလာပြီ ရင် ပြန်ပူလာပြီ

ကုန်းပိုင်းတွင် ရေထွက်ရှိတန်ကောင်းသည် စမ်းချောင်းရှိတန်ကောင်းသည် ဟု ကိုနန္ဒာယူဆသည် ကုန်းပိုင်းတွင် တောအုပ်ရှိသည်ကို ထောက်သော် စိမ့်ရှိရမည်ဟု ကိုနန္ဒာ တွက်သည် သို့ရာတွင် တောအုပ်ကဝေးသေးသည် စမ်းချောင်းကလည်း မည်သည့်နေရာတွင် ရှိမည်မသိ

ကိုနန္ဒာသည် သောင်စပ်မှ ကုန်းပေါ်သို့ ဒယီးဒယိုင် တက်လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်သည်

တောင်မြောက်လေးပါးကို မျော်ကြည့်သည်

ပင်လယ်ကပြာသည် သဲသောင်က ဖွေးသည် ကျောက်ဆောင်ကြီးတွေက မဟူရာရောင် ပြေးနေသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ခါးတဝက် လောက်ရှိသော ဘီးစပ်တော များကို မြင်ရသည် တော စပ်တွင် ဆတ်သွားဖူးပွင့်များသည် ဖွေးဖွေးလှုပ်အောင် ပွင့်နေကြသည် ကွေးကောက် ပေါက်နေ ကြသော အုန်းပင်များသည် ကမ်းစပ်တွင် တန်းစီနေကြသည်

သည်မှာပင်လယ်ပြာ သည်မှာငွေလွှာသဲသောင် သည်မှာကျောက်ဆောင်မဟူရာ

သည်မှာဘီးစပ်တော သည်မှာဆတ်သွားတော သည်မှာအုန်းပင်တန်း

ရှုခင်းကလှသည် ပင်လယ်လေက တသုန်သုန် တိုက်နေသည် ကဗျာဆရာတွေဖွဲ့ကြသည့် အလှမျိုး ရုပ်ရှင်များ စာအုပ်များထဲတွင် သူတွေ့ဘူးဖတ်ဘူးသော တောင်ပစိမိတ် ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းများ၏အလှမျိုး

သို့ရာတွင် သည်အလှတွေကို ကိုနန္ဒာ စိတ်မဝင်စားနိုင် ရေကဆာလှပြီ စမ်းချောင်း၏အရိပ် အယောင်ကို မတွေ့ရသေး

သူ့ခေါင်းပေါ်က အုန်းပင်များတွင် အုန်းသီးတွေ အပြွတ်လိုက် အခိုင်လိုက် သီးနေသည်ကို ကိုနန္ဒာမြင်ရသည် အုန်းပင်များမှာ သိပ်မမြင့်လှ အလွန်ဆုံး ဆယ်ငါးပေ ပေနစ်ဆယ်ခန့်သာရှိကြမည် အုန်းရေကို သောက်လိုက်ရလျင် ရေငတ်ပြေမည် အားရှိမည်

သို့ရာတွင် ခက်သည်က ကိုနန္ဒာ အုန်းပင်မတက်တတ် တက်တတ်လျင်လည်း အုန်းပင်တက် နိုင်လောက်အောင် အင်အားမရှိ

ကိုနန္ဒာသည် ကုန်းစပ်တွင်ပစ်လွှဲလိုက်သည် မောလည်း မောလှပြီ

ကုန်းစပ်တွင် အမျိုးအမည် မခေါ်တတ်သော မြေပင် နွယ်ပင်များ ပေါက်နေကြသည် အ ရွက်ထူထူ ခပ်ကြီးကြီး ကုန်းကစွန်းရွက်နှင့်ဆင်သည် ထိုမြေပင်နွယ်ပင်များကြားတွင် ဝင်ကစွပ်များ တရွေ့ရွေ့သွားနေကြသည်

ကံအားလျော်စွာ ကိုနန္ဒာ၏ မျက်လုံးများသည် မြေပင်နွယ်ပင်များကြားတွင် ကြွေကျနေသော အုန်းသီးခြောက်နှစ်လုံးကို သွားတွေ့သည် သူသည် လေးဘက်ထောက်ကာ အုန်းသီးနှစ်လုံးဆီသို့ သွားသည် ကြွေကျနေသော အုန်းသီးများဖြစ်ဟန်တူသည် လက်နှင့်လှုပ်ကြည့်တော့ တလုံးက ပုပ် နေပြီ တလုံးကမပုပ်သေး အသံခပ်သွက်သွက်မည်သည် အရည်ရှိသေးသည် ထိုကြောင့်ကိုနန္ဒာသည် အားတက်သွားသည် အုန်းပင်မတက်တတ်သည့်တိုင် အုန်းသီးခြောက်များကိုလိုက်ကောက်၍ အုန်း ရည်သောက်နိုင်သေးသည်

သို့ရာတွင်ကိုနန္ဒာ စိတ်ပျက်သွားပြန်သည်

အုန်းသီးကကျစ်သည် သည်အထဲတွင်ခြောက်နေသေးသည် သည်အုန်းသီးခြောက်ကို

ဘာနှင့်ခွဲမည်နည်း အုန်းခွံကို ဘာနှင့်ခွာမည်နည်း အုန်းမှုတ်ကိုဘာနှင့်ခွဲမည်နည်း သူ့လက်ထဲတွင် လက်နက်ကိရိယာဆို၍ ဘာမျှမရှိ

သူ့ကိုယ်တွင်ဝတ်ထားသည့် ရှပ်အင်္ကျီ တထည် စွပ်ကျယ်တထည် ဘောင်းဘီတိုတထည် နှင့် ခါးတွင်လုံး၍ စည်းထားသည့် လုံချည်တထည်သာ ရှိသည်

သည်တော့မှ လက်ကိုကြည့်မိသည် လက်တွင်ဝတ်ထားသည့်လက်ပတ်နာရီပင် မရှိတော့ ပင်လယ်ထဲတွင် ပြုတ်ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ

စင်စစ် ဓားရှိသည့်တိုင် အုန်းသီးကို မည်သို့ခွဲရမည်ကို ကိုနန္ဒာသိသည် မဟုတ် သူ့တသက် တွင် အုန်းသီးကို တခါမျှ ကိုယ်တိုင်ခွဲခဲ့ဘူးသည်မဟုတ် သို့တိုင်အောင် လက်နက်ကိရိယာ မရှိ သည့်အချိန်၌ ဓားတလက်ရှိလျှင် ကောင်းလေစွဟု ကိုနန္ဒာ တောင့်တမိသည်ယခုတော့မျောက် အုန်းသီးရ ဆိုသည့်ကိန်းမျိုး ကိုနန္ဒာ ကြုံနေပြီ

ကိုနန္ဒာသည်စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အုန်းသီးခြောက်ကို လွတ်ချလိုက်ပြီး သဲပြင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန် လှဲချလိုက်သည် မောလည်းမောလှပြီ ရေလည်း ငတ်လှပြီ ရင်လည်း ပူလှပြီ

မတတ်သာသည် အဆုံး ကစွန်းကြီးရွက်နှင့်တူသည့် မြေပင်နွယ်ပင်မှ အရွက်များကို ကိုနန္ဒာ ခွာ၍စားသည် ကစွန်းကြီးရွက်နှင့်တူသဖြင့် ပင်လယ်ကစွန်းဟု သူ့ဖာသာသူ အမည်ပေးလိုက်သည် ပင်လယ်ကစွန်းရွက်သည်ထူသည် အရည်ပြစ်ချွဲချွဲရှိသည် ချိုသည် ခါးသည် ကိုမူ ကိုနန္ဒာမသိ အ ရည်ပျစ်ချွဲချွဲရှိ၍ အာခေါင်အခြောက်သက်သာသွားသည်ကတော့ အမှန်ဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် ပင်လယ်ကစွန်းရွက်တဆုပ်ကို ခူးကာ အားရပါးရ ပါးပစ်လိုက်သည် အရွက် များကိုပင် ပြန်မထွေးတော့ဘဲ မျိုချပစ်လိုက်သည် နဲနဲပါးပါးလောက်တော့ အဆိပ်မဖြစ်တန်ရာ

အစက အာခေါင် အခြောက်သက်သာရုံ ရေငတ်သက်သာရုံ တဆုပ်တလေ ခူးစားခြင်းဖြစ် သော်လည်း ကိုနန္ဒာသည် အာသာ မပြေနိုင်ဘဲ ပင်လယ်ကစွန်းရွက်တို့ကို တဆုပ်ပြီးတဆုပ် ခူး၍ စားကာ အရွက်များကိုလည်း မျိုချနေမိသည် ပြန်မထွေးမိတော့ မည်သို့ဆိုစေ ရင်ပူသက်သာသည် ရေငတ်သက်သာသည်

ပင်လယ်ကန်စွန်းပင်တို့ပေါက်နေသော သဲပြင်တွင် ပက်လက်လန်ရင်း ကိုနန္ဒာ မော်ကြည့် မိသည်

အပြောကျယ်သော ကောင်းကင်ကြီး အဆုံးအစမရှိသော ကောင်းကင်ကြီးကို မြင်ရသည်

စကြဝဠာကြီးသည် အပြောကျယ်သည် ထိုစကြဝဠာကြီးထဲတွင် သန်းပေါင်းများစွာသော ကြယ်တာရာတို့ ရှိကြသည် ကမ္ဘာမြေကြီးသည် သန်းပေါင်းများစွာသော ကြယ်တာရာတို့ အနက်မှ တခုသာ ဖြစ်သည်ဟု သူဖတ်ဖူး ကြားဖူးသည် စကြဝဠာကြီးနှင့်စာသော် ကမ္ဘာမြေကြီးသည် ပီပီ သေးသေးကလေးမျှသာ ဖြစ်သည် အမှန်ကလေးတမှန်မျှသာဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် အပြောကျယ်လှသော ပင်လယ်ပြင်ကြီးကိုလှမ်းကြည့်ပြန်သည် ကမ်းခြေကို မမြင်ရ မိုးကုတ်စက်ပိုင်းနှင့် ထိစပ်နေသည့် ကမ္ဘာကြီး၏သုံးပုံနှစ်ပုံသည် ပင်လယ်ရေတို့ဖြင့် ပြီးသည် ဟု သူဖတ်ဖူး ကြားဖူးသည် အပြောကျယ်သော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးနှင့် စာသော် သူရောက်နေသည့် ကျွန်းမြောင်မြောင်ကလေးသည် ပီပို့သေးသေးကလေးမျှသာဖြစ်သည်

တဖန် သည်ကျွန်းမြေနှင့်စာသော် သူသည် ပီပို့သေးသေးကလေးမျှသာဖြစ်သည် စကြဝဠာကြီးထဲတွင် လူဆိုသည့် သတ္တဝါသည် ဘာမျှအရေးမကြီးသော သေးနပ်သော အမှုန်ကလေးတမျှသာတကား ဟုကိုနန္ဒာတွေးမိကာ အားငယ်လာသည်

ယနေ့ ကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်တွင် မိမိရောက်နေပြီ သည်ကျွန်းသည် လူနေအိမ်ခြေရှိသလော မရှိသလော ကိုနန္ဒာမသိ ဤကျွန်းပေါ်တွင်တဦးတည်းနေထိုင်သူသည် မိမိတယောက်တည်းလော အခြားသူများရှိသေးသလော ဆိုသည်ကိုလည်း ကိုနန္ဒာမသိ

အကယ်၍ မိမိတယောက်တည်းဆိုပါက မိမိသည် စကြဝဠာကြီးက မြူမှုန်ကလေးတမျှန်သာ ဖြစ်သည့် ကမ္ဘာမြေကြီး၊ ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်က ပီပို့သေးသေးကလေးဖြစ်သည့် ကျွန်းကလေး၊ ကျွန်းကလေးပေါ်က ပီပို့သေးသေးကလေးမျှသာဖြစ်သည့် လူတယောက်။

ဘာမျှအရာမရောက်သော သေးနပ်သော အမှုန်ကလေးတမျှန်သာဖြစ်နေလိမ့်မည်

မိမိသည် အသက်ရှင်နိုင်ပါဦးမည်လော သည်လိုပင် အမှတ်မထင်ပျောက်ကွယ်သွားရတော့မည်လော သည်လောက်ကျယ်သော စကြဝဠာကြီးထဲတွင် အကျုံးဝင်သည့်ပီပို့သေးသေး ကျွန်းပေါ်က ကိုနန္ဒာဆိုသည် မြူမှုန်ကလေးတခု ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို မည်သူသိမည်နည်း သို့ဆိုလျှင် လူဆိုသော သတ္တဝါ၏ ကြီးကျယ်ခြင်း ကျော်ဇောခြင်း အောင်နိုင်ခြင်းဆိုသည့် အရာများသည် အဘယ်မှာနည်း

သည်ကျွန်းကလေးပေါ်မှာ မိမိတယောက်ထဲရှိခဲ့လျှင် မိမိသေသွားခဲ့လျှင် မည်သို့ရှိမည်နည်း သူ့ဆွေမျိုးများနှင့် သူ့မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတို့ပင် သိလိုက်ကြတော့မည် မဟုတ် သူချစ်သူ "သွယ့်"ပင်သိလိုက်တော့မည်မဟုတ် ကိုနန္ဒာတယောက် လူလောကမှ မထင်မရှား ပျောက်ကွယ်သွားသည်ဟုသာ သိကြလိမ့်မည် သတင်းကြားစ တရက်နှစ်ရက်တွင် သူ့အကြောင်းကိုပြောကြမည် တလနှစ်လကြာတော့ သူ့အကြောင်းကို တခါတရံသာ ပြောကြတော့မည် တနှစ် နှစ်နှစ်ကြာလျှင်မူ မေ့သွားကြတော့မည် သည်လိုဖြင့် သူသည် မေ့ပျောက်ခံရခြင်း ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် ပျောက်ကွယ်နှစ်မြုပ် သွားရတော့မည်

ကိုနန္ဒာသည် တမလွန်ကို ယုံကြည်သူမဟုတ် သူသည် သေဖို့မွေ့လာခြင်းသာဖြစ်သည် မရဏသည် ဘဝနောက်က အရိပ်လို ကပ်လိုက်လာသည် မရဏသည် ဘဝ၏ အရိပ်ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် မရဏ၏အရိပ်သည် ဘဝကိုတဖန်ပြန်၍ လွှမ်းမိုးနေသည် အမြဲကြီးစိုးနေသည် သည်လိုကြည့်

လျင် လူ့ဘဝ၏သက်တမ်းသည် တဒင်္ဂ သာဖြစ်သည် လူသည် နက်ရှိုင်းလှသော ချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲမှ တက်လာပြီးနောက် ကမ်းပါးထိပ်တွင်ရပ်၍ သူလာရာ အရပ်ကိုပြန်ငုံကြည့်သည်။ သူလာရာချောက်ကမ်းပါးကြီးအကြောင်းကို ပြန်၍စဉ်းစားသည် ယင်းသို့ငုံ့ ကြည့်နေဆဲမှာပင် သူလာရာချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲ သို့ ပြန်ကျကာ အစတုံးပျောက်ကွယ်သွားသည် သူတက်လာရာ ချောက်ကမ်းပါးကြီးအကြောင်းကို ဘာမျှသိသွားခဲ့သည် မဟုတ် လူသည် ချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲမှ တက်လာကာ၊ ချောက်ကမ်းပါးကြီးကို ငုံ့ကြည့်နေဆဲ၊ ချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲသို့ ပြန်ကျသွားကာ၊အစတုံးပျောက်ကွယ်သွားသည့် သတ္တဝါများသာ ဖြစ်သည်

အခြားသတ္တဝါများထက်ထူးခြားသည် ဆိုလျင် လူက သူလာရာ ချောက်ကမ်းပါးအကြောင်းကို ငုံ့ကြည့်ရကောင်းမှန်းသိခြင်း၊ စူးစမ်းရကောင်းမှန်းသိခြင်းသာ ဖြစ်သည် အခြား သတ္တဝါက စူးစမ်းရကောင်းမှန်းလည်း မသိ၊ စူးစမ်းခြင်းလဲ မပြု ၊လူက အခြားသတ္တဝါများထက် သာသည့်အချက်မှာ သည်တချက်သာရှိသည်

ကိုနန္ဒာသည် ဗုဒ္ဓ၏ အဘိဓမ္မာကို လေ့လာဖူးသည် ရှိပင်၊ ကိုဖတ်ဖူးသည် နှစ်ရွေးကိုဖတ်ဖူးသည် တော်လစတိုင်း ကိုလည်းဖတ်ဖူးသည် ၊ကန့် ၊ ယန်း ၊ပေါလ် ၊ဆာတ် ၊ မတ် စသူတို့၏ အဘိဓမ္မာများကိုလည်းဖတ်ဖူးသည်

ဗုဒ္ဓက မကြေပျောက်နိုင်သော အ သင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ကို ဟောသည် ဤချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲ မှလွတ်မြောက်ရာလမ်းသည် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုသည် သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓ၏နိဗ္ဗာန်သည် ဘယ်မှာနည်း ကိုနန္ဒာဉာဏ်မမှီ သည်အထဲတွင်ဗုဒ္ဓ၏နိဗ္ဗာန် အနက်ဖွင့်ကြသော ဋီကာ ဆရာတို့ကလည်း တယောက်တမျိုး ဖွင့်ကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏ နိဗ္ဗာန်သည် ကိုနန္ဒာအဖို့ မှုန်ဝါးရသည် သူ့ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင် ထင်နိုင် စွမ်းမရှိသော အရာတခုဖြစ်ရသည်

ရှိပင်ဟွာက ဘဝနှင့်ဇီဝသည်မတူ ဇီဝသည် မရဏကြောင့် ချုပ်ပျောက်သွားရသည် ဘဝမူ မရဏကြောင့် ချုပ်ပျောက်သွားခြင်းမရှိ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေသည် ဆိုသည် မရဏသည် ဇီဝကို အဆုံးသတ်စေနိုင်သော်လည်း ဘဝကိုမူ အဆုံးသတ်စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ဟုဆိုသည်

ကိုနန္ဒာသည် ရှိပင်ဟွာ၏ အဘိဓမ္မာကို သဘောပေါက် သလိုလိုတော့ရှိသည် လူတယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်မှ အနုမြူမှုန်ကလေးတမျှကို အမှတ်အသားပြု၍ ပင်လယ်ထဲသို့ချလိုက်လျင် ထိုအမျှန်ကလေးကို သမုဒ္ဒရာ၏ တနေရာတွင် သွားတွေ့နိုင်သည် ရှေးနှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာက ပင်ထဲတွင်ရှိခဲ့သော ဝေလငါးတကောင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှ အမျှန်ကလေးတမျှန်သည် ယခုခေတ်လူတယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင်လည်း ရောက်လာနိုင်သည် ဤသည်ကို စွမ်းအင်ထိန်းချုပ်မှု နိယာမဟု သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ခေါ်ကြသည် ရုပ်ဝတ္ထုတခု၏ စွမ်းအင်သည် အပူ လျှပ်စစ် သံလိုက်အား

စသဖြင့် အသွင်ပြောင်းချင်ပြောင်းမည် သို့ရာတွင် စွမ်းအင်သည် ချုပ်ပျောက်၍မသွားဟု ကိုနန္ဒာဖတ် ရဘူးသည် သူနားလည်သည့်အတိုင်းမှန်လျှင် ရှိပင်ဟွာ၏ အဘိဓမ္မာသည် ယခုခေတ်သိပ္ပံပညာနှင့် နီးသည်ဟု ဆိုနိုင်သည် လူက ဇီဝိန်ချုပ်သွားပြီ သို့ရာတွင် ဘဝကား ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ခန္ဓာ၏ဖွဲ့စီးမှု တွင် အကျိုးဝင်သော မြူမှုန်များသည် ဘဝပြောင်းသွားကြမည် မြေစိုင်းခဲ ရေငွေ အနုမြူမှုန် ဓာတ် စင် စသည် ပစ္စည်းတစ်ခုခုသို့ ပြောင်းသွားကောင်း သွားမည် သို့ရာတွင် ထိုအရာ၌ သိစိတ်ရှိတော့ မည်မဟုတ် မနောဂိညာဏ်ရှိတော့မည် မဟုတ် သို့ဖြစ်လျှင် မနောဂိညာဏ် မရှိတော့သော ဘဝ တခုသည် ဘာအဓိပ္ပါယ်ရှိသေးသနည်း

ကိုနန္ဒာသည် ရှိပင်ဟွာ၏ ဩဝါဒကို သဘောကြသလိုလိုရှိသော်လည်း အဆုံးပိတ်၌ ထိုအ ဘိဓမ္မာသည် သူသိချင်သော ဘဝနှင့် မရက၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းလင်းအောင် ဖွင့်ဆိုခြင်း မပြုနိုင်

ဟိန္ဒူတို့ကမူ လူသေသွားသော်လည်း လူ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ မကြေပျောက်နိုင်သော အတ္တ ရှိသည်ဟု ဆိုကြပြန်သည် ထိုအတ္တသည် မသေ မပျောက် နောက်ဆုံးတွင် ဗြဟ္မာ နှင့်ပေါင်းစီးသွား သည်ဟု ဆိုကြသည် သို့ရာတွင် ထိုအတ္တသည် မည်သည့်အရာနည်း မည်သည့်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ကိုယ်ထင်ပြသနည်း ဗြဟ္မာနှင့် မည်သို့ပေါင်းစည်းသနည်း ဤသည်တို့ကိုကိုနန္ဒာမြင်နိုင်စွမ်းမရှိ မြင် နိုင်လောက်သည် အခံပါရမီ မရှိ

တော်လစတိုင်း၏အဘိဓမ္မာကိုလည်း ကိုနန္ဒာဖတ်ဖူးသည် တော်လစတိုင်း က အဖြစ်အပျက် တိုင်း၌ အကြောင်းတရားရှိကြသည် လူသည် အဖြစ်အပျက်အနီးမှ အကြောင်းတရားအဆက် သုံး လေးဆက်လောက်ကိုသာ မြင်နိုင်၍ ရှည်ဝေးသော အကြောင်းတရားဆက်များကို မမြင်နိုင် ထိုအ ကြောင်းတရားဆက်များ၏ အစတွင် မူလအကျဆုံးသော အကြောင်းတရားကြီးရှိသည်ဟု ဆိုသည် လူဖြစ်လာခြင်း၌ လည်း ထို့အတူပင်ဖြစ်သည် သတ္တဝါ တခုဖြစ်လာလျှင် အကြောင်းတရားများစွာ ရှိသည် ထိုအကြောင်းတရားများစွာ၏ အစ၌ မူလအကျဆုံး အကြောင်းတရားတခုရှိသည် လူသည် သေသွားရုံနှင့် ကိစ္စမပြီး ထို့နောက်တွင် အကျိုးတရားများစွာ ရှိရဦးမည် ထိုအကျိုးတရားများသည် အဆုံးမရှိ ဆက်၍ဆက်၍ ဖြစ်နေကြသည် လူသည် မူလအကြောင်းတရားများစွာကိုလည်း ရှာဖွေ နိုင်စွမ်းမရှိ များစွာသော အကျိုးတရားများကိုလည်း ရေဆုံးရေဖျားအထိ မြင်နိုင်စွမ်းမရှိဟု ဆိုသည်

ခရစ်ယာန် တို့ကမူ လူဖြစ်လာရသည့်မူလကတော့ မူလအကြောင်းတရားသည် ထာဝရဘု ရားသခင်ပင် ဖြစ်သည် သေသည့်အခါ၌လည်း ထာဝရဘုရား၌အဆုံးသတ်သည် ဟုဆိုသည် ၎င်း တို့အဖို့ ထာဝရဘုရားက အစပြုပြီး ထာဝရဘုရားတွင် အဆုံးသတ်သည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်မဟုတ်

ကိုနန္ဒာသည် ကန်၏အဘိဓမ္မာကိုလည်း ဖတ်ဖူးသည် အရာဝတ္ထုတိုင်း၌ မချုပ် မပျောက်နိုင် သော အရာဝတ္ထုတခုရှိသည် လူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ပျက်စီးကြေပြုန်း ပျောက်ကွယ်သွားသော်လည်း

ခန္ဓာကိုယ်ကိန်းဝပ်သည့် အနှစ်သာရတခုသည် ပျောက်ပျက်မသွား ကျန်ရစ်သည်ဟု ဆိုသည် သို့ ရာတွင် ကန်၏အဘိဓမ္မာကို ကိုနန္ဒာသဘောမပေါက် ဉာဏ်မမှီ "အတ္တ" "ဝိညာဉ်" ဆိုသည့်အရာမျိုး ပင်ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု ကိုနန္ဒထင်သည်

ကိုနန္ဒသည် မိတ်ဆွေတယောက်မေးသဖြင့် ကာလ်မတ်၏ အဘိဓမ္မာကို ဖတ်ကြည့်သည် ထိုအဘိဓမ္မာထဲတွင် ဘဝ နှင့် မရဏ အကြောင်းကိုရှာကြည့်သည် ဘဝဆိုသည်အဘယ်နည်း ဘဝ အစသည် အဘယ်နည်း မရဏသည် ဘဝ၏အဆုံးလော သည်မေးခွန်းများ၏အဖြေကို ကိုနန္ဒကျိုး စား၍ရှာကြည့်သည် သို့ရာတွင် မတ် ၏အဘိဓမ္မာ သည် ဘဝ၏ အစကိုလည်းမပြ အဆုံးကိုလည်း မပြ အတိတ်၏ဘဝအကြောင်းကိုလည်းမပြော တမလွန်၏ ဘဝအကြောင်းကိုလည်း မရှင်း

ကာလ်မတ် က အရေးတကြီးထားသည်မှာ ပုခက်အတွင်းမှ သင်းချိုင်းအဝအထိသာရှိ သော မျက်မှောက်ဘဝသာဖြစ်သည် လူသည် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသော သတ္တဝါလည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေးသတ္တဝါလည်းမဟုတ် စီးပွားရေးသတ္တဝါသာ ဖြစ်သည် လူသည်မွေးလာကတည်းက ဘဝ တည်မြဲရေးအတွက် ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်ရသည် ကမ္ဘာဦးလူသားသည် အသက်ရှင်နေနိုင်ရေးအ တွက် သဘာဝကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည် သဘာဝ၏အင်အားစုများသည် ကြမ်းကြိုတ်ရက် စက်သည် သည်ကြမ်းကြိုတ်ရက်စက်သော သဘာဝအင်အားစုများ၏ ကမ္ဘာဦးလူသားသည် ခေါင်း ငုံ့ခံခဲ့ရသည် နောင်တွင် လူသည် သဘာဝအင်အားစုများကို တဖြေးဖြေးအောင်နိုင်လာခဲ့သည် မိမိ အကျိုးအတွက် အသုံးချလာခဲ့သည် သည်နည်းဖြင့် လူသည် သဘာဝနှင့် တိုက်ပွဲဆင်ခဲ့ရသည်

သို့ရာတွင် လူသည် သဘာဝအင်အားစုများကို မိမိ အကျိုးအတွက် အသုံးချလာနိုင်သော အခါ၌ လူအားလုံး အသုံးမချနိုင် တချို့က သဘာဝအင်အားစုများကို အသုံးချနိုင်ကြသည် အတတ် ပညာများ ကရိယာများကို လက်ဝါးကြီးအုပ်လာကြသည် တချို့က သဘာဝအင်အားစုများကို အသုံးချ၍ မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက်အသုံးချနေချိန်၌ အချို့က အကာအကွယ်မဲ့ကာ ခေါင်းစင်းခံနေ ကြရသည် သည်အခါတွင် သဘာဝအင်အားစုများကို ဇက်ကြိုးတပ်နိုင်သည့် ကရိယာများကို ပိုင် ဆိုင်သူနှင့် မပိုင်ဆိုင်သူတို့ ပဋိပက္ခဖြစ်လာကြသည် လူလောက၏ အပိုင်းသည် လူနှင့် သဘာဝ အင်အားစုတို့၏ တိုက်ပွဲ ပိုင်ဆိုင်သူနှင့် မပိုင်ဆိုင်သူတို့ တိုက်ကြသည့် တိုက်ပွဲအပိုင်းသာဖြစ်သည် မတ် ကပြောခဲ့သည်

ကိုနန္ဒသည် ကားလ်မတ် ၏တရားကိုတော့ နားလည်သည် ကာလ်မတ်၏တရား သည် အတိတ်ဘဝနှင့်လည်းမဆိုင် တမလွန်ဘဝနှင့်လဲမဆိုင် ပစ္စုပ္ပန်နှင့်သာဆိုင်သက်သည် ပုခက်တွင်း မှ သင်ချိုင်းဝ အထိသာ ကြာသော လူ့ဘဝနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည် လက်တွေ့ကျသည် မြေကြီးနှင့် နီးစပ်သည် လူနားလည်၍ရသည်

သည်ကတည်းက ကိုနန္ဒသည် အတိတ်ကိုလည်းမတွေး တမလွန်ကိုလည်းမတွေးတော့

မျက်မှောက်အတွက်သာတွေး တွေးသည်

ယခုကိုနန္ဒာသည် အပြောကျယ်သော ပင်လယ်ပြင်ထဲက ကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်တွင် ရောက်နေပြီ လူသူရှိသလော မရှိသလော သူမသိ

သူသိသည်မှာ သူရေဆာသည် အစားအစာကိုတောင့်တသည် ချမ်းသည် ရေသောက်ချင် သည် အစာစားလိုသည် အစားစာလိုသည် နွေးထွေးသက်သာစွာ နေလိုသည် သူသိသည်မှာ သည် မျှပင် ဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် သူစဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်စွမ်းမရှိသော အကြောင်းအရာများကို သူမတွေးချင် တွေးလည်းမတွေးနိုင် သည်အတိုင်းသာနေရပါက မကြာမှီအတွင်း အစာငတ် ရေငတ်ဖြစ်ကာ သေ ဖို့သာရှိတော့သည် သို့ရာတွင် သူမသေချင်သေး သူ့အသက်သည် ယခုမှ သုံးဆယ်ကျော်သာရှိ သေးသည် သူ့တွင် တွယ်တာစရာတွေလည်းရှိသေးသည် သူ့မှာ မိဘမရှိတော့သော်လည်း ဆွေမျိုး သားခြင်းရှိသေးသည် ချစ်သူရှိသေးသည် သူ့ချစ်သူသည် ယခုတိုင် သူ့အပေါ်မှာ သစ္စာရှိသေးသည် ထို့ပြင် နေရောင် ပန်းပွင့် ကဗျာ တောတောင် ကောင်းကင် ပင်လယ်ပြာ စသည့် ဩကာသ လော ကကြီးရှိသေးသည် သည်အရာတွေကို သူမစွန့်နိုင် မစွန့်ချင်

သည်တော့ ကိုနန္ဒာဘာလုပ်ရမည်နည်း

အသက်ရှင်အောင် ကြိုးစားရမည် သူ့တွင် ဘာမျှအားကိုးစရာ မရှိ သူ့လက် သူ့ခြေမျှသာ ရှိသည် လောကကြီးသည် တော်သူနေ၍ မတော်သူ သေရသော လောကဖြစ်သည် အားနည်းသူ သည်ကျဆုံး၍ အားကြီးသူသည် ရှင်ကျန်ရစ်သောလောကကြီးဖြစ်သည်

စက်လှေပျက်စဉ် အားနည်းသူ ပျော့ညံ့သူ တင်ထွန်းအောင်သည် ပင်လယ်ထဲတွင် ကျဆုံး ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရပြီ မဟုတ်လော

တင်ထွန်းအောင်သည် သူတူ တင်ထွန်းအောင် အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည် ယူကြုံမ ရဖြစ်ရသည် သို့ရာတွင် သေပြီးသူက သေပြီးပြီ မသေသေးသူ မိမိသည် အသက်ဆက်ရှင်အောင် ကြိုးစားရဦးမည် ရုန်းကန်ရဦးမည် သည်အတိုင်းလည်စဉ်းခံ၍ သေခြင်းထက် ရုန်းကန်သေရခြင်းက တော်ဦးမည်

လူသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးတိုက်ပွဲ သိပ္ပံပညာစမ်းသပ်မှု တိုက်ပွဲ နှင့် လူတန်းစားတိုက်ပွဲ ဟူသော တိုက်ပွဲကြီးသုံးခုတွင် ပါဝင်ဖြတ်သန်းရသည့် သတ္တဝါဖြစ်သည်ဟု တနေရာတွင် ကိုနန္ဒာ ဖတ်ဖူးသည်

မိမိဘဝအသက်ရှင်ရေးအတွက် စားစရာ ဝတ်ဝရာ နေစရာ ကိုထုတ်လုပ်ဖန်တီးရသည် သ ဘာဝအန္တရာယ်များကို တွန်းလန်ရေးနှင့် လူ၏တိုးတက်ရေးအတွက် သိပ္ပံပညာစမ်းသပ်မှုများကို ပြုလုပ်ရသည် မိမိလုပ်အားဖြင့် ထုတ်လုပ်ထားသော ပစ္စည်းများအား လက်ဝါးကြီးအုပ်သူ ချယ်

လှယ်သူတို့ကိုလည်း ဆန့်ကျင်ရသည် ဤသို့ဖြင့် လူသားသည် ကြီးကျယ်ခြင်း ကျော်ဇောခြင်း အောင်နိုင်ခြင်းတို့ကို ရရှိခဲ့သည်

သို့ဖြစ်လျှင် မိမိသည်လည်း ဤကျွန်းတွင် မိမိအသက်ရှင်ရေးအတွက် လုပ်ဆောင်ရတော့ မည်သာ ဖြစ်သည် စိတ်ပျက်နေ၍မပြီး အာငယ်နေ၍မဖြစ်

ကိုနန္ဒာသည် သူ့ဖာသာ သူ ထိုသို့အားတင်းသည်

နေရောင်သည် အဝေးက ပင်လယ်လှိုင်းများပေါ်သို့ဖြာကျနေသည် လှိုင်းခေါင်းဖြူများသည် နေရောင်ထဲတွင် ကစားမြူးတူးနေသကဲ့သို့ ထင်ရသည် တင်ထွန်းအောင်ကို ဆွဲနှစ်သတ်ခဲ့တုန်းက ပင်လယ်သည် မုန်တိုင်းထန်သော ပင်လယ်ဖြစ်သည် လှိုင်းလုံးကြီးတွေက တောင်လောက်မြင့်ကာ ဒေါသပုန်ထနေကြသည် သားရဲတိရိစ္ဆာန်တကောင်လို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့်အသွင်ကိုဆောင် နေသည်

ယခုကြည့်လိုက်တော့ ပင်လယ်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့ဟန်ကိုဆောင်နေသည် အပြစ်ကင်းမဲ့ ဟန်ပေါက်နေသည် ယဉ်ပါးနေသည့် ကြောင်ကလေးတကောင် ကစားမြူးတူးနေသည့်နယ် အန္တ ရာယ်ကင်းနေသည် လူတယောက်ကိုသတ်ပစ်ခဲ့သည့် လူသတ်သမားဟု မထင်ရ

ကိုနန္ဒာအနီးတွင် သစ်ပင်ရိပ်ကွယ်နေသဖြင့် နေရောင်ကို မမြင်ရ နေရိပ်ကြောင့် အေးနေ သည် နေရောင်ဖျော့နေသည်ကိုထောက်လျှင် သည်အချိန်သည် ညနေချိန်ဖြစ်ရမည် နေက သူ နောက်ဖက်က သစ်ပင်တောတန်းများနောက်သို့ ရောက်နေသည်ကို ထောက်လျှင် သူရောက်သော နေရာသည် ကျွန်း၏အရှေ့ဘက်ကမ်း ဖြစ်ရမည်ဟု ကိုနန္ဒာတွက်သည်

တံစဉ်ကွေးလ သည် ကောင်းကင်အလယ်တွင် ရောက်နေသည် သည်အချိန်တွင် လခြမ်း ပဲ့ ကောင်းကင်အလယ်လောက် ရောက်နေသည်ကို ထောက်သော် လဆန်း ဆယ်ရက် ဆယ့်တ ရက်လောက် ဖြစ်နိုင်သည်

ကိုနန္ဒာသည် ရေငတ်သဖြင့် ပင်လယ်ကန်စွန်းရွက်များကို ဝါးစားရင်းက အုန်းပင်များပေါ်မှ စိမ်းစိုသော အုန်းသီးစိမ်းများဆီသို့ မျက်စိရောက်သွားပြန်သည် အုန်းရည်ကို သောက်ရလျှင် အ နည်းဆုံး ရေငတ်တော့ပြေမည် အားရှိမည်

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက တောင်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်တွင် သောင်တင်ကာ လောကကြီးနှင့် အဆက်ပြတ်သွားသော ဂျပန်တပ်စုကလေးတစုအကြောင်းကို သူဖတ်ဖူးသည် ၎င်းတို့တွင် အစားအစာမရှိ လူနာများအတွက် ဆေးဝါးမရှိ ဂျပန်များသည် အုန်း ရည်ကို သောက်ကြ၍ အုန်းဆံကိုစားကြသည် အုန်းရည်က ဂလူးကိုစ်ဓာတ်ပါသည် အုန်းသီးတလုံး ထဲက အုန်းဆံသည် အမဲသားပေါင်အစိတ်နှင့် ညီမျှသော ပရိုတိန်းဓာတ်ကို ပေးနိုင်သည် ဂလူးကိုစ် အစား အုန်းရည်ကို လူနာ၏ အကြောထဲသို့ ဆေးထိုးအပ်ဖြင့် သွင်းပေးရသည်ဟု သူဖတ်ဖူးသည်

သည်လိုဆိုလျှင် သူလည်းလောလောဆယ် အုန်းရည်ကိုသောက်၍ အုန်းသီးကိုစားပြီး အသက်ရှင်နိုင်သေးသည်

သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာ အုန်းပင်မတက်တတ် သောင်ပြင်ပေါ်တွင် ကျွေကျနေသော အုန်းသီးခြောက်ကိုလည်း သူမခွဲတတ် ခွဲစရာဆို၍ လက်နက်ကိရိယာလည်းမရှိ သူတသက်တွင် ကျောင်းတက် စာဖတ် ကဗျာစပ် စာအုပ်ရောင်းသည်ကလွဲလျှင် အခြားဘာမျှ မလုပ်ဖူးသေး ထမင်းအိုးတလုံးကိုပင် ကောင်းကောင်း မချက်တတ်သေး

ခပ်လှမ်းလှမ်း ကျောက်ဆောင်ပြင်တွင် ကျောက်ခဲများရှိသည် အရွယ်အစားအမျိုးမျိုးသော ကျောက်တုံးများရှိသည် အချို့ကရှည်ရှည် အချို့က ပိုင်းပိုင်း အချို့ကချွန်ချွန် သို့ရာတွင် သူ့အနားတွင်ရှိသော အခွံ ကျစ်နေသည့် အုန်းသီးခြောက် သုံးလေးလုံးကို သည်လက်နက် ကိရိယာများဖြင့် ခွဲ၍ ရနိုင်ဘွယ်မရှိ

ဒီရေက ကမ်းစပ်သို့ ရောက်လာပြီ ကိုနန္ဒာနှင့်တော့ ပေးသေးသည် သူ့နေရာနှင့်တော့ ပေးသေးသည် သူ့နေရာအထိ ဒီရေ ရောက်နိုင်ဘွယ်မရှိ ကိုနန္ဒာသည် မျက်ခွံတွေ လေးလာသည် လေတိုက်သဖြင့် ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြစ်လာသည် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း နည်းနည်း ပူလာသည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် အအေးမိ၍ အဖျားဝင်ဟန်တူသည် သောင်စပ်မှ ကမ်းရိုးပေါ်သို့ တက်လျှင် လေကွယ်နိုင်သည် သို့ရာတွင် ကမ်းရိုးပေါ်သို့ တက်နိုင်လောက်အောင် အားမရှိတော့ သည်နေရာမှာပင် ခဏတဖြုတ် နားရဦးမည်

ကိုနန္ဒာသည် ကိုယ်ကိုကွေးကာ မျက်လုံးများကို မှိတ်လိုက်သည် အိပ်မက်ထဲတွင် သူ့မေမေနှင့်တွေ့သည် သူကြိုက်တတ်သော ဝက်သားနှင့် သရက်သီးခြောက်ဟင်း ကိုမေမေက ချက်ကျွေးသည် ကိုနန္ဒာသည် အားရပါးရ စားပစ်လိုက်သည် ထိုနောက် ရေကို ခွက်ပေါင်းများစွာ သောက်သည် တခွက်ပြီးတခွက် နောက်တခွက် နောက်ထပ်တခွက်

(၁၂)

တစက်ပြီးတစက် နောက်တစက် နောက်ထပ်တစက်

ကိုနန္ဒာ သည် တစက်စက်ကျနေသော ရေများကို လျာဖြင့်ရက်သည် ထိုနောက် တစက် ပြီးတစက် မျိုချသည် ပထမတော့ လည်ချောင်းကျဉ်ကာ အမျိုရခက်သည် နောင်တွင် မျို၍ကောင်း လာသည် လျာနှင့်ရက်စက ရေစက်ဟုထင်သည် သို့ရာတွင် အနံ့က ပြင်းသည် အရသာက ချို သည် တချို့က သူ့ပါးပြင် သူ့လည်ပင်း ပေါ်သို့ စီးကျသည်

သို့ဖြင့် ကိုနန္ဒာသည် ရေစက်များကို မျိုချနေသည်မသိ ရင်ပူသက်သာ၍ ဗိုက်တင်းသွား တော့မှ မျက်လုံးများကို တဖြေးဖြေး ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည် အလင်းရောင်စူးသဖြင့် ရုတ်တရက် ဘာကိုမျှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ ခဏကြာတော့မှ အရာဝတ္ထုများသည် သူ့မြင်ကွင်းတွင် သဲကွဲလာကြ သည်

သူ့ကို စိုးရိမ်စွာဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်နေသော ကျင်နာတတ်သည့် မျက်လုံးတစုံကိုပထမသတိ ပြုလိုက်မိသည်

"သတိရပလား ဟင် သောက်အုံးမလား"

အသံတသံကိုလည်း ကြားရသည် ကိုနန္ဒာသည် မျက်တောင်ခတ်၍ ထိုသဏ္ဌာန်ကို သေချာ စွာ ကြည့်လိုက်သည်

လှိုင်းတွန့်နေသော ဆံပင် ညိုမှောင်သော အသားနှင့် ကျောက်ပေါက်မာ သက်သက်ရှိ သော မျက်နှာကိုမြင်ရသည်

"သံချောင်း"

ကိုနန္ဒာ ပါးစပ်မှ အလိုလို ထွက်သွားသည်

"ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်သံချောင်းပါ ဘယ့်နှယ်နေသေးသလဲ အုန်းရည်သောက်အုံးမလား"

ကိုနန္ဒာသည် ဘာမျှ မပြောမိဘဲ သံချောင်းကို ငေးကြည့်နေသည် သံချောင်း သံချောင်း စက်လှေပေါ်တွင် သူတွေ့ခဲ့သည့် စက်လှေအလုပ်သမား သံချောင်း ပင်ဖြစ်သည် စက်လှေပေါ် တုန်းကကဲ့သို့ပင် သူ့ကိုယ် အထက်ပိုင်းသည် ဗလာဖြစ်နေသည် ခါးက ဘောင်းဘီရှည်မှာလည်း

စက်လှေပေါ်တုံးက ဝတ်သည့် စစ်ဘောင်းဘီရှည် အဟောင်းပင် ဖြစ်သည်

သံချောင်း၏ မျက်နှာထားကလည်း ခပ်မှုန်မှုန်ပင်ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် သူ့မျက်လုံးများကား ကျင်နာ သနားတတ်သည့် သဘောကို ဖော်ပြလျက်ရှိသည်

“အုံးရည် သောက်အုံးမလား”

သံချောင်းလက်ထဲတွင် အုန်းသီးတလုံးကို ကိုင်ထားသည် အုန်းသီးမှာ အုန်းသီးခြောက်မ ဟုတ် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ရွန်းစိုနေသော အုန်းသီးစိမ်းဖြစ်သည် အုန်းခွံသည် ကြေမွ ကွဲအက် နေသည် ကွဲအက်နေသည် အခွံ ကြားထဲမှ အုန်းရည်များ တစက်စက် ယိုစီးနေသည် သံချောင်း သည် အုန်းသီးကို ကျောက်ခဲဖြင့် ထုခွဲထားဟန်တူသည်

“ခု ဘယ်ရောက်နေသလဲ ဟင်”

“ကျွန်းတကျွန်းပေါ်မှာလေ ကျွန်တော်တို့ စက်လှေပျက်လို့”

သည်လောက်ကိုတော့ ကိုနန္ဒာ သိပြီးဖြစ်သည်

“ဘာကျွန်းလဲ”

သံချောင်းက ခေါင်းရမ်းပြသည်

“ရဲမြင့်တို့ကော ဒီပြင်လူတွေကော”

“မသိဘူး”

သည်တကြိမ်တွင်လည်း သံချောင်းက ခေါင်းရမ်းပြပြန်သည်

“အုန်းရည်သောက်အုံးမလား”

ကိုနန္ဒာ က ခေါင်းညိတ်ပြသည် သံချောင်းလက်ထဲက အုန်းသီးမှာ အရည်မရှိတော့ သူတို့ စကားပြောနေစဉ် ယိုကျသဖြင့် ကုန်သွားပြီ သံချောင်းသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ထသွားသည်အုန်း သီးဆယ်လုံးခန့် စုပုံထားသည် သံချောင်းဆွတ်လာခဲ့သော အုန်းသီးများဖြစ်သည်

“တောက် ဓားတချောင်းလောက်ရှိရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဗျ”

သံချောင်းသည် အုန်းသီးပုံနားတွင် ထိုင်လိုက်ရင်ပြောသည် ဓားမရှိသဖြင့် အုန်းသီးခွဲရ သည်မှာ မလွယ် ဆွတ်ရသည်ကလည်း လက်ဝင်သည် အုန်းပင်ပေါ်တက်ပြီး အညှာကိုပြတ်သွား အောင် လိမ်ကာ တလုံးခြင်း ချွေချရသည် အချို့အုန်းသီးများမှာ အောက်ကျ၍ ကွဲကုန်သည် အလုံး နှစ်ဆယ်လောက်ချွေချမှ တဝက်လောက်သာ အဖတ်တင်သည်

သံချောင်းသည် အုန်းသီးကို ကျောက်ဆောင်တွင်တင်ကာ ကျောက်ခဲကြီးကြီးတခုဖြင့် ငါး ချက် ခြောက်ချက်ခန့် ထုပစ်ရသည် သည်တော့မှ အုန်းသီး ကွဲအက်သွားကာ အရည်စီးထွက်လာ သည် သံချောင်းသည် အုန်းသီးကိုကိုင်၍ ကိုနန္ဒာ ဆီသို့ပြေးလာကာ ပါးစပ်တွင် တေ့ပေးသည် ကိုနန္ဒာကအုန်းသီးကွဲကြားမှ ယိုစီးလာသော အုန်းရည်ကို မျိုချသည် ကုန်သွားသောအခါ သံချောင်း

က နောက်တလုံး ခွဲပေးပြန်သည် သို့ဖြင့် ကိုနန္ဒာသည် အုန်းသီးငါးလုံးလောက် သောက်ပြစ်လိုက် သည်အုန်းရည်သောက်ပြီးလျှင် သံချောင်းသည် အုန်းသီးများကို ရိုက်ခွဲကာ ခရုခွံ တခွံနှင့် အုန်းဆံ ခြစ်ပေးသည်

“ရော ဒီအုန်းဆံတွေကို စားပြစ်လိုက်အုံး ဖွန်းခြစ်ကလေးတွေ ကျွန်းပေါ်မှာ ဘာမှစားစရာ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး အုန်းဆံဘဲ စားရမှာ”

သံချောင်းက အုန်းဆံနုကလေးများကို ခြစ်၍ပေးသည် ကိုနန္ဒာသည်ထထိုင်ကာသံချောင်း ကမ်းပေးသော ယောက်သွားခွံမှ အုန်းဆံဖတ်များကို ယူ၍စား၏ အုန်းဆံဖတ်သည် အရည်လည်း ရွမ်းသည် ချိုလည်ချိုသည် သည်တခါ အုန်းသီးစားရခြင်းလောက် တခါမျှ အရသာ မရှိဘူးခွဲ

“နောင်ကြီးနံမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

“စိုးထွန်း”

ကိုနန္ဒာ က သူ့နာမည်ရင်းကို ပြောလိုက်သည်

“ဘဝတူတွေဘဲဗျာ ဘာမှအားမငယ်နဲ့ လိုတာရှိရင်လဲပြော ပေါ့ ကျွန်တော်တတ်နိုင်တာရှိ ရင် ကူညီမှာပေါ့ ”

သံချောင်းက အုန်းဆံ နုနုများကိုအငမ်းမရ စားနေသည် ကိုနန္ဒာ ကိုကြည့်ရင်းပြောသည်

သံချောင်း၏မျက်နှာတွင် ကျောက်ပေါက်မာ သက်သက်ရှိသည် သည်အထဲ မျက်နှာပေါက် ကလဲ ဆိုးသည် စကားကိုလည်း ခတ်ပြတ်ပြတ် ပြောတတ်သည် စက်လှေပေါ်တုန်းက စက်လှေ ထွက်ချိန်ကို မေးသည့်အခါတွင် သံချောင်း၏ ပြောပုံကြောင့် ကိုနန္ဒာ စိတ်ဆိုးသွားသည် ရဲမြင့်က လူပါးဝသည်ဟု ဆိုခဲ့သည် သံချောင်းသည် ပြေပြေပြစ်ပြစ် မပြောတတ် တဖက်သားကို ကျင်နာ တတ်ပုံရသည် သဘောဖြူ အူစင်း ရှိသည် ပွင့်လင်းသည် သို့ရာတွင် သံချောင်းသည် သူ့ကြင်နာမှု ကို တဖက်သား နားလည်အောင် ဖော်ပြတတ်သူမျိုးဟုတ်ဟန်မတူ သူသည် ပညာအခြေခံလည်း ဘာမျှမရှိ ဘာကိုမျှ စဉ်းစားတတ်ဟန်မတူ ဦးနှောက်မရှိသော အလုပ်ကြမ်းသမားတယောက် သက် သက်မျှသာဟု နည်းနည်းတော့ အထင်သေးသည်

သံချောင်းက နောက်ထပ်အုန်းဆံဖတ်များကို ခြစ်ပေးသည် သို့သော် ကိုနန္ဒာ မစားနိုင် တော့ ဗိုက်ပြည့်သွားပြီ

“မင်းကော မစားဘူးလား”

“ဟင့်အင်း ကျွန်တော်စားပြီးပြီ ဆယ့်ငါးလုံးလောက် ကုန်ပြီ”

“မင်းဟာမင်း တက်ဆွတ်တာလား”

“ဒါပေါ့ ဘယ်သူက လာဆွတ်ပေးမလဲ ကိုယ့်ဖာသာ ကိုယ် တက်ရတာပေါ့ ဒါပေမဲ့ မတက် တာကြာတော့ သိပ်မရဲဘူး ဒီအထဲမှာ ဓားလဲမရှိတော့ အုန်းသီးဆွတ်ရတာ သိပ်လက်ဝင်တယ်

အညွှာကိုလိမ်ပြီး တလုံးစီ ဆွတ်ရတာ ဓားရှိရင်တော့ အလွယ်ကလေးဘဲ အခိုင်လိုက် ခုတ်ချလိုက် ရုံဘဲ တောက် ဓားတချောင်းလောက် ရရင်ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဗျာ”

သံချောင်းသည် တက်ခေါက်၍ ညည်းညူတောင်းတနေသည်မှာ နှစ်ခါရှိပြီ ဟုတ်တော့လဲ ဟုတ်သည် ဓားမရှိသည့်အတွက် အုန်းသီးခွဲရသည်ကအစ ခက်သည် ကျောက်ဆောင်ပေါ်တက်၍ ကျောက်ခဲနှင့်ခွဲရသည် သူတို့သည် ကျောက်ခေတ်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်နေကြပြီ

“ဒီ ခွေးသားကြီးကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရတာ အစကတဲက ရာသီဥတုမကောင်းလို့ ဒီကျွန်းကို မဝင်ပါနဲ့လို့ ပြောရက်သားနဲ့ ခုတော့ ဒုက္ခရောက်ကုန်ပြီ ကောင်းတယ် ခွေးသားကြီး ”

သံချောင်းက ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ကျိန်ဆဲနေသည်

“ဘယ်သူလဲကွ ”

“ဦးဘရန်လေ စက်လှေပိုင်ရှင် သက်သက်မဲ့ လောဘကြီးပြီး ဒီကျွန်းဝင်ကပ်တာ”

“ဘာကျွန်းလဲ”

သံချောင်းသည် ဝင်ကစွပ်တကောင်ကို ယူ၍ ကစားနေသည် ဝင်ကစွပ်က လက်မကို ထုတ်၍ သံချောင်းကိုညှပ်သည် သံချောင်းက ဆွဲထုတ်သည်အခါ အခွံထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားကာ လက်မဖြင့် အပေါက်ကို ပိတ်ထားသည် သူတို့ကျွန်းသို့ရောက်လာသောဧည့်သည်များကို အကဲခတ်နေဟန်ရှိသည်

“ဟိုတနေ့ညကို ဝင်ကပ်တဲ့ကျွန်းပေါ့ မှောင်ခိုပစ္စည်းတွေ တင်ချင်တာနဲ့ ဝင်ကပ်တာ ခုတော့ ဘာမှမရတော့ဘူး ကောင်းတယ် ကျေနပ်တယ်”

ကိုနန္ဒာသည် ကျွန်းတွင် စက်လှေကပ်စဉ် ကတည်းက သင်ကာမကင်းဖြစ်ခဲ့သည် ယခု သံချောင်းပြောပြတော့ သူထင်သည့် အတိုင်း ဖြစ်နေသည်

“အခုတော့ အားလုံးဆုံးကုန်တာပေါ့”

“သူဆုံးတာက အရေးမကြီးဘူး ကျွန်တော်တို့ပါ ဒုက္ခရောက်ကုန်တာပေါ့ ဒီကောင်ကြီးလောဘကြီးလို့ ခရီးသည်တွေပါ အသက်ဆုံးရတယ် တောက်”

သံချောင်းသည် စက်လှေပိုင်ရှင် ဦးဘရန်ကို ဒေါသထွက်နေဟန်တူသည် သူ့မျက်လုံးများသည် တဖျတ်ဖျတ်တောက်လာကာ မှေးရိုးကြီးများသည် ထောင်ထ လာကြသည်

“ဘယ်သူမှ မကျန်ဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်ကျွန်းကို တပတ် ပတ်ရှာပြီးပြီ တယောက်မှ မတွေ့ဘူး အကိုတယောက်ထဲလဲနေတာ တွေတယ်”

တင်ထွန်းအောင် ရေထဲကျသွားသည်ကိုတော့ ကိုနန္ဒာမြင်လိုက်သည် သို့ရာတွင် ရဲမြင့်နှင့် အခြားသူများ ကံကြမ္မာကိုတော့ ကိုနန္ဒာ မသိရသေး သံချောင်း အဆိုအရမူ သည်ကျွန်းပေါ်တွင်

သူတို့နှစ်ယောက်သာ ရောက်သည်ဟု ဆိုသည်

“ဒို့နဲ့ပျဉ်တချပ်ထဲ စီးလာတဲ့ကောင်လေးရော”

“ကျွန်းပေါ်မှာရှာလို့မှ မတွေ့ဘဲ ပင်လယ်ထဲ ကျန်နေရစ်မှာပေါ့ ကျွန်တော်တို့ လေးယောက် ပျဉ်ပြားကို တွယ်ထားတုန်းလှိုင်းတလုံးပုတ်လိုက်တယ်လေ အဲဒီတော့ ဟို လူငယ်တယောက်ပါ သွားတယ်လေ”

တင်ထွန်းအောင်ကို ပြောနေကြောင်းကိုနန္ဒာ သိလိုက်သည်

“နောက် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်ထဲ မျောနေတုန်း လှိုင်းတလုံး ပုတ်လိုက်တော့ ကျွန်တော်ရယ် အကိုနဲ့ပါလာတဲ့ လူငယ်တယောက်ရယ် လွင့်သွားတယ် သိပ်ဝေးဝေးမဟုတ်ပါဘူး လေးငါးဂိုက်လောက်ပဲ ဝေးတယ် အဲဒီ ပျဉ်ပြားဆီပြန်ကူးတာ တော်တော်နဲ့ မရောက်ဘူး နီးလိုက် လှိုင်းပုတ်လို့ ဝေးသွားလိုက် နဲ့ တနာရီလောက်ကြာတော့ လက်ပန်းကျလာတယ် ဒီတုန်း ကျွန်တော့်အနား ပျဉ်ပြားတချပ်ရောက်လာမြောလာတော့မှ အဲဒီ ပျဉ်ပြားကို တွယ်ထားလိုက်ရတာ အကိုတွယ်ထားတဲ့ ပျဉ်ပြားလဲ ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိဘူး လှမ်းကြည့်တော့ မမြင်ရတော့ဘူး ပင်လယ်ထဲကျန်ရစ်ခဲ့သလား ငမန်းစာ ဖြစ်သွားသလားတော့ မသိဘူး ”

ကိုနန္ဒာ ကကျောချမ်းသွားသည် သေရခြင်းအတူတူ ပင်လယ်ထဲရေနစ်သေရသည်က ကောင်းသလော ငမန်းကိုက်၍သေရခြင်းက ကောင်းသလော ဟုပင် စဉ်းစားမိသေးသည်

“ဒါဖြင့် ဒို့နှစ်ယောက်ဘဲ ကျန်တာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ထဲရှိတယ် ကျွန်တော်လာတော့ အကို သောင်ပြင်ပေါ်မှာ လဲနေတာ တွေ့ရတာဘဲ ပထမတော့ လှိုင်းပုတ်လို့လာတင်နေတဲ့ အလောင်း လို့ထင်နေတယ် ညည်းသံကြားတော့မှ မသေသေးဘူး ဆိုတာ သိရတယ် အုန်းသီးဆွတ်ရအောင် ဓားလေး ဘာလေးများ ပါသလားလို့ စမ်းကြည့်တယ် ဓားတော့ မတွေ့ဘူး ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက တော့”

သံချောင်းကဆက်မပြောသေးဘဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းကျောက်ဆောင် ပေါ်သို့လှမ်းကြည့်လိုက် သည် ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ဖြူဖြူ အရာတခုကို ကိုနန္ဒာ လှမ်းမြင်ရသည်

“နှစ်ဆယ်တန် အရွက်အစိတ်တွေတယ် ရေနူးနေလို့ ကျွန်တော် ဖြန့်ပြီးလှမ်းထားတယ်”

သံချောင်းသည် ကျောက်ဆောင်ပေါ်တွင် ဖြန့်ထားသော ငွေစက္ကူများကို ကောက်ကာ သားရေကွင်းဖြင့် ပတ်ကာ ယူလာ၏

“သားရေကွင်းနဲ့စီးရက် အထပ်လိုက် ကလေးဘဲ သိပ်စိုနေတာနဲ့ ကျွန်တော် ဖြန့်ပြီး လှန်းထားတာ ရော့ အကို့ ပိုက်ဆံ”

ကိုနန္ဒာ ကလှမ်းယူလိုက်သည် စက္ကူများမှာ သွေနေပြီ

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ သုံးရတာပေါ့”

သံချောင်းသည် နားမလည်သကဲ့သို့ ကိုနန္ဒာကို ဆတ်ကနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်

“ဘာသုံးမှာလဲ”

“ဟိုဟာလေး ဒီဟာလေး ဝယ်ရတာပေါ့”

“ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ဘာမှဝယ်စရာမရှိဘူး လူလဲ တယောက်မှ မရှိဘူး လူဆိုလို့ အကို နဲ့ ကျွန်တော် နှစ်ယောက်ဘဲရှိတယ် အကိုပိုက်ဆံတွေက အလကားဘဲ ဓားတချောင်းလောက်တောင် အသုံးမကျဘူး”

“အင်း”

ကိုနန္ဒာစိတ်ပျက်သွားသည် တံငါရွာကလေးလောက်ဖြစ်စေ ရှိလိမ့်မည်ဟုသူထင်ထားသည်

“တံငါရွာကလေး ဘာလေးကော မရှိဘူးလား”

သံချောင်းက ခေါင်းယမ်းသည်

“ဟို အင်္ဂလိပ်ခေတ်တုန်းကတော့ ဆလုံတွေနေဘူးတယ် ပြောတာဘဲ ဂျပန်ခေတ်ရောက်တော့ ဂျပန်တပ်တွေလာနေလို့ ဆလုံတွေလဲ တခြားထွက်ပြေးသွားကြသတဲ့ အခုတော့ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး ကျွန်းပိုင်းဘဲ”

သည်အတိုင်းဆိုက မိမိတို့အခြေအနေသည် မျော်လင့်ချက်မရှိသော အခြေအနေဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာ သည်စောစောက သံချောင်းကိုတွေ့၍ အားရှိသလိုလို ရှိသော်လည်း လူသူမရှိသည့် ကျွန်းတကျွန်းမှန်းသိရသောအခါ အားငယ်သွားသည်

သံချောင်းကမူ မျက်နှာမပျက် သူ့စိတ်ကူးထဲတွင် နှစ်မြုပ်နေသည် သူ့စိတ်ကူးက လှေထွင်းပြီးကူးရန်ဖြစ်သည် ထိုကြောင့် ပစ္စည်းကရိယာ လိုချင်သည် တခြားဘာမျှ မရှိသည့်တိုင် ဓားမကောင်းကောင်း တချောင်းလောက်တော့ လိုချင်သည် ဓားမ တချောင်းနှင့် လှေထွင်းရသည်မှာ လွယ်သည်တော့ မဟုတ် နှစ်ကြာမည် ပင်ပန်းမည် သို့သော် မသေ မပျောက်ရှိခဲ့လျှင် တနေ့တွင် ပြီးရမည်ဟု သူတွက်သည်

ကိုနန္ဒာတွင် သည်လိုစိတ်ကူးမျိုးလုံးဝမရှိ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ထဲက ကျွန်းတကျွန်း ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ သူသိသည် သို့သော် ထိုကျွန်းသည် ကမ်းနှင့် မည်မျှဝေးသည်ကိုတော့ သူမသိသည်မျှကျယ်သည့် ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ဖြတ်ဖို့ဆိုသည့် ကိစ္စကို စိတ်ကူးထဲထည့်ဖို့ မပြောနှင့် အိပ်မက်ထဲတွင်တောင်မှ ထည့်၍ မက်လိမ့်မည်မဟုတ် ထိုမျှမက သည်ပင်လယ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးဖို့ လှေထွင်းရန် ဆိုသည်မှာလည်း ယောင်၍မျှ သူ့စိတ်မကူး လက်နက်ကရိယာ အစအလင် ရှိစေဦးတော့ သည်အလုပ်မျိုးကို သူလုပ်မည်မဟုတ် သံတချောင်းကိုမျှ ဖြောင့်အောင် မရိုက်တတ်သည့် ကိုနန္ဒာ

အဖို့ လှေထွင်းဖို့ဆိုသည် ကိစ္စသည် ကွာလှမ်းလွန်းလှသည် စက်လှေတစင်းလောက် ဆိုက်လာလျှင် ကောင်းလေစွ ဟု တောင့်တမိသည်

“ဒါဖြင့် ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ဒို့နှစ်ယောက်ထဲရယ်ပေါ့”

သံချောင်းက ခေါင်းညိတ်သည်

“ဘာမှ စားစရာမရှိဘူးလား”

သံချောင်းက ခေါင်းရမ်းသည်

“အုန်းပင်ဘဲရှိတယ် အုန်းသီးစာပြီး အုန်းရည်သောက်ပေါ့ ဒီပြင် စားပင်သောက်ပင်ကတော့ သိပ်မရှိဘူး ဝါးရောင်းချဉ်ပင်ရယ် မတော့ပင်ရယ် ဒါဘဲတွေ့တယ်”

“ဘာပင်”

“ဝါးရောင်းပင် နဲ့ မတော့ပင်”

သံချောင်းက ဖြေသည်

“အဲဒီအပင်တွေက ဘာလုပ်ရမလဲ”

သံချောင်းသည် ကိုနန္ဒာကို စိတ်ပျက်သွားကာ ဆတ်ကနဲ တချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ဝါးရောင်းချဉ်ပင်နှင့် မတော့ပင်ကိုမှ မသိကောင်းလားဟု အပြစ်ဆိုဟန်ရှိသည် ကိုနန္ဒာအဖို့မူ သည် အမည်များကို ပထမဆုံးကြားရဘူးခြင်းဖြစ်သည်

“စားရတာပေါ့ အကိုရ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာတော့ ဝါးရောင်းချဉ်ကို ငခြောက်နဲ့ ချက်စားတယ် မတော့သီးကိုတော့ ငပိနဲ့ ထောင်းစားတယ်”

သံချောင်း စကားကြောင့် ကိုနန္ဒာ ပင်လျှင် စားချင်လာသည် သူတို့နှစ်ယောက်သည် အတန်ကြာမျှ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကို တိတ်ဆိတ်နေကြသည်

ကိုနန္ဒာက ကျွန်းပေါ်တွင် လူသူတယောက်မျှမရှိ ဆိုသော သံချောင်းစကားကို လက်မခံချင်သူကိုယ်တိုင် သိချင် မြင်ချင်သေးသည်

အကယ်၍ သံချောင်းပြောသည့် အတိုင်းသာ မှန်လျှင် သူတို့သည် ခေတ်သစ် ရော်ဘင်ဆင် ကရူးဆိုးများဖြစ်ကြလိမ့်မည် သို့ရာတွင် ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုးက သူ့အသက်ကို ရှင်အောင် နေနိုင်ခဲ့သည် သင်းဘောပျက်သည့် အခါ သူ့တွင် လှေတစင်းပါလာသည် ပေါင်မုန့် ရမ်အရက် စပျစ်သီး ခြောက် စသည့် စားစရာအချို့ ပါလာသည် တူ လွ ဆောက် စသည့် လက်သမားကရိယာ အပြည့် အစုံပါလာသည် ထိုမျှမက သေနတ် ယမ်းတောင့် ယမ်းမှုန့် မီးခြစ် စသည်တို့လည်း ပါလာခဲ့သည် စင်စစ် ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုးနှင့်အတူ လူယဉ်ခေတ်၏ ယဉ်ကျေးမှုတခုလုံး ပါလာသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်၌ ဘာမျှမပါ လူယဉ်ခေတ်၏တန်ဆာပလာဆို၍ အပ်တချောင်း

မျှမပါ မီးခြစ်ဆံတချောင်းမျှလည်း မရှိ သူတို့ လက်နှင့် ခြေသာရှိသည် စင်စစ် ကျောက်ခေတ်ဦးသို့ ပြန်ရောက်နေသည်ဟုပင် ဆိုနိုင်သည် မီးပင်မရှိ သားငါးရဦးတော့ မီးဖြင့် ချက်ပြုတ် ဖုတ်ကင် မစား နိုင် အစိမ်းလိုက်စားရမည့် ပုံပေါ်နေသည်

လွန်ခဲ့သည့် လေးငါးရက်က သူတို့ထားဝယ်မှာရှိခဲ့ကြသည် ထိုစဉ်ကလျှပ်စစ်မီးပွင့် ရေဒီယို ကက်ဆက် တိတ်ရီကော်တာ မော်တော်ကား ပျော်ပွဲစားရုံ စသည်တို့ကိုတွေ့ခဲ့ရသည် ယဉ်ကျေး တိုးတက်နေသော လူ့ အဖွဲ့အစီးကိုမြင်ခဲ့ရသေးသည် ယခုမီးပင်မရှိသော လူရိုင်းခေတ်သို့သူတို့ ပြန် ရောက်နေလေပြီ

"ဒီနေ့ဘယ်နှစ်ရက်လဲကွ"

ကိုနန္ဒာကမေးလိုက်သည်

"အင်္ဂလိပ်ရက်တော့ မသိဘူး"

ကိုနန္ဒာသည် သံချောင်းအဖြေကြောင့် စိတ်ပျက်သွားသည် သံချောင်းကိုလည်း ပို၍ အထင် သေးလာသည် စင်စစ်တကယ်တော့ အင်္ဂလိပ်ရက်လောက်ကိုတော့ သိဖို့ကောင်းသည်

သူနှင့်သံချောင်းတွေ့မှာမကြာသေး စက်လှေပေါ်တုန်းကတော့ သံချောင်းသည် ရိုင်းသည် ဟုသူအထင်သေးခဲ့သည် ယခုတဖန် သံချောင်းနှင့်စကားပြောကြည့်တော့ သံချောင်းသည် ဘာကို မျှန်းလည်သူမဟုတ်ကြောင်း တွေ့လာရပြန်သည် ငွေငါးရာကိုပင် မည်သို့သုံးတတ်မှန်း သိသူသိ သူမဟုတ် အင်္ဂလိပ်ရက်ကိုပင် ခွဲခြားသိတတ်သူ မဟုတ် သံချောင်း၌ နှလုံးရည်မရှိ လက်ရုံးရည်သာ ရှိသည်ဟု ကိုနန္ဒာ တွက်လိုက်သည်

ကိုနန္ဒာသည် ကာယအလုပ်သမားများကို အထင်သေးတတ်သူ မဟုတ်ဟု ကိုယ်ကို ထင် ထားသည် ယခုခေတ်တွင် အလုပ်သမား လယ်သမားဟူသော စကားသည် လူတိုင်းနတ်ဖျားတွင် ခေတ်စားနေသည် အလုပ်သမားလယ်သမားသည် ကမ္ဘာကို ပြုပြင်ဖန်တီးပေးနေသည်ဟု ပြော ကြရေးကြသည် သည်လိုပြောသည့်အထဲတွင် ကိုနန္ဒာ လည်းပါသည် သို့ရာတွင် လူသူမရှိသည့် ကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်တွင် ဘာမျှန်းမလည်သော သံချောင်းလိုလူတယောက်နှင့် နေရမည်ကို တော့ စိတ်ပျက်သည် သူနှင့်သံချောင်း တို့အတွက် ပြောစရာ စကားရှိမည်မဟုတ် သူစိတ်ဝင်စား သောအရာကို သံချောင်းက စိတ်မဝင်စားနိုင် သံချောင်းစိတ်ဝင်စားသည့် အရာကိုလည်း သူစိတ်ဝင် စားနိုင်မည်မဟုတ်

သူသည် စာပေ ကဗျာအဘိဓမ္မာ အကြောင်းများတို့ကိုပြောချင်သည် သံချောင်းက ထိုအရာ များကို လုံဝနားလည်မည်မဟုတ်

သူနှင့်သံချောင်းသည် ဤကျွန်းပေါ်တွင် နှစ်ယောက်တည်း နေရတော့မည် မည်မျှကြာမည် မသိ ထိုကြောင့် ကိုနန္ဒာ သည် သံချောင်းကို အကဲခတ်ကြည့်သည် မိမိနှင့်ရေရှည်နေ၍ဖြစ်ပါမည်

လော သံချောင်းသည် မိမိမိတ်ဆွေလော မိမိ၏ရန်သူလော

သံချောင်း၏မျက်နှာပေါက်က ဆိုးသည် စကားပြောပြတ်သည် ရိုင်းသည် စိတ်တိုတတ်ပုံရသည် အသိပညာမရှိ ဘာကိုမျှမစဉ်းစားတတ် သူ့ဗလကို သူ့အားကိုးဟန်ရှိသည် သည်အချက်များကို ကိုနန္ဒာ သဘောမကျ

သို့ရာတွင် သံချောင်းသည် ရိုးသားပုံရသည် ပွင့်လင်းသည် ကြင်နာတတ်ပုံရသည် တဖက်သားကို ကူညီတတ်သည် သည်အချက်များကိုတော့ ကိုနန္ဒာ သဘောကျသည် သို့ရာတွင် သူသဘောကျသည် ဖြစ်စေ မကျသည်ဖြစ်စေ သည်ကျွန်းပေါ်တွင် သူနှင့်သံချောင်း အတူတကွ နေနိုင်အောင် ကြိုးစားရပေလိမ့်မည်

“ဗမာရက်ကိုကော သိသလား”

သံချောင်းက ရုတ်တရက်မဖြေ ကမ်းစပ်မှ ဒီရေကိုတလှည့် ကောင်းကင်ကိုတလှည့် ကြည့်သည် တံစဉ်ကွေးလခြမ်းက ကောင်းကင်အလယ် တွင်ရောက်နေသည်

“နယုန်လဆန်းဆယ်ရက်”

“ဒို့ထွက်လာတဲ့ ရက်ကော”

“လဆန်းခြောက်ရက်”

သည်ကျွန်းပေါ်တွင် ရောက်နေသည်မှာ လေးရက်ရှိပြီ သူတို့ထွက်သည့် ရက်သည် အင်္ဂလိပ်လို ဂျန်လခြောက်ရက်နေ့ကဖြစ်သည် သို့ဆိုလျှင် ယနေ့ ဂျန်လဆန်းဆယ်ရက် ရှိနေပြီ တော်ပါသေး၏ အင်္ဂလိပ်ရက်နှင့် မြန်မာရက် သွားတိုက်နေသဖြင့် အမှတ်ရလွယ်သွားပြီ

“မင်းက ဒီရက်တွေ အတွင်းမှာ သတိမေ့နေသလား”

“ဟင့်အင်း မမေ့ဘူး”

“ကျွန်းရောက်လာတာ သိတာပေါ့”

“သိတာပေါ့ ကျွန်တော် ပျဉ်ပြားတွယ်ထားတဲ့ ကျွန်းကို လှမ်းမြင်နေရတာဘဲ စက်လှေပျက်ပြီးနောက်တနေ့ ကျွန်းပေါ်တင်သွားတာဘဲ”

“ဒီဘက်ကမ်းလား”

“မဟုတ်ဘူး အနောက်ဖက်ကမ်း”

“အားပြတ်ပြီး မလဲဘူးလား”

“မလဲပါဘူး တညအိပ်ပြီးနောက်တနေ့ကျတော့ ကျွန်းပေါ် လျောက်ကြည့်တာဘဲ”

“အိပ်တော့ကော”

“တွေ့တဲ့နေရာအိပ်တာဘဲ ပထမညတုန်းက အနောက်ဖက်ကမ်းက ကျောက်ကမ်းပါးအောက်မှာအိပ်တယ် ဒါပေမဲ့ လေသိပ်တိုက်တယ် ဒုတိယညကျတော့ ကျွန်းပေါ်က တောထဲမှာ

ဒါပေမဲ့ ခြင်ကိုက်တယ် ပြီးတော့ ဂဏန်းတွေကလဲများတယ် မနေ့ညကတော့ အရှေ့ဖက်ကမ်းက ကျောက်ဂူတခုထဲမှာ အိပ်တယ် အဲဒီက လေလဲသိပ်မတိုက်ဘူး ခြင်ကိုက်လဲသက်သာတယ်”

“ဒါဖြင့် ဒီနေ့ညတော့ ဘယ်မှာ အိပ်မလဲ”

“မပြောတတ်သေးဘူး ခု အိပ်စရာ နေရာကောင်းကောင်း လိုက်ရှာရင်း အကိုနဲ့လာတွေတာ ကျွန်းပေါ်ရောက်ပြီးနောက်တနေ့ ဒီနေရာကို ကျွန်တော်ရောက်တုန်းက အကိုမရှိသေးဘူး ခုနောက် တခေါက်လာမှ တွေတာ ”

ထိုစဉ်က ကိုနန္ဒာ ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြားထဲမှာ ရှိသေးသည် ထို့ကြောင့် သူ့ကို သံချောင်း မတွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်

“ငါက ဟိုကျောက်ဆောင်ကြားထဲမှာ လဲနေတာကွ”

ကိုနန္ဒာ ကပင်လယ်လှိုင်းတို့ တပုန်းပုန်းရှိက်နေသော ကျောက်ဆောင်ကို ညွှန်ပြသည် ကျောက်ဆောင်မှာ မြင့်သဖြင့် ဒီရေမရောက် သိုရာတွင် ဘေးပတ်လည်တွင် ရေတွေဝိုင်းနေပြီ

“ဒီရေမတက်ခင် သတိရလာလို့ တော်သေးတာပေါ့ ဒီရေတက်လာရင် ရေထဲပါသွားမှာ”

“ဒါပေါ့ ဒီနေရာရာလာပြီး နှစ်ရက်လုံးလုံး မေ့နေတာ ကံကောင်းတာပေါ့ ဟို ကျောက် ဆောင်ကြားမှာသာ လဲနေရင် ရေထဲမြောသွားပြီ ”

“ဒီရက်အတွင်း မင်းအုန်းသီးဘဲ စားရတာပေါ့”

“အုန်းသီးရယ် မတော့သီးရယ် ငါးရောင်းချင်ရွက်ရယ်”

“ရေကော မသောက်ရဘူးလား”

“ရေကတော့ ရှိပါတယ် တောထဲမှာ စမ်းပေါက်တွေ အများကြီးဘဲ ဒီအရှေ့ဖက်ကမ်းမှာတင် စမ်းပေါက် ဆယ်ပေါက်လောက် ရှိတယ် အနောက်ဖက်ကမ်းမှာလဲ စမ်းပေါက်တွေ အများကြီးဘဲ”

ကိုနန္ဒာသည် ရေကိုတော့ သောက်ချင်သည် အုန်းရည်သောက်ရသည် ဆိုသော်လည်း တကယ်တော့ ရေငတ်မပြေ

“ငါ ရေသောက်ချင်တယ်ကွာ”

သံချောင်းသည် အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်

“သွားနိုင်ပါ့မလား ပြီးတော့ ဒီည ဒီမှာအိပ်လို့မဖြစ်ဘူး သိပ်လေတိုက်တယ်”

“တော်တော်ဝေးသေးသလား”

“စမ်းပေါက်ကတော့ တမိုင်လောက် ဝေးသေးတယ် ကျွန်တော်အိပ်တဲ့နေရာကတော့ စမ်း ပေါက်ဟိုဖက်မှာ ”

ကိုနန္ဒာ ကတွေးနေသည် အားကလဲနည်းနေသည် အဖျားလည်း ရှိသည် သွားမှ သွားနိုင်ပါ မည်လော ဟုသံသရရှိမိသည်

“မသွားနိုင်ရင် ကျွန်တော်သွားခပ်ပေးမယ်လေ ဒါပေမဲ့ နဲနဲတော့ ကြာမယ် ရေခပ်ဖို့ ခရုခွံ ကြီးကြီးလိုက်ရှာရအုံးမယ် ”

“ငါ လိုက်မယ်လေကွာ လိုက်နိုင်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်”

ဖြစ်မှဖြစ်ပါမည်လော ဟူသော အကြည့်မျိုးဖြင့် ကိုနန္ဒာ ကိုကြည့်သည် သည်တော့ ကိုနန္ဒာ လည်း နည်းနည်းရှက်သည်

ကိုနန္ဒာသည်လျောက်စတွင် ခြေထောက်နာသော်လည်း ခပ်လှမ်းလှမ်းလျောက်လာသည့် အခါတွင် အသားကျလာသည် သွေးပူလာ၍လော မသိ

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကမ်းစပ်အတိုင်း လျောက်ကြသည် ကမ်းစပ်မှာ သောင်ပြင်မရှိ တော့ သောင်ပြင်သည် ဒီရေအောက်သို့ရောက်သွားပြီး ကျောက်တုံးတွေပေါ်က ဖြတ်လျောက်ရ သည် သံချောင်းက ကျောက်တုံးတတုံးမှ တတုံးသို့ ဖြတ်လပ်စွာ ခုန်ကူးသွားသည် ကိုနန္ဒာ က ခက်ခက်ခဲခဲကူးရသည် ကမ်းစပ်တွင် ပျဉ်တို ပျဉ်စများ ဝါးလုံးများကို တွေ့ရသည် သံချောင်းသည် ပျဉ်တိုပျဉ်စ သုံးလေးခုကို ကောက်၍ထမ်းသည် ဝါးလုံး နှစ်လုံးသုံးလုံးကိုလည်း လက်ကဆွဲလာ သည် အဆစ်ပိတ်ထားသည့် ဝါးပိုးဆစ်တဆစ်ကိုလည်း ကောက်လာခဲ့သည်

ခဏကြာတော့ စမ်းပေါက်တခုကို ရောက်ကြသည် စမ်းပေါက်မှ ရေသည် ကျောက်တုံးများ ကြားမှာကြည်လင်နေသည်

ကိုနန္ဒာသည် စမ်းပေါက်ဝတွင် ထိုင်ကာ ရေကို အဝသောက်သည် သည်လောက်အေးမြ သည့်ရေ သည်လောက်အရသာ ရှိသည့်ရေ ကို သည်တခါထဲသာ သောက်ဖူးသေးသည်ဟုသူ ထင်သည် စမ်းပေါက်မှာထိုင်၍ အမောဖြေလိုက်ရသဖြင့် လည်း တော်တော်အမောပြေသွားသည် သံချောင်းက ဝါးပိုးဆစ် ဝါးလုံး ပျဉ်စ စသည်တို့ကိုကောက်ထမ်းလိုက်သည်

“ကဲအမောပြေလား သွားမယ်”

“မင်းဝါးလုံးတွေက ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“တနေ့မှာ အသုံးကျမလားလို့ ယူလာတာပါ ဒီဝါးပိုး ဝါးဆစ်ကတော့ ရေဗူးလုပ်ရမယ် အ ပိတ်ကို ဖောက်ဖို့ ဓားမရှိဘူး ဓားရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာဘဲ”

ကိုနန္ဒာ တို့နှစ်ယောက်ဆက်၍ထွက်လာကြသည် ကျောက်တုံးကြီးတွေက ပိုကြီးလာသည် ထို့ကြောင့်ခရီးမပေါက် တချို့နေရာတွင် ကမ်းက ကွေ့သွားသဖြင့် တကွေ့ကြီးသွားရသည် တချို့ နေရာတွင် ကျောက်ဆောင်အမြင့်ကြီးတွေ ထိုးထွက်နေသဖြင့် ကျောက်ဆောင်ကြီးတွေကိုလည်း ကွေ့သွားရသည်

“ဟေ့သံချောင်း အဲဒါဘာလဲ”

ကိုနန္ဒာ ကရပ်၍ နားစွင့်လိုက်သည်ခပ်မှန်မှန်မြည်သံတခုကို သူကြားရသည် သံချောင်းက

ရပ်၍ သူ့ကိုလှည့်ကြည့်သည်

“ဘုတ်မြည်တာပါ ဒီရေတက်တော့ ဘုတ်မြည်တဲ့အသံ”

ကိုနန္ဒာသည် ဘုတ်အိသံကို တခါမျှမကြားဘူး ကဗျာတွေ ဘာတွေထဲမှာတော့ တွေ့ဘူး
သည်

“ဒီမှာဘုတ်လဲရှိတယ် ကျောက်ဆောင်တွေပေါ်မှာလဲ ဇင်ယော်သိုက်တွေရှိတယ် မနေ့က
ကျောက်ဆောင်တခုပေါ်တက်ပြီး ဇင်ယော်ဥနိုက်နှစ်လုံးရခဲ့တယ် ”

“ဇင်ယော်ဥတွေ ဘာလုပ်သလဲ”

“ဖောက်ပြီးသောက်ပစ်တာပေါ့ ”

သံချောင်းက ရှေ့သို့ဆက်သွားရင်း ပြောသည် သည်တွင်လည်း ကိုနန္ဒာ သည် သံချောင်း
ထံမှ အသိတခုရလိုက်ပြန်သည်

သံချောင်း၏ရိပ်မြို့သည် ကမ်းပါးစောင်းတခုပေါ်တွင်ရှိသည် ကမ်းပါးစောင်းတွင် ကျောက်
ဆောင်ကြီးတွေ ထိုးထွက်နေသည် ကျောက်ဆောင်ကြီးတခု၏အစွန်းသည် တခုနှင့်တခု ဆက်ကာ
အမိုးဖြစ်နေသည် အမိုးအောက်တွင် ကျောက်ဖျာကြီးကလည်း ပျံ့ပျူးသည် ကမ်းပါးစောင်းပေါ်မှ
ကြည့်လျှင် စိမ်းပြာနေသော ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို တဝန်းတလျား မြင်ရသည်

ကိုနန္ဒာသည် ကမ်းပါးစောင်းကို သုံးလေးခါ နား၍ တက်ခဲ့ရသော်လည်း ကမ်းပါးပေါ်သို့
ရောက်၍ ခေတ္တထိုင်မိလျှင် အမောပြေသွားသည် တညှင်းညှင်းတိုက်နေသော ပင်လယ်လေက
အမောပြေစေသည်

“ဒါကျွန်တော်နေရာဘဲ ဒီကျွန်းပေါ်မှာတော့ ဒီထက်ကောင်းတဲ့ နေရာမရှိဘူး စမ်းပေါက်နဲ့
လည်းနီးတယ် လေတိုက်လဲသက်သာတယ် ဒီရေလဲမရောက်ဘူး”

ကိုနန္ဒာသည် ကျောက်ကမ်းပါးဝတွင်ထိုင်ကာ အမိုးအောက်သို့လှမ်းကြည့်သည် အမိုး
အောက်က သိပ်အမှောင်ကြီးမဟုတ် လင်းလင်းချင်းချင်းရှိသည် မိုးလည်းလုံသည် ကျောက်ဖျာပေါ်
တွင် ကြိုးတထွေးကို တွေ့ရသည်

“ဒါကဘာကြိုးတွေလဲ”

“နိုင်လွန်ပိုက်ကြိုးတွေလေ တနေ့က ကျွန်းကိုလျှောက်ပတ်ကြည့်ရင်း ကမ်းနားမှာတင်နေ
တာတွေ့လို့ ကောက်လာတာ များများရရင် ကြိုးကျစ်ရမယ် ကြိုးကျစ်ပြီး ငါးမျှားကြိုးလုပ်ရမယ် ”

သံချောင်းက သူ့စီမံကိန်းကို ပြောပြသည် သည်လိုဆိုတော့လည်း သံချောင်းတွင် စိတ်ကူး
ရှိသည် ကိုနန္ဒာ သည် ယခုအထိ ဘာမျှစိတ်မကူးမိသေး သူ့ရှေ့ရေးကို မတွေးမိသေး သံချောင်းက
မူ ကျွန်းပေါ်ရောက်ရောက်ချင်း အလုပ်လုပ်နေလေပြီ

သံချောင်းသည် ကမ်းပါးအောက်သို့ဆင်းသွားသည် တော်တော်နှင့်ပြန်မလာ အတန်ကြာ

တော့မှ အုန်းသီးလေးငါးလုံးကို ပိုက်၍ တက်လာသည် ပြီးလျင် နောက်တခေါက်ဆင်းသွားကာ အုန်းသီး လေးငါးလုံးပိုက်၍ တက်လာပြန်သည် သူတကိုယ်လုံးချွေးတွေ ရွှဲနေသည်

ကိုနန္ဒာသည် အုန်းသီးတွေကိုပိုက်၍ တက်လာသော သံချောင်းကိုကြည့်၍မောနေသည် သံချောင်းကိုကူ၍ သယ်ပေးချင်သော်လည်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ခွင့်မပြု

နောက်ဆုံးတခေါက် သယ်ပြီးသည်အခါ၌ အုန်းသီးသုံးလေးဆယ်ဖြစ်သွားသည် သည်တော့ မှ သံချောင်းက ကျောက်ခဲဖြင့် ထု၍ အုန်းသီးခွဲပြီး ကိုနန္ဒာကိုတိုက်သည် သူလည်းသောက်သည် သံချောင်းက ဆယ်လုံးလောက် သောက်သော်လည်း ကိုနန္ဒာ မသောက်နိုင် ငါးလုံးလောက် သောက်ပြီး ရင်ပြည့်နေသည် အန်ချင်လာသည်

“သောက်ဦးလေ”

“ဟင့်အင်း ငါမသောက်နိုင်တော့ဘူး အိပ်ချင်ပြီ ကိုယ်လက်တွေလဲနာနေပြီ”

ကိုနန္ဒာက အမိုးအောက်ကျောက်ဖျာပေါ်သို့ ပင်လှဲလိုက်သည်

“သည်မှာတော့ အုန်းသီးဘဲစားစရာရှိတာဘဲ အုန်းသီးမှ မစားရင် ဘယ်ကြာကြာခံနိုင်မလဲ သေသွားမပေါ့”

ကိုနန္ဒာကမူ အားလျော့စပြုပြီ သည်ကျွန်းပေါ်တွင် လူသူမရှိ စားစရာမရှိ ကြာကြာနေလျှင် အစာငတ်၍ သေရုံသာရှိသည် ပင်လယ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးရန်ဆိုကိစ္စကလည်း မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင် သင်းဘောတစင်းဆိုက်လျင်တော့ အသက်ချမ်းသာဘွယ်ရှိသည် မဆိုက်ခဲ့လျှင် သူနှင့် သံချောင်းသည် သည်ကျွန်းပေါ်တွင် သေရတော့မည် သေချင်းသေက သူအရင်သေမည် သူ့မှာ ခံနိုင်အားမရှိ

သူတို့အခြေအနေသည် မျော်လင့်ချက်မရှိသော အခြေအနေဖြစ်သည်

အစာရေစာပြတ်၍ တဖြေးဖြေးငတ်သေမည်လော ရောဂါဖိစီးနှိပ်စက်၍ သေမည်လော သည်နှစ်လမ်း တလမ်းလမ်းရွေးဖို့ သာရှိတော့သည်

ယနေ့ည ကောင်းကင်တွင် မိုးသားတိမ်တိုက်တို့ ကင်းသည် ကောင်းကင်တွင် လခြမ်းက မှိန်မှိန်လင်းနေသည် တိတ်ဆိတ်သော ညတွင် ပင်လယ်၏အော်သံက ပို၍ဆူညံသည်ဟု ထင်ရသည်

အိပ်ချင်သော်လည်း ကိုနန္ဒာ အိပ်မပျော်

သံချောင်းကိုကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ဒူးတဖက်ထောင်ကာ အိပ်ပျော်နေပြီ ကမ်းပါးအောက်က ပင်လယ်လှိုင်းသံတွေ ကြားထဲမှပင် သူ့ဟောက်သံကို ကိုနန္ဒာကြားနေရသည် ထိုညက ကိုနန္ဒာ အိပ်မပျော် ထိုနောက်လည်း ညပေါင်းများစွာ အိပ်မပျော်

(၁၃)

ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကြုံတွေ့လိုက်ရသည့်အခါ၌ ပထမဆုံးစိတ်ထဲတွင် ပေါ်လာသော ခံစားချက်ဖြင့် ထိုအဖြစ်အပျက်ကို တုံ့ပြန်တတ်သည် အမှားအမှန် စဉ်းစားချိန်မရ အတိမ်အနက်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားချိန်မရ အချိန်ကြာမြောင်း၍ သွေးအေးသွားသည်အခါကျမှသာ ထိုအဖြစ်အပျက်၏ အတိမ်အနက်ကို စဉ်းစားချိန်ရသည်

ကိုနန္ဒာသည် စက်လှေပျက်စဉ်ကလည်း သူ့အခြေအနေကို မစဉ်းစားမိ ထိုစဉ်က သူ့စိတ်တွင် ပထမဆုံးဖြစ်ပေါ်လာသည့် စိတ်မှာ ကြောက်စိတ်ဖြစ်သည် အသက်ရှင်ရေးဖြစ်သည် ကမ်းပေါ်သို့ရောက်ရေးဖြစ်သည် ကမ်းစပ်တွင် သတိမေ့ရာမှ သတိရလာသည့် အချိန်ကလည်း ရှေ့ရေးကိုမစဉ်းစားမိ ထိုစဉ်က သူ့အတောင့်တဆုံးအရာမှာ ရေနင့်အစားအစာဖြစ်သည်

ယခုကျွန်းပေါ်တွင် အတန်ကြာနေလာခဲ့သည်အခါတွင် မှ ကိုနန္ဒာ သည် သူ့ရှေ့ရေးကို သူ့စဉ်းစားမိသည်

ကျွန်းပေါ်တွင် ရက်ကြာလာသည့်အခါ၌ အစာရေစာလည်းငတ်စပြုလာပြီ စောစောပိုင်းရက်များအတွင်းက သူတို့နှစ်ယောက်သည် အုန်းရည်ကိုသောက်ကြသည် အုန်းသီးဆံကိုစားကြသည် ငါးရောင်ချဉ်ရွက်ကိုစားကြသည် သို့ရာတွင် ရက်ကြာလာသော အခါ၌ မတင်းတိမ်တော့ အစားအစာကို တောင့်တလာသည် တခါတရံ အိမ်မက်ထဲတွင်ပင် စားဘွယ် သောက်ဘွယ်များကို မြင်မက်တတ်သည် အသွေးအသားကလည်း အစားအစာကို တောင့်တလာသည် သူတို့၏အာရုံကြောများသည် ထက်မြက်လာကြသည် အုန်းရည်သည် ပို၍ချိုသည်ဟု ထင်လာရသည် စမ်းရေသည်ပင် ပို၍ချိုနေသည်ဟု ထင်ရသည် ငါးရောင်ချဉ်ရွက်သည် ပို၍ချဉ်သည်ဟု ထင်လာရသည် အချဉ်အငံကိုတောင့်တသည်

ရသေ့ရဟန်းများသည် သစ်သီး သစ်ဥကိုသာ စားနေကြသည်ဟု ကိုနန္ဒာ ကြားဘူးသည် သို့ရာတွင် ခက်သည်က သူတို့ကျွန်းပေါ်တွင် စားပင်သီးပင် များများစားစား ရှာမတွေ့ အချဉ်စားလိုလျှင် ငါးရောင်ချဉ်ပင်နှင့် မတော့သီးကို စားသည် အချိုစားလိုလျှင် အုန်းရည်နှင့် သစ်နီသီးကို စားသည် သစ်နီသီးကို သူတို့တခါမျှ မစားဘူး စားကောင်းသည်ဟုလည်းမထင် တနေ့တွင် ကြက်

တူရွေးအုပ်တအုပ်သစ်နီပင်ပေါ်ကျလာသည်ကို သံချောင်းတွေ့လာသည် သည်တွင် သံချောင်းက သစ်နီသီးကိုစားကြည့်သည်အရသာက ခပ်ချဉ်ချဉ် စား၍လည်းဘာမျှဥပါဒ် မဖြစ် သည်တော့ သံချောင်းက သစ်နီသီးတက်ရူးပြီးစားသည် ကိုနန္ဒာကမစားရဲ သုံးလေးရက်လောက်ရှိတော့မှ လိုက်စားသည် သည်လိုဖြင့် သစ်နီသီးသည် သူတို့အစာဖြစ်လာသည်

သူတို့တွင် အချို့အချဉ် စားစရာရှိသော်လည်းဆားမရှိ ချွေးထွက်သည့်အခါများ၌ ခန္ဓကိုယ်ထဲက ဆားဓာတ်တွေကလည်း ချွေးနှင့်ပါသွားသည် သည်တွင်ဆားဓာတ်တဖြေးဖြေးခန်းလာသည် ရုတ်တရက်ထလိုက်လျင် မျက်လုံးတွေပြာကာ မူးနေတတ်သည် ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ဆားဓာတ်ကို တောင့်တလာသည် ပင်လယ်ရေကို သောက်ကြည့်သည် သို့ရာတွင် ခါးလွန်းသဖြင့် များများမသောက်နိုင် ပြန်၍အန်သည် ထို့ကြောင့် အာသာပြေရုံ တင့် နှစ်ငုံ သောက်ရသည် သို့တိုင်အောင် ဆားဓာတ်က မလုံလောက်

သည်တော့ သံချောင်းက နည်းလမ်းရှာသည် ဒီရေကျသွားသောအခါ ပင်လယ်ကမ်းစပ် ကျောက်ဆောင်များပေါ်တွင် အညှိတင်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် သံချောင်းက ကျောက်ဆောင်တွေကြားထဲလျောက်ကာ ဂုံးခွံကလေးဖြင့် ဆားညှိတွေကို လိုက်ခြစ်သည် ဆားအစစ်ကားမဟုတ် သို့ရာတွင် အနည်းဆုံး ဆားအဖြစ်တော့ အသုံးဝင်သည်

ကိုနန္ဒာကမူ ဆားငတ်သည့်တိုင် ဆားညှိများကိုမူမစားလို ဆားညှိက ဝါကျင့်ကျင့် အမှိုက်သရိုက်တွေပါသည် ခါးသက်သက် အရသာလည်း ရှိသည် ထို့ကြောင့် တတ်နိုင်သမျှရှောင်သည် သံချောင်းက ကိုနန္ဒာဖီဇာကြောင်သည်ကို မကျေနပ်

သံချောင်းသည် နဂိုက စိတ်တိုသူဖြစ်သည် အစာအဟာရငတ်ပြတ်ကြသည့်အခါတွင် သဘာဝကျစွာ ပို၍ စိတ်တိုလာသည် ကိုနန္ဒာ အစားအသောက် ဖီဇာကြောင်ခြင်းသည် ပို၍စိတ်တိုစရာဖြစ်လာသည် ကိုနန္ဒာသည် ဘာမျှလုပ်တတ်သူမဟုတ် ကျွန်းရောက်သည်မှာအတန်ကြာပြီ သို့ရာတွင် ယခုတိုင် အုန်းသီးမခွဲတတ်သေး သံချောင်းက ကျောက်ခဲနှင့်ခွဲပေးမှ သောက်တတ်သူဖြစ်သည် ထို့ကြောင့်သံချောင်းက အစစအရာရာ ရှာဖွေပေးရသည် သို့ရာတွင် သူရှာဖွေပေးတိုင်း မစားဘဲ ဖီဇာကြောင်သောအခါ သံချောင်းစိတ်မရှည် သူ့အတွက် မိမိတွင် တာဝန်ပိုရသည်ဟု သံချောင်း မြင်လာသည်

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တဖြည်းဖြည်း ခွန်အားနည်းလာသည် အထူးသဖြင့် ကိုနန္ဒာက ပိုမိုအားနည်းသည် နဂိုကလည်း သံချောင်းလောက် ကိုယ်ခံမကောင်း သည်အထဲတွင် အစားအသောက်ကလည်း ရှောင်သေးသည် သံချောင်းကမူ နဂို၌က ကိုယ်ခံမကောင်းသည် မိုးသက်မှန်တိုင်း တွေတိုက်လျင်လည်း အချမ်းခံနိုင်သည် တနေ့တနေ့ ကမ်းစပ်သို့ လည်းကောင်း တောထဲသို့လည်းကောင်း လျောက်၍လေ့လာသည် မိုင်ပေါင်းများစွာလျောက်သည် ကျွန်းရောက်ကတည်းက ဖျား

သည် နာသည် ဟု မရှိစဖူး သူတသက်တွင် နာမကျန်းမှ ဖြစ်ဖူးပါလေစဟု အောက်မေ့ရသည် အုန်းပင် တပင်ပြီးတပင်လည်း ဆက်တိုက် တက်နိုင်သည် သက်လုံကောင်း၍ ကျွမ်းလည်းကျွမ်းကျင်သည် သူအုန်းပင်တက်ပုံက ကြည့်ကောင်းသည် သူက အုန်းပင်ကို ကားယားခွ၍မတက် ပင်စည်ကိုခြေထောက်ဖြင့်ကန်ကာ မတ်မတ်တက်သွားပုံမျိုးဖြစ်သည် ပင်စည်ကိုလက်ဖြင့် လှမ်းဖက်ပြီး ခြေဖဝါးဖြင့်ကန်ကာ တလှမ်းခြင်း လှမ်းတက်သွားသည် သူအုန်းပင်တက်ပုံမှာ သက်တောင့် သက်သာ ရှိသည် မြန်လည်းမြန်သည်

ကိုနန္ဒာသည် သူကိုယ်တိုင် အုန်းပင်တက်ဖို့ကြိုးစားသေးသည် သို့ရာတွင်အောင်မြင် သံချောင်းလို မတ်တတ်လည်းမတက်တတ် မတ်တတ်တက်ရသည်က ပင်စည်ကို လက်က ကိုင်ရုံက လေးကိုင်ထားရသဖြင့် မရဲ အကိုင် အတွယ်မတတ်က ပြုတ်ကျသွားနိုင်သည် ထို့ကြောင့် ကိုနန္ဒာကပင်စည်ကို ကားယားခွ၍တက်သည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စည်ကို တင်းကျပ်စွာ ဖက်သည် သည်လို တက်ပုံမျိုးက ပြုတ်မကျနိုင် သို့ရာတွင် နူးတွေ ပေါင်တွေ လက်မောင်းတွေ ရှကုန်သည် ပင်ပန်းသည် တလှမ်း တလှမ်းတက်ရပါမည့်အရေး မနည်းအားယူရသဖြင့် မောလွယ်သည်

ပထမ အုန်းပင်နိမ့်နိမ့်ကို ကိုနန္ဒာ တက်ကြည့်သည် သိပ်မြင့်လှသည်မဟုတ် ဆယ်ပေလောက်သာရှိမည် အုန်းပင်ထိပ်ဖျားသို့မူ ခက်ခက်ခဲခဲရောက်သွားသည် သို့ရာတွင် အုန်းလက်ကြားထဲသို့ ရောက်အောင်ကိုနန္ဒာမဝင်တတ် အောက်ဆုံးအုန်းလက်ကို ဖမ်းဆွဲသည်တွင် အုန်းလက်ပြုတ်ကျကာ လူနှင့်ရောထွေးပြီး အောက်သို့ကျလာသည် အပင်ကနိမ့်၍ ဘာမျှမဖြစ် သို့ရာတွင်ခါးနာသွားသဖြင့် သုံးရက်လောက် အိပ်ရာမှထနိုင်

သံချောင်းက သူ့ကို အပြစ်တင်သည် အုန်းပင်တက်၍ အုန်းလက်ကြားဝင်လျင် ပထမအုန်းလက်ကို မဆွဲရ အောက်ဆုံးအုန်းလက်က ဆွေး၍ခြောက်နေတတ်သည် ပြုတ်ကျမည့်ဆဲဆဲအုန်းလက်ဖြစ်သည် အပေါ်က အုန်းလက်ကိုလှမ်းဆွဲပြီးမှ ဝင်ရသည်ဟု ပြောသည် ထို့နောက် သံချောင်းပြောသည့်အတိုင်း ကိုနန္ဒာတက်သည် သို့ရာတွင် တပင်လောက်တက်ပြီးလျှင် ကိုနန္ဒာ နောက်ထပ်မတက်နိုင်တော့ မောလှပြီ သံချောင်းကမူ အပင် နှစ်ဆယ်လောက် အစိတ်လောက်ကို ဆက်တိုက်တက်နိုင်သည်

ကိုနန္ဒာနှင့်သံချောင်းသည် အုန်းသီး သစ်နီသီး နှင့် ဝါးရောင်းချဉ်ရွက်တို့ကို စားခဲ့ရသည်မှာ ကြာပြီ သည်တော့ အသားစားချင်လာသည် သံချောင်းက ဒီရေကျသွားသည့်အခါတွင် ကျောက်ကလေးများထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ငါးကလေးများကို ဖမ်းလာတတ်သည် မည်သည့်ငါးမျိုးဖြစ်သည်ကိုမူ ကိုနန္ဒာမသိ အစိမ်း အနီ စသည်အရောင်မျိုးစုံနှင့် ငါးတွေလည်းပါသည် သံချောင်းကငါးမျိုးစုံသိသည် တခါတရံတွင် ခရုများလည်းကောက်လာတတ်သည် ခရုကလည်းပုံစံအမျိုးမျိုး တချို့ခရုကြီးတွေက ခလေးဦးခေါင်းလောက် ရှိသည် ချွန်ချွန်ခရုတွေလည်းပါသည် လုံးလုံးခရုတွေလဲပါသည်

သံချောင်းက ခရုအမျိုးမျိုးကိုလည်းသိသည် ချွန်ချွန်ခရုလေးတွေကို စေတီခရုဟုခေါ်သည် အဝ
ပိတ်ထားသည့် ခရုကြီးတွေက မျက်နှာပိတ်ခရု ဟုခေါ်သည် စသည်ဖြင့် ရှင်းပြတတ်သည်ကျောက်
ဆောင်တွေကြားထဲတွင် သက်ရှိလိုလို သက်မဲ့လိုလို သတ္တဝါများလည်း တွေ့ရသည် ရုတ်တရက်
ကြည့်တော့ ကျောက်ဆောင် ကျောက်တုံးထင်ရသည် သို့ရာတွင် သေသေချာချာကြည့်လျင်
ကျောက်ဆောင် ကျောက်ခဲမဟုတ် သက်ရှိသတ္တဝါများဖြစ်သည် တချို့သတ္တဝါကို ကျောက်ညှပ်
ဟုခေါ်သည် ကျောက်တုံးဟန်ဆောင်နေတတ်ပြီး အနားသို့သတ္တဝါ တကောင်ကောင် ရောက်လာ
သည်နှင့် ပါးစပ်ဟကာ ညှပ်ထားတတ်သည် တချို့ကိုမူ ကျောက်ပိုးဟုခေါ်သည် ရုတ်တရက်ကြည့်
လျင် ကျောက်ဆောင်ပေါ်က အဖုအထစ်ဟုထင်ရသည် တကယ်တော့အဖုအထစ်မဟုတ်
ကျောက်ပိုးများဖြစ်သည် အပေါ်ခွံက ကျောက်ခဲလိုဖြစ်၍ အထဲက အသားရှိသည်

ကိုနန္ဒာသည် ပင်လယ်ကမ်းစပ်က သတ္တဝါများ၏ သဘာဝကို သံချောင်းပြောပြသဖြင့်
သိရခြင်းဖြစ်သည်

သံချောင်းသည် စေတီခရု မျက်နှာပိတ်ခရု ကျောက်ညှပ် ကျောက်ပိုး စသည့် ပင်လယ်
ကမ်းစပ်က အကောင်တွေကိုဖမ်း၍ အကုန်စားသည် ကိုနန္ဒာလည်း သူ့လိုအစားအစာ ငတ်သူဖြစ်
၍ သည်သတ္တဝါတွေကို စားချင်သည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာ စားမရ သူတို့ကျွန်းတွင် မိမိရှိ ချက်ပြုတ်
ဖုတ်ကင် ၍မစားနိုင် အစိမ်းလိုက်စားရခြင်းဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာ သည် အသားစားချင်လွန်းသည်အ
တွက် မျက်နှာပိတ်ခရုအစိမ်းစားကြည့်သည် သို့ရာတွင် စားမရ ညှိလွန်းသဖြင့် မျိုမကျ အော်ကလီ
ဆန်လာသည်

တနေ့တွင် သူနှင့်သံချောင်း အုန်းပင်တက်ပြီးနောက် သောင်စပ်အတိုင်းပြန်လာကြသည်
သောင်စပ်တွင် ဂဏန်းငယ်ငယ်များကို တွေ့ရသည် ထိုဂဏန်းများမှာ အပြေးမြန်သည် လှစ်ကန်
မြင်ရပြီးနောက် အဝေးသို့ရောက်သွားသည် သည်ဂဏန်းများမှာ သဲဂဏန်းများဟုခေါ်ကြောင်း
တချို့ကလည်း မြင်းကောင်းစိုင်းသလို မြန်သဖြင့် မြင်းစိုင်းဂဏန်းဟုခေါ်ကြောင်း ဖြင့် သံချောင်းက
ပြောပြသည်

သံချောင်းသည်မြင်းစိုင်းဂဏန်းဆယ်ကောင်လောက် ဖမ်းရသည့်အလုပ်သည်မလွယ် တ
မိုင်ခရီးပြေးရသလောက် မောသည် သံချောင်းက မြင်းစိုင်းဂဏန်း တကောင်ကို ဝါးစားရင်း ကိုနန္ဒာ
ကိုလည်းပေးသည်

"သိပ်စားလို့ကောင်းတယ် ဒီပြင်ကောင်တွေအစိမ်းစားတာ ညှိရင်ဒါစားကြည့်ပါလားဝါး
လိုက်ရင် ပုဇွန်ခြောက် အရသာထွက်တယ် အသားကလည်း နုနုကလေးရယ် ခရုစားလို့မရရင်
အကို ဒါစားပေါ့ ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်ဖြစ် စားလို့ရတယ်

သံချောင်းကသူမောကြီးပမ်းကြီးဖမ်းလာသောမြင်းစိုင်းဂဏန်းများကိုကိုနန္ဒာစားဖို့ပေးသည်

“ဟင့်အင်း ငါတော့ အစိမ်းမစားဘူး ရွံတယ်”

ကိုနန္ဒာက မျက်နှာကိုရှုံ့ပြကာ ခေါင်းရမ်းပြလိုက်သည်

သည်တွင်သံချောင်း စိတ်တိုသွားသည် ကိုယ်က စေတနာနှင့်သူစားဖို့ ဖမ်းပေးသည်ကို ငြင်းပယ်သည်ထားတော့ သူမစားရင် ငြင်းနိုင်သည် သို့ရာတွင် မျက်နှာရှုံ့ပြပုံ ကြည့်ပုံနှင့် စကားလုံး များက သံချောင်းကို အထင်သေးသည့် ဟန်ပေါ်နေသည် ဣန္ဒြေ မဆယ်နိုင်လောက်အောင် ငတ်ရ သလားဟု ကိုနန္ဒာထင်ပုံရသည် သူ့အစိမ်းစားတိုင်း ကိုနန္ဒာက အထင်သေးဟန်ဖြင့် မျက်နှာရှုံ့ပြ တတ်ခြင်းကို သံချောင်း သတိရသည်

“သဘောဘဲလေ မစားချင်ရင်လဲ နေပေါ့ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ငတ်ရင် အစိမ်းလဲစားမှာဘဲ ဘာမှမရှောင်ဘူး မတတ်သာရင် လူသားတောင် စားတန်စားရမှာဘဲ

ကိုနန္ဒာက သံချောင်းကို တချက်လှမ်းကြည့်သည် သံချောင်းကလည်း သူ့ကိုတချက်လှမ်း ကြည့်လိုက်သည် နောက်ထပ်ဘာမျှမပြော သံချောင်းသည် အုန်းသီးတွေကိုပိုက်ကာ ရှေ့က စိုက် စိုက် စိုက်စိုက် နှင့်ထွက်သွားသည်

ကိုနန္ဒာရုတ်တရက်ထောင်းကနဲဖြစ်သွားသည် မျက်နှာတွေနီလာသည် သံချောင်းစကား သည် မည်သည့်အဓိပ္ပါယ်နည်း သည်ကျွန်းပေါ်တွင် လူသားဟူ၍ သူနှင့် သံချောင်းနှစ်ယောက်ထဲ သာရှိသည် မဟုတ်လော လူသားစားတန် စားရမည် ဆိုသော စကားသည် သူ့အသားကိုစားမည် ဆိုသည့် အဓိပ္ပါယ်က လွဲလျင် တခြားဘာမျှမဖြစ်နိုင်

သာမန်အချိန်ဆိုလျှင် နှစ်ယောက်သတ်ကြရုံသာ ရှိသည် သို့ရာတွင်ကိုနန္ဒာသည် သူ့စိတ် ကို သူဆုံးမသည် သည်ကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်တွင် လူဆို၍ သူနှင့်သံချောင်း နှစ်ယောက်သာရှိ သည်မဟုတ်လော သူတို့နှစ်ယောက်ပေါင်းသဖြင့် သည်ကျွန်းပေါ်တွင် လူအဖွဲ့အစည်းတခု ဖြစ်နေ သည်မဟုတ်လော သူတို့နှစ်ယောက်ရန်ဖြစ်ကြမည်ဆိုလျှင် သည်လူအဖွဲ့အစည်းကလေးသည် ပြိုကွဲသွားရတော့မည်

သူတို့ရိပ်မြုံ့သို့ပြန်ရောက်ကြသည် အခါတွင် သံချောင်း၏မျက်နှာသည် သုန်မှုန်လျက်ရှိဆဲ ပင်ဖြစ်သည် သံချောင်းသည် အုန်းသီးဆယ်လုံးလောက် ကျောက်ခဲဖြင့် ရိုက်ခွဲကာ သူတယောက် တည်းသောက်သည် ခါတိုင်းဆိုလျှင် သူပင် အုန်းသီးကိုခွဲ၍ ကိုနန္ဒာကိုတိုက်သည် ယနေ့တွင်မူ သံချောင်းသည် သူ့ဘာသာ သူသောက်သည် ခါတိုင်းအုန်းသီးမခွဲတတ် ခွဲတတ် ဖြင့်ကိုနန္ဒာဝင်ခွဲ လျှင် သူကအတင်း ဝင်ခွဲပေးသည် ယခုသံချောင်းသည် အုန်းရည်ကိုသောက်၍ အုန်းဆံကို သူ့ဘာ သာထွင်စားသည် ကိုနန္ဒာ မခွဲတတ် ခွဲတတ် ခွဲနေသည်ကို မမြင်ယောင် ပြုနေသည်

ကိုနန္ဒာကလည်း သူမာနနှင့်သူ သံချောင်းခွဲပေးမှ စားရတော့မည့် ဘဝမျိုးသို့သူ အရောက် မခံ ထို့ကြောင့် သံချောင်းကိုအကူအညီမတောင်း ပထမအုန်းသီးတလုံးကိုခွဲကြည့်သည့်အခါတွင်

အုန်းသီးကကွဲတော့ ကွဲသည် သို့ရာတွင် ရိုက်ချက်မမှန်သဖြင့် အက်ကြောင်းတွေအစိပ်စိပ်ထင်လာ ကာ အုန်းရည်တွေ ယိုဖိတ်ကုန်သည် သည်တလုံးကိုကိုနန္ဒာမသောက်လိုက်ရဘဲ လွင့်ပြစ်လိုက်ရ သည်

ဒုတိယတလုံးကို ကိုနန္ဒာခွဲပြန်သည် ပါးစပ်က အကူအညီမတောင်းသော်လည်း သံချောင်း သည်မနေနိုင်၍ဝင်လုပ်ပေးလိုက်မည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် သို့သော် သံချောင်းက ဘာမျှဝင်မလုပ် ပေး သူစားပြီးသည့် အုန်းခွံတွေကို လွင့်ပြစ်ကာ ကမ်းပါးအောက်သို့ ဆင်းသွားသည် သံချောင်း မကြာခင်ပြန်တက်လာလိမ့်မည်ဟု ကိုနန္ဒာပထမထင်သည် သို့ရာတွင် အချိန်တန်၍ ပြန်မလာသည့် အခါတွင် ကိုနန္ဒာသည် ကျောက်ကမ်းပါးထိပ်မှလှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ပင်လယ်ကမ်းစပ်က ကျောက်ဆောင်မဲ့မဲ့များကြားတွင် တရွေ့ရွေ့သွားနေသောသံချောင်းကို လှမ်းမြင်ရသည်

ညနေမိုးစုပ်စုပ်ချုပ်သည်အထိ သံချောင်းပြန်မလာ

ထိုညက မိုးသက်မှန်တိုင်းတိုက်သည် ဒီရေလဲအတက်ကြမ်းသည် လှိုင်းလုံးများသည် ကို နန္ဒာ တို့ရိပ်မြုံအောက်က ကမ်းပါးကို ဆူညံစွာ လာ၍ရိုက်ခတ်ကြသည် လျပ်စီးတို့ကလည်း တဝင်း ဝင်းလက်သည် လေသည် ကျောက်ဆောင်ကြီးများကြားတွင် တရှိရှိ အော်၍တိုက်ခတ်လျက်ရှိသည် ကျောက်ဆောင်ကြားတွင်လေတိုက်၍ မြည်သံသည် သေမင်း၏လေချွန်သံနှင့်တူသည် ဟု ကိုနန္ဒာ အောက်မေ့မိသည်

ကိုနန္ဒာသည်ညနေစောင်းသောအခါ သံချောင်းပြန်လာလိမ့်မည်ဟုထင်၏ အချိန်တန်၍ သံချောင်းပြန်ရောက်မလာသောအခါ၌ကား စိုးရိမ်စပြုလာသည် သံချောင်းသည်လှိုင်းပုတ်သဖြင့် ပင်လယ်ထဲသို့ကျသွားပြီလော ဟု တွေးမိသည်

ထိုသို့တွေးမိသည်နှင့် သည်ကျွန်းပေါ်တွင် သူတယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့တော့မည်ဟု သော အတွေးသည် သူ့ကိုလွှမ်းမိုးစပြုလာသည် နဂိုက စိုးရိမ်ခြင်းမှာ သံချောင်းအတွက်စိုးရိမ်ခြင်း ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် သံချောင်းအတွက်စိုးရိမ်စိတ်သည် ပျောက်မှန်းမသိ ပျောက်သွားကာ သူ့ကိုယ် သူအတွက် စိုးရိမ်စိတ်က ကြီးစိုးလာသည်

သံချောင်းရှိလျှင် အားရှိသေးသည် သဘာဝဒဏ်ကို အတူရင်ဆိုင်မည့်သူရှိသဖြင့် ဖော်ရ သည် တယောက်မကျန်မာလျှင် တယောက်က ပြုစုနိုင်သေးသည် ရှာဖွေကြွေးမွေးနိုင်သေးသည် သံချောင်းမရှိတော့လျှင် သဘာဝဒဏ်ကို သူမည်သို့ရင်ဆိုင်အားရှိမည်နည်း ငတ်မွတ်ခြင်းဒဏ်ကို မည်သို့ရင်ဆိုင်မည်နည်း သူသည် သဘာဝနိယာမတရား များ၏ ဖိစီးမှုနှင့် ငတ်မွတ်ခြင်းဒဏ် ကြောင့် ကမ္ဘာလောကကြီးမှ မြူမှုန်ကလေးတမှုန်လို ကွယ်ပျောက်သွားရတော့မည်လော

လူသည် အန္တရာယ်ကို ကြုံတွေ့လာသည့်အခါတွင်သက်သာရာကိုရှာကြံတွေးတတ်သည် နှစ်သိမ့်မှုကို ရှာကြံတတ်သည် ဤသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည် ရိပ်မြုံသို့သံချောင်းပြန်လာလျှင် ကမ်း

စပ်မှ ပြန်ရမည် တောထဲမှ ပြန်၍မဖြစ် တောထဲတွင် လမ်းမရှိ သည်အချိန်သည် ကမ်းလုံးပြည့် ဒီရေ တက်ချိန်ဖြစ်သည် ကျောက်ဆောင်အမြင့်ကြီးတွေထိပ်သို့ ရောက်တတ်သည် သည်လိုဆိုလျှင် သံချောင်းပြန်လာ၍မဖြစ် ဒီရေအကျကို စောင့်ရမည် ဒီရေကျချိန်တွင် သံချောင်းပြန်ရောက်လာမည် အမှန်ဟု ကိုနန္ဒာယူဆသည် သူ့အလွန်ဆုံးနေလျှင် ယနေ့တည တနေရာတွင် အိပ်ပြီး နောက်တ နေ့မနက် ဒီရေစစ်ချိန်တွင် ပြန်ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည်

သို့ရာတွင် နောက်တနေ့ နံနက်လင်း၍ ရေစစ်ချိန်ရောက်သော်လည်း သံချောင်းပြန်မလာ သည်တော့ ကိုနန္ဒာကမ်းပါးအောက် သောင်စပ်သို့ ဆင်းသည် မနေ့ကကျန်သော အုန်းသီးကို မခွဲ တတ် ခွဲတတ် ထုခွဲပြီးသောက်သည် သို့ရာတွင် အုန်းရေကောင်းကောင်းမရ လေးငါးလုံးခွဲမှ သူပါး စပ်ထဲသို့ တလုံးစာလောက်ရောက်သည် ကျန်အုန်းရည်တို့က ဘေးသို့ဖိတ်စင်ကုန်သည်

ကိုနန္ဒာသည် သောင်စပ်သို့လျှောက်၍ ခြေရာတွေ့လိုတွေ့ငြား ကြည့်သည် ပင်လယ်ထဲသို့ မကျလျှင် အရှေ့ဖက်သောင်စပ်တလျှောက် တွင် ခြေရာတွေ့တန်ကောင်းသည်

သောင်စပ်တွင် ဝင်ကစွပ်ခြေရာများ မြင်းစိုင်းဂဏန်းခြေရာများ ရှုပ်ပွနေသည် ဒီရေအကျ တွင် ခရုခွံလှလှကလေးများကို လိုက်ကောက်သည် တော်တော်များများကောက်ပြီးသည့်အခါတွင် သည်ထက်လှသော ခရုခွံကလေးများ ကြွေစေ့ကလေးများကို တွေ့ရပြန်သည် သည်တော့ ကိုနန္ဒာ သည် ပထမ ခရုခွံတွေကို လွင့်ပြစ်ပြီး နောက်ထပ် ခရုခွံလှလှကလေးတွေကို ကောက်ပြန်သည် ထို တက်လှသော ခရုခွံလှလှကလေးများကို ထပ်တွေ့ပြန်သည် သည်တော့ ကိုနန္ဒာလက်မြောက်ပြီး ကောက်လာခဲ့သမျှ ခရုခွံတွေကို အကုန်လုံးလွင့်ပစ်လိုက်သည်

ခရုခွံ အဆန်းတကျယ်ကလေးတွေကို ကောက်ရခြင်းသည် ကုန်နိုင်ဘွယ်မရှိ ပင်လယ်ကမ်း စပ်တွင် ခရုခွံလှလှကောက်ရခြင်းသည် လောကအလယ်တွင် အသိပညာ ရှာရသည့်နှယ်ရှိသည်ဟု ကိုနန္ဒာ အောက်မေ့မိသေးသည် အသိပညာတခုကို ရပြီးသည့်အခါ နောက်ထပ်အသိပညာတခု လိုချင်သည် နောက်တခုရသည့်အခါ နောက်ထပ်တခုအကြောင်းကို သိလိုပြန်သည် မည်သည့်အ ခါမျှ ကုန်ဆုံးနိုင်ဘွယ်မရှိ

စင်စစ်ကိုနန္ဒာ ပင်လယ်ကမ်းစပ်ဆင်း၍ ခရုခွံကောက်နေသည်မှာ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်မရှိ အားငယ်စိတ် အထီးကျန်စိတ် ကိုပယ်ဖျောက်လိုသဖြင့် စိတ်ပြေ လက်ပျောက်လုပ် နေခြင်းမျိုးသာဖြစ်သည် ကမ်စပ်ကို ဆင်းစဉ်က သံချောင်းခြေရာကို ရှာဖို့ဖြစ်သည် သံချောင်းခြေ ရာကို ရှာမတွေ့သည့်အခါတွင် သူ့အာရုံကို သူ ပြောင်းရန် ကြိုးစားခြင်းမျိုးသာဖြစ်သည် အခြားရည် ရွယ်ချက် ထူးထူးထွေထွေ မရှိ

ထိုနေ့က ကိုနန္ဒာသည် အုန်းပင်နိမ့်နိမ့်တပင်ကို တက်၍ အုန်းသီးလေးငါးလုံးကို ဆွတ် သည် ထိုထက်ပို၍ သူမတတ်နိုင် ဆာလွန်းမက ဆာသည့်အခါကျတော့ သောင်ပြင်က မြင်းစိုင်း

ဂဏန်ကို ဖမ်း၍စားသည် သိပ်ကြီးကြီးမဟုတ် အလွန်ဆုံးရှိမှ ငါးမူးစေ့ဝိုင်းလောက်သာရှိမည်
အသားကနူးညံ့သည် အရသာကချိုသည် သည်နောက် စမ်းပေါက်ကရေကို တဝသောက်သည်

သည်တော့မှ သံချောင်းစကားကို သူသွား၍ အမှတ်ရသည် ဆာလွန်းမက ဆာတော့ သူ
မနေနိုင် အစိမ်းစားရပြီ အစိမ်းစားသဖြင့် ကုဇွန်မဆည်နိုင်ရကောင်းလား ဟု သံချောင်းကို သူ
အထင်သေးခဲ့သည် အခု သူဝဋ်လည်ပြီမဟုတ်လော

သည်နေ့လည်း မုန်တိုင်းက ဆက်တိုက်သည် သည်မုန်တိုင်းသည် တော်တော်နှင့် စဲမည်
မထင် လေးငါးရက်လောက်ဆက်တိုက် တိုက်မည့်မုန်တိုင်းမျိုးဖြစ်သည် ကျွန်းပေါ်တွင် သည်လို
ရာသီမျိုးဆိုလျှင် မုန်တိုင်းသည် ဆက်တိုက် တိုက်တတ်သည်

ထိုကြောင့်သောင်စပ်တွင် တမိုင် နှစ်မိုင်လောက် လျှောက်၍ရှာပြီး မတွေ့သည်အဆုံး၌
ကိုနန္ဒာသည် သူရိပ်မြဲသို့ပြန်လာခဲ့သည်

ဒီရေလည်း ပြန်တက်စပြုပြီ

(၁၄)

မုန်တိုင်းတိုက်နေသည်မှာ ငါးရက်ရှိသွားပြီ တချီတချီတွင် မိုးက သဲသဲမဲမဲရွာသည် ကိုနန္ဒာသည် မိုးပါးသည့်အချိန်ကလေးတွင် စမ်းပေါက်သို့ဆင်း၍ ရေခပ်သည် စမ်းပေါက်နားက ငါးရောင်းချည်ရွက်များ ရူးရသည် မုန်တိုင်းတိုက်သဖြင့် ကျောက်ဆောင်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်ရသည်မှာ သိပ်မလွယ်လေဆောင့်တိုးလိုက်သည့် အချိန်တွင် သူ ယိုင်သွားတတ်သည် ကျောက်ဆောင်ကြီးများကလည်း ရေညှိနှင့် မိုးရေကြောင့်ချောနေသည်

ညတွင် လေသည် ကျောက်ဆောင်တွေကြားမှာ တနှီနှီ အော်နေသည် လှိုင်းလုံးများကလည်း ဒေါသတကြီးနှင့် ကျောက်ဆောင်များကို ဝင်ဆောင့်ကြသည် ပင်လယ်ထဲတွင် ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်နေသည် တခါတရံတွင် ပင်လယ်ထဲက အရောင်ပြီးပြီးပြန်ပြန်တို့ကို မြင်ရသည် သည်အရောင်များမှာ ပင်လယ်ပြင်က မီးစုန်းဓာတ်တောက်ခြင်းဖြစ်သည် မီးစုန်းများသည် ပင်လယ်ပြင်တွင် ပေါ်သွားလိုက် ပျောက်သွားလိုက် ဖြင့် ကွက်တိကွက်ကြား တောက်နေကြသည်

ကိုနန္ဒာသည်ရိပ်မြို့ထဲရှိ လေကွယ်ရာ ကျောက်ဆောင်ကြားတွင် တိုးဝင်ကာ ခွေလှဲလိုက်သည် သူ့ကိုယ်သည် တရှိန်ရှိန်ပူနေသည် မုန်တိုင်းကတိုက် မိုးက သဲသဲဖြင့် အအေးမိလာခဲ့သည်ကို နေ့လည်ကတည်းက သူသတိထားမိသည် သို့ရာတွင် သူသည် အအေးဒဏ်ကို ကာကွယ်ရန် အဝတ်အစား အပိုမရှိ သူ့တွင်ဝတ်ထားသည့် ဘောင်းဘီနှင့် ရှပ်အင်္ကျီသာ ရှိသည် ဆေးဝါးလည်း မရှိ သည်အဖျားဒဏ်ကို လည်စင်း၍ ခံရုံမှ အပ သူဘာမျှမတတ်နိုင်

ကိုနန္ဒာသည်သူခေါင်းရင်းက ကျောက်ဆောင်ကြားတွင် ညှပ်ထားသော နှစ်ဆယ်တန်အရွက်အစိတ်ကို သူသတိရသည် သို့ရာတွင် သံချောင်းပြောသကဲ့သို့ သူ့ငွေ ငါးရာသည် ဘာအသုံးကျသေးသနည်း စားစရာလည်း ဝယ်လို့မရ အဝတ်အထည်လဲ ဝယ်၍မရ ဆေးဝါးလည်း ဝယ်၍မရ လဲလည်ရေးတန်ဖိုးမရှိတော့ ထိုငွေစက္ကူသည် ဘာအသုံးကျသေးသနည်း

ကိုနန္ဒာသည် ပထမရက်များတွင် သူဆွတ်လာသည့် အုန်းသီးများထဲမှ အုန်းရေကို သောက်၏ စမ်းပေါက်မှရေကို ခရုခွံဖြင့် ခပ်ယူခဲ့၏ သို့ရာတွင် နောက်ရက်များ၌မူ သူ့တွင် အုန်းသီးလက်ကျန်မရှိတော့ ရှိသည့်တိုင်အောင်လဲ အုန်းသီးခွဲနိုင်သည့်အား မရှိတော့ပြီ ထို့ကြောင့် စမ်းပေါက်က ရေကိုသာ ချွေတာ သောက်ရသည်

ယနေ့တွင်မူ ကိုနန္ဒာ စမ်းပေါက်သို့ ရေခဲမဆင်းတော့ မုန်တိုင်းက ယခုတိုင် ပြင်းထန်စွာ တိုက်နေဆဲဖြစ်သည် အဖျားကလဲမပျောက် သည်တော့ ကိုနန္ဒာ ရိပ်မြုံမှာသာ မိန်းနေသည် ပထမ ရက်များက ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ဖြစ်သည့်တိုင် နောက်ရက်တွင် ဆာလောင်ခြင်းမရှိလှတော့

သံချောင်းကလည်း ပြန်မလာ သည်အတိုင်းဖျားနေပါက ကိုနန္ဒာသည် အဖျားကြောင့်လည်း ကောင်း အစာငတ်၍လည်းကောင်း တဖြည်းဖြည်း လုံးပါး ပါးရတော့မည်

ကိုနန္ဒာသည် အဆိုးဆုံးအခြေအနေကို ကြုံတွေ့လာရသည့်အခါ၌ စိတ်ညစ်စရာတွေကို မ တွေးတော့ ကြည်နူးစရာ နှစ်သိမ့်စရာတွေကိုသာ ရွေး၍ တွေးသည်

ကြည်နူးစရာများကို တွေးရသည့်အနက် သူ့ချစ်သူ သွယ်အကြောင်းကို တွေးရသည်က အ ကြည်နူးဆုံးဖြစ်သည်

သွယ်နှင့်ကိုနန္ဒာ တွေ့ပုံက နည်းနည်း ပတ္တုဆန်သည်

သည်တုန်းက သူကစာမေးပွဲကျသဖြင့် အပြင်မှတက်ကာ လုပ်သားတက္ကသိုလ်တွင်ကျောင်း တက်နေဆဲဖြစ်သည် နေ့လယ်စာအုပ်ရောင်းပြီးလျှင် ညစာကို ထမင်းဆိုင်တွင် စားကာ “လုပ်သား” သို့သွားတက်ရသည် ကိုးနာရီကျောင်းဆင်းသည့်အခါကြမှ အင်စိန်လော်ကယ်ကို စီးကာ သူငယ် ချင်းသုံးယောက်စုနေကြသည့် သမိုင်းက အခန်းကလေးသို့ ပြန်ရသည်

တညတွင် ကိုနန္ဒာသည် အင်းစိန်လော်ကယ်ကိုစီး၍ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှ သမိုင်းသို့ ရထား ဖြင့် ပြန်သည် ဘူတာကြီးမှသူလို ရထားနှင့်ပြန်မည့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများကို တွေ့ရသည် သည်အထဲတွင် သွယ်တို့ကျောင်းသူ တသိုက်လည်း ပါသည် သွယ်တို့တသိုက်နှင့် မကြာခဏ ဘူ တာကြီးတွင် ဆုံတတ်၌ မျက်မှန်းတမ်းမိနေပြီး “လုပ်သား”မှာနေကြမှန်းအချင်းချင်း သိနေကြသည် သို့ရာတွင် စကားမပြောမိဖူးကြသေး သူနာမည် ကိုယ်နာမည်လည်း မသိကြသေး

သွယ်တို့သုံးယောက်က တွဲဖက်ဖြစ်သည် ကျောင်းတက်တော့လည်း အတူတူ ကျောင်းပြန်တော့လည်း အတူတူ ရထားကဆင်းတော့လည်း သမိုင်းဘူတာမှ ဆင်းကြသူချည်းဖြစ် သဖြင့် တရပ်တည်း နေသည်ဟု ကိုနန္ဒာတွက်သည်

သွယ်တို့သုံးယောက်ထဲက တယောက်က မစန်းမြင့် သူက အသားဖြူဖြူ ပိန်ပိန် မျက်ပေါက် ကျဉ်းကျဉ်း မျက်ရစ်မပါ ကြည့်လိုက်ကတဲက တရုတ်ကပြားမှန်းသိသာသည် မျက်နှာရင့်နေပုံ ထောက်လျှင် အသက်အစိတ်လောက်တော့ အနည်းဆုံးရှိမည် သူတို့သုံးယောက်ထဲမှာ အလှအ ပြင်ဆုံး ခေတ်အဆန်ဆုံး အဝတ်အစား အသစ်အဆန်း မပေါ်လိုက်နှင့် သူ့ခါးပေါ်သို့အရင်ရောက် တတ်သည် သူ့အဖေသည် ယခင်က ဝက်သားလိုင်စင် ရဖူးသည်ဟုဆိုသည် ယခုခေတ်တွင်မူ လိုင် စင်မရတော့ သို့ရာတွင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းဆောင်များသို့ ဝက်သားသွင်းရန် တရားဝင် လိုင်စင် ရသူက သူ့ကိုတဆင့် ပြန်ရောင်းသဖြင့် သားသတ်လုပ်ငန်းကိုတော့ လုပ်နေရဆဲဖြစ်သည် သူက

တရားဝင်လိုင်စင် ရသူကို ရာနှုန်းဖြင့်ပေးရသည် တရားဝင်လိုင်ရသူက သားသတ်လုပ်ငန်းနှင့်ဘာ မျှမဆိုင် မစန်းမြင့် အဖေက ပေးသောငွေ လက်ခံယူရုံသာ ရှိသည် တကယ်သားသတ်လုပ်ငန်းကို လုပ်ရသူက မစန်းမြင့်အဖေ သည်တော့ ယခင်ကလောက် ဝင်ငွေမကောင်း သည့်တိုင် သူ့ခေတ် နှင့်သူ ဝင်ငွေမနည်းလှ ထို့ကြောင့် မစန်းမြင့်က ဝတ်နိုင်စားနိုင်သည်

နောက်တယောက်က ထားထားရီ သူက ဇိုးဇိုးဇက်ဇက် သူတို့အထဲမှာ အရဲဆုံး အသွက်ဆုံး သူမိသားစုများကမူ ယခင်က ယက်ကန်းစင်ကလေး ဘာကလေး ရှိသည်ဟုဆိုသည် ယခုတော့ ရက်ကန်း ယက်သည့် အလုပ်က ကုန်ကြမ်းမရှိ၍ ဝင်ငွေမကောင်းတော့ သားသမီးတွေကလည်း များ၍ အကြီး မထားထားရီက အလုပ်ဝင်လုပ်ကာ "လုပ်သား"တွင် တက်ရသည် ထားထားရီ အကြောင်းကိုတော့ ကိုနန္ဒာ သည်လောက်မျှသာ သိသည် သူတို့နှစ်ယောက်အကြောင်းကို သွယ် ပြောပြ၍ နောက်ကျမှ သိခြင်းဖြစ်သည်

သည်အထဲတွင် သွယ် က အချောဆုံးဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် သွယ်၏အသားက မဖြူမညို၊ သို့ရာတွင် အသားအရည် ရွမ်းစိုသည် သူ့မျက်နှာသည် အစဉ်ဝင်းပနေသည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် မျက်လုံးများကလည်း အရည်လဲ့နေကြသည် အရပ်က ခပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ် အထူးခြား ဆုံးက ဝတ်စားဆင်ယင်မှုဖြစ်သည် အဝတ်အစားအဆန်းတွေ တနေ့တမျိုးပေါ်နေသည့်ခေတ်ထဲ တွင် သွယ် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုက ဘာမျှမထူးဆန်း ဝတ်စားဆင်ယင်မှု တမျိုးတည်းသာဖြစ်သည် တခါလာလျင်လည်း တက်ထရွန်ပြောင် အင်္ကျီထူထူနှင့် တက်ထရွန်ပြောင် ထမီကိုသာ ဝတ်သည် အဝတ်အစားအဆန်းများသည် ဆန်းဖန်များသွားသော အခါ၌ ရိုးသွားကာ ထိုကြားထဲတွင် အရိုး သည် အဆန်းဖြစ်နေသည် ကာစက ရေခဲဖျော့ခရစ် လှိုင်းကြီးစသည်တို့ တနေ့တမျိုး လှိုင်းလှိုင်း ဝတ်ကြချိန်တွင် သွယ်ကမူ တက်ထရွန်အင်္ကျီ နှင့် တက်ထရွန်လုံချည်ကိုသာ ဝတ်သည် မစန်းမြင့် က ဆံပင်ပုံကို တလတမျိုး ပြောင်း၍ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး ထူထူလိမ်းတတ်သည် ထားထားရီက စန္ဒာ ပါးကွက်ဆိုသည်လော မသိ ပါးတွင် သစ်ရွက်ပုံအစင်းအစင်း ပါးကွက်ချယ်တတ်သည် သွယ်၏ ဆံပင်ကလည်း အထူးပြင်ဆင်ခြင်းမရှိ ပါးကွက်လည်းမချယ် မိတ်ကပ်လည်း မဖို့ နှုတ်ခမ်းနီ ပါးပါး ကလေး ဆိုးသည်မှလွဲလျင် အထူးတလည် မွမ်းမံပြင်ဆင်မှုဆို၍ ဘာမျှမရှိ

အဆန်းတွေကိုမြင်ရဖန် များသောအခါ ထိုအဆန်းသည် ရိုးသွားကြသည် ထိုအထဲတွင် သွယ် ၏အရိုးသည် ဆန်းနေသည် ထို့ကြောင့် ကိုနန္ဒာ သွယ်ကိုအထူးတလည် သတိပြုမိခြင်း ဖြစ်သည်

ထိုညက လော်ကယ်ထွက်တော့ သွယ်တို့သုံးယောက်က နှစ်ယောက်ထိုင်ခုံလေးတခုမှာ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ထိုင်လိုက်လာကြသည် ကိုနန္ဒာက နှစ်ယောက်ထိုင်ခုံဘေး လူသွားစင်္ကြံမှာ မတ်တတ်လိုက်လာသည် အနီးကစုစွန်းက ထိုင်နေသူမှာ မည်သူမှန်းမသိ သို့ရာတွင် သူတို့ချင်း

စကားပြောသည့်ကြားထဲက သူ့ဘေးမှ အမျိုးသမီးသည် သွယ်ဖြစ်ကြောင်း ကိုနန္ဒာသိရသည် ရထားက လူကျပ်သည် သည်အထဲက မီးမရသည့် တတွဲလုံးမှောင်မဲနေသည် လမ်းဘေးတွင် တရိပ်ကျန်ခဲ့သော မီးတိုင်များက အလင်းရောင်များသာမရှိခဲ့လျှင် ဘာကိုမျှပင် မြင်ရမည်မဟုတ် ယခုမူ ထိုအလင်းရောင်များကြောင့် လူလုံးကွဲရုံတော့ မြင်ရသည်

ရထားက ဟံသာဝတီ ဂုံးအောက်ရောက်တော့ အရှိန်နဲ့လျော့သည် ဟံသာဝတီဘူတာကို ဝင်ရန်ပြင်ဆင်ခြင်းဖြစ်သည် သည်တွင် ကိုနန္ဒာအနီးမှာ တစုံတခု လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သည် သူ့ဘေးမှလူတယောက် ရထားပေါ်မှ ခုန်ချရန် သူ့ကိုတိုးပွေ့ထွက်သွားသည်ကို သူ သိလိုက်သည် မရှေးမနှောင်းအမျိုးသမီးတဦး၏အော်သံကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည် သည်တွင် ဘာရယ်လို့မသိ ကိုနန္ဒာလက်များက ထိုသူထံအလိုလို ရောက်သွားကာ ဖမ်းချုပ်မိလျက်သားဖြစ်နေသည် စဉ်းစားတွေးတော၍လုပ်ခြင်းမဟုတ် မျက်စိနားတွင် ရိပ်ကနဲမြင်လိုက်၍ အလိုလို မျက်တောင် ခေတ်မီပြီးသား ဖြစ်သလို လက်က အလိုလိုရောက်သွားခြင်းဖြစ်သည် ထိုသူက ရုန်းသည် သို့ရာတွင် ဝိုင်းဖမ်းကြ၍ ထိုလူ မလွတ်တော့

အကြောင်းကို စုံစမ်းတော့ ထိုသူသည် သွယ်လက်က လက်ပတ်နာရီ ကို ဆွဲဖြုတ်ကာ ရထားအရှိန်လျော့တုန်း ခုန်ဆင်းရန်ဖြစ်သည် သူ လက်ပတ်နာရီဖြုတ်ပုံကလည်း သင်း သည် လက်ပတ်နာရီကို မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆောင့်ဆွဲ ဖြုတ်သည် သည်တွင် နိုင်လွန်ကြိုးသေးသေးက လေးသည် ပြတ်သွားကာ နာရီလည်း သူ့လက်ထဲ ပါသွားသည် ကြိုးကဖြုတ်၍ယူရသည်က ခက်ချင်ခက်ဦးမည် ဆောင့်ဆွဲဖြုတ်ရသည်က လွယ်သည်

ထိုလူမှာ သည်လိုဆွဲဖြုတ်နေသည်မှာ မည်မျှကြာပြီ မသိ အကွက်အကွင်းကို ကောင်းကောင်းမြင်တတ်သူ 'ရထားသည် အရှိန်လျော့သည့်အချိန် ဂုံးတံတားအောက်လို ပုန်ကွယ်၍ ကောင်းသည့်နေရာ စသည်ဖြင့် အချိန်နေရာတို့ကို ရွေးချယ်တတ်သူ ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် သည်တချို့တွင်မူ အချိန်နှင့်နေရာ အရွေးကောင်းသော်လည်း တွက်ချေမကိုက်လိုက်

သွယ်က ကိုနန္ဒာကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောသည် ဘူတာဆင်းတော့လည်း သွယ်တို့သုံးယောက်နှင့် ကိုနန္ဒာ စကားကောင်းလာသည် သည်ကတည်းက ကျောင်းဆင်းလျှင် ဘူတာကြီးတွင် ဆုံကာ သမိုင်းရောက်လျှင်လဲ အတူတူဆင်းကြသည် သွယ်တို့အိမ်က ဘူတာနှင့် အဝေးဆုံးဖြစ်၍ လည်း သွယ်ကို ညစဉ်လိုလို အိမ်တိုင်ယာရောက် လိုက်ပို့ဖြစ်သည် သည်တော့ တအိမ်လုံးနှင့် လည်းရင်နှီးသွားသည်

ပထမတုန်းကတော့ သွယ်က သူတို့အိမ်ကို မခေါ်ချင် သူ့အိမ်ကို မခေါ်ချင်သည့်အကြောင်းကို ပထမ ကိုနန္ဒာနားမလည် နောက်တော့ အကြောင်းကို ရေရေလည်လည် သိလာသည် သွယ်တို့က ချို့ငဲ့သည် သွယ် ဖေဖေသည် အရင်ခေတ်တုန်းက လျှပ်စစ်ဖက်တွင် အလုပ်လုပ်သည်

အသက်သိပ်မကြီးသေးသော်လည်း ကိုယ်တိုင်းသေထားသဖြင့် ပင်စင်ယူလိုက်ရသည် ဖေဖေအလုပ်လုပ်စဉ်က သွယ်တို့ကလည်း ငယ်သေးသည် ဝင်ငွေကလည်း အသင့်အတင့် ရှိသည် သို့ရာတွင် ဖေဖေ ပင်စင်ယူသည့်အချိန်နှင့် သွယ်တို့လူလားမြောက်သည့်အချိန် သွား၍တိုက်ဆိုင်သည်သည်တွင် ကလေးတွေတပြိုင်ကြီးနှင့် သွယ်တို့မိသားစု ဒုက္ခရောက်ရသည် မေမေက အိမ်တွင် အိမ်ဆိုင်ကလေး ဖွင့်သည် ဆေးလိပ် မီးခြစ် ဇီးပြားစသည် တိုလီမိုလီ ကလေးတွေ ရောင်းသည် သွယ်ထက်အကြီး ခင်မြသီ က ဆယ်တန်းမအောင်ခဲ့သော အခါ စွပ်ကျယ်စက်တွင် အလုပ်ဝင်လုပ်သည် သူတို့မွေးချင်းတွင် သွယ် က ပညာတော်သည် အတန်းတိုင်းကို နှစ်ချင်းပေါက်အောင်သည် သွယ်ဆယ်တန်းအောင်တော့ ရုံးတရုံးမှာ အောက်တန်းစာရေး ရသည် အလုပ်တဖက်ဖြင့် "လုပ်သား"သို့ တက်သည် မေမေကမူ မနက်စောစောကြီး ကဗျာကရာ ထမင်းဗူးကလေးဖြင့် ရုံးသို့ပြေးကာ ညကိုးနာရီကျမှ အိမ်ပြန်ရောက်သော သွယ် ကို ကြည့်၍ရင်မောသည် ကျောင်းမတက်ရန် တားသည် သို့ရာတွင် သွယ်ကို တား၍မရ အောက်တွင် ခလေးခြောက်ယောက် ရှိသေးသည် သည်ခလေးခြောက်ယောက်ကို လူလားမြောက်အောင် ပညာသင်ပေးဘို့ ကိစ္စသည် သူ့တာဝန်ဟု ယူဆသည် အကြီး ခင်မြသီသည် စွပ်ကျယ်စက် သံသရာမှ လွတ်နိုင်မည် မဟုတ် သူက ပညာကလေးကလည်း တော်သည့်အခါ "လုပ်သား"သို့တက်လျှင် ဂိဇ္ဈာဘွဲ့ကလေးလောက်တော့ ရနိုင်သည် ဂိဇ္ဈာဘွဲ့ကလေးလောက် ရလျှင် သည့်ထက် လခ ကောင်းသော နေရာလေး တနေရာသို့ တနေ့တော့ ရောက်နိုင်သည် ထို့ကြောင့် ဂိဇ္ဈာဘွဲ့ကလေး လောက်တော့ ရအောင်ကြိုးစားမည် ဟု သွယ် ပိုင်းဖြတ်ထားသည်

တည ကိုနန္ဒာ သွယ်ကို လိုက်ပို့သည်တွင် သွယ်တို့မေမေ ဆိုင် မပိတ်သေး သည်တွင် မေမေခေါ်သဖြင့် ကိုနန္ဒာ သွယ်တို့အိမ်သို့ ပထမဆုံး ရောက်ဖူးသည်

သွယ်တို့အိမ်က သွပ်မိုး ထရံကာ ကိုယ်ပိုင်အိမ် ဖြစ်သော်လည်း အိမ်က ကျဉ်းပြီး လူကများ နေသည် သွယ်တို့ မောင်နှမတွေကချည်း ရှစ်ယောက် သည်အထဲ မေမေ အမတယောက်လည်းရှိသေးသည် အိမ်ကျဉ်းကျဉ်းထဲတွင် လူဆယ့်တယောက်နေရသည်

ဖေဖေ မေမေ နှင့်ကလေးတွေက အိမ်ရှေ့ခန်းမှာ အိပ်ရသည် အိမ်ရှေ့ခန်းဆိုသည်မှာ ရန်ကုန်အိမ်တို့ ထုံးစံအတိုင်း နေ့တွင် ဧည့်ခန်းဖြစ်၍ ညအိပ်ခန်းမှ ခြင်ထောင် ထောင်ရသည့် အခန်းမျိုးဖြစ်သည် ကြီးကြီးနှင့် သွယ်တို့ အကြီးမတသိုက်က အိပ်ခန်းထဲတွင် အိပ်သည် သမီးတွေ အပျိုဖြစ်လာတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေနိုင်ရန် အတွင်းခန်းကို နေရာဖယ်ပေးပြီး ဖေဖေ တို့က အပြင်ခန်းသို့ ထွက်ရသည်

ထိုညက ကိုနန္ဒာရောက်သွားသည့်အခါ အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ခြင်ထောင် တချို့ထောင်နေပြီ တချို့ကလေးတွေက ကြမ်းပေါ်တွင် ဝမ်လျားမှောက်၍ စာကျက်နေကြသည် ဧည့်သည်လာသည်

ဆိုတော့ ခြင်ထောင်တွေ သိမ်းဟယ် အိပ်ရာတွေ သိမ်းဟယ် ဖြစ်ကုန်ကြသည်

သွယ်က ကိုနန္ဒာကို အားတုန့်အားနာနှင့် ကြည့်သည် သူ့အခြေအနေကို ပြရသဖြင့် ရှက်နေပုံလည်း ရသည် သည်တော့ ကိုနန္ဒာက သည်အခြေအနေ အားလုံးကို သတိမထားမိဟန်ပြရသည် မေမေ က အားနာစကားဆိုသည် ကို ပင် မကြားဟန်ပြကာ တခြားစကားတွေကို လျှောက်ပြောသည်

သည်နောက်တော့ အဝင်အထွက်ရှိသွားသည် လက်ပတ်နာရီ အဖြုတ်ခံရတုန်းက ကူညီခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် တကြောင်း ညစဉ်အိမ်တိုင်ယာရောက်လိုက်ပို့သည့်အတွက်ကြောင့်တကြောင်း ဖေဖေတို့ မေမေတို့ကလည်း ကိုနန္ဒာကို ကျေးဇူးတင်သည်

မစန်းမြင့် နှင့် ထားထားရီတို့ကတော့ သွယ် ကို ကိုနန္ဒာနှင့်စသည် သို့ရာတွင် မအောင်မြင်သောကဗျာ ဆရာဟူ၍ သူတို့မသိကြ စိုးထွန်းအမည်ဖြင့်သာ သိကြသည် သွယ် တယောက်သာ ကိုနန္ဒာဟုသိသည် ကိုနန္ဒာမျက်ကွယ်တွင် သူတို့က သွယ် အား "မင်းအမျိုးသား"ဟု ပြောတိုင်း သွယ်က သူတို့ကို လက်သီးကလေးဖြင့် ထုသည် သို့ရာတွင် နောက်တော့ရိုးသွားသည် သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျောင်းဆင်းချိန် ဘူတာကြီးသို့ ကိုနန္ဒာမရောက်လျင်"ကိုယ့်အမျိုးသား မလာသေးဘူးဟုနောက်တတ်သည် သို့ရာတွင် တကယ်က ဘာမျှဖြစ်ကြသည်မဟုတ် ကိုနန္ဒာကလည်း ဂရုတစိုက်လုပ်ပြသည်မှအပ ဘာမျှပြောသေး

သည်တွင်ပြဿနာက တက်လာသည် ပြဿနာက သူတို့မောင်ငယ် မျိုးဆွေပြဿနာ မျိုးဆွေက သွယ်အောက် နှစ်ယောက်ခြားဖြစ်သည် အသက်က ဆယ့်ငါးနှစ် ဆယ့်ခြောက်နှစ်သာ ရှိဦးမည် ရှစ်တန်းရောက်နေပြီ ကာလအလျောက် ဆံပင်ရှည်ကလေး ထားချင်သည် ဂီတာကလေး တီးချင်သည် ပုဆိုးဝတ်လျင်လည်း အသဲယားစရာ ကျွတ်ကျတော့မတတ်ချက်ပြုတ်ဝတ်တတ်သည် သို့သော် နံပါတ်ဖိုးတို့ ဘာတို့လောက်အထိ ဝါမရင့်သေး တနေ့တွင်မူ ရန်ဖြစ်ကာ ကောင်လေးတယောက်ကို ဓားနှင့်ထိုးသဖြင့် ရဲစခန်းသို့ရောက်ရသည် သည်တော့ တရားရုံးသို့ ရောက်သည် သည်တော့ သွယ် နှင့်တကွ သွယ်ဖေဖေ မေမေတို့ကပါ ကိုနန္ဒာကိုအကူအညီတောင်းကြသည် အာမခံကိစ္စ ရှေ့နေရှေ့ရပ်ကိစ္စ တို့ကို သွယ် ဖေဖေ လိုက်မလုပ်နိုင် သွယ်တို့လည်း မလုပ်နိုင် ကြီးကြီးမားမား ယောက်ျားဆို၍ တယောက်မျှမရှိ တော်ပါသေး၏ ဒဏ်ရာက သိပ်မကြီး တရားလိုက အမှုကို ပြန်ရုပ်၍ တရားရုံးကလည်း ဆုံးမလွတ်လိုက်သည် ရပ်ကွက်လူကြီးစုံရာနှင့် ကျေအေးသွားကြသည်

သည်အဖြစ်ကို မြင်တော့ အိမ်တအိမ်တွင် သိုးမဲတကောင် တော့ ရှိစမြဲဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် သူတို့မွေးချင်းထဲတွင် သူ့အမ တင်တင်မြ သူ့အမ တင်တင်လှ၏သားသမီးများထဲတွင် တင်ထွန်းအောင် သွယ်တို့မွေးချင်းထဲတွင် မျိုးဆွေ

တင်ထွန်းအောင်လို အရာရှိသားသမီးလည်း ပြဿနာရှိသည် မျိုးဆွေလို မြို့နယ် အလတ်တန်း အောက်လွှာ သားသမီးလည်း ပြဿနာ ဖြစ်သည် သည်ပြဿနာသည် ယနေ့လူငယ်ပြဿနာ ခေတ်ရေစီးကြောင်းဘဲဟု သဘော ထား၍မဖြစ် သည်လူငယ်တွေသည် တက်ကြွသည် အားမာန်ရှိသည် သည်တက်ကြွမှုနှင့် အားမာန်ကို ကောင်းသည့်ဘက်တွင် အသုံးချက ကောင်းမည်ဟု ကိုနန္ဒာ ထင်သည် သို့ရာတွင် စိတ်ထဲတွင် မချင့်မရဲ ဖြစ်ရုံထက် သူ ဘာမျှ မတတ်နိုင် သူလည်း မဖြေရှင်းတတ်

ကိုနန္ဒာနှင့် သွယ် တို့ကိစ္စကို ပြန်ကောက်ရလျင် မျိုးဆွေကိစ္စ ပြီးသည့်နောက် သူတို့အခြေအနေ တိုးတက်လာသည်ဟု ဆိုရမည် ကိုနန္ဒာက ခြေမြန် လက်မြန် ဖွင့်ပြောလိုက်သည် ဖွင့်မပြော ခင်ကတဲက သွယ်ကလည်း ညွတ်ချင်နေသည် ကိုနန္ဒာ ပါးစပ်က စကားထွက်လာလျင် ခေါင်းညိတ် ဖို့အဆင်သင့် ဖြစ်သည် ယခု ကိုနန္ဒာပါးစပ်က ထွက်လာတော့ သွယ်က ရှက်ပြီးဖြင့် ခေါင်းညိတ်သည်

ထိုကြောင့် သူတို့အချစ်ရေးသည် သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲ မရှိလှ ချစ်သူတို့ဘာ၊ ပျော်ကြသည် သွယ်ရုံးဆင်းလျင် သွားကြိုရသည် ညကျောင်းအဆင်းတွင် အိမ်ပြန်ပို့ရသည် ချစ်စကားတွေ ပြောကြသည်

သို့ရာတွင် တအိုးတအိမ် တည်ထောင်ဘို့ ပြောသည့်အခါကျတော့ သွယ်သည် လွယ်လွယ်နှင့် အဖြေမပေး စည်းကမ်းချက်က များသည် ကိုနန္ဒာစာမေးပွဲအောင်၍ အလုပ်အကိုင် အတည်တကျ ဖြစ်ရမည် ယခု ကျဘန်း လျှောက်လုပ်နေသည်ကို သွယ်မကြိုက် ကိုနန္ဒာအလုပ်အကိုင် အတည်တကျ ဖြစ်သည့်တိုင် သူစာမေးပွဲ အောင်အောင်စောင့်ရမည် သူက ယခုမှ တတိယနှစ်ရှိသေးသည် ထို့ပြင် သူ့မှာ မောင်တွေ ညီမတွေ တလှေကြီးရှိသေးသည် ထိုကြောင့် သူတို့ထဲက အနည်းဆုံး နှစ်ယောက်လောက်တော့ လူလားမြောက်အောင် စောင့်မ ချင်သည် သို့မှသာ လူမမာ အဖေနှင့်အမေ တို့အတွက် စိတ်အေးနိုင်မည် သည်နှစ်ယောက် လူလားမမြောက်ခင် အထိ သွယ် ကတာဝန်ယူထားရမည်ဟု ဆိုသည်

သည်စည်းကမ်းချက်တွေကို မြင်သည့် အခါ၌ ကိုနန္ဒာအကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည် သွယ်သည် အချစ်ကို လက်ခံလွယ်သလောက် အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ ကျတော့ ခေါင်းမာသည် နည်းနည်းမျှအလျော့မပေး

သည်တော့ ကိုနန္ဒာအလုပ်ရှာရသည် မွတ္တမနှင့်သိပ္ပံဘွဲ့ရပြီး နောက် မှတ်ပုံတင်ရုံးတွင် တန်းစီသည် မှတ်ပုံတင်သည် သို့ရာတွင် ကံလော ခေတ်လော မပြောတတ် အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်ရုံးမှ ဘာမျှပြန်မလာ သည်အခါတွင် ဝင်ငွေလေး ဘာလေးရအောင် စာအုပ်အဟောင်းကလေးတွေ ချရောင်းရသည် တနေ့နှစ်ဆယ် ရသည့်အခါလည်း ရှိသည် နှစ်ကျပ် သုံးကျပ် ရသည့်အခါ

လည်းရှိသည် ကြိတ်နှုန်းတွက်လျင် တနေ့ကို ငါးကျပ် ခြောက်ကျပ် လောက်တော့ ကိုက်သည် သို့ ရာတွင်လက်ထဲ၌ မစမိ ထမင်းဘိုးလက်ဖက်ရည်ဘိုး လမ်းစရိတ် အပေါင်းအသင်း ကျွေးမွေးစရိတ် နုတ်လိုက်လျင် တနေ့ဝင်ငွေကလေးသည် ဘာမျှ မကျန်တော့

သည်တုန်းမှာ တင်ထွန်းအောင် ကိစ္စပေါ်လာ၍ သူထွက်ခဲ့ရသည်

သွယ်က မသွားစေချင် ဘယ်ဆီ ဘယ်စခန်းထိအောင် လိုက်ရမည်မသိ အခန့်မသင့်လျင် ပြဿနာ ပေါ်နိုင်သည် သို့ရာတွင် မသွားနှင့်ဟု မတား သည်လောက်တော့ သွယ် သူ့ဘက် ကိုယ့် ဘက် စဉ်းစားတတ်သည် ကိုယ့်ဘက်က ကိုယ်ဆွေမျိုးသားချင်းကိစ္စကို ကြည့်ပြီး သူ့ဆွေမျိုးကိစ္စ မကြည့်ရဘူးဆိုလျင် တရားရာ ကျမည်မဟုတ် လက်ထပ်ဖို့တင်ပြ လာသော ကိုနန္ဒာအဆိုကို ကိုယ့်ဘက်က ဆွေမျိုးသားခြင်းကိစ္စကြောင့် အဆိုင်းခိုင်းထားခဲ့ပြီးမှ သူ့ဘက်က ဆွေမျိုးကိစ္စ ဆောင်ရွက်သည်ကို သွားတာလျင် သူလွန်ရာရောက်မည် မတရားရာရောက်မည် စင်စစ်သူနှင့် ကိုနန္ဒာ သည် အကြင်လင်မယားလည်း မဟုတ်သေး ကိုယ့်တွင် ဆွေမျိုးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လွတ် လပ်စွာ လုပ်ခွင့်ရှိသလို သူ့တွင်လည်းလွတ်လပ်ခွင့်ရှိသည်သာ ဖြစ်သည်

ကိစ္စပြီးလျင် မြန်မြန် ပြန်ခဲ့ဘို့ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ဖို့ ပြဿနာပေါ်မည့် ကိစ္စများကို သတိ ထားဘို့ စသည်တို့ကိုတော့ သွယ် တဖွဖွ မှာလိုက်သည် ပြဿနာပေါ်မည့်ကိစ္စဆိုသည်မှာ တခြား မဟုတ် ကောင်လေးတွေ တဖက်နိုင်ငံထဲသို့ရောက်နိုင်သည် ဟု ကိုနန္ဒာကပြော၍ သိရသည် လိုက် ခေါ်လျင် ကိုယ်က ဘယ်လိုအကြောင်း ပြသည်ဖြစ်စေ ပြဿနာကြီးလာနိုင်သည် သည်အချက် သတိထားဘို့ကို သွယ်က သေသေချာချာ မှာလိုက်သည်

ကံအားလျော်စွာ ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကိစ္စ သည် သွယ်စိုးရိမ်သည့် ပြဿနာက မပေါ် သွယ် မစိုးရိမ်သည့် သွယ် လုံးလုံးမစဉ်းစားခဲ့သည့် ပြဿနာက ပေါ်လာသည် ပေါ်မည့်ပေါ်တော့ ပြဿနာက သေးသေး ကွေးကွေးမဟုတ် သေရေး ရှင်ရေးပြဿနာ သွယ်နှင့် တွေ့မှ တွေ့ကြုံရပါ တော့မည်လော ဆိုသည့်ပြဿနာ

ကိုနန္ဒာသည် ဆက်၍မစဉ်းစားချင်တော့

ဒုက္ခအန္တရာယ်တွေကြားထဲတွင် ကြည်နူးစရာကို ရှာကြံတွေး၍ စိတ်သက်သာရာ ရသည် တော့ မှန်သည် သို့ရာတွင် ခဏမျှသာ ဖြစ်သည် နောက်ဆုံးတော့ တွေ့ကြုံနေရသည့် ရုပ်ဘဝကို မလွန်ဆန်နိုင် ကြည်နူးစရာကို မည်မျှတွေးတွေး အဆုံးပိတ်ကျလျင် လက်ရှိအခြေအနေကြီးကို ရှောင်လွှဲ၍မရ

အပြင်ဘက်တွင်မုန်တိုင်းက တိုက်မြဲ ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးတို့က ဒေါသတကြီးဖြင့် တပုန်းပုန်း အော်မြည်နေဆဲသာ ဖြစ်သည်

သူတကိုယ်လုံး တရှိန်ရှိန်ပူနေသည် ခေါင်းလည်း ကိုက်သည် ရေငတ်သဖြင့် မျက်နှာပိတ်

ခရစ်ယာန်တို့ကို တပည့်သင်တန်းသည် ယခင်က သင်ကျွန်းပေါ်တွင် သူနှင့် သံချောင်း ဆိုသော လူသားနှစ်ယောက်ရှိသည် ယခု သူတယောက်ထီးတည်း သံချောင်းသည် သင်ကျွန်းတနေရာတွင် ရှိသေးသလော ပင်လယ်ထဲသို့ကျသွားပြီလော

ကိုနန္ဒာသည် မှောင်ထဲတွင် လက်ကိုဆန့်လိုက်သည် သံချောင်းကောက်လာသည့် နိုင်လွန်ကြိုးများနှင့် အဆစ်ပိတ် ဝါးပိုးဝါးဆစ် တဆစ်ကိုတွေ့ရသည် ကြိုးများများရလျှင် ကြိုးကျစ်မည် စားရလျှင် ဝါးဆစ်ပိတ်ကို ဖောက်၍ ရေဖူးလုပ်ရမည်ဟု သံချောင်း ကပြောခဲ့ဘူးသည်

ယခု ကြိုးများလည်းများများမရသေး ဝါးဆစ်ကို ဖောက်ရန် စားလည်းမရသေး သံချောင်း ကလည်း ပြန်မလာသေး ပြန်မှ ရောက်ပါဦးမည်လော ဆိုသည်ကိုလည်း ကိုနန္ဒာ မတွေးတတ်

ဝဲဘက်ဘေးကို စမ်းလိုက်တော့ ကျောက်တုံပုံ ကိုစမ်းမိသည် ကျောက်တုံးများမှာ တခုနှင့် တခု ရွယ်တူဖြစ်သည် တတုံကို အလျား တပေ အနံ ခြောက်လက်မ အမြင့် ခြောက်လက်မခန့်ရှိ ရှိသည် ကျောက်ဆောင်တွေကြားထဲက ရေတိုက်စားသဖြင့် ညီ၍ချောနေသော ကျောက်တုံးများ ဖြစ်သည် သံချောင်းသည် သည်ကျောက်တုံးမျိုးကို တနေ့ တခေါက်လိုက်ရှာကာ တနေ့တလုံး သယ်လာသည် သူတို့နေရာ ကျောက်ကမ်းပါးရိပ်မြို့၀ သို့ ရောက်သောအခါ ကျောက်တုံးများကို အုတ်စီသလို တတုံးပေါ်တတုံး ဆင့်ပြီး စီသည် ပင်လယ်ဘက်က လေပြင်းကို အကာအကွယ် ရစေသည်

ကိုနန္ဒာက သံချောင်းလုပ်ပုံကိုနားမလည်

လေကွယ်အောင် ကျောက်ကမ်းပါးရှေ့တွင် အကာအကွယ် လုပ်လိုသည် ဆိုလျှင် ဘာကြောင့် မြန်မြန်ပြီးအောင် မလုပ်သနည်း အဘယ်ကြောင့် တနေ့မှ ကျောက်တုံးတတုံး သယ်နေရသနည်း မြန်မာ့ သမိုင်း ဒဏ္ဍာရီလာ ဗေဒါရီ တယောက် အပ်ပေါက်နှင့် ထွင်းထားသော ဗူးခြောက်ဖြင့် တနေ့ကုန် ရေခပ်သလို အချိန်ကုန်အောင် လုပ်သည့် နည်းလော ကိုနန္ဒာနားမလည်

ဘာမျှလုပ်စရာမရှိသော ကျွန်းပေါ်တွင် သည်အလုပ်သည် အချိန်ကုန်သင့်သလောက်တော့ ကုန်သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည် တခါတရံ အရွယ်ညီသည် ကျောက်တုံးချောချောတတုံးကို လိုက်ရှာရသည်မှာ တမန်က ကုန်သည် မြို့ကြီးပြကြီးများ၌ အချိန်က ကုန်လွယ်သည် အချိန်ကို လုနေကြရသည် သည်ကျွန်းပေါ်မှာတော့ အချိန်က ကုန်ခဲသည် အချိန်ကုန်အောင် တခုခုကို ရှာကြံလုပ်ရသည် သို့မှသာ ငြီးငွေ့စိတ် အထီးကျန်စိတ် အားငယ်စိတ်တို့ကို ဖျောက်နိုင်မည်

သံချောင်းသည် မနက်ပိုင်းတွင် ကျောက်တုံး ထွက်ရှာသည် ညနေပိုင်းတွင် အုန်းပင်တက်ခြင်း ဝါးရောင်းချည်ရွက်ခူးခြင်း ခရုကောက်ခြင်း ဖြင့် အချိန်ကုန်သည် ကိုနန္ဒာအဖို့အလုပ် လုပ်စရာ ရှားသလောက် သူ့အတွက် လုပ်စရာတွေ တပုံကြီး ရှိနေသည်

ကိုနန္ဒာသည် သံချောင်းအလုပ်များပုံကို ကြည့်၍ အားကျသည် အနည်းဆုံး အချိန်ကုန်မှန်း

မသိ ကုန်သည် ထို့ကြောင့် သူလည်းအချိန်ကုန်အောင် အာရုံဝင်စားမည့် အလုပ်တစ်ခုကို ရှာကြည့် သည် သို့ရာတွင် ဘာမျှ ရှာမတွေ့။ အုန်းပင်လည်း မတက်တတ် သည်တော့ ကိုနန္ဒာ ကမ်းစပ်သို့ ဆင်းသည် ဒီရေအကျတွင် ကျောက်ဆောင်ခွက်တွေ ကြားမှာ ငါးပေါက်စနလေးတွေ ကျန်ရစ်ခဲ့ သည် ကျောင်းတုန်းက မွတ္တပေဒ နှင့် သူ သိပ္ပံသွဲ့ ရခဲ့သည် မဟုတ်လော ထို့ကြောင့် ငါးအမျိုးအ မည် ငါးတို့၏သဘာဝကို လေ့လာမည်ဟု ရည်ရွယ်ရင်းရှိခဲ့သည် ကျောက်ခွက်များ ကြားတွင် ငါး ကလေးတွေကိုတွေ့ပါ၏ သို့ရာတွင် သူ အမျိုးအမည် မခွဲတတ် ၎င်းတို့၏သဘာဝကို မသိ ကျောင်း စာထဲတွင် သူ တွေ့ခဲ့ရသော ငါးမျိုးလည်း သိပ်မရှိ ရှိသည့်တိုင်အောင် သူမမှတ်မိတော့ ကျောင်း စာထဲကငါးများသည် မေ့လျော့ခြင်းဟူသော ရေအောက်သို့ရောက်ကုန်ကြပြီ ပြီးတော့ မွတ္တပေဒ ဘာသာတွဲကို သူဝါသနာပါ၍ စိတ်ဝင်စား၍ သည်ဘာသာ တွဲကိုယူခဲ့ခြင်းမဟုတ် ရရာ ကြုံရာကို ယူခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည် ထို့ကြောင့် အချိန်ဖြန်းရန် ကြိုးစားသော ကိုနန္ဒာ၏ ကြိုးပမ်းချက်သည် မအောင်မြင်

သည်တော့ သံချောင်းနှင့် လိုက်၍ ကျောက်တုံးရှာထမ်းဘို့ စိတ်ကူးသည်

“ငါလဲ ကျောက်တုံး လိုက်ထမ်းမယ်ကွာ”

သံချောင်းက ပြီးသည် ကျောက်တုံးကို တလှည့် ကိုနန္ဒာဗလကို တလှည့် ကြည့်သည် သူ့ အကြည့်နှင့် သူ့အပြုံးက ကိုနန္ဒာကို အထင်သေး သည့်အပြုံး

“အကို ဖြစ်ပါ့မလား”

ဖြစ်ပါတယ် မင်းတယောက်ထဲ ထမ်းတော့ ဒို့တန်တိုင်းဆောက်ရတာ ကြာတာပေါ့ နှစ် ယောက်အားဆိုတော့ မြန်မြန် ပြီးတာပေါ့ ”

“ဖြေးဖြေးပေါ့ တနေ့တတုံး သယ်ရင် ရပါတယ်”

“ဘာ ဖြစ်လို့လဲ အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်အောင်လို့လား”

သံချောင်းက ကိုနန္ဒာကို တအံ့တဩ မော့ကြည့်သည် သူ့တွက်ကိန်းကို ကိုနန္ဒာသိ၍ အံ ဩနေပုံရသည်

“အချိန်လဲကုန်အောင် ပြီးတော့ လူလဲသက်သာအောင်ပေါ့ တနေ့တတုံးသယ်တော့ သက် သာတာပေါ့ အများကြီးသယ်ရင် လဲသွားမှာပေါ့ ကျွန်တော်တို့ထမင်းမှမစားရတာ သိပ်လုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ”

“ဒါဖြင့် ငါလဲတနေ့ကို တခေါက် တော့ လိုက်သယ်မယ်ကွာ”

“နေပေ့စေ အကို တနေ့တလုံးဆိုရင် တော်ပြီ မှတ်ရတာ လွယ်တယ်”

ကိုနန္ဒာက နားမလည်ဟန်ဖြင့်

“ဘာကို မှတ်ရတာ လွယ်တာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ဒီကျွန်းပေါ်ရောက်တဲ့ ရက်တွေလေ တနေ့ကို ကျောက်တုံး တတုံးဆိုတော့ ကျောက်တုံးသုံးဆယ် ဆိုရင် ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်ပေါ့ အကိုရ ကျွန်တော်တို့ ကျွန်းပေါ်ရောက်တာ ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်ပြည့်သွားပြီ လ ကိုတော့ ဟိုဘက်နားမှာ ကျွန်တော် သစ်ကိုင်းလေးတွေချိုးပြီး စိုက်ထားတယ်”

သည်တော့မှ ကိုနန္ဒာသည် တနေ့ကျောက်တုံး တတုံးသာ သယ်သော သံချောင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သဘောပေါက်သည်

“မင်းမှတ်တာက ဗမာရက်လား အင်္ဂလိပ်ရက်လား”

“ဗမာရက်”

“အင်္ဂလိပ်ရက် လုပ်ပါလားကွ”

သံချောင်းက စဉ်းစားနေသည်

“ကျွန်တော်က အင်္ဂလိပ်ရက် မသိဘူး အကိုရ ပြီးတော့ ပင်လယ်ထဲမှာကတော့ ဗမာရက်က မှတ်ရတာ ပိုလွယ်တယ် ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲကွ ”

“ဒီရေတက် ရေကျနဲ့ လဆုပ် လဆန်းကို ကြည့်ရတာ လွယ်တယ်လေ”

သည်အချက် သံချောင်းက သာသွားပြန်ပြီ အစက သံချောင်းသည် ဘာမျှသိသူ မဟုတ်ဟု ကိုနန္ဒာ အထင်သေးခဲ့သည် စာမတတ် ပေမတတ် အလွန်ဆုံးရှိမှ မြန်မာလို လေး ငါး တန်းလောက်သာ သင်ခဲ့ရပုံရသည် သို့ရာတွင် သံချောင်းသည် လူ့ဘဝအကြောင်းကို ပိုသိသည် သူတွင် မရှိသော ဗဟုသုတ တွေ သံချောင်းတွင်ရှိသည်

သံချောင်းက ဒီရေ အတက် အကျ ကိုကြည့်၍ လဆန်းလဆုတ် ရက်တွက်ပုံ နာရီတွက်ပုံ ကို ပြောပြသည် ဒီရေအတက်သည် ခြောက်နာရီ ကြာ၍ ဒီရေအစစ်သည် ခြောက်နာရီ ကြာသည် ဥပမာ သန်ခေါင်က စ၍တက်လျင် နံနက်ခြောက်နာရီကျမှ ကမ်းလုံးပြည့်သည် နံနက်ခြောက်နာရီ ကပြန်ကျလျင် မွန်းတည့်ဆယ်နှစ်နာရီကျမှ လုံဝ ရေစစ်သည် ဒီရေတက်ချိန်သည် တနေ့ကို နာရီတမတ်နောက်ကျသည် လဆန်းတရက်၌ ဒီရေသည် ဆယ်နာရီဆယ့်ငါးမိနစ် တွင်စတက်၍ နှစ်ရက်နေ့၌ ဆယ်နာရီခွဲတွင်စတက်သည် သည်နည်းဖြင့် တွက်လျင် ဒီရေသည် လပြည့်နေ့တွင် နာရီဆယ့်ငါးမတ် နောက်ကျ၍တက်သဖြင့် နံနက်သုံးနာရီ ဆယ့်ငါးမိနစ်နှင့် ညနေ သုံးနာရီ လေးဆယ့်ငါးမိနစ်တွင် ပြန်တက်သည် သည်နည်းဖြင့်တွက်လျင် ဒီရေကိုကြည့်၍ နာရီကိုမှန်းနိုင်သည် ဒီရေတက်ချိန် ဆင်းချိန်ကို ကြည့်၍ ရက်ကို မှန်းနိုင်သည်

သံချောင်းက ဒီရေအတက် အကျဖြင့် ရက် နာရီ တို့တွက်ပုံကို ရှင်းပြသည် သည်တော့မှ သံချောင်းနှင့်သူ စတွေ့စဉ်က ရက်ကိုမေးစဉ် လခြမ်း နှင့် ဒီရေကို သံချောင်းလှမ်းကြည့် သည့်

အဖြစ်ကို ကိုနန္ဒာ သွား၍ အမှတ်ရသည်

ထိုနေ့က ကိုနန္ဒာသည် သံချောင်းနှင့်အတူ ကျောက်တုံးအသယ်လိုက်သည် သံချောင်းတား
သည့်ကြားထဲက အချိန်ဖြုန်းလို၍လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာ ကြာကြာမထမ်းနိုင် တဖာ
လုံလောက် ထမ်းပြီးသည့်အခါ ပန်းကလည်းနာသည် ခါးကလည်း နာသည် ကျောက်ဆောင် တခု
ပေါ်တွင် ပစ်လဲသေးသည် ကံကောင်း၍ ဒဏ်ရာအနာ တရမဖြစ်

ကျန်ခရီးတမိုင်လောက်ကိုမူ သံချောင်းထမ်းခဲ့ရသည် သည်ကတဲက သံချောင်းသည် ကိုန
န္ဒာကို ကျောက်သယ်ခွင့် မပြုတော့

ကိုနန္ဒာသည် သံချောင်း စီထားခဲ့သည့် ကျောက်သားတုံးတန်တိုင်းကို စမ်းကြည့်သည်
နေ့လည်ကပင် သည်ကျောက်တုံးများကို သူ ရေတွက်ခဲ့သေးသည်

ကျောက်တုံးသုံးဆယ်ရှိပြီး ကျောက်တုံးသုံးဆယ်ဆိုတော့ ရက်ပေါင်း သုံးဆယ်ရှိပြီ

သံချောင်း ထွက်သွားသည်မှာ ငါးရက်ရှိပြီ သည်ငါးရက်စာအတွက်တော့ကျောက်တုံမရှိ
သေး

(၁၅)

ယနေ့နံနက် ကိုနန္ဒာ အိပ်ရာကနီးတော့ ဇင်ယော်ငှက်တို့၏ အော်သံများကို ကြားရသည် တခါ တခါ တွင် ကြက်တူရွေးအုပ်များ အော်မြည် ဖြတ်သန်းသွားသံကိုလည်း ကြားရသည်

ဇင်ယော်ငှက်တို့၏ မြည်သံသည် မုန်တိုင်းစဲသွားပြီဆိုသည့် အမှတ်အသားပင်ဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် မျက်လုံးကို ဖွင့်ကာ အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်သည် ပင်လယ်ပြင်တွင် မုန်တိုင်းစဲသွားပြီ အရှေ့မှိုကုတ်စက်ဝိုင်းမှ နေဝန်းနီသည် ပင်လယ်ပြင် ထဲမှ တငြိမ်ငြိမ် ထိုးထွက်လာသည်

ကိုနန္ဒာ့ ဆံပင်များ မုတ်ဆိတ်များ နုတ်ခမ်းမွေးများက ရှည်နေပြီကိုနန္ဒာသည်အိပ်ရာမှမထသေးဘဲ မုတ်ဆိတ်မွေးများကိုလက်ဖြင့်ပွတ်သပ်နေသည်ယ နေ့ဆိုလျှင် သူထမင်းမစားခဲ့ရသည်မှာ သုံးဆယ့်ငါးရက် တင်းတင်း ပြည့်ခဲ့ပြီ

လူသည် မည်မျှကြာကြာ ထမင်းမစားဘဲ အသက်ရှင် နေနိုင်သနည်း

သူတသက်တွင် တခါမျှ ဤမျှကြာကြာ ထမင်းမစားဘဲ မနေခဲ့ဘူး ယခုလောက်ကြာအောင် ထမင်းမစားဘဲ နေနိုင်ခြင်းအတွက် သူ့ကိုယ်သူတော့ အံ့သြခြင်း ဖြစ်ရသည်

လူသည် ကျောက်ခေတ် ကြေးခေတ် သံခေတ် လျပ်စစ်ခေတ် အနုမြူခေတ် စသဖြင့် ခေတ်အမျိုးမျိုးကိုဖြတ်သန်းခဲ့ရသည် အကြမ်းခေတ် အရိုင်းခေတ် အယဉ်ခေတ် စသည် အဆင့်အမျိုးမျိုးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည် အရိုင်းခေတ် လူသားသည် ကျောက်လက်နက်များကို အသုံးပြုခဲ့ရသည် ကျောက်လက်နက် ဖြင့် အမဲလိုက်ခြင်း အစားအစာ ရှာဖွေခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့သည် သည်တုန်းက လူသားသည် မီးကိုအသုံးမပြုတတ်သေး မီးကို ရှာဖွေမတွေ့ရှိသေး သားငါးတို့ကို အစိမ်းလိုက် စားခဲ့ရသည် သည်လိုဖြင့် ရှေးခေတ်လူသားသည် အသက်ရှင်ကာ လူမျိုးဆက်ကို ပြန့်ပွားတည်တံ့ စေနိုင်ခဲ့သည်

ယခု သူတို့ အခြေအနေ သည်လည်း ကျောက်ခေတ်လူသား၏ အခြေအနေနှင့် ဘာခြားနားသေးသနည်း သည်ကျွန်းပေါ်တွင် ဓားလှံ စသည့် သံဖြင့် ပြုလုပ်သော လက်နက် ကရိယာလည်းမရှိ မီးလည်းမရှိ သစ်သီးသစ်ဥကို စားကာ သားစိမ်း ငါးစိမ်းကို စားရတော့မည် ထိုနည်းမှ လွဲလျှင် အသက်ရှင်နိုင်ဘွယ်မရှိ

သည်လိုတွေးကြည့်တော့ ခရုများ ဂဏန်းများ ငါးများကို အစိမ်းစားသော သံချောင်းကို အထင်သေးဘွယ် မရှိ သံချောင်းသည် သူ့အသက်ရှင်ရေးအတွက် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သော အလုပ်ကို လုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်

ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ တွေ့ရှိချက်များစွာရှိသည် အနက် မည်သည့် တွေ့ရှိချက်ကိုမျှ မီးကိုတွေ့ရှိခြင်းလောက် လေးနက်ကြီးကျယ်ခြင်း မရှိဟု လူမှုသိပ္ပံပညာရှင်များက ဆိုခဲ့ကြသည် သည်တုန်းက ကိုနန္ဒာ လေးလေး နက်နက် သဘောမပေါက်

လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို တွေ့ရှိခြင်း အနုမြူကို တွေ့ရှိခြင်း စသည်တို့သည် လူ့လောက ကြီးအတွက် အရေးကြီးသည်မှာ မှန်သည် သို့ရာတွင် မီးကို တွေ့ရှိခြင်းလောက် အရေးပါ အရာရောက်ခဲ့ခြင်း မရှိသည်ကိုမူ ကိုနန္ဒာ ယခုသဘောပေါက်ပြီ

မီးကို တွေ့ရှိခြင်းသည် အရိုင်းခတ်ကို အဆုံးသတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် အယဉ်ခေတ်သို့ ကူးပြောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် သားစိမ်း ငါးစိမ်းစားရသည့် ဘဝကို တော်လှန် ပြောင်းလဲပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား နှင့် အနုမြူကို တွေ့ရှိခြင်းကား အယဉ်ခေတ်ထဲကပြောင်းလဲခြင်းမျှသာ ဖြစ်သဖြင့် ထူး၍မသိသာ မီးကို တွေ့ရှိခြင်းသည် အရည်အခြင်း ပြောင်းလဲမှုဖြစ်၍ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား နှင့် အနုမြူကို တွေ့ရှိခြင်းကား အရေအတွက်ပြောင်းလဲမှုဟု ခေါ်ရမည် ထင်သည်

ကိုနန္ဒာသည် ကျွန်းကလေး တကျွန်းပေါ်တွင် ရောက်သွားသော ရော်ဘင်ဆင် ကရူးဆိုအကြောင်းကို ဖတ်ဖူးသည် ကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်တွင် လူ့အဖွဲ့အစည်းတခု ကိုတည်ထောင်ခဲ့ကြသော ဆွစ်လူမျိုး ရော်ဘင်ဆန် မိသားစု အကြောင်းကိုလည်း ဖတ်ဖူးသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးမှန်းမသိဘဲ ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲက ကျွန်းကလေးများပေါ်တွင် ရာစုနှစ် အစိတ်နီးပါးမျှ သောင်တင်နေခဲ့ကြသော ဂျပန်စစ်သားများအကြောင်းကိုလည်း ဖတ်ဖူးကြားဖူးသည်

သစ်သီးသစ်ဥကိုစား၍ တရားကျင့်လျက်ရှိသော အရည်ဝါဒီ တောမှီ ရသေ့ ရဟန်းများ အကြောင်းကိုလည်း ဖတ်ဖူးကြားဘူးသည် ဟိန္ဒူဆာဒူး ကြီးများအကြောင်းကိုလည်း ကြားဖူး ဖတ်ဘူးသည်

သို့ရာတွင် မိမိသည်လည်း သစ်သီးသစ်ဥကို စား၍ အသက်ရှင်နိုင်သေးသည်ဟု ကိုနန္ဒာ ထင်သည်

သို့ရာတွင် သည်ကျွန်းပေါ်တွင် မည်မျှကြာကြာ နေရဦးမည်နည်း

မိမိတို့ဘာသာ ပင်လယ်ကြီးကိုကျော်ဖြတ်ဖို့ ဆိုသည်မှာလည်း မြော်လင့်ချက်မရှိ ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်ကူးစရာမရှိ လှေလုပ်ရန်လည်း လက်နက် ကရိယာ မရှိ သို့မဟုတ် ဆိုင်ရာက လိုက်လံ ကယ်ဆယ်ရန်လည်း သူတို့နှစ်ယောက် သည်ကျွန်းပေါ်တွင် ရှိနေသည်ကို မည်သူ သိမည်နည်း လူအားလုံးက “ငါးမန်း”စက်လှေသည် ပင်လယ်အောက်တွင် နှစ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားပြီဟု ယူဆ

ထားကြတော့မည်သာ ဖြစ်သည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်လောက်က ဟာပေးအဒမ်ဆင် ဆိုသော ကမ်းရိုးတန်းသွား သင်းဘောကြီးတစ်စင်း ထားဝယ် အနောက်ဘက်ရေပြင်၌ အစအနမူ မကျန်တော့အောင် နှစ်မြှုပ် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ဘူးသည်ဟု သူ ကြားခဲ့ဘူးသည် ယခု “ငွေငန်း”စက်လှေ၏ကံကြမ္မာကိုလည်း သည်အတိုင်းလူအားလုံးတို့က သဘောမထားဟု မည်သူပြောနိုင်သနည်း

သည်ကျွန်းသို့ သင်းဘောတစ်စင်း သို့မဟုတ် စက်လှေတစ်စင်း လာဆိုက်လျင်တော့ သူတို့အတွက်မျှော်လင့်ချက်ရှိသည် သို့မဟုတ်လျင်ကား သူတို့အတွက် မျှော်လင့်ချက်မရှိ သည်ကျွန်းပေါ်မှာပင် သူတို့နှစ်ယောက် ခေါင်းချရလိမ့်မည် ထင်သည်

သည်နေ့ အဖျားနည်းနည်းကျသွားပြီ သို့ရာတွင် အားမရှိ သုံးဆယ့်ငါးရက်လုံးလုံး အုန်းရည်နှင့် သစ်သီးသစ်ရွက်ကိုချည်း စားနေရသဖြင့် အားနဲ့နေသည့်အထဲတွင် အဖျားကြောင့် ပိုအားနည်းသွားသည် သုံးရက်လုံးလုံး အုန်းရည်ကို မသောက်ရ ရေကိုသာ သောက်ရသည် ယနေ့ဆိုလျင် သူရိပ်မြို့တွင် ရေပင် မရှိတော့ မျက်နှာပိတ် ခရုကြီး နှစ်လုံးဖြင့် ခေတ်ထားသည့် ရေသည်လည်း ကုန်သွားပြီ

ထို့ကြောင့် ယနေ့စမ်းပေါက်သို့ ရေခပ်ဆင်းရသည် စမ်းပေါက်က တမိုင်ကျယ်လောက်ဝေးသည် သည်ခရီးကပြေပြေပြစ်ပြစ်မဟုတ် ကျောက်ဆောင်ကျောက်တုံးများကို ကျော်ဖြတ်ရသည် အပြန်ဆိုလျင် သည်ကျောက်ကမ်းပါးကြီးကို ဖြတ်ရဦးမည်

ကိုနန္ဒာ တွေး၍မောသွားသည် ခြေလက်တို့က လေးလံသည် အနည်းငယ်ဖေါနေသည်ဟု သူထင်သည် မျက်ခွံကလဲလေး၍ မို့နေသည်

ကိုနန္ဒာသည် ဖောသွတ်သွတ် ဖြစ်စပြုနေသော သူ့လက် သူ့ခြေများကို ငုံ့ကြည့်နေမိသည် ထိုစဉ်ကျောက်ဂူတွင် အရိပ်တခု ပေါ်လာသည် ကိုနန္ဒာသည် မော့ကြည့်လိုက်သည်

“သံချောင်း”

သံချောင်းက ဘာမျှမပြောပဲသို့ဝင်လာသည် အုန်းသီးဆယ်လုံးလောက်ကို နိုင်လွန်ပိုက်ကြိုးဖြင့် တွဲကာ ဝါးလုံးဖြင့် ရှိထမ်းလာသည် ပုလင်းတလုံးကို နိုင်လွန်ပိုက်ကြိုးဖြင့် ပခုံးတွင် ချိတ်ထားသည်

သံချောင်း သည်အုန်းသီးတွဲကို ဝါးလုံးက ဖြုတ်ပြီး ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ချထားလိုက်သည်

“မုန်တိုင်းကျတုန်းက ပူလိုက်ရတာကွာ ”

ကိုနန္ဒာ ပါးစပ်က အလိုလို ထွက်သွားသည်

“အကို ဒီအတောအတွင်း ဘယ်သွားသေးသလဲ”

သံချောင်းက သူသိချင်သည့် အရာကို ကောက်မေးသည်

“ဟင့်အင်း ဘယ်မှ မသွားပါဘူး စမ်းပေါက်ကို ရေခပ်တော့ ရောက်တယ်”

သံချောင်းက သူ့အဖြေကို ကြော်နပ်ပုံမရ ကိုနန္ဒာမျက်နှာကို သေသေ ချာချာ စိုက်ကြည့်နေ သည် သူ့မျက်နှာတွင် မျက်ရည်တွေ ဝဲနေသည်

“အကို အုန်းပင်ကော မတက်ဘူးလား”

“ငါဘာမှမစားတာ သုံးရက်ရှိပြီ ပထမ နှစ်ရက်တုန်းကတော့ မင်းထားခဲ့တဲ့ အုန်းသီးကိုခွဲ စားတယ် ငါဖျားနေတယ် သံချောင်း အုန်းပင်လဲ မတက်တတ်ဘူး ရေချည်းဘဲသောက်နေတာ သုံး ရက် ရှိသွားပြီ ”

သံချောင်းက ဘောင်းဘီအိပ်ထဲက တစ်တရာကို ထုတ်လိုက်သည် ပင်ပေါင် ဘောလုံး လောက်ရှိသော ဥဖြူဖြူတွေ ဘောင်းဘီအိတ် နှစ်ဖက် မှ ထွက်လာသည်

“ရော့ ရော့ ဒါစားလိုက်”

သံချောင်းက ဥများကို ကျောက်ဖျာပေါ်တင် ပုံလိုက်သည်

“ဘာဥတွေလဲ”

“လိပ်ဥတွေ အနောက်ဖက်ကမ်းမှာ လိပ်သောင် ရှိတယ် မုန်တိုင်းကျနေတုန်းက မတက်ဘူး မနက်က အစောကြီးတက်ဥသွားတာ ထင်တယ် ဒီနေ့မနက် ကျွန်တော်ရောက်တော့ လိပ်တက်ရာ တွေ တွေတာနဲ့ လိပ်ဥလိုက်တူးတာ”

သံချောင်းက လိပ်ဥများကို လှမ်းပေးသည်

“မင်းကော”

ဟင့်အင်း ကျွန်တော် အလုံးအစိတ်လောက် ဖောက်သောက်ခဲ့ပြီးပြီ လိပ်ဥတရာလောက် ရတယ် ကျွန်တော် ဘောင်းဘီအိတ် မဆန့်တာနဲ့ တချို့ထာပစ်ခဲ့ရတယ်”

“ကြိုးတွေကော ရခဲ့သလား”

“ဟုတ်တယ် ပုလင်းတလုံးလဲ ရခဲ့တယ် ကျွန်တော် စမ်းပေါက် က ရေခပ်လာတယ် ”

သံချောင်းက ပုလင်းကို ပုခုံးတွင် ကြိုးဖြင့် သိုင်းထားရာက ဖြုတ်သည် ပုလင်းက ဂျော်နီ ဝါကားဂီစကီပုလင်း သင်းဘော တစင်းပေါ်က ပစ်ချခဲ့ဟန် တူသည်

“မုန်တိုင်းကျပြီးရင် ပစ္စည်းတွေ ကမ်းပေါ်လာတင်တတ်တယ် ကျွန်တော်လိုက်ရှာချည်အုံး မယ် ဒါထက် အကို အနောက်ဘက်ကမ်းကို မရောက်တာ သေချာတယ်နော်”

“သေချာပါတယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရက်လောက်က အနောက်ဖက်ကမ်းက သောင်ပြင်မှာ ခြေရာတွေ တွေ့တယ် အဲဒါ အကိုရောက်သလားလို့”

“ဟင့်အင်းငါ မရောက်ပါဘူး ခြေရာက တော်တော်များသလား”

“ကြည့်ရတာ ကတော့ လူတယောက်ထဲရဲ့ခြေရာဘဲ ဒါနဲ့ အဲဒီနားတဝိုက်ကို ကျွန်တော်

တောစပ်ကနေပြီး နှစ်ရက်လုံးလုံး စောင့်ကြည့်နေတာ ဒီနှစ်ရက်အတွင်းတော့ တယောက်မှမတွေ့ရဘူး ခု ကျွန်တော် အဲဒီသောင်စပ်အတိုင်း ပြန်လာတာ ခြေရာမရှိတော့ဘူး ဒီရေရောက်တော့ ပျက်သွားပြီ”

သံချောင်းစကားသည် စဉ်းစားစရာဖြစ်လာသည်

သည်ကျွန်းပေါ်တွင် သူနှင့် သံချောင်း နှစ်ယောက်သာရှိသည် သံချောင်းက သူ့ခြေရာ မဟုတ်ဟုဆိုသည် မိမိခြေရာမဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း ကိုနန္ဒာသိသည် သည်အတောအတွင်း ကျောက်ဂူနှင့် အနီးဆုံး တောစပ်မှအပ တခြားဘယ်ကိုမျှ ကိုနန္ဒာမရောက် စမ်းပေါက်ကလည်း အရှေ့ဘက်ကမ်းက စမ်းပေါက်

“ဒို့စက်လှေပေါ်ကများလားမှ မသိတာ”

သံချောင်းက မျက်မှန်ကုတ်ပြီးစဉ်းစားသည်

“ကျွန်တော် ကျွန်းကိုပတ်တာ သုံးလေးခေါက် ရှိပြီ အရင်တုန်းကလည်း ဒီခြေရာ မတွေ့ဘူး နောက်လဲမတွေ့ဘူး ဒီတခါဘဲ တွေ့ဘူးသေးတယ် ဧကန္တ ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့အပြင် အခြားတယောက် တော့ ရှိနေပြီထင်တယ် အကိုကို စိတ်မချတာနဲ့ ပြန်လာတာ ”

ကိုနန္ဒာကလည် သည်အတိုင်း ယူဆသည်

သို့ရာတွင် ထိုလူသည် မိမိတို့၏ ရန်သူလော မိတ်ဆွေလော မိမိတို့ကို ရန်ပြုမည့်သူလော ကူညီမည့်သူလော

“ကဲအကို ရေသောက်ချင်ရင် မျက်နှာပိတ် ခရုထဲမှာရှိတယ် ကျွန်တော် ထည့်ပစ်ခဲ့မယ် ပုလင်းကိုတော့ ကျွန်တော် ယူသွားမယ် ”

“ဘယ်သွားအုံးမလဲ”

ကိုနန္ဒာက လိပ်ဥကိုဖောက်သောက်ရင်းမေးသည်

“ကမ်စပ်ကိုသွားပြီး ပစ္စည်းလေး ဘာလေး ရှာအုံးမယ် ရှာပြီးရင် ကျွန်တော်ပြန်လာမယ် အုန်းရည်ကိုတော့ အပြန်မှသောက်ပေါ့

“နားနားနေနေပေါ့ကွာ”

“ဟင့်အင်း နားလို့မဖြစ်ဘူး ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့အပြင် လူတယောက်ရသေးတယ် ကမ်းမှာ ပစ္စည်းလာတင်ရင် သူရသွားလိမ့်မယ် ကိုယ်ကဦးမှဖြစ်မယ် ပြီးတော့ လိပ်ဥတွေလဲ သွားသယ်ရအုံးမယ် ”

သံချောင်းသည် ရုတ်တရက် ထကာ ကျောက်ကမ်းပါးအောက်သို့ ဆင်းသွားသည် ကိုနန္ဒာက လိပ်ဥဆယ်လုံးလောက် သောက်ပြီး အုန်းသီးနှစ်လုံးခွဲစားပြီး အိပ်ပျော်သွားသည်

အိပ်ရာက နိုးတော့ သံချောင်းပြန်မရောက်သေး

ညနေကျမှ သံချောင်းပြန်ရောက်လာသည် ကမ်းစပ်က နိုင်လွန်ပိုက်ကြိုးတထွေး ရလာသည် ကံကောင်းချင်တော့ နိုင်လွန်ပိုက်ကြိုးထဲတွင် ငမ္မားချိတ်ကြီးကြီးတချောင်း ပါလာသည် နောက်ပုလင်းလွတ်တလုံး နှင့် ဂျပန်ဖန်တဖက်လည်း ပါလာသည်

သံချောင်းသည် ကျောက်တန်တိုင်း ဆောက်ရန် အတွက် ကျောက်တုံးတတုံးကိုလည်းထမ်းလာသေးသည်

“လူတွေသေးသလား”

“ဟင့်အင်း ခြေရာလဲ မတွေ့ဘူး လိပ်ဥတွေတော့ မရှိတော့ဘူး ဖွတ်စားသွားပြီထင်တယ် ဖွတ်ခြေရာတွေတွေ့တယ်”

ထိုညက ကိုနန္ဒာနှင့်သံချောင်း စကားကောင်းနေကြသည် တော်တော်နှင့် မအိပ်ဖြစ်ကြ ရှေ့နေရေးထိုင်ရေး နှင့် အိမ်သို့ပြန်ရေးအတွက် စိတ်ကူး ထုတ်ကြသည် သို့ရာတွင် ရေရေရာရာ တော့မဟုတ် အချိန်လည်းကုန် အပြင်းလည်းပြေ ဆိုသည့်သဘောဖြင့် ဦးတည်ရာ ပြောခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်

ရာသီဥတုသာယာသဖြင့် ကောင်းကင်တွင် ကြယ်တို့ပင်းလက် နေကြသည် လဆုတ်ရက် ဖြစ်၍ ဒီရေမတက်သေး ပင်လယ်လှိုင်းများသည် အဝေးတွင် တရှိရှိ အော်မြည်နေကြသည်ပင် လယ်မှမီးစုန်းဓာတ်များသည် ဟိုတကွက် သည်တကွက် ထ၍တောက်နေကြသည်

သံချောင်းက ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်ပြီး ကြယ်များအကြောင်းကိုပြောပြသည် သံချောင်းသည် ကြယ်တာရာများအကြောင်းကိုသိသည် သူ့ဆရာဘုန်းတော်ကြီးကညညတွင်နက္ခတ်ကြယ်များ ကြည့်လေ့ ရှိသဖြင့်သူလည်း နဲနဲပါးပါး ကြည့်တတ်သည် ဓူဝံကြယ် မောင်ရင်ဆိုင်းထမ်း ခုနစ်စဉ်ကြယ် တံငါကွန်တိုင် သူတို့နှစ်ယောက် တံငါကွန်တိုင် ကြယ်ကိုရှာနေစဉ် ကောင်းကင်တွင် တရွေ့ရွေ့သွားနေသော အရာတခုကို မြင်ရသည်

“ဂြိုဟ်တု ဂြိုဟ်တု”

သံချောင်းက ဂြိုဟ်တုကိုပြသည် ကမ္ဘာကြီးတွင်သိပ္ပံပညာ တန်ခိုးကြောင့် ဂြိုဟ်တုကို လွတ်တင်ထားစဉ် သူတို့သည် ကျောက်ခေတ်သို့ ရောက်နေကြသည်

သည်တော့ ကိုနန္ဒာက လူ့ယဉ်ကျေးမှု တိုးတက်လာပုံကို သံချောင်းနားလည်အောင် ပြောပြသည် မီးကိုစတင်တွေ့သည့်ခေတ် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားခေတ် အနုမြူခေတ် ဂြိုဟ်တုခေတ်

“ဒီလိုဆို ကျွန်တော်တို့ ခေတ်အများကြီး နောက်ပြန်ရောက်နေတာပေါ့ လူတွေက ဂြိုဟ်တုခေတ် ရောက်နေပြီ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ မီးမရှိသေးဘူး

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာပြင်ကို ရွက်သင်းဘောဖြင့် ဖြတ်ကူးခဲ့သော ကိုလံဘတ်၏အကြောင်း တောင်အမေရိကတိုက်မှ ရေးမိုးလီနီရှန်း လူမျိုးတို့ခေတ်က ဘာလဆာ သစ်သားဖောင်ဖြင့် တောင်

ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာ တွင်းတွင် မိုင်ခြောက်ထောင်ကျော်ကို ဖြတ်လာခဲ့သော “ကွန်တီတီ” စွန့်စားခန်း အကြောင်း အာဖရိကတိုက်မှ ရှေးအီဂျစ်လူမျိုးတို့အတိုင်း ကျွန်းလှေဖြင့် အတ္တလန်တိတ်သမုဒ္ဒရာ ကိုဖြတ်၍ အမေရိကတိုက်သို့ သွားခဲ့သော “ရား ၁”နှင့် “ရား ၂”စွန့်စားမှုအကြောင်းတို့ကို ကိုနန္ဒာ က ပြောပြသည်

သံချောင်းသည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာဖြတ်သည့် စွန့်စားခန်းကို စိတ်ပါ လက်ပါ နားထောင် သည်

“တောက် ဓားတချောင်းလောက် ရှိရင် ဒီလောက်ပင်လယ်ကို ကူးလို့ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ ဒီပြင် ဟာမရှိချင်နေပါစေ ဓားတချောင်းရရင် တော်ပြီ

“ဓားရှိတော့ ဘယ်လိုကူးမလဲ”

“လှေထွင်းလို့ရတာပေါ့ အကိုရ တနေ့တနေ့ နဲ့နဲ့ခုတ်သွားရင် သစ်ထွင်းလှေ တစင်းကို တ နှစ်မခုတ်ရပါဘူး

သံချောင်း စိတ်ကူးယဉ်ပုံကို တွေး၍ ကိုနန္ဒာ ပြုံးမိသည်

(၁၆)

ကျောက်ဂူတွင် သံချောင်းတည်ဆောက်ခဲ့သော ကျောက်တန်တိုင်းသည်တဖြည်းဖြည်းမြင့်တက်လာပြီ ယခုဆိုလျှင် ကျောက်တုံးတရာ ရှိသွားပြီ ကျောက်တုံးတရာဆိုတော့ ရက်ပေါင်းတရာ

သံချောင်းပြန်ရောက်လာသည့် အချိန်မှစ၍ သူတို့နှစ်ဦးသည် ယခင်ကထက် ပို၍ ရင်းနှီးလာခဲ့ကြသည် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ယခင်က ကတောက်ကဆ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်ကို ပြန်၍ မပြောကြ အလွန်သေးဖွဲသော ကိစ္စလေးတခုကြောင့် စိတ်အခန့်မသင့် ဖြစ်ခဲ့ကြခြင်းကို ရှက်နေကြပုံရသည် တယောက်နှင့် တယောက် သင့်မြတ်အောင် နေတတ်လာခဲ့ကြသည် ကျွန်းကလေးတကျွန်းပေါ်တွင် လူနှစ်ယောက်တည်း ရှိသည့်အနက် တယောက်နှင့်တယောက် မသင့်မမြတ် ဖြစ်နေကြရခြင်းသည် နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် မကောင်း နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရခြင်းသာ အဖတ်တင်သည်

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး သူတို့ဘဝသည် အထီးကျန်ဘဝဖြစ်ကြောင်းကို ခံစားခဲ့ရသည် စကားပြောဘက် ရချင်ကြသည် စကားပြောသံကို နားထောင်ချင်ကြသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် နေချင်ကြသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့်ကင်း၍ နေရခြင်းလောက် စိတ်ပင်ပန်း ဆင်းရဲသည့်အရာ မရှိဟု ခံစားမိကြသည် ထို့ကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းကလေးတခု ကို ထူထောင်ရန် ကြိုးပမ်းကြသည် စဉ်းစားဉာဏ်ဖြင့် တွေးခေါ်၍ လုပ်ခြင်း မဟုတ် အလိုအလျောက် လုပ်မိခြင်းသာ ဖြစ်သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကလေးတခု ကို ထူထောင်သင့်သည် ဟု သဘောပေါက်၍ မဟုတ် တယောက်တည်း နေ၍မရ နေ၍မဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်

ဥပမာ ကိုနန္ဒာအဖို့ဆိုလျှင် သံချောင်းသည် လိပ်ဥတူးနိုင်သည် အုန်းပင်တက်နိုင်သည် သစ်သီးသစ်ရွက်ခူးနိုင်သည် ခရုရှာနိုင်သည် ငါးဖမ်းနိုင်သည် ရေထဲက ကျောက်ညှပ်များ ခရု များကို ငုပ်နိုင်သည် အလုပ်ကြမ်းကို မမော မပန်း လုပ်နိုင်သည် သည်လောက် အစာရေစာ ငတ်ပြတ်သည့် ကြားထဲက သည်လောက် အကြမ်းပတမ်း ခံနိုင်သော သံချောင်းကို ကြည့်၍ ကိုနန္ဒာ အံ့သြရသေးသည် ယခုအချိန် အထိ သံချောင်းတယောက် နာမကျန်ဖြစ်သည်ကို ကိုနန္ဒာမတွေ့ဖူးသေး

သံချောင်းသည် ပင်လယ်အကြောင်း ရေအကြောင်း ရေအကြောင်း ပင်လယ်သတ္တဝါများ

အကြောင်း ရာသီဥတုအကြောင်းကို နံနံ့စပ်စပ် သိသည် မည်သည့်ရက်တွင် လှိုင်းခေါင်းဖြူထ၍ မည်သည့် နေရာတွင် ရေစီးကြောင်းရှိကြောင်း ကိုသိသည် မည်သည့်ရက်တွင် ဒီရေ အတက်ဆုံး ဖြစ်၍ မည်သည့်ရက်တွင် အစစ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိသည် မည်သည့်ရက်တွင် အနောက်တောင်လေ စတိုက်၍ မည်သည့်ရက်တွင် အရှေ့လေပြန်တတ်ကြောင်း ကိုလည်း တွက်ချက်တတ်သည် မည်သည့်ရက်တွင် ငါးမြူး၍ မည်သည့်ရက်တွင် ဂဏန်းများ ရေသို့ဆင်းတတ် ကြောင်းကို လည်းသိသည်

သံချောင်း၌ သူ့တွင်မရှိသော အရည်အခြင်းတွေ အများကြီးရှိသည် ထို့ကြောင့် သံချောင်း လိုလူမျိုး ရှိဖို့လိုသည်ဟု ကိုနန္ဒာ ယူဆသည်

သံချောင်းဘက်ကကြည့်လျင်လည်း ကိုနန္ဒာလိုလူမျိုး သည် သူ့အတွက်လိုအပ်သည်ဟု ထင်သည် အထူးသဖြင့် ကျွန်းကလေး တကျွန်းပေါ်တွင် နှစ်ယောက်တည်း နေရချိန်မျိုး၌ ပိုမိုလို အပ်သည် ကိုနန္ဒာထံမှ သူမသိသော အသစ်အဆန်းများကို ကြားရသည်

ဥပမာ ကျောက်ခေတ်မှ ပြိုလဲတုခေတ်အထိ လူ့ယဉ်ကျေးမှု တိုတက်ဖွံ့ဖြိုးလာပုံ လူတို့မီးကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့ပုံ လူ့လောကကြီး ရှေးဟောင်း ပဒေသာပင်ခေတ်မှ ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်အထိ ပြောင်း လဲ တိုးတက်ပုံ အလောင်းဘုရား ဦးအောင်ဇေယျ တတိယ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို ထူထောင်ပုံမှ အစ "ကွန်တီတီ"စွန်းစားခန်းနှင့် "ရား-၁"နှင့်"ရား-၂"တို့ ပင်လယ်ဖြတ်ကူးပုံ ရော်ဘင်ဆင်ဂရူးဆိုး ဆိုသူတယောက် သင်းဘော ပျက်၍ ကျွန်းတကျွန်းပေါ် နေခဲ့ရပုံ ကမ္ဘာ့ပြေကြီးလုံးပုံ လသို့ လူသား ရောက်ပုံ စသည်တို့ကိုပြောပြတတ်သည် သံချောင်းအထူးစိတ်အင်စားဆုံး အချက်မှာ"ကွန်တီတီ" စွန်းစားခန်း "ရာ-၁" နှင့် "ရား-၂" တို့၏စွန်းစားခန်းများ နှင့် ရော်ဘင်ဆင် ဂရူးဆိုး ၏စွန်းစားခန်းများ ဖြစ်သည် ယင်းအကြောင်းများကို သံချောင်း စိတ်ပါလက်ပါ နားထောင်သည် မရှင်းလင်းလျင် ရှင်း လင်းအောင် သေသေချာချာ မေးတတ်သည် သို့ဖြင့် ကိုနန္ဒာသည်လည်း သံချောင်းအဖို့ လိုအပ် ချက်တခု ဖြစ်နေသည်

သူတို့၏ဘဝသည် နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ တဘဝ ဖြစ်သည် သံချောင်းတွင် မရှိသည့် အရာကို ကိုနန္ဒာကဖြည့်ဆည်းပေး၍ ကိုနန္ဒာတွင်မရှိသည့်အရာများကို သံချောင်းက ဖြည့်တင်းပေးသည် ကိုနန္ဒာတွင်မရှိသည့် ကာယဗလမျိုး သံချောင်းတွင် ရှိ၍ သံချောင်းတွင်မရှိသည် ဉာဏ်ပညာ အ ရည်အချင်းမျိုး ကိုနန္ဒာတွင်ရှိသည် သည်အရည်အချင်း နှစ်ခုပေါင်းလိုက်သောအခါ သူတို့နှစ် ယောက်သည် ပြည့်စုံသော လူ့အဖွဲ့အစည်းကလေးတခု ကို တည်ဆောက်မိကြသည်

သို့တိုင်အောင် သူတို့နှစ်ယောက်၌ မတူသည့် အချက်များ မရှိမဟုတ် သဘောကွဲလွဲချက် မရှိမဟုတ် မတူသည့်အချက် သဘောကွဲလွဲချက်များ ရှိကြသေးသည် သို့ရာတွင် တယောက်မ ကြိုက်သည်ကို တယောက်က မလုပ်မိရန် သတိထားကြသည် တယောက် စိတ် ထိခိုက်မည့်စကား

ကို တယောက်က မပြောမိရန် ရှောင်ကွင်းကြသည်

ကိုနန္ဒာသည် သံချောင်းအား သားစိမ်းငါးစိမ်း စားသည်အတွက် အထင်သေးခဲ့ဘူးသည် အိန္ဒြေ မဆည်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့သလောဟု စိတ်ထဲက ကဲ့ရဲ့ခဲ့ဘူးသည် သံချောင်းကလည်း ကိုနန္ဒာ အား မြို့သားဟန်ပေါက်လွန်းသည် အထင်သေးခဲ့သည် ကိုယ်စားဘို့သောက်ဖို့ ကိုမှ ရှာကြံဖန်တီး ခြင်းမပြုတတ်သူ ဟု အထင်သေးခဲ့ဖူးသည်

သို့ရာတွင် နောက်၌ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တယောက်ကို တယောက် နားလည်လာခဲ့ ကြသည် ကိုနန္ဒာသားစိမ်းငါးစိမ်းမစားခြင်းသည် အကျင့်မရှိသေး၍ဖြစ်ကြောင်း သံချောင်း သဘော ပေါက်လာသည် သံချောင်း သားစိမ်းငါးစိမ်း စားခြင်းသည်လည်း လိုအပ်၍ဖြစ်ကြောင်း ကိုနန္ဒာနား လည်လာသည် ကျမ်းမာသန်စွမ်း၍ အလုပ်ကြမ်းလုပ်လျက်ရှိသော လူငယ်တဦးဖြစ်သူ သံချောင်း အတွက် သည်အချိန်မျိုးတွင် သည်အစားမျိုးသည် လိုအပ်သည်ဟု ကိုနန္ဒာနားလည်လာခဲ့သည်

သံချောင်းသည် ကိုနန္ဒာ သားစိမ်းငါးစိမ်းစားရန်လည်း မတိုက်တွန်းတော့ မစားသည် အ တွက်လည်း အပြစ်မဆိုတော့

စင်စစ် ကိုနန္ဒာသည် ကြာရှည်အောင်အီးနေနိုင်သည်မဟုတ် ရက်ပေါင်းများစွာ အုန်းသီး အုန်းရေ အုန်းဆံ သစ်နီသီး မတော့သီး စသည် တို့ကို စားလာရသောအခါ အသွေးအသားထဲက တခြား အစကို တောင်းတလာသည် ခန္ဓာကိုယ်က တောင်းဆိုလာသည် သည်အခါတွင် ကိုနန္ဒာ မအောင်အီးနိုင်တော့

ပထမ မြင်းစိုင်းဂဏန်းကို စားကြည့်သည် သံချောင်းပြောသကဲ့သို့ ပင် ပုဇွန်ခြောက်ကိုစား ရသည်နှင့် ဘာမျှမထူးခြား၎င်းက ပုဇွန်ခြောက်ထက်ပင်နူးညံ့သေးသည် ထို့နောက် လိပ်ဥကို စား လာသည် ထို့နောက် ကျောက်ခွက်ထဲတွင် တင်ကျန်ရစ်သော ငါးသေး ငါးနပ် ကလေးများကို စား သည် သို့ဖြင့် မျက်နှာပိတ်ခရု စေတီခရုတို့ကို သာမက ကျောက်ညှပ် ကျောက်ပိုးတို့ကိုလည်း စား လာခဲ့သည် နောက်ဆုံး၌ ကိုနန္ဒာရှောင်သည့်အစားအစာ မရှိတော့ စား၍ရသည့်အရာ မှန်သမျှ ကို စားတတ်လာခဲ့သည်

စားခါစတွင် ပျို့ခြင်းအော်ဂလီဆန်ခြင်း အစာမကြေခြင်းတို့ဖြစ်သေးသည် သို့ရာတွင် အ ကျင့် ရလာသောအခါ ရှောရှောရှူရှူ မျို၍ ကျသွားသည်

မိမိတို့တွင် မီးမျှပင် မရှိသေးသည့်အတွက် သားစိမ်း ငါးစိမ်းကို စားနေရခြင်းမျှသာဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ရိုင်းစိုင်းသည် မဆိုနိုင် သို့ဆိုလျှင် ကိုလိမိ ခေါ် ရေခဲစိမ် အသားစိမ်းများကို ညစာ စားပွဲ ကြီးများတွင် တယောင်တဆောင် တည်ခင်းစားသောက်နေကြသည့် ယဉ်ကျေးပါသည် ဆိုသော နောက်နိုင်ငံသားတို့ကို မည်သို့ခေါ်မည်နည်း

အစ၌ သားစိမ်း ငါးစိမ်း ကို စားရသည့်အတွက် ဘက်တီးရီးယားပိုးမွှားတို့အကြောင်းကို

တွေး၍ စိုးရိမ်မိသေးသည် သို့ရာတွင် ငတ်မွတ်ခြင်းနှင့်စာသော် ဘက်တီးရီးယားပိုးမွှားသည် အသေးအဖွဲ့ မကောင်းဆိုးရွား မျှသာ မဟုတ်လော ချဉ်ဖတ်ထည့်စားသည့်အခါ၌ ဘက်တီးရီးယားကို တမင် မွေးရသေးသည် မဟုတ်လော

ကိုနန္ဒာ သည်လိုအကြောင်းပြချက်ရှာကာ စိတ်ဖြေတတ်နေလေပြီ သို့ရာတွင် တခါတရံ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကိုလည်း အိမ်မက်ထဲတွင် မြင်မက်တတ်သေးသည်

ဖိနပ်မပါဘဲ ကျောက်ဆောင် များ ကျောက်ခဲလုံးများပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်စက ကိုနန္ဒာ၏ ခြေထောက်များသည် သင်ပုန်းဓားဖြင့် ခွဲထားသကဲ့သို့ ဟက်တက်ကွဲရာတို့ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏ သံပွင့်များနှင့် ရေငံလျှင် စပ်လွန်းသဖြင့် ပတ်ထားရသည် ဆေးဝါးအဖြစ် သစ်စိမ်းရွက်များကို အရည်ညစ်၍ ထည့်ရသည် သို့ရာတွင်ကြာသောအခါ ထိုအနာများသည် သူ့အလိုလို ပျောက်သွားကြသည် ယနေ့ သူ့ခြေဖဝါးများသည် အသားမာတက်ကာ ကြမ်းရှလျက် ရှိလေပြီ ကျောက်တက် ကျောက်ဆူးတို့ဖြင့် ခရောင်းထနေသော ကျောက်ဆောင်ပြင်ပေါ်တွင် ကပ်တရာစေး လမ်းမကြီးပေါ် ဒုန်းစိုင်းပြေးတက်နေသလို ပြေးတက်နေပြီ သံချောင်းကပင်လယ်ကမ်းစပ်မှ ကောက်ရခဲသည် ဂျပန်ဖန်ပင် ဗယ်ဘက် နှစ်ဘက်ကို ကိုနန္ဒာစီးရန် ပေးသော်လည်း ကိုနန္ဒာ မစီးတော့ပြီ ဖိနပ်စီးရခြင်းသည် သူ့ခြေထောက်များကို တုံ့ဆိုင်းနှေးကွေးစေသည် ဟုထင်နေပြီ အချွန်အတက်တို့ မွေ့ကျလျက်ရှိသော ကျောက်ဆောင်ပြင်ကို ဖြတ်ပြီးနောက် သံပွင့်နုနုမှုန့်မှုန့် ကလေးများပေါ်တွင်လျှောက်ရခြင်းသည် မည်မျှအရာသာရှိကြောင်းစိတ်၏နှစ်သိမ့်မှုကို ဖြစ်စေကြောင်းကိုလည်း ကိုနန္ဒာခံစားတတ်နေပြီ

ယခင် သူတို့နှစ်ယောက်တွင် အလုပ်တာဝန် ခွဲဝေမှုဟူ၍မရှိ သံချောင်းကချည်းဒိုင်ခံလုပ်ပေးရသည် ယခု ကိုနန္ဒာတွင် အလုပ်တာဝန် ခွဲဝေမှုရှိလာပြီ သူက သည်အလုပ်ကိုလုပ် ကိုယ်က သည်အလုပ်ကို လုပ်မည် ဟု ပါးစပ်က ထုတ်ဖော်ပြောဆို၍ တာဝန်ခွဲဝေခြင်းမျိုးကား မဟုတ် ကိုယ်တတ်နိုင်သည့် အလုပ်ကို နားလည်မှုဖြင့် ကောက်လုပ်သွားခြင်းမျိုးဖြစ်သည် ပင်ပန်းခက်ခဲသည့် အလုပ်မျိုးကို သံချောင်းက ကောက်လုပ်သွားသည့် အခါ၌ ကိုနန္ဒာကပေါ့ပါးလွယ်ကူသော အလုပ်မျိုးကို လုပ်မိရက်သား ဖြစ်နေတတ်သည် တန်တိုင်းစီရန်အတွက် ကျောက်တုံးသယ်ခြင်း အုန်းပင်တက်ခြင်း ရေငုပ်ခြင်း သစ်ပင်တက်ခြင်း နိုင်လွန်ပိုက် ကြိုးစ အပြတ်များကို ဆက်၍ကြိုးကျစ်ခြင်း စသည့် အလုပ်များကို သံချောင်းက လုပ်၍ အုန်းသီးခွဲခြင်း မြင်းစိုင်းဂဏန်းဖမ်းခြင်း ဝါးရောင်းချဉ်ရွက်ခူးခြင်း သစ်နီသီးကောက်ခြင်း စသည် အလုပ်မျိုးကို ကိုနန္ဒာက လုပ်သည်

သံချောင်းကား အလုပ်ကြမ်းကို မမောတမ်းလုပ်နိုင်ရုံမျှမက ရေထဲတွင်လည်း နာရီပေါင်းများစွာနေနိုင်သည် ဂိုက်ပေါင်းများစွာ ရေကူးနိုင်သည် ရေအောက်သို့ ဆယ့်ငါးပေ ပေနှစ်ဆယ် ရောက်အောင်လည်းငုပ်နိုင်သည် ရေအောင် ဆယ့်ငါးပေနက်သော ကျောက်ဆောင်ကြားထဲတွင်

တွယ်ကပ်နေသည့် မျက်နှာပိတ် ခရုကြီးများ ကိုလည်းရအောင်ပုံနိုင်သည် ဆယ်ငါးပေအနက် ထဲက ကျောက်ဆောင်တွေကြားထဲတွင် ခရုငုပ်ရသည့် အလုပ်သည် များစွာ အန္တရာယ်ကြီးသောအ လုပ်ဖြစ်ကြောင်းကို အတွေ့အကြုံအရ ကိုနန္ဒာသိပြီးဖြစ်သည် လှိုင်းပုတ်သဖြင့် ရေအောင် ကျောက် ဆောင်ကြားထဲတွင် ညှပ်ပြီးနှစ်သွားနိုင်သည် ကျောက်ဆောင်စွန်းကို ခေါင်းနှင့် တိုက်မိသဖြင့် မူး ဝေပြီး ရေထဲတွင် မြုပ်သွားနိုင်သည် လှိုင်းပုတ်သည့် ဒဏ်ကြောင့် ကျောက်ဆောင်ခေါင်းထဲရောက် သွားပြီး ပြန်ထွက်မရ ဖြစ်နိုင်သည်

ကိုနန္ဒာသည် တခါက ရေအောက် ကျောက်ဆောင်ကြားသို့ ရေဆင်းငုပ်ဖူးသည် စင်စစ် သူငှပ်သည့်နေရာသည် သည်လောက် ကျောက်ဆောင် ထူထပ်သည် မဟုတ် ရှိသည့် ကျောက် ဆောင်ကလည်း အချွန်အတက် သိပ်မရှိ ခပ်ပြေပြေဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ရေအောက်၌ တယောက် တည်းဆင်းရသောအခါ အလိုလိုလိပ်ပြာလန့်လာသည် ထိုစဉ်သူနှင့် ဝါးနှစ်ရိုက်လောက်အကွာတွင် လူတရပ်လောက်ရှိသည့် ငါးမန်းကြီးနှစ်ကောင် မြူးနေသည်ကိုမြင်ရသည်

ပင်လယ်ရေက စိမ်းပြာ ကြည်လဲ့နေသည် ငါးမန်းကြီးနှစ်ကောင်သည် ဖြောင့်စင်းသွယ်တန်း ကာ ငွေရောင်တောက်နေသည် အကျွမ်းကျင်ဆုံး ပုံစံထုတ်သူ တဦး ရေးဆွဲထားသည့် နောက်ဆုံး ပေါ်ဂျက်လေယဉ်ပျံကြီးနှစ်စင်း ကောင်းကင်ပြင်တွင် ပျံသန်းလာကြသည်ထက်ပင် ကြည့်၍ကောင်း သေးသည် ကိုနန္ဒာသည် ရေအောက်က ဂျက်လေယဉ်ကြီးနှစ်စင်းကို ခေတ္တမျှ ငေးကြည့်နေမိသည်

သည်တုန်းက သူခြေထောက်တွင် ကျောက်ဆောင်ရှုသည်ဒဏ်ရာ ရှိသည် ငမန်းများသည် သွေးနံ့မရလျင်အန္တရာယ်မပြု သွေးနံ့ရလျင် အနံ့နောက်သို့ လိုက်လာတတ်သည် ဟု သူကြားဖူး သည် ထိုစဉ် ရေအောက် ဂျက်လေယဉ်ကြီးတစင်းသည် သူဘက်သို့ခေါင်းလှည့်လာသည် သည် တော့မှကိုနန္ဒာသည် ကျောက်ဆောင်ကို ဆောင့်ကန်ကာ ပုန်းကန်ရေပေါ်သို့တက်ပြီး ရေပေါ်သို့ထိုး ထွက်နေသော ကျောက်ဆောင်စွန်းပေါ်တွင် တက်ရပ်လိုက်သည် ရေအောက်ဂျက်လေယဉ်ကြီး သည် သူနှင့် ဝါးတရိုက်လောက် အကွာတွင် အပြင်ဘက် ရေနက်ဆီသို့ အလိုအလျောက် ပြန်ထွက် သွားသည် ငမန်းဖို မ မြူးတူးနေကြခြင်းဖြစ်သည်

သည်ကတည်းက ကိုနန္ဒာ ရေမငုတ်တော့ သံချောင်းကလည်း သူ့ကို ရေငုတ်ခွင့်မပြု ငုပ်စ ရာရှိလျင် သူ့ကိုယ်တိုင် ငုတ်သည် ကိုနန္ဒာကိုစိတ်မချ သူ့ကိုယ်သူတော့ သံချောင်း စိတ်ချသည်

သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာအအားမနေတတ် အအားမနေချင်း သံချောင်းက အလုပ်နှင့်လက် မပြတ် အောင် လုပ်နေသည့် ကြားထဲက သူက အလုပ်မလုပ်ဘဲနေသည် ဆိုလျှင် နည်းလမ်းမကျ သည် လို နေရသည်ကို သူရှက်သည် သည်တွင်မက သူ့တွင် အချိန်တွေပိုနေသည် တခုခုမလုပ်လျှင် စိတ်က တွေး ချင်ရာတွေးမည် ဂဏာမငြိမ် ဖြစ်မည် သည်တော့ အချိန်ကုန်စေရန် စိတ်တည်ငြိမ် စေရန် အာရုံပျံ့လွင့်ခြင်း မရှိစေရန် အလုပ် လုပ်ဖို့လိုသည် ကိုနန္ဒာအလုပ် လုပ်ရသော အကြောင်း

များ၌ သည်အကြောင်းသည် အဓိကဖြစ်သည်

အလုပ်လုပ်ခြင်းသည် စိတ်ကို တည်ငြိမ်စေသည် သည်အချက်ကို သံချောင်းက သူ့ကိုသင် ပြခဲ့သည် ပါးစပ်မှသင်ပြခြင်းမဟုတ် သံချောင်းကို ကြည့်၍ သူဖာသာသူ သင်ခန်းစာ ထုတ်ယူခဲ့ခြင်း သာ ဖြစ်သည် အားလျှင် စိတ်ဂရောက် ဂရုတ်ဖြစ်သည် အားငယ်သည် ဆေးလိပ် အစားအစာ နှင့် စာအုပ်တို့ကို တောင့်တသည် သို့ရာတွင် သံချောင်းကိုကြည့်လိုက်တော့ သည်အရာတွေကို စိတ် ကူးထည့်မိပုံ မရ ကျောက်ဂူသို့ပြန်ရောက်လျှင် နိုင်လွန်စ အပြတ်များကိုဆက်၍ ကြိုးကျစ်သည် သံချောင်းသည် ကြိုးကျစ်ရာတွင်လည်း ကျင်လည်သူ ဖြစ်သည် ငမ္မားချိတ် တချောင်းကို ပိုင်ဆိုင် နေကြပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကြိုးက မလုံလောက်သေး ရှိသမျှနိုင် လွန်ကြိုးပြတ်များကို ဆက်သည့် တိုင် ကြိုးကတိုနေသေးသည် ငါးကြီးများလျှင် ရေနက်ရာတွင် များရသည် ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှ ရေနက်သို့ ငမ္မားချိတ် ပစ်လိုလျှင် ကြိုးရှည်ရှည်ရှိမှ ဖြစ်မည် သည်တော့ သံချောင်းက အုန်းခွံအ ခြောက်တွေကို လက်ဖြင့် ဆွဲခွာပြီး အုန်းဆံထုသည် အုန်းကြိုးကျစ်သည် သို့ရာတွင် အုန်းဆံကြိုးဖြင့် ငါးများ၍မကောင်း ခိုင်လည်းမခိုင် ကျောက်ဆောင်ကြားတွင် မကြာခဏညှိ၍ ပြတ်တတ်သည် ထို့ ကြောင့် ကောင်းကောင်း ငါးမများဖြစ်ကြသေး

သံချောင်းသည် အခြားဘာမျှလုပ်စရာမရှိလျှင် ခြောက်သယောင်နေသော ထီးရိုးပါးဆစ် နှစ်ချောင်းကို ရှာလာကာ မီးပွတ်နေတတ်သည် မီးကို လူတို့တွေရှိခဲ့ခြင်းသည် လူ့ယဉ်ကျေးမှုဖြစ် ပေါ်တိုးတတ်မှု သမိုင်း၌ အရေးကြီးဆုံး သောတွေ့ရှိချက်ကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု တခါက ကိုနန္ဒာက အမှတ်မထင် ပြောခဲ့ဘူးသည် ထိုမှစ၍ သံချောင်းသည် အားအားရှိတိုင် သစ်ရွက်ခြောက်တို့ကို စုပုံ ကာ ပါးဆစ်ရိုးနှစ်ရိုးဖြင့် မီးပွတ်တတ်သည် သို့ရာတွင် ယခုအထိတော့ သံချောင်းသည် မအောင် မြင်သေး မီးကိုရှာ၍မတွေ့သေး သို့မဟုတ်လျှင်လည်း သံချောင်းသည် ကျောက်ဆောင်များပေါ် တွင် တင်ကျန်နေရစ်ခဲ့သည့် ဆားရေညှိများကို ယောက်သွားခွံဖြင့် လိုက်ခြစ်နေတတ်သည် ဆား အဖြစ် အသုံးပြုရန်ဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာသည် စောစောက ဝါညစ်လျက်ရှိသည့် ဆားညှိများကို မစား တတ်သော်လည်း ယခု စားတတ်နေပြီ တခါတရံ သံချောင်းသည် လှိုင်းခေါင်းဖြူမြုပ်ကို သဲ့ယူကာ အမြုပ်တော်များများကို ခရုခွံကြီးများထဲတွင် ထည့်ပြီး နေလှမ်းတတ်သည် သုံးလေးရက်ကြာသော အခါ၌ ရေခန်းကာ ဆားညှိတော်များများ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် သံချောင်းသည် အလွန်ဆားစားသူ ဖြစ် သည် အလုပ်ကြမ်းလုပ်၍ ချွေးထွက်လွန်းသောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်က ဆားဓာတ်ကို တောင်းဆို သည်လော မပြောတတ်

သည်ကျွန်းကလေးပေါ်တွင် သံချောင်းသည် အကျဉ်းအကျပ်များကို ကျော်လွှားနိုင်သူဖြစ် သည် အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းတတ်သူဖြစ်သည် သဘာဝကို ကြိုးတပ်နိုင် စေနိုင်သူ ဖြစ်သည် သဘာဝကို မိမိအကျိုးအတွက် အသုံးချတတ်သူ ဖြစ်သည်

တခါက ကိုနန္ဒာ၏ ရုပ်အင်္ကျီသည် ကြိမ်ဆူးနှင့်ညှိသဖြင့် စုတ်ပြီသွားသည် အမှန်မှာ သည် တက်ထရွန် ရုပ်အင်္ကျီသည် ထားဝယ်မှ ဝယ်လာသည့် ရုပ်အင်္ကျီ ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ပင်လယ်ရေ နှင့် လျော်ဖွတ်လေ့ရှိသည်အတွက် ရိလာသည် သည်တုန်းနောက်ကျောတွင် ကြိမ်ခက် ညှိသဖြင့် ပြဲထွက်သွားသည် သံချောင်းသည် ငါးရိုးမာမာ တချောင်းကို ချွန်မြဲအောင် သွေးသည် ထိုနောက် ကျောက်ကမ်းအထက်နားတွင် နာနတ်ရိုင်းပင်များရှိသည် နာနတ်ရိုင်းလက်တလက်ကို ဆုတ်ဖြိုကာ ကျောက်ခဲနှင့် ထူလိုက်သည်တွင် နာနတ်ချည်မျှင်တွေဖြစ်လာသည် သည်ချည်မျှင်များကို ကျစ်၍ ငါးရိုးတွင် တပ်ကာ အင်္ကျီအပြဲကို ဖာထေးပေးသည်

သံချောင်းကောင်းမှုကြောင့် သူတို့အုန်းဆီလည်းစားရသည်သံချောင်းက အုန်းသီးရင့်ရင့်များ ကို ရွေးသည် အုန်းသီးဆံရင့်ရင့် ဆောက်ထိုး အုန်းသီးအရွက်ကိုရွေးသည် အုန်းခွံခြောက်ကိုခွာ သည် ပြီးတော့ အထဲက ဆောက်ထိုး အုန်းသီးဆံများကို ကျောက်ဖျာချောချော ပေါ်တွင် ကြိတ် သည် ကြိတ်ပြီးအုန်းဆံမှုန့် များကို ရေနှင့်ရောကာ နေပူလှမ်းသည် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဆီးများက အပေါ်သို့ ပွေ့တက်လာသည် ပွေ့တက်လာသည့် ဆီများကို နေ့တိုင်းရသလောက် ခပ်ယူသည် လေးငါးရက် ကြာသော် အုန်းဆီ ငါးဖွန်းစာ ခန့်ရပြီး ကျန်သည့် အုန်းဆံဖတ်များ ပုပ်၍ နောက်ထပ် ဆီမထွက်တော့မှ လွင့်ပစ်လိုက်သည် သည်နည်းဖြင့် အုန်းဆီ စားခြင်းဖြစ်သည်

တနေ့တွင် သံချောင်းသည် ကြက်တူရွေးတကောင် ကိုမိလာသည် ကြက်တူရွေး အုပ်များ သည် သူတို့ကျောက်ဂူနှင့် မလှမ်းမကမ်း ပင်လယ်အုန်းခင်းထဲသို့ဆင်းကာ ပိုးမွှားကလေးများကိုလာ ၍ စားသောက်လေ့ ရှိသည် သံချောင်းသည် နာနတ်ချည်ဖြင့် ကျော့ကွင်းတခု လုပ်ကာ ထောင်ထား သည် သုံးလေးရက်လောက်ကြာ၍ သွားကြည့်သည့်အခါ၌ ကြက်တူရွေးတကောင် မိနေသည်ကို တွေ့ရသည် ကြက်တူရွေးမှာ အစာငတ် ရေငတ်ဖြစ်ကာ အားနည်းနေပြီး သံချောင်းသည် ကြက် တူရွေးကို ကျောက်ဂူသို့ ယူလာကာ အတောင်ပံ တချို့ကို နှုတ်ပစ်လိုက်သည် အစာရေစာ ဝလင် စွာကြွေးမွေးသည် စကားသင်ပေးသည် ယခုအချိန်၌ ကြက်တူရွေးသည် စကားတတ်စပြုပြီ အစာ တောင်းတတ်နေပြီ သံချောင်းနှင့် ကိုနန္ဒာအမည်ကို ခေါ်တတ်နေပြီ

သည်လိုဖြင့် ကြက်တူရွေးသည် သူတို့အဖော်ဖြစ်နေပြီ

သံချောင်းသည် သောင်စပ်တွင် ခြေရာများကို တွေ့ပြီးကတဲက သည်ကျွန်းပေါ်တွင် သူတို့ နှစ်ယောက်အပြင် အခြားသူတယောက် ရှိနေသေးသည် ဟု ထင်သည် ခရီးဝေးသွားလျှင် ကိုနန္ဒာ တယောက်ထဲ ထားခဲ့ရသည်ကို စိတ်မချ အတူလိုက်ရန်ခေါ်တတ်သည် သို့ရာတွင် လိပ်သောင် သို့ကားခေါ်လေ့မရှိ လမ်းကြမ်းသည်ဟု ဆိုသည် သည်တခေါက်တော့ ကိုနန္ဒာ ဖွတ်လိုက်လာခဲ့ သည်

သည်နေ့နံနက် စောစော အာရုံတက်လောက်တွင် သံချောင်းနှင့် ကိုနန္ဒာလိပ်သောင်သို့

ထွက်ခဲ့ကြသည် သူတို့ရှိက္ခာ လိပ်ဥလည်းကုန်ပြီ မနေ့ည သန်းခေါင်လောက်တွင် ဒီရေတက်သည် ဒီအချိန်ဆို ဒီရေစစ်နေပြီ လိပ်ဥကျင်းရှာ၍ရပြီ ရေကျသွားသဖြင့် သွားရလာရလွယ်ကူသည့် အချိန် ဖြစ်သည်

ကိုနန္ဒာသည် လိပ်သောင်သို့ တခေါက်မျှမရောက်ဘူးသေး သံချောင်းပြောသည့်အတိုင်း လိပ်သောင်သို့သွား သည့်လမ်းကကြမ်းသည် အချို့နေရာတွင် ပေအစိတ် သုံးဆယ်လောက်မြင့်သော ကျောက်ဆောင်တို့ကို ကျော်ရသည် တခြားလမ်းမရှိ ခြေချော်လက်ချော်ဖြစ်၍ ကျောက်ဆောင်အောက်က ပင်လယ်ထဲသို့ ကျသွားနိုင်သည် တချို့နေရာများတွင် ကျောက်တုံးကြီးတွေပေါ်တွင် ခုန်ကူးလျှောက်သွားရသည် တချို့နေရာတွင် ကျောက်ကမ်းပါးကို တွယ်တက်ပြီး တချို့နေရာတွင် ကျောက်ကမ်းပါး နံရံကြီးကို တွယ်ကာ ဝါးတရိုက်လောက် လျှောက်ရသည် ကျောက်ကမ်းပါး နံရံတွင် လမ်းရှိသည်မဟုတ် ရေညှိများ ချောနေသော ကျောက်ကမ်းပါးစွန်းများကို နင်းကာ လက်ဖြင့် အပေါ်က ကျောက်စွန်းကိုကိုင်၍ လျှောက်ရခြင်းမျိုးဖြစ်သည် အောက်တွင် ပင်လယ်လှိုင်းတို့က ကျောက်ဆောင်ကို တပုန်းပုန်းလာ၍ ရိုက်နေကြသည် အောက်ကျလျှင် ပင်လယ်အောက် ကမ်းပါးစောက် တွင် ရေနစ်လျင်နှစ်မည် သို့မဟုတ် လှိုင်းနှင့်ပါကာ ကျောက်ကမ်းပါးနှင့်သော်လည်းရိုက်မိမည် တခြားလမ်းမရှိ

သည်ကမ်းပါးကို ကိုနန္ဒာက "ရွှေရင်ဆို့"ကမ်းပါးဟု အမည်ပေးသည် သည်နာမည်ကို ပေးမည်ဆိုက ပေးထိုက်သည်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည် "ရွှေရင်ဆို့"ကမ်းပါးရောက်တော့ သံချောင်းက ရှေ့ကဆင်းသည် ကိုနန္ဒာက နောက်ကလိုက်ဆင်းသည် ကိုနန္ဒာသည် ကမ်းပါးစောက် ကြီးကိုငုံကြည့်ရင်းခပ်ရွံ့ရွံ့ဖြစ်မိသည် ခြေကုပ်မြဲရန် စမ်း၍ နင်းရန် ရေညှိဖြင့် ချောနေသော ကျောက်စွန်းကိုမနင်းရန် လက်မြဲရန် သံချောင်းက အောက်အော်၍ သတိပေးသည်

ကိုနန္ဒာသည် သည်ကမ်းပါးကို ချောချောမောမော ဖြင့် ဆင်းနိုင်ခဲ့သည် သည်ကမ်းပါးကို တက်ရသည်က သည်လောက်မခက် ဆင်းရသည်က ခက်ခဲသည် ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြစ်ရသည်

ကမ်းပါးအောက်ခြေ ပင်လယ်စပ်ရောက်တော့ ဖျာနှစ်ချပ်စာ ထိုးထွက်နေသည့် ကျောက်ဖျာကြီးရှိသည် ရေတက်ချိန်ဆိုလျှင် ကျောက်ဖျာကို ရေဖုံးတတ်သည် ယခု ရေကျချိန် ကျတော့ ကျောက်ဖျာက ပေါ်နေသည် ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် တလက်မခန့်ထူသော ရေညှိဝါဝါ စိမ်းစိမ်းတွေ ဖုံးနေသည် ရေညှိများသည် ကော်ဇောမွေးလို နူးညံ့နေသည်

သံချောင်းနှင့်ကိုနန္ဒာသည် ရွှေရင်ဆို့ ကမ်းပါးအောက်ကော်ဇောကျောက်ဖျာပေါ်တွင် တရေးတမော နားနေချင်သည် သို့ရာတွင် မနားနိုင် လိပ်ဥကျင်းကို အပြိုင်ဖော်ရမည် သူတို့နောက် ကျသွားလျှင် သည်လိပ်ဥကျင်းကို သူများက ဖော်သွားမည် သူတို့ရန်သူများမှာ အခြားမဟုတ် ရေစစ်ချိန် လိပ်မကြီးတွေ ပင်လယ်ပြန်ဆင်းချိန်ကို ချုံခို၍စောင့်နေသော ဖွတ်ကြီးများဖြစ်သည်

ဖွတ်ကြီးတွေက လိပ်ဥကျင်းကို ယက်၍စားသောက်သွားတတ်ကြသည် ထိုကြောင့် လိပ်ဥကျင်းကို ဖွတ်သတ္တဝါကြီးတွေထက် စောရောက်ဖို့လိုသည် ကိုယ်က လက်ဦးရမည်

ရွှေရင်ဆို့ သည်ဘက်ခရီးက သိပ်မကြမ်း ကျောက်တုံးငယ်များနှင့် သောင်ပြင်သာဖြစ်သည် သည်ခရီးလောက်ကိုတော့ လွယ်လွယ်ကူကူ သွားနိုင်သည်

လိပ်သောင်စပ်သို့ရောက်လျင် သံချောင်းက ရှေ့က အရင်ပြေးသည် ကိုနန္ဒာက နောက်က ပြေးလိုက်သည်

ရေကတော်တော်စစ်နေပြီ သောင်ပေါ်ရုံမျှမက ပင်လယ်စပ် ကျောက်ကမ်းပါးပြင်တွေ ကျောက်ဆောင်ပြင်တွေ ပင်ပေါ်နေပြီ ရေသည် ကမ်းနှင့် နှစ်ဖာလုံခန့်သို့ ပြန်ဆုတ်သွားပြီ

လိပ်သောင်ပြင်မှာ ပြင်သာ လိပ်ကြီးတွေရော လိပ်ခွေးကြီးတွေရော တက်တတ်သည် ဒီရေ အတက်တွင် စီးလိုက်လာကာ ဒီရေအကျ စောင့်တတ်သည် ဒီရေကျ၍ သောင်ပေါ်သည်နှင့် သောင်ပေါ်တွင် ကစားမြူးတူးပြီး ကျင်းယက်၍အုသည် အုပြီးကျင်းကို ပြန်ဖုံးကာ ကျောက်ဆောင် ပြင်ကြားကိုဖြတ်၍ ပင်လယ်သို့ ပြန်ဆင်းတတ်ကြသည်

“သုံးကောင်တတ်တယ် အကိုရေ ဒီနေ့သုံးကောင်တတ်တယ်”

သံချောင်းက လိပ်သုံးကောင်တတ်ကြောင်းရှေ့ကအော်ရင်းပြောသည်

“ဟိုမှာတကောင် ပြန်ဆင်းနေပြီ တွေ့လား တွေ့လား”

သံချောင်းက သောင်ပြင်အဆုံး ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြားတနေရာကို ပြသည် ကိုနန္ဒာဘာ ကိုမျှမတွေ့ရ ကျောက်ဆောင်ပြင်ထဲက ကျောက်တုံးမဲမဲများ ကိုသာ မြင်သည်

“ဘယ်မှာလဲကွ သံချောင်း”

“ဟိုမှာလေ ဟိုကျောက်တုံးကြီးနားမှာ”

သံချောင်းက ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးထဲသို့ ဖြတ်ဆင်းသွားသည် သံချောင်းပြရာကို ကြည့် လိုက်သည်တွင်မှ ကျောက်ခွက်ရေထဲတွင် လက်ခြေတို့ကို လှုပ်ကာ တဖြန်းဖြန်းကစားနေသည့် လိပ်ကြီးကို ကိုနန္ဒာမြင်လိုက်ရသည် လိပ်ကြီးက တရုတ်ထမင်းဆိုင်မှ ထမင်းစားပွဲဝိုင်းကြီးလောက် ရှိသည် အခွံက ကျောက်တုံးများနှင့်ခွဲမရအောင် မဲနက်နေသည်

လိပ်ကြီးသည် အနံ့ကြောင့်လော အသံကြောင့်လော မသိ သူတို့နှစ်ယောက်အနားရောက် သွားသည့်အခါတွင် ကျောက်တုံးကြီးလို မလှုပ်မရှား ငြိမ်နေသည် ကိုနန္ဒာသည် သည်လောက်ကြီး သည့်လိပ်မျိုးကို မြင်လဲမမြင်ဘူး ရှိလိမ့်မည်ဟုလည်း မထင်

သံချောင်းရော သူပါ နှစ်ယောက်စလုံး လိပ်ကျောကုန်းပေါ်သို့တက်ခုန်ကြသည် လိပ်ကြီးက မလှုပ် သူတို့နှစ်ယောက်တက်ခုန်လိုက်တော့မှ ခြေတွေ လက်တွေကို တဖြန်းဖြန်းနှင့်ရိုက်၍ ရုန်း ကန်သည်

သံချောင်းက သည်လိပ်ကြီးကို သတ်ချင်သည် လိပ်သားခြောက်လှမ်းလိုသည် သို့ရာတွင် သည်လောက်ကြီးသည့်လိပ်ကို သေအောင် သတ်နိုင်သည့်လက်နက် သူတို့တွင်မရှိ လိပ်ဖျက်ဖို့ လက်နက် ပစ္စည်းမရှိ ထိုမျှမက သည်လိပ်ကြီးကို ပက်လက်လန်ရန်ပင် သူတို့မတတ်နိုင်

သံချောင်းနှင့်ကိုနန္ဒာနှစ်ယောက် လိပ်ကြီးကိုပက်လက်လန်ရန် ကြိုးစားသေးသည် သို့ရာတွင် လိပ်က အကြောသန်သည် ကိုနန္ဒာကင့်၍ လိပ်ကိုအမလိုက် လိပ်က ကိုနန္ဒာ၏လည်စောင်းကို လက်ဖြင့်ဖြန်းကနဲ ရိုက်လိုက်သည် လည်စောင်းတခြမ်းလုံး ရဲတက်လာသည် ကရာတေးသမားတယောက်က လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်ထက်ပင် နာလိမ့်မည် ထင်သည်

နောက်ဆုံးတော့ လိပ်မကြီးကို လွတ်လိုက်ကြသည် သူတို့လည်း ဘာမျှမတတ်နိုင်မည့် အတူတူ အဘယ်ကြောင့် ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားဦးမည်နည်း

"သွားပစေတော့ အကို ဒီကောင် ဒီနှစ်ဖာလုံလောက် ခရီးကို နေ့ဝက်လောက် သွားယူရမှာ လိပ်များဟာ ရေထဲမှာ မြန်သလောက် ကုန်းပေါ်မှာသိပ်နေ့တယ် "

သူတို့နှစ်ယောက် သောင်စပ်က လိပ်ဥကျင်းများဆီသို့ ပြန်လာကြသည် လိပ်တက်ရာများသည် သံချပ်ကာ ကား ဘီးရာကြီးများကဲ့သို့ သောင်စပ်တွင် ထင်းထင်းကြီးပေါ်နေကြသည်

မနေ့ညက လိပ်သုံးကောင် တက်သည့်အတွက် အသွားလမ်း အပြန်လမ်း ခြောက်ခုတွေ့ရသည် လိပ်တက်ရာလမ်းအတိုင်း လိုက်သွားလျှင် လိပ်ဥကျင်းရာကို တွေ့ရသည် လိပ်ဥကျင်းရာကို တွေ့သော်လည်း တကယ်ဥ သည့် လိပ်ဥကျင်းကိုရှာရသည်မလွယ် သည်မှာ ပညာပါလာပြီ လိပ်မကြီးများသည် ပရိရာယ်များသည် ၎င်းတို့ဥသည့် သောင်စပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရုတ်တရက် မဥသေး ကစားနေလိုက်သေးသည် ဖျာလေးငါးချပ်စာမျှ သဲတွေ မွနေအောင် ဖွထားသည် သည်ဖျာလေးငါးချပ်စာ နေရာတွင် တကယ်လိပ်ဥကျင်းသည် မည်သည့် နေရာတွင်ရှိမည်ဟု ခန်းမှန်း၍ မလွယ် ဖျာလေးငါးချပ်စာ နေရာကို အနံ့လိုက်ဖော်နေလျှင်လည်း လူပန်ပန်းသည် အချိန်ကုန်သည်

သံချောင်းက သည်ဖျာ လေးငါးချပ်စာ နေရာတွင် မည်သည့်နေရာတွင် ဥကျင်းရှိသည်ကို အတတ်သိသည် လိပ်ဥကျင်းတကျင်းတွင် လိပ် တက်ရာနှင့် ဆင်းရာ ရှိသည့်အနက် လိပ်သည် ဆင်းခါနီးတွင် ဥတတ်သည် ထို့ကြောင့် လိပ်ဥကျင်းသည် အဆင်းလမ်းထိပ်တွင် ရှိတတ်သည် အခြားနေရာတွေကို လိုက်ဖော်လျှင် အချိန်သာကုန်မည် ဥကျင်းကို ရှာတွေ့မည်မဟုတ်

သံချောင်းလက်ထဲတွင် ဝါးတံသေးသေးလေး တချောင်း ပါလာသည် တလံနီးပါးလောက်ရှိမည် သံချောင်းသည် ဝါးချွန်ဖြင့် လိပ်ဆင်းလမ်းထိပ်ရှိ သဲပြင်မွှေကို ထိုးလိုက်သည် သဲပြင်အောက် တတောင်သာသာ ခန့် အရောက် အားစိုက် ထိုးချသည် နောက်ဆွဲနုတ်ပြီး ဝါးချွန်ထိပ်ဖျားကို ကြည့်သည် ဥကျင်းကို မထိုးမိသေး

ဥကျင်းကိုတွေ့ရင် ဥထဲကအရည်ကလေးတွေ ကပ်ပါလာတတ်တယ် သဲတွေနဲ့ကပ်ပြီး ပျစ်

ချွဲချွဲကလေးတွေ့ရလိမ့်မယ် အဲပျစ်ချွဲချွဲ အရည်ကလေးတွေပါလာရင် အဲဒါ လိပ်ဥကျင်းဘဲ "

ကိုနန္ဒာကလည်း လိပ်ဥကျင်းကို ထိုးရှာသည် မတွေ့ သို့ရာတွင်မကြာ နှစ်နေရာ သုံးနေရာ လောက် ထိုးပြီးနောက် သံချောင်း လိပ်ဥကျင်းကိုတွေ့ပြီ

"တွေ့ပြီအကို လာ လာ"

သံချောင်း က ပါချွန်ဖြားတွင်သဲနှင့်ကပ်နေသော ပျစ်ချွဲချွဲအရည်များကို စမ်း၍ ပြောလိုက်ပြီး နောက် သဲများကို ယက်နေသည် ကိုနန္ဒာလည်း သဲများကို ပင်ယက်သည် တတောင်ကျော်ကျော် လောက် ယက်မိသော အခါ လိပ်ဥများကို တွေ့ရသည် အားလုံး ရှစ်ဆယ့်ငါးလုံး

ကိုနန္ဒာကလိပ်ဥများကို အကုန်ဖော်သည်

"အကို အကုန်မယူခဲ့နဲ့ တလုံးချန်ခဲ့"

"ဘာဖြစ်လို့"

"ဒါမှ လိပ်ကလေးတွေ ပေါက်ချိန်ကျရင် လိပ်မကြီးပြန်လာမှာ အကုန်ယူသွားရင် နောက်တခါ မတက်ဘဲနေလိမ့်မယ်"

သံချောင်းက သည်လိုကိစ္စမျိုးတွင် ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည် ထို့ကြောင့် သံချောင်း၏စကား ကို ကိုနန္ဒာ နားထောင်သည်

သူတို့နှစ်ယောက် နောက်ထပ် နှစ်ကျင်းကိုလည်းဖော်ကြသည် တကျင်းက တရာကျော် နောက်တကျင်းကလည်း တရာကျော် စုပေါင်းလိုက်သောအခါ လိပ်ဥအလုံးသုံးရာခန့် ရသည် ဆယ့်ငါးရက်စာတော့ ဖူလုံသွားပြီ

သူတို့သည် လိပ်ဥများကို သယ်စရာမရှိ နှစ်ယောက်လုံး ဘောင်းဘီတွေ ဝတ်ထားသည် တချို့ကို ချက်ချင်းဖောက်ပြန်လိုက်သည် အချို့ကို ဘောင်းဘီအိတ်နှစ်ဖက်တွင် ဆုံသလောက် ထည့်သည် ကျန်လိပ်ဥများကို ပိန်းဖက်ကြီးတွေနှင့် ထုပ်၍ အုန်းလက်ကြိုးဖြင့် စည်းပြီး တုတ်လျှံ ထမ်းခဲ့ကြသည်

အပြန်ကတော့ ရွှေရင်ဆို့ ကမ်းပါးအောက်က ကော်ဇော ကျောက်ဖျာပေါ်တွင်နား၍ တရေး တမော အိပ်ကြသည်

(၁၆)

“သံချောင်းရေ သံချောင်း”

“ကိုနန္ဒာ ဗိုို့ကိုနန္ဒာ”

သံချောင်းသည် စကားများများပြောသူ မဟုတ် ကြိုးကျစ်ရင် ကြက်တူရွေးကို စကားသင် တတ်သည်

ကိုနန္ဒာ အိပ်ရာက နီးတော့ ကြက်တူရွေး၏အော်သံကို ကြားရသည် သံချောင်းက ခပ်လှမ်း လှမ်းကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ဝမ်လျားမှောက်ကာ ပင်လယ်ပြင်ကို ငေးကြည့်နေသည်

ရေစစ်ချိန်ဖြစ်၍ ပင်လယ်သည် ကမ်းနှင့် အတော်ဝေးဝေး ရောက်နေသည် အနောက် တောင် ရာသီလေက အားလျော့စပြုပြီ ကောင်းကင်နှင့်ပင်လယ်သည် ပြာလွဲနေသည် လှိုင်းခေါင်း ဖြူကြီးများက ဇာနားများလို တွန့်နေကြသည်

အမြဲတမ်းအလုပ်များနေသော သံချောင်းသည် ယနေ့တော့ ဝမ်လျားမှောက်ကာ ပင်လယ် ပြင်ကိုငေးကြည့်နေသည် ကြိုးလည်းမကျစ် အုန်းဆံလည်းမထု

ခါတိုင်းဆိုလျှင် ကိုနန္ဒာက စကားပြော၍ သံချောင်းက အလုပ်လုပ်ရင်း နားထောင်တတ် သည် သူမရှင်းလင်းသော အချက်များကိုမေးတတ်သည် ယနေ့တော့ သံချောင်းသည် ကြက်တူရွေး နှင့်စကားပြောကာ ပင်လယ်ပြင်ကို ငေးကြည့်နေသည်

လွန်ခဲ့သည့်တပတ်ခန့်က သူတို့ကျွန်းအနီးမှ ပင်လယ်ကူးသင်းဘော ကြီးတစင်း ဖြတ်သွား သည်ကို မြင်လိုက်ကြရသည် ကျွန်းအနီးဟုဆိုရသော်လည်း သိပ်နီးသည်မဟုတ် အပြောကျယ်လှ သော မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းနှင့် ပင်လယ်အစပ်တွင် သင်းဘောကို မီးခြစ်ဘူးကလေးမျှလောက် သာ လှမ်းမြင်ရသည် ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း မီးခြစ်ဗူးကလေးလောက်သာ မြင်ရသော ပင်လယ်ကူးသင်း ဘောကြီးသည် မီးခြစ်ဆံကလေးလောက် သေးသွားသည် ထိုနောက် အစက်အပြောက်ကလေး တခုဖြစ်ကာ တဖြည်းဖြည်းပျောက်သွားသည်

“အကိုရေ သင်းဘောကြီးဗိုို့ သင်းဘော”

သည်တုန်းက သံချောင်းက ဝမ်းသာအားရ လှမ်းအော်သည်သင်းဘောကြီးသည် မိုးကုတ် စက်ဝိုင်းအောက်တွင် တဖြည်းဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်

သံချောင်းသသည်သက်ပြင်းကြီးတချက်ဟင်းကနဲ ချသည် သည်နောက်တော့ သံချောင်းသည် သင်းဘောအကြောင်းကို လုံးဝမပြောတော့ တစုံတရာကို စဉ်းစားနေသည်နယ် သူမျက်နှာသည် လေးနက်သော အသွင်ကို အမြဲတမ်း ဆောင်နေတတ်သည်

သံချောင်းသည် ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ဖြတ်ကူး၍ အိမ်သို့ပြန်ရန်စဉ်းစားခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာလည်း သင်းဘောကြီးကိုမြင်သည့်အခါတွင် ရင်ထဲမှာ ဟာကျန်ရစ်သည် သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် အိမ်လွှမ်းကြောင်းတခွန်းမျှမပြောကြ ပြန်ချင်ကြောင်း တခွန်းမျှမပြောကြ မလွှမ်း၍ မပြန်လို၍မဟုတ် ထိုသို့ ထုတ်ဖော်ပြောခြင်းသည် သူတို့၏အားငယ်စိတ် အထီးကျန်စိတ်ကို ပိုမိုကြီးမားလေးနက်အောင် ဆွပေးသလို ဖြစ်နေမည် စိုးကြသဖြင့် သိုပုက်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်

“မသေသေးရင် တနေ့တော့ ပြန်ရောက်ရမှာပေါ့ဗျာ ”

သံချောင်းက သည်မျှသာ ပြောသည် ထို့နောက် ပင်လယ်ကြီးကို ငေးကြည့်သည် သူ့မျက်လုံးများသည် နာကျည်းမှု ခံပြင်းမှု ပိုင်းဖြတ်မှုတို့ဖြင့် တောက်ပြောင်နေကြသည်

ကိုနန္ဒာကစိတ်ပြေလက်ပျောက် မြို့တော်ရန်ကုန်၏အကြောင်းကို ပြောပြသည် ဆူးလေဘုရားလမ်းမကြီးအကြောင်း ဘိုင်စကုတ်ရုံများအကြောင်း နှုတ်ခမ်းနီ ဆံပင်ဂုတ်ဝဲ နှင့် ရန်ကုန်သူများအကြောင်း သူနှင့် သွယ်တို့၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းအကြောင်း

သံချောင်းက ရန်ကုန်ကို တခေါက်မျှ မရောက်ဖူး သည်အကြောင်းများကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်သည် မီးမရှိသော ရထားပေါ်တွင် သွယ်လက်ပတ်နာရီကို ဖြုတ်ရာတွင် ကိုနန္ဒာ ဝင်ကယ်သည့်အခန်း ကိုသံချောင်းက သဘောကျသည်

“မင်းဇာတ်လမ်းလေးတွေကော ပြောပါအုံးကွ”

ကိုနန္ဒာက သံချောင်းကို လှမ်းပြောသည် သံချောင်း၏မျက်လုံးများသည် မှုန်ငေးသွားကြကာ ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ ရောက်သွားသည်

“ရည်းစားလေး ဘာလေးကော မရှိဘူးလား”

“ရှိတော့ ရှိပါတယ် ဒါပေမဲ့”

သံချောင်းက ဆက်မပြော သည်တော့ ကိုနန္ဒာက ဆက်မေးရသည်

“ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ”

“ကျွန်တော်ကို သစ္စာဖောက်သွားတယ် မိန်းမတွေဟာ သစ္စာမရှိဘူး အကိုရာ”

“ပင်လယ်ပြင်ကြီးလိုပေါ့ကွာ ကြည့်စမ်း ခုလိုကြည့်တော့ သူတို့ ချစ်စရာကောင်းလို့ အပြစ်ကင်းလို့ လူသတ်တဲ့ပင်လယ်ပြင်ကြီးလို့ မထင်ရဘူး မုန်တိုင်းကျပြီဆိုတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကြောက်စရာ ကောင်းလာတာဘဲ”

ကိုနန္ဒာက အတည်တဝက် အပြတ်တဝက် ဖြင့်ပြောသည် အဘိဓမ္မာထုတ်ခြင်းတဝက် လှောင်ပြောင်ခြင်းတဝက်ဖြင့်ပြောသည်

“ဟုတ်တယ်ဟုတ်တယ် အကိုပြောတာ သိပ်မှန်တယ် ကျွန်တော်လည်း ဒါကို စဉ်းစားနေတာ ဒါပေမဲ့ ပါးစပ်က မပြောတတ်လို့”

သံချောင်းက သူ့ဘဝ သူ့ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသည်

သံချောင်းသည် ထားဝယ် သရက်ချောင်းအနီး ရွာကလေးတရွာမှ ဖြစ်သည်သူအဖေက ရွှေကျင်ဘက်ကဖြစ်၍ အမေက သနပ်ပင်သူ ဖြစ်သည် သံချောင်း၏အဖေသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် ကြီးမဖြစ်မှီက ရွှေကျင်ဘက်ကကြက်ပေါင်စေးခြံများတွင် ကြက်ပေါင်စေးခြံသည့် အလုပ်သမား ဖြစ်သည် စစ်ကြီးဖြစ်ခါနီးတော့ ထားဝယ်ဘက် ရောက်လာပြီး ထားဝယ်ဘက်က ကြက်ပေါင်စေး ခြံများတွင် အလုပ်လုပ်သည် စစ်ဦးဘီလူး တွင် သံချောင်း၏အဖေသည် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ် မတော် (ဘိုင်အိုင်အေ)အထက်မြန်မာပြည်သို့ပါသွားသည် ဘီအိုင်အေ တပ်ဖျက်လိုက်သောအခါ သံချောင်း၏အဖေသည် အိမ်သို့မပြန်တော့ ဘီအိုင်အေ တပ်တုံးက သိခဲ့သူ သူငယ်ချင်းတယောက် နှင့်အတူ သနပ်ပင်သို့ လိုက်နေသည် သနပ်ပင်ကွင်းတွင် စစ်အတွင်းသုံးနှစ်လုံးလုံး လယ်လုပ်ခဲ့သည် သည်တုန်းက သံချောင်း၏အဖေသည် အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် အစိတ်လောက်သာ ရှိဦးမည်

သနပ်ပင်ဘက်တွင် လယ်လုပ်ရင်း သံချောင်းတို့အမေနှင့် တွေ့သည် သူငယ်ချင်း၏နမူနာ ဖြစ် သည် သံချောင်းအဖေနှင့် သူ့မောင်က လယ်ထွန်သွားလျင် သံချောင်းတို့အမေက ထမင်းလိုက်ပို့ သည် သံချောင်းတို့အဖေသည် သူတို့အိမ်တွင် စားရင်းငှားတပိုင်းဖြစ်သည် သံချောင်းတို့အဖေက လယ်ထောက်ခကို လိုသလောက်သာ ယူသုံး၍ ကျန်သည်ကို အမေတို့ မိဘများထံ အပ်သည် သံ ချောင်းအဖေကို အသောက်အစား မရှိ အပျော်အပါးမရှိ တော့ အမေတို့ အဖေများကလည်း သ ဘောကျကြသည် ကြာတော့ လူငယ်ချင်းလည်း ရင်းနှီးလာကြသည် လူကြီးတွေကလည်းသဘော တူသဖြင့် သံချောင်း၏အဖေ နှင့် အမေသည် အကြင်လင်မယားအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည် သည် အထိ သံချောင်း၏အဖေနှင့်အမေတို့၏ဘဝသည် ဖြောင့်ဖြူးလျက်ရှိသည်

တညတွင် ဂျပန်တပ်စု တတပ် ဆုတ်လာကာ အဖေနှင့် အမေတို့လယ်ထဲသို့ဝင်သည် အဖေနှင့်အမေတို့က ထမင်းချက်ကြွေးသည် အဖေနှင့်အမေတို့က လယ်ထဲတွင်ရှိသော ကြက်သား အုပ်မကို ရိုက်ချက်၍ ကြွေးလိုက်ကြသည် တတ်နိုင်သလောက် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဧည့်ခံသည် သည်အထဲတွင် ဂျပန်တယောက်က အမေကို ဗလက္ကာရ ပြုဖို့ ကြိုးစားသည် အဖေသည် အနီးတွင် ရှိသော မျက်ခတ်စားဖြင့် ဂျပန်ကို ခုတ်သတ်ခဲ့သည် သည်လယ်တဲတွင် နေ၍ မဖြစ်တော့ ရွာထဲ သို့ပြန်ပြေးသည် ရွာတွင်လည်း ဂျပန်တွေ ပျားပန်းခတ်မျှဖြစ်နေသည် ပထမ ရွှေကျင်ဘက်သို့ စိတ်ကူးသေးသည် ရွှေကျင်မှာလည်း အခြေအနေ မကောင်း သည်တော့ အဖေသည် သူနေခဲ့ဘူး

သည့် သရက်ချောင်းကို အမှတ်ရသည် သို့ဖြင့် အဖေနှင့်အမေသည် ဘိတ် မှတဆင့် ကုန်းလမ်း ရေလမ်း အတန်တန်ဖြတ်ကာ သရက်ချောင်းဘက်သို့ ပြေးလာခဲ့သည်

သရက်ချောင်းဘက်တွင် အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေသည် ကြက်ပေါင်စေးဈေးကောင်းနေ သည် ကာလ ဗရတ်ဗရက် ဖြစ်၍ ပိုင်ရှင်များကလည်း ကောင်းစွာ မအုပ်ချုပ်နိုင် ကြက်ပေါင်စေး ခြံများထဲသို့ ဝင်၍အစေး ခြစ်ကြသည် ကြက်ပေါင်စေး အရိုင်းများကို ထားဝယ်သို့သွားရောင်းသည် တခါတခါလည်း ခြံအရောက်လာကာ ကြက်ပေါင်စေး လာကောက်သော ကုန်သည် ပွဲစားများ ထံ သို့ သွင်းသည် သံချောင်း၏မိဘများ ဝင်ငွေကောင်းကြသည်

သည်ခေတ်တွင်သံချောင်းကိုမွေးခြင်း ဖြစ်သည် သားဦးလေးမို့ ဖူးဖူးမှုတ်ထားမတတ် ချစ် ကြသည် သံချောင်းအခါလည်သား မရှိတရှိတွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်ပြီး ဂျပန်စက္ကူများကို တရားမဝင် ကြေညာလိုက်သည်

ဂုံနီအိတ်နှစ်လုံးဖြင့် ထည့်ထားသော အဖေနှင့်အမေတို့၏ဂျပန်ငွေ စက္ကူများသည် ကြေညာ ချက်ကလေး တခုကြောင့် စက္ကူစုတ်များ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည် စကားကလေး တခွန်းနှစ်ခွန်းကြောင့် သံချောင်း၏အဖေနှင့် အမေသည် ချောင်ချောင်လည်လည်ဘဝမှ ကုန်းကောက်စရာမရှိသည့် အ ခြေသို့ ရောက်သွားသည်

ကြက်ပေါင်စေးခြံများကိုလည်း ခြံပိုင်ရှင်တို့က စနစ်တကျ အုပ်ချုပ်နေကြပြီ ယခင်ကလို ကြက်ပေါင်စေးခိုးခြစ်၍မရတော့ သည်တော့ နတ်အိမ်ထောင် ဘက်သို့ပြောင်းရသည် နတ်အိမ် ထောင်ဘက်တွင် သတ္တုတွင်းတွေရှိသည် အဖေသည် နတ်အိမ်ထောင် ဘက်က သတ္တုတွင်းများထဲ တွင်တွင် သုံးနှစ်သုံးမိုး အလုပ်လုပ်သည် သို့ရာတွင် နတ်အိမ်ထောင် ရောက်တော့ သံချောင်းက မ ကျန်မာ၊ သည်အချိန်တွင် သံချောင်းလေးနှစ်သားရှိပြီ သံချောင်းက ခြုံခြာသည် ရာသီဥတုကကြမ်း သည် သံချောင်း၏မိဘများသည် တဦးသော သားငယ်၏ ကျန်းမာရေးကို စိုးရိမ်သည် အမေကနတ် အိမ်ထောင်တွင် လုံးဝမနေချင် သံချောင်းသည် နတ်အိမ်ထောင် ဘက်က မြေနှင့်မတည့်ဟုဆိုကာ သရက်ချောင်းသို့ ပြန်ရန်တဖွဖွ ပူဆာသည် ပူဆာဖန် များတော့ အဖေ လိုက်လျောရသည် သရက် ချောင်းကို ပြန်ရသည် သရက်ချောင်းအနီးက ကြက်မောက်ခြံ မင်းဝွတ်ခြံ များတွင် အဖေဝင်၍ အ လုပ်လုပ်သည် သို့ရာတွင် တွက်ခြေမကိုက် မင်းဝွတ်ခြံ ကြက်မောက်ခြံ ဆိုသည်မျိုးက ကိုယ်ပိုင် လုပ်နိုင်မှ ကိုက်သည် သူများခြံတွင် အငှားဝင်လုပ်ရလျင် လူပန်းသလောက် ဝင်ငွေမကောင်း

ထို့ကြောင့် အဖေသည် လှေတစင်းနှင့် ပိုက်တဖုံဝယ်ကာ ပင်လယ်သို့ထွက်၍ ငါးဖမ်းသည် ငကွန်းရှုပ် ငမုတ် ကသပေါင်း ငမန်း ငသလောက် ယောက်ဖ စသည့် ငါးမျိုးစုံရသည် ငါးအရနည်း သည့်အခါများတွင် ငါးဒိုင်သို့ သွင်းပြီး ငါးအရများသည့် အခါများတွင် အမေက ငခြောက်ခဲ့သည် ရေလုပ်သားဘဝက မင်းဝွတ်ခြံ စိုက်သည်ထက် တွက်ခြေ ကိုက်သည် သည်တွင် အဖေသည်

နောက်ထပ် လှေတစင်းနှင့် ပိုက်တဖုံ ဝယ်ကာ လူငှားဖြင့် လှေနှစ်စီးထွက်ကြသည်

သည်တုန်းက သံချောင်းသည် ခြောက်နှစ်လောက်ရှိပြီ

တရက်ကို သံချောင်း ကောင်းကောင်း မှတ်မိသည်

ရာသီက မိုးဦးလေဦး အဖေတို့ ငါးဖမ်းထွက်ရန် ပြင်သည်မှာ နှစ်ရက်ရှိပြီ သို့ရာတွင် ရာသီ ကောင်း၍မထွက်ရ တနေ့တော့ ရာသီတော့ ကြည်လင်သည် မှန်တိုင်းကြပြီးစ ငါးမြူးတတ်သည် ထို့ကြောင့် အဖေတို့လှေနှစ်စင်းနှင့် ရွာက လှေသုံးစင်းစုစုပေါင်း လှေငါးစင်း ထွက်သွားကြသည်

အဖေက ပင်လယ်သို့ထွက်ခါနီးတွင် သူ့သားကြီးသံချောင်းကို ပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ် နှုတ်ဆက် သည် ပင်လယ်က ပြန်လျင် သံချောင်းကစားဖို့ လိပ်ကျောက်မြီးတွေ ကျောက်ပုစွန်တွေ ယူခဲ့မည် ဟု ဆိုသည် သံချောင်းက ကျောက်ပုစွန်ကို အလွန်သဘောကြသည် ကျောက်ပုစွန်က အရှည် တတောင်နီးပါး လုံးပတ်က လက်ကောက်ဝတ် သာသာ ရှိသည် အခွံက ပုတုန်းရောင်လို စိမ်းစိမ်း ပြာပြာတောက်နေသည် နှုတ်ခမ်းမွေးကြီးတပင် တပင် ကို ကောက်ရိုးလုံးလောက်ရှိသည် သည် ကျောက်ပုစွန်ကြီးတွေကို အဖေက ပျဉ်ပြားပေါ်ကပ်ပြီး အရှင်အတိုင်းရအောင် လုပ်ပေးတတ်သည် ထို့ကြောင့် ကျောက်ပုစွန် ဖမ်းခဲ့မည်ဟု သွားခါနီးတွင် အဖေက ပြောခြင်းဖြစ်သည်

ထိုနေ့က ရာသီဥတု ကြည်လင်သည် အဖေတို့လှေသိုက်သည် တခါတရံ လေးငါးရက် ကြတတ်သည် ကံကောင်းထောက်မ၍ အဖေတို့လှေထွက်ပြီး နောက်တရက်အထိ ရာသီဥတု ကောင်းသည် သို့သော် တတိယမြောက်နေ့၌ ထားဝယ်အနောက်ဘက် ပင်လယ်တွင် မှန်တိုင်းကြီး ကျသည် အမေသည် မှန်တိုင်းကျသည့်နေ့က ရေငံပိုင် ဦးရှင်ကြီးနတ် ဗန်းရှင်ကြီးနတ် စသည် ရိုးရာ နတ်များကို ပူဇော်ပသသည် ဘေးမသီ ရန်မခ ပြန်ရောက်ပါစေကြောင်း ဆုတောင်းသည် နောက် ရက်များတွင်လည်း ပူဇော် ပသသည်

သို့ဖြင့် တပတ်ခန့်ကြာသွားသည် အဖေတို့လှေတသိုက် ပြန်မရောက်သေး ဆယ်ရက် မြောက် နေ့တွင်မူ ထားဝယ်အနောက်ဖက်က ကျွန်းတကျွန်းတွင် လှေတစီးလာတင်သည် ထိုလှေ သည် အဖေတို့ လှေသိုက်ထဲမှ လှေဖြစ်သည် ထိုလှေတစင်းမှ အပ အခြားလှေများမှာ ပင်လယ် ဘက်သို့ မျောပါ နှစ်မြုပ်ကုန်ကြပြီဟု သိရသည်

သည်အကြိမ်သည် အဖေကို သံချောင်း နောက်ဆုံးတွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည် အဖေသည် သည်နေ့ကစပြီး အိမ်ကို ပြန်မရောက်တော့ သံချောင်းကစားဖို့ ကျောက်ပုစွန် လည်း ယူမလာနိုင် တော့ သူ့အဖေသည် ပင်လယ်ကြီးစားသောက် ဝါးမျိုခြင်းကို ခံခဲ့ရပြီ

သည်ကစ၍ သံချောင်းသည် မဆိုးမ သားဘဝသို့ ရောက်ခဲ့သည် အမေ သည်သနပွင့်သို့ လည်းမပြန်တော့ သနပွင့်တွင်ရှိသည့် ဆွေမျိုးသားချင်းများလည်း မရှိတော့ပြီ

အမေ သည်ကိုယ်တိုင်ထွက်၍ အလုပ်လုပ်သည် မင်းဂွတ်သီးပေါ်ချိန်တွင် မင်းဂွတ်သီး

အငှားလိုက်ဆွတ်သည် သက်ကယ်ရိပ်သည် ကောက်စိုက်လိုက်သည့်အခါ လိုက်သည် ကုန်စိမ်း ရောင်းသည် အများအပြားတော့ ကုန်စိမ်းရောင်းသည်ကများသည် ရာသီအလိုက်ပေါ်သော သီးနှံ များကို တောင်းတလုံးဖြင့် ထည့်ကာ သရက်ချောင်းဈေးသို့ တက်ရောင်းသည် သရက်ချောင်းက အပြန်တွင် ဘော်လီအင်္ကျီကလေးများ ဆံညှပ်ကလေးများ စသည် တပွေ့စာနိုင်သော ကုန်သေး များကို ဝယ်၍ ရွာတွင်ရောင်းသည်

သံချောင်း ကျောက်ကြီးပေါက်တော့ အမေ ဈေးမထွက်နိုင် ဝင်ငွေမရှိ ချေးငှားစားရသည် ဓာတ်စာကိုလည်း ချေးငှားဝယ်ရသည် သံချောင်း ကျောက်ပေါက်ရာမှ နှာလှံတော့ ပြန်ထပါသည် ကျောက်ရောဂါလည်း ပြောက်ပါသည် သို့ရာတွင် မပျောက်သည့် အရာနှစ်ခုတော့ ကျန်ခဲ့သည် တခုက သံချောင်းမျက်နှာပေါ်က ကျောက်ပေါက်မာ နောက်တခုက အကြွေး

သံချောင်းရောဂါပျောက်သည်နှင့် အမေကုန်စိမ်း ပြန်ရောင်းသည် သံချောင်းကိုတော့ စာ လည်းတတ်စေ အထိမ်းကြောင်းရလဲသက်သာစေ ဆိုသည်သဘောဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ပို့ လိုက်သည် ဘုန်းကြီးကျောင်းက အတန်းကျောင်းဖြစ်သည် သံချောင်းသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ခြောက်နှစ်လောက် နေခဲ့ရပြီး လေးတန်းအထိသင်ခဲ့သည် လေးတန်းတော့ မအောင် အသက်က ဆယ့်သုံးနှစ်လောက်ရောက်ပြီ

သည်ကျောင်းမှာပင် သံချောင်းကို အစိမ်းလှူပြီးသင်္ကန်းဆည်းသည်

သံချောင်း ကိုရင်ဘဝမှာ မပျော် ဥပုသ်တပတ်ဝတ်ပြီး ကိုရင်ထွက်သည် အမေ့ကိုလည်း သနားသည် အမေက ပန်းနာရှိသည် အေးလျင် ရင်ကြပ်သည် သည်တော့ သံချောင်းသည် သူ့အ တွက် အမေ တာဝန်မတတ်စေချင် ချောင်းတဟွတ်ဟွတ်ဖြင့် အမေ သွားဟယ်လာဟယ် လုပ်နေ သည်ကိုလည်းမကြည့်ရက်

ထို့ကြောင့် ကိုရင်ထွက်ပြီး သံချောင်း အလုပ်လုပ်သည် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မဟုတ် အငှား ကျွဲကျောင်းသည့် အလုပ်ဖြစ်သည် ကျွဲတကောင် တကျပ်ဖြင့် ရွာထဲက ကျွဲတချို့ကို ကျောင်းပေး သည် တလကို အစိတ်မျိုးသုံးဆယ်မျိုးတော့ ရသည်

သံချောင်း တသက်တွင် မေ့မရသော အဖြစ်အပျက်တခု ကျွဲကျောင်းစဉ်က ကြုံခဲ့သည် သံချောင်းသည့် စားကျက်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် စာကျက်တခုရှိသည် သည်စားကျက်တွင် သူတို့ ရွာက အောင်မောင်း ကလည် ကျွဲကျောင်းသည် သို့ရာတွင် အောင်မောင်းက ကိုယ့်ကျွဲကိုကျောင်း သူဖြစ်၍ သံချောင်းက အငှားကျောင်းရသူ ဖြစ်သည်

သည်တော့ အောင်မောင်းက သံချောင်းကို နှိမ်ချင်သည် အဖေမပေါ်သည့် သားဟု ပြော သည့်အခါ ပြောတတ်သည် သူများကျွဲကို အငှားကျောင်းပေးရသည့် သူတောင်းစားဟု လည်းဆို တတ်သည် တခါတရံ ကျောက်ရူးဟူ၍လည်းခေါ်တတ်သည် သံချောင်း၏ကျွဲတကောင်တလေ

သူစားကျက်ဘက်သို့ ရောက်သွားလျှင် သံချောင်းကို မအေနမ ကိုင်ဆဲတတ်သည်

ပထမတော့ သံချောင်းသည် အောင့်အီးသည်းခံသည် ကြောက်လည်းကြောက်သည် အောင်မောင်းက သူကြီးသားဆိုတော့ အာဏာပါဝါတွေရှိသည် အသိုင်းအဝိုင်းကောင်းသည် ထိုမျှ မက ဗလကလည်း သူထက်ကောင်းသည် သံချောင်းက အရပ်ရှည်သော်လည်း ခန္ဓာကိုယ် သိပ် မဖွံ့ ပိန်ပိန်ရှည်ရှည် အောင်မောင်းက ဂင်တိုတို ဗလ ကောင်းကောင်း သည်တော့ သံချောင်းက အစစအရာရာ တပန်းရှုံးနေသည် တခါတွင်တော့ အောင်မောင်း က သူခေါင်းကို ခဲနှင့် ထုသဖြင့် ခေါင်းကွဲသွားသည် သံချောင်းသည် နောက်စေ့က အမာရွတ်ကို စမ်းမိတိုင်း အောင်မောင်းကို နာကျည်းသည် သို့ရာတွင် သူဘာမျှမလုပ်ပုံ သံချောင်းက ငယ်ကြောက်ဖြစ်သည်

သို့ရာတွင် အောင်မောင်း အမြဲတမ်း အနိုင်ကျင့်နေသည်ကို သံချောင်း သည်းမခံနိုင် တနေ့တွင် သူ့အဖေ သူငယ်ချင်း ရခိုင် ရေလုပ်သားကြီး တယောက်က သံချောင်းကို ကျင်ကိုင် သင်ပေးသည် သံချောင်း ကြာကြာမသင်လိုက်ရ နှစ်ပတ်လောက် သင်လိုက်လျှင်ပင် ကောင်းကောင်း ကျင်ကိုင်တတ်ပြီ

သံချောင်းသည် အောင်မောင်းကို လက်စားချေရန် အကွက်ကောင်းကို စောင့်သည် ကြာကြာမစောင့်ရ တနေ့ ကျွဲကျောင်းရင်း စားကျက်နားရှိ သရက်ခြံက သရက်သီးမှည့်များကို သံချောင်း ဆွတ်လာသည် သံချောင်းက သရက်သီးစားမည် အလုပ် အောင်မောင်းရောက်လာကာ သူ့လက်ထဲက သရက်သီးကို လုယူလိုက်သည်

“ဟေ့ သရက်သီးသူခိုး”

အောင်မောင်းက သံချောင်းစားမည့် သရက်သီးကို လက်တဘက်ဖြင့် မြှောက်၍ကစားနေသည် လက်တဖက်က ခါးတွင်ထောက်ထားသည် သူ့အမူအရာက မခိုးမခန့် ပြောင်လှောင်သရော်သည့် အမူအရာ မျိုး

“ဘယ်လိုလဲက ကျောက်ရူး မင်းတို့အမျိုးက ခိုးလဲခိုးသလား”

သံချောင်းနှလုံးသည် လည်မျိုသို့ ဆို့တက်လာသည်ဟု ထင်သည် မျက်နှာတွေ ထူပူလာသည် မျက်လုံးတွေ ပြာလာသည်

သံချောင်းသည် ဘာမျှမပြော ကျားသစ်တကောင်ကဲ့သို့ လွှားကနဲ ခုန်ကာ အောင်မောင်း၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ခေါင်းနှင့်ဆောင့်လိုက်သည် ထိုနောက် အောက်မှ လျှို၍ ပခုံးပေါ်သို့ထမ်းတင်ကာ အောက်သို့ပစ်ချလိုက်သည် အင့်ကနဲ မည်သံနှင့်အတူ အောင်မောင်းသည် မြေကြီးပေါ်တွင် စန့်စန့်ကြီး ပက်လက်လန်နေသည် တော်တော်နှင့် မထနိုင်

သံချောင်းက ပြန်ထလျှင် ထိုးရန် အဆင်သင့် မိုး၍စောင့်သည် အောင်မောင်း ရုတ်တရက် ထမရ သည်တော့မှ သံချောင်းသည် ရှုံ့မဲ့လျက်ရှိသော အောင်မောင်း၏မျက်နှာပေါ်သို့ ထွီကနဲ

အားရပါးရ တံတွေးထွေးချကာ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်

သည်နောက် အောင်မောင်း အနိုင်မကျင့်ရဲတော့ သံချောင်းကို တွေ့လျင် တချက်မျှလှမ်း ကြည့်ပြီး နောက် တင်းမာသော သံချောင်း၏မျက်နှာကို မြင်လိုက်သည်နှင့် မမြင်ယောင်ပြုကာ ရှောင်သွားတတ်သည်

သည်ကတည်းက သံချောင်း သတ္တကောင်းလာသည် ရဲလာသည် မဟုတ်မခံသည့် သတ္တိ ရှိလာသည် သံချောင်းသည် သင်ခန်းစာတစ်ခုကို လည်းရလိုက်သည် လောက၌ အားကြီးသူတိုင်းကို ကြောက်စရာမဟုတ် အငယ်က အကြီးကို နိုင်အောင်သတ်နိုင်သည် အားနည်းသူက အားကြီးသူ ကို အနိုင်သတ်နိုင်သည် အရေးကြီးသည်က သတ္တိနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုသာဖြစ်သည်

အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သားတွင် သံချောင်းပင်လယ်သို့လိုက်သည် ပင်လယ်လိုက်သည် ကို အမေက သဘောမတူ ပင်လယ်တွင် အဖေအသက်ဆုံးခဲ့ရသည့်အတွက် ပင်လယ်ကို အမေ စိတ်နာသည် ပင်လယ်နှင့်ပတ်သက်ရမည့်အလုပ်မျိုးကို အမေ ဝေးဝေးကရှောင်ချင်သည် သို့ရာ တွင် သံချောင်းက အမေနှင့်ပြောပြနေပြန်သည် ပင်လယ်ကို စိတ်ဝင်စားသည် ပင်လယ်၏သဘော ကိုသူသိချင်သည် သူ့အဖေကို ဝါးမျိုးစားသောက်ပြစ်ခဲ့သော ပင်လယ်သည် မည်သည့်အရာနည်း

သူငယ်ငယ်တုန်က ပင်လယ်၏ပုံပြင်များကို အဖေထံမှ ကြားခဲ့ဘူးသည် အဖေမရှိသည့် နောက်တွင်လည်း အမေထံမှတဆင့် ကြားရသည်

မြက်ခင်းပြင်ကျယ်ကြီးတစ်ခုတွင် ထိုးတော့မည့် ကျွဲရိုင်းကြီးတကောင် ပြေးလာသလို အပြော ကျယ်သော ပင်လယ်ပြင်ကြီးတွင် ကြောက်မက်ဘွယ် အသံကိုပြုကာ ပြေးလာတတ်သော လေပွေ လှိုင်းကြီးများအကြောင်းကျွဲရိုင်းကြီးဖြတ်ပြေးရာ လမ်းတလျှောက်တွင် သစ်ပင် မြက်ပင်တို့ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည့် နည်းတူ လေပွေလှိုင်းကြီးဖြတ်သန်းသွားရာတလျှောက်တွင် ကသောင်းကနင်း ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့သော ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးကြီးများအကြောင်း ကျောက်ဆောင်ကြီးများမြောနေသကဲ့ သို့ ရေပြင်ထက်တွင် သုံးလေးရက်မျှတက်ကာ နေစာလှုံတတ်ကြသော လင်းပိုင်ကြီးများအကြောင်း ထိုအခါမျိုး၌လည်းကောင်းတို့၏ညှိစို့စို့အနံ့ကြီးသည် မိုင်ပေါင်းများစွာအထိ ပြန့်နှံ့နေတတ်သည့် အကြောင်း ဒုံးပျံထိပ်ဖူးကြီးတစ်ခုတက်လာသလို မိတ်လိုက်ချိန်တွင် ပင်လယ်ပြင်ထက် ဝါးတရိုက် အမြင့်လောက်အထိ တန်းတန်းမတ်မတ်ကြီးတက်လာကာ ကစားမြူးတူးလျက်ရှိသည့် ငမန်းများ အကြောင်း မီးတောင်ကြီး ပေါက်ကွဲထွက်သလို ရေတို့ကို ရှူးကနဲ မှုတ်ထုတ်၍ ပျံတက်လာသော ငါးပျံကြီးများအကြောင်း တမိုင်မျှကျယ်၍ မိုင်ပေါင်းများစွာ ရှည်လျားသော ငါးအုပ်ကြီးများ ရွေ့ ပြောင်းသွားလာကြပုံ အကြောင်း ကုန်းမြေဟု ထင်ရသော ပင်လယ် တံလျှပ်များအကြောင်း ည တွင်တဝင်းဝင်းတောက်ကြသော ပင်လယ်မီးစုန်းများအကြောင်း ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပင် လယ်ဂဏန်းအုပ်ကြီးများ ပင်လယ်သို့သားချဆင်းကြသည့် အကြောင်း ဘွိုင်လာအိုးကြီး ပွက်ပွက်

ဆူသကဲ့သို့ တဟဲဟဲအော်မြည်ဆူပွက်လျက်ရှိသော ပင်လယ်ဝဲကြီးများအကြောင်း မြွေကြီးများ အရွေ့လိုက်သကဲ့သို့ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေ့ကာ အဆုံးအစ ရှာမရသော ပင်လယ်ရေစီးကြောင်း များအကြောင်း အလွန်ခွန်အားကြီးသည့် ပင်လယ်ဘီလူးကြီးတကောင်က လေးညှို့ပြင်းပြင်းဖြင့် ပစ်လိုက်သည့် လောက်စာလုံးကြီးတလုံးနယ် ထင်ရအောင် ရေထဲတွင် ဂိုးကနဲ လှစ်ကနဲ လျင်မြန်စွာ ဖြတ်သန်းသွားတတ်သည့် ကမ္ဘာလိပ်ကြီးများအကြောင်း ပင်လယ်အောက်တနေရာက ပင်လယ်ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင် ရန်ဖြစ်၍ သတ်ပုတ်ကြသည့်နယ် ပင်လယ်အောက် တနေရာမှ ပေါ်ထွက်လာတတ်သော တော်လဲသကဲ့သို့ အသံကြီးများအကြောင်း မုန်တိုင်းတိုက်သည့် အခါများတွင် အိမ်လုံးလောက်ထိမြင့်တက်လာကာ ခွေလိပ်၍ အနီးရှိ အရာမှန်သမျှကို ငါးမြို့ချေဖွ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဖျာလိပ်လှိုင်းကြီးများ အကြောင်း တခါတရံ ရာသီဥတု ကြည်လင်ပါလျက်နှင့် လှိုင်းပွက်ကြီးတွေထကာ လူစတေးရန် တောင်းသော ပင်လယ်၏အော်သံကြီးများအကြောင်း ပျော့စိတုန်ယင်လျက် ကြည့်လိုက်လျင် ကျောက်ကျောတုံးကြီးတတုံးလို အန္တရာယ်ကင်းသယောင် ထင်ရသော်လည်း ရေသတ္တဝါများကို စုပ်ငါးချိုပစ်သော ပင်လယ်မျှောကြီးများ အကြောင်း ကျောက်ပန်းပွင့်ကြီးတပွင့်လို ရေပေါ်တွင်ပေါ်နေရာမှ နက်မှောင်သော ရေအောက်သို့ ငုတ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားတတ်သော ပင်လယ်ရေသရဲကြီးများအကြောင်း ရန်သူနောက်သို့ လိုက်သော ရေငုပ်သင်းဘောတစင်းပမာ သွေးနံ့ရသည်နှင့် အနံ့နောက်သို့ တန်း၍ လိုက်လာသော ခုတ်ငါးမန်းကြီးများအကြောင်း

သံချောင်းသည် ပင်လယ်၏ပုံပြင်များကို ကြားရကတဲက ပင်လယ်သို့ရောက်ဖူးချင်သည် လျှို့ဝှက်ဆန်းကျယ်သော ပင်လယ်ကို သူတွေ့ချင်သည် အဖေကို ပင်လယ်က ငါးမျို့စားသောက်ပစ်လိုက်ပြီဆိုသော အခါ သံချောင်းသည် ပို၍ ပင်လယ်ကို သိချင်လာသည် တချို့က ပင်လယ်တွင် ပျော်ကြသည် တချို့က ပင်လယ်ကို ကြောက်ကြသည် ကြောက်ဘွယ်ရသဖြင့် ကြည်နူးဘွယ်ရသကို ပေးနိုင်သော ပင်လယ်ဆိုသည့် အရာသည် အဘယ်အရာနည်း

သံချောင်းသည် ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်တွင် အမေမသိအောင် ပင်လယ်သို့ လိုက်သွားသည် ဝေးဝေးလံလံမဟုတ် မြိတ် ကျွန်းစုများဘက်ဆီသို့ ထွက်သော တံငါလှေများနှင့် လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ပင်လယ်သည် သူထင်ခဲ့သည်ထက် အံ့ဩစရာကောင်းနေသည် ပျော်စရာကောင်းနေသည်လှေပေါ်မှာမွေး၍လှေပေါ်မှာသေသွားကြသော ဆလုံတွေလိုသူနေချင်သည် ပင်လယ်လှိုင်းသံကို သူနားထောင်ချင်သည် ပင်လယ်လှိုင်းသံကို ပင်လယ်ထဲမှနားထောင်ရခြင်းသည် ကုန်းပေါ်ကနားထောင်ရခြင်းနှင့်မတူ ပို၍မြည်ဟိန်းသည် အဝေးပစ်အမြောက်ကြီးများ ပစ်ခတ်နေသကဲ့သို့ထင်ရသည် ထိုအသံများသည် ပင်လယ်ကြီးကို လျှို့ဝှက်ဆန်းကျယ်ခြင်း ခန်းနားကြီးကျယ်ခြင်းကို ပို၍ လေးနက်စေသည်

ကမ်းပါးစောက်ကြီးများတွင်တက်၍ ငှက်သိုက်နိုက်သူများကို ကြည့်၍လည်း သံချောင်းအံ့

ဩရသည် မြင့်မားလေးသော ကမ်းပါးမြင့်ကြီးများ အလယ်တွင် ငှက်သိုက်များ ရှိသည် ငှက်သိုက်ရှိ ရာသို့ ဓားကို ကြိုးချည်ကာ တွဲလျောင်းဆင်းလာကြရသည် နံရံကြီးတခုတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော အ ရုပ်ကလေးများနှင့်ပင် တူသေးသည်

ပင်လယ်ကပြန်လာတော့ အမေက ဆူသည်ရော ငိုသည်ရော လုပ်သည် သို့ရာတွင် သံ ချောင်းကိုတားမရ ပင်လယ်တွင် သံချောင်းပျော်သွားပြီ သည်ကစ၍ သံချောင်းသည် တံငါလှေများ တွင် လူငှားလိုက်သည်

သည်အတောအတွင်း ခင်ကြည်နှင့်တွေ့ခြင်းဖြစ်သည်

ခင်ကြည်သည် ဇီးဖြူသောင်နားက ပိုက်သူကြီးသမီးဖြစ်သည် သူ့အဖေက တံငါလှေ လေး ငါးဆယ်စင်းနှင့် နိုင်လွန်ပိုက်များကို ပိုင်သည် သံချောင်းတို့လူသိုက် ပင်လယ်မှ ပြန်လာချိန်တွင် ပိုက်သူကြီးအိမ်က ထမင်းကျွေးတတ်သည်

ခင်ကြည်သည် ရေလုပ်သားထဲတွင် အသက်အငယ်ဆုံး သူနှင့် ရွယ်တူဖြစ်သော သံချောင်း ကို စိတ်ဝင်စားသည် သံချောင်းက ခင်ကြည်ကို နည်းနည်းကလေးမျှစိတ်မဝင်စား မိန်းမဆိုသည်က လည်းတမျိုးဖြစ်သည် သူတို့ကိုစိတ်မဝင်စားသော ယောက်ျားလေးကို သူတို့က ပို၍ စိတ်ဝင်စား တတ်သည် ထိုယောက်ျားကလေးများက သူတို့အပေါ် စိတ်မဝင်စားလျှင် စိတ်ဝင်စားလာအောင် လုပ်တတ်သည် ယောက်ျားလေးတယောက်က စိတ်ဝင်စားခြင်းမခံရသော မိန်းမလေးမျိုးဂရုမစိုက် ခြင်းမခံရသော မိန်းမလေးမျိုး ဘယ်သူမှမဖြစ်ချင်

သည်တွင် ခင်ကြည်က ပရိယာယ်တမျိုးဆင်သည် သူက စိတ်မဝင်စားဟန်ပြလျှင် ကိုယ် ကလည်း သူ့ကို စိတ်ဝင်စားဟန်ပြရမည် သို့ဖြင့် သူ့စိတ်ဝင်စားလာအောင် သူ့စိတ်ထဲတွင် ထူးခြား လာအောင် စူးစမ်းချင်လာအောင် ပြုရမည်

သံချောင်းတို့ လူသိုက် ပင်လယ်ကပြန်လာလျှင် ခင်ကြည်နှင့်အမေက ထမင်းကျွေးကြရ သည် ခင်ကြည်သည် ရေလုပ်သားမှန်သမျှကို ကိုယ်တိုင်ခူးခပ်ကြွေးသည် ဖော်ရွေစွာ ဆက်ဆံ သည် သံချောင်းကိုမူ အဖက်မတန်သည့်နှယ် ဆက်ဆံပစ်လိုက်သည် တခြားသူ ထမင်းစားနောက် ကျလျှင် ကိုယ်တိုင်သံချောင်းရှေ့မှာပင် အမေ့ကို အခူးခိုင်း၍ ကျွေးစေသည် အမေမရှိလျှင်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင် ခူးခပ်မကြွေး "မီးဖိုချောင်ထဲမှာ"အသံပြတ်နှင့်ပြောကာ တခြားသို့ရှောင်ထွက်သွား တတ်သည်

သည်လိုကြုံရဖန်များသော် သံချောင်း ခံပြင်းလာသည် သူ့ကိုနှိမ်သည်ဟုထင်သည် အဖက် မတန်သဘောထားသည်ဟု ထင်သည် ထို့ကြောင့် ခင်ကြည် သည်ပုံမျိုးဆက်ဆံလာလျှင် ထမင်း မစားဘဲနေပစ်လိုက်သည် ခင်ကြည် က တခါနှစ်ခါတော့ မတုန့်ပြန် သို့ရာတွင် သည်လိုပြောတိုင်း သံချောင်းထမင်းမစားဘဲ နေဖန်များသော် ခင်ကြည်မနေနိုင်တော့

တညနေ မိုးချုပ်ချုပ်တွင် သံချောင်းသည် ပင်လယ်ကမ်းစပ် ပိုက်တဲမှ အိမ်သို့ပြန်လာသည် သည်တုန်းက သံချောင်းတို့ပင်လယ်သို့ မထွက်ကြသေး လူငှားများလည်း အစုံမရောက်ကြသေး သံချောင်းနှင့် အခြားရေလုပ်သား နှစ်ဦးကမူ အိမ်မပြန်တော့ ခင်ကြည်တို့ရွာမှာဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် ပင်လယ်ထွက်ဖို့ပိုက်ဖာရမည် လှေများကို လွန်းတင်ရမည် လှေပေါက်များကို ဖာရဦးမည်

သံချောင်းသည် ပိုက်ဖာပြီးနောက် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည် အိမ်တွင် ဘယ်သူမှမရှိ ခင် ကြည်အဖေလည်းမရှိ ခင်ကြည်အမေလည်း မရှိ ခင်ကြည့်မောင်လေးနှစ်ယောက်ကလည်း သောင် ပြင်တွင် ကစားနေကြသည် သံချောင်းက ထမင်းစားရန် ခပ်သုတ်သုတ် ရေချိုးသည် ယနေ့ညနေ ထမင်းပို၍ဆာသည်

“အဒေါ်ရေ ထမင်းစားရအောင်ဗျို့”

သံချောင်းက အဝတ်အစားလဲပြီး မီးဖိုသို့ သွားရပ်သည် မီးဖိုထဲတွင် ဘယ်သူမှမရှိ သူ့အဖေ များလည်းမရှိ ပိုက်ဖာပြီးအရက်ဆိုင် ထွက်သွားကြရာမှ အိမ်သို့ပြန်မရောက်ကြသေး

သံချောင်းက မီးဖိုတွင် အဝမှ အထဲသို့ လှမ်းကြည့်နေစဉ် နောက်တွင် ရိပ်ကနဲ မြင်လိုက် ၍ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်

သူမြင်လိုက်ရသည်က ခင်ကြည်

ခင်ကြည်က စထရော်ဗယ်ရီရောင် တက်ထရွန် လက်ပြတ် အနက်တွင် ခွေးဖြူရုပ်ကလေး တွေ ရိုက်ထားသည့် တရုတ်ဟဲယာတော့ ထဘီကို ဝတ်ထားသည် မျက်နှာတွင် ပါးကွက်ကြားကာ သနပ်ခါး ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးလိမ်းထားပြီး စပယ်ကုံးတကုံးကိုပန်ထားသည် သံချောင်းသည် အတန် ကြာမျှ ခင်ကြည်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည် ခင်ကြည်ကို တခါမျှ သည်လောက်အကြာကြီး မကြည့် ခဲ့ဘူး သည်လောက် လှ၍ သည်လောက် ချစ်စရာကောင်းသည်ဟုလည်း တခါမျှမထင်ခဲ့ သည် လောက်လည်း တခါမျှ စိတ်မဝင်စားမိခဲ့ ခင်ကြည်က သံချောင်းအကြည့်ကို ရင်မဆိုင်ရဲသဖြင့် မျက် လွှာကိုချထားသည်

“ထမင်းမစားရသေးဘူးလား”

သံချောင်းက ခင်ကြည်တကိုယ်လုံးကို သိမ်ကြိုး၍ကြည့်ရင်း မေးသည်

“ကျက်ပြီဘဲ စားချင်စားပေါ့”

“ခူးမှမပေးသေးဘဲ ဘယ့်နယ်လုပ်စားမလဲ”

“လက်ရှိသားဘဲ ကိုယ့်ဖာသာကို ခူးစားပေါ့”

ခင်ကြည်ကအရှဲ့တိုက်ပြောသည်လည်းဖြစ်ချင်ဖြစ်မည် တကယ်ပြောခြင်းလည်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည် သို့ရာတွင် မည်သို့ဖြစ်စေ ခင်ကြည်၏မျက်နှာအမူအရာနှင့် အသံက သံချောင်းရင်ကို ထိ ခတ်သွားသည် ပို၍ချစ်စရာကောင်းသည်ဟု ထင်လာသည် ခင်ကြည်နှင့်သူ သမီးရည်းစား စိတ်

ကောက်နေပုံမျိုး ဟုပင်ထင်လိုက်မိသေးသည်

“ပင်ပြီးစူးစားတာ ကြိုက်မကြိုက် မသိလို့ပါဟာ”

“အို အဆန်းလုပ်လို့ ခါတိုင်းလည်း စူးစားနေတာဘဲ”

ခင်ကြည်က မျက်လုံးရွဲကြီးများဖြင့် လှမ်းကြည့်၍ ပြောသည်

“ခါတိုင်းကတော့ အဒေါ်ရှိတယ်မဟုတ်လား”

“မရှိလည်း စူးစားပေါ့ အားလုံးကျက်နေပြီဘဲ”

“နင်စူးမပေးဘူးလား”

ခင်ကြည်က မဖြေ

“ဘယ်နှယ်လဲ စူးမပေးဘူးလား”

“ပေးနိုင်ပေါင် ကိုယ်လက်နဲ့ကိုယ် စူးစားပေါ့”

“တကယ်စူးမပေးဘူးလား”

“အိုး စူးမပေးနိုင်ပါဘူးလို့ဆိုနေ ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ”

သံချောင်းသည် ခင်ကြည်ကို ငုံ့ကြည့်သည် ကောက်ကြောင်းပေါ်နေသော ခင်ကြည်၏ ကိုယ်လုံးကို သန်မာသော လက်မောင်းကြီးများဖြင့် ဖြစ်ညစ်ကာ ခင်ကြည် ပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် မွေးသည် ခင်ကြည်က ကိုယ်ကို တွန့်ကာ ခေါင်းကို ပုဂံရမ်ကာဖြင့် ရုန်းဖယ်သည် ပါးကိုနမ်းမိသည် လည်းရှိသည် နားရွက် လည်ပင်း ဆံပင်တို့ကိုလည်းနမ်းမိသည် ခင်ကြည်က အတင်းရုန်း၍ လက် သီးဖြင့်ထုသည် သို့ရာတွင် မရုန်းနိုင် မထုနိုင် သန်မာသော သံချောင်း၏ လက်မောင်းကြီးများထဲ တွင် ညှပ်နေသည် သံချောင်းသည် အားရပါးရမွှေးပြီးမှ လွတ်လိုက်သည် ခင်ကြည်သည် လက်ထဲ မှ လွတ်သွားသည်နှင့် သံချောင်းပါးကို ဖြန်းကနဲ တချက်ရိုက်ကာ အိမ်ခလောက်ဆွဲသို့ ပြေးတက် သွားသည်

ထိုနေ့ နောက်နေ့ နောက်တနေ့ နေ့ပေါင်းများစွာ ခင်ကြည် သံချောင်းကို မျက်နှာချင်းမဆိုင် သံချောင်းကလည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်မိအောင် မကြိုးစား

သံချောင်းနှင့် ခင်ကြည်သည် တပတ်လုံးလုံး မတွေ့ကြ

ရှစ်ရက်မြောက် ညနေတွင်မူ ပထမဆုံးအကြိမ်တွေ့ကြသည် ထိုနေ့ညနေက ပိုက်တဲတွင် သံချောင်းတယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည် နောက်သုံးလေးရက် ကြာလျှင် ပင်လယ်သို့ထွက်ကြ တော့မည် ပိုက်များကို အပြီးဖာရမည် ထိုကြောင့် သူတယောက်တည်း ပိုက်ဖာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်

အချိန်က ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားခဲ့သည် နေလုံးနီနီကြီးက အနောက်ဘက်ပင်လယ်ပေါ်သို့ တအိအိ နိမ့်ဆင်းသွားသည် ခဏကြာတော့ နေဝန်းနီနီကြီးက ပင်လယ်ရေစပ်နှင့် ထိစပ်သွားသည် ကောင်းကင်က နီရဲ၍ ရေပြင်ကလဲ မဟူရာတဝက် ပတ္တမြားတဝက် ရောနေသည် နေဝန်းသည်

ပင်လယ်ကို ခေါင်းခု၍ အိပ်တော့မည်

"ဒီမှာ ဒီမှာ"

အုတ်စည်ကိုကိုင်၍ သဲသဲမဲမဲ ပိုက်ဖာနေစဉ် အသံတသံကြောင့် သံချောင်းနောက်သို့ လှည့်ကြည့် မိသည် အနီရောင်တက်ထရွန်အင်္ကျီ အနီရောင်လုံချည် နှင့် အနီရောင် ဆီမီးတောက်နှင့်ပွင့်တပွင့်ကို ဆင်မြန်းထားသော ခင်ကြည်

ခင်ကြည်တကိုယ်လုံးသည် နီနေသည် ဝင်လုဆဲနေရောင်ကြောင့် အသားကလည်း ပန်နသွေး တောက်နေသည် သံချောင်းသည် ခင်ကြည်ကို ရွန်းရွန်းစားစား ကြည့်နေသည်

"ဒီမှာရှင့် အမေက ထမင်းစားခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့ မိုးချုပ်လှပြီတဲ့"

သံချောင်းက အုတ်စည်ကို လက်မှချ၍ ထရင်းပြုံးကြည့်သည်

"ဘယ်သူရူးပေးမှာလဲ"

"ဘယ်သိမလဲ အမေရူးပေးမှာပေါ့"

ခင်ကြည်က မျက်စောင်းတချက် ထိုး၍ကြည့်ရင်း ပြန်ရန်လှည့်သည် သံချောင်းက နောက်ကလိုက်လာသည်

"ခဏနေပါအုံး ခင်ကြည် "

ခင်ကြည်က မရပ် ရှေ့ကခတ်သုတ်သုတ်သွားသည်

"ခင်ကြည် ခဏနေပါအုံး"

သည်တော့မှ ခင်ကြည်က ရပ်၍ သမင်လည်ပြန် လှည့်ကြည့်သည်

"ဘာလုပ်မလို့လဲ "

"ဟိုတလောက ကိစ္စကို စိတ်ဆိုးတုန်းဘဲလား"

ခင်ကြည်ကမဖြေ ဆက်လျှောက်သည် သံချောင်းကလည်းဘေးချင်းယှဉ်၍လျှောက်လာသည်

"ငါအရင်က နင့်ကိုစိတ်မဝင်စားဘူး ဒါပေမဲ့အဲဒီနေ့ကတော့ စိတ်ထဲမှာတမျိုးကြီးဘဲ ငါဘာဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး "

"ဘာဖြစ်ရမလဲ ဟွန်း"

ခင်ကြည်က မျက်စောင်းထိုးသည်

"ငါ့ကို စိတ်ဆိုးတုန်းဘဲလားဟင် ခင်ကြည် ငါ နင့်ကို ချစ်နေတာ ကြာပြီ ဒါပေမဲ့အစတုန်းကတော့ နင့်ကိုချစ်နေမှန်း ငါ့ကိုငါ မသိဘူး အဲဒီနေ့ကမှ စသိတယ် ငါနင့်ကိုမမြင်ရတော့အလုပ်လုပ်ရတာလဲ စိတ်မပါဘူး ဒီတခါ ပင်လယ်သွားရင် ပင်လယ်ထဲမှာ ရေနစ်သေခဲ့ရင်လည်း အကောင်းသား"

ခင်ကြည်က သံချောင်းမျက်နှာကို ဆတ်ကနဲ လှည့်ကြည်လိုက်သည် သံချောင်း အပြောင် အပျက် ပြောနေခြင်း မဟုတ် သူ့မျက်နှာက လေးနက်သည့် အသွင်ကို ဆောင်နေသည်

"သေခဲ့ပါလား"

"တကယ်လား ခင်ကြည် "

သံချောင်းက ခင်ကြည့်ရှေ့က ဆီးရပ်၍မေးသည်

"တကယ်ပေါ့ ပင်လယ်ထဲ ရေနစ်သေသွားလဲ အေးတာပေါ့"

ခင်ကြည်က ပြောသည် စိတ်ထဲကတော့ ပြုံးမိသည်

"နင်ငါ့ကိုစိတ်ဆိုးတုန်းဘဲလားဟင် ခင်ကြည် ဟုတ်ပါတယ် နင် ငါ့ကို စိတ်ဆိုးလို့ပါးရိုက် သွားတာပေါ့ ချကော ရိုက်အုံးမလား ရိုက်လေ"

သံချောင်းက ပါးကို ထိုးပေးသည်

"ဘာလဲ တကယ်အရိုက်ခံချင်သေးလို့လား "

"ရိုက်ပါ သံချောင်းက ကိုယ့်ကို ပါးတချက်ရိုက်ရင် နှစ်ချက် ပြန်ရိုက်တတ်တဲ့ကောင်မျိုး ဒါ ပေမဲ့ နင့်ကိုတော့ ငါ လက်စားမချေပါဘူး နင်ရိုက်သလောက် ငါခံမယ် ရိုက်ပါ"

သံချောင်းက သူ့မျက်နှာကြီးကို ထိုးပေးသည်

"တော်ပါ လူတွေ မြင်ကုန်ပါ့မယ် မရိုက်ချင်ပါဘူး တကယ်မုန်းစရာကောင်းတယ်"

"တကယ်မုန်းသလား"

"မုန်းတယ် မုန်းတယ်"

မုန်းသည်ဆိုသော်လည်း ခင်ကြည်မျက်နှာနှင့် မျက်လုံးများက ပြုံးနေသည် သည်လောက် တော့ သံချောင်း နားလည်သည် ထို့ကြောင့် သံချောင်းသည် ခင်ကြည်၏ ပါးနှစ်ဖက်ကို ရုတ်တရက် နှမ်းလိုက်သည်

"အို လူတွေ မြင်ကုန်မယ် ဖယ်ပါ "

သံချောင်းက လွတ်လိုက်သည်

"ကဲရိုက်အုံးလေ ဒီဘက်ပါးကို"

"တော်ပါ လာ သွားမယ် နောက်ကျလို့ အမေဆူနေမယ်"

ခင်ကြည်က ရှေ့ကစိုက်စိုက်နှင့် ထွက်သွားသဖြင့် သံချောင်း နောက်က လိုက်လာခဲ့သည် အိမ်ရောက်တော့ မှောင်နေပြီ

သည်တခေါက် ပင်လယ်ထွက်ရသည်ကို သံချောင်း ပိုပျော်သည် စိတ်ပေါ့ပါး ဖြတ်လတ် သည် အလုပ်လည်း ပို၍ တွင်ကျယ်သည် ကြယ်သီးလုပ်ရန် ခရုလှလှကလေးတွေကို ကောက် သည် ကျွန်းတကျွန်းရောက်တော့ ပုလဲလှလှလေးတွေ တွေ့သဖြင့် ခင်ကြည် နားကပ်ကွင်းရန်

လှလှ နှစ်လုံးဝယ်ခဲ့သည် ပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲတွင် ငါးဖမ်းရင်းလည်း သူနှင့် ခင်ကြည်တို့၏အနာဂတ် အိမ်ထောင်ရေးကို တည်ဆောက်ကြည့်သည်

သည်တခေါက် ပင်လယ်က အပြန်တွင် ချစ်သူ ခင်ကြည်နှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံရသဖြင့် ဝမ်းသာသော်လည်း သတင်းဆိုးတခု ကြားရသည် သတင်းက အမေ ဆုံးပြီဆိုသည့် သတင်းဖြစ်သည် သံချောင်းသရက်ချောင်းသို့ပြန်ရသည် သူတို့ အလုပ် လုပ်ခဲ့ဘူးသည့် ခြံဝက တဲကလေးထဲမှာ အမေ ဆုံးခြင်းဖြစ်သည် အမေအသုဘကို သံချောင်းပင်ချရသည် အမေ၏ကြွေးနှစ်ရာကျော် လောက် ဆပ်ရသည် အမေအသုဘက နှစ်ရာကျော်လောက် ကုန်သည် သည်တုန်းက သံချောင်းလက်တွင် ငွေတရာမဲ့မဲ့သာ ရှိသည် ထို့ကြောင့် အတိုးဖြင့် ချေးရသည်

သံချောင်း အမေအလောင်းကို မမှီလိုက် အမေသေတော့ တာဝန်ခံ၍ အသုဘ ချမည့်သူ မရှိ အရပ်က ဝိုင်း၍ သင်းဂျီလ်လိုက်ရသည်

သံချောင်း ပြန်လာတော့ အရပ်က ပြူးတူး ပြဲတဲ ကြည့်ကြသည် အချင်းချင်းတီးတိုးစကား ပြောကြသည် သံချောင်း ထိုအကြောင်းကို မစဉ်းစားမိ

သူရောက်သည့်နေ့တွင် ဆရာ ဘုန်းတော်ကြီးကို ဝတ်ပြုတော့မှ ဆရာဘုန်းတော်ကြီးက ပြောပြသဖြင့် သိရခြင်းဖြစ်သည်

“သံချောင်းလား”

ဆရာဘုန်းတော်ကြီးက သံချောင်းကိုကြည့်၍မေးသည် သူ့အသံမတုန်အောင် တမင် ထိန်းထားရဟန်ရှိသည်

“တင်ပျံ့ဘုရား”

ဆရာ ဘုန်းတော်ကြီးက အနိစ္စအကြောင်းကို ဟောသည် ထို့နောက် ဥပဇ္ဈဒကကံ အကြောင်းကို ပြောပြသည် ရန်ကို ရန်ခြင်း မတုန်နှင်းဘို့ ဟောသည်

သံချောင်း ဆရာဘုန်းတော်ကြီး၏တရားကို နားမလည် ဥပဇ္ဈဒက ကံဆိုသည်မှာ တပါးသူ သတ်၍ သေရသည့်ကံကိုဆိုကြောင်းကိုတော့ သိသည် ရန်ကိုရန်ချင်း မတုန်နှင်းရ ဆိုသော စကားကိုလည်း နားလည်သည် သို့ရာတွင် ဆရာတော်သည် မည်သည့်အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် သည်စကားများကို မိန့်ကြားနေသနည်း သည်အချက်ကို သံချောင်း နားမလည်

“စိတ်ခိုင်ခိုင်ထား”

ဆရာတော်က တရားဓမ္မတို့ကိုတိုက်ကျွေးပြီးမှ သံချောင်း အမေ သေရပုံကို ပြောသည် သံချောင်းအမေက အသေဆိုးသည် လက်နက်ကိုင်လူတစုက အရက်မူးလာကာ သူ့အမေကို အဓမ္မပြုကျင့်ရန် ကြိုးစားသည် သံချောင်းအမေသည် အကြောက်ကြောက် အရွံ့ရွံ့ဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ပြေးလာသည် သည်အဖြစ်အပျက်ကို ဆရာတော်လည်း မြင်သည် ဆရာတော်က

ဟန့်တားသည် သို့ရာတွင်ဆရာတော် နောက်ကျသွားပြီ

လက်နက်ကိုင် လူတစ်စုသည် သံချောင်းအမေကို ဆွဲခေါ်သွားကြသည် နောက်တနေ့ကျတော့ ရွာနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် သေနတ်ဒဏ်ရာများနှင့်သေဆုံးနေသော သံချောင်းအမေ အလောင်းကို တွေ့ရသည်

သည်တော့မှ သူတို့ရွာက လူများ သူ့ကို ပြူးတူးပြတ် ကြည့်ရသည့်အကြောင်းကိုသံချောင်းနားလည်သည် အမေမရှိသည့်အခါ သရက်ချောင်းတွင် သံချောင်းအဖို့ တွယ်တာစရာ မရှိတော့ သူတို့တဲကလေးကိုလည်း ငွေတရာနှင့် ရောင်းပစ်ခဲ့သည် သရက်ချောင်းကို သံယောဇဉ်ဖြတ်လိုက်ပြီ

နောက်ထပ်နှစ်ခေါက်လောက် ပင်လယ်ထွက်ပြီးနောက် မိုးကျလာသဖြင့် သံချောင်း အလုပ်မရှိတော့ ခင်ကြည်တို့အဖေနှင့် အမေတို့က သူတို့ဆီတွင် တမိုးခို၍ အိမ်က ပိုက်ဖာ လှေဖာလုပ်ငန်းများကို ကူလုပ်ရန် ပြောသည် သို့ရာတွင် သံချောင်းလက်မခံ အတိုးတက်နေသော ကြွေးကလေးများကို ဆပ်ချင်သေးသည် အကြွေးရှင်းလျင် ငွေစလေး ဘာလေး စုပြီး ခင်ကြည်ကို တောင်းရမ်းယူချင်သည် ဇီးဖြူသောင်က သူအဖို့ဝင်ငွေမရှိ ခင်ကြည်တို့အိမ်တွင် လုပ်စားကိုင်စား အဖြစ်နေနေရမည်ဖြစ်၍ ဝင်ငွေရစရာမမြင် ထို့ကြောင့် သံချောင်း ထားဝယ်သို့ထွက်လာခဲ့သည်

ထားဝယ်မှာအလုပ်ပေါသည် ပထမတော့ နတ်အိမ်ထောင်ဘက် သို့သွားကာ မှောင်ခိုကုန်အထမ်းလိုက်သည် သို့ရာတွင် သံချောင်းမပျော် သူက စိတ်ဆတ်ဆတ် သည်အလုပ်မျိုးက ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး နှင့်ဆိုလျင် တနေ့ပြဿနာတက်မည် သည်အထဲတွင် သူကြောင့် မှောင်ခိုပစ္စည်းပျောက်သဖြင့် အလျော်ပေးခဲ့ရသေးသည် အကြွေးဆပ်ရန်စုထားသော ငွေကလေးကလည်း ကုန်သွားပြီ ထို့ကြောင့် သံချောင်းထိုအလုပ်တွင် မပျော်ပိုက် ထိုမျှမက သံချောင်း ပင်လယ်ကိုလွှမ်းသည် ကုန်းပေါ်မှာနေရသည်ကို ထင်သည် အတားအဆီးမရှိသော ပင်လယ်ကြီးထဲတွင် သွားရသလို လွတ်လပ်ခြင်းမရှိ ဟုခံစားရသည်

ထို့ကြောင့် သံချောင်းထားဝယ်ပြန်လာကာ စက်လှေလိုက်သည် ပုံမှန်လိုက်ခြင်းမဟုတ် ခေါက်ရေဖြင့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် အားလျင် ဇီးဖြူသောင်ဘက် ခင်ကြည်တို့ဘက်သို့ဝင်သည်

သည်တခေါက် ဇီးဖြူသောင် အရောက်တွင် သတင်းဆိုးတရကြားလိုက်ရသည် ထိုသတင်းက ခင်ကြည် စစ်ဗိုလ်တယောက်နှင့် လက်ထပ်လိုက်ပြီဟုဆိုသည် သံချောင်းသည် ခင်ကြည်အိမ်သို့မသွားတော့ အဖော်ကောင်းသည်နှင့် အရက်ကို မူးအောင်သောက်ကာ တညလုံးနေပြီး ထားဝယ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်

ယခုတော့ ဇီးဖြူသောင်နှင့်လည်း အဆက်ပြတ်ပြီ

သည်လိုဖြင့် ထားဝယ်က စက်လှေများတွင် ချီကောက်ဖြင့် လိုက်ရင်း“ငွေငန်း”စက်လှေပိုင်

ရှင် ဦးဘရန်နှင့်တွေ့သည် ဦးဘရန် သံချောင်းကို အကဲခတ်သည် နွားတကောင်ကို ခိုင်း၍ကောင်းမကောင်းအကဲခပ်သကဲ့သို့ သံချောင်းကိုလေ့လာသည် သံချောင်း၏ကျွမ်းကျင်မှု အလုပ်ကြီးစားမှုနှင့် သံချောင်း၏ကာယဗလကို ကြည့်၍ သူ့စက်လှေတွင် အမြဲလိုက်ရန် ခေါ်သည် သံချောင်းအကြွေးဆပ်ရန် အတွေ့ကလည်းငွေငါးရာ ထုတ်ပေးသည်

သို့ဖြင့် သံချောင်းသည် “ငွေငန်း”စက်လှေနှင့် မြိတ်သို့ လေးခေါက်ရောက်ခဲ့သည် သူ့ဆန်စားရဲမှဆိုသည်အတိုင်း အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ခဲ့သည် သို့ရာတွင် ဦးဘရန်က သံချောင်း၏ရိုးသားမှုနှင့် ကြိုးစားမှုကို အခွင့်ကောင်းယူသည် သံချောင်းအပေါ်တွင် အကြွေးရှိနေသည်ကိုလည်း အခွင့် ကောင်းယူသည်

တချို့မှောင်ခိုလုပ်ငန်းများတွင် သံချောင်းကို လူငှားအဖြစ် အသုံးချသည် မြိတ် အနောက်ဘက်က ကျွန်းစုများတွင် တခြားနိုင်ငံမှ တိတ်တဆိတ် ပင်လာသော မှောင်ခိုစက်လှေများဆိုက်တတ်သည် ထိုကျွန်းများသို့ သံချောင်းကို စေလွှတ်၍ ပစ္စည်းအတင်ခိုင်းတတ်သည် စင်စစ်ဦးဘရန်သည် သံချောင်းကို ဓားစာခံ ခိုင်းခြင်းမျှသာဖြစ်သည်ရဲကဖမ်းမိလျှင် သံချောင်းအဖမ်းခံရမည် ဦးဘရန်က ပစ္စည်းဆုံးရှုံးရုံကလွဲ၍ ဘာမျှထိခိုက်မည် မဟုတ် နာမည်လည်းမပျက် လူလည်း ဒုက္ခမရောက်

သည်ဘက်တွင် ပိုက်ဆံရှိသူတို့က သည်လို လူငှားများနှင့် မှောင်ခိုလုပ်ကြသည် လူငှားများကို ဓားစာခံခိုင်းကြသည်

သံချောင်းက ပင်လယ်တွင် ပျော်သော်လည်း သည်လိုကိစ္စမျိုးသိပ်မလုပ်ချင် သူ့ဖာသာသူတံငါ လုပ်စားချင်သည် အတားအဆီးမရှိသော ပင်လယ်ကြီးထဲတွင် ကိုယ့်ဖာသာကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ကိုင်စားချင်သည် မည်သည့် အနှောင်အဖွဲ့ကိုမျှ မခံချင် သို့ရာတွင် ဦးဘရန်၏ကြွေးကြေလျင်တော့ သည်တခေါက် စက်လှေ မလိုက်တော့ တံငါလှေ သေးသေးတစင်းကို စပ်တူဝယ်ကာ ငါးဖမ်းထွက်မည် ဟု စိတ်ကူးထားသည်

ယခုတကြိမ်သည် ဦးဘရန်စက်လှေတွင် နောက်ဆုံးအခေါက်ဖြစ်သည် သည်တခေါက်တွင် သည်အခေါက်တွင် ယခုအဖြစ်မျိုးကြုံရခြင်း ဖြစ်သည်

ဦးဘရန် ကြွေးကျေလျှင် လှေတစင်းဝယ်၍ ငါးဖမ်းထွက်ဦးမည် သို့ရာတွင် ခင်ကြည်တို့ ဇီးဖြူသောင်ဘက်ကိုတော့ မသွားချင်တော့ ခင်ကြည်ကို သံယောဇဉ်ပြတ်ပြီ

မိန်းမ ဆိုသည်မှာ အသဲနှလုံးကင်းမဲ့သော သတ္တဝါတမျိုးဖြစ်သည်ဟု သံချောင်းစွဲသွားပြီ သကာလိုချိုသော စကားမျိုးကိုပြောတတ်၍ တမာလို ခါးသော စိတ်ထားရှိသည့် အထူးသတ္တဝါ ဟု သံချောင်းစွဲသွားပြီ

“အကိုပြောသလိုဘဲ မိန်းမ တွေဟာ ပင်လယ်ကြီးလိုဘဲ နားလည်ရခက်တယ် မာယာများ

တယ် အခုငြိမ်နေပေမဲ့ ခဏကြာရင် မုန်တိုင်းထန်လာတာ”

သံချောင်းက ပင်လယ်ကြီးကို ငေးကြည့်ရင်း သူ့ဇာတ်လမ်းကို အဆုံးသတ်သည်

“ဒါပေမဲ့ ပင်လယ်ပြင်ကြီးဟာ ဘယ်လောက်ဘဲမာယာများများ မင်းဟာပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ချစ်တယ် ပင်လယ်မှာ ပျော်တတ်တယ် ဆိုတာတော့သတိထားနော်”

သံချောင်းက ကိုနန္ဒာစကားကို နားမလည်သလို လှည့်ကြည့်သည် ကိုနန္ဒာကပြုံးသည်

“မိန်းမဟာ ပင်လယ်လို မာယာများတယ် အသိရခက်တယ် ဒို့ယောက်ျားတွေ ဘယ် လောက်ဘဲ ပြောကြပေမဲ့ တကယ်ကျတော့ ဒီပင်လယ်ကြီးကိုဘဲချစ်ပီး ဒီပင်လယ်ထဲမှာ ကူးခတ် နေချင်ကြတာဘဲ မဟုတ်လားကွာ”

“ဟာ အကိုကလဲ”

သံချောင်း ကရှက်ပြုံးပြုံးသည် ကိုနန္ဒာစကားကို သဘောပေါက်သွားသဖြင့် မျက်လုံးများကို မေးကာ ပင်လယ်ကို ကြည့်နေသည်

“တကယ်တော့ မိန်းမတွေက သစ္စာမရှိတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ စနစ်က သစ္စာမရှိတာပါ ငွေရှိသူနဲ့ ငွေမရှိသူ ဂုဏ်ရှိသူ နဲ့ ဂုဏ်မရှိသူ ရယ်လို့ ကွဲပြားနေသမျှ ဒီလိုဘဲ သစ္စာမဲ့မှုတွေ သစ္စာ ဖောက်မှုတွေ လှည့်စားမှုတွေ ရှိနေအုံးမှာပါ ခင်ကြည် က ပိုက်ကြီးသမီး ပိုက်သမားကို မချစ်တာ ဟာ သဘာဝကျပါတယ် ဘဝချင်း လူတန်းစားချင်း မတူကြဘဲကိုး အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ပဲ စွမ်းအားကြီးမားတယ်လို့ ပြောကြပေမဲ့ လူတန်းစား ဘဝကိုတော့ မကျော်လွှားနိုင်ပါဘူး နေရှင် နဲ့ ဆင်းရဲသား ပစ္စည်းရှိ နဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ရယ်လို့ လူတန်းစားတွေ ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး အချစ်ဟာလဲ ဘဝတူတဲ့လူချင်းလူတန်းစားတူတဲ့လူချင်း ချစ်တဲ့ လူတန်းစားအချစ်ဘဲ ရှိမှာဘဲ”

ကိုနန္ဒာသူကြားဖူးနားဝရှိသည့် အချစ်အဘိဓမ္မာကို ပြောပြသည် သံချောင်းနှင့် ခင်ကြည်တို့ အချစ်နှင့် သူနှင့် သွယ်တို့၏ အချစ်ကိုလည်း နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားမိသည်

သံချောင်းတို့ ဇာတ်လမ်း၌ သံချောင်းက ပိုက်သမား ခင်ကြည်က ပိုက်သူကြီးသမီး

သူနှင့်သွယ် တို့ဇာတ်လမ်းမှာတော့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးသည် မြို့နေအလတ်တန်းစား အောက်လွှာထဲက ရုန်းကန် လှုပ်ရှားနေရသူ နှစ်ဦး

“သံချောင်းရေ ဟေ့ သံချောင်း”

ကိုနန္ဒာ ဗျို့ အကိုကိုနန္ဒာ”

ကြက်တူရွေးက ဆာသဖြင့် အစာတောင်းလှပြီ

(၁၇)

ပထမတော့ သွား၍ရသေးသည်

ရနိုင်သလောက်တော့ တိုး၍ကြည့်သည် ကုန်းသွားရသည့်အခါ သွားရသည် လေးဘက် တွား၍ သွားရသည့်အခါလည်း ရှိသည် သို့ရာတွင် သည်နေရာရောက်တော့ ရှေ့ကို ဆက်တိုး၍ မရတော့ တဖြေးဖြေး အောက်ခြေရှုပ်လာသည် ကြိမ်ဆူးများ အလိုလေးဆူးများ(ဆူးကြီးတွေ စူး လိုက်လျှင် အလိုလေး တရသဖြင့် သံချောင်းက အလိုလေးဆူးဟု အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်) က သူတို့၏ ဗလာကျောပြင်ကို လာခြစ်ကြသည် ကျောမှာ ဆူးခြစ်ရာတွေ အပြည့် သွေးတွေအ လိမ်းလိမ်းဖြစ်နေပြီ

သည်တောမျိုးကိုတိုးလျှင် ဓားကောင်းကောင်းပါမှရမည် ပါလာသည့် တုတ်ဖြင့် တိုး၍မနိုင် ဓားရှည်ကောင်းကောင်းနှင့် တိုးမှ တိုး၍ပေါက်မည့်တော ဖြစ်သည်

“ဓားကောင်းကောင်းတလက်လောက်ပါရင် ဇိမ်ဘဲ အကိုရာ”

သံချောင်းက ရှေ့ကတောတိုးရင်း တက်တချက်ခေါက်၍ ညည်းသည် သံချောင်းသည် ဓား ကို အလွန် တောင်းတောင်းတတ ရှိတတ်သည် သည်ကျွန်းပေါ်တွင် ဓားတလက်ရရှိမှုဖြင့်ဘာလုပ် ၍ရမည်နည်း အလွန်ဆုံးအုန်းသီးခွဲဖို့ထက် ဘာမျှအသုံးကျမည်မဟုတ် သို့တိုင်အောင် သံချောင်းက မူ ဓားတလက်ရလျှင် စိတ်ရှိသလောက် ခရီးရောက်သည် သိဒ္ဓိမြောက်လက်နက်တပါးသဖွယ် ဓား ကိုတောင်းတတတ်သည် ဓားတလက် လိုချင်လှသည်ဟု ညည်းတတ်သည်

ယခုလည်း သံချောင်းညည်းပြန်ပြီ

သည်တချီတော့ ဓားတလက်၏ တန်ဖိုးကိုလည်း ကိုနန္ဒာသဘောပေါက်သလိုလို ရှိသည် ရှေ့တွင် ကြိမ်ဆူးတွေ အလိုလေးဆူးတွေ ပိတ်နေသည် သူတို့ကျောပြင်မှာ ဆူးခြစ်ရာတွေ ပြည့် နေသည် ခက်သည်က သည်ဆူးပင်တွေက တုတ်ဖြင့်လည်း ရမ်း၍မရ လက်ဖြင့် ကိုင်ဖို့ဆိုသည်မှာ စိတ်ကူးပင် ထည့်၍မရ

သည်တော့ ဆူးပင်တွေကို ကွင်းရသည် ခရီးဖင့်သည် ကွင်းသည်ဆိုသည်မှာလည်း သည် နေရာအတွက်သာဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စဖြစ်သည် ရှေ့တနေရာကျတော့ သည်လို ဆူးပင်တွေ ပိတ်နေ

ပြန်သည် ထို့ကြောင့် နောက်ပြန်ဆုတ်ရပြန်သည်

သူတို့နှစ်ဦးတွင် သံချောင်းက အထိအရှ ပိုများသည် မများဘဲရှိပါမည်လော သူတို့နှစ်ယောက်တွင် အကြမ်းခံနိုင်သူ ကျွမ်းကျင်သူ လျင်မြန် ဖျတ်လတ်သူက သံချောင်းသာ ဖြစ်သည် သည်တော့ သံချောင်းက ရှေ့ကတတ်ရသည် ထို့ကြောင့် သူ့မှာ အရှ အနာ များရသည်

တမနက်လုံးတောတိုးသော်လည်း ခရီးမပေါက်သေး သောင်စပ်ကရသည့် ပုလင်းနှစ်လုံးတွင် ရေထည့်ကာ တယောက်တလုံး လွယ်ခဲ့ကြသည် ယခုပါသည့် ရေနစ်ပုလင်းလည်း ကုန်ပြီ မြင်းစိုင်းဂဏန်းဆယ်ကောင်လည်းကုန်ပြီ လိပ်ဥအလုံးနှစ်ဆယ်စီ ထည့်လာသော်လည်း ကုန်ပြီ

ထို့ကြောင့် စမ်းပေါက်ကို ရှာရသည် စမ်းပေါက်ရောက်လျှင် ရေလည်း တွေ့မည် စမ်းပေါက် အတိုင်းတက်သွားလျှင် သူတို့လိုရင်းခရီးကိုလည်း ရောက်မည်

မနေ့ညနေက သောင်စပ်တွင် မြင်းစိုင်းဂဏန်း ဖမ်းရင်း ခရုကောက်ရင်း တောင်ထိပ်တခုကို မြင်ရသည် စင်စစ် သည်တောင်ထိပ်သည် အဆန်းမဟုတ် သူတို့မြင်နေကျ ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် တောင်ထိပ်ကို တက်ရန် တခါမျှ စိတ်ကူးမရခဲ့ကြ

မနေ့ညနေကတော့ သည်တောင်ထိပ်ကို တက်ရန် စိတ်ကူးရကြသည် စိတ်ကူး စိတ်သန်း ရသူက သံချောင်းဖြစ်သည်

သူတို့ သည်ကျွန်းပေါ် ရောက်သည်မှာ ရက်ပေါင်းတရာငါးဆယ်ရှိပြီ နောင်တွင် သည်ကျွန်းတွင် မည်မျှကြာကြာ နေရဦးမည် မသိ သူတို့ သည်ကျွန်းက လွတ်မြောက်ရေးလမ်းမှာ နှစ်လမ်းရှိသည် တလမ်းက လှေငယ် ဖောင်ငယ်ဖွဲ့ကာ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးသည့် နည်းလမ်းဖြစ်သည် ယခုအချိန်အထိမူ သည်လမ်းက ဖြစ်နိုင်ဘွယ်မမြင် ကျွန်းပေါ်တွင် သစ်ဝါးမရှိမဟုတ် အထိုက်အလျောက်ရှိသည် လှေထွင်း၍ ကောင်းသော သက်ကြီး ပင်အိုကြီးများစွာရှိသည် ဖောင်ဖွဲ့ကောင်းရုံ လုံးပတ် အနေတော်ရှိသည့် ပင်ပျိုများလည်း ရှိသည် ဝါးတောများလည်း ရှိသည် သို့ရာတွင် သစ်ပင်ကိုလှဲဖို့ ခုတ်ဖြတ်ဖို့ ထွင်းဖို့ မည်သည့်လက်နက် ကရိယာမျှ မရှိ ထို့ကြောင့်ပထမ နည်းလမ်းသည် လက်တွေ့မဖြစ်နိုင်

နောက်နည်းလမ်းတခုမှာ ကယ်ဆယ်ရေးသင်းဘော တစီး သို့မဟုတ် ခရီးကြုံ စက်လှေတစင်း ဆိုက်လာမှ ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ကယ်ဆယ်ရေးသင်းဘောကို မျှော်နေ၍ ကိစ္စမပြီး သူတို့ သည်ကျွန်းပေါ်ရောက်နေသည်ကို မည်သူက သိနိုင်မည်နည်း သင်းဘောကြုံ ဆိုသည်ကလည်း လူသူမရှိသည့် ကျွန်းရိုင်းပေါ်သို့ ကြုံနိုင်ဘွယ်အကြောင်း မရှိ

သို့ရာတွင် ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းတချက်ရှိသည် ကျွန်းပေါ်မှနေ၍ မီးထိုးပြကာ အချက်ပေးနိုင်လျှင် ပင်လယ်ပြင်က ဖြတ်သွားသော သင်းဘောတို့ လှမ်းမြင်ကာ ကမ်းကပ်လာနိုင်သည် သို့တိုင်အောင် သူတို့မှာ မီးမရှိ သည်တွင် အခက်ကြုံရပြန်သည်

နောက်ဆုံး သံချောင်းက စိတ်ကူးတခု ရသည်

ကိုနန္ဒာတွင် ရှုပ်အင်္ကျီရှိသည် ရှုပ်အင်္ကျီက အနီရောင် စုတ်ပြနေပြီ သည်အင်္ကျီကို ဝါးလုံးတွင် ချည်၍ လွင့်ထားရလျင် အဝေးက မြင်နိုင်သည် ကျွန်းတွင်ရှိသည့် အမြင့်ဆုံးတောင်ထိပ်မှ အမြင့်ဆုံးသစ်ပင်တွင် လွင့်ကြည့်မည် ကံကောင်းလျင်လည်း သူတို့ကို ကယ်မည့်သူ ပေါ်နိုင်သည် ကံမကောင်းလျင်လည်း အလွန်ဆုံး မိုးဒဏ်လေဒဏ် နေဒဏ် ကြောင့် ရှုပ်အင်္ကျီတထည် ဆုံးရံမျှသာ ရှိမည် စမ်းတော့ ကြည့်ချင်သည်

သံချောင်းက သည်စိတ်ကူးကို ကိုနန္ဒာအား ပြောပြသည် ကိုနန္ဒာကလည်း သဘောတူသည် ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက် သည်တောင်ထိပ်သို့ တက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်

ကြိမ်ဆူး အလိုလေးဆူး များဖြင့် အောက်ခြေရှုပ်လွန်းသည့် အတွက် စမ်းပေါက်ကို ရှာရသည် စမ်းပေါက် ကိုကြာကြာ မရှာရ သည်ကျွန်းပေါ်တွင် စမ်းပေါက် တွေအများကြီးရှိသည် စမ်းပေါက်များသည် အတွင်း ကုန်မြင့်ပိုင်း တွင် အဖျားခံ၍ ပင်လယ်ထဲသို့စီးဝင်ကြသည် တချို့စမ်းပေါက်က အရှေ့ဘက် ပင်လယ်သို့စီးဝင်၍ တချို့စမ်းပေါက်က အနောက်ဘက် ပင်လယ်သို့ စီးဝင်သည် စမ်းပေါက်အတိုင်း အတွင်းပိုင်းသို့ လိုက်သွားလျင် အတွင်းပိုင်း အမြင့်ဆုံး တနေရာကိုတော့ ရောက်ရမည် သည်တွက်ကိန်းဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက် တောင်ထိပ်နှင့် အနီးဆုံး စမ်းပေါက်အတိုင်း အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်လာခဲ့ကြသည်

စမ်းပေါက်တလျှောက်တွင် စမ်းရေက ကြည်လင်သည် သူတို့ထင်သည့်အတိုင်း ကြိမ်ဆူးပင်တွေ အလိုလေးဆူးပင်တွေကို မတိုးရ စမ်းချောင်းအတိုင်းလိုက်သွားရန်သာ ရှိသည် ဘေးတွင် ဆူးပင်တွေရှိသည့် တိုင် လမ်သွား၍ရသည် ဆူးပင်တွေ အုပ်နေသည့် အခါမျိုး၌ စမ်းချောင်းတလျှောက်တွက် လေးဖက်ထောက် ငုံ့၍သွားရသည် ကျောက်တုံးများပေါ်တွင် ကျော်သွားရသည့်အခါမျိုးလည်း ရှိသည် တခါတရံ ဂဏန်းတွင်းကြီးများထဲသို့ ချော်ကျတတ်သည် တခါတရံတွင် စမ်းချောင်းသို့ ကန့်လန့်ပိတ်၍ သစ်ပင်ကြီးများဖြတ်လဲကျလျက် ရှိသဖြင့် ကျော်၍သွားရသည် သို့ရာတွင် သည်အခက်အခဲလောက်ကို သူတို့မမူ ရေလုံလုံလောက်လောက်ရ၍ အောက်ခြေရှင်းနေသည်ဆိုလျှင် ပင် ခရီးအတော်တွင်သွားသည်

အတွင်းပိုင်းရောက်တော့ ပင်လယ်လှိုင်းသံများကိုမကြားရတော့ ပင်လယ်လှိုင်းသံများသည် တဖြေးဖြေးဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည် သစ်ပင်ကြီးတွေ ထူထပ်သဖြင့် တောက မှောင်၍လာသည် ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် လေတိုက်သလောက် အတွင်းပိုင်း၌လေညိမ်သည် လမ်းလျှောက်ရသဖြင့် လည်းကောင်း လေငြိမ်သည့်အတွက်လည်းကောင်း အိုက်စပ်လျက်ရှိသော်လည်း ခတ္တနား၍ ချွေးတိတ်သွားလျင် အေးလာသည် အောက်က စိမ့်မြေကြောင့် ဖြစ်မည်ထင်သည် တောင်ထိပ်ကို အနီးကလေးထင်ရသော်လည်း ကွေ့ကောက်သည့် စမ်းရိုးအတိုင်း လိုက်ရသဖြင့် တော်တော်နှင့်မ

ရောက် အထဲရောက်တော့ တောင်ထိပ်လည်း ပျောက်သွားသည် တောင်ထိပ်ကို တက်နေပြီဟု သူတို့သိလိုက်ကြသည်

တောင်ခုလတ်သို့ ရောက်သည့်အခါတွင် စမ်းပေါက် ဆုံးသွားသည် သည်စမ်းပေါက်မှာ ကျောက်ကမ်းပါးကြီးထဲက စိမ့်ထွက်နေခြင်းဖြစ်သည် ကျောက်ကမ်းပါးအလယ်တွင် အိုင်ကြီးထွန်းနေသည် ရေသောက်နေသော ဖွတ်ကြီးတကောင် လန့်၍ ချုံထဲသို့ တိုးပင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်

ကျောက်ကမ်းပါးကို ကွေ့ပတ်၍ တက်ခဲ့ကြသည် ကမ်းပါးထိပ်ရောက်တော့ အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ကို မြင်ရပြီ အနောက်ဘက် ပင်လယ်ကို မမြင်ရသေး အရှေ့ဘက်ပင်လယ်ရော အနောက်ဘက်ပင်လယ်ပါ နှစ်ဖက်စလုံးမြင်ရသည့် နေရာကို တက်ရမည် သို့မှသာ သူတို့လွင့်ထားသော အလံကို နှစ်ဘက်စလုံးမှ မြင်နိုင်မည်

တနာရီလောက်တက်တော့ တောင်ထိပ်ကိုရောက်ကြသည် တောင်ထိပ်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လှမ်းမြင်ရသည် အရှေ့ဘက်ပင်လယ် အနောက်ဘက်ပင်လယ်နှင့် တကွ ပင်လယ်ကြီးကို စီး၍မြင်ရသည်

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရေသောက်၍ ခေတ္တ အပန်းဖြေကြသည် ထို့နောက် အမြင့်ဆုံးသစ် ပင်တပင်ကို ရွေးကြသည် အိုလှပြီဖြစ်သော သစ်နီပင်ကြီးတပင်သည် ထိုးထွက်နေသည်

သံချောင်းက ပါလာသည့် ဝါးလုံးတွင် ကိုနန္ဒာ၏အင်္ကျီနီကို အုန်းဆံကြိုးဖြင့် တုပ်ကာ သစ်ပင်ထက်သို့ တက်သွားသည် ဝါးလုံးကို ထောင်ထားပြီး အပေါ်မှ ဆွဲယူသည် သံချောင်းသည် မျောက်ကလေးတကောင်လို ပေါ့ပါးစွာတက်သွားသည်

“ဟေ့သံချောင်း သတိထားနော် ကိုင်းကျိုးကျမယ် ”

ကိုင်းဖျားသို့ရောက်အောင် တက်နေသော သံချောင်းကို အောက်က ကိုနန္ဒာက လှမ်း၍ သတိပေးသည်

သံချောင်းသည် သစ်ပင် ပေါ်မှာ နာရီပက်ခန့်ကိစ္စပြီးအောင် လုပ်ပြီးမှ အောက်သို့ဆင်းလာသည်

သူတို့၏အလံကို အောင်မြင်စွာ လွင့်ထူခဲ့ကြပြီ ထိုအလံကို သင်းဘောများက မြင် မမြင်ဆို သည့်ကိစ္စကိုမူ ကံတရားလက် ၊ ကွက်အပ်ရန်သာ ရှိသည်

တောင်ထိပ်တွင် ခေတ္တနားပြီး ကမ်းစပ်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ကြသည်

အလာလမ်းအတိုင်းမဟုတ် အနောက်ဘက် ပင်လယ် လိပ်သောင်ဘက်သို့ ဆင်းမည် လိပ်သောင်တွင် လိပ်ဥ တူးပြီးမှ သူတို့ရိပ်မြုံသို့ ပြန်ရန်ဖြစ်သည်

ရေသောက်လိုက် နားလိုက်ဖြင့် ကမ်းပါးပြင်ကိုကွေ့၍ဆင်းလာခဲ့ကြသည် ကွေ့တကွေ့ အရောက်တွင် ရှေ့ကသွားနေသော သံချောင်းက ရပ်ကာ လက်ကာပြလိုက်သည်

“ရှုး ရှုး”

ပါးစပ်ကလည်းတိတ်တိတ်နေရန် သတိပေးလိုက်သည် ကိုနန္ဒာ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားသည် သံချောင်းအနီးသို့ မရဲတရဲ ကပ်လာသည်

သံချောင်းသည် ကမ်းပါးဘေးတွင် ကပ်ပေါက်နေသော သစ်နီပင်ကြီးတပင်ကို လှမ်းကြည့် သည် ကိုနန္ဒာ ဘာမျှနားမလည်

“ဟိုမှာ ဟိုမှာမြင်ရဲ့လား”

သံချောင်းက လေသံဖြင့် ပြောသည် ကိုနန္ဒာ သံချောင်းပြရာသို့ ကြည့်လိုက်သည် ထူးထူး ခြားခြား ဘာမျှမတွေ့

“သစ်ပင်က အခေါက်ကို ဓားနဲ့ထစ်ထားတယ် တွေ့လား”

သည်တော့မှကိုနန္ဒာကြည့်မိသည် သစ်ပင်အခေါက်ကို ဓားဖြင့် ထစ်ရာ နှစ်ချက်တွေ့ရသည် သစ်နီခေါက်သည် ကွာကျကာ နီရဲသော ပင်စည် အထင်းသား ပေါ်နေသည်

သံချောင်းက သစ်ပင်အနီးသို့ကပ်သွားပြီး အခေါက်ကိုကြည့်သည် ပင်စည်ကို ကိုင်ကြည့် သည် ဖြူဖြူအစေးတွေ သူ့လက်တွင် ကပ်ပါလာသည်

“ဓားနဲ့ထစ်သွားတာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီးရှိသေးတယ် အောက်နားမှာလည်း ဓားစိုက် ရာတွေ တွေ့တယ် ”

သူတို့နှစ်ယောက် သစ်ပင်ကို မော့ကြည့်ကြသည် ဘာမျှမတွေ့

“ဟောဟိုမှာ သစ်ကိုင်းတကိုင်းခုတ်ပြီး ချထားတယ်

ရှေ့ပါးတရှိက် မရှိတရှိတွင် သစ်ကိုင်းတကိုင်း ခုတ်ချထားသည် ရှေ့နားတွင် သစ်ကိုင်းတ ကိုင်းထပ်တွေ့ပြန်သည်

“တောထဲမှာ လမ်းမှတ်မိအောင် ခုတ်ချပစ်ခဲ့တယ်နဲ့တူတယ် ကေန္တ လူရှိနေပြီ”

“သောင်စပ်မှာ မင်းတွေ့ခဲ့တဲ့ခြေရာဟာ အဲဒီလူခြေရာများလားမှ မသိတာ”

ကိုနန္ဒာကိုပြောသည်

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရှေ့သို့သာ လှမ်းကြည့်ရင်းလျောက်လာခဲ့ကြသည် ရှေ့တွင် သစ် ကိုင်းခုတ်ချခဲ့သလော ဟု သိချင်စေ အားကြီးနေကြသည် မျက်စိများကလည်း ဂဲယာကို ကြည့် လာကြသည်

သည်တုန်း ပိုးကနဲမြည်သံနှင့်အတူ ဒေါက်ကနဲမြည်သံတခုကို ကြားလိုက်သည် သံချောင်း က အလိုအလျောက် ကိုနန္ဒာကို ဘေးသို့တွန်းပစ်လိုက်ပြီး အသံလာရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်

သူတို့အနားက သစ်ပင် ပင်စည်တွင် ဓားတချောင်းတန်းလန်းစိုက်နေသည် ဓားက ဂျပန် ဓားရှည် သံချောင်းက ကိုနန္ဒာကို တွန်းပစ်လိုက်မိသဖြင့်သာ သည်ဓားသည် ကိုနန္ဒာ၏ကျောကို

မစိုက်မိခြင်း ဖြစ်သည် သို့မဟုတ်လျင် ကိုနန္ဒာကျောတွင် ဓားတန်းလန်းစိုက်ပြီးသား ဖြစ်နေလိမ့်မည်

သံချောင်းသည် ဓားကို ဆတ်ကနဲ ဆွဲနှုတ်ပြီးက ကိုနန္ဒာကို ဆွဲခေါ်ကာ သစ်ပင်နောက်သို့ ဝင်ကပ်လိုက်သည် သူတို့နောက်ဘက်ရှိ ရန်သူက ဓားနှင့်လှမ်းပေါက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ရန်သူသည် သစ်ပင်နောက်ကလော ချုံထဲကလော ကျောက်ကမ်းပါးကြီးတခု နောက်ကလော

သံချောင်း နှင့်ကိုနန္ဒာသည် ကျီးကန်းတောင်းမှောက် မျက်လုံးများဖြင့် ရန်သူကိုရှာသည် နောက်ထပ်လာမည့် ရန်သူ၏ ထိုးနှက်ချက်ကို စောင့်သည်

ရန်သူကို မမြင်ရ နောက်ထပ်လည်း ရန်သူထံမှ ထိုးနှက်ချက် မလာ

သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ဦးစလုံး တုတ်တုတ်မျှမလုပ်ရဲဘဲ သစ်ပင်ကွယ်ကာ ဘေးပတ်လည်ကို ရှာကြည့်သည် ဘာမျှမမြင်ရ ဘာသံမျှလည်းမကြားရ တိတ်ဆိတ်နေသည် သံချောင်းက ဓားကို ဆဲ ကြည့်သည် ဓားက သံမဏိဓား အချိန်အဆ ကောင်းသည်

"ဟား ဟား ဟား ဟား"

သို့တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိစဉ် ရယ်သံကြီးတခုကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံး ဆတ်ကနဲတုန်ကာ လန့်သွားကြသည် ရယ်သံကြီးက ချောက်ကပ် အက်ကွဲနေသော ကြောက်ဖွယ် ရယ်သံကြီးဖြစ်သည် တတောလုံးကို ပဲ့တင်သွားသည် ပဲ့တင်သံသည် တော်တော်နှင့် မပျောက် လူလေး ငါးယောက်လောက် တယောက်ပြီး တယောက် ဆက်၍ ရယ်နေသလို အသံဆက်နေသည်

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရယ်သံဘယ်ကလာသည်ကို မမှန်းတတ် ကျောက်ကမ်းပါး နောက်ကလော ချုံထဲကလော သစ်ပင်နောက်ကွယ်ကလော

"သရဲ သရဲ ဟားဟား ဟားဟား သရဲ သရဲ"

အသံက ထပ်ပေါ်လာသည်

"ဟိုမှာ ဟိုမှာ"

အသံလာရာသို့ သံချောင်းကပြသည် သည်တော့မှ ကိုနန္ဒာ ကြည့်သည် ကျောက်ကမ်းပါး အကွယ်ကလည်း မဟုတ် သစ်ပင်အကွယ်ကလဲ မဟုတ် ချုံထဲကလည်း မဟုတ်

သူတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ငါးတရိုက် လောက်က ငွေးပင်ကြီးပေါ်တွင် သတ္တဝါ တခုကို မြင်ရသည် ထိုသတ္တဝါသည် ငွေးပင်ခွကြားတွင် ဆောင့်ကြောင့်ကြီးထိုင်လျက်ရှိသည်

ကိုနန္ဒာသည် သူမျက်လုံးကို သူ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်

ထိုသတ္တဝါ၏ဆံပင်များသည် ဂုတ်ပေါ်တွင်ဝဲကျနေသည် ခေါင်းတွင် ပွင့်နီနီရဲရဲတွေ ဖြူဖြူတွေကို အပြည့်ပန်ထားသည် ထိုပန်းများမှာ ဆီမီးတောက်ပွင့်များ ဖြစ်သည် ပန်းပွင့် ဖြူဖြူများမှာ ဆတ်သွားဖူး ပန်းများဖြစ်သည် အဝတ်အစားတွေက စုပ်ပြတ်နေသည်

ထိုသတ္တဝါ၏မျက်သားမှာ ဖြူဖွေးခြင်းမရှိ ဝါထိန်နေသည် ဝါထိန်လျက်ရှိသော မျက်သားများထဲမှ မျက်လုံးကြီးများကို ပြူးကာ သူတို့ကို လက်ညှိုးထိုး၍ အော်နေသည်

“သရဲ သရဲ”

ထိုသတ္တဝါသည် လက်ထဲတွင်ရှိသည့် ပစ္စည်းများကို သူတို့ကို လှမ်းပစ်ပြန်သည် ငွေးသီးသုံးလေးလုံးသည် သူတို့အနားသို့ တဖုတ်ဖုတ်ကျလာသည်

သံချောင်းက အံ့ကိုကြိတ်ကာ ဓားဖြင့် လှမ်းပစ်ရန်ပြင်လိုက်သည်

“ဟေ့ သံချောင်း သံချောင်း”

ကိုနန္ဒာက သံချောင်းလက်ကို လှမ်းဆွဲသည်

“ဟေး ရဲမြင့် ရဲမြင့် ငါလေ စိုးထွန်း လေ စိုးထွန်း ဟေး ရဲမြင့်”

ကိုနန္ဒာကတဆက်တည်း အော်သည် သည်တော့မှ သံချောင်းက ဓားဖြင့်လှမ်းပစ်ရန် ချိန်ထားသည့် လက်ကို ရုပ်ကာ ထိုသတ္တဝါကို မျက်ခြေမပြတ် အကဲခတ်နေသည်

“ဟေး ရဲမြင့် စိုးထွန်းလေ စိုးထွန်း”

ထိုသတ္တဝါသည် ဘာမျှမပြောဘဲသူတို့နှစ်ယောက်ကို ကြောင်ကြောင်ကြီးကြည့်နေသည် အတန်ကြာမှ သေးကွေးကျုံ့လှီသော လက်မောင်းကိုဆန့်ကာ လက်ညှိုးတန်းတန်းကြီးထိုးပြီး အော်ပြန်သည်

“သရဲ သရဲ”

ထိုသတ္တဝါက သစ်ပင်ဝှံကြားမှ အထက်သို့တက်ရန်ပြင်လိုက်သည်

“ဟေး ရဲမြင့် သရဲမဟုတ်ပါဘူးကွ ဒို့ပါ စိုးထွန်းလေ စိုးထွန်း”

ကိုနန္ဒာကအော်ပြန်သည် သည်တော့မှရဲမြင့်သည် သစ်ပင်ထိပ်သို့တက်ရန်ပြင်နေရာမှ သူတို့ကိုငုံ့ကြည့်ပြီး တန့်နေသည်

“မင်းတယောက်ထဲလား ဆင်းခဲ့ပါ ဒို့ပါ”

ရဲမြင့်ထံတွင် နောက်ထပ် လက်နက်ရှိဟန် မတူတော့ ရဲမြင့်သည် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ငွေးသီး များကို သူတို့ဆီသို့ပစ်ချပေးသည် သို့ရာတွင် မဆင်းလာသေး သူတို့ကို မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး ကြည့်နေသည် ရဲမြင့်၏ဆံပင်နှင့် ခေါင်းတွင် ပန်းများဖြုတ်သိပ်ပန်ထားပုံမှာ အမေရိကန်မဂ္ဂဇင်းများတွင် တွေ့ရတတ်သော တကယ့်ဟစ်ပီပုံမျိုးဖြစ်နေသည် ရဲမြင့်ကိုမြင်တော့မှ ရဲမြင့်တယောက် သစ်ပင်ကို ဓားနှင့်ပေါက်ကစားတတ်သည်ကို ကိုနန္ဒာ အမှတ်ရသည်

“စိုးထွန်း စိုးထွန်း ဘယ်ကစိုးထွန်းလဲ”

ရဲမြင့်က သူကို မှတ်မိဟန်မတူ

“ရန်ကုန်က စိုးထွန်းလေ မင်းနဲ့အတူလာတာလေ”

သည်တော့မှ ရဲမြင့်သည် သတိရသွားဟန်ဖြင့် "အဟီး"ဟုတချက်ရယ်လိုက်သည် သံကမူ ရဲမြင့်ကိုသာ အကဲခတ်နေသည် ရဲမြင့် လက်တွင် လက်နက်ရှိနေသေးလျှင် သူတို့ခံရမည် "နိုင်ပြီ နိုင်ပြီ ဒိုဗမာ နိုင်ပြီ"

ရဲမြင့်သည် မာဒေးကားဘောလုံးအောင်ပွဲ သီချင်းကို ကောက်ဆိုလိုက်သည်
"အကိုကောင် ရူးသွားပြီထင်တယ်"

သံချောင်းက ကိုနန္ဒာကိုကြည့်၍ပြောသည် ကိုနန္ဒာသည် ရဲလာကာ ဂွေးပင်ခြေရင်းကနေ ပြီးရဲမြင့် ကိုခေါ်သည် အတော်ကြာခေါ်တော့မှ ရဲမြင့် ဆင်းလာပြီး သူတို့နှစ်ယောက်ကို ပြူးကြောင်ကြောင်ကြည့်နေသည် ထို့နောက် ဘာမပြော ညာမပြော သံချောင်းလက်က စားကို လှလိုက်သည် စားက ဂျပန်စားရှည်ဖြစ်သည် ရဲမြင့်သည် သည်ဂျပန်စားကို ဘယ်က ရလာသည်မသိ

သံချောင်းက သတိထားသူဖြစ်၍နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်သည်

"ပေး ငါ့စားပြန်ပေး ငါ့မှာ ဒီဓာတချောင်းဘဲရှိတော့တယ် ငါ့စားပြန်ပေး"

သံချောင်းထင်သည့်အတိုင်းရဲမြင့် ရူးသည်မှာ သွက်သွက်လည်နေပြီ စက်လှေပျက်ပြီး ပျဉ်ပြားနှင့် မြောတုန်း သွေးလန့်သွားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည် လူသူကင်းမဲ့သော ကျွန်းပေါ်တွင် အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ် ဖြင့် တယောက်တည်းနေရသောကြောင့် ချောက်ခြားသွားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည် နံပါတ်ဖိုးစွဲနေရာမှ ဗြိတိန်စားကြီးပြတ်သွားသောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည် သည်အကြောင်းများအားလုံး ပေါင်းဆုံသွား၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည် ရူးမည်ဆိုကလည်း ရူးလောက်သည် တိတ်ဆိတ်သော ညအချိန်တွင် ပင်လယ်လှိုင်းသံတွေ တပုန်းပုန်း ကြားရသည်ကပင် ချောက်ခြားစရာ ကောင်းနေပြီ

ထိုကြောင့် ရဲမြင့် သွက်သွက်လည်အောင် ရူးနေသည်ကို ကိုနန္ဒာဘာမျှ မအံ့သြ သူအံ့သြသည်က ရဲမြင့် ယခုတိုင် မည်သည့်နည်းဖြင့် အသက်ရှင်နေသနည်း ဆိုသည့် အချက်ဖြစ်သည် သူတို့က အုန်းရည်သောက်ရသည် အုန်းဆံစားရသည် ခရု ဂဏန်း လိပ်ဥ တို့စားရသေးသည် ရဲမြင့်သည် ထိုအရာတွေကို စားရဟန်မတူ သူ့အနားတွင် တောဂွေးပင်ရိုင်းမှအပ အခြားဘာမျှ စားပင်သောက်ပင်ဟူ၍ မတွေ့ လူတယောက်၏ အသက်ကလေးတချောင်းသည် တော်တော်တော့ အံ့သြဘို့တော့ ကောင်းသည် စားကောင်းသောက်ဖွယ် အစုံအလင် ဆေးဝါးအစုံအလင်ကို မှီဝဲရသည့်တိုင် ဘာမျှမဟုတ်သည့် အကြောင်းကလေးကြောင့် သေချင်သေသွားတတ်သည် လုံလောက်သည့် အစာအဟာရလည်းမရှိ ဆေးဝါးလည်းမှီဝဲစရာမရှိဘဲ ရက်ပေါင်းများစွာ ငတ်ပြတ်နေသော်လည်း သေချင်မှ သေတတ်သည်

ထူးတော့ထူးဆန်းသည် မသေနိုင်လွန်းသော အသက်ကလေးတချောင်းက ခေါင်းမာလွန်းသောကြောင့် သေမင်းက အရူးပေးသည်လော သို့မဟုတ် အပြီးတကြီးညှဉ်းဆဲလို၍ ချက်ခြင်း ဂိညာဉ် မနုတ်သေးဘဲ အရိရီညှဉ်းသတ်သည်လော

သံချောင်းက ရှေ့ဆုံးက ရဲမြင့်က အလည်က ကိုနန္ဒာက နောက်ဆုံးက အစဉ်အလိုက်ဆင်းကြသည် ရဲမြင့်ကို လွတ်ထား၍မဖြစ် တချက်တချက်တော့ သတိရဟန်တူသည် တင်ထွန်းအောင်ကို မေးတတ်သည် တခါတခါတွင် သူ့ရည်းစား မျိုးသန္တာ၏နာမည်ကို အော်ခေါ်တတ်သည်

မူလအစီအစဉ်က လိပ်သောင်းသို့ဆင်း၍ လိပ်ဥဖေါ်ပြီးမှ ပြန်ကြ ရန်ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ရဲမြင့်ပါလာသဖြင့် သည်အစီအစဉ်ကိုဖျက်ရသည် ရဲမြင့်သည် ခရီးကြမ်းကို လိုက်နိုင်မည်မဟုတ် အားနည်းနေပြီ

ကမ်းစပ်ရောက်တော့ သံချောင်းက အုန်းပင်တက်သည် လက်ထဲတွင် ဓားပါလာ၍ အုန်းသီးကို အခိုင်လိုက် ခုတ်ချလိုက်ရုံသာရှိသည် တလုံးချင်း အညှာချွေနေစရာ မလိုတော့ ခြေနှင့် ကန်ချစရာမလိုတော့ အများကြီး အချိန်ကုန် သက်သာသွားသည်

ရဲမြင့် သည် သူ့ဂျပန် ဓားကိုမည်မျှသထားသည် မသိ အုန်းခွံလီးရာတွင် တချက်တည်းနှင့် ပြတ်သည် အသွားမြဲနေသည်

ရဲမြင့်သည် တလုံးပြီးတလုံး မော့၍သောက်သည် အုန်းရည် အလုံးအစိတ် တထိုင်တည်းနှင့် ကုန်အောင် သောက်ပစ်သည် ဖုတ်များ ဝင်လာသလားဟု သံချောင်းက မျက်လုံးပြူးကြည့်နေသည်

ရဲမြင့် ကအုန်းရည်ထပ်တောင်းသည် သံချောင်းက အဝတိုက်ချင်သည် သည်အုန်းတောအုန်းပင်တွေက အမျိုးကောင်းသည် ပနီအုန်းဖြစ်သည် ထို့ကြောင့် အုန်းရည်သောက်ကောင်းမည့် အုန်းတောဘက်ကို တမင်လှည့်ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်

သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာက ထပ်မသောက်စေချင်တော့ သိပ်များနေပြီဟုထင်သည် နည်းနည်းသောက်ရာက တဆင့် တိုး၍တိုး၍ သောက်သွားစေချင်သည်ယခုလို ရုတ်တရက် အဝအပြဲသောက်လိုက်လျှင် ဥပါဒ်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်

“သောက်လို့ ကောင်းရဲ့လား”

သံချောင်းက မေးသည် သံချောင်းသည် ရဲမြင့်ကိုကြည့်၍ သနားလည်း သနားသည် စိတ်လည်းပျက်သည် သနားသည်က အစာ ငတ်ပြတ်နေသည့် ဘဝတူ ဒုက္ခိတ တဦးဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည် စိတ်ပျက်သည်က စိတ်ဂရောက် ဂရက် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်

နွှင်းလို ဝါထိန်သော မျက်သားအဖြူထဲက မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် ပန်းနီတွေ ပန်ထားသော ကြပ်ခဲနေသည့် ဆံပင်ရှည်ရှည်ကြီးကြောင့်လည်း စိတ်ပျက်သည်

“သောက်လို့ကောင်းရဲ့လား”

“သံချောင်းက ထပ်မေးသည် ရဲမြင့် ကဘာမျှပြန်မဖြေ အုန်းရည်မရှိတော့သော အုန်းသီးကို လွင့်ပစ်လိုက်ပြီး သံချောင်းဘက်လှည့်ကာ

“ပေး ငါ့ဓား”

“နေအုံးလေကွာ အုန်းသီးခွဲမယ် အုန်းသီးဆံမစားဘူးလား”

ကိုနန္ဒာကပြောသည် သံချောင်းက အုန်းသီးကို ခွဲပေးကာ ကော်စားရန် အုန်းခွံဖတ်ကလေး တခုပါ ပေးလိုက်သည်

ရဲမြင့်သည် ခွဲပေးသမျှ အုန်းဆံဖတ်ကိုလည်း အကုန်စားပစ်လိုက်သည် ရဲမြင့် ကို စားပြန် ပေး၍မဖြစ်သေး သည်စားဖြင့် ရန်ရှာနိုင်သည် တခြားသူကို ရန်မရှာနိုင်လျင် သူ့ကိုယ်သူ အန္တရာယ် ပေးနိုင်သည် ထို့ကြောင့် စားကို သံချောင်း ယူထားလိုက်သည် သံချောင်းအဖို့တော့ များစွာ အသုံး ဝင်သည်

ရဲမြင့်ကို ချော့မော့ကာ သူတို့ကျောက်ကမ်းပါးဆီသို့ ခေါ်လာခဲ့ကြသည် ကျောက်ဂူဝရောက် တော့ ကြက်တူရွေး ကနုတ်ဆက်သည် ရဲမြင့်သည် ကြက်တူရွေးသံကြောင့် ရုတ်တရက် လန့်သွား သေးသည် ကြက်တူရွေးကိုမြင်တော့ မျက်မှောင်ကြီးကုတ်၍ ငြိုးသူရန်ဘက်ပမာ ကြည့်နေသည်

ကျောက်ဂူရောက်တော့ ကျန်သည့် လိပ်ဥ မြင်းစိုင်းဂဏန်း စသည်တို့ကို ရဲမြင့်အားကျွေး သည် ရဲမြင့်သည် လိပ်ဥဆယ်လုံး ခန့်ကိုလည်း စားပစ်လိုက်သည်

ထိုနောက် မောမောနှင့် ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် အိပ်ပျော်သွားသည်

(၁၈)

ကျောက်ဂူကြီးရောက်ပြီး ဆယ်ရက်လောက် အထိ ရဲမြင့် အခြေအနေ မကောင်း

တနေ့လုံးငူငူကြီးထိုင်နေတတ်သည် တခါတရံ ကယောင်ကတန်းအော်သည်

“သရဲ သရဲ” ဟုအော်သည့်အခါ အော်တတ်သည် “လူမဲမဲကြီးလာခေါ်နေပြီ”ဟုအော်သည့် အခါအော်တတ်သည် တခါတရံ ခေါင်းက ပန်းပွင့် နီနီတွေကိုဖြုတ်ကာ ပန်းပွင့်တွေနှင့် စကားပြော နေတတ်သည် ရဲမြင်းသောင်းကျန်း၍ တကြော်ကြော် ခေါ်လေ့ရှိသော ကြက်တူရွေးပင်လျင် ချောင် ထဲတွင် ကုတ်နေသည်

ရဲမြင့်ကြောင့် ကိုနန္ဒာတို့နှစ်ယောက် တာဝန်ပိုလာသည် အထူးသဖြင့် သံချောင်းတွင် တာဝန်တက်လာသည် ရဲမြင့်ကို တယောက်ထဲထားခဲ့၍ မရသဖြင့် အုန်းသီးဆွတ်လျင်လည်း သူတယောက်တည်း ဆွတ်ရသည် ခရုငုပ်ရာ ဂဏန်းဖမ်းရာတွင်လည်း သူတယောက်တည်း ထွက်ရသည် လိပ်ဥတူးလျင်လည်း သူတယောက်တည်း သွားရသည် ယခင်က တယောက်တည်းထွက်လျင် နှစ်ယောက်စာ ရှာရသည် အခု သုံးယောက်စာ ရှာနေရပြီ သည်အထဲ ရဲမြင့် ကပို၍ပို၍ စားလာသည် အုန်းရည် တခါသောက်လျင် အုန်းသီးအလုံးသုံးဆယ်လောက် သောက်သည် လိပ်ဥစားလျင် အစိတ်လောက်စားသည်

အစားအစာကြောင့်တကြောင်း အိပ်စက်နားနေရသည့်အတွက် ကြောင့် တကြောင်း ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ နည်းနည်းစိုပြေလာသည် မျက်လုံးကလည်း ယခင် နန္ဒင်းဂါသလို ဂါပုံမျိုးမဟုတ်တော့ ကိုနန္ဒာကမူ အုန်းရည်တွင် ဂလူးကိုစ်ဓာတ် ပါသည့်အတွက် အုန်းရည်ကို များများအသောက် ခိုင်းသည်

အစာရှာလျင် သုံးယောက်စာ ရှာရသည်တိုင် သံချောင်းသည် ညည်းညူခြင်းမရှိ ရဲမြင့်စားနိုင်လျင် ဝမ်းသာသည် ရဲမြင့် ကျန်းမာလာလျင် သူတို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းကလေးတွင် လူတယောက်တိုးလာမည် ထို့ပြင် သူ့အလိုချင်ဆုံးသော ဓားတချောင်းပါလာသဖြင့် အချိန်တွေပိုနေမည်ကို စိုးရိမ်စရာမရှိတော့ အလုပ်လုပ်စရာလက်နက်တခု ရနေပြီ သည်လောက်စားဆိုလျင် အလုပ်တော်တော် ဖြစ်နေပြီ

သံချောင်းသည် အားသည့်အချိန်များတွင် တောထဲသို့သွား၍ ကြိမ်ခုတ်သည် ဝါးခုတ်သည် ကြိမ်သပ်၍ သူတို့သုံးယောက်အတွက် ပလိုင်း ကလေးတွေထိုးသည် တောတိုးလျင် လိပ်သောင် သွားလျင် အသီးအရွက်ကလေးအစ လိပ်ဥအစ ထည့်နိုင်သည် သူတို့အစားအစာထဲတွင် ငွေးသီး တမယ်လည်း တိုးလာပြီ ထို့ကြောင့် ငွေးသီးသွားရူးလျင် လည်း သည်ပလိုင်းကလေးများက အသုံး ဝင်သည် ယခင်ကလို ထည့်စရာ မရှိမှာ မပူရတော့

သူတို့ကျောက်ဂူ အထက်က ကမ်းပါးအတိုင်း တက်သွားလျင် ဝါးရုံတောကြီးရှိသည် သံ ချောင်းက ဝါးခုတ်ကာ ကြက်တူရွေးအိမ်ကလေးလုပ်သည် မျှစ်စို့ကြီးများ တွေ့လျင်လည်း ချိုးကာ ရေစိမ်ပြီး အစိမ်းစားကြသည်

တနေ့တွင် သံချောင်းလိပ်သောင်က ပြန်လာသည် လိပ်ဥကျင်းနှစ်ကျင်းက လိပ်ဥ နှစ်ရာ ကျော်ခန့် ရသည် ပလိုင်းနှစ်လုံးအပြည့် အသိပ် သုံလေးရက်စာတော့ ဖူလုံသွားပြီ သူ့ကြက်တူရွေး ကလေးဘို့ ကျီးအာသီးကလေးများ တောစာသီးကလေးများ နှင့် ငါးနပ်ကလေးများလည်း ပါလာ သည် ဇင်ယော်ဥသုံးလုံးလည်း နှိုက်ခဲ့သည်

သံချောင်းသည် သူ့ကြက်တူရွေးကို ငါးနပ်ကလေးများ ဇင်ယော်ဥ ကျွေးကြည့်သည် ပထမ တော့မစား ကြက်တူရွေးကို အစာငတ်ထားပြီး ကျွေးတော့ သူ့ကြက်တူရွေးမနေနိုင်တော့ ငါးလည်း စားသည် ဇင်ယော်ဥလည်းစားသည် မြင်းစိုင်းဂဏန်းလည်း စားသည် နောက်ဆုံး သူတို့သုံး ယောက်စားသည့် အစာမှန်သမျှ အကုန်စားလာသည်

ကြက်တူရွေးက တော်တော်လည်း စကားတတ်နေပြီ အစာတောင်းတတ်နေပြီ ဇင်ယော်ဥ ဂဏန်စသည်ဖြင့် အော်တတ်နေပြီ ရဲမြင့်နာမည်ကို ကိုနန္ဒာသင်ပေးသည် သို့ရာတွင်အဘယ် ကြောင့်မသိ ကြက်တူရွေးသည် ရဲမြင့်နာမည်ကိုသင်ပေးလျင် စူးစူးဝါးဝါး အော်တတ်သည် စိတ် ဖောက်ပြန်နေသော ရဲမြင့်ကိုကြောက်တတ်ရမှန်း သိသည်လော မပြောတတ်

သံချောင်းက ပစ္စည်းများကို ပလိုင်းနှင့်သယ်ကာ ကျောက်ဂူဝတွင် ရပ်လိုက်သည် ကိုနန္ဒာ လည်းမရှိ ရဲမြင့်ကိုလည်း မတွေ့ရ ရဲမြင့်သည် တခါတရံ စိတ်ကူးရလျင်ကိုနန္ဒာနှင့် သောင်စပ်သို့ ဆင်းကာ ခရုကောက်လိုက်တတ်သည် ဂဏန်းဖမ်းထွက်တတ်သည် သည်နေ့လည် ကိုနန္ဒာရော ရဲမြင့်ပါ သောင်စပ်သို့ဆင်းဟန်တူသည်

သံချောင်းက လေချွန်ကာ ရွှေဂဲ၏ အမည်ကိုခေါ်သည် ခါတိုင်း"ရွှေဂဲကြက်တူရွေး "ခေါ်သံ ကြားလျင် သူ့ရွှေဂဲက ပြန်၍ ထူးစမြဲ သည်နေ့တော့ သုံလေးခါ လေချွန်ခေါ်သည့်တိုင် ရွှေဂဲ၏ ထူး သံ ကိုမကြားရ

သည်တုန်း ကျောက်တန်တိုင်းကာထားသည့် ကျောက်ဂူအမှောင်အတွင်းမှာ ရိပ်ကနဲ အရိပ် တရိပ် မြင်လိုက်ရသည် နောက် တောင်ပံတဖျပ်ဖျပ်ရှိက်သံ တဂစ်ဂစ်အော်သံနှင့် တဖုံးဖုံး ရိုက်သံ

ကိုကြားရသည်

သံချောင်းကလွယ်ထားသည့် ပလိုင်းနှစ်လုံးကိုချကာ ဓားကိုတင်းတင်းဆုပ်ရင်း ဝင်သွားသည်

အလင်းကအမှောင်သို့ဝင်လာသဖြင့် ဘာကိုမျှ သဲကွဲစွာမမြင်ရ မျက်လုံးတွေက အမှောင်ကို ကျင့်သားရသွားသည့် အခါတွင် ရှုခင်းကို သဲကွဲစွာမြင်ရသည်

ရဲမြင့် က ကြက်တူရွေးကို လည်လိမ်ကိုင်ကာ ကျောက်နံရံ ဖြင့် တဖုံးဖုံး ရိုက်နေသည်

“ဟေ့ ရဲမြင့် ဘာလုပ်တာလဲ လွတ်လိုက် ဘာဖြစ်လို့ ကြက်တူရွေးကို ကိုင်ရိုက်နေတာလဲ လွတ်လိုက် ”

ရဲမြင့်က သူ့ကိုလှည့်မကြည့် ကြက်တူရွေးကိုနံရံဖြင့် ကိုင်ရိုက်သတ်နေသည် ခဏကြာတော့ ကြက်တူရွေးသည် တချက်နှစ်ချက် တောင်ပံရိုက်ပြီးနောက် ငြိမ်ကျသွားသည်

“ဟေ့ကောင် ဘာဖြစ်လို့လုပ်တာလဲကွ”

သံချောင်းက လက်တဖက်ဖြင့် ကိုင်လှုပ်ကာ ဆွဲလှည့်လိုက်သည်

ရဲမြင့်သည် အပြစ်မရှိသော ကြက်တူရွေးကို ဘာကြောင့် သတ်ရသနည်း သံချောင်းသည် ဒေါသထွက်လွန်းသဖြင့် ကြက်တူရွေးကို သတ်သလို ရဲမြင့် ကိုလည်း ကျောက်နံရံကြီးနှင့် ကိုင်ဆောင်ပြီး အသေသတ်ပစ်လိုက်ချင်သည် သို့မဟုတ်လျင်လည်း ရဲမြင့်၏ဝမ်းဗိုက်ထဲသို့ ဓားဦးသွင်းကာ စိတ်ရှိလက်ရှိ မွေပစ်လိုက်ချင်သည်

သို့ရာတွင်တော့ ရဲမြင့် ကိုယ်ကို ဆွဲလှည့်၍ ရဲမြင့်မျက်နှာကိုမြင်လိုက်ရသည့်အခါတွင်တော့ သည်စိတ်သည် ပျောက်သွားသည် ယူကျုံးမရဖြစ်ခြင်း ဝမ်းနည်းခြင်း သနားခြင်း စသည့် ခံစားချက်များသာ ပေါ်နေသည်

ရဲမြင့်သည် သူကိုယ်သူ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်နေမှန်းသိဟန်မတူ သံချောင်း ကသူ့ကို လက်သီးနှင့်ထိုးမည်လော ဓားဖြင့်ထိုးမည်လော နံရံဖြင့် ကိုင်ဆောင်မည်လော ဟု တွေးတောမိပုံလည်း မရ သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် သေးကွေးကြုံလိုကာ သံချောင်းတချက်ထိုးစာမျှ ရှိသည်ကိုလည်း သိပုံမရ အကာအကွယ်မဲ့စွာ သတိကင်းစွာ ရပ်လျက် ရှိရာက သံချောင်းကို မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် ကြည့်နေသည် မျက်ရည်များသည် ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျနေသည်

သည်အချိန်တွင် ရဲမြင့် သည်သံချောင်းပြုသမျှကို ခံရတော့မည်သာ ဖြစ်သည်

သံချောင်းသည် အတောင်ကြိုးကာ လည်ပင်းလိမ်လျက်ရှိသော ကြက်တူရွေး အသေကောင်ကို ဆတ်ကနဲဆွဲယူပြီးနောက် သက်ပြင်းတချက်ချ၍ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်

ခါတိုင်းဆိုလျှင် အသားစိမ်း ငါးစိမ်းကို ပင်လယ်ရေနှင့် ဆေး၍ အစိမ်းစားခဲ့ကြသည် ယခု သည်ကြက်တူရွေးကို သံချောင်းမစားရက် မစားချင် သံချောင်းသည် ကျောက်ကမ်းပါးအထက်

ကုန်းပေါ်သို့တက်လာကာ ကြက်တူရွေးအသေကောင်ကို ဆတ်သွားဖူးပင်အောက်မှာ မြုပ်လိုက်သည်

ထိုနေ့မှစ၍ ရဲမြင့် သည် တည်ငြိမ်သွားဟန်ရှိသည် သည်နောက်တွင် ဆူပူသောင်းကျန်ခြင်း မရှိတော့ သူစိတ်ထဲတွင်ရှိသည့် အစိုဓာတ်များကို ပေါက်ကွဲခွင့်ပေးလိုက်ရသဖြင့် ကျေနပ်သွားဟန် တူသည် သူ့မျက်လုံးများကလဲ ပို၍ကြည်လင်စ ပြုလာသည်တခါတရံတွင် ကိုနန္ဒာနှင့်အတူ ခရု ကောက်ပြန်လာသည် အခါမျိုး မြင်းစိုင်းဂဏန်းဖမ်း၍ ပြန်လာသည့် အခါမျိုး၌ ရဲမြင့်သည် ကြည်လင် ရွှင်ပြနေတတ်သည် အထူးသဖြင့် အလုပ်နေရသည့်အခါမျိုးတွင် ရဲမြင့်သည် လန်းဆန်းတက်ကြွ နေတတ်သည် အသစ်မွေးဖွားလာသူ တယောက်ကဲ့သို့ ပင် ထင်ရသေးသည်

ရဲမြင့်က ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်၍ တက်ကြွသည် ဖျတ်လတ်သည် မြင်းစိုင်းဂဏန်းဖမ်းရာတွင် ကို နန္ဒာထက်ပင် ကောင်းရေ ရလွယ်သည် မြင်းစိုင်းဂဏန်းဆိုသည့် ကောင်က သဲပေါ်တွင် လှစ်ကနဲ ပြေးနိုင်သည့်ကောင်မျိုးဖြစ်သည် မျက်စိရှေ့တွင် လှစ်ကနဲမြင်လိုက်ရပြီး လှစ်ကနဲ တခြားသို့ ရောက်သွားကာ သဲတွင်းထဲ ပြေးဝင်တတ်သည် သည်ကောင့် ကိုဖမ်းချင်လျှင် လက်ထဲတွင် တုတ် တချောင်း လောက်တော့ ဆောင်ရမည် တုတ်မပါလျှင် သူက အပြေးသန်၍ လိုက်မှီနိုင် တုတ်နှင့်ဆို လျှင် လှမ်းရှိနိုင်သည်

ရဲမြင့်က မြင်းစိုင်းဂဏန်းကိုတုတ်ဖြင့်မဖမ်းလက်ချည်းသက်သက်ဖြင့် ဖမ်းသည် မြင်းစိုင်း ဂဏန်းကိုမှီအောင်လိုက်သည် တခါတရံ ဂိုးသမား ဘောလုံးဖမ်းသကဲ့သို့ ဝမ်းလျားထိုးခုန်ပစ်၍ ဖမ်းသည် မျက်စိမြင်မှ လူကဖျတ်လတ်မှ သည်လိုဖမ်းနိုင်သည် ရဲမြင့်သည် မြင်းစိုင်းဂဏန်း ဖမ်း သည့်အတတ်ကို ကိုနန္ဒာနောက်မှ တတ်လာခြင်းဖြစ်သည့်တိုင် ကိုနန္ဒာထက်ပို၍ အကောက်ရေ များများ ဖမ်းနိုင်သည် မြင်းစိုင်းဂဏန်းဖမ်းခြင်းသည် ရဲမြင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ကိန်းဝပ်နေသော လူငယ်တို့၏ ဖျတ်လတ်မှု လျင်မြန်မှု သက်လုံကောင်းမှု စိတ်ထက်သန်မှု တို့ကို ပြန်လည်နိုးကြား လာအောင် လေ့ကျင့်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ရှိသည်

ရဲမြင့် သည် စိတ်ငြိမ်လာကာ နံပါတ်ဖိုးအကြောင်းတခွန်းနှစ်ခွန်း ပြောသေးသော်လည်း နောက်မပြောတော့ချေ မရနိုင် မဖြစ်နိုင်သော အရာကို တောင့်တ ပြောဆိုနေခြင်းသည် ကိုယ်စိတ် ဆင်းရဲခြင်းကိုသာ ဖြစ်စေသည် ဟု သဘောပေါက်သွားပုံရသည် စိတ်ကူးဖြင့် ကိုယ်ဖြစ်စေချင် သည့် အရာများကို တွေးတောနေခြင်းထက် ဖြစ်နိုင်သည်အရာကို လက်တွေ့ကောက်လုပ်ခြင်း ထို လက်တွေ့၏အောင်မြင်မှုကို ကြည့်၍ ကြည်နူးရခြင်းက ပို၍ပျော်စရာ ကောင်းကြောင်း သိလာခဲ့သည်

တခါတခါ မြင်းစိုင်းဂဏန်းကို မိခါနီးမှ လွတ်ထွက်သွားတတ်သည် ဂဏန်းသသည် သဲတွင်း သို့ လှစ်ကနဲ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည် ထိုအခါမျိုး၌ သဲတွင်းကို လက်မောင်းရင်းဆုံး

အောင် ဖော်၍ ဖမ်းရသည် သည်လို ခက်ခက်ခဲခဲ ပင်ပန်းပန်း လုပ်ပြီးမှ သဲတွင်းထဲတွင် ချောင် ပိတ်မိနေသော ဂဏန်းကိုရတတ်သည် ပင်ပန်းခက်ခက်စွာ ကြိုးပန်းအားထုတ်ပြီးနောက် အောင် မြင်သော အခါမျိုးတွင် ရရှိသော အောင်မြင်မှုမျိုးသည် ကြည်နူးမှုမျိုးသည် မည်သည့်အရာနှင့်မျှ မတူဟု ရဲမြင့် ထင်သည်

တခါကလည်း သူတို့သုံးယောက်ဖွတ်လိုက်ကြသည် သွားတုန်းက ဖွတ်လိုက်ရန် ရည်ရွယ် ချက်မရှိ တောငွေးသီးရူးရန် သွားကြခြင်းဖြစ်သည် စမ်းပေါက်နားရောက်တော့ ဖွတ်ကြီးတကောင် ရှူးကနဲ မည်ကာ သစ်ပင်ပေါ်တက်ပြေးသည် သံချောင်းက သစ်ပင်တက် ကောင်းသူမို့ သစ်ပင်ပေါ် တက်လိုက်သွားသည် သို့ရာတွင် ဖွတ်က ကိုင်းဖျားအထိ တက်သွားသော အခါ သံချောင်း ဆက် မလိုက်နိုင်တော့ ကိုင်းဖျားက ဖွတ်တကိုယ်စာသာ ခံသည် သူတက်လျင် ကျိုးတော့မည် သည် တော့ သူတို့အစီအစဉ်တခု ချကြသည် သံချောင်းက ကိုင်းဖျားကို လှုပ်၍ ခါချမည် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့် က သစ်ပင်အောက်က စောင့်ကာ ဖွတ်ကိုတုတ်နှင့်ဆီးရိုက်ရန်ဖြစ်သည် သစ်ပင်အောက်တွင် ကို နန္ဒာနှင့်ရဲမြင့် တို့ တာခွဲ၍ စောင့်ကြသည်

သံချောင်းက ကိုင်းဖျားသို့ ရောက်နိုင်ဆုံး တက်သွားကာ ကိုင်းကို ခါချသည် ခပ်သွက်သွက် ခါချသည့် အခါ၌ ဖွတ်သည် ကိုနန္ဒာ တာဖက်က ဆောက်ကုလား ချုံကြီးပေါ်သို့ ဖုတ်ခနဲကျလာကာ ချုံအောက်အတိုင်း ဆင်း၍ ဆက်ပြေးသည် ကိုနန္ဒာလိုက်ရိုက်သော်လည်း မမှီတော့

“ဦးလေး လိုက်ပါ ဟိုမှာ ဟိုမှာ စမ်းရိုးအတိုင်း ဖြတ်ပြီး တက်သွားပြီ ”

ရဲမြင့် ကတုတ်ကိုင်၍ ဖွတ်နောက် လိုက်သွားသည် ဖွတ်က စမ်းရိုးကို ဖြတ်ပြီး ကုန်းပေါ်သို့ တက်ပြေးသည် စင်စစ် စမ်းရိုးဘေးတွင် ကြိမ်ဆူးတွေ ချုံတွေ ရှုပ်နေသည် ကုန်းပေါ်မှာလည်း ချုံ တွေပိတ်နေသည် ရဲမြင့်သည် ချုံတွေကြားထဲသို့ အတင်းတိုးဝင်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားသည် ဇောမကပ်လျင် သည်ချုံများကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သည်လောက်မြန်မြန် တိုးဝင်နိုင်စရာ အ ကြောင်းမရှိ ကိုနန္ဒာသည် ရဲမြင့်တိုးဝင်သွားသည် ချုံများထဲသို့ ဝင်လိုက်သည် ဆူးခက်တွေ ညှိကာ တိုးမပေါက်

“ဦးလေးရေ မိပြီဗျို့ ဖွတ်ကြီးမှ အကြီးကြီးဘဲ ဥတွေနဲ့”

ရဲမြင့် ကတော့ချုံတွေကြားထဲက လှမ်းအော်သည် ရဲမြင့် က ဝါးနှစ်ရိုက်ကျော် သုံရိုက် လောက်အရောက်တွင် ဖွတ်ကိုမိခြင်းဖြစ်သည် သည်တော့ ကိုနန္ဒာက ချုံကြားထဲ တိုး၍ကောင်း တုန်း ဝါးတရိုက်စာမျှပင် ခရီးမရောက်သေး

သည်တုန်း ချုံ တွေကြားထဲ သံချောင်း တိုးပြေးကာ ရဲမြင့်ဆီသို့ ရောက်နေပြီ သံချောင်း သည်အပင်အမြင်ကြီးပေါ်က ဆင်းပြီး ဆူးချုံတွေကြာထဲတိုးကာ ရဲမြင့်ဆီသို့ သူ့အရင်ရောက်နေပြီ ကိုနန္ဒာတကျော်ကျော် အော်ရင်း သူတို့နှစ်ယောက် အနီးသို့ ရောက်တော့ ဖွတ်ကသတ်ပြီး

၍ ထမ်းယူရန် ထုပ်ပိုး တုတ်နှောင်ပြီးသား ဖြစ်နေပြီ ထိုမျှမက အနီရှိအုန်းပင်ပေါ်တက်ကာ တယောက်ကို အုန်းသီးဆယ်လုံးစီလောက် သောက်ပြီးနေကြပြီ

ရဲမြင့်က သံချောင်းလောက် ကျွမ်းကျင်မှု လျင်မြန်မှု ဖျတ်လတ်မှု သက်လုံကောင်းမှု မရှိသည့်တိုင် ကိုနန္ဒာထက်တော့ သာနေပြီ

ရဲမြင့် နှင့် သံချောင်းတို့ကိုယ်တွင် ဆူး ခြစ်ရာတွေ ပြည့်နေသည် သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ဒဏ်ရာတွေကို ဂရုမထားနိုင် အထူးသဖြင့် ရဲမြင့် ကအပျော်ကြီးပျော်နေသည် ခက်ခဲပင်ပန်းသော မိမိ အလုပ်၏ အသီးအပွင့်ကိုကြည့်၍ လန်းဆန်းတက်ကြွနေသည် ရဲမြင့်၏မျက်နှာသည် ပြေးလွှားလာခဲ့ရခြင်း အောင်မြင်ခြင်းတို့ကြောင့် နီရဲလျက်ရှိသည်

သူတို့သုံးယောက်တွင် ငမ္မားချိတ်ကြီးတချောင်းနှင့် နိုင်လွန်ပိုက်ကြီးပြတ်များရှိသည်ခပ်စောစောတုံးက သံချောင်းကြိုးကျစ်ခဲ့သောလည်း လိုသည့် အတိုင်းအတာကို မရသဖြင့် ငါးမျှာနိုင် ငါးကြီးများရန်ဖြစ်၍ ကြိုးက အလံလေးဆယ် လောက်ကျစ်ရမည် ထို့ကြောင့် ရသမျှကလေးကိုစုကာ ပါလိုက် ကျစ်လိုက် လုပ်ရသည် တလောက ပိုက်တထွေး ရသဖြင့် ဆက်ကျစ်လိုက်သည်တွင် အလံလေးဆယ်ပြည့်သွားသည် ပြည့်ရုံမက ငါးဆယ်တောင်ရသည်

သည်တော့ သံချောင်း ငါးကြီးများဘို့ပြင်သည် ငါးကြီးဆိုသည်က ငါးမန်းဖြစ်သည် အနောက်ဘက်ကမ်းက ကျောက်ဆောင်ကြီးတဆောင်နားတွင် ငမန်းမြူးတတ်သည် သည်နေရာ ရေနက်သည် ရေအောက်တွင် ကျောက်ကမ်းပါးကြီးများရှိသဖြင့် သည်ပြင်နေရာ ကမ်းစပ်လို ရေမတိမ် ကမ်းခြေမဟုတ် ကမ်းစောက်ဖြစ်သည် ရေသရဲများလည်းပေါသည် ငမန်းက သည်ပြင်ငါးကို မကြိုက် ရေသရဲကိုမကြိုက်သည် ထို့ကြောင့် ထိုကျောက်ဆောင်သို့သွား၍ ငမန်းများရန် ပြင်ဆင်ကြသည်

တခုရှိသည်က ထိုကျောက်ဆောင်သို့ သွားချင်သည့်အချိန် သွား၍မရ ရေတက် ရေကျ ကိုတွက်ရသည် ကျောက်ဆောင်က ကမ်းစပ်နှင့် တမိုင်နီးပါးလောက်ဝေးသည် ရေကျနေချိန်ဆိုလျှင် ကျောက်တုံးတွေပေါ်က ကျော်သွား၍ရသည် တချို့နေရာများတွင် လူတရပ်စာလောက် ရင်ခေါင်းလောက်ရှိသည့် ရေကိုဖြတ်ရသည် သို့ဖြင့် တမိုင်နီးပါး ဖြတ်ပြီးမှ ထိုကျောက်ဆောင်ကြီးသို့ရောက်သည် သည်ကျောက်ဆောင်ကြီးက အပြင်ဘက် အကျဆုံးဖြစ်သည် ပင်လယ်ထဲတွင် ထီးထီး ကြီးပေါ်နေသည် ရေတက်ချိန်ကျမှသာ မြင်သည် ကျောက်ဆောင်က နှစ်ခုဖြစ်၍ မိုးထိုးမတတ်မြင့်သည် အဝေးကကြည့်လျှင် ကျောက်ဆောင်ကြီးနှစ်ခု မားမားကြီးရပ်နေကြသည် သံချောင်းက သည်ကျောက်ဆောင်နှစ်ခုကို ကျောက်ညီနှောင်ဟု အမည်ပေးထားသည်

ကျောက်ဆောင်အောက်တွင် ဂလိုင်ကြီးတခုရှိသည် သည်ဂလိုင်ကြီးက ကျောက်ဆောင်တဖက်နှင့် တဖက် ထုတ်ချင်းပေါက်သွားသည် သို့ရာတွင်တန်းတန်းပေါက်နေသော ဂလိုင်ပေါက်

ကြီးမဟုတ် ဝင်္ဂဘာလိက္ခေကာကံပြီးမှ တဖက်သို့ပေါက်သွားခြင်းဖြစ်သည် ဂလိုင်ထဲသို့ ရေဝင်၍ လှိုင်းပုတ်နေသဖြင့် အနီးတဝိုက်တွင် ဂလိုင်ထဲကလှိုင်းပုတ်သံ အပြင်ဘက်က လှိုင်းပုတ်သံများဖြင့် ဆူညံနေတတ်သည် ဂလိုင်ထဲကလှိုင်းပုတ်သံများသည် ပင်လယ်အောက်က သတ္တဝါကြီးတကောင် ဝမ်းခေါင်းခြစ်၍အော်နေသလို ကြောက်စရာကောင်းသည် သည်ဂလိုင်ထဲတွင် ဘဲခေါ် ရေသရဲ များရှိသဖြင့် စုပ်ငမန်းရော ခုတ်ငမန်းရော နှစ်မျိုးလုံးလာကြသည် စုပ်ငမန်းက ပါးစပ်အပြင် သွား ကြီးနှစ်ချောင်းသာ ရှိသည် သည်ပါးစပ်ကြီးဖြင့် စုပ်သည် ခုတ်ငမန်းက ငမန်းစွယ်ကြီးများ ထိုးထိုး ထောင်ထောင် လွှဖြင့် တိုက်ချလိုက်သလို တိကနဲပြတ်သွားအောင် ကိုက်နိုင်သည်

သံချောင်းသည် ကျောက်ဆောင်ကြီးဘက်သို့ သွား၍ ငမန်းများခြင်နေသည်မှာ ကြာလှပြီ သည်ကျောက်ဆောင်ကြီးက သူ့ကို လက်ရပ်ခေါ်နေသကဲ့သို့ ရှိသည် သို့ရာတွင် ကြိုးမရှိသေး၍ မများရ ယခု ကြိုးလည်း လိုသည့် အတိုင်းအတာ ရပြီ

သည်တော ငါးမန်းကြိုက်သည့် အစားအစာ ရှာရသည်

ငမန်းကြိုက်သည့် ငါးစာ က ဘဲခေါ်ရေသရဲဖြစ်သည် ထမင်းစားပန်ကန်နီးပါးရှိသည့် ရေသရဲ အငယ်စားများကို ကမ်းစပ်တွင် လိုက်ရှာသည် ကမ်းစပ်က ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးတွေ ကြားထဲတွင် သဲစိုစိုတက်နေသော တွင်းများမှာ ဘဲအောင်းသည့် တွင်းများဖြစ်သည် ဝါးချွန်ဖြင့် တွင်းထဲသို့ ထိုးလိုက်လျှင် ဘဲက ဝါးချွန်ကို ၎င်း၏လက်တံများဖြင့် ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့သည် တုတ်ချွန် ကိုတကောင်ကောင်က ရစ်ပတ်နေသည်ဟု လက်ထဲတွင် တွေ့ထိလာလျှင် နာနာထိုးပေတော့ ပထမ ပျော့စိစိကြီးထိုးမိမည် အထဲက ရုန်းကန်အားကို ထိတွေ့မည် ထို့နောက်နာနာထိုးလျှင် ငြိမ် ကျသွားမည် တုတ်ချွန်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်လျှင် ထိုရေဘဲ တုတ်ချွန်ဖျားတွင် တံစို့ထိုးထားသလို အသက်ပျောက်၍ ပါလာမည်

ဘဲခေါ် ရေသရဲထိုးသည့် အတတ်ကို ကိုနန္ဒာတတ်နေပြီ ပထမ သံချောင်းကသင်သည် ပို မိုကျွမ်းကျင်အောင် အတွေ့အကြုံက သင်သွားသည် ယခု ကိုနန္ဒာသာမက ရဲမြင့် လည်း တတ်နေ ပြီ ရဲမြင့်က ကိုနန္ဒာက ဘဲထိုးလျှင် တွင်းမှားချင်သည် တခါတရံ ဂဏန်းတွင်းကို ထိုးမိရက်သား ဖြစ်နေတတ်သည် ရဲမြင့်က တွင်းမမှား ဘဲတွင်းနှင့် ဂဏန်းတွင်းကို ကောင်းကောင်းခွဲခြားတတ် သည် ယခုဆိုလျှင် သံချောင်းလောက် မကျွမ်းကျင်သည့်တိုင် ကိုနန္ဒာထက်တော့ ကျွမ်းကျင်နေပြီ

လူငယ်က လူကြီးထက်ထက်သန်သည် စူးစမ်းသည် စေ့စပ်သည် သိလွယ်သည် မြင်လွယ် သည် အကင်းပါးသည် နည်းလမ်းမမှန်လျှင်အလွဲလွဲအချော်ချော်ဖြစ်တတ်သော်လည်း နည်းလမ်း မှန်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် အတွေ့အကြုံရသွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် သူ့ကို လိုက်မမှီချင် ကျွမ်း ကျင်မှုနှင့်ခွန်အား ပေါင်းလိုက်သည့်အခါ ချောမောသွားသည်

ယခုလည်း ကိုနန္ဒာနှင့် ရဲမြင့် ဘဲတွင်းရှာသည် ရဲမြင့် က သုံ့ကောင်ရပြီ ကိုနန္ဒာက တ

ကောင်သာ ရသေးသည် သံချောင်းက ကျောက်ဂူတွင် ငါးမျှချိတ် နှင့် ကြိုးကိုပြင်ဆင်နေရစ်ခဲ့သည် လေးကောင်ဆိုလုံလောက်သဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြသည် သည်နေ့ ငမန်းများရာသို့ ကိုနန္ဒာမလိုက် သံချောင်း နှင့် ရဲမြင့် ထွက်သွားကြသည် ရေတပုလင်းစီ လိပ်ဥဆယ်လုံးစီ ငွေးသီးငါးလုံးစီ ထည့် သွားကြသည် လမ်းတွင် ဆာလျင် အုန်းရည်ထပ်သောက်ဦးမည်

ရေစစ်ချိန်ဖြစ်၍ ကျောက်တုံးတွေပေါ် ကျော်ကာ ကျန်သည့် ရေလက်ကြားကို ကူ၍လာခဲ့ ကြသည် ကျောက်ဆောင်ဂလိုင်းထဲက လှိုင်းများ၏ အသံသည် မြည်ဟိန်းနေသည်

ရဲမြင့် သည် ငမန်းများရသည်ကို အပျော်ဆုံးဖြစ်သည် သံချောင်းက ကြိုးပစ်နည်းကိုပြသည် ငမန်းက ကျောက်ဆောင်ခြေရင်းသို့ ကပ်လာသည် မဟုတ် ကျောက်ဆောင်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းအထိ သာ လာတတ်သည် သည်တော့ သူတို့က လက်ထဲတွင်ကြိုးခွေကို ကိုင်ထားပြီး ငါးစာတပ်သည့် ငမန်းချိတ်ကို လှမ်းပစ်ရသည် ကောင်းဘွိုင်များ ကြိုးကွင်းပစ်၍ မြင်းဖမ်းသလို ကြိုးခွေကို လက်တွင် ချိန်သားရအောင် အရှိန်ရအောင် ပွေ့ယမ်းပြီး ဖြေလွတ်လှမ်းပစ်ရသည် ကြိုးပစ်ကျွမ်းကျင်လျှင် လိုရာ အကွာအဝေး လိုရာ နေရာသို့ တည့်တည့် ရောက်သည်

သံချောင်းက ကျောက်ဆောင် ပေါ်တွင် ခြေနစ်ဘက်ကား၍ ဘေးစောင်းရပ်ကာ ကြိုးခွေကို ရမ်း၍ဆဲနေသည် ထိုနောက် ဂိုးကနဲ ကြိုးကို ဖြေလွတ်၍ ပစ်လိုက်သည် ကြိုးအရင်းက လက်ထဲ တွင် ကျန်နေရစ်ပြီး ငါးစာ တပ်သည့်ကြိုးဖျားက အလံသုံးဆယ် အကွာလောက် ပင်လယ်ရေပြင် တွင် ကျသွားသည်

ရဲမြင့်က သံချောင်းနည်းတူ ကြိုးခွေပစ်ကြည့်သည် ပထမ တခါ နှစ်ခါတော့ အချိန်အဆ မမှန် မလိုရာသို့ သွားကျသည် တခါတရံ ညာဘက်သို့ ရမ်းသွားသည် တခါတရံ ဘယ်ဘက်သို့ ရမ်းသည် တခါ တခါ လိုသည့် နေရာအထိမရောက်ဘဲ တဝက်လောက်မှာ သွားကျတတ်သည်

သူတို့နှစ်ယောက် ကျောက်ဆောင်ထိပ်ရောက်ပြီး မကြာခင် ငမန်း တကောင်ပေါ်လာသည် ငမန်းက လူတရပ်လောက်ရှိသည်

“ကိုသံချောင်း ဟိုမှာ ဟိုမှာ ပေါ်လာနေပြီ ပေး ကျွန်တော်ပစ်မယ်”

ရဲမြင့်က မြူးနေသော ငမန်းကိုပြသည်

“နေပေစေအုံးကွ ဒါက အမ နောက်ထပ်နှစ်ကောင်သုံးကောင် လာလိမ့်အုံးမယ် ”

သူတို့နှစ်ယောက် လိပ်ဥစားရင်း ငမန်း စောင့်ကြသည် ကြာကြာမစောင့်ရ ငမန်း အထီးနှစ် ကောင် ပေါ်လာသည် ရဲမြင့် က ကြိုးခွေကို သူစမ်းပစ်ကြည့်ချင်သည် သို့ရာတွင် သံချောင်းက မပေး တခြားကို ကူးသွားမှာစိုးရသည်

ထို့ကြောင့် သံချောင်းက သူကိုယ်တိုင်ပစ်သည် ငမန်း တကောင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် သွားကျသည် ငမန်းက မဆွဲ အမနောက်ကို လိုက်နေသည် သူတို့နှစ်ယောက် ငမန်း သုံးကောင်ကို

မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေကြသည် ငမုန်းချိတ်နား ရောက်လာသော်လည်း မဆွဲသေး

“မဆွဲပါလာဗျ ”

“ဆွဲမှာပါကွ ဒီကောင်တွေကစားအုံးမှာ ကစားပြီးမောတော့မှ အစာကို ဟပ်မှာ ”

သံချောင်းပြောသည့်အတိုင်း ငမုန်းသုံးကောင်သည် တော်တော်နှင့် အစာမဟပ် ဝေးသွား လိုက် နီးသွားလိုက်နှင့် မြူးနေကြသည် မအေ-တွေ ငန်းနေလိုက်ကြတာ အစာကိုတောင် အမှတ် မရဘူး ”

သံချောင်းက ကြိမ်ဆဲသည် ငမုန်းကြီးသုံးကောင်သည် အမြီးကြီးတွေထောင်ကာ ရေထဲသို့ ငုပ်သွားလိုက် ပေါ်လာလိုက်ဖြင့် ကစားနေကြသည် လေယဉ်ပြပွဲတခုတွင် ဂျက်လေယဉ်ကြီးများ ဂျမ်းထိုးပြနေသည့်နှယ် ရှိသည် ငမုန်း သုံးကောင်သည် သူတို့ငါးစာကို မဆွဲ ပင်လယ်အပြင် ဘက် ပိုင်းသို့ ပြန်ထွက်သွားကြသည်

“မဆွဲတော့ဘူးထင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရဲမြင့် က စိတ်ပျက် လက်ပျက်ဖြင့် ညည်းသည်

“ဟေ့ ဆွဲပြီထင်တယ်ကွ”

သံချောင်းက ငမုန်းချိတ်ပစ်ထားသည် ပင်လယ်ပြင်ဆီသို့ ကြိုးတန်းတလျှောက်အတိုင်း လိုက်ကြည့်ရင်းပြောသည် ငမုန်းချိတ်တွင် ငါးဆစ်ပိတ်ကလေး ဖြတ်၍တပ်ထားသည် သံချောင်း သည် ရေထဲတွင်လှုပ်နေသော ငါးဆစ်ပိတ်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည် သူ့မျက်လုံးများသည် တောက်ပြောင် ထက်သန်လာကြသည် ငါးကိုမူ မမြင်ကြသေး

“ငါးလည်း မမြင်ရပါလားဗျ”

“ရှူး ရှူး ”

သံချောင်းက ပါးစပ်မှ မြည်ပြကာ ငါးဆစ်ပိတ်ကို စိုက်ကြည့်နေသည် သူ့လက်ထဲတွင် တဒုတ်ဒုတ် လာတိုးနေသည်

“ဘေးက အသားကိုဖဲ့စားနေတာ မဟပ်သေးဘူး”

သည်တုန်း သူ့လက်ကြိုးသည် တင်းသွားသည်

“ဟေ့ ဆွဲပြီကွ”

သံချောင်းက ကျောက်ဆောင်ပေါ်က ကျောက်တုံးတုံးကို ကန်ထားရင်း ပြောလိုက်သည် ငမုန်းက ငမုန်းချိတ်ကို ဟပ်မိသွားပြီး ဆောင့်ရုန်းသည် ထို့ကြောင့် ကြိုးတင်းလာခြင်း ဖြစ်သည် ကျောက်ဆောင်စွန်းက ကျောက်စွန်းကို ကန်မထားလျှင် အရှိန်နှင့်ပါသွားပြီး ကျောက်ဆောင်ပေါ် က လိမ့်ကျသွားနိုင်သည် ရုန်းပုံကို ထောက်လျှင် ငမုန်း တော်တော်ကြီးမည် ထင်ရသည်

“ပေးကြိုးကို ကျွန်တော်ကိုင်မယ်”

ရဲမြင့်က တောင်းသည်

“ခက ခက ဒီကောင်ကို မောအောင် လုပ်လိုက်အုံးမယ်”

သံချောင်းက ကြိုးငြိမ်ကျသွားတုန်း ကြိုးကို ခွေ၍ဆွဲသည် မနည်း ဆွဲယူရသည် သို့ရာတွင် များများဆွဲမရ နှစ်လန်လောက် ဆွဲမိလျင် ငါးက ရုန်းပြန်သည် သည်တော့ သံချောင်းက ကြိုးကို အဆုံးထိ လျော့ပေးလိုက်သည် ပြီးတော့မှ တဖန်ပြန်ဆွဲသည် သည်တခါတော့ ငမန်း လေးငါးလန် လောက်အထိ မှေးလိုက်လာသည် ပြီးတော့ ရုန်းသည် သည်တခါ ရုန်းတော့ သံချောင်းက ကြိုးကို များများစားစား မပေးတော့ တလန်လောက်မျှသာ ဖြေလွတ်ကာ ထပ်ဆွဲသည်

ငမန်းက တော်တော်သန်သည် သံချောင်းက ကြိုးကို လျော့လိုက် တင်းလိုက် လုပ်၍ကစား ပြီး ငမန်း မောချိန်လောက်တွင် ရစ်၍ ရစ်၍ ဆွဲလိုက်သည် ငမန်း ပါလာပြီ ကျောက်ဆောင်နှင့် အလန်နှစ်ဆယ်လောက် အထိ ရောက်လာပြီ သို့ရာတွင် ရုန်ကန်ဆဲပင်ဖြစ်သည် သံချောင်းက စိတ် ချရအောင် ခွေပြီးသားကြိုးကို ကျောက်စွန်းတွင်ရစ်၍ ချည်ထားလိုက်သည် သည်ထက်တော့ လျော့မပေးတော့ပြီ လျော့ချည် တင်းချည် ကစားသည်ဆိုလျှင် အလန်နှစ်ဆယ်အတွင်းမှာသာ လျော့ချည် တင်းချည် လုပ်တော့မည် အလန်နှစ်ဆယ်ထက်တော့ ပို၍ မလျော့တော့

သို့ဖြင့် အလန်နှစ်ဆယ်အတွင်းတွင် ရန်သူမောအောင် လျော့ချည် တင်းချည် ကစားပြီး နောက် အလံ ဆယ့်ငါးလံ လောက်အရောက် ဆွဲရပြန်သည် လက်ထဲတွင်တိုးလာသည့် နောက် ထပ်ကြိုးကိုလည်း ကျောက်စွန်းမှာ ထပ်၍ ရစ်ပတ်သည် ဆယ်လံလောက် အတွင်းရောက်တော့ ရန်သူ တော်တော် မောနေပြီ ရုန်းအားလျော့သွားပြီ စောစော ကလို အားနှင့်မာန်နှင့် မရုန်းနိုင် တော့ ကြိုးပင် မတင်းချင်တော့ ရန်သူမောသလို သံချောင်းလဲ မောလှပြီ နဖူးမှာရော တကိုယ်လုံး မှာရော ချွေးတွေ ရွဲနေပြီ လေတိုက်၍သာ သည်လောက် မမောခြင်းဖြစ်သည်

ဆယ်ငါးလံအတွင်း ရောက်နေတော့ သည်ကောင်ကို စိတ်ချပြီ သည်လောက်ဆိုလျှင် မော လည်း မောပြီ ပါးစပ်တွင် ငါးမျှားချိတ်သည် ဒဏ်ရာ ကလည်း တော်တော်နာလောက်ပြီ သည် တော့မှ သံချောင်းက ကြိုးကို ရဲမြင့်သို့ လှမ်းပေးသည်

“ရော့ လျော့ချည် တင်းချည် ကစားပေးနော်ကြိုးများများ ရစ်မိရင် လက်ထဲမှာ မထားနဲ့ စိတ်မချရဘူး ရစ်ပြီးကျောက်စွန်းကို ခိုင်ခိုင်ချည်ထား ”

သူလက်ထဲ ကြိုးရတော့ ရဲမြင့် ပျော်သွားသည် သူ့အဖေက သူ့ကို ပထမဆုံး မော်တော်ကား မောင်းခွင့် ပေးသလို ဝမ်းသာသွားသည် ခက်ခဲပင်ပန်း၍ အန္တရာယ်များသော အလုပ်တခုကို လုပ် ရန် ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း ခံရသည့်အတွက် ဘဝင်လည်း မြင့်သွားသည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကျေနပ် သွားသည် ထို့ကြောင့် ရဲမြင့် စိတ်ရောက်ရှိပါ အားစိုက်၍ဆွဲသည် သူ့အာရုံတခုလုံးသည် ကြိုးတန်း ကလေးပေါ်တွင်သာ စူးစိုက် ကျရောက်နေသည် စိတ်အား လူအား နှစ်ခုစလုံး ပုံထားရသဖြင့်

ပင်ပန်းနေသည် အာရုံကြောတွေ တင်းလာသည်ဟုပင် ထင်ရသည်

သံချောင်းက ရဲမြင့် အားစိုက် ပင်ပန်းလုပ်နေပုံကို ကြည့်၍ ပြီးသည်

"သိပ် အားစိုက်စရာ မလိုပါဘူးကွ ဒီလောက် အာရုံမစိုက်ပါနဲ့ ရုန်းအားလျော့လာရင် အလိုလို လက်မှာ လာတွေ့တယ် အဲဒီတုန်း ဆွဲယူ လိုက် သိပ်ရုန်းနေရင် တင်းခံထား"

သံချောင်းပြောသည့်အတိုင်း ဆွဲကြည့်သည် သူပြောသည့် အတိုင်း သည်လောက် အား မစိုက်ရတော့ ရုန်းအားကို သိလျင် ရန်သူ၏ပျော့အားကိုလည်း မှန်း၍ရသည် သူက အရှိန်ပြင်းပြင်း နဲ့ ရုန်းလျင် ကိုယ်က မှေးဆွဲထားပြီး အရုန်းလျော့သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဆွဲယူလိုက်လျင် လွယ်လွယ်ပါလာတတ်သည် ရုန်းသည့် အားပြင်းလျင် ပြင်းသည့်အတိုင်း အတာ ကို လိုက်၍ ရန်သူ အားကုန်သည် ရန်သူ အားကုန်သည့်အတိုင်းအတာ အလျောက် ဆွဲ၍လွယ်သည် ရုန်းသည့် အားလျော့လျင် သူကလည်း သိပ်အားမကုန်သဖြင့် အဆွဲရခက်သည်

တချီတွင်ငမန်းက ခပ်ပြင်းပြင်းရုန်းသည် ခေါင်းကြီးပင်ရေပေါ်ထောင်လာသည် သူရုန်းတုန်း ကိုယ်က မှေးခံထားပြီး သူအရုန်းရပ်သည်နှင့် ဆောင့်ဆွဲလိုက်သည် ငါးလံလောက်ပါလာသည် သည်တချီ အပါဆုံးဖြစ်သည် ရဲမြင့် ဝမ်းသာလိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း

ငမန်းသည် ဆယ်လံလောက်အတွင်းရောက်နေသည် ကျောက်ဆောင်က ငါးလံလောက် မြင့်သည် ထိုကြောင့် ကျောက်ဆောင်ခြေရင်းနှင့် ငါးလံလောက်သာ လိုတော့သည် ငါးကို မြင်နေ ရပြီ ငါးက ခုတ်ငမန်းဖြစ်သည် အပေါ်အာခေါင်ကို ငမူးစူးထားသဖြင့် ပါးစပ်ကြီးဟနေသည် အစွယ်ကြီးတွေက ချွန်တက်နေသည် တော်တော်ကြီးသည့်ငမန်းဖြစ်သည် အရှည်က ခြောက်ပေ ခန့် အလုံးက လူနှစ်ကိုယ်စာခန့်

အနားရောက်တော့ သံချောင်းကပါ ကူပေးသည် လက်ထဲတွင် ရသမျှကြိုးကို ကျောက်စွန်း တွင် ကဗျာကရာရစ်၍ ခိုင်အောင်ချည်သည် ငမန်းက တော်တော် ပန်းနေပြီ သေတော့မသေသေး တချက်တချက်တွင် ရုန်းနေသေးသည် ရုန်းကန်ဆဲဖြစ်သော သည်ကောင်ကြီးကို ကျောက်ဆောင် ပေါ်ရောက်အောင် သူတို့နှစ်ယောက် တည်းဆွဲအောင် ဆွဲမ၍ မတင်နိုင်

"မြဲမြဲကိုင်ထားဟေ့"

သံချောင်းက ဓားကို ပါးစပ်ကကိုက်ရင်း ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှ နေ၍ ငမန်းအမြီးပိုင်း လောက်ဆီသို့မှန်းပြီး ခုန်ချလိုက်သည် ချက်ချင်းငမန်းကို ခွစီးကာ ဓားဖြင့် တချက်ပြီးတချက်ဆင့်၍ ထိုးသည် ငမန်းနှင့်သံချောင်း ရေထဲတွင် လုံးထွေးနေကြသည် တချီတချီတွင် ရေမှာ ရေစက်တွေ ဖြာထွက်နေသဖြင့် မည်သူမည်ဝါ မသဲကွဲ ရေထဲတွင် ရေသတ္တဝါကြီးနှစ်ကောင် ဒေါသတကြီး သတ်ပုတ်ကိုက်ခဲနေသယောင် ထင်ရသည်

ရဲမြင့်က ငမန်းအထိနာအောင် ကြိုးကို ဆောင့်၍ဆောင့်၍ တင်းပေးသည် ငမူးစူးဝင်နေ

သည့် ဒဏ်က တော်တော်ပြင်းနေပြီ ငမန်းပါးစပ်သည် အသုံးမဝင်တော့ ၎င်း၏အစွယ်ကြီးများသည်လည်းအသုံးမဝင်တော့ အမြီးဖြင့်သာ သတ်ပုတ်တိုက်ခိုက်နိုင်တော့သည် သို့ရာတွင် ၎င်း၏အမြီးသည် သံချောင်းကို မထိတော့ သံချောင်းက ဘေးကိုတွယ်တက်ကာ အချက်ပေါင်းများစွာ ဓားနှင့်ထိုးပြီးနေပြီ

ငမန်းသည် နောက်ဆုံးတချက် ပုန်းကန် ရုန်းလိုက်သည် ရဲမြင့်ပင် လျင် ကံကောင်း၍ ကြိုးဖြင့်ပါသွားကာ ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှ ကျမသွားခြင်းဖြစ်သည် သံချောင်းလည်း ငမန်းကိုမှ လွင့်စင်ကျသွားကာ တော်တော် ဝေးဝေးရောက်သွားသည် ငမန်းသည် နောက်ဆုံးရုန်းကန်ခြင်း ဖြစ်သည် အမြီးတချက် နှစ်ချက် ရိုက်ပြီးနောက် ငြိမ်ကျသွားသည်

ထိုနေရာတဝိုက်တွင် သွေးတွေ နီရဲနေသည် သည်တော့မှ သံချောင်းသည် ဓားကို ပါးစပ်တွင်ကိုက်ရင်း ရဲရဲနီနေသည့် ရေထဲတွင် ကူးကာ ကျောက်ဆောင်ကို တွယ်တက်လာသည် သူကိုယ်တွင်လည်း သွေးစ သွေးနုများ ပေကျံနေသည် သည်ငမန်းကြီးကို သူတို့နှစ်ယောက် ကျောက်ဆောင်ပေါ်သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ ဆွဲတင်ကာ ထမ်းပြန်ခဲ့ကြသည် ပိသာ လေးငါးဆယ်တော့ ရှိမည် ထင်သည်

သည်ငါးကြီးကို ချက်ပြုတ်စားစရာ မီးမရှိ တချို့ကို အစိမ်းစားပစ်လိုက်သည် ကျန်သမျှကိုမူ ပင်လယ်ဆားညှိနှင့် နှယ်၍ အခြောက်လှမ်းသည်

သည်လိုပင်ပင်ပန်းပန်းအလုပ်လုပ်ရ၍ အောင်မြင်သည့် အခါတွင် ရဲမြင့် ပျော်သည် အထူးသဖြင့် ငမန်းရသည့်အခါ လိပ်ဥတူး၍ရသည့်အခါ ဖွတ်လိုက်၍ ရသည့်အခါ မြင်းစိုင်းဂဏန်းဖမ်း၍ ရသည့်အခါ ခရုငုပ်၍ ရသည့်အခါ မျိုးတွင် ခံစားရသည့် ပျော်ရွှင်မှုမျိုးသည် မည်သည့် ပျော်ရွှင်မှုမျိုးနှင့်မျှ မတူဟု သူထင်သည် မျိုးသန္တာ နှင့်တွေ့ရစဉ် အဖေဖေတော်ကားကို ယူမောင်းရစဉ် နံပါတ်ဖိုးရှုရစဉ် ခံစားရစဉ် ပျော်ရွှင်မှုမျိုးထက် သာသည်ဟုသူထင်သည်

နံပါတ်ဖိုးရှုစဉ်တုန်းက ခံစားရသည့် အရသာက သည်လိုမဟုတ် တိမ်တွေစီးရသလိုလို အိမ်မက် မက်သလိုလို ပေါ့ပါးရွှင်လန်း သယောင်တော့ ထင်ရသည် သို့ရာတွင် အငွေကုန်သွားသည့် အခါ၌ လူသည် လေးလံထိုင်းမှိုင်း၍ ကျန်ရစ်သည် လန်းဆန်းဖြတ်လတ်ခြင်းမရှိ မောပန်းနွမ်းနယ်နေသည်

သည်လိုခက်ခက်ခဲခဲအလုပ် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းအလုပ် အန္တရာယ်များသည်အလုပ်မျိုးကို လုပ်၍အောင်မြင်သည့် အချိန်တွင် ခံစားရသည့် အရသာက ပို၍ထူးသည် မောပန်းလျင်လည်း နုံးချည့်မောပန်းသွာပုံမျိုးမဟုတ် ကျမ်းမာသူတယောက်၏ ပင်ပန်းပုံမျိုး အိပ်လိုက်လျင် သစ်တုံးကြီးတတုံးလို အိပ်ပျော်သွားစေမည့် ပင်ပန်းမှုမျိုးဖြစ်သည် စိတ်ကူးဖြင့် တွေးယူရသော ပျော်ရွှင်မှုထက် လက်တွေ့လုပ်၍ အောင်မြင်မှုကြောင့် ရသည့် ပျော်ရွှင်မှုမျိုးက ပို၍ လေးနက်သည် ပို၍ ထူးသည်

ဟု သူထင်သည်

ရဲမြင့်သည် ယခုအချိန်တွင် နံပါတ်ဖိုးကိုလည်း သတိမရတော့ အမေနှင့် မိထွေးကိုလည်း သတိမရတော့ မျိုးသန္တာကိုပင် ကောင်းကောင်းသတိမရချင်တော့ စွန့်စားရသည့် သည်ဘဝမှာ ပျော်နေသည် ပင်ပန်းပန်းလုပ်ရသည့် သည်ဘဝမှာ ပျော်နေသည် ကိုယ့်အလုပ်က သီးပွင့်လာ သည့် အသီးအပွင့်ကို ခံစားရသည့် ဘဝမှာ ပျော်နေသည် သို့ရာတွင် စိတ်က နှလုံးသွင်း၍ ပျော်ပုံ မျိုးမဟုတ် အလိုလို ပျော်ရွှင်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည် ဘဲတကောင် ရေတွင်ပျော်သကဲ့သို့ ပျော်ခြင်း မျိုးဖြစ်သည်

သူ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပိန်မြဲပိန်လျက် ရှိသော်လည်း အသားအရေက စိုပြေလာသည်မျက်လုံး များက ကြည်လင် တောက်ပလာသည် လေကောင်းလေသန့်ကို ရှူရှိုက်ရသည့်အတွက် ကျမ်းမာ ဖြတ်လတ်နေသည် ခန္ဓာကိုယ်က ကျမ်းမာ ဖျတ်လတ်နေသည်တွင် စိတ်ကလည်း တက်ကြွ လန်းဆန်းနေသည် မည်သည့်အချိန်တွင် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်မည်နည်း ဟုလည်း တွေးတောပူပန် ဟန်မရှိ စင်စစ် အိမ်မှာနေရသည်ထက် သည်မှာအများကြီးလွတ်လပ်နေသေးသည်

ရဲမြင့်သည် ယခင်က ကိုနန္ဒာလို ပညာတတ်သူ အတန်းတွေ အများကြီးအောင်သူ စာပေ များကို ဖတ်ဖူးသူတို့ကို အထင်ကြီးခဲ့ဘူးသော်လည်း ယခု သည်လို လူမျိုးတွေကို အထင်မကြီး တော့ သံချောင်းလိုလူမျိုးကို အထင်ကြီးလာသည် သံချောင်းကို အတုခိုးလာသည် သံချောင်းလို ကာယ ဗလမျိုး ရှိချင်သည်သံချောင်းလို သက်လုံကောင်းသူမျိုးဖြစ်ချင်သည် သံချောင်းလို မိုင်ပေါင်းများစွာ ရေကူးနိုင်သူမျိုး မိနစ်ပေါင်းများစွာ ရေငုပ်နိုင်သူမျိုး ဖြစ်ချင်သည် သံချောင်းလို ငမန်းနှင့်နှုတ်မီးလုံး၍ ဓားမြောင်ဖြင့် စိုက်နိုင်သူမျိုးဖြစ်ချင်သည် သံချောင်းသည် အသွေးအသားတို့ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသူမဟုတ် ကျောက်ဆောင်ကြီးတဆောင်တွင် ခပ်ကြမ်းကြမ်းထုထားသည့် ကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြမ်းလို ကျောက်စိုင် ကျောက်ခဲများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသူ လေလော ဟု တခါတရံ တွေးမိသေးသည် ကျောက်ဆောင်ကြီးပေါ်တွင် သံချောင်းရပ်နေပုံသည် လူတယောက် ရပ်နေ သည်နှင့်မတူ ကျောက်ဆောင်နှင့် တစပ်တည်းဖြစ်နေသော ကျောက်သားရုပ်တရုပ်နှင့် တူသည် မိုးဒဏ် လေဒဏ် မုန်တိုင်းဒဏ် ရေဒဏ် တို့ကို ကျောက်ဆောင်နှင့် ပြိုင်၍ အံတုနေသည့် ကျောက်သားချပ် တချပ်ဟု သူထင်သည်

စင်စစ် ကိုနန္ဒာလို ပညာတတ် ဗဟုသုတ တို့သည် သည်ကျွန်းတွင် ဘာလုပ်ရမည်နည်း ကိုနန္ဒာသည် မွစ္စပေဒ ဘာသာ တွဲဖြင့် သိပ္ပံဘွဲ့ရလာသူ ဖြစ်သည့်တိုင် ငါးအမျိုးအမည်ကိုသံချောင်း လောက်မျှ ခွဲခြားခြင်း မပြုတတ် ငါးတို့၏သဘာဝကို သံချောင်းလောက်မျှပင် မသိ သူပညာ သူဘွဲ့များသည် သည်ကျွန်းနေရာမျိုးတွင် ဘာမျှသုံးမရ သူစာပေ သူ ဗဟုသုတတို့သည် အုန်းပင် တက်ရာတွင်လည်းအသုံးမကျ လိပ်ဥကျင်း တူးရာတွင်လည်း သုံး၍မဖြစ် ငမန်းများရာတွင် လည်း

အသုံးချ၍မရ အချုပ်ဆိုရလျင် လူ့ဘဝအသက်ရှင်ရေးအတွက် ကိုယ့်ခွန် ကိုယ့်အားဖြင့် လုပ်ရမည့် နေရာမျိုး လူသူမရှိသည့်နေရာတွင် ဘဝတည်မြဲရေးအတွက် တဦးချင်း ရုန်းကန်ရမည့် နေရာမျိုး တွင် ဘာမျှ အသုံးမကျ

သံချောင်း၏ဗဟုသုတက လက်တွေ့အသုံးကျသည် ကိုယ့်အသက်ရှင်ရေးအတွက် များစွာ အသုံးဝင်သည် သံချောင်း တီထွင်ဖန်တီးသည့် အားလည်းရှိသည် နိုင်လွန်ပိုက်စများကို မည်သို့ အသုံးချရမည် ယောက်သွားခွဲများကို မည်သို့အသုံးချရမည် အုန်းဆီကို မည်သို့ ချက်ရမည် စသည် တို့ကို ကြံဖန်စဉ်းစားသည် အခက်အခဲတွေ့လာလျင် သံချောင်းသည် ဖြစ်သည့်အခြေနေထဲတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားသည် စင်စစ်သူတို့ဤမျှကြာကြာ အသက်ရှင်နေကြချင်းသည် သံချောင်း၏ လုပ်အားနှင့် သံချောင်း၏တီထွင်နိုင်စွမ်းအားကြောင့် သာဖြစ်သည်

ထိုကြောင့် ရဲမြင့်သည် ကိုနန္ဒာ၏ပညာမျိုး ဗဟုသုတမျိုး ကို အထင်မကြီးချင်တော့ သံချောင်း၏ တီထွင်နိုင်စွမ်းအားမျိုး အပင်ပန်းခံနိုင်သည့် ဇွဲမျိုးကို အားကျသည် အတုခိုးသည် အကယ်၍ ကိုနန္ဒာနှင့် စကားပြောလျင် အတုခိုးလို၍ ပညာယူလို၍ မဟုတ် အပျင်းပြေသဘော မျှသာဖြစ်သည်

ရဲမြင့်သည် ယခင်က ငွေကိုမက်မောသည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်သည် အရာရာကိုငွေဖြင့် တိုင်း ထွာသည့် ပတ်ဝန်းကျင် ဘဝတည်မြဲမှု ဂုဏ်သိက္ခာစသည် တို့ကို ငွေဖြင့် ဝယ်ယူသည့် ပတ်ဝန်း ကျင်ဖြစ်သည် ယုတ်စွာအဆုံး နံပါတ်ဖိုး ရှူချင်လျင်ပင် ငွေရှိမှ ရှူနိုင်သည့်ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သည်

သို့ရာတွင် ရဲမြင့်သည် ကျောက်ဂူအုတ်နံရံကြားတွင် ခေါက်၍ထိုးထည့်ထားသည့် ကိုနန္ဒာ ၏ ငွေစက္ကူ နှစ်ဆယ်တန် နှစ်ဆယ့်ငါးရွက်ကို မြင်ပြီးသည့်နောက်၌ ငွေတန်ဖိုးကင်းမဲ့ပုံ ငွေသည် စင်စစ်၌ သူတခုတည်းဖြင့် ဘာမျှအစိုးမတန်ပုံ ပစ္စည်းအချင်းချင်းလဲလှယ်ရေးတွင် ကြားခံပစ္စည်း မျှသာ ဖြစ်ပုံ ပစ္စည်းခြင်း လဲလှယ်၍မရသည့်အခါ မျိုး၌ ထိုငွေစက္ကူများသည် သာမန် စက္ကူစုတ် လောက်မျှပင် အသုံးမဝင်တော့ပုံ တို့ကို သဘော ပေါက်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည် အသိဖြင့် သဘော ပေါက်ခြင်း မဟုတ် လက်တွေ့ဘဝဖြင့် ခံစားချက်ဖြင့် သဘောပေါက်ခြင်းဖြစ်သည်

စင်စစ်ကိုနန္ဒာ၏ ငါးရာတန်သော ငွေစက္ကူများသည် ဘာဝယ်၍ရသနည်း အုန်းသီးဝယ်၍ ရသလော လိပ်ဥဝယ်၍ ရသလော ငါးဝယ်၍ရသလော ဘာမျှဝယ်မရ

ရဲမြင့်သည် သံချောင်းနှင့်အတူ အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရင်း သံချောင်းကိုလည်း ပို၍နားလည် လာခဲ့သည် စက်လှေပေါ်တွင်တွေ့စတုန်းက သံချောင်းကို သူမြင်ပြင်းကပ်သည် ရိုင်းသည်ဟု ထင်သည် စကားပြော တိုတောင်းသည်ဟု သူထင်သည် သို့ရာတွင် သံချောင်းဘဝကို နားလည် လာသောအခါ၌ကား သံချောင်း စကားပြောတိုတောင်းခြင်းသည် တိုတောင်းလို၌မဟုတ် ရိုင်းခြင်း သည်လည်း ရိုင်းလို၍မဟုတ် မျက်နှာထား ဆိုးခြင်းသည်လည်း ဆိုးလို၍မဟုတ်ကြောင်းကို သူနား

လည်လာသည် အလုပ်ကို ပင်ပန်းစွာ လုပ်ရသူတယောက် အစားအစာကို ဂလင်စွာ မစားရသူ တယောက် အဖိနှိပ်ခံရသူတယောက်သည် မည်သို့စိတ်ရှည်နိုင်မည်နည်း မည်သို့စကားအယဉ် အကျေး အသိမ်အမွေတို့ကို ပြောဆိုနေနိုင်မည်နည်း မည်သို့မျက်နှာထားရွှင်ပျ နေနိုင်မည်နည်း

သူ့အထင်မှန်ကြောင်းကို သံချောင်း၏ အပြုအမူများက သက်သေပြနေသည် သံချောင်း သည် သည်ကျွန်းတွင် လွတ်လပ်စွာနေရသည် ကိုယ့်လုပ်အားနှင့်အညီ စားရသည် တန်းတူ ဆက်ဆံရသည် သည်အခါတွင် သံချောင်းသည် ယခင်ကလို ရိုင်းပြခြင်း စိတ်တိုခြင်းမျက်နှာထား ဆိုးခြင်းတို့မရှိတော့

သူ စိတ်ကြည်ကြည်လင်လင် မရှိစဉ်အခါက ရဲမြင့် ကြက်တူရွေးကလေးကို သတ်ခဲ့ ဘူးသေးသည် သည်တုန်းက သံချောင်း ဒေါသထွက်သည် သို့ရာတွင် သံချောင်းရှောင်ထွက်သွား ခဲ့သည် ယခု သူနှင့် ရင်းနှီးလာသောအခါတွင် ရဲမြင့် က စကားစပ်မိ၍ ပြောမိသည်

"ခင်ဗျား ကြက်တူရွေးကလေးကို သတ်ခဲ့ရတာကို တွေ့ပြီး ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းလိုက် တာဗျာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုစိတ်ဖောက်သွားမှန်းမသိဘူး "

ရဲမြင့်ကပြောသည်

"ဒါက စိတ်က ဖောက်ပြန်နေတာကိုးကွ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ဓားနဲ့ပေါက်တုန်းကလည်း အကို ကိုနန္ဒာ ကံကောင်းလို့ပေါ့"

"အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သိပ်သတ်ချင်တာဘဲ ကြက်တူရွေး သတ်ပြီးရင် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရေထဲဆင်းသေမယ် ကိုယ်ဖာသာ ကိုယ်မသတ်ရင်လဲ ခင်ဗျားက ရိုက်သတ်မှာဘဲ လို့ထင်နေတာ"

"ဘာဖြစ်လို့သတ်ရမှာလဲကွာ "

သံချောင်းကပြုံးသည်

"ငါက အရင်စိတ်မျိုးနဲ့ဆိုရင်တော့လုပ်ချင် လုပ်မိမှာ ဒါပေမဲ့ နောင် ဒီလိုစိတ်မျိုးတွေမမွေး ပါနဲ့ကွာ ဘာဖြစ်လို့ သတ်ရမှာလဲ သတ်သေတယ် ဆိုတာ အရှုံးပေးတာဘဲ "

သံချောင်းက မည်သည့်အဓိပ္ပါယ်နှင့်ပြောမှန်းမသိ ရဲမြင့်ကမူ သူဟာသူ အဓိပ္ပါယ်ကောက် သည် ယခု ကုန်းပေါ်တွင် ထမင်းသော်မျှမစားရဘဲ တွေ့ရာစားပြီး အသက်ရှင်နေသေးသည် ထမင်း မစားဘဲ အသက်ရှင်နိုင်သေးလျှင် နံပါတ်ဖိုးမရှုရ၍ အဘယ်ကြောင့် သတ်သေရမည်နည်း နံပါတ် ဖိုးသည် ထမင်းလောက် အရေးမကြီး

ယခုအချိန်၌ရဲမြင့်သည် နံပါတ်ဖိုးကို ရှုလည်း မရှုခြင်တော့ တောင်းလည်း မတောင်းတ တော့ သံချောင်းလို ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်မှာ ရပ်ချင်လာသည် ကိုယ့်အားကို ကိုးချင်လာသည် ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စ ဖြင့် နင်လား ငါလား အလုပ် လုပ်ချင်သည် အလုပ်လုပ်ခြင်းသည် သူကို ပျော်ရွှင်

မူပေးသည်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုကို ကြီးထွားလာစေသည်

သည်အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်ကြည့်၍ ရဲမြင့်သည် အသစ်မွေးဖွားလာသည့် လူတယောက်ဟု ဆိုနိုင်သည်

(၁၉)

ယခုတလော သံချောင်း အပြန်နောက်ကျသည် ဒီရေကျသည်နှင့် ကြုံ၍ ညတော်တော်မိုးချုပ်မှ ပြန်လာတတ်သည် အပြန်တွင် လိပ်ဥ အုန်းသီး ငွေးသီး မျှစ် စသည် တခုခုတော့ ပါလာမြဲဖြစ်သည် တခါတရံတွင်လည်း ပန်းကန်ပြားလောက်ရှိသော အုန်းဂဏန်းကြီးများ လူခေါင်းနီးပါးရှိသော မျက်နှာပိတ် ခရုကြီးများ ပါလာတတ်သည် တခါတရံ ဘောက်သီးများလည်း ပါလာတတ်သည် သူတို့တွင် ဓားတချောင်းရှိ၍ အလုပ်ဖြစ်နေကြသည် သံချောင်းသည် ဝါးမြစ်ဆုံများဖြင့် သူတို့အတွက် ဆေးတံ တယောက်တလုံးစီ လုပ်ပေးသည် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားပွဲများတွင် ရောင်းသော ဝါးမြစ်ဆုံ ဆေးတံနီးပါး ကောင်းသည် ဆေးရိုးအတွက်လည်းမပူရ တောထဲတွင် သံချောင်းက အုန်းနဲပင်တွေ တွေ့ထားသည် အုန်းနဲရိုးကို စင်း၍ ဘန်ဘွေးရွက်ခြောက်နှင့် သောက်နိုင်သည် သို့ရာတွင် သူတို့တွင် မီးမရှိ

ယခုလည်း သံချောင်းအပြန်နောက်ကျသည်

သံချောင်းက သည်ပင်လယ်ကို စွန့်စား၍ ဖြတ်ကူးသူများ အကြောင်း ကို ကိုနန္ဒာထံက ကြားဖူးသည် သည်ကတည်းက သံချောင်းပင်လယ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးချင်သည် နည်းလမ်းရှာသည် ကိုနန္ဒာနှင့် ရဲမြင့်တို့ကို ဖွင့်၍ တိုင်ပင်သည် အခါတွင် မဖြစ်နိုင်ဟုဆိုကြသည် ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးရသည့်ကိစ္စသည် သေမင်းနှင့်ကစားရသည့်ကိစ္စဖြစ်သည် ဆယ်ပုံတွင် ကိုးပုံက သေဖို့ကများသည် ပင်လယ်တွင်မုန်တိုင်းမိ၍ ရေနစ်သေနိုင်သည် နေရောင်ခြည်မိ၍ သေနိုင်သည် ငမန်းစာ ဖြစ်၍ သေနိုင်သည် အစာငတ် ရေငတ် ဖြစ်၍သေနိုင်သည် မည်သည့်ဘက်က လှည့်တွေးတွေး သေဖို့လမ်းများသည် ထိုပြင်သူတို့တွင် ဘာပစ္စည်းမျှမရှိ ဓားတလက်သာ ရှိသည် မည်သည့် ရိက္ခာမျှမရှိ ရေသိုလှောင်စရာ ပစ္စည်းမရှိ ပင်လယ်တွင်လမ်းရှာရန် အိမ်မြောင်မရှိ

သံချောင်းက ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်သည် ဓားတလက်ရှိလျှင် သစ်ပင်ကိုလှဲ၍ ဖောင်ဖွဲ့မည် ဖောင်ဖွဲ့စရာ နွယ်ကြိုးများရှိသည် ကြိမ်ရှိသည် ရွက်ထူစရာ မိုးကာ တာလပတ်ရှိသည် (ကျွန်းတနေရာကျောက်ဂူတခုထဲတွက် တာလပတ် တခု တွေ့ခဲ့သည်ဟု ရဲမြင့်က သံချောင်းကို ပြောဘူးသည် သံချောင်းသည် ထိုကျောက်ဂူကိုလိုက်၍ရှာသည် သို့ရာတွင် ယခုတိုင် မတွေ့သေး)ရွက်ဆိုင်းကြိုး အဖြစ် နိုင်လွန်မျောကြိုးများကို အသုံးပြုနိုင်သည် ပင်လယ်အတွက်ရိက္ခာကိုမူ စုဆောင်းရမည် ဟုဆိုသည် သံချောင်းသည် လိပ်သောင်မှ လိပ်ကြိုးများကိုဖမ်း၍ လိပ်သားခြောက်လှမ်းပြီးယူနိုင်သည်

(သံချောင်းသည် လိပ်သားများကို လှီးပြီး အခြောက်လှမ်းပြီး တချို့ကိုစား၍ တချို့ကိုစုထားသည်)

သည်သို့ တွေ့ကပြတော့ ရဲမြင့်က နည်းနည်း စိတ်ပါလာသည် သူလည်း စွန့်စား၍ ပင်လယ်ကို ကူးကြည့်ချင်သည် သည်ကျွန်းတွင် နေ၍ ဘာမျှအဓိပ္ပါယ်မရှိ တနေ့သေရမည် ကျွန်းပေါ်မှာ သည်အတိုင်း ငုတ်တုတ်စင်းခံ၍ သေမည်လော ပင်လယ်ကို ဖြတ်မည် လောဟု ရွေးလျှင် ပင်လယ်ကိုဖြတ်သည်က အကျိုးရှိသည် ဟုထင်သည် မသေလျှင် ကမ်းသို့ရောက်မည် သေလျှင်လည်း ပင်လယ်ကို ဖြတ်ရင်းသေရသည်က တော်သေးသည်ဟု သဘောရသည် သို့ရာတွင် ခက်သည်က ရဲမြင့် ကဘာမျှမလုပ်တတ် ထို့ကြောင့် သံချောင်းလောက် တက်တက်ကြွကြွ မရှိ

ကိုနန္ဒာတို့ကိုအဖော်ညှိ၍ မရသောအခါ သံချောင်း အလုပ်စသည် ကိုယ့်ဖာသာ ကိုယ်ဖောင် ဖွဲ့သည် သူတို့လိုက်လိုလျှင် လိုက် မလိုက်လိုလျှင်လည်း တယောက်တည်း ပင် ဖြတ်တော့မည် ဖြစ်နိုင်လျှင်တော့ သုံးယောက်စလုံး သေအတူ ရှင်မကွာ သွားလိုသည် သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာက မဖြစ်နိုင်ဟုဆန့်ကျင်သည် ရဲမြင့်က အားတက်သရောမရှိ သည်အထဲ ရဲမြင့်က သိပ်ကျမ်းမာသေးသည် မဟုတ် ပင်လယ်ထဲတွင်ဖြတ်ရင်း စိတ်ဖောက်ပြန်သွားလျှင် အခက်အခဲတွေ့နိုင်သည်ပင်လယ်ကို ဖြတ်သူသည် ကျန်းမာရေးကောင်းဘို့လိုသည် မိုးဒဏ် မုန်တိုင်းဒဏ် နေဒဏ်တို့ကို ခံနိုင်ရမည် စိတ်ဓါတ်ကြံ့ခိုင်ရမည် သည်အရည်အချင်းတွေ ရှိဘို့လိုသည်

ဖောင်ဖွဲ့၍ကောင်းသည့် သစ်လုံးကောင်းကောင်းကို သံချောင်းလိုက်ရှာသည် သစ်လုံးက သိပ်ကြီး၍ မဖြစ် သစ်ပင်က ဓားနှင့်ခုတ်လှဲရမည် ဖြစ်၍ အလောတော် ရှိရမည် သစ်လုံးသေးပြန်လျှင်လည်း လှိုင်းဒဏ်ကြောင်းကျိုးပဲ့ထွက်သွားနိုင်သည် ထို့ကြောင့် လူနန္ဒာကိုယ် တကိုယ်သာသာရှိသည့် သစ်လုံးများကို ရွေးရသည် သစ်မျိုးကလည်း ရေမစုပ်သည့် ပေါ့သည့် သစ်မျိုး ဖြစ်ရမည် သည်တွင် ကျွန်းပေါ်က တောင်စောင်းတခုတွင် ပေါက်နေသော သစ်ကနက် တောကို မျက်စိထဲတွင် ကွက်ကနဲ သွားမြင်သည်

သစ်ကနက်တောထဲက လိုချင်သည့် အရွယ် အဖြောင့်ဆုံး အကောင်းဆုံး အလုံးများကို သံချောင်းရွေး၍လှဲသည် ဓားတလက်တည်းဖြင့် တယောက်တည်း လှဲရသည့် အတွက် အလုပ်မတွင် လက်ပန်းကျသည်ပထမတော့ သစ်ပင်တပင်ကို နှစ်ရက်လောက်လှဲသည် အထက်က ကိုင်းဖျားတွေကိုရှင်းပြီး ထပ်ဖြတ်ရသည်က နှစ်ရက်လောက် အချိန်ကုန်သည် သစ်တပင်ကို လိုချင်သည့် သစ်တလုံးရအောင် လေးရက်လောက် လုပ်ရသည် သို့ရာတွင် နောက်တော့ သည်လောက် မမြန် လက်ပန်းကျလာသည် လက်မောင်းရင်းတွေ တောင့်လာသည် လက်ဖဝါးတွေ ကွဲအက်ပေါက်ပြဲကုန်သည်ထို့ကြောင့် နောက်ပိုင်းတွင် နှေးသွားသည်

သစ်လုံးက အလုံ ဆယ်လုံးနှင့် ဆယ်ငါးလုံးလောက် လိုသည် သစ်လုံးဆယ်ငါးလုံးလောက်ကို ဖောင်ဖွဲ့လိုက်လျှင် အကျယ် ရှစ်ပေ ဆယ်ပေလောက်တော့ ရှိမည် အလျားကလည်း ဆယ်ပေ

ဆယ့်ငါးပေလောက်တော့ ရှိမည်

သို့ဖြင့် သံချောင်းသစ်လုံးများကို ခုတ်လှဲခဲ့သည်မှာ ယခု ငါးလုံးရပြီ နောက်ထပ်ငါးလုံးတော့ အနည်းဆုံးခုတ်ရဦးမည် ဖောင်ဖွဲ့ဖို့ သစ်လုံးကိစ္စပြီးလျှင် ရွက်တိုင်အတွက် သစ်ရှာရမည် ရေလှောင်ရန် စည်ပိုင်းရှာရမည် ရိက္ခာစုရမည် ရဲမြင့် ပြောသည့် မိုးကာ တာလပတ် ရှာရမည် သံချောင်းတွင် လုပ်စရာတွေ များနေသည်

သို့ရာတွင် သံချောင်းသည် ကိုနန္ဒာတို့ ရဲမြင့်တို့ ထံ အကူအညီ မတောင်း သူတို့က ပင်လယ်ဖြတ်ကူးမည်ဟု သူပြောသည်ကို အထင်သေးချင်သည် စိတ်ကူးတည့်ရာ လျောက်တွေးနေသည်ဟု ထင်ပုံရသည် ထို့ကြောင့် အကူအညီ မတောင်းရုံမက သူတို့ကို လုံးဝအသိမပေး တယောက်တည်း ကြိတ်လုပ်သည် ပြီးမှ သူတို့ကိုပြမည် သူတို့လိုက်ချင်လည်း လိုက် မလိုက်ချင်လျှင် တယောက်တည်းဖြတ်မည် စင်စစ် သူတို့အထင်သေးသည်ကို မခံချင်၍ တယောက်တည်း လုပ်နေသော်လည်း သက်သာသည်မဟုတ် ဓားတချောင်းဖြင့် သစ်ပင်လှဲသည်ကိုက ပင်ပန်းလှပြီ ခုတ်ပြီးသစ်လုံးများကို တောင်စောင်း မှ တယောက်တည်း လိမ့်ချရသည် တခါတရံတွင် သစ်လုံးကိုဓားထစ်၍ နွယ်ကြိုးဖြင့် ချောင်းရိုးအစပ်သို့ ဆွဲချရသည် ချောင်းရိုးအစပ်တွင် ဖောင်ဖွဲ့ပြီး ပင်လယ်ဘက်သို့ မျောယူရန်ဖြစ်သည်

တခါတရံတွင်လည်း မောပန်းလွန်းသည်အတွက်ကြောင့် တကြောင်း လက်များ ပေါက်ပြဲသည့်အတွက်ကြောင့် တကြောင်း သစ်ခုတ်လှဲခြင်း မပြုနိုင် နားရသည် နားသည်ဆိုသည်မှာ သည့်ထက်ပေါ့ပါးသော အလုပ်တခုကို ကောက်လုပ်ခြင်းဖြစ်သည် ထိုအခါမျိုး၌သံချောင်း မီးပွတ်သည် သူသစ်ခုတ်သည့်အနီးတွင် လက်ပန်ပင်ကြီးတပင်ရှိသည် သည်လက်ပန်ပင်က လဲမို့စကို ဝါးလုံးနှစ်ခုတွင် ညှပ်၍ပွတ်သည် သို့ရာတွင် လေက စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းနေသည့်အတွက် မီးမရ

အလွန်ပင်ပန်းသောအခါ၌ သံချောင်းသည် ဓားကို ဘေးတွင်ချကာ အိပ်ပျော်သွားတတ်သည် အိပ်မက် ထဲတွင် ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးသည့် အိပ်မက်တွေ မက်တတ်သည် တံငါလုပ်စဉ်က သူရောက်ဖူးသည့် ကျွန်းများကို မြင်မက်တတ်သည် ဂိညာဉ်က ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ဖြတ်ကူးရန် တိုက်တွန်းတတ်သည် သည်လို အိပ်မက်တွေ မက်ပြီး ပြန်နိုးလာသည့် အခါ၌ကား သံချောင်းသည် ခွန်အားတွေ ပြန်လည်ပြည့်ဖြိုးလာသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည် ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးလိုစိတ်သည် ပိုမို ထက်သန်လာသည်

သည်နေ့လည်း သံချောင်း တနေ့လုံးပျောက်နေသည်

ကိုနန္ဒာနှင့် ရဲမြင့်သည် ကမ်းစပ်က ခရုကောက်၍အပြန် သောင်စပ်မှာ ထိုင်ကြသည် သူတို့လည်းမောလှပြီ

မှတ်သုံရာသီပင်လယ်မှ ထွက်ခွာစပြုပြီ ရာသီဥတုသာယာသည်

သည်နေ့ ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့် ခရုကောက်အပြန် သောင်စပ်တွင် ထိုင်ကြသည် တောစပ်တွင်
ကြာဟင်းပင်များတွေ့သဖြင့် ကြာဟင်းညွန့်များလည်းစူးခဲ့ကြသည်

ကိုနန္ဒာကထိုင်ချရင်း သံတဆုပ်ကို အမှတ်မဲ့ကောက်ကာ ဖြန့်ကျဲလိုက်သည်

“ဟေ့ အရှေ့လေ ပြန်နေပြီကွ”

ကိုနန္ဒာက ရုတ်တရက်ပြောလိုက်သည် ခါတိုင်းသဲကို ဆုပ်ကြဲလိုက်လျှင် သံပွင့်များသည်
ပင်လယ်ဘက်သို့ လွင့်သွားကြသည် ယခု ကုန်းဘက်သို့လွင့်သွားကြပြီ မနေ့ကတွင် အနောက်
တောင်လေပြင်း လာသေးသည် ပင်လယ်လေကြောင်းသည် ရုတ်တရက် ပြောင်းသွားပြီ

“ဒီနေ့ ဘယ်နှစ်ရက်လဲ မှန်းစမ်း”

ရဲမြင့် ကခေါင်းခါပြသည် သံချောင်း၏ ကျောက်တုံးပြကွဒိန် အရ ဆိုသော် စက်တင်ဘာလ
ထဲရောက်နေသည်

“ဒီနေ့ စက်တင်ဘာ ၂၁ရက်နေ့ကွ သံချောင်းကျောက်တုံးတွေကို မနေ့က ရေခွဲသေးတယ်”

ရဲမြင့်က ရယ်သည်

“ဦးလေးပြောသလိုဘဲဗျ ကျွန်တော်တို့ ကျောက်ခေတ်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တာ ကျွန်တော် ဓား
တလက်ရလာတော့ သံခေတ်ထဲကို ကူးသွားတာပေါ့”

“ဟေ့ နေစမ်းပါအုံး နတ်အိမ်ထောင်တုန်းက မင်းမှာ ဓားနှစ်လက်ပါတယ် မဟုတ်လား
အဲဒီ ဓားနှစ်လက်ကော ဒီးဓားကြီးကော ဘယ်ကရတာလဲ”

“ပင်လယ်ထဲမှာကျန်ရစ်ခဲ့ပြီလေ ခြေသလုံးမှာ စည်းထားတဲ့ဓားရော ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက
ဓားရော ဘယ်ကျန်နေရစ်မှန်းမသိဘူး ဒီဓားကတော့”

ရဲမြင့် ကစက်လှေပျက်၍ သူတို့သုံးယောက် ပျဉ်ချပ်တချပ်တွယ်ရာက ကွဲသွားကြပြီးနောက်
ကျွန်းပေါ်ရောက်လာပုံ တောထဲတွင် တယောက်ထဲနေရပုံ နောက်ဆုံး ကိုနန္ဒာတို့နှင့် တွေ့ပုံ ပြော
ပြသည်

ရဲမြင့်သည် လှိုင်းပုတ်၍လွင့်စင်ကြသွားသည့်အခါတွင် ကုန်းဘောင် ပျဉ်ပြားဆီသို့ ပြန်ကူး
သည် သို့ရာတွင် ကူး၍မရ ကူးလေ ပေးလေ ဖြစ်နေသည် (သည်မှာ ရဲမြင့်က အပြင်သို့ ထွက်သော
ရေစီးကြောင်း ထဲတွင် ပါသွား၍ဖြစ်သည်) လူလည်း မောနေပြီ ပါးစပ်ထဲ ဝမ်းဘိုက်ထဲ သို့လည်း
ရေတွေ ဝင်နေပြီ လက်ပန်းလည်းကျပြီ နှစ်တော့မည့်ဆဲဆဲ ကံကောင်းချင်တော့ သူ့အနားသို့ စည်
ပိုင်းတလုံး ရောက်လာသည် စည်ပိုင်းက ဒီဇယ်ဆီတွေ ထည့်ထားသည် အထဲတွင် လေလုံပြီး ကြပ်
ကြပ်ပိုက်ထားသည့် အတွက် ရေမနှစ် ရဲမြင့်သည် စည်ပိုင်းကို တွယ်၍ မြောပါနေသည် ဘယ်နှစ်
ရက်ကြာမျောပါနေသည် မသိ သတိရတော့ ကမ်းစပ်တခုပေါ်တွင် ရောက်နေသည် စည်ပိုင်းလည်း
မရှိတော့ သူလဲနေသည့် နေရာမှာ စမ်းပေါက်နှင့်နီး၍ ရေသောက်ကာ ကမ်းအတိုင်း တောတွင်းသို့

ဝင်လာသည် နောက်တနေ့ သစ်ခေါင်းကြီးထဲတွင် ဖွတ်တကောင် အုနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဖွတ် ဥများကို စားပစ်လိုက်သည်

မည်သည့်နေရာမှန်းမသိသည် နေရာတွင် ကျောက်ဂူကြီးတလုံးကို တွေ့သည် ကျောက်ဂူဝ တွင် ချုံနွယ်တွေဖုံးနေသည် မိုးကလည်း သည်းထန်စွာရွာနေသည် ရဲမြင့် ချမ်းလှပြီ အကာအကွယ် မရှိ သည်တော့ ရဲမြင့် ကျောက်ဂူထဲသို့ စွတ်ဝင်သွားသည် ဂူထဲတွင် မှောင်မဲနေသည် ရဲမြင့် ချမ်း ချမ်းနှင့် ဂူဝတွင် အိပ်ပျော်သွားသည် အိပ်ရာက နီး၍ကြည့်လိုက်တော့ သူဘေးတွင် သံစည်ပိုင်း ကြီးတလုံးကို တွေ့လိုက်ရသည် သံစည်ပိုင်းကြီးက သံချေးတက်နေသည် သံစည်ပိုင်းကြီးကို ကျောက်ခဲဖြင့် ထုခွဲတော့ ပေါက်သွားသည် အထဲတွင် တာလပတ်ကို ရေနံသုတ်ထားသောအထုပ် ကြီးတထုပ်ကို တွေ့ရသည် ရဲမြင့်မှာ ဝမ်းသာအားရ ဖြည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဂျပန်ဓားရှည် တချောင်း ကိုတွေ့ရသည် ထို့ပြင် ဂျပန်စာဖြင့် ရေးထားသော မြေပုံများ စာရွက်စာတန်းများကိုလည်း တွေ့ရ သည် ရဲမြင့် မိုးကာ တာလပတ်ကိုလည်း သတိမထား စာရွက်စာတန်းများနှင့် မြေပုံများကိုလည်း ဂရုမစိုက်မိ ဓားရှည်ကို သာမက်နေသည် စာရွက်စာတန်းများ ကိုတော့ ရဲမြင့်ဆုတ်ဖြုတ်လိုက်သည် သည်တုန်းကသူစိတ်က ဖောက်ပြန်နေသည် သည်စာရွက်တွေတန်ဖိုး ရှိ မရှိ ကိုသူနားမလည်

“တောက် သိပ်နာတာဘဲဦးလေးရာ စာရွက်တွေနဲ့တာလပတ်ကြီးကို ကျွန်တော် ဘယ်လို အသုံးချရမှန်း မသိဘူး ဓားကိုဘဲမက်နေတာဘဲ ခုဆို ဘယ်နေရာမှန်းလဲကောင်းကောင်း မမှတ် မိဘူး”

“စစ်အတွင်းတုန်းက ဂျပန်တွေ စခန်းချသွားတဲ့ နေရာထင်တယ် ”ကိုနန္ဒာကဆိုသည်

“ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် ဓားတလက်နဲ့ တောထဲလျှောက်သွားနေတာဘဲ တနေရာမှာအုန်းသီး ခြောက်တွေ သွားတွေတယ် ကျွန်တော်ဖြင့် ဒီလောက်များတဲ့ အုန်းသီးတခါမျှမမြင်ဖူးဘူး တောင် ပုံရာပုံဘဲ ဒါနဲ့ ပါလာတဲ့ဓားနဲ့ အုန်းသီးတွေခွဲစားပစ်လိုက်တာဘဲ ကြာတော့ ကျွန်တော့စိတ်တွေ ချောက်ချားသည်ထက် ချောက်ခြားလာတယ် ည ညဆိုရင် လှိုင်းသံကြီးတွေကြားပြီး အိပ်လို့မပျော် ဘူး သည်တုန်း ဦးလေးတို့နှင့်တွေ့တာဘဲ ”

“အဲဒီတုန်းက တောဝွေးပင်ကြီးပေါ်မှာ မင်းက ကားယားခွကြီး ထိုင်လို့ ဆံပင်ကြီးကလည်း ပုခုံးကျော်နေပြီ ခေါင်းကလည်း ဆီမီးတောက်ပန်းတွေ ဆတ်သွားဖူးပန်းတွေ ပန်ထားလိုက်တာ ဝေလို့ အစကတော့ သရဲလို့ထင်တာ နောက်ကျတော့မှ ဟစ်ပီ ဖြစ်နေတာကိုးကွ ဟား ဟား”

ကိုနန္ဒာက ထိုစဉ်က ရဲမြင့်၏ရုပ်သွင်ကို မြင်ယောင်၍ရယ်သည်

“ဟာ ဦးလေးကလည်းဗျာ ဘယ်ကလာ “ဟစ်ပီ”ဖြစ်ရမှာလဲ ”

ရဲမြင့်က ရှက်စနိုးဖြင့်ပြောသည် ရဲမြင့်သည် သူ့ကို “ဟစ်ပီ ”နှင့်တူသည်ဟု ပြောသည်ကို တော့ ရှက်တတ်ပုံရသည် ရဲမြင့်သည် ရန်ကုန်တုန်းက သူတို့သုံးစွဲပြောဆိုလေ့ရှိသော ဝေါဟာရ

များကိုလည်း စွန့်လွှတ်လိုက်လေပြီ တမင်စွန့်လွှတ်ခြင်းမျိုးတော့မဟုတ် ပြောဘော် ပြောဘက် မရှိတော့၍ အလိုလိုစွန့်လွှတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားခြင်းသာဖြစ်သည်

တကယ်ကတော့ မင်းသာ “ဟစ်ပီ”နဲ့တူတာမဟုတ်ပါဘူးကွာ တို့လဲဘဲ ခုတော့ အသွင် အပြင်က “ဟစ်ပီ”တွေနဲ့တူနေပါပြီ ကြည့်ပါလား ဆံပင်တွေကရှည်ပြီး ဒီရောက်နေပြီ”

ကိုနန္ဒာက ပုခုံးပေါ်သို့ဝဲကျနေသော သူ့ဆံပင်များကို ကိုင်ပြသည် ရဲမြင့် ဆံပင်ကမူ ကျော ပေါ်သို့ပင် ဝဲကျနေပြီ

“ဆံပင်ရှည်ထားရုံနဲ့ “ဟစ်ပီ”ဖြစ်သလားဟင် ဦးလေး”

ရဲမြင့်က ပင်လယ်ပြင်ကို ငေးကြည့်၍ မေးသည် ရဲမြင့်သည် သူ၏အတိတ်ကို ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားနေပုံရသည်

“ဆံပင်ရှည်ထားရုံနဲ့တော့ ဟစ်ပီမဖြစ်သေးပါဘူး ဒါပေမဲ့ ဟစ်ပီဖြစ်ဖို့ အစပျိုးလာပြီလို့တော့ ပြောနိုင်တယ်”

ကိုနန္ဒာက ပြောသည်

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဒါကို မဖြေခင် မင်းကို မင်းကိုမေးခွန်းတခု အရင်မေးမယ် မင်းဘာဖြစ်လို့ ဆံပင်ရှည်တာလဲ ပြောစမ်း”

ရဲမြင့်သည် ဘာမျှမပြောသေးဘဲ စဉ်းစားနေသည် စင်စစ်သူ့ဆံပင်ရှည် ထားခဲ့သော်လည်း ဘာကြောင့် ထားခဲ့သည်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် မစဉ်းစားမိ မတွေးမိသေး

“ဆိုစမ်းပါအုံး ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး သူများတွေ ထားတာမြင်တော့ ကြည့်လို့ ကောင်းတာ ထင်တာနဲ့ ပြီးတော့”

ရဲမြင့်က ဆက်မပြောသေးဘဲ ရှက်ကိုး ရှက်ကန်းရယ်သည်

“ပြီးတော့”

“ပြီးတော့ မျိုးသန္တာက အထားခိုင်းတယ် ဦးလေးရဲ့ ဆံပင်ရှည်နဲ့က ကြည့်လို့ လှတယ်တဲ့ ကောင်မလေးတွေက ဆံပင်ရှည်ထားတာကို သဘောကျကြတယ် ”

ကိုနန္ဒာကခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်သည်

ဒီလိုနဲ့တဖြည်းဖြည်း ဟစ်ပီ ဖြစ်လာကြတာပေါ့ကွ ပထမတော့ ဆံပင်ရှည်လေးထားတယ် နောက်တော့ ဂစ်တာလေးတီးပြီး စတီရီယိုတေးလေး ဆိုတယ် နောက်တော့ ဆေးခြောက်ကလေး အစ ဘိန်းဖြူကလေးစရာ ဒီလိုနဲ့ ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားလာတာပေါ့”

“ခေတ်ရဲ့ရေစီးကြောင်းလိုလဲ မဆိုနိုင်ဘူးလား”

ရဲမြင့်က မရဲတရဲမေးသည် စင်စစ်ရဲမြင့်သည် ကျွန်းပေါ်ရောက်၍ အလုပ်ကြမ်း လုပ်ရက တည်းက သည်အကြောင်းကို မစဉ်းစားမိသည်မှာကြာပြီ ဘဝတည်မြဲရေးအတွက် ဘဝတည်မြဲရေး အတွက် ရုန်းကန်လှုပ်ရှား ရသည်နှင့် သည်ကိစ္စကို မေ့နေပြီ

"ခေတ်ရေစီးကြောင်း ဆိုရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူးကွ ခေတ်ရေစီးကြောင်းတော့ ခေတ်ရေစီး ကြောင်း ဘဲ ဒါပေမဲ့ ခေတ်ရဲရေစီးကြောင်းဟာ ဖောက်ပြန်တဲ့ ရေစီးကြောင်းလား တိုးတက်တဲ့ရေ စီးကြောင်းလား ဆိုတာကိုတော့ ခွဲခြားကြည့်ရမယ် ဦးလေးကတော့ ဦးလေးတို့ဆီရောက်လာတဲ့ ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုကိုရေစီးကြောင်းလိုတောင် မခေါ်ချင်ဘူး မြောင်းပုပ်ပဲ ရေစီးကြောင်းဆိုရင် ရေ ဟာစီးဆင်းနေရမယ် အမြဲစီးနေတဲ့အတွက် သန့်ရှင်းနေရမယ် ခုတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုဟာ ရေစီးကြောင်းမဟုတ်ဘူး လူ့အဖွဲ့အစီးရဲ့အမှိုက်သရိုက်တွေ စုဝေးနေတဲ့ မြောင်း ပုပ်သာဖြစ်တယ် ဒီမြောင်းပုပ်က နံတယ် လူငယ်တွေကို ရောဂါရစေတယ် ရောဂါပိုးမွှား တွေကို မွေးပေးတယ် ရောဂါမရစေချင်ရင် မြောင်းကိုဆယ်ပေးရမယ် ဖိုပစ်ရမယ် လှုပ်ရှားစီးဆင်းနေတဲ့ ရေဟာမပုပ်ဘူး ဝပ်ပြီးညိမ်နေတဲ့ ရေမြောင်းဟာ ပုပ်မှာဘဲ

ကိုနန္ဒာက ပင်လယ်ပြင်ကိုကြည့်သည် ပင်လယ်လှိုင်းများသည် တပုန်းပုန်းဖြင့် ကမ်းစပ်ကို လာပုတ်နေသည် တချို့ရေလှိုင်းများသည် ကမ်းစပ်တွင် အမှိုက်သရိုက်များကို ပစ်တင်နေကြသည်

"လောကမှာ အရာရာဟာ လှုပ်ရှားနေတယ် ရုန်းကန်နေတယ် ခု ဒို့အဖြစ်ကိုဘဲကြည့် မလှုပ်ရှား မရုန်းကန်လို့ မရတော့ဘူး ကိုယ်နိုင်ရာကိုတော့ တာဝန်ယူလုပ်နေကြရတယ် ဒီလို မှ မလုပ်ရင် ဒို့သေသွားမှာပေါ့ ဒို့ကိုဘယ်သူက ကျွေးထားမှာလဲ ဒါတောင်သံချောင်းရှိပေလို့ ဒို့ချည်း ဘဲဆိုရင် ဘယ်လိုများနေမလဲ မသိဘူး "

"ဟုတ်တယ်နော် ဦးလေး ကိုသံချောင်းဟာ တော်တော်ကို အလုပ်လုပ်နိုင်တယ်"

"သံချောင်းဟာ လူလားမြောက်ကတဲက သူ့ဘဝကို သူ ရုန်းကန်လာရတယ် ဘဝတည် မြဲရေးအတွက် လှုပ်ရှားနေရတယ် ဒီတော့ သူစိတ်ဓာတ်ဟာ အမြဲတမ်း သန့်ရှင်းနေတယ် မင်းတို့လို ပျော်ဘို့ ပါးဘို့ စိတ်မကူးအားဘူး အချိန်မရဘူး"

ကိုနန္ဒာက သူ့ဒူး ပေါ်သို့တက်လာသည့် ဝင်ကစွပ် တကောင်ကို ကောက်ကာ ဝင်ကစွပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်

"မင်းတို့ငါတို့ကတော့ ဝင်ကစွပ်ကောင်တွေလိုဘဲ ကိုယ်နေဖို့ ဥစ္စာလေးတောင် မလုပ်တတ်ဘူး သူများစွန့်ပစ်ထားတဲ့ ဥစ္စာထဲ အချောင်ဝင်နေကြတယ် ဝင်ကစွပ်ဆိုတဲ့ကောင်ဟာ စားလို့လဲ မကောင်းဘူး သူ့အန္တရာယ်လဲသူမကာကွယ်တတ်ဘူး ဒီကောင်ဟာ လူလောကကြီး အတွက်ရော သူမှီတင်းနေထိုင်တဲ့ တိရိစ္ဆာန်လောကအတွက်ရော ဘာအတွက်မှ အသုံးမကျဘူး"

ရဲမြင့်က ပြုံးသည်

“ဒါဖြင့် ဟစ်ပီတွေက ဝင်ကစွပ်တွေလို့ ဦးလေး ဆိုချင်တာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် ဟစ်ပီတွင် မကဘူးလူလောကကြီးထဲမှာ ကိုယ့်ခွန်ကိုယ်အားကို အားမကိုးဘဲ သူများ လုပ်အားပေါ်မှာ မှီခိုစားသောက်ပြီး လူလောကကြီးရဲ့ကောင်းကြီးကို မပြုသူတိုင်းဟာ ဝင်ကစွပ် တွေပါ ကပ်ပါးတွေပါ”

“တချို့ကတော့ ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုဟာ ခေတ်ဆန်တယ်လို့ ယူဆကြတယ်မဟုတ်လား ဦးလေး”

ရဲ့မြင့် ကမေးသည်

“အေး အဲဒါခက်တာပေါ့ ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတာ ဘာကိုခေါ်တာလဲ မင်းသိသလား”

“ဟင့်အင်း မသိဘူး”

ကိုနန္ဒာက သဲပြင်ပေါ်တွင် လက်တဖက်ထောက်၍ လှဲလိုက်ရင်း ပင်လယ်ကစွန်းပွင့်ကလေး တပွင့်ကို ခူးလိုက်သည်

“ဒါဖြင့် ဦးလေးပြောမယ် နားထောင် ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှု အကြောင်းမပြောခင် ဟစ်ပီတွေ ဟာ ဘယ်သူတွေလဲ ဆိုတာ ကိုဦးလေး အရင်ပြောချင်တယ် ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုဟာ အမေရိကန် မှာ မွေးတယ် အမေရိကန်ဆိုတာ မင်းတို့ငါတို့သိထားကြတဲ့အတိုင်း အရင်းရှင်နိုင်ငံဖြစ်တယ် အရာ ရာကို ဂုဏ်ပကာသန ငွေ စတဲ့အရာတွေကဆုံးဖြတ်တယ် တယောက်ကို တယောက် ခွက်စောင်း ခုတ်နေကြတယ် ရာစုဝတ်မှုတွေကို နေ့စဉ် ရာထောင်မက ကျူးလွန်နေကြတယ် ဒါတွေကို မြင်တော့ ခုခေတ်လူငယ်တွေဟာ အမေရိကန် လူ့အဖွဲ့အစီးကြီးကို မကျေနပ်ကြဘူး ငြီးငွေ့နေကြ တယ်

“ဒါတွေကို မကြေနှပ်တာ မကောင်းဘူးလားဦးလေး”

“ဒီအထိတော့ကောင်းပါတယ် ဦးလေးမပြောလိုသေးပါဘူး ဒါပေမဲ့ မကျေနပ်မှုကို သူတို့ ထုတ်ဖော်ပုံက ပြဿနာဖြစ်လာတယ် အမေရိကန် လူနေမှုစနစ်ကြီးကို ကျေနပ်တော့ သူတို့ဘာ လုပ်သလဲ လူနေမှုစနစ်ကို ရှောင်လွှဲကျောခိုင်းဘို့ ဆေးဝါးတွေမှီဝဲကြတယ် ဒီနည်းအားဖြင့် လူ လောကကြီးက ထွက်ပြေးပြီး စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရှာကြတယ် သူတို့က ဒီလို စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုရှာတာ ကို ဆိုက်တီဒယ်လစ်လို့ စကားလုံးအသစ်ထွင်ပြီး ခေါ်ကြတယ် ဒါဟာ သူတို့တရားဘဲ ဆိုက်ကီဒယ်လစ်လို့ သူတို့ခေါ်တဲ့ စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု ကိုရအောင် နေရာအနှံ လျှောက်သွားကြတယ် သူတို့တရားဟာ နဒူရှဲတရားနဲ့ တူသယောင် ဂျီးဆပ်ခရစ်ရဲ့ တရားနဲ့တူသယောင်ယောင် ရှေးက အဘိဓမ္မာဆရာကြီးတွေရဲ့ တရားတွေ ကျင့်စဉ်တွေနဲ့တူသယောင် ပြောကြဟောကြတယ် ဥစ္စာ ပစ္စည်းကို စွန်းပယ်ရမယ် လူရဲ့လွတ်လပ်ခွင့်ဟူသမျှ အကုန်ရှိရမယ် ရိုးသားမှုရှိရမယ် အကြမ်း

ပတမ်းလိပ်မူတွေကို စွန့်ပယ်ရမယ်လို့ ကြွေးကျော်လာကြတယ် ကောင်းပြီဒါဖြင့်သူတို့ကျင့်ဝတ်
တွေက ဘာတွေလဲ”

ကိုနန္ဒာသည်လိုစကားမျိုးတွေကို မပြောရသည်မှာ ကြာပြီ ထို့ကြောင့် နှုတ်သွက်သည်
အာဝဇ္ဇန်းရွှင်သည်

“လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ ကိုယ်ကြိုက်ရာကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီးလုပ်နိုင်တယ်
လူ့အဖွဲ့အစီးကြီးထဲရှောင်ထွက်နိုင်ရမယ် လိင်ကိစ္စကိုလည်း လွတ်လပ်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်
လူ့ဒုက္ခ သုက္ခတွေက ကင်းလွတ်အောင် ဆေးဝါးမျိုးစုံကိုလည်း ကြိုက်သလို မှီဝဲနိုင်တယ် လူ့လော
ကကြီးရဲ့တာဝန် နိုင်ငံရဲ့တာဝန်ကို ယူစရာမလိုဘူး ရရာအစားအစာနဲ့ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲပြီး လွတ်
လပ်စွာနေနိုင်တယ် နိုင်ငံအစိုးရနဲ့ တရားဥပဒေ စတဲ့ အရာတွေလဲမလိုဘူး ကြိုက်သလို နေနိုင်
တယ် ဒါတွေဟာ သူတို့ကျင့်ဝတ်ဘဲ ဒါကို သူတို့က ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုငယ်(ဟစ်ပီ ဆပ်ကာလ်ချား)
လို့ခေါ်တယ်

“ယဉ်ကျေးမှုငယ်တဲ့ ဟုတ်လား”

ဟုတ်တယ် ဒါကို သူတို့က ယဉ်ကျေးမှုလို့ခေါ်တယ် တခါဒီ ဟစ်ပီ တွေဟာ ဘယ်လိုလူစား
တွေလဲ အများအားဖြင့် လူဖြူ တွေဘဲ နီဂရိုးထဲကတောင် ဒီလောက်မရှိဘူး ပညာတတ်လူငယ်
တွေ လူလတ်တန်းစား အထက်တန်းလွှာကလာတဲ့သူတွေ အများအားဖြင့် အသက် ၁၇နှစ်ကအ
သက်၂၅နှစ်အောက်ကြားမှာရှိတဲ့ လူငယ်တွေ အသက်ငါးဆယ်အောက် တွေလဲ နဲ့နဲ့ပါတော့ပါ
တယ် သူတို့မိဘတွေဟာ အရာရှိကြီးတွေ ကုမ္ပဏီအုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံကြီးတွေ ကြေးရေတက်
တွေဘဲ သူတို့အယောင်အဆောင်တွေနဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံတွေကတော့”

ကိုနန္ဒာကနဖူးပေါ်ဝဲကျလာသော ဆံပင်များကို ဖယ်လိုက်သည်

“ပုတီးဆွဲတယ် ပန်းပန်တယ် ချူဆွဲတယ် အဝတ်အစား အကြောင်အကျား အဆန်းတွေ
ဝတ်တယ် နားကွဲမတတ်ဆူတဲ့ ဂီတကို သဘောကျတယ် ညစ်ညမ်းတဲ့စကားတွေကို ပြောကြတယ်
လူရဲ့သတ္တဗေဒ ဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တွေကို အတားအဆီးမရှိ လွတ်ပေးရမယ်တဲ့လေ

“ဒါတွေကို ဘယ်သူတွေက စလိုက်တာလဲ”

“အမေရိကန် လူနေမှုစနစ်ကြီးပေါ့ ဒီစနစ်ကြီးက ရူးကြောင်ကြောင်သားကောင်တွေကို
မွေးထုတ်ပေးလိုက်တယ်လေ တနည်းပြောရရင် အရင်းရှင်လူနေမှုစနစ် ပေါ့လေ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်
မဖြစ်မှီတုန်းက အရင်းရှင်လူနေမှုစနစ်က ဘိုးဟီးမီးယန်း လိုခေါ်တဲ့ စာရေးဆရာတွေ ပန်းချီပညာ
တွေကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်တယ် ဒီတုန်းက ဒီလောက်ထုထည်မကြီးသေးဘူး စာပေ အနုပညာပိုင်း
လောက်တွင်ဘဲ စစ်ပီးတဲ့ ၁၉၅၀ ခုနှစ် လောက်ကျတော့ ဘီတယ် လိုခေါ်တဲ့ ဘဲဂျင်နရေးရှင်းကို
မွေးထုတ်ပေးလိုက်တယ် ၁၉၆၀ ပိုင်းကျတော့ ဟစ်ပီ တွေကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်တယ်

တကယ်တော့ ဟစ်ပီ တွေဟာ ဘိုးဟီးမီးယန်း အနုပညာသည်တွေရဲ့မြေးတွေဘဲ အမှန်ကတော့ ဟစ်ပီတွေဟာ အရင်းရှင် လူနေမှုရဲ့သားကောင်ဘဲ ဒီသားကောင်တွေထဲမှာ ဟစ်ပီ အဘိဓမ္မာ ဆရာ အယ်လင် ဂျင်းစဘတ် ဟစ်ပီ ကဗျာဆရာမ လီနိုရီကင်ဒယ် စသူတွေပါကြတယ် သူတို့ဟာ အရှေ့တိုင်းက လောကီပညာရပ်တွေ ဂန္ဓာရီပညာရပ်တွေ စိတ်ဝင်စားကြတယ် မြက်ခင်းပေါ်မှာ အိပ်ကြတယ် လွတ်လပ်စွာ ဖို မ နီးနှောကြတယ် တယောက်ကို တယောက် စာဖွဲ့ကြတယ် အယ် အက်စ်ဒီ ဟာရီယွန်းနား ဆေးခြောက် ဘိန်းဖြူတို့ကို မှီပဲ့ကြတယ် ”

ရဲမြင့်က ကိုနန္ဒာကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည်

“အိမ်ထောင်ရေး လူမှုရေးအဆင်မပြေတဲ့ မိန်းမတယောက်ကို ဦးလေးတွေဘူးတယ် ဒီမိန်းမဟာ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေတဲ့ဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘဲ သွေးပျက်သွားရရှာတယ် ဦးလေးလဲ ဟစ်ပီတွေကို ဒီအတိုင်းဘဲမြင်တယ် ”

“ဘာဆိုလို့လဲဦးလေးရ”

“တကယ်တော့ ဟစ်ပီလူငယ်တွေဟာ အစတုန်းကတော့ လူကောင်းတွေပါဘဲ ဒါပေမဲ့ အရင်းရှင်စနစ်ရဲ့ရိုက်ပုတ်ချက်က ဒဏ်ပြင်းလွန်းတဲ့အခါကျတော့ မခံနိုင်တော့ဘဲ ဂယောက်ချောက်ချားဖြစ်ပြီး သွေးပျက်သွားကြသူတွေဘဲ အိမ်ထောင်တခု အဆင်မပြေရင် သွေးပျက်နေရုံ ချောက်ချားနေရုံနဲ့ ဒီအိမ်ထောင်ဟာ အဆင်ပြေမလာနိုင်ဘူး အဆင်ပြေတဲ့အိမ်ထောင်တခု တည်ဆောက်နိုင်အောင် နည်းလမ်းရှာရမယ် အားထုတ်ရမယ် အိပ်ဆေးသောက်တာ စိတ်ငြိမ်ဆေးသောက်တာ ဟာထွက်ရပ်လမ်းမဟုတ်ဘူး အလားတူဘဲ လူနေမှုစနစ်တခု ပျက်စီးနေတာကို ဘိန်းဖြူနဲ့ကုလို့မရဘူး ဒီနည်းနဲ့ကုတာဟာ လူငယ်ရဲ့အားမာန်ကို ပြုန်းတီးစေတယ် ခုဆိုရင် ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုငယ်ဟာ ဥရောပတိုက်ကိုလည်းကူးစက်နေပြီ အာရှကိုလဲ ကူးစက်နေပြီ ဦးလေးတို့ဆီမှာလဲ ဝင်နေပြီ အာနီးတိုင်းတိ ဆိုတဲ့ ဗြိတိသျှသမိုင်းပညာရှင်ကြီးတယောက်က ဟစ်ပီ ယဉ်ကျေးမှုဟာ အမေရိကန်လူနေမှု စနစ်ကို သတိပေးနေတဲ့ မီးနီဖြစ်တယ် လို့ပြောတယ် ဟစ်ပီယဉ်ကျေးမှုဟာ ခုဆိုရင် လူမှုရေးရောဂါတခု ဖြစ်နေပြီ အနောက်နိုင်ငံက သမိုင်းပညာရှင်တွေ လူမှုရေးသိပ္ပံပညာရှင်တွေ ပညာရေးပုဂ္ဂိုလ်တွေ စိတ်ရောဂါကု ဆရာတွေ ခေါင်းကိုက်တဲ့ပြဿနာတခုဖြစ်နေပြီ”

“ကျွန်တော်တော့ ဦးလေးပြောမှဘဲ ဟစ်ပီ အကြောင်းသိတော့တယ်

ကိုနန္ဒာကပြုံးသည်

“ဦးလေးထင်ပါတယ် ဦးလေးတို့ဆီမှာ ဟစ်ပီ ရောဂါဟာ သိပ်မကြီးသေးပါဘူး ဝင်စဘဲရှိသေးတယ် လူငယ်တချို့က ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင်တွေ အပေါ်စား စာပေတွေ နိုင်ငံခြားခရီးသည်တွေ နိုင်ငံခြားသင်းဘောသားတွေကိုကြည့်ပြီး အားကျပြီးဖက်ရှင်ထွင်ရာက ပြန်နဲ့

လာတယ် ထင်တာဘဲ ခေတ်ရဲ့ရေစီးကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး မြောင်းပုပ်ပါ ဒီမြောင်းပုပ်ကို ခေတ်ရေ စီးကြောင်းထင်နေရင် ဒုက္ခများမှာဘဲ ဒီမြောင်းပုပ်ကို ရေစီးနေအောင်လုပ်ရမယ် ဒါမှမဟုတ်ရင် ဖို့ပစ်ရမယ် ဆယ်ပေးရမယ်

"ဘယ်လိုဆယ်ပေးမှာလဲ"

"သံချောင်းလိုလူငယ်တွေဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ် အဆင်းရဲအပင်ပန်းခံရမှာကို မကြောက် တဲ့လူငယ်တွေ အားမာန်ရှိတဲ့လူငယ်တွေ ကိုယ်ကျိုးစွန့်တဲ့လူငယ်တွေ တက်ကြွတဲ့ လူငယ်တွေ ပိုင်ဖြတ်မှုရှိတဲ့လူငယ်တွေ အခက်အခဲကို ဖယ်ရှားနိုင်တဲ့လူငယ်တွေ ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးရမယ် ဘိန်းဖြူငွေထဲမှာ ဆောက်ထားတဲ့ ဆင်စွယ်နန်းတော် ပေါ်က ဆွဲချပြီး မြေကြီးပေါ်ပြန်ရောက် အောင် လုပ်ရမယ် သံချောင်းကို ကြည့် "

ကိုနန္ဒာက ထ၍ ထိုင်လိုက်သည်

"ကျွန်းပေါ်ရောက်စတုန်းက ဦးလေးတို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး ဒါပေမဲ့ သံချောင်းဘာလုပ် သလဲ ရှိတဲ့အခြေအနေထဲက အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ယူတယ် အသက်မသေအောင် စားလို့ ရတဲ့ အစာကို သူရှာတယ် ကျောက်ဂူကို အချမ်းလုံအောင် ကျောက်တန်တိုင်းကာတယ် ကျောက် ခဲနဲ့အုန်းသီးခွဲလို့ဖြစ်အောင်လုပ်တယ် ငမန်းများလို့ရအောင် ကြံဖန်တယ် ကံကောင်းလို့ ဓားကလေး တလက်ရလာတော့ ဒီဓားလေးနဲ့ ဦးလေးတို့ဘဝကို ပိုကောင်းလာအောင် ဖန်တီးတယ် သံချောင်း ဟာ ပင်ပန်းမှာကို မကြောင်ဘူး ဆင်းရဲမှာကို မကြောက်ဘူး သေမှာကို မကြောက်ဘူး ဦးလေးက ငါတော့ ငတ်ပြတ်သေတော့မှာဘဲလို့ သေမှာကို တွေးကြောက်နေတဲ့ အချိန်မှာ သံချောင်းက သေ မှာကိုမတွေးဘဲ မသေအောင် လက်တွေ့လုပ်တယ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အားကိုးတယ် သံချောင်းလို သူမျိုးဆယ်ရောက်လောက်သာ ရှိရင် ဒီကျောက်ကမ်းပါးတွေကို လယ်ကွင်းဖြစ်အောင် လုပ်နိုင် တယ် ဒီတောတွေကို ရှင်းနိုင်တယ် ဒီတောင်တွေကို ဖြိုနိုင်တယ် ပင်လယ်ကိုတောင် မှောက်လှန် ပစ်မှာ အမှန်ဘဲ"

ကိုနန္ဒာစကားကို အဆုံးသတ်သည်

အနောက်ဘက်ပင်လယ်တွင် နေဝင်လု နီးပြီ ဇင်ယော်ငှက်များနှင့် ငှက်ငွေ့များပင် အိပ် တန်းတက်ကြပြီ အဝေးက ဘုတ်မြည်သံ ကိုကြားရသည် မှောင်စပျိုးသဖြင့် ကျောက်ဂူသို့ပြန်ရန် ထကြသည် သည်အချိန်ဆိုလျင် သံချောင်းပြန်ရောက်လောက်ပြီ

ရဲမြင့်က ပလိင်းကိုကောက်လွယ်ကာ သွားတော့မည်ပြုပြီးမှ ခြေလှမ်း တုန့်ကနဲ ရပ်သွား ပြီး တောတန်းဘက်ကိုကြည့်နေသည် ပထမတော့ ရဲမြင့်မျက်နှာသည် မယုံကြည်နိုင်ဟန်ပေါက် သည် နောက် အံ့အားသင့် ဟန်သို့ကူးသွားသည်

"ဦးလေး ဟိုမှာ ဟိုမှာ"

ရဲမြင့်က ကိုနန္ဒာလက်မောင်းကို ကိုင်၍အလန်တကြားအော်သည်ကိုနန္ဒာ ရုတ်တရက်နား
မလည် ရဲမြင့်ပြရာသို့လှမ်းကြည့်သည်

“ဦးလေး ဟိုမှာ မီး မီး”

ရဲမြင့်က ကိုနန္ဒာလက်မောင်းကိုလွှတ်ကာ ရှေ့မှပြေးသည် ကိုနန္ဒာလည်း နောက်က ပြေး
လိုက်ခဲ့သည် ပြေးရင်းလှမ်းကြည့်လိုက်သည့် အခါကြမှ သူတို့ကျောက်ဂူအထက် ကုန်းမြင့်တော
တန်းထဲမှ မီးတောက်ကို မြင်ရသည် သည်နေရာမှာ ဝါးရုံတော ဖြစ်သည်

ရုတ်တရက်ကြည့်တုန်းက မီးတောက်သေးသေး ထင်ရသည် သေသေချာချာကြည့်တော့
သည်မီးတောက်က မသေး ဝါးရုံတောကို ဝါးမျိုနေပြီ

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကျောက်ဂူနားသို့ရောက်ကြပြီ ကျောက်ဂူဘေးတွင် သံချောင်း
ဖောက်ထားသည့် လမ်းကလေး ရှိသည် သည်လမ်းအတိုင်း ကုန်းပေါ်တက်ရန် ပြေးလာကြခြင်း
ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် ကျောက်ဂူနားရောက်တော့ ခြေလှမ်းတုန့်သွားကြသည် သူတို့ကျောက်ဂူနား
တွင်လည်း မီးတောက်နေသော မီးဖိုတဖိုကို မြင်ရသည်

“အကိုတို့ ပြန်လာပြီလား လာဖို့ ဒီကို ဒီကို”

သံချောင်း၏ အသံဖြစ်သည်

မီးပုံနားသို့ သူတို့ ရောက်သွားသော အခါ၌ သံချောင်းအလုပ်များနေသည်

“ဘာတွေရခဲ့ကြသလဲ”

“သဲဂဏန်းတွေ ရတယ်ကွ မင်းကော”

“အကိုတို့ သဲဂဏန်းတွေကို လွှင့်ပစ်လိုက်တော့”

“ဘာတွေလဲကွ ”

ကိုနန္ဒာက မီးပုံနားသို့ ကပ်သွားသည်

“ဟာ ငါးကင်ကြီးကွ”

ရဲမြင့်ကအော်သည် သံချောင်းက သူဖမ်းမိလာသော တတောင်ကျော်ကျော်ခန့် ငမန်းပေါက်
နှစ်ကောင်ကို တံစို့ထိုး၍ ကင်ထားသည်

“ဟာ ဒါတွေကကော”

ရဲမြင့်ကမီးပုံပေါ်တွင် ဝါးသုံးချောင်းထောက်၍ အလယ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် တတောင်
ခန့်ဝါးလုံး အဆစ်ပိတ် နှစ်လုံးကိုကြည့်၍ မေးသည်

တလုံးက လိပ်ဥတွေကို ဖောက်ပြီးခေါက်ထည့်ထားတယ် တလုံးကတော့ ရေနွေးကြိုထား
တာ”

“ဟာ ဇိမ်ဘဲကွ”

ရဲမြင့်က ဝမ်းသာအားရအော်သည်

"ဒီနေ့ည ငါးကင်ရယ် ခေါက်ပြီးပြုတ်ထားတဲ့ လိပ်ဥရယ် အုန်းရည်ရယ် အောင်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်လေ"

"မီးတွေတဲ့အထိမ်းအမှတ်"

"ဟေ့ မင်းတွေ့လာတာလား"

"ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် မီးပွတ်နေတာ တပတ်လောက်ရှိပြီ"

"ဘယ်လိုပွတ်တာလဲ"

ရဲမြင့်ကမေးသည်

"တနေ့ကတောထဲမှာ လက်ပံပင်ကြီးတွေတော့ လဲမှို့တွေရတယ် အဲဒီလဲမှို့ကို ဝါးနှစ်ကြားညှပ်ပြီး ပွတ်တာ မီးတောက်က သစ်ရွက်ခြောက်တွေ ခံပြီးထားတော့ ဟန်ကျတာပေါ့ မီးကူးပြီးတောက်သွားတာပေါ့"

"ဒါဖြင့် ဝါးရုံတောကို မီးရှို့ခဲ့တာပေါ့ "

"ဟုတ်တယ် မီးမသေအောင်လေ ပြီးတော့ စိတ်ချရအောင်ဆိုပြီး သစ်နီပင်ကြီးတပင်ကိုလည်းမီးရှို့ထားခဲ့တယ် မီးသေမှာ မစိုးရိမ်ရတော့ဘူးပေါ့"

ရဲမြင့်က ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် ခုန်နေသည် လိပ်ဥခေါက်၍ပြုတ်ထားသော ဝါးဆစ်က ကျက်နေပြီ သံချောင်းက သစ်ရွက်ခြောက်ဖြင့် ထုပ်ထားသည့် အထုပ်တထုပ်ကို လှမ်းပေးသည်

"ဒါကဘာလဲ"

"ဆားအဖြစ် သုံးဖို့လေ ဝါးရုံပြာ လက်ဘက်ခြောက် ခပ်ချင်ရင် ဟိုပလိုင်းထဲမှာလောက်သေ ရွက်တွေရှိတယ် "

"ဘာရွက်ရယ် "

"လောက်သေရွက် ဒို့ဆီမှာတော့ တောထဲမှာ လဖက်ခြောက် မရှိရင် လောက်သေရွက်ကိုခပ်တာဘဲ"

သည်ည ငါးကင်း လိပ်ဥ အုန်းရည်တို့ဖြင့် အဖ အပြ စားပစ်လိုက်ကြသည်

(၂၀)

အစကတည်းက ကိုနန္ဒာကလည်း သဘောမတူ သံချောင်းကလဲ မသွားစေချင် ရဲမြင့်ကိုစိတ်မချအခုတော့ သူတို့ထင်သည့် အတိုင်း ဖြစ်ပြီ

သံချောင်းက တက်တခေါက်ခေါက် ဖြင့် စိတ်ဆိုးသည်

သံချောင်းမီးပွတ်၍ရသဖြင့် သူတို့သုံးယောက် အစိမ်းစား လူရိုင်းခေတ်ကို ကျော်လာကြပြီ မီးကိုရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းသည် လူ့ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်းတွင် အကြီးဆုံး ရှေ့သို့ လှမ်းတက်မှုဖြစ်သည် ဆိုသည့် အချက်ကို သူတို့သဘောပေါက်ကြသည် မီးရသဖြင့် သူတို့ ဝမ်းသာကြသည်

မီးရသဖြင့် ကျောက်ပိုး ခရု ဂဏန်း အုန်းပိုး ပုတ်သင်ညို ဖွတ် စသည်တို့ကိုကင်စားနိုင်သည် ငါးကို ပြုတ်စားနိုင်သည် လိပ်ဥကိုလည်း ပြုတ်စားနိုင်သည် မီးခွက်လုပ်၍ မီးခွက်ကိုပင် ထွန်းနိုင်သေးသည် တလောက အနောက်ဘက် ကမ်းစပ်တွင် လင်းပိုင်သေကြီးတကောင် လာတင်သည် ဆီတွေ အများကြီးရလိုက်သည် နဲနဲပုပ်၍ အသားကိုတော့ မယူလိုက်ကြ ဆီးများကိုသာ ယူလိုက်သည် အုန်းမှုတ်ခွက်ထဲတွင် လဲမို့ကျစ်လင်းပိုင်ဆီဖြင့် မီးထွန်းနိုင်သည် လင်းပိုင်ဆီမရလျင်လည်း အုန်းဆီဖြင့် ထွန်းနိုင်သည်

ထိုမျှမက

သံချောင်းလုပ်ပေးသည့် ငါးမြစ်ဆေးတံဖြင့် ဆေးရှူနိုင်သေးသည် အုန်းနံရိုးနှင့် ဘန်ဘွေးရွက် ကိုစင်းလျင် သောက်၍ရသည်

သူတို့မီးရှိသဖြင့် ပျော်သည်

သို့ရာတွင် သည်လို အဆင်ပြေနေစဉ် ပြဿနာတစ်ခုပေါ်လာသည် ပြဿနာပေါ်သူက ရဲမြင့်သည်နေ့က ကိုနန္ဒာဖျားနေသည် တခြားဆေးမရှိ သံမဏိ ကျောက်မဏိရွက်ကို သံချောင်းက ရေခွေးဖြင့် ကျိုတိုက်သည် ထိုနောက် လိပ်သောင်သို့ထွက်သွားသည် ရဲမြင့် ကကိုနန္ဒာစားဖို့ ငမန်းသွားများမည်ဟုပြောသည် ကိုနန္ဒာက စိတ်မချ မသွားရန်တားသည် သို့ရာတွင်တားမရဘဲ တချောင်းတည်းသော ငါးများချိတ် နှင့် ကြိုးတွေကို ပလိုင်းထဲထည့်ကာ ယိုးဒယားမောင်းပြန် မောင်းချစားခါးထိုး၍ ထွက်သွားသည်

သံချောင်းလိပ်သောင်က ပြန်ရောက်တော့ နေဝင်စပြုပြီ သည်အထိ ရဲမြင့် မပြန်လာသေး ပြန်မလာတော့ စိတ်ပူကြသည် သံချောင်းက လိုက်ရှာမည်ဟုဆိုကာ လိပ်သောင်သို့ လိုက်ရန် ပြင်သည်

သို့ပြင်နေစဉ် ရဲမြင့်တယောက် ကျောက်ကမ်းပါးအောက်က အော်၍ ပြေးတက်လာသည် ဘာတွေအော်မှန်းမသိကွဲ

“သရဲ သရဲ ဟိုမှာ သရဲ”

ရဲမြင့်က ပင်လယ်ကမ်းပြင်ဆီကို လက်ညှိုးထိုးပြသည် သူပြောသို့ ကြည့်သည် မှောင်ရီ ပျိုးစ ပင်လယ်ပြင်က ကျောက်ဆောင်မဲမဲ များကို တွေ့ရသည် တခြားဘာမျှမတွေ့

“ဘယ်မှာလဲ မရှိပါဘူး”

သံချောင်းက ပြောသည်

"ဟိုမှာ ဟိုမှာ ဟို ဟို"

ရဲမြင့်ရှေ့ဆက် စကားပြော၍မရ ထိတ်လန့်နေသည်

ကိုနန္ဒာနှင့်သံချောင်းသည် တယောက်ကို တယောက်ကြည့်လိုက် ကြသည် ရဲမြင့်ကိုကြည့်ရသည်မှာ အားမရ

"ဟိုလိုက်ခေါင်းကြီးနှင့် ရေလယ်ကျောက်ဆောင်မှာ"

"ငမန်းများတဲ့ ကျောက်ဆောင်လား"

ရဲမြင့်က ခေါင်းညိတ်သည် ရဲမြင့်သည် တယောက်တည်း လိပ်ပြာလွင့်လာပြီဟု တွက်ကြသည် သူတို့နှင့် တွေ့စဉ်က ရဲမြင့် စိတ်ဖောက်ပြန်နေသည် ယခုအခါ ရဲမြင့် စိတ်ဖောက်ပြန်ပြီ စင်စစ် ပင်လယ်က ချောက်ခြားစရာတွေ များသည် တော်တော်တန်တန် စိတ်မနိုင်သူဆိုလျှင် ရူးနိုင်သည်

ခဏကြာတော့ ရဲမြင့် မျက်လုံးကြည့်ပုံ မှန်လာသည် လိပ်ဥကို ဖောက်သောက်၍ ရေကို တကျိုက်ကျိုက် သောက်နေသည်

"ရဲမြင့်"

ကိုနန္ဒာကခေါ်သဖြင့် ရဲမြင့် မော်ကြည့်သည်

"နေကောင်းသွားပြီနော် "

သည်တော့မှ ကိုနန္ဒာတို့နှစ်ယောက် သူ့အပေါ်သဘောထားပုံကို ရဲမြင့်ရိပ်မိသည်

"ဘာလဲ ဦးလေးတို့က ကျွန်တော်ဘာဖြစ်လာတယ် ထင်လို့လဲ"

ကိုနန္ဒာနှင့်သံချောင်းတယောက်ကို တယောက်ကြည့်ကြသည် ရဲမြင့်က သူတွေ့ခဲ့ရသည့် သူရဲအကြောင်းကို ပြောပြသည် သည်တော့မှ ရဲမြင့် လိပ်ပြာ လန့်လာခြင်းမဟုတ်ကြောင်း စိတ်ပေါက်သွားခြင်းမဟုတ်ဘဲ တကယ်ပြောနေကြောင်း သူတို့သိလာရသည်

"ကျောက်ညီနောင်မှာ ကျွန်တော် ထိုင်ငါးများနေတာ တညနေလုံး များတာတောင် ငါးတကောင်မှမဆွဲဘူး ငါးက ငါးစာကို ဘေးကဖွဲပြီးစားတယ် ငမန်းချိတ်ကို မဟပ်ဘူး ကျွန်တော်လည်းမှောင်လာတာနဲ့ ငါးများကြိုးကို ပြန်ရုပ်နေတုန်း နောက် ကခြေသံကြားတာနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဘာမှမတွေ့ရဘူး "

"မင်းစိတ်ထင်လို့ဖြစ်မှာပါကွာ"

ကိုနန္ဒာကပြောသည်

"နေပါအုံးဦးလေးကလဲ ဆုံးအောင်နားထောင်ပါအုံး အစတုံးကတော့ ကျွန်တော်လဲဒီလို ထင်တာဘဲ ဒါနဲ့ ငါးများကြိုးကို ခွေပြီး ပလိုင်းထဲ ထည့်နေတုန်း ခြေသံကြားတာနဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်နောက်ဖက်နားက ကျောက်ဆောင်စွန်းမှာ လူမဲ့မဲကြီးတယောက် ရပ်နေ

တယ် ကျွန်တော်က ကိုသံချောင်း လိပ်သောင်က အပြန် ကျွန်တော်ဆီ လိုက်လာတယ်မှတ်လို့ ကြည့်နေရင်း ချက်ချင်း ရိပ်ကနဲ ကျောက်ဆောင်စွန်းနောက်မှာ ပျောက်သွားတယ် ”

“ရှိုးတိုးမှောင်တောင်ဆိုတော့ မင်းစိတ်ထဲထင်တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ကွာ ပင်လယ်မှာ တခါ တလေ ဒီလိုဘဲ ကျောက်ဆောင်တွေက မျက်စိ လှည့်စားတတ်ပါတယ်”

“အို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့ သေသေချာချာ မြင်လိုက်ရတာ ဘောင်းဘီတိုအနက် ကိုဝတ်လို့ လူမဲ့ကြီးကျောက်ဆောင်စွန်းဟိုဘက်လျှောက်သွားရအောင် ဟိုဘက်မှာကလဲ ဆင်း စရာမရှိဘူး ကမ်းပါးစောက်ကြီး သရဲ မှ တကယ့် သရဲ ”

“ဟုတ်ချင်လဲဟုတ်မှာပေါ့ ကျွန်တော်တို့အဖေ ပြောဘူးတယ် အဲဒီလို ကျွန်းတွေမှာ ဆလုံ သရဲတွေရှိတတ်တယ် တဲ့ သူတို့တခါက ကျွန်းတကျွန်းမှာ ဆလုံ သရဲ တယောက်တွေ့ဘူးသတဲ့”

သံချောင်းက စဉ်းစား၍ပြောသည် ကိုနန္ဒာက လက်မခံလိုသေး

“ဒါနဲ့မင်းလစ်လာခဲ့တယ် ဆိုပါတော့”

“ဒါပေါ့ သူလဲကျောက်ဆောင်စွန်းမှာ ရိပ်ကနဲ ပျောက်သွားရော ကျွန်တော်လဲ ပလိုင်းကို ကောက်ပြီး တချိုးထဲပြေးလာခဲ့တာ ကျောက်ဆောင်ပေါ်က အောက်ကို ဘယ်လိုအောက်ရောက် လာပြီး ကျောက်တုံးတွေပေါ် ဘယ်လို ဖြတ်ပြေးခဲ့မှန်းတောင် မသိဘူး ဓားလဲ ကျောက်ဆောင် တွေကြားထဲ ကျကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ”

“ဘာ ဓားကျကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ”

သံချောင်းက အလန့်တကြားအော်လိုက်သည်

“ဟုတ်တယ် ဘယ်နေရာ ကျကျန်ရစ်ခဲ့မှန်း မသိဘူး ဒီမှာရောက်လို့ စမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဓားမပါလာတော့ဘူး”

သံချောင်းရော ကိုနန္ဒာပါ စိတ်အပျက်ကြီးပျက်သွားသည် ရဲမြင့် သရဲအခြောက်ခံရသည်က အရေးမကြီး ဓားကျ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်က အရေးကြီးသည် သည်ဓားသည် သူတို့ဘဝ ဖြစ်သည် သူတို့ယဉ်ကျေးမှုဖြစ်သည် သူတို့အသက်ရှင်ရေးအတွက် မရှိမဖြစ်သည့် အရာဖြစ်သည် မီးရ၍ ဝမ်းသာမဆုံးမှီ ယခု ဓားပျောက်သွားပြီ သည်ဓားပျောက်သွားခြင်းသည် သူတို့ကို ကျောက်ခေတ် သို့ပြန်ရောက်စေသည်

“တောက် ဒီဓားကို ငါယူသွားမယ် ပြောရက်နဲ့ကွာ လာ ခု သွားရှာမယ် ဘယ်နားက ပြန်လာ တာလဲ”

သံချောင်းက သူကိုင်နေကျ မီးတုတ်ကို ကောက်ကိုင်သည် မီးတုတ်က နာနတ်လျော်များ ကို အခြောက်လှမ်း၍ ထုကာ လင်းပိုင်ဆီ စိမ်ပြီး ဝါးလုံးတချောင်းတွင် စုစည်းထားသည်

“ရေမှ မှီပါအုံးမလားမသိဘူး”

သံချောင်းက ကမ်းစပ်ကို မျော်ကြည့်ရင်း ပြောသည် ရေတက်လျင် ကျောက်ဆောင်တွေ အားလုံးရေအောက် ရောက်သွားပြီ ရှာ၍မဖြစ်တော့ ထို့ပြင် လှိုင်းပုတ်သည့် အတွက် ဓားက ကျောက်ဆောင်ကြားတွေထဲ ညှပ်သွားနိုင်သည် လှိုင်းပုတ်သဖြင့် ရေအောက်က ကမ်းပါးချောက် ထဲသို့ကျသွားနိုင်သည် သို့ဆိုလျှင် အစ ရှာရတော့မည်မဟုတ် ထို့ကြောင့် ရေမှီဘို့လိုသည် ရေမတက်ခင် ရှာနိုင်ဘို့လိုသည်

“ရေတက်နေပြီထင်တယ်”

ကိုနန္ဒာကပြောသည် ပင်လယ်မှ ဒီလှိုင်းများ၏အော်သံကိုကြားရသည်

သံချောင်းကျေနပ် ထို့ကြောင့် သူတို့သုံးယောက်စလုံးကမ်းစပ်သို့ ဆင်းကြည့်ကြသေးသည် ရဲမြင့်ငါးသွားများသည် ကျောက်ဆောင်က ကမ်းစပ်အတိုင်း တမိုင်ခန့်လျှောက်ရဦးမည် ထိုနောက် ကျောက်ဆောင်ပြင်ကို ဖြတ်ကာ အပြင်သို့မိုင်ဝက်လောက် ထွက်ရဦးမည် မဲမှောင်နေသော ကျောက်ဆောင်များကြားတွင် ဓားရှာဘို့မလွယ် မျော်မဆုံးအောင်ရှိသော ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီး ထဲတွင် မည်သည့်နေရာက ဖြတ်ပြန်လာခဲ့သည်ကို လည်း ရဲမြင့် မမှတ်မိ မှတ်မိသည့်တိုင်အောင် ရေမှီမည်မဟုတ် ဒီရေက ကမ်းစပ် သမု့ချုံ တောစပ်အထိ ပင်ရောက်နေပြီ လူသွားစရာ လမ်းပင် မရှိတော့

သူတို့သုံးယောက် ထိုညက ကောင်းကောင်းအိပ်မပျော်

ရဲမြင့်က သူတွေ့ခဲ့သည့် သရဲကိုမြင်နေသည် သူတွေ့ခဲ့သည့် သရဲသည် သံချောင်းပြော သည့်ဆလုံသရဲလော

ကိုနန္ဒာက သရဲဟု အတည်မပြုချင် စက်လှေပျက်၍ သူတို့လို သောင်တင်နေသည့် လူ သားတဦးလော

သံချောင်းက သရဲအကြောင်းမတွေးမိ သည်ဓားကို မည်သို့ရှာရမည်နည်း တွေ့မှတွေ့ပါဦး မည်လော လှိုင်းပုတ်သဖြင့် ကျောက်ဆောင်ကြားတွေထဲသို့ ကျသွားပြီလော

နောက်တနေ့ကျတော့ သူတို့သုံးယောက် ကျောက်ဆောင်ပြင် တလျှောက် ဓားလိုက်ရှာ သည် မတွေ့ တနေကုန်ရှာသော်လည်း အချိုးနီးသာဖြစ်သည် နောက်ရက်တွင်မူ ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့် လိုက်မရှာနိုင်တော့ နေပူစပ်ခါးတွင် ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြား လျှောက်ရှာရသည်မှာ မလွယ် တွေ့ မည်ဟု သေချာလျှင် ရှာအားရှိသေးသည် သို့ရာတွင် တွေ့မည်ဟုလည်း မည်သူကမျှ အာမလွှာ ခံနိုင်သည်မဟုတ် ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်က လက်လျော့သည်

သည်လိုဖြင့် သံချောင်းသည် ပျောက်ဆုံးသွားသော ဓားကို ရက်ပေါင်းများစွာ ရှာသည် တခါတရံ မှောင်မှပြန်လာတတ်သည် သို့ရာတွင် ဓားတော့ရှာမတွေ့ သို့ရာတွင် သံချောင်းသည် အလုပ်တခုခုကို လုပ်နေတတ်သည် ယခုတလော၌ သံချောင်းသည် မီးရှို့ထားသော ဝါးရုံတော

နေရာ ကုန်းစောင်းတွင် တုတ်ချွန်ဖြင့် စူးထိုးကာ ပိန်းပင်များစိုက်နေသည်

ခါတိုင်းပြန်လာလျှင် သံချောင်းသည် ပင်လယ်အကြောင်း ငါးတို့၏သဘာဝအကြောင်း ပြင်သာ လိပ်ကြီးများအကြောင်း ကြယ်တာရာများ အကြောင်း စသည်တို့ကို ပြောတတ်ကြသည် ယခုတလော သံချောင်းသိပ်စကားမပြော တစုံတရာကို အလေးအနက် တွေးတောနေဟန်ရှိသည် သူစိတ်ထဲတွင် တစုံတရာကို ဝေခွဲမရဖြစ်နေပုံရသည် တခါတရံ သက်ပြင်းကြီးချကာ ပင်လယ်ကို ငေးကြည့်နေတတ်သည် တခါတရံတွင်လည်း ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်၍ နဖူးပေါ်လက် တင်ကာ ကျောက်ဂူမိုးကို စိုက်ကြည့်ရင်း စဉ်းစားနေတတ်သည်

သံချောင်းမစဉ်းစားဘဲ အဘယ်မှာနေနိုင်မည်နည်း

ပင်လယ်ကိုဖြတ်ရန် အားခဲကာ သစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲခဲ့သည် သစ်လုံးငါးလုံးလောက်ရမှ ဓားကပျောက်သွားသည် ဆင်ပြောင်ကြီးအမြီးကမှတစ်ခြမ်းကို သံချောင်းခံပြင်းသည် ခါးတွေနာ အောင် ကျောတွေ တောင့်အောင် လက်တွေ ပေါက်ပြဲအောင် သစ်လုံးများကို ခုတ်လှဲခဲ့ရသည် ကြိမ် တွေ နွယ်ကြိုးတွေကို ခုတ်လှဲခဲ့ရသည် ယခု လမ်းတဝက်ရောက်ခါမှ ဓားပျောက်သွားပြီဆိုတော့ သံချောင်းဘာမျှမတတ်နိုင် လက်ကျိုးသွားသည်နှင့် အတူတူဖြစ်နေပြီ

သည်ဓားကို ကျောက်ဆောင်ကြို့ ကျောက်ဆောင်ကြား လိုက်ရှာသည်မှာလည်း နံ့ပြီ မတွေ့ ဓားနှင့်တူသည့် အရာဆို၍ တခုမျှမတွေ့

တခါတရံတော့ သူ့အကြံအစည်ကို ရိပ်မိသွား၍ သူနှင့်လည်း မလိုက်နိုင်မှာအတူတူ သံချောင်းမထွက်ဖြစ်အောင် ကိုနန္ဒာနှင့် ရဲမြင့်က ဓားကို တမင် ရေထဲချပစ်မည်လော သို့မဟုတ် ပုက်ထားသည်လော ဟုတော့ သံသယဖြစ်မိသည်

ပုက်ထားသည် မှန်လျှင်တော့ သံချောင်းသူတို့နှစ်ယောက်ကို အသေသတ်ပြီး ပင်လယ်ထဲ ချပစ်မည်ဟု စိတ်ကူးမိသည် သူဖောင်ဖွဲ့ခြင်းမှာ သူတယောက်ထဲပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးရန်မဟုတ် သူတို့အားလုံးဖြတ်ကူးရန်ဖြစ်သည် သူတို့အားလုံး လွတ်မြောက်ရန်ဖြစ်သည် သူတို့အတွက် ကိုယ် ကစေတနာနှင့် လုပ်ပေးပါလျက် သူတို့မလိုက်နိုင်ခြင်းကတော့ သူတို့ကိစ္စဖြစ်သည် သည်ကြားထဲ က သူတို့မလိုက်နိုင်သည့် အတူတူ သူလည်းမထွက်ဖြစ်အောင် ဓားကိုပုက်ထားသည် ဆိုလျှင် သည်ဓားကို မတွေ့တွေ့အောင်ရှာမည် တွေ့လျှင် သည်ဓားနှင့် သူတို့ခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး သူတို့ကိုယ်ကို ငမန်းစာ ကျွေးပစ်မည်ဟုပင် သံချောင်းတွေးမိသည်

ထိုကြောင့် သံချောင်း သူတို့နှစ်ယောက်၏ လှုပ်ရှားမှုကို အကဲခတ်သည်သူတို့နှင့် မျက်နှာ ချင်းမဆိုင်မိရအောင် တနေကုန် တောင်ယာသို့ ထွက်နေသည်

တညနေ ပိန်းစိုက်ရာကအပြန်တွင်မူ သံချောင်းက ကိုနန္ဒာကို စကားဆန်းတခုမေးသည် ရဲမြင့်က မောမောနှင့်အိပ်ပျော်နေပြီ

"အကို"

"ဟင်"

ကိုနန္ဒာကလီးမြစ်ဆေးတံတွင် အုန်းနဲရိုးနှင့် ဘန်ဘွေးရွက် ချေထည့်၍ ဖွာနေသည်

"အကိုတခါကပြောတဲ့ ပင်လယ်ကို ဖြတ်တယ်ဆိုတဲ့လူတွေဟာ တကယ်ဘဲလား"

ကိုနန္ဒာကမေ့နေသည် သူပြောခဲ့သည့်စကားတွေက များလှပြီ သည်တော့ကိုနန္ဒာအားလုံး မမှတ်မိတော့ ကိုလံဘတ်(စ်)အမေရိကတိုက်ကို တွေ့သည့်အကြောင်းလော ရော်ဘင်ဆင် ကရူးဆို၏ အကြောင်းလော ဆွစ်လူမျိုး ရော်ဘင်ဆန် အကြောင်းလော မည်သည့်အကြောင်းကို သံချောင်းမေးနေသည် မသိ

"ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ"

"ဟိုသစ်ဖောင်နဲ့ဖြတ်တဲ့လူတွေရယ် ကျူရီးလေ့နဲ့ဖြတ်တဲ့လူတွေရယ်လေ"

ကိုနန္ဒာမှတ်မိပြီ ကိုနန္ဒာက "ကွန်တီတီ"စွန့်စားခန်းနှင့် "ရား-၁"နှင့်"ရား-၂" တို့၏စွန့်စားခန်း အကြောင်းကို ပြောပြဘူးသည် သည်တုန်းက ကိုနန္ဒာက အမှတ်မထင်ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း သံချောင်းက စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားထောင်ခဲ့သည်

"အဲဒီအကြောင်းကို ထပ်ပြီးပြောစမ်းပါအုံးအကိုရ"

"ဘာလဲကွ မင်က သူတို့ကို အားကျပြီး ပင်လယ်ကြီးကို ဖြတ်မလို့လား"

"ဗဟုသုတပေါ့ အကိုရ"

ကိုနန္ဒာက"ကွန်တီတီ"စွန့်စားခန်းအကြောင်းကို ပြောပြသည် "ကွန်တီတီ"စွန့်စားခန်းမှာ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်လောက်က ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖောင်ဖြင့် ဖြတ်ကူးသည့် စွန့်စားခန်းဖြစ်သည် မနဿဗေဒ ပညာရှင်တဦးသည် တောင်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ ကျွန်းများ၌ မိုလီနီရှန်း လူမျိုးများ အကြောင်းကို လေ့လာသည် မိုလီနီရှန်းလူမျိုးများသည် ကွန်တီတီ နတ်ဘုရားရုပ်များကို ကိုးကွယ် ကြသည် မိုလီနီရှန်းကို တောင်ပစိဖိတ် ကျွန်းစုများသို့ရောက်လာခဲ့သည်မှာ အနှစ်နှစ်ထောင်ခန့်ရှိ ပြီး သည်လို ကွန်တီတီ နတ်ဘုရားရုပ်တုများကို တောင်အမေရိက တောနက်ကြီးများထဲတွင် တွေ့ခဲ့ရဘူးသည် တောင်အမေရိကမှ ကွန်တီတီနတ်ဘုရားရုပ်များသည် တောင်ပစိဖိတ်ကျွန်းစုမှ မိုလီနီရှန်း လူမျိုးတို့များထက် ရှေးကျသည်ကို တွေ့ရသည်

"ကမ္ဘာမှာရှာကြည့်တော့ ကွန်တီတီနတ်ဘုရားရုပ်ကို ကိုးကွယ်တဲ့ လူမျိုးဆိုလို့ တောင်အ မေရိကတိုက်က လူမျိုးတစုနဲ့ တောင်ပစိဖိတ်ကျွန်းစုက မိုလီနီရှန်းလူမျိုးတွေလောက်ဘဲရှိတယ် သူတို့လူမျိုးနှစ်မျိုးဟာ အယူဝါဒ ဓလေ့ထုံးစံ ယဉ်ကျေးမှု စသဖြင့် တော်တော်များများ တူကြသည် ကွန်တီတီနတ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ပုံကအစ နတ်ဘုရားရုပ်တွေကလဲ တော်တော်တူကြတယ် ဒါကြောင့် တောင်ပစိဖိတ်က မိုလီနီရှန်း လူမျိုးတွေဟာ တောင်အမေရိကတိုက်မှာရှိတဲ့ လူမျိုးစု

တွေ့ရဲ့အဆက်အနွယ်တွေဘဲဖြစ်ရမယ်လို့ အဲဒီမနုဿဗေဒ ပညာရှင်က ကောက်ချက်ချတယ် ”

ကိုနန္ဒာက ငါးမြစ်ဆုံ ဆေးတံကို ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် တဒေါက်ဒေါက် မြည်အောင် ခေါက်၍ခါချလိုက်သည်

“ဒါပေမဲ့ ခက်တာက တောင်အမေရိကတိုက်ရဲ့ တောင်ပစိဖိတ်ကျွန်းစုတွေကြားထဲမှာ မိုင်ခြောက်ထောင်လောက်ရှိတဲ့ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာကြီးခြားနေတယ် လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်လောက်အချိန်က မိုင်ခြောက်ထောင်လောက်ရှိတဲ့ သမုဒ္ဒရာကြီးကို ဘယ်လိုဖြတ်သလဲဆိုတာ တွေးစရာပေါ်လာတယ်”

“အဲဒီတုန်းက လှေတွေ မပေါ်သေးဘူးနော် ”

“ဘယ်ပေါ်အုံးမလဲ လူယဉ်ကျေးမှု ခေတ်ဦး ခု အကိုတို့ရောက်နေတဲ့ ကျောက်ခေတ် သာသာ လောက်ပဲရှိသေးတာ”

ကိုနန္ဒာက ရယ်၍ပြောသည်

“ဒါဖြင့် ဖေါင်နဲ့ကူးတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် မိုလီနီရှန်းတွေဟာ တောင်အမေရိကတိုက်က လူမျိုးစု တခုရဲ့အဆက်အနွယ်ဆိုတာတော့ ထင်ရှားနေပြီ ဒါပေမဲ့ မိုလီနီရှန်း လူမျိုးတွေရဲ့သက်တမ်းဟာ နှစ် ၂၀၀၀ လောက်ရှိတော့ အဲဒီတုန်းက လှေမပေါ်သေးဘူး ဖေါင်နဲ့ဖြတ်ကူးတာဘဲဖြစ်ရမယ်လို့ သူက တွက်တယ် ဒါပေမဲ့ ”

သံချောင်းက ဆေးတံဆုံကိုညှိသည် သူမျက်လုံးများက မီးရောင်တွင် တဖျတ်ဖျတ် တောက်နေကြသည် ရဲမြင့်ကတော့ ဟောက်နေပြီ

“ဒါပေမဲ့ မိုင်ခြောက်ထောင်ဆိုတာ နဲ့တဲ့ခရီး မဟုတ်ဘူး မိုင်ခြောက်ထောင်ဆိုရင် ကမ်းကို တွေ့မယ်လို့လဲ သေချာတာမဟုတ်ဘူး ဒီတော့ စွန့်ရမယ် အဲဒီဆုံးသမုဒ္ဒရာထဲမှာ မနှစ်အောင်လုပ်ရမယ် လပေါင်းများစွာခရီးသွားရတော့ ဖောင်ဖွဲ့တဲ့ သစ်တွေက ရေမစုပ်တဲ့သစ်မျိုးဖြစ်ရမယ် ပင်လယ်ထဲမှာ ကြာလာရင် သစ်တုံးတွေထဲရောင်ပြီး နှစ်သွားနိုင်တယ် ဒါကြောင့် မိုလီနီရှန်းလူမျိုးတွေ ဒီသမုဒ္ဒရာကြီးကို ဖြတ်ခဲ့ရင် သူတို့ဖောင်ဖွဲ့တဲ့ သစ်တွေဟာလဲ ရေမစုပ်တဲ့ ရေမဝင်တဲ့ သစ်တွေဖြစ်ရမယ်လို့ သူတွက်တယ် ဒါနဲ့ တောင်အမေရိကသစ်တောတွေ ထဲမှာ အဲဒီသစ်မျိုး ကို လိုက်ရှာတော့ ဘာလ်ဆာ ဆိုတဲ့သစ်တမျိုးကို သွားတွေတယ် ”

“ဘာသစ်မျိုးရယ်”

“ဘာလ်ဆာ ဆိုတဲ့သစ်မျိုး အဲဒီလိုသစ်မျိုးကို တောင်အမေရိကတိုက် သစ်တောတွေထဲက ခုတ်ပြီး အပြင်ထုတ် ပင်လယ်ရေထဲ အချိန်အတော်ကြာ စိမ်ကြည့်တော့ ရေမဝင်ဘူးဆိုတာ တွေ့ရတယ် ဒါနဲ့ အဲဒီ မနုဿဗေဒ ပညာရှင်တို့ အင်ဂျင်နီယာတို့ ဘာတို့ပေါ့လေ လူလဲသိပ်များလို့

မကောင်းဘူး မဟုတ်လား ပင်လယ်ခရီးဆိုတာ သေရွာသွားရတာမျိုးဖြစ်တော့ စိတ်တူ သဘောတူ ဖြစ်မှ တယောက်ကို တယောက် ယုံကြည်စိတ်ချရမှ ဖြစ်တာ ဒါနဲ့ နောက်ဆုံးစစ်ထုတ်လိုက်တော့ အားလုံးခြောက်ယောက်ရှိတယ်ခြောက်ယောက်က စိတ်တူ ကိုယ်တူ ဒီခြောက်ယောက်ဟာ ဘာလ်ဆာသစ်တွေကို ဖောင်ဖွဲ့ပြီး ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာကို ဖြတ်ကြတယ် အဲဒီတုန်းက မိုလီနီရှန်းစားတဲ့ အစာမျိုးတွေကို စား မိုလီနီရှန်းဝတ်တဲ့ အဝတ်တွေကို ဝတ်လို့”

“ဒါက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဝတ်စားသွားတာလဲ”

“ဒီလိုလေ သူတို့က ရှေးတုန်းက မိုလီနီရှန်းတွေ ဖြတ်တဲ့အတိုင်း စမ်းဖြတ်ကြည့်ပြီး တကယ်ရောက်နိုင် မရောက်နိုင် အတည်ပြုချင်တာကိုး ခုခေတ်လို ရာသီဥတုဒဏ်ခံတဲ့ အဝတ်မျိုး တွေ ခေတ်ပေါ်ဆေးဝါး အစားအသောက်တွေ ယူသွားရင် ဘယ်ယုတ္တိရှိမလဲ အဲဒီခေတ်တုန်းကလို ဝတ် အဲဒီခေတ်တုန်းက အစားအစာကိုစား အဲဒီခေတ်တုန်းက ဖောင်နဲ့သွား လို့ရောက်မှ သူတို့ ထင်တဲ့အတိုင်း မိုလီနီရှန်း လူမျိုးတွေဟာ တောင်အမေရိကတိုက်က ကွန်တီတီ နတ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်တဲ့ လူမျိုးတွေရဲ့အဆက်ဆိုတာ အတည်ပြုလို့ရမှာကိုး”

“တော်တော် စိတ်ကူးကောင်းတဲ့ လူတွေဘဲ”

သံချောင်းကပြောသည် ကိုနန္ဒာ ပင်လယ်ထဲတွင် တွေ့ကြုံရသည့် အန္တရာယ်များ အခက် အခဲများကို ပြောပြသည်

“ဒါနဲ့ရောက်သွားရောလား”

“ဒါပေမဲ့ ခြောက်လလောက်ကြာတော့ သူတို့ခြောက်ဦး တောင်ပစိဖိတ် သမုဒ္ဒရာ ကျွန်းစု ကို ရောက်သွားကြတယ် မိုလီနီရှန်းတွေဟာ အမေရိကတိုက်က ကွန်တီတီ နတ်ဘုရားကို ကိုးကွယ်တဲ့ လူမျိုးရဲ့အဆက် အနွယ်တွေလို့ အတည်ပြုလိုက်ကြတယ်

“အစားအသောက်ကော”

“အစားအသောက်ကလည်း ရှေးတုန်းက လူမျိုးတွေလိုဘဲ စားတာပေါ့ ဆေးဝါးတောင် မပါ ဘူး ခေတ်ဦးလူတွေ နေသလို နေသွားကြတယ်ဆိုပါစို့ အဲ သူတို့မှာ အရေးကိစ္စကြုံရင် ကမ္ဘာလော ကကြီးနဲ့အဆက်အသွယ်လုပ်ဖို့ ဝါယာလက်စက် တလုံးတော့ ပါသွားတယ် ခေတ်မှီပစ္စည်းဆိုလို့ ဒီတခုဘဲပါသွားတယ် အဲဒီတုန်းက တကမ္ဘာလုံးက ဒီသတင်းကိုဘဲ စောင့်နားထောင်ကြတာဘဲ ဘယ်နေ့မှာဖြင့် လေမုန်တိုင်းတွေတယ် ဘယ်နေ့မှာဖြင့် ငါးကြီးတွေတယ် ဘယ်နေ့မှာတော့ ဘယ် သူသွားတယ် စသဖြင့်ပေါ့လေ”

ကိုနန္ဒာက ဆေးတံကို နောက်ထပ်ထည့်ပြန်သည်

“ကျူရီးလေ့နဲ့သွားတဲ့ခရီးကကော”

“အဲဒါကတော့ မကြာသေးဘူး မနေ့တနေ့ကမှဘဲ ဆိုပါစို့ ခုနက ကွန်တီတီ စွန့်စားခန်းလို

ဘဲ သူတို့ကလည်း သိပ္ပံပညာရှင်တွေဘဲ သူတို့ကတော့ အာဖရိကတိုက်ကနေပြီး တောင်အမေရိကတိုက်ကို သွားတာ သူတို့အယူအဆက တောင်အမေရိက တိုက်ကြီးဟာဟိုတုန်းက အာဖရိကတိုက်က ပဲ့ထွက်သွားတဲ့ ကျွန်းမြေကြီးတခုတဲ့ ဒါနဲ့လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးထောင်လောက်က အီဂျစ်လူမျိုးတွေဟာ အာဖရိကတိုက်က နေပြီး တောင်အမေရိကတိုက် ကို ကျူးရိုးလှေနဲ့ သွားခဲ့ဘူးတယ်လို့ သူတို့ကယူဆကြတယ် တကယ်သွားလို့ဖြစ် မဖြစ် စမ်းသပ်ကြည့်မယ်ဆိုပြီး ကျူးရိုးနဲ့ယက်ထားတဲ့ လှေနဲ့ တောင်အမေရိကတိုက်ကို သွားကြတယ် အတ္တလန္တိတ်ကို ဖြတ်မယ်ပေါ့ သူကလဲ ခရီးသိပ်မနီးဘူး မိုင်ခြောက်ထောင်လောက်တော့ ဝေးမယ်ထင်တယ် အဲဒီလှေကို “ရား-၁”လို့နာမည်ပေးတယ် ဒါပေမဲ့ “ရား-၁”ဟာ ခရီးထက်ဝက်နီးပါးရောက်တော့ ပျက်သွားတယ် ဒါနဲ့ သူတို့ကို လေယဉ်ပျံနဲ့ သွားကယ်ရတယ် နောက်တခါ မကျေနပ်လို့ “ရား-၂”ဆိုတဲ့ကျူးရိုးလှေနဲ့ ထွက်တယ် ဒီတခေါက်တော့ အောင်သွားတယ် ဘာလဲ မင်းက ဒီစွန့်စားခန်းတွေကို အားကျလို့လား”

“အားကျတယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး ဒါပေမယ့် အပျင်းပြေ စဉ်းစားကြည့်ရတာပေါ့ ကျွန်တော်တို့ အလံလွင့်တင်ထားတာကလဲ ကြာပြီ မီးလဲဖိုထားတာဘဲ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သင်းဘောမှ ဒီအနားက ဖြတ်ပုံမရဘူး ”

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေကြသည်

“သူတို့ဖြတ်ကူးရတယ်ဆိုတာက လွယ်ပါတယ်ကွာ ကမ္ဘာကို အသိပေးပြီးဖြတ်တာ နိုင်ငံတကာမှာရှိတဲ့ အစိုးရတွေက လေယဉ်ပျံတွေ သင်းဘောတွေနဲ့ အရေးရှိရင် ကယ်ဘို့ အသင့်စောင့်နေကြတယ် ခေတ်မှီဆေးဝါး အစားအသောက်တွေ မပါပေမဲ့ သူတို့ဖောင်ပေါ်လှေပေါ်မှာ ပိုင်ယာလက်စက်တို့ သံလိုက်အိမ်မြှောင်တို့လောက်တော့ ပါသေးတာဘဲ အရေးရှိရင် ပိုင်ယာလက်စက်နဲ့အကူအညီတောင်းလိုက်ရုံဘဲ နီးရာနိုင်ငံက သင်းဘောတွေ လေယဉ်ပျံတွေ ရောက်လာကြမှာဘဲ ဒို့ဖြတ်ရမှာက လူမသိ သူမသိ ဖြတ်ရမှာ ပင်လယ်ကြီးထဲပျောက်သွားလဲ ဘယ်သူမှ လာမကယ်ဘူး ပြီးတော့ လှေတို့ ဖောင်တို့ လုပ်ဖို့လဲ ဘာလက်နက်ကိရိယာမှ မရှိဘူး ရှိတဲ့စားကလေးတချောင်းတောင် ”

သူတို့နှစ်ဦး ပျောက်သွားသည့် ဂျပန်စားကလေး ဆီသို့ စိတ်ရောက်သွားကြပြန်သည် လှေ ဖောင် စသည်တို့ လုပ်ရန် စူး ဆောင် လွှဲ စသည် တန်ဆာပလာ အစုံအလင် ရှိပါက မည်မျှ ကောင်းမည်နည်း သို့ရာတွင် လက်နက်ကိရိယာ မပြောနှင့် ယခုရှိသည့် စားကလေး တချောင်းပင် ပျောက်သွားပြီ

ကိုနန္ဒာသည် သွယ် ကိုသတိရလာသည် သည်အချိန်တွင် သွယ်သည် မည်သို့ရှိမည်နည်း ဤကမ္ဘာလောကကြီးမှ သူပျောက်သွားပြီဟု ယူဆလိုက်ပြီလော

ခဏကြာတော့ သံချောင်းဆီမှ ဟောက်သံပေါ်လာသည် သံချောင်းသည် အိမ်မက်ထဲတွင်

ပင်လယ်ကြီးကို ဖြတ်ကူးကောင်း ဖြတ်ကူးနေမည်လော မပြောတတ် ထိုညကကိုနန္ဒာ တညလုံး အိပ်မပျော်

(၂၁)

ပင်လယ်တွင် တနစ်လျင် ရှစ်လလောက်က မုန်တိုင်းထန်သည် မိုးဦးကျတွင် အနောက်တောင်မှ လာသော မုန်တိုင်းများ ပါလာတတ်သည် မုတ်သုန်ဆုတ်ခွာသွားချိန်တွင် အရှေ့ရလေ ပြန်လာ တတ်သည် အရှေ့လေနှင့်အတူ မုန်တိုင်းများလည်း ပါလာတတ်သည် သို့ရာတွင် အရှေ့လေနှင့် ပါသော မုန်တိုင်းက မုတ်သုန်ဦးမှ မုန်တိုင်းလောက် မပြင်းလှ

သံချောင်းသည် မိုးတွင်းတုန်းက ကျောက်ကမ်းပါးအထက် ကုန်းစောင်းတွင် ပိန်းပင်များ စိုက်သည် သို့ရာတွင် သူပိန်းခင်းသည် မုန်တိုင်းကြောင့် ပျက်သွားသည် တချို့အပင်များက အမြစ် မှ ပြုတ်ထွက်သွားကြသည် အချို့အပင်များကတော့ ယိုင်လဲသွားကြသည် တချို့အပင်များက မီး လောင်သလို အဖျားတွေမဲကာ လောင်ကျွမ်းညှိုးခြောက်သွားကြသည် လေတွင် ဆားဓာတ်ပါသော ကြောင့် လောင်ကျွမ်းသွားသည်ဟု သံချောင်း ထင်သည်

သံချောင်းနေရာအရွေးမှားပြီး သူပိန်းခင်းက အနောက်တောင်လေ တည့်တည့်တိုးသည့် ကုန်းစောင်းမှာ သွား၍စိုက်မိရက်သား ဖြစ်နေသည် ထို့ကြောင့် သူပိန်းခင်းကို ရွှေ့စိုက်ရသည်

သည်တခါ နေရာကတော့ လုံခြုံသည် အနောက်ဘက်တွင် ကုန်းစောင်းရှိ၍ အရှေ့ဘက် တွင်လည်း ဂမုတခု ရှိသည် သည်ကုန်းစောင်းနှစ်ခုကြားက ရိုးဘေးမှာ ပိန်းခင်းကို ချသည် ရိုးဘေး က ဘီစပ်တော ကို မီးရှို့လိုက်သည့်အခါတွင် တောလည်းရှင်းပြီးသား မြေကိုလည်း ခြောက် အောင် ဖုတ်ပြီးသွားဖြစ်သွားသည်

မြေပျော့သဖြင့် ကျင်းတူး၍လည်း လွယ်သည် သည်တခါတော့ ကျင်းတူးစရာ ဓားမရှိ (ါး ချွန်ဖြင့် တူးရသည်

ပိန်းခင်းနှင့်ကပ်လျက်တွင် ငှက်ပျောချသည် ထို့နောက် ငှက်ပျော တောဘေးတွင် သင်း ဘောစိုက်သည် တခါက တောထဲတွင် သံချောင်း ကြက်တူရွေး ထောင်သည် ကြက်တူရွေး ကျ သည့် နေရာကို လိုက်ရှာသည် ကြက်တူရွေးကို ခြေရာခံရင်း ငှက်ပျောတောကို သွားတွေ့ခြင်း ဖြစ်သည် သံချောင်းဝမ်းသာလိုက်သည်မှာ ဆိုဘွယ်မရှိ သူတို့အတွက်စားစရာတမျိုးရပြန်ပြီ

ငှက်ပျောပင်များက ကျပ်ခဲနေသည် သံချောင်းသည် ကျပ်ခဲနေသော ငှက်ပျောတောမှ အကောင်းဆုံးငှက်ပျောပင်များကို ရွေးနုတ်၍ သူ့အခင်းတွင် စနစ်တကျစိုက်သည် ငှက်ပျောက တခါသီးဖြစ်၍ များများချရသည် တောထဲတွင် သင်းဘောပင်ကြီးတပင်တွေ့သဖြင့် အသီးတွေကို

ဆွတ်လာကာ အစေ့များကို ပျိုးသည် သို့ရာတွင် သင်းဘောပျိုးပင်များကို ဝင်ကစွပ်ကြီးနှင့် ဂဏန်းကြီးများက ဝင်ကိုက်ကြသည် ထို့ကြောင့် ပျိုးပင်များပတ်လည်တွင် တုတ်ချောင်းကလေးတွေစိုက်ကာ ခြံကာရသည် ပျိုးပင်တဝက်လောက် ပျက်သွားသည်

ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်က သံချောင်းနှင့်အတူ ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကြသော်လည်း သူတို့က မကျွမ်းကျင်သင်းဘောပင် ငှက်ပျောပင် လောက်မှ မစိုက်တတ် သံချောင်းတယောက်ထဲ လုပ်ရသည်က ပို၍ ခရီးရောက်သေးသည် သူတို့ဝင်လုပ်ပေးကြသည် ဆိုသော်လည်း လူများ၍ ပွဲမစည် သည်တော့ သံချောင်းက စိတ်မရှည် အလုပ်တာဝန် ခွဲကြရသည် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်က ခရုကောက်ခြင်း ငါးဖမ်းခြင်း ရေခွေးကြံခြင်း ဖမ်းမိသည့် ခရုများ ငါးများ ကျောက်ပိုးများကို ကင်ခြင်း စသည့် ပေါ့ပါး၍ လွယ်ကူသော အလုပ်များကို လုပ်ကြရသည် တံတိုင်းအတွက် ကျောက်တုံးသယ်ခြင်း လိပ်ဥတူးခြင်း အုန်းပင်တတ်ခြင်း တောင်ယာလုပ်ငန်းကို သံချောင်းတယောက်တည်း လုပ်သည်

ယခု အနောက်တောင် မုတ်သုန်လေ တပတ်ကျော့လာပြီ သံချောင်းတို့ကျောက်ဂူရှေ့က ကျောက်တံတိုင်းလည်း တဖြည်းဖြည်း မြင့်လာပြီး သည်ကျွန်းသို့ သူတို့ရောက်သည်မှာ တနှစ်နီးပါးရှိပြီ

တနေ့မွန်းတည့်တွင် သံချောင်း တောက်ယာက မောကြီးပန်းကြီးပြန်လာသည် သူတို့ကိုယ်လုံးချွေးတွေ ရွဲနေသည် သူ့မျက်နှာထားက ဒေါသကြောင့် နီရဲနေသည် မျက်လုံးများက တဖျတ်ဖျတ် တောက်နေသည် သံချောင်းသည်လောက် ဒေါသထွက်သည်ကို ကိုနန္ဒာ တခါမျှ မမြင်ဘူး သံချောင်း တောင်ယာသို့ ထွက်လျှင် ယခုလောက်စောစော လည်းပြန်မလာဖူး

ကျောက်ဂူဝရောက်တော့ သံချောင်းက လွယ်ထားသည့် ပလိင်းကို ပစ်ချလိုက်သည်

“ရဲမြင့် ဘယ်မလဲ”

သံချောင်းအမေးကြောင့် ကိုနန္ဒာ အံ့အားသင့်သွားသည် သူ့အသံက မာဆတ်ပြတ်တောက်သည်

“ဒီကောင် သိပ်လူပါးဝတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ သင်းဘောသီးတွေရော ငှက်ပျောသီးတွေရော အကုန်စားပစ်တယ် ခု သင်းဘောသီးတလုံးမှမရှိတော့ဘူး ငှက်ပျောခိုင်လဲ တခိုင်မှ မရှိတော့ဘူး ”

ကိုနန္ဒာသည် သူ့နားကို သူမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်မိသည် ရဲမြင့် သည်လိုလုပ်မည်မဟုတ်ဟု ကိုနန္ဒာထင်သည်

“ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူးကွာ ဒို့အတူတူ ”

ကိုနန္ဒာစကားမဆုံးခင် သံချောင်းက ဟိန်းသွားအောင် အော်လိုက်သည်

“ဒါဖြင့် ရဲမြင့်မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားစားသလား”

ကိုနန္ဒာ ထောင်းကနဲဖြစ်သွားသည် မျက်နှာရဲတက်လာသည် သို့ရာတွင် သူက လူကြီးဖြစ်သည် ထို့ကြောင့် စိတ်ကို ချုပ်တီးရသည်

“ဟင့်အင်း ငါလည်း မစားဘူး”

“ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ခင်ဗျားရယ် ကျုပ်ရယ် ရဲမြင့်ရယ် လူသုံးယောက်ဘဲရှိတာ ဘယ်သူစားရမှာလဲ”

သံချောင်းဒေါသ ထွက်နေသည် ငှက်ပျောခိုင်က ဓားနှင့်ခုတ်ထားသဖြင့် တိကနဲ ပြတ်နေသည် သူထင်သည့်အတိုင်း သည်ဓားသည် သူတို့နှစ်ယောက်အနက် တယောက်ယောက် ထံတွင် ရှိနေသည်မှာ သေချာသည် တကယ်က အားလုံးစားနိုင်အောင် သူစိုက်ခဲ့သည် အတူတူစားခဲ့သည် သို့ရာတွင် ယခုတော့ တယောက်က စားသွားသည် သူ့စေတနာကို ဖော်ကားသည်ဟု ထင်သည် တကိုယ်ကောင်းဆန်သည်ဟု သူထင်သည် ထို့ကြောင့် အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်နေခြင်းဖြစ်သည် ဒေါသထွက်လျှင် သံချောင်းသည် ကျားသစ်တကောင်လို မာန်ဖီ၍နေတတ်သည် ဓားကို ပုက်သည့်ကိစ္စနှင့် ငှက်ပျောခိုင် ခုတ်သည့် ကိစ္စ နှစ်ခုပေါင်းလျှင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ငမန်းစာ ကျွေးဖို့ပင်မကောင်း အစိမ်းကိုက်စားဖို့ပင် ကောင်းတော့သည်

“ကြက်တူရွေးတို့ ဘာတို့များ ဝင်စားသလာကွာ”

“ကြက်တူရွေးမဟုတ်ဘူး ကြက်တူရွေးဆိုရင် ကိုက်ရာရှိရမယ် ခုတော့ ငှက်ပျောခိုင်ဆိုရင် တခိုင်လုံးခုတ်သွားတယ် တိနေတာဘဲ ”

“ဘာ”

“ခုတ်သွားတယ်”

“ဓားနဲ့ခုတ်သွားတာလား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဒီမှာ သံချောင်း ဒို့သုံးယောက်မှာ အခု ဘယ်သူ့မှာ ဓားရှိလဲ ရှိတဲ့ဓားလဲရဲမြင့် ကျပျောက်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား”

သံချောင်းတွေသွားသည် စောစောက ဒေါသဖြင့်မှုန်ထူနေသောကြောင့် သည်ကိစ္စကို မတွေးဖြစ် ငှက်ပျောခိုင်က ဓားဖြင့် ခုတ်ထားသည်မှာ သေချာသည် တိကနဲပြတ်နေသည်

“တကယ်မပျောက်ဘဲနဲ့ ကျပျောက်တယ်လို့ ရဲမြင့်ကလိမ်ပြောရင်ကော”

သံချောင်းက သံသယဖြင့်မေးသည် စောစောကလောက် ဒေါသထွက်ခြင်းကား မဖြစ်တော့ သို့ရာတွင် သူစိတ်ထဲ၌ သည်ဓားသည် သူတို့သုံးယောက်အနက် ရဲမြင့်ထံမှာရှိနိုင်သည်ဟု တော့ သံသယ ရှိသည်

“ရဲမြင့်မှာ လိမ်ပြောစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူးကွာ ဒီဓားဟာ သူတယောက်ထဲအတွက်မဟုတ်ဘဲ အားလုံးအတွက် အသုံးချတဲ့ ဟာဘဲ ”

သံချောင်းက လက်မခံ

“မဟုတ်ဘူး ဒီဓားဟာ ရဲမြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ထားတာဘဲဖြစ်ရမယ် ကျုပ်တယောက်ထဲဖောင်နဲ့ဖြတ်မယ်ဆိုတာ ကိုသိလို့ မလုပ်ဖြစ်အောင် ဒီဓားကိုပုဂ္ဂိုလ်ထားတာ ခု ပုဂ္ဂိုလ်ထားရုံတင်မကဘူး အားလုံးစားဖို့ ငှက်ပျောခိုက်ကို ဓားနဲ့ ခုတ်သွားတယ် ခုမရှိတော့ဘူး ကျုပ်ဖောင် လုပ်ဖို့ သစ်ပင်တွေလှဲထားတာ အခု အလကားဖြစ်ကုန်ပြီ ”

“ဘာ မင်းဖောင်လုပ်ဖို့ သစ်ပင်တွေလှဲထားတယ်”

“ဟုတ်တယ်”

သံချောင်းက သံပြတ်ဖြင့် ပြန်ဖြေသည် ကိုနန္ဒာသည် သံချောင်းကို အံ့အားသင့်နေသည် သံချောင်းသည် ပင်လယ်ကို စွန့်စားဖြတ်ကူးသူတို့ အကြောင်းကို အားအားရှိ၍ မေးခြင်းဖြစ်သည် ဟု သူထင်ခဲ့သည် သံချောင်းသည် သည်လောက်ကျယ်သော ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးရဲသူ မဟုတ်လူငယ်တို့ဘာဝ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု အထင်သေးထားခဲ့သည် ထို့ကြောင့်လည်း သံချောင်းမေးသည့် အခါ၌ လှောင်ပြောင် သရော်သံဖြင့် ပြောခဲ့သည်

သို့ရာတွင် သံချောင်းတကယ်လုပ်နေပြီ သစ်ပင်တွေကို ခုတ်လှဲနေပြီဟု ကြားလိုက်ရတော့ အံ့အားသင့်နေသည်

“ရဲမြင့်ဟာ ဒီလောက် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲလိမ့်မယ်လို့ ငါမထင်ဘူး သံချောင်း ရဲမြင့်ဟာ ငယ်တယ် တတ်ကြွတယ် စွန့်စားချင်တယ် ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ စွန့်စားနိုင်တဲ့အားမရှိဘူး သူ့ခန္ဓာကိုယ်က စွန့်စား နိုင်တဲ့ အခြေအနေ မဟုတ်ဘူး ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့နေတယ် သူ့ဘဝသူပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် သူဟာ လူလေ လူလွင့်ကလေးတယောက် ဖြစ်ခဲ့ရတယ် လမ်းသရဲကလေးတယောက်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်”

“အဲဒါကြောင့် ဒီကောင်ဟာ ဒီလို ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တာဖြစ်မှာပေါ့”

သံချောင်းက စကားကို ဖြတ်ပြောလိုက်သည် ကိုနန္ဒာကခေါင်းကို ဖြေးညှင်းစွာရမ်းသည်

“လမ်းသရဲကလေးတယောက် ဖြစ်ခဲ့ဘူးတဲ့အတွက် ရဲမြင့်ဟာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတယ်လို့ ထင်ရင်တော့ မင်းမှားလိမ့်မယ် ဟုတ်တယ် ရဲမြင့်ဟာ လမ်းသရဲ တယောက်ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ် သူလမ်းသရဲ ဖြစ်အောင် သူ့ခေတ် သူ့ပတ်ဝန်းကျင် သူ့ဘဝက ဖန်တီးခဲ့တယ် သူဟာ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့သား ကောင်ဖြစ်ခဲ့ရတယ် ဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ရဲမြင့်ဟာ အညွန့်တုန်းသွားပြီ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတတ်ပြီလို့ ပြောလိုတော့ မရဘူး ရဲမြင့်ဟာ လူငယ်တယောက် လူငယ်ပီပီ သူ့အိမ်က ဖိနှိပ်မှု ချုပ်ချယ်မှုတို့ကို မခံချင်ဘူး လူငယ်ဆိုတာ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုကို တွန်းလှန်ချင်တယ် မဟုတ်မတရားတာကို မခံချင်ဘူး ဒါလူငယ်ရဲ့သဘာဝဘဲ ဒါတွေကိုတွန်းလှန်ရှုန်းထွက်ရင်းနဲ့ လမ်းမှားပြီးလမ်းသရဲ ဖြစ်

သွားရတာ "

သံချောင်းက မျက်မှောင်ကြီးကုတ်၍နားထောင်နေသည်

"ဒါပေမဲ့ ဒီကျွန်းပေါ်ရောက်တော့ ရဲမြင့်ဟာ ဘဝပြောင်းသွားပြီ အသွင်ပြောင်းသွားပြီ သူဟာ လမ်းသရဲအသွင် လမ်းသရဲအမူအကျင့်တွေ ပျောက်သင့်သလောက်တော့ ပျောက်သွားပြီ ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးမှ အသက်ရှင် နေနိုင်တယ် လူငယ်ရဲ့အားမာန်ဟာ ပင်လယ်ကိုလည်း အံ့တု နိုင်တယ် သဘာဝဘေးဒဏ်ကို တွန်းလှန်နိုင်တယ် တောတောင်တွေကိုလည်း နင်းချေမှောက်ဖြူ ပစ်နိုင်တယ် ဆိုတာ သူသိသွားပြီ အထူးသဖြင့် မင်းရဲ့ခွန်အားသတ္တိတွေကို ကြည့်ပြီး သူ့ကိုယ် ခန္ဓာထဲမှာလဲ မင်းလိုခွန်အားသတ္တိတွေ ရှိမယ်ဆိုတာ သူသိသွားပြီ သူ့ကိုယ်သူ ရှာတွေ့သွားပြီ ဒီတော့ ရဲမြင့်ဟာ မင်းလိုဘဲ စွန့်စားချင်လာတယ် မင်းဘဝမျိုးကို ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာတယ် မင်းငမန်းနှင့်နာသမ်းလုံးပြီး ငမန်းကို ဓားနဲ့ထိုးသတ်တာမျိုးကို သူအားကျတယ် ဒိုင်ခံရှာဖွေ ကျွေးနေ ရသမျှ စားနေရတဲ့ဘဝကို သူရှက်တယ် ဒါကြောင့် သူတတ်နိုင်သမျှ လုပ်တယ် အုန်းပင်တတ်ဆို လဲ တက်တာဘဲ ငမန်းဆိုလဲ ဖမ်းတာဘဲ လိပ်ဥတူးဆိုရင်လဲ တူးတာဘဲ ဒီတော့ ရဲမြင့်ဟာ ပတ်ဝန်း ကျင်ကြောင့် တခါက လမ်းသရဲ ဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ထိုင်စားရတဲ့ ဘဝမျိုး ရေသာခိုတဲ့ဘဝ မျိုး သက်သက်သာသာကလေး ထိုင်စားတဲ့ဘဝမျိုးကို သူရှက်တတ်လာပြီ ဘိန်းဖြူစွဲတာကို စိတ် ဓါတ်နဲ့ ချွတ်မှ ဘဝတည်မြဲရေးအတွက် တိုက်ပွဲနဲ့ ချွတ်မှ ကျွတ်တယ်ဆိုတာ သူသိသွားပြီ ဒီလို သိသွားတဲ့လူငယ်တယောက် နဂိုက တက်ကြွပြီး ရိုးသားဖြောင့်မတ်ချင်တဲ့ လူငယ်တယောက်ဟာ ခုလို ဓားကို ပုက်တာမျိုး မစားရတဲ့အမဲ သဲနဲ့ပက်တာမျိုး ခိုးစားတာမျိုးကိုတော့ လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ငါမထင်ဘူးသံချောင်း ခုဆိုရင် ရဲမြင့် ငါနေမကောင်းဘူး ဖျားနေတယ် ငါ့အတွက် လိပ်ဥတူးမယ် ဆိုပြီး တယောက်ထဲထွက်သွားတယ် ခုထိပြန်မလာသေးဘူး "

ကိုနန္ဒာက စကားရှည်ရှည်ပြောသည် သည်လိုဆိုတော့လည်း သံချောင်းတွေသွားပြန်သည် သို့ရာတွင် သည်ငှက်ပျောခိုင်ကို မည်သူ ဓားနှင့်ခုတ်သနည်း

သံချောင်းသည် မည်သို့မျှ မပြောတော့ဘဲ တောင်ယာသို့ပြန်လာခဲ့သည် သံသယ တခါထဲ ပျောက်မသွား ရင်ထဲတွင် လိပ်ခဲတင်းလင်း ဖြစ်ကျန်နေသည် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်သည် သူမသွားဖြစ် အောင် ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ကြသလော

သံချောင်းသည် တောင်ယာရောက်တော့လဲ နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်သည် တိကနဲ ပြတ်နေ သော ငှက်ပျောခိုင်များကို ကြည့်၍ ဒေါသထွက်သည် ထို့ကြောင့် ဖောင်ဖွဲရန် သစ်လုံးများလိုမ့်ချ ထားသော ချောင်းရိုးသို့ထွက်လာခဲ့သည် သည်နေရာသို့သူမရောက်သည်မှာ ကြာပြီ ဓားပျောက်ပြီး ကတည်းက မရောက်တော့

ချောင်းရိုးတဝိုက်တွင် တိတ်ဆိတ်နေသည် ချောင်းရိုးထဲက တဒက်ဒက်မြည်နေသော

အသံတသံကို ကြားရသည် အသံက သိပ်မပြင်း သစ်မာကို ခုတ်နေသံမဟုတ် သစ်သားပျော့ပျော့ သို့မဟုတ် သစ်ကိုင်းကို ခုတ်နေသည့် အသံမျိုးဖြစ်သည်

သံချောင်းက ချောင်းရိုးကို ဆင်းရန် ချုံထဲသို့ဝင်သည် ချုံထဲကနေ၍ ချောင်းရိုးထဲသို့ ကြည့်လိုက်သည် သို့ရာတွင်သစ်ပင် ချုံနွယ်တို့က ထူသည် ချောင်းရိုးကို ကောင်းကောင်းမမြင်ရ အသံက သူဖောင်ဖွဲ့ဘို့ပြင်ဆင်ထားသည့် နေရာတိုက်ဆီမှ ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်

ချောင်းရိုးအစပ်မှာ ညွှန်ဗွက်များရှိသည် သံချောင်း ညွှန်ဗွက်ထဲသို့ အသာဆင်းလိုက်သည် ညွှန်ဗွက်အောက် ရွံစေးတွေက ဒူးအထက် လောက်အထိ မြုပ်သွားသည် သံချောင်း ခြေတဖက်ကို အသံမမြည်အောင်ကြိတ်၍ နတ်ကာ နောက်ခြေတဖက်ကို ချသည် သည်တဖက်လည်း ဒူးဆစ်ထိ မြုပ်သွားသည်

သစ်သားကို ဓာနင့်ခုတ်နေသည့် အသံသည် တဖြည်းဖြည်းနီးလာပြီး သူ့ရှေ့နားတွင် ငါးတရိုက်သာသာလောက်သာ ကျန်တော့သည် သို့ရာတွင် ချောင်းရိုးက ကွေဆင်းသွား၍ ချုံနွယ်တို့ ပိတ်နေသဖြင့် မမြင်ရ ချောက်ကမ်းပါးကတက်သွားဘို့ကလည်း ဘေးတွင် လမ်းမရှိ ကြိမ်ဆူးပင်တွေ အလိုလေးဆူးပင်တွေ ပိတ်နေသည် သည်လိုဖြင့် သံချောင်းသည် ရွံဗွက်ထဲမှာခြေနတ်သံ မကြားအောင် တဖြည်းဖြည်းလျောက်လာသည် ရှေ့တွင် ချုံတချုံ ကျန်သည် သည်ချုံကိုလွန်လျင် မြင်ကွင်းကောင်းကောင်း ရတော့မည်

သံချောင်းသည် ချောင်းရိုးပေါ်သို့ ကိုင်းကျနေသော သမဲ့ကိုင်းကို ဖမ်းဆွဲကာ ရွံဗွက်ထဲက ခြေထောက်တဖက်ကို နှုတ်လိုက်သည် သစ်ကိုင်းက သစ်ကိုင်းခြောက် ဖြစ်သည် သံချောင်းက ကိုယ်အလေးချိန် တခုလုံး ခိုကာ လှမ်းဆွဲလိုက်သည်အခါတွင် သစ်ကိုင်းခြောက်သည် ဝှမ်းကနဲ မြည်ကာ ကျိုးကျသွားသည် သူလည်း မဟန်နိုင်၍ ရွံဗွက်ထဲသို့ လဲကျသွားသည်

သစ်ကိုင်းခုတ်သံသည် ရပ်သွားကာ လူတယောက် ကုန်းစပ်က ဘီးစပ်ချုံထဲသို့ ပြေးဝင် ပျောက်ကွယ်သွားသည် ဘီးစပ်ချုံတွေက ရင်ဆို့လောက် မြင့်သည် သူပြေးဝင်သွားရာ တလျောက်တွင် ချုံကိုင်းတွေ လှုပ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်

သံချောင်းသည် ရွံထဲမှ လူးလဲထကာ ဖောင်ဖွဲ့ရန် သစ်လုံးများ လှဲထားသည့် နေရာသို့ ပြေးလာခဲ့သည်

သူထင်သည့်အတိုင်း မှန်နေပြီ လောလောလတ်လတ် သစ်လုံးများ ကို ခုတ်ထားသည့် အရာများကိုတွေ့ရသည် သူခုတ်ထားသည့် သစ်လုံးငါးလုံးကို ကြိမ်နွယ်များဖြင့် တွဲထားသည် အားလုံးမပြီးသေး တဝက်တပျက် မျှသာ ပြီးသေးသည် သစ်သားအစ အနများ အနားတွင် ပြန့်ကျဲလျက် ရှိသည်

သည်အကြံအစီထဲတွင် ကိုနန္ဒာ ပါမပါတော့ မပြောတတ် မသေချာ ရဲမြင့်တယောက်တည်း

ကြိတ်၍ ကြံစည်နေသသည်ကတော့ ထင်ရှားသည် သူ့ကို ဓားပျောက်သည်ဟု လိမ်ပြောပြီး သူ ပင်ပင်ပန်းပန်း ခုတ်ထားသည့် သစ်လုံးများကို အပိုင်စီးသည် သူတပင်တပန်း စိုက်ထားသည့် ငှက် ပျောခိုင်များ သင်းဘောသီးများကို ယူသည် ပြီးလျင် သူတယောက်တည်း ဖြတ်ကူးမည်

ရဲမြင့် အကြံ ပက်စက်သည် တကိုယ်ကောင်းဆန်သည် သည်ကောင့် လက်ထဲက ဓားကို မရ ရအောင် ပြန်ယူမည် သည်ဓားဖြင့် သည်ကောင့်ကို သတ်ပြီး မှ သူပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးမည် သည်အကြံအစီထဲတွင် ကိုနန္ဒာပါသည်ဆိုလျင်လည်း သူ့ကိုပါ သတ်မည် မိမိက တလျောက်လုံး ရှာဖွေကြွေမွေးခဲ့ပါလျက် မိမိက သုံးယောက်အတူ ပင်လယ်ကိုဖြတ်ရန် တိုင်ပင်ခဲ့ပါလျက် သူတို့ မိမိအပေါ် သစ္စာဖောက်သည် မိမိတယောက်ထဲကို ချန်ပစ်ခဲ့ကာ ကိုယ်လွတ်ရုန်းသည် သံချောင်း ထိုသို့တွေးကာ ဒေါသထွက်သည်

သံချောင်းသည် ကျောက်တုံးကြီးတုံးကို ကောက်ကိုင်ကာသူတိုးသဖြင့် ယိုင်လဲနေသော ဘီးစပ်ချုံတွေထဲသို့ ဝင်လိုက်သွားသည် ရဲမြင့်ခြေရာကို ခံဘို့အတွက် ယိုင်လဲနေသော ဘီးစပ်ချုံ များက သူ့ကိုလမ်းပြနေသည် သို့ရာတွင် ဘီးစပ်ချုံတွေ ဆုံးသွားတော့ သံချောင်းလမ်းပျောက်သွား သည် ဘီးစပ်ချုံဆုံးလျင် ကုန်းစပ်က ချုံတွေထဲ ရောက်သည် ကျောက်ကမ်းပါးကြီးများ ချုံနွယ်များ ဖြင့် ပိတ်နေသည်

သည်နားရောက်တော့ သံချောင်းဘယ်လိုက်ရမည် မသိတော့ လုံးဝအစခံ၍မရတော့ပြီ

သံချောင်းအနီးအနားတဝိုက်တွင် ရှာသေးသော်လည်း မတွေ့ ထိုကြောင့် တောင်ရိုးပေါ် တက်လိုက်လာသည် သည်တောင် သည်တောကို ဖြူပရစေ သည်ပင်လယ်ကို ရှေ့နောက် မှောက် လှန်ပရစေ သင်းကို မတွေ့ တွေ့အောင်ရှာမည်

ထိုနေ့က တနေ့လုံးသံချောင်း လိုက်ရှာသည် မတွေ့

နေဝင်တော့မည် နေလုံးက အနောက်ဘက် ပင်လယ်သို့ လျောကျနေပြီ နေလုံးကြီးသည် အသားနီလန်နေသော အနာကြီးတခုလိုရဲနေသည် ပင်လယ်တွင် ဖြာကျနေသော နေရောင်ခြည် များက သွေးရောင်တောက်နေသည်

မိုးစုတ်စုတ်ချုပ်တော့ သံချောင်းတောင်ယာသို့ ပြန်လာသည် ကျောက်ဂူကို မပြန်ချင်တော့ သည်နှစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင် လမ်းခွဲလိုက်ပြီ သည်နှစ်ယောက်က သူ့လမ်းတွင် အတားအဆီး ဖြစ်နေသည် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေသည် ခလုတ်ကန်သင်းဖြစ်နေသည် လမ်းတွင် ခလုတ်ကန်သင်းတွေ့လျင် ရှင်းရမည် ခလုတ်ကန်သင်းကို သူမရှင်းနိုင်လျင် သည်ခလုတ်ကန်သင်း က သူ့ကို အန္တရာယ်ပေးလိမ့်မည် လက်ချည်းသက်သက်ဆိုက သူတို့နှစ်ယောက်ကို သံချောင်းဘာ မျှ မှုစရာမရှိ သို့ရာတွင် သူတို့က လက်ထဲတွင် ဓားရှိသည် သူ့မှာက ဘာမျှမရှိ သူတို့သုံးယောက် အတွက် သည်ဓားသည် အရာရာကို ဆုံးဖြတ်သည် ပင်လယ်ကို ဖြတ်လိုလျင်လည်း သည်ဓားရှိမှ

ဖြစ်မည် သည်စားကိုမရလျင် ဘာမျှ လုပ်၍မရ

ထိုညက သံချောင်းမောမောဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသည် ငှက်ပျောတောစပ်က ကျောက်ဖျာကြီး ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်သွားခြင်းဖြစ်သည် သူခေါင်းပေါ်က ငှက်ပျောရွက်များက မိုးယုတ်နေသည် ကို နန္ဒာနှင့် ရဲမြင့်တို့က သူခန္ဓာကိုယ်အနံ့ကို စားဦးဖြင့် အချက်ပေါင်းများစွာ ထိုးသည် သူတို့ကိုယ်လုံး နေရာလပ် မရှိတော့ မျက်နှာ လက်ပြင် ကျောက်ကုန်း ဝမ်းဗိုက် ပေါင် ခြေသလုံး တကိုယ်လုံးစားဦးရာ တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည် သံချောင်းသည် ရုတ်တရက်ထသည် သို့ရာတွင် ထ၍မရ အတင်းရုန်း၍ ထပြီးထိုင်လိုက်သည်

သည်တော့မှ တကယ်မဟုတ် သူအိပ်မက် မက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်

အရှေ့လေ ပြန်စဖြစ်၍ ထိုညတွင် အရှေ့ဘက်က မုန်တိုင်းတလုံး သူတို့ကျွန်းကို ဝင်ဆောင့်သည် အရှေ့လေဦးတိုက်တွင် ပါလာသည့် မုန်တိုင်းဖြစ်၍ အရှိန်ပြင်းသည် မုန်တိုင်းနှင့် အတူ မိုးသက်ကလည်းပါလာသည် မိုးစက်မိုးပေါက်များသည် စားချွန်ဦးများ ကျရောက်သည့်နှယ် သူတို့ကိုယ်ပေါ်သို့ တပျဉ်းပျဉ်းကျနေကြသည်

သံချောင်းသည် ထိုညက ကောင်းကောင်းမအိပ်ရ မိုးပက်သက်သာသည့် ကျောက်ကမ်းပါး တခုအောက်တွင် ဝင်အိပ်ရသည်

သို့ဖြင့် ထိုရက်များအတွင်း သံချောင်းသည် ကိုနန္ဒာနှင့် ရဲမြင့်တို့နှစ်ယောက်ကိုလိုက်ရှာ သည် ကျောက်ဂူတွင်လဲသူတို့မရှိတော့ ငမျှားချိတ်လည်းမရှိ သူကျစ်ထားခဲ့သည့် ကြိုးလည်းမရှိ သူကျပ်တင်ထားသည့် လိပ်သားခြောက်များလည်း မရှိ ပုလင်းများလည်းမရှိ ပလိုင်းများလည်းမရှိ ဘာမှအသုံးမဝင်သည့် မျက်နှာပိတ် ခရုကြီးများနှင့် ယောက်သွားအခွံ အချို့ကိုသာ တွေ့ရသည်

သံချောင်းသည် တကျွန်းလုံးအနံ့လျောက်သွားသည် တောထဲသို့လည်း ရောက်သည် ကျောက်ကမ်းပါးများကိုလည်းဖြတ်ကျော်သည် သောင်စပ်တလျောက်လည်း ကျွန်းကိုပတ်သည် သို့ရာတွင် ရဲမြင့်တို့နှစ်ယောက်ကို ရှာမတွေ့ ပင်လယ်ကိုတော့ မဖြတ်နိုင်သေး ဖောင် ကလည်း မပြီးသေး သည်ရာသီတွင် အရှေ့လေ ပြန်စ ပြုပြီဖြစ်သဖြင့် ဖောင် ထွက်၍ရမည်မဟုတ်

သံချောင်းသည် သူတို့နှစ်ယောက်ကိုလိုက်ရှာရင်း တောထဲက တွေ့ရာနေရာမှာပင် အိပ် သည် တွေ့ရာ အုန်းပင်က အုန်းသီးကို တက်ဆွတ်စားသည် ကမ်းစပ်က သဲဂဏန်း ခရုတို့ကို ရှာ ၍ဖုတ်စားသည် တောထဲတွင် သံချောင်းလျောက်၍ ရှို့ထားသည့် သစ်ပင်များက မီးများမငြိမ်းသေး တချို့သစ်ပင်ကြီးများက လဲကျကာ လောင်ကျွမ်းပြီး၍ တဝက်လောက်ကျန်နေသေးသည် သည်လို သူတို့ကို လိုက်ရှာနေတုန်း ကျောက်ဂူတခုကို သွားတွေ့သည် ဂူဝကချုံနွယ်များကြားတွင် ရေစိုနေ သော စက္ကူစများကို သွားမြင်သည် အထဲတွင် တယောက်ယောက်တော့ ရှိမည်ဟု သံချောင်းထင် သည် ထို့ကြောင့် သံချောင်းအဝနားသို့ ကပ်သွားပြီး အထဲကို ချောင်းကြည့်လိုက်သည် ဘာမျှမရှိ

စက္ကူစုတ်များကို ကောက်ကြည့်လိုက်တော့ ဂျပန်စာများနှင့် မြေပုံများဖြစ်နေသည်

သူတို့နှင့်မတွေ့ခင်က ရဲမြင့်နေခဲ့ဘူးသည့် ကျောက်ဂူဖြစ်လိမ့်မည် ဟု သံချောင်းထင်သည် ကျောက်ဂူထဲတွင် သံချေးတက်နေသော သံစည်ပိုင်းတလုံးကိုတွေ့သည် သံစည်ပိုင်းက ခါးပြတ် နေပြီ သံစည်ပိုင်းဘေးတွင် တာလပတ်ကြီးတခုကို သံချောင်းသွားမြင်သည် တာလပတ်ကို ဖြန့် ကြည့်တော့ အကောင်းကြီးရှိသေးသည် ရေနံချေးနံ့ပင်ပျောက်တတ်သေး ဆယ်ပေ ပတ်လည်ခန့် ရှိသည့် စစ်သုံးတာလပတ်ကြီး ဖြစ်သည်

သံချောင်းသည် တာလပတ်ကိုယူကာ တောင်ယာသို့ပြန်လာသည် တာလပတ်ဖြင့် အမိုး အကာတခုတော့ ရနိုင်သည် သည်တောင်ယာမှာပင် တဲကလေးတလုံးထိုး၍နေတော့မည် ကိုနန္ဒာ ဆီကိုမူ မပြန်တော့

တောင်ယာရောက်တော့ ထူးဆန်းသည့် အခြင်းအရာတခုကို သူတွေ့ရသည် သူ့ပိန်ပင်များ လဲနေသည် မုန်တိုင်းကြောင့် လဲသလောဟု သူတွေ့သည် သို့ရာတွင် မုန်တိုင်းကြောင့် လဲခြင်း မဟုတ် တစုံတယောက်က သူ့ပိန်းဥများကို တူးသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်

သူထင်သည့်အတိုင်း မုန်နေပြီ သည်လောက်များသည့် ပိန်းဥများကို တူးပုံထောက်တော့ ကိုနန္ဒာတို့နှစ်ယောက် ရိက္ခာစုနေပြီ လိပ်သားခြောက် ငှက်ပျောခိုင် သင်းဘောသီး ပိန်းဥ စသည့် ရိက္ခာတို့ကို သူတို့စုနေကြသည်မှာ သေချာပြီ သူ့ကို တယောက်တည်း ထား၍ သွားကြတော့မည် သံချောင်းဘာလုပ်ရမည်နည်း

လူကလည်း မောလှပြီ သို့ရာတွင် သံချောင်းက စိတ်မြန်သည် အလုပ်ကို ချက်ချင်းဆိုင်း မထားချင် ထို့ကြောင့် ကိုနန္ဒာတို့ကျောက်ဂူသို့လိုက်သည် တယောက်မျှမရှိ ကျောက်တုံးများကို ကြည့်တော့ သူထွက်လာခဲ့စဉ်ကအတိုင်းပင် ရှိသေးသည် ကျောက်တုံးနောက်ထပ် သယ်ဟန်မတူ ဖောင်ဖွဲ့သည့်ချောင်းရိုးတွင်တော့ ရှိရမည်ဟု သူထင်သည် သို့ဖြင့် ဖောင်ဖွဲ့ရာ ချောင်းရိုးသို့လိုက် ရှာသည် မတွေ့ သို့ရာတွင် ဖောင် အခြေအနေက ပြောင်းလဲနေသည် အရင်တခေါက် သူလာ ကြည့်စဉ်က ဖောင်အဖျားတဖက်ကိုသာ နွယ်ကြိုးဆိုင်းရသေးသည် ယခု ဖောင် သုံးနေရာတွင် နွယ်ကြိုးဖြင့် တွဲထားပြီး ဖြစ်နေသည် အလယ်တွင်တချက် ထိပ်တဖက်တချက်တွင် တချက်စီ အား လုံးသုံးချက်တွဲထားသည်

သံချောင်းသည် ထိုနေရာတဝိုက်တွင် လူရိပ် လူရောင်ကို ရှာသည် မတွေ့ သို့ဖြင့် တောထဲ မှာ အချိန်အတော်ကြာသွားသည် အလင်းရောင်က မှေးမိန်စပြုပြီး နေက သစ်ပင်တွေနောက် ကျ သွားသဖြင့် မှောင်စပြုလာပြီ

သူ့အနောက်ဘက်ဆီမှ တပုန်းပုန်းမြည်သော လှိုင်းသံများကိုကြားရသည် ထို့ကြောင့် သံချောင်းသည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို ချိုးကွေ့ကာ လှိုင်းသံကြားရာသို့ မှန်းလာခဲ့သည်

တနာရီလောက်သွား၍ ကုန်းတခုကို တက်လိုက်တော့ ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကို မြင်ရပြီ

ဒီရေသည် တဟီးဟီးအော်ကာ တက်စပြုပြီ

ကျောက်ညီနှောင်ကို တောစပ်က လှမ်းမြင်နေရသည် အပြင်ဘက် အကျဆုံးပင်လယ်စပ်တွင် ကျောက်ဆောင်ကြီးနှစ်ခုသည် မားမားကြီးရပ်နေကြသည် မှောင်ရီရီတွင် ပင်လယ်ဘီလူးကြီးနှစ်ကောင် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည်နှင့်ပင်တူသည် သည်နေရာတဝိုက်တွင် ရဲမြင့်နှင့်ကိုနန္ဒာတို့ ငမန်း များနေမည်လောဟု သံချောင်းစဉ်းစားမိသည်

သံချောင်း၏ခြေထောက်များသည် ကျောက်ညီနှောင်သို့ အလိုလို ဦးလှည့်ပြီးသားဖြစ်နေသည် ဒီရေက ကျောက်ညီနှောင် သည်ဘက်သို့မရောက်သေး ကျောက်ညီနှောင် ၏အပြင်ဘက်မှာ တဟီးဟီးအော်တက်နေဆဲဖြစ်သည် ကမ်းစပ်ရောက်ဖို့ တနာရီလောက် တော့ ကြာဦးမည်

သံချောင်းသည် ကျောက်ဆောင်ပြင်များ ကျောက်တုံးများကို ကျော်လွှားကာ ကျောက်ညီနှောင်နားသို့ ကပ်လာသည် ကျောက်ညီနှောင်ခြေရင်းက ကျောက်ခွက်များ ကျောက်ဆောင်များကြားတွင် ငါးစိမ်းများ ငါးနီများ မြူးတတ်သည် ငါးစိမ်းက ကိုယ်တွင် အစိမ်းကျားနှင့် ငါးနီက ကိုယ်တွင် အနီကျားနှင့် ဖြစ်သည်

သည်နေရာတဝိုက်မှာ ဓားပါလာလျှင် ငါးခုတ်၍ရသည် သူ မကြာခဏ သည်နေရာသို့ လာခုတ်ဘူးသည် ယခုတော့ ငါးခုတ်စရာ ဓားမရှိတော့

ကျောက်ညီနှောင်နားရောက်တော့ ဒီဟီးသံက ပိုမြည်လာသည် ပင်လယ်က ပိုအော်လာသည် အထောင် အသောင်းသော ဂိညာဉ်တို့ အော်မြည်နေသယောင် လူသန်းပေါင်းများစွာ တီတိုးစကားပြောသံများ ရောထွေးနေသယောင် ထင်ရသည် ကျောက်ဆောင်အောက် ဂလိုဏ်ထဲသို့ လှိုင်းဝင်၍ရိုက်သဖြင့် လှိုင်းပုတ်သည့် အသံသည် လိုဏ်သံပေါက်နေသည်

သံချောင်းသည် ကျောက်ညီနှောင် ကျောက်ဆောင် နှစ်ခုအနက် လက်ဝဲဘက်က ကျောက်ဆောင်ကို တွယ်ကပ်တက်လာသည် ကျောက်ဆောင်စွန်းများက မိုးရွာထားသဖြင့် ချောနေသည် သံချောင်းခြေကုပ် မြဲမြံဖြင့် တွယ်တက်လာခဲ့ရာ ကျောက်ဆောင်ထိပ်သို့ရောက်လာသည် ကျောက်ဆောင်ပေါ်တွင် လူတယောက်မျှမရှိ

ပင်လယ်တွင် မှောင်ရီစပြုလာသည် အလင်းရောင် အကြွင်းအကျန် များသည် ပင်လယ်အောက်သို့ ငုပ်လျှိုးစ ပြုနေပြီ

ကျောက်ဆောင်ထိပ်က သိပ်မကျယ် ဆယ်ပေခန့်သာ ရှိသည် ပင်လယ်ဘက်က ကျောက်ဆောင်စွန်းတွင် ကျောက်တုံးကြီးတုံးရှိသည် သည်ကျောက်တုံးအကွယ်တွင် ထိုင်၍ သူတို့ငါးများနေကျ ဖြစ်သည် သံချောင်းက ကျောက်ဆောင်စွန်းက ထိုကျောက်တုံးဆီသို့ လျောက်လာသည် ပင်လယ်တွင် မှောင်နေပြီ

ကျောက်တုံးပေါ်ကကျော်၍ ကျောက်ဆောင်စွန်းကို ဆင်းမည်အပြု တွင် တစုံတခုကို မြင်သဖြင့် သံချောင်းခြေလှမ်းတုံ့သွားသည်

သဏ္ဌာန်တခု သူ့ကို ကျောပေး၍ ရပ်နေသည် သူသဏ္ဌာန်သည် နောက်က ပင်လယ်နှင့် ကောင်းကင် နောက်ခံတွင် မဲမဲကြီးပေါ်နေသည်

တွေ့ပြီ ရဲမြင့်ကိုတွေ့ပြီ

ထိုလူသည် နောက်ကခြေသံကြားလိုက်သဖြင့် ဆတ်ကနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည် တခြား ဘယ်ကိုမျှ သွားစရာမရှိ ကျောက်ဆောင်စွန်း ကျဉ်းကျဉ်းကလေးပေါ်တွင် ပက်ပင်းတိုးနေသည်

သံချောင်းသည် သူ့မျက်လုံးများကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည် ပါးစပ်အဟောင်းသား မျက်လုံးအဟောင်းသားများဖြင့် ကြက်သေ သေနေသည် ထိုသဏ္ဌာန်ကလည်း သူ့ကို မျက်လုံး အပြူးသားဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်

စင်စစ်သူတို့နှစ်ဦး တဦးကို တဦးစိုက်ကြည့်နေသည်မှာ တဒင်္ဂမျှသာ ဖြစ်သည် သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်ဦး၏စိတ်၌ တကမ္ဘာလောက် ကြာသည်ဟု ထင်ရသည်

သံချောင်းတွေ့လိုက်ရသူက ရဲမြင့်မဟုတ် ကိုနန္ဒာလည်းမဟုတ် ရဲမြင့်ကို ချောက်လိုက်သည့် ဆလုံသရဲ ဆိုသည်လည်းမဟုတ်

သူတွေ့လိုက်ရသူက ဦးဘရန် မှောင်ခိုစက်လှေပိုင်ရှင် ဦးဘရန် သေသေချာချာ ကြည့် လိုက်သည့်အခါကြမှ သူ့လက်ထဲတွင် ဓားတချောင်း ကို ကိုင်ထားသည် သည်ဓားသည် ရဲမြင့် ကျ ပျောက်ခဲ့သည့် ဂျပန်ဓားဖြစ်သည် သည်ဓားကို သံချောင်း ကောင်းကောင်းမှတ်မိသည် ဓားရိုးတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် ကြိမ်ကွပ်ထားခဲ့သည် သည်ဓားကြောင့် ရဲမြင့်တို့အပေါ် အထင်လွဲခဲ့သည် ယခု တရားခံပေါ်ပြီ

သံချောင်းသည် ဦးဘရန်ကိုမြင်သည့်အခါတွင် ယမ်းပုံမီးကျသည်နှယ် ဒေါသရှိသမျှ အကုန် လှုံထွက်လာသည် သည်အချိန်က သံချောင်းရင်ထဲတွင် ရှိသည့် ဒေါသကို မီးအဖြစ်သာ ပြောင်းလဲ ၍ရလျှင် ဦးဘရန်၏ အလောင်းကိုပင် မိရှိ၍ပင် ရလိမ့်မည် ထင်သည်

သူ့ကိုအနိုင်အထက် ပြုခဲ့သည့် ဦးဘရန် နိုင်ထက်စီးနင်းကျင့်ခဲ့သည့် ဦးဘရန် တလျောက် လုံးသွေးစုပ် ချယ်လှယ်ခဲ့သည့် ဦးဘရန် သည်ဦးဘရန်သည် လူသူမရှိသည့် ကျွန်းတကျွန်းပေါ် ရောက်နေသည့်တိုင် သူ့ကို နှောက်ယှက်ဆဲ သူ့လုပ်အားကို ဝါးမျိုစားသောက်ဆဲ သူနှင့်ရဲမြင့်တို့ ကြားတွင် ဝင်ရောက် ဂျီမွေနေဆဲဖြစ်သည်

သည်တော့ သံချောင်း ဦးဘရန်ကို သတ်ပစ်ချင်သည် ငမန်းကိုထိုးသတ်သလို ထိုးသတ် ပစ်ချင်သည် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တယောက်အကြောင်း တယောက် သိနေကြသည် လူနှင့် ငမန်းသည် တယောက်အကြောင်း တယောက်သိနေကြသည် ငမန်းကို မသတ်လျှင် ငမန်းက လူ

ကိုကိုက်မည် လူကိုဦးအောင် မကိုက်နိုင်လျှင် လူက ငမန်းကိုသတ်မည် အနံ့ရသည်နှင့် ရန်သူမှန်း သိကြပြီးဖြစ်သည် မြင်လိုက်ရုံမျှပင် သိကြပြီးဖြစ်သည်

“ဘာလဲကွ သံချောင်း”

ဦးဘရန်က သံချောင်းကိုမြင်၍ အံ့သြခြင်းမရှိ စင်စစ်သူသည် ကျွန်းပေါ်တွင် သံချောင်းတို့ ရှိပြီးသား ဖြစ်ကြောင်းသူသိပြီးဖြစ်သည် သံချောင်းလုပ်ထားသည့်ဖောင် သံချောင်းစိုက်ထားသည့် အသီးအပွင့် များကို သူဆွတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည် ထိုကြောင့် သံချောင်းကို တွေ့ရသည်မှာ ဘာမျှ အံ့သြ စရာမဟုတ်

ဦးဘရန်မျက်နှာထားက တင်းမာသည် သံချောင်း၏လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြေမပြတ် ကြည့်နေ သည် သူပင်လယ်ကို ဖြတ်ချင်နေသည်မှာ ကြာပြီအမျိုးမျိုးကြံစည်သည်မှာ မအောင်မြင် သို့ရာတွင် ဓားတချောင်းကောက်ရတော့ သူဝမ်းသာသွားသည် သည်အထဲသံချောင်း လှဲထားသည့် သစ်တုံး တွေကို တွေ့သည့်အခါတွင် အဆင်သင့်ဖြစ်သွားသည် သစ်တုံးက သူတယောက်စာ ဖောင်အတွက် လုံလောက်သည် ကြိမ်နွယ်များဖြင့် ကွပ်ရန်လောက်သာ ကျန်သည် သူလက်ထဲတွင် ဓားရပြီ ဆိုသောအခါ အလုပ်လုပ်ဖို့ လွယ်သွားပြီ သို့ရာတွင် သူစိတ်ကူးကို တခြားလူများ သိ၍မဖြစ် အထူးသဖြင့် သံချောင်းသိ၍မဖြစ် ထိုကြောင့် သံချောင်းကို မတွေ့အောင် ရှောင်ကာ ကိစ္စမြန်မြန် ပြတ်အောင် မြန်မြန်ထွက်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုသည်

ယခု သူမတွေ့ချင်ဆုံးသော သံချောင်းနှင့်လာတွေ့နေရပြီ

“ဘာလဲကွ သံချောင်း ဘာကိစ္စလဲ”

“ကျုပ်ဓားပြန်ပေးပါ”

သံချောင်းက တိုတိုနှင့်လိုရင်းကို ပြောသည်

“ဘာရယ် မင်းဓား ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဒီနားမှာ ကျုပ်ကျကျန်ရစ်ခဲ့တာ ”

သံချောင်းက ကိစ္စမြန်မြန်ပြီးအောင် သူကျ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဟု ပြောလိုက်သည် စင်စစ် ရဲမြင့်တို့နှစ်ယောက်နှင့် သူသည် သေဘော် သေဘက် ငတ်ဖော် ငတ်ဖက်ဖြစ်သည် ယခု သေ ဘော် သေဖက် များကိုမူ အထင်လွဲခဲ့သည် ထို့အတွက်သူ စိတ်မကောင်း နောင်တရသည် နောင် တရသလောက် ဦးဘရန်ကို စက်ဆုပ်သည် ဒေါသထွက်သည်

ဦးဘရန်က မဲ့လိုက်သည် သူ့ဓားမဟုတ် ရဲမြင့်ကျကျန်ခဲ့သည့် ဓားမှန်ကို ဦးဘရန် ကောင်း ကောင်းသိသည် မသိဘဲရှိပါမည်လော သည်တုံးက သူ့ကို သရဲထင်ပြီး ရဲမြင့် အော်၍ထွက်ပြေးခဲ့ သည် မဟုတ်လော

“ဟုတ်မှလဲလုပ်ပါကကွ သံချောင်းရ မင်းဓား ဟုတ်ကဲ့လား သေသေ ချာချာ စဉ်းစားပြီးမှ

ပြောပါ”

“ဟုတ်တယ် ကျုပ်ဓားဘဲ ကျုပ်ကျကျန်ရစ်တုံး ခင်ဗျားကောက်ထားတာ ဒါတွင်မကဘူး ကျုပ်ဖောင်ဖွဲဖို့လို့ထားတဲ့ ခင်ဗျားယူထားတာဘဲ ကျုပ်တောင်ယာကငှက်ပျောခိုင်နဲ့ သင်းဘောသီး တွေကိုလဲ ခင်ဗျားဘဲ”

သံချောင်းစကားမဆုံးခင် လက်ကနဲပျက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသည် ချွန်ကနဲမြည်သံကို ကြားလိုက်ရသည် ဓားကကျောက်တုံးကို ထိသွားသည် ခုန်ဆင်းလိုက်သဖြင့် သံချောင်းကိုမထိ

ငမန်းက လူကို စကိုက်ပြီ သည်တော့ သံချောင်း မခုခံ၍ မရတော့ အနားတွင်တွေ့သိ ကျောက်ခဲကြီးတလုံးဖြင့် ဦးဘရန်ကို ကောက် ပေါက်လိုက်သည် ဦးဘရန် ခေါင်းမှ သွေးတွေဖြာ ကျလာကာ လဲကျသွားသည် သံချောင်းက ဓားကို ဝင်လုမည်အလုပ် ဦးဘရန်က ထလာကာ ဓား ဖြင့် အချက်ပေါင်းများစွာ ဆက်တိုက်ခုတ်သည် တချက်က သံချောင်းလက်မောင်းကိုထိသွားသည် ဦးဘရန်သည် ဒဿိဒယိုင်ဖြင့် ဓားကိုပွေရမ်းကာ ဝင်လာသည် သံချောင်းလက်ထဲတွင် ကျောက်ခဲ လည်းမရှိတော့ သည်တော့ သံချောင်းနောက်ဆုတ်လာခဲ့သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့်ကျောက်ဆောင် စွန်းသို့ရောက်လာသည် နောက်နှစ်လှမ်း သုံးလှမ်းဆုတ်လိုက်သည်နှင့် ပင်လယ်ထဲသို့ကျသွား နိုင်သည်

ရေက အတော်တက်နေပြီ ဒီလှိုင်းကြီးများက ကျောက်ကမ်းပါးကြီးကို တပုန်းပုန်းပုတ်နေ သည် မထိတထိနှင့် လှိုင်းများက ကျောက်ဆောင်စွန်းထိပ်ကို တက်၍ရိုက်နေကြသည်

သည်တကြိမ်တွင်ဦးဘရန် ဓားကို အားကုန်လွှဲ၍ ဝင်လာကာ သံချောင်းလည်ပင်းကို ပိုင်းချ လိုက်သည် သံချောင်းနောက်သို့မဆုတ်သာတော့ ခေါင်းငုံ့၍ ကိုယ်ကိုပစ်လွှဲကာ ဦးဘရန်၏ဆီးစပ် ကို ခေါင်းနှင့် ပစ်ဆောင့်လိုက်သည် သူ့ခေါင်းသည် ပူကနဲဖြစ်သွားသည် ချွန်ကနဲမြည်သံကြားလိုက် ရပြီးနောက် အော်သံကြီးတခုကို သူကြားလိုက်ရသည် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဦးဘရန်သည် သူ့ ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ကာ ပင်လယ်ထဲသို့ အားလွန်ကျသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည် လှိုင်းလုံးကြီး တလုံးက ကျောက်စွန်းထိပ်ကို ဝင်အရိုက်တွင် လှိုင်းနှင့် ပါသွားခြင်းဖြစ်သည်

ဓားက ကျောက်ဆောင်စွန်းက ကျောက်တုံးကြားတွင် ညှပ်ကျန်ရစ်သည် ဦးဘရန်သည် လှိုင်းလုံးအပုတ်လိုက်တွင် လှိုင်းနှင့်ပါသွားသည်ကို သိလိုက်သဖြင့် ဓားကိုလွှတ်ကာ ကျောက်ဖျာ ကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဖမ်းတွယ်လိုက်သေးသည် သို့ရာတွင် ကျောက်စွန်းတွေက ရေညှိနှင့် ချော နေသဖြင့် တွယ်၍မရတော့ဘဲလှိုင်းပြန်အဆင်းတွင် ပင်လယ်ထဲသို့ပါသွားခြင်းဖြစ်သည်

သံချောင်းသည် လဲနေရာမှ ထကာ ကျောက်ဆောင်ကြားက ဓားကို ဆွဲနှုတ်သည်ထိုနောက် ကမ်းပါးစွန်းမှနေ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်

ပင်လယ်ထဲတွင်လှိုင်းလုံးကြီးများသည် တဟီးဟီးမြည်အော်မြည်ကာ ကျောက်ဆောင်စွန်း

ကိုတက်၍ရိုက်နေကြသည် ပတပ်ရပ်၍ ခုန်အုပ်လိုက်သော ကျားသစ်ကြီးများလို မာန်ဖီလျက်ရှိသည်

သံချောင်းငုံကြည့်လိုက်သည် အခါတွင် ဦးဘရန်ကိုမမြင်ရတော့ ဦးဘရန်သည် လှိုင်းလုံးများအောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားပြီ

သံချောင်းက ဓားကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ အံ့ကိုကြိတ်သည် ဦးဘရန်တယောက်ပြန်ပေါ်လာ ဦးမည်မဟုတ်ဟု သိသည့်တိုင် ပေါ်များပေါ်လာလေဦးမည်လောဟူသော အတွေးဖြင့် စောင့်ကြည့်သည် သူမျက်လုံးများသည် ကျောက်ကမ်းပါးအောက်က ပင်လယ်လှိုင်းများကို စူးစိုက်ကြည့်မိသည်

သနား၍မဟုတ် ကိုယ်ချင်းစာနာ၍မဟုတ် ကယ်ဆယ်လို၍မဟုတ် ဦးဘရန်၏သေပွဲဝင်သည်ကို သူကိုယ်တိုင် မြင်လို ကြည့်လို၍ဖြစ်သည် ဦးဘရန်ကို သူလက်နှင့် မသတ်လိုက်ရသည့်အတွက် သံချောင်းဝမ်းနဲ့သည် သူကိုယ်တိုင် မသတ်ရသည့်တိုင် ဦးဘရန် သေပွဲဝင်သွားသည်ကိုတော့ သူကြည့်လိုသည်

သူ့ကို ငွေနှင့်ပေါက်၍ အနိုင်ကျင့်ခဲ့သော ဦးဘရန်ကို သူမကျေ စက်လှေနှင့်အလာ သူကြောင့် မော်တော်ကားအင်ဂျင်တလုံး ကျခဲ့စဉ်က ဦးဘရန် ပြောခဲ့သော စကားကို သူမမေ့ သည်တုန်းက သံချောင်း သူမော်တော်ကား အင်ဂျင်ကို အမိအရ ဖမ်းဆွဲခဲ့သေးသည် ကံကောင်း၍ သူပါ မော်တော်ကား အင်ဂျင်နှင့်အတူ လှိုင်းထဲပါမသွားခြင်း ဖြစ်သည် ကြိုးလှေကားမှ ဂျမ်းပြန်အကျတွင် ကြိုးလှေကားထစ်ကို ခြေထောက်နှင့် ချိတ်မိ၍ သူမသေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်

“မော်တော်ကား အင်ဂျင်တလုံးက မင်းအသက်ထက် အဖိုးတန်တယ်”

ဦးဘရန်စကားများကို သံချောင်းကြားယောက်နေသည် သည်တုန်းက သူ့လက်ခဲထဲမှ ဖြတ်မည်ဟုကြိမ်းခဲ့သေးသည် ဦးဘရန်သည် လှိုင်းတွေကို ဝင်ပူးကာ ယခုထက်ထိ ကြိမ်းမောင်းနေဆဲဟု သံချောင်းထင်သည် ယခုတော့ မော်တော်ကား အင်ဂျင်တလုံးကို လူတယောက်၏ အသက်ထက် မြတ်နိုးသော ဦးဘရန်သည် မော်တော်ကား အင်ဂျင်နောက်သို့ လိုက်သွားပြီ ပင်လယ်ကြီးက သူ့အတွက် ဦးဘရန်ကို လက်စားချေပေးလိုက်ပြီ

လောကတွင် ဦးဘရန်လို နေအားကိုးဖြင့် အနိုင်ကျင့်သောလူစား အောင်မောင်းလို ဗလအားကိုးဖြင့် အနိုင်ကျင့်သောလူစား ခင်ကြည်လို အလှအအားကိုးဖြင့် အနိုင်ကျင့်သောမိန်းမစား တို့သည် အတူတူပင်ဖြစ်သည် ဟု သံချောင်းထင်သည် အနိုင်ကျင့်ပုံခြင်းသာ ကွာသည် သဘောက အတူတူပင်ဖြစ်သည်

သံချောင်းသည် လှိုင်းလုံးကြီးများထဲတွင် ဦးဘရန် ပြန်မပေါ်လာတော့မှ စိတ်ချတော့မှ ကျောက်ညီနောင်သို့ ပြန်ခဲ့သည်

သူပြန်တော့ ပင်လယ်သည် မင်ရောင်လို မဲနေပြီး ဒီရေသည် ကျောက်ညီနောင်ကို ပိုင်းနေ ပြီ ခြေလျင်ဖြတ်၍မရတော့ ရေက လူတရပ်ကျော်နေပြီ သံချောင်းသည် ဓားကို ပါးစပ်ဖြင့် မြဲမြဲကိုက်ကာ ကိုယ်ကို ဖြေ၍ ကူးလာခဲ့သည်

သည်နေ့ည ကျောက်ဂူသို့ပြန်မည် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်တို့အပေါ် သူ့အထင်လွဲခဲ့သည် သည် အတွက် သူယူကြိုးမရဖြစ်သည် နောင်တရသည် သူမရှိလျင် သူတို့တတွေ မည်သို့များ စားသောက် နေကြမည်နည်းဟု တွေး၍ ပူပင်လာသည် သူတို့ကို သူတောင်းပန်မည် သူ့အပေါ်တင်နေသည့် ကြွေးကို သူဆပ်မည် စင်စစ်သူနှင့် ကိုနန္ဒာတို့ သည်အခြေသို့ရောက်ခဲ့ရသည့်တရားခံသည် ဦးဘရန်ဖြစ်သည် ကိုနန္ဒာတို့နှစ်ဦး၌ ဘာမျှအပြစ်မရှိ

သံချောင်းသည် ဓားကိုထမ်းကာ ကျောက်ဂူသို့ပြန်လာသည်

ဒီရေက ကမ်းစပ်သောင်ပြင်သို့ရောက်ပြီ မှောင်လဲ မှောင်လှပြီ ထို့ကြောင့် ကျောက်ဂူကို ကမ်းစပ်က ပြန်၍မရတော့ တောစပ်ချုံတွေ ထဲက ဖြတ်ရသည် သို့ရာတွင် ဓားပါသဖြင့် ကိစ္စမရှိ ပင်လယ်ကိုပင် ဖြတ်ဦးမည်ဆိုလျင် သည်တောသည် ဘာအရေးနည်း ပင်လယ်တွေလျင် ဖြတ်မည် တောင်တွေလျင် ကျော်မည် ပင်လယ်ကိုဖြတ်မည်

သည်လိုပိုင်းဖြတ်မှုရှိသူအတွက် ညမှောင်တွင်တောတန်းက ဖြတ်၍ ကျောက်ဂူကို ဖြတ်ရ သည့်ကိစ္စသည် ဘာမျှအပန်းမကြီး အနည်းဆုံး သူခြေထောက်အောက်မှာ မြေကြီးတော့ ရှိသေး သည် သူလက်ထဲတွင် ဓားပါသေးသည်

သံချောင်းသည် ကျောက်ဂူကမ်းပါးကို တက်လာပြီး ကျောက်ဂူဝဌ်ရပ်သည်

“အကို အကို အကိုနန္ဒာ”

သံချောင်း၏အသံသည် ကျောက်ဂူတွင် ဟိန်းသွားသည်

“ရဲမြင့် ရဲမြင့်”

ထူးသံမကြားရ သည်တော့ ကျောက်ကမ်းပါးအောက်က ကျောက်ခေါင်းထဲသို့ ဝင်သည် အထဲတွင် မဲမှောင်နေသည် မီးဖိုတွင် မီးမရှိ သည်တုန်းသံချောင်းသည် အရာတခုကို ဝင်တိုက်မိ သည် ပထမတော့ မည်သည့်ပစ္စည်းမှန်းမသိ ကိုင်ကြည့်လိုက်သည့် အခါတွင်သံစည်ပိုင်းကြီးတလုံး ဖြစ်နေသည် သံစည်ပိုင်းက လေးသည် တွန်း၍မရ သံချောင်းနှာခေါင်းက အနံ့တခုရသဖြင့် ငုံ့၍နမ်း ကြည့်သည် သည်တော့မှ ရေနံချေးတွေ ထည့်ထားသည့် သံစည်ပိုင်းကြီးဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသည်

သံချောင်းသည် ကျောက်ကမ်းပါးအထက်က မီးရှို့ထားရာ သစ်ပင်ဆီကို သွားကာ မီးကူး သည် မီးကူးပြီး ကျောက်ဂူထဲတွင် မီးဖိုသည် မီးတောက်မှ အလင်းရောင်တွင် ကြည့်လိုက်သော အခါ

ကျောက်ဂူထဲတွင် ပစ္စည်းများများမရှိ ပလိုင်းများ ကြိုးများလည်း မရှိ သံစည်ပိုင်းကြီးကို ကြည့်တော့ ရေနံချေးအပြည့် ထည့်ထားသည် အဖုံးပင် မဖွင့်ရသေး

“သံချောင်းလားဟေ့ သံချောင်း”

ကမ်းပါးအောက်ဆီမှ အော်သံကြား၍ သံချောင်းကျောက်ဂူသို့ ထွက်လာသည်

“ဂူထဲက ဘယ်သူလဲ သံချောင်းလား”

သည်အသံသည် ရဲမြင့်အသံဖြစ်သည် မှောင်နေ၍ ဘာမျှမမြင်ရ သို့ရာတွင် အသံနီးလာပုံ ထောက်သော် ကျောက်ကမ်းပါးသို့ တက်လာပြီ ဟု ခန့်မှန်းရသည်

“ဘယ်သူလဲ”

အောက်က ရဲမြင့် အသံက ထပ်မေးသည်

“ငါပါ သံချောင်း သံချောင်း”

ဝမ်းသာအားရအော်ကာ ပြေးတက်လာသံများကို ကြားရသည်

ကျောက်ဂူဝရောက်တော့ ကိုနန္ဒာနှင့် ရဲမြင့်တို့က အလုအယက် ပြောကြသည် အလုအယက်ပြောနေကြသဖြင့် သံချောင်းကောင်းကောင်းနားမလည် သူတို့နှစ်ယောက်က သံချောင်းကို အပြစ်တင်စကား ဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်သည်

“ဟာ ဓားကြီးပါလား”

ရဲမြင့်က ပြစ်တင်စကားပြောနေရာက ဓားကြီးကို မြင်သွားကာ လွတ်ကနဲအော်ပြီး ဆွဲယူလိုက်သည် သံချောင်းက ကမ်းပေးလိုက်သည် ရဲမြင့်လက်သို့ ဓားကမ်းပေးခဲ့ပြီ ဘာမျှစိတ်မချစရာ မရှိ ရဲမြင့်လက်သို့ ဓားရောက်သွားသည့်အတွက် သူ့အဖို့ အန္တရာယ်ဖြစ်စရာ အကြောင်းမမြင်

“ဒီဓားကြီးကို ဘယ်ကပြန်တွေ့လာတာလဲ ဟင် ”

ရဲမြင့်က ဓားကိုဆကြည့်၍ ရမ်းရင်း မေးသည်

“ထိုင်ပါအုံး ဖြေးဖြေးပြောတာပေါ့ ဘာစားစရာပါသလဲ”

သူတို့မှာ လိပ်ဥတွေပါလာသည် လိပ်ဥများကို ဖောက်သောက်ကြသည် သံချောင်းက လိပ်ဥတလုံးကို ဖောက်သောက်လိုက်ရာက

“ရဲမြင့်ကို ချောက်လိုက်တဲ့သရဲကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့တယ် ”

“ဟင်”

ရဲမြင့်က လိပ်ဥတလုံးကို ဖောက်၍မော့မည် လုပ်ပြီးမှ လက်ကိုပြန်ရုပ်လိုက်သည်

“ဒါပေမဲ့ သရဲက ကျွန်တော်ထင်သလို ဆလုံသရဲ မဟုတ်ဖူး ဗမာ သရဲ”

သံချောင်းက မနောက်စဖူး သည်တော့ ကိုနန္ဒာစိတ်ဝင်စားလာသည်

“သရဲနဲ့စကားပြောခဲ့ရတယ်”

"တကယ်လား ဟင် ကိုသံချောင်း"

"တကယ်ပေါ့ လက်စသပ်တော့ ဒီဓားက သရဲလက်ထဲရောက်နေတာကိုး ဒါနဲ့သရဲဆီက လုယူခဲ့ရတယ်"

"ဒါဖြင့်အဲဒီ သရဲကကော "

"ခုတော့ မရှိတော့ဘူး ပင်လယ်ထဲကျသွားပြီ"

"တကယ် "

"တကယ်ပေါ့ သရဲက ဦးဘရန်လေ"

"ဘာကွ"

"ကျွန်တော့်စက်လှေပိုင်ရှင် ဦးဘရန်လေ သူလဲ ကျွန်တော်တို့လို ဒီကျွန်းပေါ်မှာရောက်နေ တာကိုး ကျွန်တော်တို့ကသာ သူရှိတယ်ဆိုတာ မသိပေမဲ့ သူကကျွန်တော်တို့ရှိနေတာ သိနေတယ်"

သံချောင်းက ဓားပျောက်သည့်ကိစ္စ ငှက်ပျောခိုင်းများ သင်းဘောသီးများ ပိန်းဥများ ပျောက် သည့်ကိစ္စတွင် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်တို့ကို အထင်လွဲခဲ့ပုံ ဖောင်ဖွဲရန် သစ်ပင်များကိုသူတိတ်တဆိတ် လှဲခဲ့ပုံ ဦးဘရန်က ဓားကို ရသွားကာ သူလှဲထားသည့် သစ်များဖြင့် ဖောင်ဖွဲ၍ တယောက်တည်း ဖြတ်ရန် ကြံစည်ပုံ ဦးဘရန် ဖောင်ဖွဲရန်ပြင်နေစဉ် သူနှင့်သွားတိုး၍ ထွက်ပြေးပုံ သည်အထိ ဦးဘရန်ကို ရဲမြင့်ဟု ထင်ခဲ့ပုံ ယနေ့ည ကျောက်ညီနောင်က ကျောက်ဆောင်စွန်းတွင် နှစ်ယောက် သားပက်ပင်းသွားတိုးတော့မှ ဦးဘရန်မှန်းသိရပုံ တို့ကို အသေးစိတ်ပြောပြသည်

"သူလဲတွေ့လိုက်ရော ကျွန်တော်လဲ အစတော့ သူမှန်းဘယ်သိမလဲ မှောင်ကလဲ မှောင်နေ ဘီ ကျောက်ဆောင်ပေါ်တက်သွားတော့ ကျွန်တော်တို့ ငါးမန်းများနေကြ ကျောက်တုံးအကွယ်မှာ ရပ်လို့ ရုတ်တရက် မဲမဲကြီးမြင်လိုက်ရတော့ သရဲလား ရဲမြင့်လားလို့ထင်လိုက်သေးတယ် သူက လည်း ခြေသံကြားလို့လှည့်အကြည့် ကျွန်တော်ကလည်း မင်သက်ပြီး ရပ်အကြည့် သွားဆုံကြတာ ဘဲ ဒီတော့မှ သူမှန်းသိရတယ်"

"မင်းတွေတော့ သူမလန့်သွားဘူးလား"

"သိပ်တော့မလန့်ပါဘူး ရုတ်တရက်တော့ သူလဲ ကြောင်နေတယ် ဒါပေမဲ့ ဒီလူက အင်မ တန်သတိကောင်းတဲ့လူကိုး ကျွန်တော်နဲ့တွေ့ရင် သူဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုတာကို သူသိတယ်"

"ဖောင်နဲ့အတူသွားဖို့ မခေါ်ဘူးလား"

"ဘယ်ခေါ်မလဲ အစကတဲက သူတယောက်ထဲ သွားချင်လို့ ဓားကိုလဲ ပြန်မပေး ဖောင်ကို လည်းအပိုင်စီးပြီး ကြိတ်ကြံနေတဲ့လူဘဲကျွန်တော်တို့ကသာ မသိတာ သူက ကျွန်တော်တို့ အ ကြောင်းကို အားလုံးသိနေတာဘဲ"

"ဒီပင်လယ်ကြီးကို တယောက်ထဲ ဖြတ်ဖို့ သူမို့ စိတ်ကူးရတတ်ပလေ"

ကိုနန္ဒာစကားကြောင့် သံချောင်းက ပြုံးသည်

"ဒီအလုပ်မျိုးဆိုတာ လူနဲ့လေကောင်းလေပေါ့ အကိုရ လူများရင် ရေအတွက် ရိက္ခာအတွက် ပြဿနာတင်မယ် ဖောင်ကျဉ်းကျဉ်းလေးပေါ်မှာ ပြဿနာပေါ်မယ် ဒီတော့ လူနဲ့နဲ့သွားရလေကောင်းလေပေါ့ သူလဲပင်လယ်မှာ ကျက်စားခဲ့တဲ့လူဘဲ ဒီလောက်တော့ စိတ်ကူးရှိတာပေါ့ "

"လူများလို့ဒို့ကို မခေါ်ချင်ဘူးထားပါ မင်းကိုတော့ ခေါ်ဖို့ကောင်းတာပေါ့ မင်းပါရင် အသုံးကျတာပေါ့"

"အကိုက ဦးဘရန်အကြောင်းကို မသိသေးဘူးနဲ့တူတယ် "

သံချောင်းက လိပ်ဥခွံတခွံကို ပစ်ချရင်း ပြောလိုက်သည် သူရှေ့တွင် လိပ်ဥခွံတွေ ပုံနေပြီ

"မင်းစက်လှေပိုင်ရှင်ဘဲမဟုတ်ဘူးလား"

"ကျွန်တော့်စက်လှေစက်လှေ ပိုင်ရှင်ပါဘဲ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်နဲ့အကြီးအကျယ်ပြဿနာဖြစ်ထားတယ် သူကအရင်တုန်းက ကျွန်တော်တို့နယ်မှာ ကာကွယ်ရေးဗိုလ် အဲဒီတုန်းကတော့ နယ်ရှင်ပယ်ရှင် တွေပေါ့ ဗိုလ်ဘရန်ဆိုရင် ခလေးကအစ သိတယ် လူသတ်တယ် ဒါမှ တိုက်တယ် မိန်းခလေးတွေကို ဖျက်ဆီးတယ် ကာကွယ်ရေးတွေကို လက်နက်သိမ်းတော့ ဒီလူက အသိမ်းမခံဘဲ ပင်လယ်ထွက်တာဘဲ"

"ပင်လယ်ထွက်တယ်ဆိုတာက "

"ပင်လယ်ဒြလုပ်တာပေါ့ ထားဝယ်နဲ့ဘိတ်ကျွန်းစုတိုက်မှာ သောင်းကျန်းနေတဲ့ ဂိုဏ်းဟာ သူ့ဂိုဏ်းပေါ့ ဒုန်းလှေတွေ တန်းဝါးတွေ အစင်းဆယ်ငါးစင်း နှစ်ဆယ်လောက်နဲ့ ပင်လယ်မှာ လှည့်နေတာ တွေသမျှ စက်လှေတွေကို ကျွန်းကြို ကျွန်းကြားခေါ်သွားပြီး အကုန်ထုလွှတ်လိုက်တာဘဲ "အောင်သိဒ္ဓိ"ကိုလည်း သူဆွဲတာဘဲ နှစ်သိန်းနဲ့ပြန်ရွေးရတယ် ဒါပြင်လဲ ဒီလို ပြန်ရွေးရတဲ့ စက်လှေတွေ အများကြီးဘဲ နောက်ဆုံးဇီးဖြူသောင် သမဝါယမ ကစက်လှေကို ဆွဲတော့ သိန်းနှစ်ဆယ်လောက် ရသွားတယ် ဒီမှာတွင် သူထောင်ကျသွားတယ် ဒါပေမဲ့ ဒီလိုလူ ထောင်ကျတာ ဘာအရေးလဲ မယားတယောက်ယောက်ကို တသိန်း နှစ်သိန်းပေးထားနိုင်ခဲ့တဲ့ လူဘဲ ထောက်ကလွတ်တော့ ဇိမ်ကျလို့ ထားဝယ်မြို့ပေါ်မှာ တိုက်နဲ့တာနဲ့ မယားလေးယောက်ကို တယောက်ကို တိုက်တလုံးစီနဲ့ စက်လှေကလဲ လေးငါးစင်းလောက်ရှိတယ် ဒီစက်လှေတွေနဲ့မှောင်ခိုကုန်ကူးတယ် ဒါက သူ့ရဲ့ရာဇဝင်ဘဲ ဒီရာဇဝင်ထဲမှာ ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အခန်းတွေလဲရှိတယ် "

"ခင်ဗျားနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်တာလဲ"

သံချောင်းက ရယ်သည် သို့ရာတွင် သူရယ်ပုံက သဘာဝမကျ တမင်လုပ်၍ ရယ်ပုံမျိုး ဖြစ်သည်

"ကျွန်တော့်ကို ငွေဝယ်ကျွန်လို ဆက်ဆံတယ် သူ့အကြွေးရှိတယ် ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို

အနိုင်အထက်ကျင့်တယ် လမ်းမှာတုန်းက အင်ဂျင်တလုံးကျခဲ့တော့ ကျွန်တော်ကို "အင်ဂျင်က မင်းအသက်ထက် အဖိုးတန်တယ် "လို့ကြိမ်းခဲ့တယ် ဒီရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ဓား ကျွန်တော် ရှာထားတဲ့သစ် ကျွန်တော်စိုက်ထားတဲ့ အသီးအပွင့် ကျွန်တော်ရှာထားတဲ့ မီးတွေကို သုံ့ပြုပြီး ကျွန်တော်ကို သတ်ဖို့ကြိုးစားတယ် ဒါတွေအပြင် ကျွန်တော် ခွင့်မလွှတ်နိုင်တဲ့ ကျွန်တော်တသက် မကြေတဲ့ အချက်ကြီးတချက်ရှိတယ်"

"ဘာလဲကွ"

သံချောင်းမျက်နှာသည် မှုန်နေသည် တစုံတရာကို စဉ်းစားနေသည် အတန်ကြာမှ

"ကျွန်တော့်အမေကို မုဒိန်းကျင့်ပြီးသတ်ခဲ့တာ ဒီလူဗျ သူကကွယ်ရေးဘဝတုံးက ကျွန်တော်အမေကို မုဒိန်းကျင့်ပြီး သတ်ခဲ့တာ တောက် "

သံချောင်း၏တက်ခေါက်သံသည် မြည်ဟိန်းသွားသည်

"ကျွန်တော်ဒီလူကို ကျွန်တော်လက်နဲ့ မသတ်လိုက်ရတာ သိပ်နာတာဘဲ ဒီလူဟာ ကျွန်တော့်အမေ လဲ အစတုလုပ်ခဲ့တယ် ကျွန်တော့်ကိုလည်း တလျောက်လုံး ညှင်းဆဲခဲ့တယ် ဒီကျွန်းပေါ်မှာလဲ ဓားအားကိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပစ္စည်းတွေကို လုယူတယ် ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုလဲ အသေသတ်ဖို့လုပ်တယ်"

သံချောင်းကသူလက်မောင်းကို ငုံ့ကြည့်သည် သူလက်မောင်းက ဓားချက်ကို သည်တော့မှ သူတို့ သတိပြုမိသည် ဓားရာက သိပ်တော့ မနက် သွေးသည် ခြောက်သွားပြီ

ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်သည် သက်ပြင်းကြီးများကို ပြိုင်တူချလိုက်ကြသည် သံချောင်းဘဝကို သူတို့စာနာမိကြသည်

"ဓားပြန်တောင်းတော့ ကျွန်တော်နဲ့စကားများပြီ ကျွန်တော်ကိုခုတ်တာဘဲ သူက တယောက်ထဲ ဖြတ်ချင်တဲ့သူကိုး ဒီးဓားကို ဘယ်ပြန်ပေးနိုင်ပါ့မလဲ ဒီဓားနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုရှင်း ကျွန်တော်တို့ ရိက္ခာတွေကိုယူပြီး သူတယောက်ထဲဖြတ်"

သံချောင်းက ထိုင်ရာမှထသည်

"အေးလေ ဒါလဲ သဘာဝကျပါတယ် ငမန်းနဲ့လူနဲ့တွေ့ရင် ကိုယ်က သူ့ကိုဦးအောင် သတ်မသတ်ရင် ငမန်းက ကိုယ်ကိုကိုက်သတ်မှာဘဲ ကျွန်တော်လက် ဓားပါသွားရင် သူဘယ်သက်သာမလဲ ဒီတော့ သူက ဦးအောင်ချတာပေါ့"

"ဟုတ်တယ် ဒီကောင်ကြီးကို ကျွန်တော်တောင် ချချင်နေတယ် ကျွန်တော်တို့ဓားကိုယူပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ချမဲ့ကောင်ကြီး တကိုယ်ကောင်းသမားကြီး"

ရဲမြင့်ကထောက်ခံသည်

"မင်းက ဒို့ရှာလိုက်ရတာ တကျွန်းလုံးကိုနှံနေတာဘဲ ညမှောင်မှကြီးဘဲ ပြန်ပြန်ရောက်တယ်

မင်းရှာရင်း ရေနံပီပါကြီးတလုံးမျောလာလို့ တောင် လှိမ့်လာခဲ့ကြသေးတယ် ”

ကိုနန္ဒာကရေနံစည်ကြီးကို ပြသည်

“ကျွန်တော် အကိုတို့ကို အထင်လွဲခဲ့မိတယ် ဓားကိုပုက်ပြီး ဖောင်ဆက်လုပ်တာ တောင် ယာက အသီးတွေ ပျောက်သွားတာတွေ အားလုံးအသီးအနှံတွေကို ပုက်ထားတာတွေ ဟာ အကို တို့နှစ်ယောက်လို့ ထင်ခဲ့တယ် အထူးသဖြင့် သူ ”

သံချောင်းက ရဲမြင့်ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်

“တနေ့ဒီကောင်ကြီးဖောင်ဖွဲနေတုန်း ကျွန်တော်ရောက်သွားတယ် ကျွန်တော်လာတာမြင် တော့ ထွက်ပြေးတယ် အဲဒါကိုလည်းကျွန်တော် ရဲမြင့်လိုထင်ခဲ့တယ် နောက်ကျမှ ဒီကောင်ကြီး ဖြစ်နေမှန်းသိတယ် အထင်လွဲခဲ့သမျှအတွက် ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ် အကို ရဲမြင့် ငါတောင်း ပန်ပါတယ်ကွာ ငါဟာ ငါတယောက်ထဲစားဖို့ ငါတယောက်ထဲအသက်ရှင်ဖို့ ငါတယောက်ထဲ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ဖို့ လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး အားလုံးအတွက်လုပ်တာပါ ”

သံချောင်းက ငိုသံပါလာသည်

“မင်းစေတနာကို ငါ နားလည်ပါတယ် သံချောင်း ဒါကြောင့် မင်းကို လိုက်ရှာတာပေါ့ တကယ်က ခုထိ ဒို့အသက်ရှင်နေတာဟာ မင်းကြောင့် ပါ ဒို့ကို မင်းဘဲ ရှာကြွေးခဲ့တာပါ အများ ကောင်းကျိုးလုပ်တဲ့အခါမှာ အမှားဆိုတာ ရှိနိုင်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ ဒီအမှားဟာ ရိုးသားတဲ့အမှားဖြစ်ရင် ကိုယ်အမှားကို ကိုမြင်လို့ ပြန်ပြင်နိုင်ရင် ကောင်းတာချည်းပဲ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့”

“ခင်ဗျားတောင်ယာထဲက တာလပတ်ကြီးဟာ ဂူထဲက တွေ့ခဲ့တာလား”

ရဲမြင့်က စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်သည်

“ဟုတ်တယ် မင်းကိုလိုက်ရှာရင်း ဂူထဲမှာ တွေ့တာနဲ့ ယူလာတာ ရွက်လုပ်ရမယ်ကွနေပါအုံး အကိုတို့ကော အစာရေစာ လုံလောက်ရဲ့လား ကျွန်တော်မရှိတုံးဘယ်လို စားနေကြသလဲ”

ရဲမြင့်က ရယ်သည်

“ငတ်တာပေါ့ဗျ အုန်းပင်လဲ သိပ်မတက်နိုင်ဘူး လိပ်ဥနဲ့ ခရုဘဲကြိတ်နေရတာပေါ့ တခါ တလေ ငစိမ်းလေး ငနီလေးရတယ် ”

သံချောင်းလက်မောင်းက ဒဏ်ရာက ရောင်လာသည် ရဲမြင့်က သူ့ဘောင်းဘီအဖျားကို ဆုပ်ပစ်လိုက်ပြီး စည်းပေးသည်

“ဒီနေ့ သဲပေါ်မှာ ရိုက်ဖွပ်ပြီးလျော်ထားတာပါဗျ”

ရဲမြင့်က သံချောင်းကို ကြင်နာစွာ ပတ်တီးစီးပေးရင်ပြောသည်

(၂၂)

သည်နေ့ကစ၍သူတို့သုံးယောက်သည် ယခင်ကထက် ပို၍ကြင်နာလာကြသည် ရဲမြင့်က ဝါးဆစ် ပိတ်တွင် လောက်သေရွက် ထည့်၍ ကြိုကာ သံချောင်းအနာကို ဖန်ဆေးပေးသည် အနာက တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာသော်လည်း သံချောင်းကောင်းကောင်းအလုပ်မလုပ်နိုင်သေး

သံချောင်းက မြန်မြန်ကျက်ချင်လှပြီ သူ့တွင် အလုပ်လုပ်စရာတွေ ရှိသည် သည်အလုပ်တွေ ကို အချိန်မှီ ပြီးအောင် လုပ်ရမည်

သို့ရာတွင် ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့်တို့က လုပ်ခွင့်မပြု သံချောင်းကို အနားယူစေသည် သို့တိုင် အောင် သံချောင်းသည် အနားမနေ ကမ်းစပ်သို့ဆင်းကာ နိုင်လွန်ပိုက်ပြတ်များ လိုက်ရှာသည် ကြိုးကျစ်သည် သစ်သီးခူးသည် လိပ်ဥတူးခြင်း အုန်းပင်တက်ခြင်း ကျောက်တုံးသယ်ခြင်း ငမန်း များခြင်း စသည် အလုပ်ကြမ်းများကိုတော့ လုပ်ခွင့်မပြုသေး

သံချောင်းသည် ကောင်းကင်ကို မကြာခဏ မျော်ကြည့်တတ်သည် မျော်ကြည့်ရင်း သက် ပြင်းချတတ်သည်

“အနာကလည်း ပျောက်ခဲ့လိုက်တာကွာ”

သံချောင်းက ညည်းတတ်သည်

“ပျောက်မှာပေါ့ကွာ ဆေးဝါးမရှိတော့ ကြာတာပေါ့”

“အရှေ့လေ မပြန်ခင် မြန်မြန်ပျောက်မှ ဖြစ်မယ် အကိုရ နို့မို့ရင် နောက်ကျသွားလိမ့်မယ်

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အရှေ့လေ မပြန်ခင် မြန်မြန်ပျောက်ရင် ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နိုင်မယ် ”

“ကျွန်တော်တို့ရှာကြွေးမှာပေါ့ဗျာ”

“အို ဒါက အရေးမကြီးပါဘူးကွာ ဖောင်လုပ်ရမယ် ဖောင်ဖွဲ့တာ မင်းတို့မဖွဲ့တတ်ဘူး အရှေ့ လေမပြန်ခင် ပြီးမှ ထွက်နိုင်မယ် ”

သည်တော့ ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့် အံ့ဩရသည် သံချောင်းသည် ပင်လယ်ဖြတ်ဖို့ ကိစ္စကို နောက် မဆုတ်ဟန်မတူသေး”

“ဘာလဲ မင်းဖြတ်မှာလား”

“ဖြတ်မှာပေါ့ အကိုရ အကိုတို့ကော မဖြတ်ဘူးလား ဒီအတိုင်းဒီကျွန်းပေါ်မှာဘဲ သေရတော့ မှာလား ကျွန်တော်ကတော့ အကိုတို့လဲ လိုက်စေချင်တယ် အကိုတို့မလိုက်ဘူးဆိုရင်လဲ ကျွန်တော် တယောက်ထဲသွားမှာဘဲ”

“လိုက်မှာပေါ့ကွ”

ရဲမြင့်ကမဆိုင်းမတွ အဖြေပေးသည် သူလည်း စွန့်စားချင်သည် သည်ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကြည့်ချင်သည် သံချောင်းပြောသလို သေရမည့်အတူတူ ပင်လယ်တွင် ဖြတ်ရင်း သေရသည် က တော်သေးသည်

ကိုနန္ဒာကတော့ စဉ်းစားသည် သည်ပင်လယ်ကြီးကို ဖြတ်ဖို့ဆိုသည်မှာ စင်စစ် သူတို့ထင် သလောက်မလွယ် လူငယ်ပီပီ စိတ်ကူယဉ်ခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်လိမ့်မည်

သံချောင်းက ကိုနန္ဒာကိုကြည့်၍ပြောသည်

“အကိုက ကျွန်တော်ကို အထင်သေးတာကိုး ကျွန်တော်သိပါတယ် ပထမ နှစ်ယောက်ထဲ အသားစိမ်းစားတုန်းကရော နောက် ကွန်တီတီ အကြောင်း မေးတုန်းကရော အကို ကျွန်တော်ကို အထင်သေးတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ် ”

ပြောသည့်အတိုင်းမှန်နေတော့ ကိုနန္ဒာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ

“သံချောင်းကို ဖြတ်ရဲပါတယ် အကိုရ သံချောင်းမှာ တွယ်တာစရာ မရှိဘူး သံယောဇဉ်မရှိ ဘူး ဆုံးရှုံးစရာမရှိဘူး ဒီကျွန်းပေါ်မှာ နေလဲ သေမှာဘဲ ပင်လယ်ကို ဖြတ်လဲ သေချင် သေမှာဘဲ သေရမဲ့အတူတူ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ရင်း ကျွန်တော် သေမှာပေါ့”

“အန္တရာယ်များလွန်းတယ်ထင်တယ် သံချောင်း”

“အန္တရာယ်ဆိုတာ ဘယ်နေရာဖြစ်ဖြစ် ရှိတာချည်းပါဘဲ အန္တရာယ်တွေ အနက် သေမင်းရဲ့ အန္တရာယ်လောက်ကြီးတာ ဘယ်မှာမှမရှိဘူး ဒါပေမဲ့ သေမင်းရဲ့အန္တရာယ်ဆိုတာ ပင်လယ်ဖြတ်မှ တွေ့ရတာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး အိပ်ရာပေါ်လှဲနေတုန်းမှာလဲ တွေ့ရတာဘဲ ရဲတိုက်ကြီးတွေထဲမှာနေလဲ တွေ့ရမှာဘဲ ချွေရုံတွေ ပိုင်းနေတဲ့ သလွန်ပေါ်က ဧကရီလဲတွေမှာဘဲ ကျည်ဆံကြားမှာပြေးနေရတဲ့ ဝရမ်းပြေးမှာလဲ ရှိတာဘဲ ထင်သာ မြင်သာ ရှိတာနဲ့ မရှိတာ ဘဲ ကွာတာပါ အကိုဘဲ တခါက ပြော ဖူးသေးတယ်မဟုတ်လား”

တခါတုန်းက ကိုနန္ဒာပြောခဲ့ဘူးသည့် စကားကို သံချောင်းက ကိုးကားသည် သံချောင်း၏ ယုတ္တိဗေဒက ခိုင်သည်

“ကဲ ဘယ်လိုသွားမလဲ ဆိုစမ်းပါအုံး”

သံချောင်းက ပြုံးသည် ကိုနန္ဒာသည် ယခုထိ သူ့ကိုအထင်သေးတုန်း ဟုသူထင်သည်

ရဲမြင့်က မြောက်ဖက်သို့လွင့်ရမည်ဟု ဖျတ်ကနဲ ဝင်ပြောသည် သံချောင်းက ခေါင်းရမ်းပြသည်

“မြောက်ဖက်သွားလို့မရဘူးလေ မြောက်ဖက်သွားရင် လေမသင့်ဘူး လေရရင်လဲ နောက်ဖက်ပင်လယ်ထဲကို ရမ်းထွက်သွားပြီးသမုဒ္ဒရာကြီးထဲကို မျောပါသွားနိုင်တယ် စိတ်အချရဆုံးက အရှေ့ဘက်ပဲ ကျွန်တော်တို့ကျွန်းက ထားဝယ်ကမ်းခြေကို မိုင်နှစ်ရာကျော် သုံးရာနီးပါးလောက်ရှိမယ် အရှေ့ဘက်တည့်တည့်လွင့်ရင် ဘယ်နေရာသွားသွား တနင်္သာရီကမ်းရိုးတန်းကြီးကို ဝင်ဆောင့်မှာဘဲ ပြေးမလွတ်ဘူး စိတ်ချ”

သံချောင်းက သူ့အစီအစဉ်ကို ပြောပြသည် ယခုလဲ့ပြီးသား သစ်ငါးလုံးရှိတယ် သုံယောက်စိတ်ချလက်ချ သွားနိုင်အောင် နောက်ထပ်ငါးလုံး ထပ်လဲ့ပြီး ဖောင်ကို ဆယ်လုံးတွဲမယ် တွဲစရာကြိမ်တွေ နွယ်တွေရှိတယ် ပို၍စိတ်ချရအောင် ဖောင်တဖက်တချက်တွင် ဝါးပိုးဝါးကြီးလေးငါးလုံးလောက်ကို တွဲ၍ထပ်စည်းမည် သစ်လုံးတွေ ဝါးပိုးဝါးတွေကို ရေနံသုတ်မယ် ရေစို၍ ဆွေးမှာမကြောက်ရတော့ တာလပတ်ကြီးကို ရွက်လွင့်မယ် ဆယ်ပေ ပတ်လည်ဆိုရင် အတော်ဖြစ်သည် ရွက်ဆိုင်းကြီးအဖြစ် သူကျစ်ထားသည့် နိုင်လွန်ငှက်ကြီးတွေရှိသည် ကျစ်ပြီးသားနိုင်လွန်ပိုက်ကြီးကို သုံးလွန်းတင်ကျစ်လိုက်လျှင် တော်တော်တန်တန် လေပြင်းတိုက်ရုံမျှဖြင့် မပြတ်နိုင်

ရေအတွက် စည်ပိုင်းအပြည့်တင်မည် ထိုနောက်ဝါးပိုးဝါးဆစ် များဖြင့် သယ်နိုင်သလောက်သယ်မည် ရိက္ခာအဖြစ် လိပ်သားခြောက် ငမန်းခြောက် ပိန်းဥခြောက် ငှက်ပျောခြောက် သစ်တော့သီးခြောက် လိပ်ဥ ငွေးသီး စသည်တို့ကိုသယ်မည် မီးရပြီဖြစ်၍ ပင်လယ်ရေကို ဆားချက်မည် ချောမောလျှင် ငါးရက်မှ ဆယ်ရက်အထိကြာမည် ကြယ် လ နေ တို့ကိုကြည့်၍ ဦးတည်ချက်ရှာမည် သံချောင်းက တွက်ပြသည်

“ဒါပေမဲ့ ခက်တာက အရှေ့လေမပြန်ခင် ထွက်နိုင်ဘို့အရေးကြီးတယ် အရှေ့လေပြန်လာရင် ကျွန်တော်တို့ဖောင် အနောက်ဖက် သမုဒ္ဒရာထဲကို မြောသွားလိုက်မယ် အနောက်တောင် မုတ်သုံလေဦးမှာ လေမုန်တိုင်း ကျလာတတ်တယ် မိုးတွင်းဆိုရင်လဲ လှိုင်းကြီးတယ်အကောင်းဆုံးက အနောက်တောင်လေ အားပျော့ခါစ အရှေ့လေ မပြန်ခင် ကြားအချိန်က အကောင်းဆုံးဘဲ အနောက်တောင်လေနဲ့ ရွက်တိုက်သွားရုံဘဲ ရာသီဥတုလဲကောင်းတယ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်ရင် အရှေ့လေပြန်ပြီ သွားလို့မကောင်းတော့ဘူး ”

အချိန်တွက်ကြည့်တော့ နှစ်လလောက်ဘဲကျန်တော့သည် ထိုကြောင့် အချိန်သိပ်မရှိသံချောင်းက မစောင့်နိုင် လက်က အနာမပျောက်မှီ သစ်မခုတ်နိုင်မှီ ဝါးဆစ်ဖြင့် ပင်လယ်ရေကို ဆားချက်သည် ငှက်ပျောခြောက် လှန်းသည် သင်းဘောသီးအချို့ကို အမှည့်ထားရန်ဖယ်ကာ အချို့ကို တုံးထားသည် အချို့ကို အခြောက်လှမ်းသည်

လှုပ်ရှားရှားရင်း နှင့်ပင် သံချောင်း၏အနာသည် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားသည် ယခု
ဓားကိုင်နိုင်ပြီ သည်တော့ လိပ်သားခြောက်ကို အရင်လှမ်းထားရမည်

သူတို့သုံးယောက် လိပ်သောင်သို့ သွားကြသည် အပြီးပင်လယ်သို့ ပြန်ဆင်းနေသော ပြင်
သာလိပ်ကြီးတကောင်ကို ကျောက်ဆောင်ကြားတွင် တွေ့ရသည်

သံချောင်းနှင့်ရဲမြင့် လိပ်တွေတော့ ဝမ်းသာ အားရပြေးဆင်းကာ လိပ်ကြီးကို ပက်လက်လှန်
ကြသည် သံချောင်းက လိပ်ခေါင်းကို ဓားဖြင့် ခုတ်သည် လိပ်ကြီးက ခြေတွေ လက်တွေ တဖြန်း
ဖြန်းနှင့် ရိုက်သည် နောက် ခြေလက်တွေကို ဖြတ်သည် လိပ်ကြီးက ဖားဖိုကြီးလို တရှူးရှူးမြည်နေ
သည် ထိုနောက် ဘေးက အညိုလုံးများကို ခွာကာ လိပ်ခွံကြီးကို လှန်ကြသည် အသံမှ အပ ကျန်
ဝမ်းတွင်းသားများကို လွှင့်ပစ်လိုက်ကြသည် အထဲက ဥအိမ်များကို အစိမ်းစားပစ်လိုက်သည်
လိပ်ကအသားကြီးအချိန်ခြောက်ဆယ်ကျော်လောက် ရှိမည် သည်လိပ်ကြီးကို ဝိုင်းဖျက်ပြီး ဖြတ်
တောက် ခုတ်ထစ်ကာ ပလိုင်းများဖြင့် ယူ၍ ပြန်ခဲ့ကြသည် ကိုနန္ဒာကလိပ်ကြီးအတွက် စိတ်
မကောင်း သို့ရာတွင် မတတ်နိုင်

ကျောက်ဂူပြန်ရောက်တော့ လိပ်သား လိပ်သဲတချို့ကို မီးကင်သည် သချို့ကို တန်စိုကြီး
များထိုး၍ ကျပ်တင်ထားသည် ခြောက်လျင် ဆယ်ငါးပိသာလောက်တော့ အနည်းဆုံးထွက်မည်

နောက်နေ့များတွင်တော့ သစ်လုံးများကို ခုတ်လှဲကြသည် ချောင်းရိုးသို့လိမ့်ချကြသည်
ယခင်က သံချောင်းတယောက်တည်းလုပ်ရ၍ အချိန်ကြာသည် ယခု သုံးယောက်ဝိုင်းလုပ်တော့
မြန်သည် သစ်လုံးအနေတော် ဖြတ်ပြီးသား ငါးလုံးရအောင် လူသုံးယောက် ဆယ့်ငါးရက် လုပ်ရ
သည် နွယ်ခုတ်ခြင်း ဖောင်ဖွဲ့ခြင်း ငါးပိုးများကို ခုတ်၍ ဘေးတဖက်တချက်က စည်းခြင်း ရွက်တိုင်
ထူခြင်း ရေနံသုတ်ခြင်း စသည်တို့ပြီးအောင် လူသုံးယောက် နှစ်လကျော်အောင် လုပ်ရသည်

သည်အထဲတွင် ကိုနန္ဒာ ကဖျားလိုက်သေးသည် နှစ်ယောက်တည်း လုပ်ရသည့် ရက်တွေ
လဲ ရှိသေးသည်

ယခုတော့ အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီ ခတ်တက် ထိုးဝါး စသည်တို့လည်း ပြည့်စုံပြီ ရွက်
တိုင်တော့မထူသေး ချောင်းရိုးတလျောက်က သစ်ပင်တွေ အုပ်မိုးနေသဖြင့် ရွက်တိုင်မလွတ် ထို့
ကြောင့် ချောင်းရိုးကို စုန်မျောပြီး ပင်လယ်ပေါက်ရောက်မှ ရွက်တိုင်ထူမည် ရွက်တိုင်က အဆင်
သင့် ရွက်က အဆင်သင့် တိုင်ထူ၍ ရွက်တပ်လိုက်ရုံသာ ရှိသည်

သီတင်းကျွတ်လဆန်းတော့မည် သူတို့ဖောင်က သီတင်းကျွတ် လပြည့်မကျော်မှီ အရှေ့
လေမပြန်မှီ ထွက်ရမည် ဆယ့်ငါးရက်လုံးလုံးကျန်သေးသည်

သည်အတွင်းမှာ သူတို့နားကြသည် ရာသီဥတုဒဏ် ခံနိုင်အောင် နေပူဒဏ် ရေဒဏ် ခံနိုင်
အောင် လုပ်ကြသည် အစားကောင်းကောင်းစားကြသည်

သံချောင်းက သိပ်မနားချင်

သည်အတွင်းမှာလိုရမယ်ရ ငမန်းကြီးကြီးတကောင်လောက်ဖမ်း၍ အခြောက်လှမ်းချင်
သေးသည်

ထိုကြောင့် နေ့တိုင်းကျောက်ညီနောင်သို့သွားကာ ငမန်းထွက်များသည် ငမန်းက ခုတလော
သိပ်မမြူး မုန်တိုင်းကျပြီး နေသာချိန်များတွင်သာ မြူးတတ်သည် ယခုတလောတော့ မုန်တိုင်း
လည်းမကျ လှိုင်းလည်းမရှိ ထိုကြောင့် သံချောင်းငမန်းတကောင်မျှမရ

သည်နေ့တော့ ငမန်းရအောင် များမည်ဟု သံချောင်းကဆိုသည် ညနေပိုင်းမရလျင် တည
နေလုံးကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာစောင့်ရှောက်မည်ဆိုသည် ငါးမြစ်ဆေးတံနှင့် ဘန်ဘွေးရွက်စပ်ထား
သည့် အုန်းနဲရိုးများကို ဖက်ရွက်ကြီးကြီးတရွက်နှင့် ထုပ်သည် ငါးလုံးထိပ်တွင် နာနတ်ချည်လျော်
ခြောက်ထု၍ ရေနံစိမ်ထားသော မီးတုတ်နှစ်ချောင်းနှင့် ရေနံချေးအပိုထည့်ထားသော ခရုခွံကို
ယူသည် လိပ်ဥဖောက်၍ ပြုတ်စားရန် ငါးဆစ် နှင့် ဆားထုပ်ကို ပလိမ်းထဲထည့်သည် ငမန်းချိတ်
နှင့်ဓားပါသည်

ရဲမြင့်က သူလဲလိုက်မည်ဟုဆိုသည် သံချောင်းက မလိုက်စေချင် အခန့်မသင့်၍ ငါးမရလျင်
ကမ်းစပ်က တောထဲတွင် ညအိပ်ရမည် တောစပ်ကလေးပြင်းသည် သွားခါနီး လာခါနီး ကျန်းမာဘို့
လိုသည်ဟုပြောသေးသည် သည်မျှမက ဒီရေတက်လျင် ကျောက်ညီနောက်ကို ရေဖုံးမည် ဒီရေ
အတက်အကျကို စောင့်၍ ကျောက်ညီနောက် ကိုကူးနိုင်အောင် စောင့်ရမည် ဒီရေတက်လျင်
ကျောက်ညီနောင်မှ ကမ်းကို ကူးရမည် ဒီရေကျသွားလျင် နောက်တကြိမ်ကျောက်ညီနောင်သို့
ပြန်ပြီးတက်ရမည် အလွန်ပင်ပန်းသည့် အလုပ်ဖြစ်သည် ထို့ကြောင့်ရဲမြင့် မလိုက်စေချင်

သို့ရာတွင် ရဲမြင့် ကလက်မခံ သူပါလိုက်မည် သံချောင်းကို စိတ်မချဟု ဆိုသည်

သို့ဖြင့် သံချောင်းတို့နှစ်ယောက် ကျောက်ညီနောင်သို့ထွက်ခဲ့ကြသည် ကမ်းစပ်မှ ကျောက်
ညီနောင်ကို ကူးတော့ ဒီရေတက်စပြုပြီ ဒီရေအတက်တွင် ပါလာသည့် ငါးငယ်များ ရေသတ္တဝါများ
ကို ငမန်းကြီးများက လိုက်စားကြသည် ထို့ကြောင့် ဒီရေအတက်တွင် ကျောက်ညီနောင်မှ စောင့်၍
များရမည် နှစ်နာရီလောက်တော့ များချိန်ရသည် ကျောက်ညီနောက်ကို ရေမဖုံးခင် ကမ်းသို့ပြန်ကူး
မည် ဒီရေအကျကို စောင့်၍ ကျောက်ညီနောင်ကို နောက်တခေါက်တက်ကြမည်

သူတို့ ကျောက်ညီနောင်ကို ဖြတ်ကူးတော့ ညနေ သုံးနာရီလောက်တော့ရှိပြီ ရာသီဥတုက
ကြည်လင်သည် နေက ကျဲကျဲတောက်အောင် ပူနေဆဲ ဖြစ်သည် ဒီရေလည်းတက်နေပြီ

သည်နေ့ သူတို့ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည် ကြာကြာမစောင့်ရ ရေတက်နှင့်အတူ ငမန်း
ကြီးနှစ်ကောင်ပါလာသည် သည်နှစ်ကောင်က တော်တော်ကြီးသည်

သံချောင်းက ချိတ်တွင် ဘဲတကောင်ကို ဖဲ့၍ တပ်သည် ထို့နောက် ကျောက်ညီနောင်

ကျောက်စွန်းမှာရပ်၍ ကြိုးခွေကို ဝှေ့ရမ်းကာ ပစ်ချလိုက်သည်

သံချောင်းကြိုးပစ်ပုံက လှသည် ကြိုးများကို ဘယ်လက်တွင်ဆုပ်ထားကာ ကြိုးခွေကို ညာလက်ဖြင့် မြှောက်၍လေထဲတွင်ရမ်းကာ ပစ်မှတ်ကို ချိန်သည် ချိန်သားရပြီဆိုသည်နှင့် ညာဖက်လက်က ကြိုးခွေကိုဖြေ၍ ပစ်လိုက်သည် ကြိုးခွေသည် လမ်းတလျှောက်တွင် စန့်ထွက်သွားကာ လိုရာနေရာသို့ သွားကျသည်

သည်လိုကြိုးခွေပစ်ပုံမျိုးကို ကောင်းဘွိုင်းကားများထဲ၌သာ ရဲမြင့်မြင်ဘူးသေးသည် သူလည်းသံချောင်းလို ပစ်တတ်ချင်သည် သို့ရာတွင် လိုရာသို့မရောက်

သံချောင်းပစ်လိုက်သည့် ကြိုးခွေက ငမန်းတကောင်ရှေ့နားသွားကျသည် သို့ရာတွင် ငမန်းကချက်ချင်းမဆွဲ သို့ရာတွင် သိပ်မကြာ ငမန်းက ဆတ်ကနဲ ဆွဲလိုက်သည် ချက်ခြင်းအမြီးထောင်၍ ရုန်းသည်

ခါတိုင်းလို ငမန်းကို လျော့ချည်တင်းချည် လုပ်၍မကစားနိုင် အချိန်သိပ်မရှိ ဒီရေက တဟီးဟီးအော်၍တက်လာသည် ကျောက်ညီနောင်ပတ်လည်ကို ပိုင်းနေပြီ မကြာမှီကျောက်ညီနောင်ကို ဖုံးတော့မည် ထို့ကြောင့် ကျောက်ညီနောင်ကို ဒီရေမဖုံးမှီ ကိစ္စပြီးဖို့လိုသည် ကစားချိန်မရ

သံချောင်းကဆောင့်၍ဆွဲသည် ငမန်းက ရုန်းသည် ခါတိုင်းဆိုလျှင် ကြိုးကို အဆုံးထိ ဖြေလွှတ်ပြီးမှ ငမန်းကိုရုန်းစေသည် မောအောင်လုပ်သည် ယခုအချိန် ကြိုးကို အဆုံးထိ ဖြေလွှတ်လျှင် ပြန်ဆွဲ၍ အချိန်မမှီ သည့်အတွက် ကြိုးကို မဖြေ လက်ထဲတွင် ရသမျှ ကြိုးကို အသေကိုင်ထားသည် တလက်မမျှ အလျော့မခံ ကျောက်ဆောင်နှင့်နီးလာသော်လည်း ငမန်းက အရုန်းသန်သည် အချိန်တိုအတွင်း ဆွဲရသဖြင့် ငမန်းက အားကောင်းနေသေးသည်

ကျောက်ဆောင်နှင့်ဆယ်လံလောက် အရောက်တွင် သံချောင်း တပတ်ဆွဲရစ်လိုက်သည် ရေကနီးလာပြီ ကမ်းပါးရိုက်သည့်ရေများက သူ့ခြေထောက်အထိတက်လာပြီ

“ရဲမြင့် ငါ့နောက်နား အဆင်သင့်လာနေ ဟေ့ ဒီတချက်ရစ်ပြီးရင် ငါဆင်းမယ် ဓားပေး”

သံချောင်းက ရဲမြင့်ကိုလှမ်းပြောပြီး တချက်ဆောင့် ဆွဲ၍ ရစ်လိုက်သည် ငမန်းအမြီးကြီးက ဖွေးကနဲ ထောင်တက်လာပြီးနောက် ထောင်းကနဲအသံနှင့်အတူ သံချောင်းနောက်သို့ ယိုင်လဲသွားသည်

“ဟာ ပြတ်ထွက်သွားပြီ”

သံချောင်းက လွတ်ကနဲအော်လိုက်သည် သံချောင်းကဆောင့်အဆွဲ ငမန်းက ဆောင့်အရုန်းတွင် ကြိုးပြတ်သွားခြင်းဖြစ်သည် ငမန်းပါးစပ်တွင် ငါးမျှားချိတ်နှင့် ကြိုးရှစ်လံခန့် တန်းလန်းပါသွားပြီ

ငမန်းနှစ်ကောင်က ရေထဲတွင် အမြီးကြီးထောင်၍ ကျောက်ဆောင်နှင့်လှမ်းလှမ်းပင်လယ်

ပြင်သို့ထွက်သွားကြသည်

“သွားပြီ ငါးများချိတ်ရော ကြိုးရော ပါသွားပြီ ”

သံချောင်းနုပျော့၍မဆုံး ဝမ်းနည်း၍မဆုံး

မြူးနေသော ငမန်းကြီးနှစ်ကောင်ကို မျှော်ကြည့်ကာ သံချောင်းတွေတွေကြီးရပ်နေသည်

“ကိုသံချောင်းလုပ်ဗျ ရေတက်လာပြီ ကျောက်ဆောင်ကို ဖုံးတော့မယ်

သည်တော့မှ သံချောင်းသတိရသည် ကျောက်ညီနောင်အောက် လှိုင်ခေါင်းတွင်းက လှိုင်း
ပုတ်သံ ဒီရေဟီးဟီးမြည်သံ တို့ကို သူ ယခုမှ သတိထားမိသည်

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပစ္စည်းတွေကို ထုပ်ပိုးကာ ကိုယ်ကိုဖေါ့၍ ကူးလာကြသည်
ကျောက်ညီနောင်က ကမ်းသို့ရောက်အောင် မိုင်ဝက်နီးပါးကူးရမည် သည်လောက်ကိုတော့
သံချောင်းလွယ်လွယ်နှင့် ကူးနိုင်သည်

သို့ရာတွင် ရဲမြင့်က သိပ်မကူးနိုင် သည်တော့ပစ္စည်းတွေ အားလုံးကို သံချောင်းကယူသည်
ပလိုင်းနှစ်လုံးကို သူ့ကျောတွင်ပိုးကာ ရင်ပတ်တွင် ကြိုးဖြင့် ချည်ထားလိုက်သည် ပလိုင်းနှစ်လုံး
သည် ကျောပိုးအိတ်လို ကျောတွင် ကပ်နေသည် ဓားကို ပါးစပ်နှင့်ကိုက်ထားသည် မီးတုတ်နှစ်
ချောင်းကိုတော့ လွင့်ပစ်ခဲ့ပြီ

“ရမလားဟေ့ ရဲမြင့်”

“ရပါတယ်”

ရဲမြင့်က ပြန်အော်သည်

“မှန်မှန်သာကူး သိပ်အားမစိုက်နဲ့”

သံချောင်းပြောသည့်အတိုင်း ရဲမြင့် မှန်မှန်ကူးလာတော့ အမောသက်သာသည် သူတို့နှစ်
ယောက် ခရီးတဝက်ကျော်လာပြီ ကမ်းနှင့် တဖာလုံလောက်သာ လိုတော့သည်

အချိန်က ငါးနာရီလောက်ရှိပြီ နေလုံးကားပင်လယ်ထဲသို့ နိမ့်ဆင်းစ ပြုနေပြီ အနောက်
ဖက်ကောင်းကင်တွင် နီရဲနေသည် ပင်လယ်ကလည်း နီရဲနေသည် သွေးပင်လယ်ကြီးနှင့်တူသည်

“မောသလားဟေ့ ရဲမြင့်”

သံချောင်းက ဓားကို ပါးစပ်ထဲမှ လက်ထဲသို့ပြောင်းယူရင်း အော်မေးသည်

“နဲ့နဲ့မောတယ်”

“မောရင် ဖြေးဖြေး”

သံချောင်းက စကားဆုံးအောင်မပြောနိုင် နောက်သို့လှည့်အကြည့် ငမန်းတကောင် အမြီး
ထောင်ကာ သူတို့နောက်သို့ လိုက်လာသည်ကို ဖွေးကနဲ မြင်လိုက်သည်

“ဟိတ် ရဲမြင့် မြန်မြန်ကူး ငမန်းကြီး ဒီဘက်ကိုလာနေတယ်”

ရဲမြင့်နောက်သို့လှည့်ကြည့်သည် ငမန်းက သူတို့နောက် တဖာလုံလောက်မှာ မြင်လိုက်ရသည် ငမန်းများသည် တခါတရံ ရေတက်နှင့်လိုက်လာကာ ကျောက်ညီနောင် သည်ဘက်အထိ အောင်လာတတ်သည်

သံချောင်းက ဓားကို လက်တဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ လက်တဖက်က ယက်၍ ကူးလာရင်း ငမန်းအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်သည်

တော်သေးသည် ငမန်းက ကျောက်ညီနောင်ကိုပတ်၍ အပြင်ဘက်သို့ ပြန်ထွက်သွားသည် သူတို့ဆီသို့လာခြင်းမဟုတ်

“ရဲမြင့်ရေ မြန်မြန်ကူးဟေ့ ဒီနေ့ ဒီနားမှာ ငမန်းမြူးတယ်

သံချောင်းက ရဲမြင့်ကို အော်၍ သတိပေးသည်

ရဲမြင့်က ရှေ့တော်တော်ရောက်နေပြီ သံချောင်းသည် ရဲမြင့်နောက်သို့ ခပ်သွက်သွက် ကူးလိုက်လာခဲ့သည် မကြာမှီ ဘေးချင်းယှဉ်မိကြသည် ရဲမြင့် တော်တော် မောနေပြီ

သူတို့နှစ်ယောက် ဘေးချင်းယှဉ်၍ကူးလာစဉ် သံချောင်းကနောက်သို့ကြည့်လိုက်သည် ငမန်းတကောင် သည်ဘက်ကွေ့လာပြန်ပြီ သည်တခါ သိပ်မဝေး ကိုက်တရာကျော်လောက်မှာရှိသည်

“ဟိတ်ရဲမြင့် ကူးကူး မြန်မြန်ကူး ငမန်းလိုက်လာပြီ ”

သံချောင်းက အော်ပြောသည် သည်တခါတော့ ငမန်းသည် သူတို့နောက်ကို လိုက်လာခြင်း ဖြစ်သည် နောက်က ကိုက်တရာကျော်ကျော်လောက်တွင် အမြီးထောင်ထောင်ကြီးကို မြင်လိုက်ရသည် အမြီးကြီးသည် ရေငုပ်သင်းဘော ခေါင်းတိုင်လို ပေါ်နေသည်

“ကူးကူး မြန်မြန်”

သံချောင်းကဟစ်အော်သည် ရဲမြင့်အတွက် သံချောင်းစိုးရိမ်သည် စင်စစ် ရေတိမ်ပိုင်းနှင့် သိပ်မဝေးတော့ ကိုက်နှစ်ဆယ်လောက်သာ လိုတော့သည် ရေတိမ်ပိုင်းရောက်လျှင် ကြောက်စရာ မရှိတော့ ကိုယ်က အသာစီးရပြီ ကိုက်နှစ်ဆယ်လောက်ကိုတော့ သူလွတ်အောင်ကူးနိုင်သည် မကူးနိုင်ဘူးထား သူ့လက်ထဲမှာ ဓားရှိသည် သို့ရာတွင် ရဲမြင့်က သိပ်မကူးနိုင် သိပ်မကူးတတ် သူ့လက်ထဲမှာဘာမျှမရှိ ဗလာသက်သက် လက်ပန်းကျနေပြီ မောလည်း မောနေပြီ

သံချောင်းရဲမြင့်ကို ရှေ့ကကူးခိုင်းသည် သူက နောက်ကူးလိုက်လာသည် ကျောပေါ်က ပလိုင်းနှစ်လုံးကိုလည်း ဖြုတ်ချလိုက်သည် လက်က ဓားကို တင်းတင်းဆုပ်ထားသည်

သိပ်မကြာ ငမန်းဆွဲဟပ်လိုက်သည် သံချောင်းက လက်ထဲကဓားဖြင့် ခုတ်သည် သံချောင်းနှင့်ငမန်းသည် လုံးထွေးနေကြသည် သူတို့အနီးတွင် ရေစက်ရေမွှားတွေ ဖွာကျနေသည် ငမန်းသည် သံချောင်းပေါင်တဖက်ကို ကိုက်ဖြတ်လိုက်သည် ရေပြင်တွင် သွေးတွေရဲတက်လာသည် ငမန်းက

သူ့ ငမ္မားထိထားသည့်ငမန်းဖြစ်သည် သံချောင်းက ငမန်းကို ဓားဖြင့်နှစ်ချက်ခုတ်သည် သို့ရာတွင် ရေထဲမှာဖြစ်၍ ခုတ်အားမကောင်း ငမန်းကိုယ်က သွေးတွေကလည်း ဖြာထွက်လာသည်

ရဲမြင့်က အတင်းကူးလာသည် နောက်လှည့်ကြည့်တော့ ဖြာထွက်လျက်ရှိသော ရေစက်
 ရေမွှားများအကြားတွင် လုံးထွေးနေကြသော သံချောင်းနှင့်ငမန်းကို မြင်ရသည် သို့ရာတွင် သူ
 မကူနိုင်တော့ လက်ပန်းသိပ်ကျနေပြီ ထိတ်လန့်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်းတို့ကြောင့် အသက်ကိုပင် မှန်မှန်
 မရှု နိုင်တော့

ကမ်းစပ်ရောက်၍ လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင်ကား သံချောင်းကိုလည်း မတွေ့ရတော့
မနန်းကိုလည်းမတွေ့ရတော့

သူတို့နှစ်ဦးသတ်ပုတ်ခဲ့သည့်နေရာတွင် ဘာမျှမရှိတော့ ပင်လယ်ရေပြင်ကြီးကိုသာ တွေ့ရသည် ထိုနေရာရေပြင်သည် ချင်းချင်းနီရဲလျက် ရှိနေပြီ

ဝင်လုဆဲးနေရောင်ကြောင့်လော သွေးများကြောင့်လော သို့မဟုတ် ထိုနှစ်ခုစလုံးကြောင့်
လော ဤသည်ကိုမူ ရဲမြင့်မသိ

(၂၃)

သံချောင်းဆုံရုံးခွဲခြင်းသည် သူတို့အတွက် အရာရာကို ဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ်သည်

သံချောင်းနှင့်အတူ ငမားချိတ်လည်း ပါသွားပြီ ကြိုးလည်းပါသွားပြီ ဓားလည်းပါသွားပြီ သည်အရာတွေ ဆုံးရှုံးပြီး သံချောင်းကျန်၍နေသေးသည် ဆိုလျင် ကိစ္စမရှိသေး သံချောင်းက ကြံ ဖန်လုပ်တတ်သည် တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသေးသည် ပင်ပန်းခက်ခဲစွာ လုပ်နိုင်သည့်ခွန်အား ရှိသည်

ယခု သံချောင်းမရှိတော့ပြီ

သံချောင်းသည် ငမန်းဒဏ်ချက်ထိထားသည့်လူ ငမန်းသည် သံချောင်း၏ဒဏ်ချက်ထိထား သည့်သတ္တဝါ သည်သတ္တဝါနှစ်ကောင်သည် တကောင်ကိုတကောင် အနိုင်ပုတ်သတ်ရင်းဖြင့် ပင် လယ်ရေအောက်သို့ရောက်သွားကြပြီ ငမန်းကား သံချောင်းလက်ချက်ဖြင့် ငမားချိတ်တန်လန်းစူး ထားပြီး သံချောင်းဓားချက်ကို လှလှကြီး ခံထားရပြီ သည်တော့ သည်ငမန်းသည် အသက်ရှင်မည် မဟုတ် သံချောင်းသေသလို ပင်လယ်တနေရာတွင် သေနေမည်မူချဟု ထင်သည်

စင်စစ်သံချောင်းသေဘို့မဟုတ် သံချောင်းက ရေထဲတွင် ငမန်းလောက် မမြန်သည့်တိုင် သည်အကွာအဝေးလောက်ကိုတော့ လွတ်အောင်ကူးနိုင်သည် သူတို့ကမ်းစပ်ရေတိမ်နှင့် ကိုက်ငါး ဆယ်အကွာလောက်ရောက်တော့ ငမန်းက ကိုက်တရာလောက်မျှလောက်သာ ရှိသေးသည် သည်လောက်ကိုတော့ ရေငုပ်၍ထိုးလိုက်လျင်ပင် တချက်တည်းနှင့်ရောက်နိုင်သည် စင်စစ် နောက် ကျန်၍ငမန်းအစားခံရမည့်သူမှာ ရဲမြင့်ဖြစ်သည်

သို့ရာတွင် ရဲမြင့် လက်ပန်းကျနေပြီကို သံချောင်းသိသည် ထို့ကြောင့် ရဲမြင့်ကို ရှေ့က ကူး နှင့်စေကာ သူနောက်ချန်နေရစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် သံချောင်းသည် ရဲမြင့်အတွက် ငါးစားခံလိုက်ရခြင်း သာဖြစ်သည်

သည်အဖြစ်ကိုတွေးမိတိုင်း ရဲမြင့် ရှိုက်ကြီးတငင်မိသည် အထူးသဖြင့် သံချောင်း၏ခြေရာ လက်ရာများကိုမြင်တိုင်း ရဲမြင့် ငိုမိသည် ကျွန်းတကျွန်းလုံးမည်သည့်နေရာကြည့်ကြည့် သံချောင်း၏ခြေရာလက်ရာနှင့်မကင်း

သူတို့ကျောက်ဂူရှေ့က ကျောက်တံတိုင်းသည်လည်း သံချောင်းတည်ဆောက်ခဲ့သော

ကျောက်တံတိုင်းဖြစ်သည် လေလည်းကွယ်စေ အရေအတွက်လည်း သိစေ ဆိုသည်သဘော ဖြင့် သံချောင်းဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် သံချောင်းမရှိသည်နောက်တွင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကျောက် တံတိုင်းကိုလည်း မဆောက်ကြတော့ ကျောက်တုံးလည်း မသယ်နိုင်တော့

သံချောင်းစိုက်ခဲ့သည့်တောင်ယာတွင် သဘောသီး အနုအကင်း ကလေးတွေ ပြန်ထွက် နေကြပြီ တချို့ငှက်ပျောပင်တွေက အခိုင်တွေ ထွက်နေပြီ ပိန်းဥများ အုနေကြပြီ

သံချောင်း ဖွဲ့ထားခဲ့သော ဖောင်ကလေးကို မြင်တော့ ပို၍စိတ်ထိခိုက်ရသည် ဖောင်က အလျား ဆယ့်ငါးပေ အနံ ဆယ်ပေလောက်ရှိသည် ပဲ့သစ်သားများကို ကြိမ်များနွယ်များဖြင့် ဖွဲ့ထား သည် လှိုင်းဒဏ်ကို ခံနိုင်အောင် သစ်တုံးတွေ ပြုတ်ထွက်မသွားအောင် ဖွဲ့ထားသည် ရေဒဏ်ခံနိုင် အောင် ရေနံသုတ်ထားသည် ဘေးက ဝါးပိုးဝါးများကို ပူး၍ တွဲထားသည် ရွက်တိုင် ထိုးဝါး ခတ်တက် စသည်တို့ပြည့်စုံနေပြီ ပင်လယ်သို့ မျောချရန်သာ ကျန်တော့သည်

သံချောင်းသာ ရှိလျင် သည်အချိန် သူတို့ထွက်ဖြစ်နေပြီ ပင်လယ်ထဲသို့ရောက်နေကြပြီ သို့ရာတွင် သံချောင်းမရှိတော့ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ လမ်းညွှန်အိမ်မြှောင် မဲ့သူလို ဖြစ်ကြရသည် ခြေမဲ့ လက်မဲ့ဖြစ်ကြရသည်

သူတို့နှစ်ဦးသည် သံချောင်းအကြောင်းကို တဖွဖွ ပြောမိကြသည် ပင်လယ်ထဲတွင် ငမန်း တကောင်ကို လှမ်းမြင်ရသည့်အခါ၌ သံချောင်းရှိလျင် ရအောင်များမည်ဟု သူတို့တွေးမိကြသည် တခါက ပင်လယ်ကမ်း အပြင်ဘက် တဖာလုံလောက် ပေးသော ရေနက်ထဲတွင် စည်ပိုင်းကြီးတလုံး မြောလာသည်ကို သူတို့မြင်ရသည် သံချောင်းရှိလျင် ထွက်ဆယ်မည် မုချဟု သူတို့ပြောမိသည်

သူတို့နှစ်ဦးသည် ရက်ပေါင်းများစွာ အစာရှာမထွက်ကြ သံချောင်းလုပ်ခဲ့သော လိပ်သား ခြောက် ကျပ်တင်များ သံချောင်းရှာထားခဲ့သည့် လိပ်ဥများ သံချောင်းစိုက်ခဲ့သည် ပိန်းဥများ ငှက် ပျောသီး များ သင်းဘောသီးများကို စားကြသည်

ဆောင်းရာသီတွင် တိရိစ္ဆာန်များ မြေတွင်းအောင်းသလို သူတို့နှစ်ဦးသည် ကျောက်ဂူထဲ တွင်သာ အောင်းနေကြသည်

“ကိုသံချောင်းသာ ရှိရင် ဒီအချိန်လောက်ဆို ထွက်ဖြစ်ဖို့ ပင်လယ်ထဲ ရောက်နေကြပြီနော် ဦးလေး”

ရဲမြင့်က ပင်လယ်ကြီးကိုကြည့်ရင်းပြောသည်

“အင်း”

ကိုနန္ဒာက ပက်လက်လှန်၍ ကျောက်ဂူခေါင်မိုးကိုကြည့်ကာ စဉ်းစားနေရာမှ ဖြေသည်

“ဘာလိုလိုနဲ့ ဒီကျွန်းမှာ လူနှစ်ယောက် သေသွားပြီနော်”

“သေတာခြင်းတူပေမဲ့ သေပုံခြင်းတော့ ကွဲပါတယ် ရဲမြင့် ဦးဘရန်က တကိုယ်ကောင်းဆံ

ပြီးသေရတာ လောဘကြောင့် သေရတာ သံချောင်းက သူတပါးအတွက် အသက်စွန့်ရတာ သေပုံခြင်းမတူကြပါဘူး”

“အစကတဲက ကိုသံချောင်းသာ မရှိရင် ကျွန်တော်တို့ ခုထိတောင် အသက်ရှင်ချင်မှရှင်မှာ”

“သေချာပါတယ် သံချောင်းသာ မရှိခဲ့ရင် ဒို့ဒီလောက်ကြာကြာ အသက်ဘယ်ရှင်နိုင်ပါ့မလဲ ဒို့ကို သံချောင်းဘဲ ရှာဖွေကျွေးခဲ့တာဘဲ ဒို့ကဘာများ လုပ်တတ်လို့လဲ ဒို့ဟာ သံချောင်းထက်တော့ ပညာတွေ အများကြီးတတ်ပါရဲ့ ဒါပေမဲ့ အုန်းပင်မတက်တတ်ဘူး တောင်မတက်တတ်ဘူး တော မတိုးတတ်ဘူး လိပ်ဥတူးတတ်ဘူး ငမန်းမများတတ်ဘူး အစိမ်းမစားတတ်ဘူး တကယ်အခက် အခဲကျတော့ ကိုယ်ဖာသာ အသက်ရှင်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ဒို့ဘာမှမသိဘူး သံချောင် ဟာရှိတဲ့အခက်အခဲတွေကို ကျော်လွှားတယ် ရတဲ့အခြေအနေထဲက အကောင်းဆုံးဖြစ် အောင်ကြိုးစားတယ် အပင်ပန်းခံတယ် တက်ကြွတယ် အားမာန်သတ္တိ အပြည့်ရှုတယ် သံချောင်း သာမရှိရင် ပင်လယ်ကြီးကိုဖြတ်ဖို့ စိတ်ကူးဘယ်ပေါ်နိုင်ပါ့မလဲ ”

“ကိုသံချောင်းသာ ရှိရင် တကယ်ဖြတ်မှာနော် ”

ရဲမြင့်က မေးသည်

“ဖြတ်မှာပေါ့ သံချောင်းလိုပိုင်းဖြတ်မှုရှိတဲ့ လူဟာ ဘာကိုမှမကြောက်ဘူး ပင်ပန်းဆင်းရဲမှာ ကိုမကြောက်ဘူး ပိုင်းဖြတ်မှုရှိတဲ့ လူဟာ အခက်အခဲကို မကြောက်ဘူး ပင်ပန်းဆင်းရဲမှာကို မကြောက်ဘူး အသက်စွန့်ရမှာကို မကြောက်ဘူး ဒါတွေကို ကျော်လွှားပြီးရင် ပန်းတိုင်ကို ရောက် ကြရမှာဘဲ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ရောက်ဖို့ဆိုတာ အခက်အခဲတွေကို ကျော်လွှားရစမြဲဘဲ ပန်းတိုင်ကိုသွားရတယ်ဆိုတာ လရောင်အောက်မှာ လမ်းလျှောက်ရတာမဟုတ်ဘူး ဂီတာတီးတာ မဟုတ်ဘူး ကဗျာရွတ်တာ မဟုတ်ဘူး ရွှေငါးမွေးတာမဟုတ်ဘူး အပင်ပန်းခံရတာ တောတောင်ကို ကျော်ရတာ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ရတာ ငမန်းနဲ့ သက်စွန့်ဆံဖျား သတ်ရတာ ပန်းတိုင် လျှောက်ရင်း ကျဆုံးသွားတဲ့ အခါတွေလဲ ရှိကြတာဘဲ ဒါပေမဲ့ ကျဆုံးရတာခြင်းအတူတူ ကျရတာခြင်းအတူတူ သံချောင်း ကျရပုံက လေးနက်ပါတယ် အဓိပ္ပါယ်ရှိပါတယ် ”

ကိုနန္ဒာက ထထိုင်ကာ ငါးမြစ်ဆေးတံကို ဆေးရိုးထည့်၍ ကောက်ဖွာသည်

“ဟုတ်တယ်နော် ဦးလေး လူတွေဟာ အသက်ရှင်နေပုံခြင်းတူကြပေမဲ့ သေပုံချင်းတော့ မတူကြဘူး ဥပမာ ဦးဘရန် နဲ့ သံချောင်း”

ရဲမြင့်က လေးနက်စွာတွေးတောနေရာက ပြောသည် ကိုနန္ဒာက ခေါင်းရမ်းသည်

“သေပုံခြင်းလဲ မတူပါဘူး အသက်ရှင်နေပုံခြင်းလည်းမတူပါဘူး ဒီထမင်းစားပြီး ဒီရေ သောက်နေကြတဲ့နောက် အပေါ်ရံအားဖြင့် တူတယ်လို့ ထင်ရတာပါ တကယ်က သေပုံချင်လဲကွာ တယ် အသက်ရှင်နေပုံချင်းလဲကွာတယ် ဦးဘရန် ဟာသူတယောက်ထဲအတွက် အသက်ရှင်တယ်

သူတကိုယ်ကောင်းဘို့ဘဲ ကြည့်တယ် သံချောင်းက တို့အားလုံးအတွက် ကြည့်တယ် ဒို့အားလုံး အတွက် အသက်ရှင်တယ် အပြင်ပန်းကြည့်ရင်တော့ ဦးဘရန်ဟာ လူကံတံကြီးဘဲ တိုက်နဲ့ ရွှေနဲ့ ငွေနဲ့ စက်လှေတွေနဲ့ ဒါပေမဲ့ အတွင်းလှန်ကြည့်လိုက်တော့ လူတွေကို ခေါင်းပုံဖြတ် မှောင်ခိုကုန် ကူး မတရားသဖြင့် စီးပွားရှာ ဒြပ်တိုက် အမျိုးသမီးတွေကိုဖျက်ဆီး ဒီတော့ဘဝတလျောက်လုံး ဒီလို နေလာခဲ့တဲ့လူဟာ လူတွေကို စာနာစိတ် ငဲ့ညှာတဲ့စိတ် ယိုင်းပင်းစိတ်ဆိုလို့ နဲနဲမှမရှိတော့ဘူး သူ မှာတကိုယ်ကောင်းစိတ် ရေသာခိုစိတ် လွယ်လွယ်နဲ့ ဖြတ်လမ်းလိုက်ချင်တဲ့စိတ်ဘဲ ရှိတော့တယ်”

“သံချောင်းကတော့”

“သံချောင်းကတော့ ရှင်းပါတယ် သံချောင်းဘဝဟာ မုဆိုးမသား အမေက အမွေကျင့်ပြီး အသတ်ခံရသွားရတယ် စားစရာမရှိဘူး နေစရာမရှိဘူး လူမှန်းသိစ အရွယ်ကတဲ့က ကျွဲကျောင်း ဈေးရောင်း တံငါလုပ် ကူလီလုပ် စက်လှေလိုက်နဲ့ ထမင်းကလေး တလုပ် စားရပါမယ့်အရေး ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ခဲ့ရတယ် အဖိနှိပ်ခံခဲ့ရတယ် အစော်ကားခံခဲ့ရတယ် အနိုင်ကျင့်ခံခဲ့ရတယ် ဒို့နဲ့ ဘဲယှဉ်ကြည်ပါလား မင်းတို့ငါတို့ အိမ်နဲ့အဆင်မပြေတာ စိတ်ညစ်ရတာ စာမေးပွဲကျတာတွေဟာ သံချောင်းရဲ့အခက်အခက်တွေနဲ့စာရင် ကလေးကစားစရာလောက်ဘဲ ရှိတယ်မဟုတ်လား မင်းဒို့ ကနံပါတ်ဖိုးရှူစရာမရှိလို စိတ်ဒုက္ခရောက်နေချိန်မှာ သံချောင်းအဖို့ ထမင်းတလုပ်စားရဘို့ မနဲလုပ် နေရတယ် မင်းက စာမေးပွဲကျလို စိတ်ညစ်နေချိန်မှာ သံချောင်းက ကျောင်းနေရဘို့တောင် စိတ် မကူးနိုင်တော့ဘူး မင်းက မိထွေးနဲ့နေရလို့ စိတ်ညစ်နေတဲ့အချိန်မှာ သံချောင်းမှာ မိထွေးတောင် ခေါ်စရာမရှိဘူး ဒီတော့ မင်းတို့ ငါတို့ စိတ်ညစ်နေရတယ် ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာတွေဟာ သံချောင်း ဆင်းရဲတာ စိတ်ညစ်ရတာတွေနဲ့စာရင် ဘာမှ မပြောပလောက်ဖူး ခက်တာက လူတွေဟာ သွားရိုး သွားစဉ်လမ်းကလေးပေါ်က လွင့်စဉ်သွားရင် ဘဝဆုံးပြီ လူလုံးမလှ ဖြစ်ရပြီဆိုပြီး စိတ်ညစ်ကြ ပူဆွေးကြ သောကရောက်ကြ ဆောက်တည်မရ ဖြစ်ကုန်ကြတယ် ကြံ့ကြံ့ခံဘို့ ရုန်းကန်ဘို့ ကျော် လွှားဘို့ စိတ်မကူးကျတော့ဘူး ”

ကိုနန္ဒာ ဆေးတံက ခေါက်လိုက်သည်

“ဒီလိုသာ စိတ်ပျက်ကြစတမ်း အားလျော့ကြစတမ်းဆိုရင် သံချောင်းဘဝက ဘာအသက် ရှင်ဘို့ကျန်တော့လို့လဲ ဒါပေမယ့် သံချောင်းက စိတ်မပျက်ဖူး ရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့်ကြိုးစားတယ် သူဘဝကို သူရပ်တည်နိုင်အောင် ရုန်းကန်တယ် ဘာမှမရှိတဲ့ဒီကျွန်းကလေးပေါ်မှာတောင် သံချောင်းဟာ အသက်ရှင်လို့ဖြစ်အောင်လုပ်တယ် သဘာဝအခက်အခဲတွေကိုကျော်လွှားတယ် ဒို့ကို ရှာကျွေးတယ် ငါထင်ပါတယ် သူကိုယ်၌က အဖိနှိပ်ခံ အစော်ကားခံ အငြင်းပယ်ခံဘဝက လာခဲ့ရတော့ သံချောင်းဟာ ဒို့ကို ငဲ့ညှာသလို သူလိုဘဝတူတွေကိုလည်း ငဲ့ညှာမှာဘဲ စာနာစိတ် ရှိမှာဘဲ ”

“ဦးလေးပြောတာ ဟုတ်တယ် ”

ရဲမြင့်ကပြောသည်

“ကျွန်တော်တို့တတွေ စိတ်ညစ်ရတယ်ဆိုတာ သံချောင်းရဲ့ဘဝနဲ့စာရင် ဘာမှမဟုတ်ဘူး တနည်းတော့ ကျွန်တော်တို့အတွက်ကောင်းပါတယ် စက်လှေပျက်ပြီး ဒီကျွန်းပေါ်ရောက်လာတာ ဟာ ကျွန်တော်အဖို့ ဘိန်းပြတ်သွားပြီ မပြတ်ချင်လို့မရတော့ဘူး ပြီးတော့ ကိုသံချောင်းဆီကလည်း သင်ခန်းစာတွေ အများကြီးရလိုက်တယ် အပင်ပန်းခံလိုတဲ့စိတ် ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ် အခက်အခဲကို တွန်းလှန်ချင်တဲ့စိတ် လွယ်လွယ်နဲ့ လက်မလျော့ချင်တဲ့စိတ်တွေ ရလိုက်တယ် ရန်ကုန်မှာသာ ဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ ခုလို ဘိန်းဖြူ ပြတ်ချင်မှပြတ်မှာ အခက်အခဲကို ကျော်လွှားခဲ့ရတဲ့ သတ္တိမျိုး ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်တဲ့စိတ်မျိုး ပေါ်ချင်မှပေါ်မှာ”

သူတို့နှစ်ဦးသည် အားအားရှိတိုင်း သံချောင်းအကြောင်းကိုပြောသည် သံချောင်းကို အမှတ် ရကြသည် လွမ်းကြသည်

သို့ရာတွင် သံချောင်းကို အမှတ်ရနေပုံ လွမ်းနေရုံနှင့်မပြီး

သူတို့သည် သံချောင်းလို လှုပ်ရှားရဦးမည် သူတို့ဘဝက တောင်းဆိုနေပြီ သူတို့တွင် လိပ်ည မရှိတော့ လိပ်သားချောက်မရှိတော့ ငမန်းခြောက်မရှိတော့

ခရောင်းထကာ ကျောက်စောင်း ကျောက်စွန်း တို့ဖြင့် ချွန်မြလျက် ရှိသည့် ကျောက်ဆောင် ပြင်ကြီးကို ဖြတ်ကာ လိပ်သောင်သို့သွားရသည် ကျဲကျဲတောက် ပူပြင်းသော နေရောင်အောက်တွင် ခရုရှာရသည် ကျောက်ဆောင်ကြားက မဲမှောင်သောရေပြင်တွင် ခရုငုပ်ရသည် လေတွင် အရက်မူး သူကဲ့သို့ ယိမ်းထိုးလျက် ရှိသည့် အုန်းပင်ထိပ်ဖျားသို့တက်ကာ အုန်းသီးဆွတ်ရသည် ကြိမ်ဆူး ကြခတ်ဆူး အလိုလေးဆူးပင်များကြားသို့ တိုးပွေ့ကာ မျှစ်ချိုးခြင်း မှိုရှာခြင်း ဖွတ်လိုက်ခြင်း စသည့် အလုပ်များကို လုပ်ရသည် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ဝါချွန်ကလေးများဖြင့် သံချောင်းမီးတင်ရှို့ခဲ့သည့် တောင်စောင်းတွင် တောင်ယာစိုက်ရသည် သံချောင်းရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သော မီး ငြိမ်းမသွားစေရန် တောမီးကို အသစ် မီးရှို့ရသည်

သည်နေ့တော့ သူတို့နှစ်ယောက် လိပ်သောင်က ပြန်အလာ “ရွှေရင်ဆို”ကမ်းပါးထိပ်တွင် နားကြသည် အရှေ့လေက တိုက်နေသည် အရှေ့လေဦးဖြစ်၍ နဲနဲတော့ ထန်သည်

“ရွှေရင်ဆို”ကမ်းပါးတွင်နား၍ တရားတမော အိပ်လိုက်ရသည် ဆိုလျင် အမောပြေသွားပြီ သူတို့နှစ်ယောက် ကမ်းပါးထိပ်က ကျောက်ဆောင်ရိပ်မှာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်

မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည်မသိ

“ဦးလေး ဦးလေး ထ ထ သင်္ဘော သင်္ဘော”

ရဲမြင့်က လှုပ်နိုးသဖြင့် ကိုနန္ဒာ နိုးလာသည် နံနက်ဝေလီဝေလင်း လိပ်တက်ချိန်က

ထွက်သွားရာ သူတို့ "ရွှေရင်ဆို့"ကမ်းပါးပေါ် အိပ်၍ တရေးနီးတော့ မွန်းတည့်လှပြီ

ကိုနန္ဒာက ကမန်းကတန်းထကာ မျက်လုံးကို ပွတ်သည်

"ဦးလေး သဘောကြီး သဘောကြီး"

ရဲမြင့်ကအားရဝမ်းသာ ထခုန်ရင်း အော်သည်

"ဟေ"

ကိုနန္ဒာ သည်တော့မှ အိပ်မက် မက်နေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း သိသည် ရဲမြင့်ပြရာသို့ကြည့် လိုက်တော့ ပင်လယ်ကြီးထဲတွင် မှုန်သေတ္တာလောကမျှ ရှိသော သင်းဘောကို မြင်ရသည်

"သည်ဘက်ကို ခုတ်လာနေတာဗျ"

ကိုနန္ဒာသေသေချာချာ ကြည့်တော့ ရဲမြင့်ပြောသည့်အတိုင်း သင်းဘောက သူတို့ကျွန်း ဘက်သို့ ဦးတည်ထားသည် "ရွှေရင်ဆို့"ကမ်းပါးထိပ်က ရပ်ကြည့်နေရင်း သင်းဘောသည် တဖြေးဖြေးနီးလာသည် သင်းဘော၏ အရောင်အသွေးကို မြင်ရပြီ သင်းဘောက သိပ်မကြီး ခပ်သေးသေး ဖြစ်သည် သင်းဘောက ကမ်းနှင့် တမိုင်ကွာလောက်မှာ ကျောက်ချသည် ပြာမှောင်သောရေပြင် ပေါ်တွင် ဘဲတကောင် မျောနေသည်နှင့်တူသည်

ရဲမြင့်က အားရဝမ်းသာ အော်ကာ လက်နှစ်ဖက်မြှောက်ပြသည် ပါးစပ်ကလည်း အသံကုန် အော်သည်

သူတို့ကြည့်နေစဉ် သင်းဘောပေါ်မှ အသက်ကယ်လှေတစင်း ကျလာကာ ကမ်းပါးဖက်သို့ လှော်လာသည်ကို မြင်ရသည် လှေပေါ်တွင် လူဆယ်ယောက်ခန့် ရှိမည် ထင်သည်

သေချာပြီ သင်းဘောသည် သည်ကျွန်းသို့လာခြင်းဖြစ်သည် အသက်ကယ်လှေက ခရီး တဝက်လောက်အထိရောက်လာပြီ

သည်တော့ ကိုနန္ဒာနှင့်ရဲမြင့် "ရွှေရင်ဆို့"ကမ်းပါးမှ ခပ်သုတ်သုတ်ဆင်းလာသည် ဝမ်းသာ ခြင်း အံ့သြခြင်းတို့ကြောင့် လက်ခြေတွေ တုန်နေသည် ကမ်းပါးမှ အဆင်း ချော်ကျမည်စိုး၍ ကိုနန္ဒာ က ရဲမြင့်ကို မကြာခဏသတိပေးရသည်

ကမ်းပါးအောက်ခြေရောက်တော့ ကျောက်ဆောင်ပြင်ကို ဖြတ်ရမည် ကျောက်ဆောင်ပြင် ပြီးလျင် သောင်ပြင်ကိုဖြတ်ရမည်

ကမ်းပါးအောက် ရောက်သည်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကျောက်ဆောင်ပြင်ကြီးကို ဖြတ် ပြေးကြသည် သည်ကျောက်ဆောင်ပြင်က ရေစောင်းတိုက်ထားသဖြင့် တချို့နေရာများတွင် ကျောက်ဆောင်ကြီးများသည် ငမန်းစွယ်လို မြိနေသည် တချို့ကျောက်တုံးကြီးတွေက ကျားလျာ တွေစိုက်ထားသည့်နယ် ကျောက်ဆူးတွေ ထွက်နေသည် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကျောက်စောင်း ကျောက်ဆူး ကျောက်ချောတွေကို သည်လောက် မြန်မြန်ဖြင့် မည်သို့ကျော်ဖြတ် ပြေးလွှားခဲ့သည်

ကိုစဉ်းစားမရ

သောင်စပ်သို့ရောက်လာကြတော့ ပန်းမွှေရာပေါ် ပြေးရသလို အတားအဆီးမရှိ အထစ်
အငဲ့မရှိ ဒုန်းပြေးဆင်းလာသည်

သည်အချိန်တွင် လှေက ရေစပ်မှာ ထိုးဆိုက်သည်

လှေပေါ်က လူတွေက သေနတ်များဖြင့် ချိန်ကာ တစုံတရာအော်ပြောသည် သို့ရာတွင်
သူတို့နားမဝင် မည်သည်ကို အော်ရမှန်းမသိ

သူတို့နှစ်ယောက်၏အော်သံဖြင့် သူတို့နားတွင် ဆူညံနေသည် လှိုင်းသံ သူတို့နှစ်ယောက်
အော်သံ လှေပေါ်က လူများ၏အော်သံများရောထွေးနေသည်

သောင်စပ်ရောက်၍ သေနတ်နှင့် ထိုးချိန်တော့မှ သူတို့နှစ်ယောက်ရပ်ကြသည်

လှေပေါ်က လူများကလည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ကြည့်နေကြသည်
သူတို့အဝတ်အစားက စုပ်ပြတ်နေပြီ ဆံပင်တွေက ကျောပေါ်ရောက်နေသည် ကိုယ်တွင် အင်္ကျီမပါ
အသားတွေက နေဒဏ်လေဒဏ် ကြောင့်မဲနေပြီ ခန္ဓာကိုယ်များက အရိုးပေါ် အရေတင်နေပြီ

လူရိုင်းရိုင်းလော လူဆိုးလော လူကောင်းလော ဆိုသည်ကို လှေပေါ်ကလူများ အကဲခတ်
ကြဟန်တူသည်

သူတို့နှစ်ယောက်ကလည်း လှေပေါ်က လူများကို အထူးအဆန်း သဖွယ် ကြည့်နေမိသည်
စင်စစ် လှေပေါ်ကလူများက ထူးထူးဆန်းဆန်းအဝတ်အစား ထူးထူးဆန်းဆန်းအသွင်အပြင်များ ရှိ
နေ၍မဟုတ် သာမန်အဝတ်အစား သာမန်အပြင်အဆင် မျှသာ ရှိသည် သူတို့မျက်စိတွင် ထူးဆန်း
နေခြင်းမှာ အဝတ်အစားနှင့် အသွင်အပြင် များကို ကာလအတန်ကြာ မမြင်ခဲ့ရသောကြောင့်
ဖြစ်သည်

လှေပေါ်ကလူတွေက စကားတွေပြောနေသည် မေးခွန်းတွေမေးသည် သို့ရာတွင် သူတို့နှစ်
ယောက်မကြား

“ဟေ့ ကိုစိုးထွန်း ဟေ့ရဲမြင့် ”

ရင်းနှီးသည့်အသံတသံကို ကြားလိုက်ရပြီ လူတယောက် သူ့ကို လာဖက်သည်

“ကိုဇော်ဝင်း”

ကိုနန္ဒာသည် သူပုခုံးကို ဖက်လိုက်သည် မျက်ရည်တွေလည်လာသည် ရဲမြင့်က ကိုဇော်ဝင်း
ကိုဝင်ဖက်သည် သူက မျက်ရည်ရုံမျှသာမက အသံထွက်အောင်ငိုသည် ကလေးတယောက် စွန့်စွန့်
စားစား အလုပ်တခုကို လုပ်ရပြီးနောက် အောင်မြင်သွားသော အချိန်ဝမ်းသာခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်း
တို့ကြောင့် ငိုပုံမျိုးနှင့်တူသည်

ကိုနန္ဒာက အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြသည် သို့ရာတွင် အကုန်အစင် စိကာပတ်ကုံး ပြောနိုင်

သည်မဟုတ် စိတ်ထဲတွေရာ ပါးစပ်ထဲ ပေါ်ရာ ပြောခြင်းမျိုးဖြစ်သည် ကိုဇော်ဝင်းတို့က ဝင်မေး သည့်အခါ မေးသည်

"ကျွန်တော်တို့ အကောက်ဌာနက လူတွေနဲ့ ဆိပ်ကမ်းဌာနပေါင်းပြီး မှောင်ခိုစက်လှေတွေ ကို လိုက်ဖမ်းရင်း ဒီဘက်ရောက်လာတာ မနေ့ညကတဲက ဒီကျွန်းနားမှာရှိတာ မနေ့ညက မီးမြင်ရ တယ် ဒီနေ့မနက်ကျတော့လဲ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားက အလံလိုလို ဘာလိုလို လှမ်းတွေ့ရတယ် ဒါနဲ့ ကမ်းတက်ကြည့်မယ်ဆိုပြီး ဝင်လာတာ "

ကိုဇော်ဝင်းတို့အစီအစဉ်က ကျွန်းရောက်သည့်အတူတူ တညအိပ်မည် လိပ်သောင်သို့ တက်၍ လိပ်ဥလေးအစ ခရုကလေးအစ အုန်းပင်ကလေးက အစ ရှာဦးမည် နံနက်စောစောတွင် ထားဝယ်သို့ပြန်ထွက်မည် ဟုဆိုသည်

ညနေတွင် ကျွန်းကိုတပတ်ပတ်၍ သင်းဘောသို့ပြန်ကြသည် ရဲမြင့်က ခရုခွံတွေ ဆီမီး တောက်ပန်း ဆတ်သွားဖူးပန်း ပင်လယ်ကစွန်း နှင့် တောပန်းရိုင်းများကို တပွေ့ကြီးရူးလာသည် ထိုနေ့ညက ကိုနန္ဒာနှင့် ရဲမြင့် တညလုံးမအိပ် အိပ်၍လည်းမရ ရင်တွေက အခုန်မြန်နေ သည် ကိုဇော်ဝင်းနှင့်တညလုံး စကားပြောကြသည်

ကိုဇော်ဝင်းက စက်လှေနှစ်သည့် သတင်းကိုကြားကြောင်း လုံးဝ အစအန ရှာမရကြောင်း ကိုနန္ဒာ တင်ထွန်းအောင် နှင့် ရဲမြင့် တို့အိမ်များမှ ထားဝယ်သို့ လိုက်လာကြကြောင်း အိမ်များက သူတို့အတွက် သပိတ်သွတ်ပြီးကြောင်း သွယ် မျိုးသန္တာ ဝင်းဝင်းတို့ ငိုကြသည့်အကြောင်း များ အားလုံးကို ပြောပြသည် ရဲမြင့်တယောက် နံပါတ်ဖိုးပြတ်သွား၍ ဝမ်းသာကြောင်း ရဲမြင့် နံပါတ်ဖိုး ပြတ်ပုံကို ဆရာဝန်များအားပြောပြသင့်ကြောင်း နံပါတ်ဖိုး ပြတ်စေသည့် နည်းမှာ အလုပ်ကြမ်းလုပ် ခြင်း ဆင်းရဲပင်ပန်းခံရန်လေ့ကျင့်ခြင်း ပိုင်းဖြတ်မှုရှိခြင်း စသည်တို့ဖြစ်မည်ထင်ကြောင်းဖြင့် ရယ် မော၍ပြောသည်

အရှေ့ဘက်ပင်လယ်မှ အာရုံ နီပျို့လာပြီ

သင်းဘောလည်း ထွက်တော့မည် သည်တော့မှ သူတို့စကားဝိုင်းကို ရုပ်သိမ်းကြသည် ခဏ ကြာတော့ သင်းဘောစက်ခန်းက အသံမြည်လာပြီ သင်းဘောစက်သံကို ကြားရတော့ သံချောင်း ကိုအမှတ်ရသည် သံချောင်းတယောက် ပြန်မပါလာတော့ပြီ ပင်လယ်တွင် ကျင်လည်ခဲ့သော သံချောင်း ပင်လယ်ကို ချစ်သော သံချောင်းသည် ပင်လယ်မှာ နေရစ်ခဲ့ပြီ

အရှေ့ကနေဝန်းနီနီ၏ ရောင်ခြည်များသည် ပင်လယ်လှိုင်းဖျားများပေါ်သို့ ဖြာကြလာ ကြသည်

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တဖြည်းဖြည်းဝေးဝပြုသောကျွန်းကို လှမ်းကြည့်ကြသည် ရှည် မြောမြောကျွန်းသည် နံနက်ခင်းနေ့ခြည်တွင် လင်းပိုင်ကြီးတကောင် ရေပေါ်တက်၍ နေစာလှုံနေ

သည်နှင့်တူသည်

ခွေးတကောင် ထိုး၍ဟောင်လိုက်သလို ရဲမြင့်က တချက်မျှ ကျိတ်၍လိုက်သည် ကိုနန္ဒာက မျက်ရည်ပွေ့သော မျက်လုံးများဖြင့် ရဲမြင့်ကို လှည့်ကြည့်သည် မငိုရန် အားမပေးချင် သည်အချိန်မျိုးတွင် ရဲမြင့်ငိုရမည် သည်အချိန်တွင် ငိုခြင်းသည် သဘာဝကျသည် ငို၍အားရလျင် ရင်ပေါ်သွားမည် ကျေနပ်သွားမည် သည့်နောက် အားပြည့်လာမည် ပူဆွေးခြင်းကို ခွန်အားအဖြစ် ပြောင်းရာတွင် မျက်ရည်များသည် ဓါတ်အားပြောင်းစက်ဖြစ်သည်

ခဏကြာလျင် ရဲမြင့် အငိုရပ်သွားသည် မျက်ရည်တို့ ခမ်းခြောက်စပြုသော သူ့မျက်လုံးများ ဌာတည်ငြိမ်လေးနက်သော သူ့အတွေးများ သည် အရိပ်ထင်နေကြသည်

ရဲမြင့်လက်တွင် ဆတ်သွားဖူးပန်း ဆီမီးတောက်ပန်း ပင်လယ်ကန်စွန်းပင် စသည် တောရိုင်းပန်းများကို ခွေထားသည့်ပန်းခွေတခွေကို ကိုင်ထားသည် ဆတ်သွားဖူးက ဖြူဖြူ ဆီမီးတောက်ပန်းကနီနီ

သင်းဘောအရှိန်မြင့်စပြုပြီ ရဲမြင့်က လက်ထဲကပန်းခွေကို ရေပြင်သို့ ပစ်ချလိုက်သည် ပန်းခွေသည် လှိုင်းစီးကာ အဝေးသို့ ရောက်သွားသည်

"နေရစ်ခဲ့ပေတော့သံချောင်းရေ ဒီပန်းခွေကလေးနဲ့ မင်းဂိညာဉ်ဟာ မိုးဂုတ်စက်ဝိုင်းအောက်က ပင်လယ်ပြင်တနေရာမှာတော့ ပေါင်းဆုံမိကြမှာပါ ဆင်းရဲပင်ပန်းခံခဲ့တဲ့ မဟုတ်မခံတဲ့ ကိုယ်ကျိုးစွန့်တဲ့ မင်းရဲ့စိတ်ဓာတ်ဟာလဲ ဒို့ရင်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေမှာပါ မင်းပျော်တယ်ဆိုတဲ့ ပင်လယ်ပြင်ကြီးမှာ နေရစ်ခဲ့ပေအုန်းတော့"

ကိုနန္ဒာက စိတ်ထဲက ဆိုရင်း ရေပြင်ကို ကြည့်သည် ပန်းခွေကလေးက ဝေး၍ဝေး၍ မှုန်၍ မှုန်၍ သွားပြီ

ပင်လယ်ကိုချစ်သော သံချောင်း ပင်လယ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ

သံချောင်းက ပင်လယ်အောင်မှာ တိတ်ဆိတ်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့ချိန်၌ သူတို့က ပင်လယ်ကို ဖြတ်နေကြပြီ သူတို့၌ ဆွေမျိုးမိဘရှိသည် နားနေရာရှိသည် ချစ်သူရှိသည် ဆုံးရှုံးစရာတွေ ရှိသည်

သံချောင်းမှာ ဘာမျှမရှိ ဆွေမျိုးမရှိ မိဘမရှိ နားနေစရာမရှိ ချစ်သူမရှိ သံချောင်းတွင် ဆုံးရှုံးစရာဆို၍ နှောင်ကြိုးများမှ အပ အခြားဘာမျှမရှိ

မြသန်းတင့်

